၁၁၅၄၂

ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် ပိဋကတ်တော်

သံယုတ္တနိကာယ်၀ယ် သုတ္တန်ပိဋကတ်

သဂါထာ၀ဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်

နိဒါန်းပေါ

(ပ၇မအုပ်)

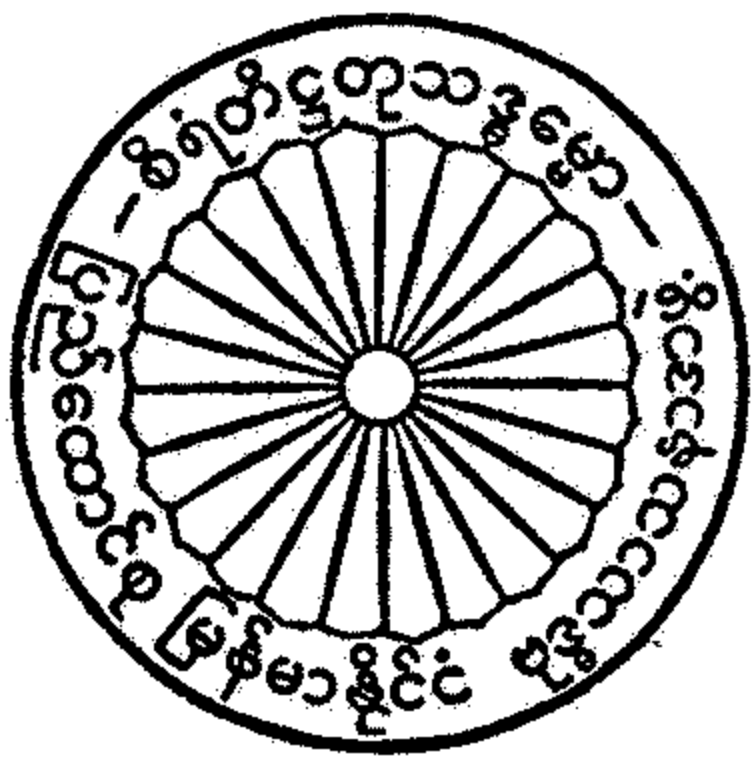

မြန်မာနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့
ပုံနှိပ်တိုက်၌ ရိုက်နှိပ်သည်။

ခရစ် ၁၉၆၅ ကောဇော ၁၃၂၇ သာသနာ ၂၅၀၉

သံယုတ္တနိကာယ်ပါဠိတော် နိဿယ

ကျမ်းဦးနိဒါန်း

ဗုဒ္ဓ၏ တနေ့တာ လုပ်ငန်းစဉ်

နမော ဗုဒ္ဓါယ၊ သိဒ္ဓမ်—

(က) ဝိရတ္တော သဗ္ဗမေသု၊ သတ္တေသု စ ဥပေက္ခကော။
သဒါ သတ္တဟိတေ ယုတ္တော၊ အဟော အစ္ဆရိယော ဇိနော။

(ခ) သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ဟိတာယ စ သုခါယ စ။
ဥယ္ယုတ္တော အကိလာသု စ၊ အဟော အစ္ဆရိယော ဇိနော[1]။

ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်သည် ၄၅-ဝါ ကာလပတ်လုံး နေ့ညမအား အမှန်တရားကို ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်၊ တပည့်တို့အားလည်း ဟောကြားစေတော်မူခဲ့၏၊ လောကဓာတ်တခုလုံး အမှန်တရား ထင်ရှားကျယ်ပြန့်စေရန် ဟောပြော ညွှန်ပြရသော တာဝန်ကား ကြီးလေးလှသည်။ လူသားမန်တို့ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်ကို မဆိုထားဘိ စိတ်နှင့်မျှပင် မကြံဝံ့ရဲသော တာဝန်ကြီးတရပ် ဖြစ်ချေသည်၊ ယင်းသို့ကြီးလေးလှသည့် တာဝန်ကြီးကို နေ့ရော ညဉ့်ပါ ဆောင်ရွက်တော် မူခဲ့ရပေသည်၊ ၄၅-ဝါ ကာလပတ်လုံး အမြဲမပြတ် ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သော ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်၏ မဟာကရုဏာနှင့် ဝိရိယတော်ကို မိမိတို့ ဉာဏ်မှီသမျှနှင့်ပင် ခန့်မှန်း ကြည်ညိုနိုင်ကြစေရန် ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်၏ တနေ့တာအတွက် ပြုလုပ်မြဲ လုပ်ငန်းစဉ် အကျဉ်းချုပ်ကို ဖော်ပြလိုက်ပါအုံ့။

ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်သည် တနေ့တနေ့အတွက် အချိန်ကိုငါးပိုင်းခွဲခြား၍ ဆောင်ရွက်တော်မူမြဲ ဖြစ်သည်၊ နေ့ခင်းအချိန်ကို ၂-ပိုင်း၊ ညဉ့်အချိန်ကို ၃-ပိုင်းအားဖြင့် ခွဲခြားဆောင်ရွက်တော်မူသည်။

(၁) နံနက်ပိုင်း လုပ်ငန်း ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရားသည် ကျွန်းစက်တော်မူရာမှ နံနက် စောစော ထတော်မူပြီးနောက် ပြုစုလုပ်ကျွေးသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ချီးမြှောက်တော်မူရန်ရင်း, ခန္ဓာကိုယ် ချမ်းချမ်းသာသာရှိစေရန်ရင်း မျက်နှာသစ်တော်မူခြင်းစသော ကိုယ်ခန္ဓာဆိုင်ရာ ပရိကံများကို ပြုတော်မူသည်။ ထို့နောက် ဆွမ်းခံမဝင်မီအတွင်း ဆိတ်ငြိမ်ရာတွင် ဖလသမာပတ် ဝင်စားတော်မူကာ အချိန်ကို ကုန်လွန်စေတော်မူမြဲဖြစ်၏။ ဆွမ်းခံချိန်ရောက်သော အခါ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်တော်မူခြင်း, ခါးပန်းဖွဲ့တော်မူခြင်း, သင်္ကန်းရုံတော်မူခြင်းများကို ပြုတော်မူပြီးလျှင် သပိတ်ကို ယူတော်မူကာ ရုံခါတပါးတည်း ရုံခါရဟန်းတော်အပေါင်း ခြံရုံအပ်လျက် မြို့တွင်း ရွာတွင်းသို့ ဆွမ်းခံကြွတော်မူမြဲဖြစ်၏။ ထိုသို့ကြွတော်မူရာ၌လည်း တခါတရံ

၁။ စရိယာပိဋကဋ္ဌကထာ-၃၂၀။

ပက ၏အဟိုင်း ကြွတော်မူတတ်၏၊ တခါတရံ တန်းခိုးပြာဌိဟာ အမျိုးမျိုးတို့ကို ဖြစ်စေကာ ကြွတော်မူတတ်၏။

တန်ခိုးပြာဌိဟာ အမျိုးမျိုးတို့ကို ဖြစ်စေကာ ကြွတော်မူပုံကား— ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား၏ရှေ့မှ ကြိုကာ ကြိုကာ နှုးညံ့သိမ်မွေ့သော လေကလေးတို့သည် မြေကြီးကို စင်ကြယ်အောင် သုတ်သင်ရှင်းလင်းနှင့်ကြကုန်၏။ တိမ်တိုက်များသည် ရေပေါက်ကလေးများကို လွှတ်ချ(သွန်းလောင်း)ပြီးလျှင် လမ်းစဉ်တလျှောက်၌ မြူမှုန့်များကိုငြိမ်စေ၍ အထက်ကောင်းကင်၌ဗီတာန် (မျက်နှာကြက်)ဖြစ်စေကာ တည်နေကြကုန်၏။ အခြားလေတို့ကလည်း ပန်းများကိုဆောင်ယူကာ လမ်းစဉ်တလျှောက် ကြဲ၍ထားကြကုန်၏။ မြင့်သောမြေနေရာများသည် ညီအောင် နှိမ့်၍သွားကြကုန်၏။ နိမ့်သော မြေနေရာများသည်လည်း ညီအောင် မြင့်တက်၍ လာကြကုန်၏။ ခြေတော်ချတော်မူလိုက်သောအခါ တပြင်တည်း တညီတည်းဖြစ်၍ နေလေ၏။ ကောင်းမြတ်သော အတ္တေအထိရှိကြသည့် ပဒုမာ ကြာပန်းတို့ကလည်း ခြေတော်အစုံတို့ကို ခံလင့်ကြကုန်၏။ မြို့, ရွာတံခါးတိုင် အတွင်းဘက်သို့ လက္ခါ ခြေတော်ကို ချလိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် ခန္ဓာကိုယ်တော်မှ ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ်တို့ထွက်၍ ပြာသာဒ် စုလစ်မှန်းချန်တပ်သော အိမ်စသည်တို့ကို ရှေရှေအယဉ်သဖွယ် ရှေရောင်ရှိကုန်သကဲ့သို့ရင်း ဆန်းကြယ်သော အဝတ်အထည်တို့ဖြင့် လွှမ်းခြုံအပ်ကုန်သကဲ့သို့ရင်း တန်းဆာဆင်ကြကုန်လျက် ထိုမှ ဤမှ ပြေးလွှားကြလေကုန်၏။ ဆင်, မြင်း, ၎က် စသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း မိမိတို့ရောက်ရှိနေသည့် နေရာတွင်ပင် တည်နေကြကုန်လျက် သာယာ ချိုမြိန်သည့် အခြင်းအရာရှိသော အသံဖြင့် ကျူးရင့်မြည်တွန်ကြလေကုန်၏။ စည်, စောင်း, ငြင်း စသော တူရိယာတို့သည်ရင်း လူတို့ကိုယ်၌ ဆင်ထားကြသည့် ခြေချင်း, နားဆွောင်း, လက်ကောက် စသော တန်းဆာတို့သည်ရင်း လူမတီးခတ်ဘဲ အလိုလိုမြည်ကြလေကုန်၏။

လူတို့သည် ဆိုခဲ့သည့် အမှတ်အသားများကို တွေ့မြင်ရသောအားဖြင့် "ယနေ့ ရှင်တော်ဘုရား ဤအရပ်သို့ ဆွမ်းခံဝင်တော်မူလာသည်"ဟု သိကြရကုန်၏။ လူတို့သည် ကောင်းစွာ ဝတ်ရုံကြပြီးလျှင် ပန်း, နံ့သာ စသည်တို့ကို ယူကာ အိမ်မှ ထွက်ကြပြီးနောက် ခရီးအကြားသို့ သွားကြကာ ရှင်တော်ဘုရားကို ပန်း, နံ့သာ စသည်တို့ဖြင့် ရိုသေစွာ ရှိခိုးပူဇော်ကြ၍ "အရှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့အား သံဃာ ၁၀-ပါး ပေးသနားတော်မူပါဘုရား။ တပည့်တော်တို့အား သံဃာ ၂၀-ပေးသနားတော်မူပါဘုရား။ ပ။ သံဃာ ၁၀၀-ပေးသနားတော်မူပါဘုရား" စသည်ဖြင့် တောင်းကြကုန်၏။ ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား၏ ထံတော်မှ သပိတ်တော်ကို ယူငင်၍ နေရာခင်းကာ ရိုရိုသေသေ လေးလေးမြတ်မြတ် ဆွမ်းဖြင့် လုပ်ကျွေးကြကုန်၏။

ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရားသည်လည်း ဆွမ်းကိစ္စပြည့်စုံ ပြီးစီးလေလျှင် ထိုသူတို့၏ ရှေးအကြောင်းခံ ပါရမီနှင့် မျက်မှောက်စိတ်သန္တာန်တို့ကို ကြည့်တော်မူပြီးနောက် ဆီလျှော်ရာ တရားတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေ၏။ ထိုအခါ အချို့ကား သရဏဂုံ တည်ကြလေကုန်၏။ အချို့ကား ငါးပါးသီလ တည်ကြလေကုန်၏။ အချို့ကား သောတာပန်, သကဒါဂါမ်, အနာဂါမ် ဟူသော အောက်ဖိုလ်တို့တွင် တခုခုဌာ်၌ တည်ကြလေကုန်၏။ အချို့ကား ရဟန်းပြု၍ အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်ကြလေကုန်၏[1]။

ဤသို့ လူအများကို ချီးမြှောက် ထောက်ပံ့တော်မူပြီးနောက် နေရာမှ ထတော်မူကာ ကျောင်းတော်သို့ ပြန်ကြွတော်မူလေ၏။ ကျောင်းတော်သို့ ပြန်အရောက်တွင် ရဟန်းတော်တို့

၁။ ဤစကားဖြင့် ရဟန်းသာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရနိုင် (ရဟန္တာဖြစ်နိုင်)သလော ? ဟု လျှောက်ပါးဘွယ်ရှိသည်၊ စင်စစ်သော်ကား လူသည်လည်း အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရနိုင် (ရဟန္တာဖြစ်နိုင်) သည်သာတည်း၊ သို့ရာတွင်

ဆွမ်းကိစ္စပြီးချိန်ကို ငုံလင့်တော်မူရင်း ဂန္ဓကုဋီ တန်ဆောင်းဝန်းဥ်ရှိသည့် မြတ်သောဘုရား နေရာတော်ဥ် သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ ထိုနောက် အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ရဟန်းတော်က ရဟန်းတော်တို့ ဆွမ်းကိစ္စ ပြီးပြီဖြစ်ပါကြောင်း–လျှောက်လာသောအခါတွင်မှ ဂန္ဓကုဋီသို့ ဝင်ကြွတော်မူလေ၏။

[ဤကား ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မမူမီ ကာလအတွင်း ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား၏ ဆောင်ရွက်တော်မူခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ပုရေဘာတ္တကိစ္စ။]

(၂) နေ့ပိုင်းလုပ်ငန်း ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ဂန္ဓကုဋီသို့ ဝင်တော်မူသည် ဆိုသော်လည်း မဝင်မီ ဂန္ဓကုဋီအနီးဥ် ထိုင်နေတော်မူကာ ခြေတော်များကို ဆေးတော်မူပြီးနောက် ခြေဆေးအင်းပျဉ်ဥ် ရပ်တည်တော်မူရင်း (အသင့်ရောက်နေနှင့်ကြသည့် ရဟန်းတော်တို့အား) ဆုံးမစကား မိန့်ကြားတော်မူမြဲဖြစ်၏။ "ချစ်သားတို့။ မမေ့မလျော့ခြင်း (သတိ) နှင့် ပြည့်စုံကြစေလော့။ လောကဥ် ဗုဒ္ဓဘုရားပွင့်ချိန်ကို ရခဲ–ကြုံခဲပေသည်။ လူအဖြစ်ကိုလည်း ရခဲပေသည်။ (လျှောက်ပတ်သောအရပ်ဥ် နေရခြင်း, ဣန္ဒြေများ မချို့တဲ့ခြင်း, သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံခြင်း စသော) ခဏကောင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း ရခဲပေသည်၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကိုလည်း ရခဲပေသည်၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားစကားကိုလည်း ကြားနာရခဲပေသည်" ဟု ဆုံးမတော်မူမြဲဖြစ်၏။ ဤသို့ပင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ရဟန်းတို့အား ဒုလ္လဘတရား ငါးပါးကို သတိပေးဟောပြောလေ့ ရှိပေသည်။

ထိုနေ့ဥ်ပင် အချို့ရဟန်းတော်တို့သည် မိမိတို့နှင့်သင့်လျော်မည့် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို မေးလျှောက်ကြကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရားသည် ထိုရဟန်းတော်တို့အား စရိုက်နှင့်လျော်ရာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပေးသနားတော်မူလေ၏၊ ထို့နောက်မှ ရဟန်းတော်အားလုံးပင် ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရားကို ရှိခိုးကာ မိမိတို့ညဥ်နေရာ, နေ့နေရာများသို့ ကြွသွားကြလေကုန်၏၊ အချို့ကား တောသို့, အချို့ကား သစ်ပင်ရင်းသို့, အချို့ကား တောင်စသည်တို့တွင် ဟာခုသို့, အချို့ကား စတုမဟာရာဇ်ဘုံရှိ ဆိတ်ငြိမ်ရာ ဗိမာန်သို့။ပ။ အချို့ကား ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တီဘုံရှိ ဆိတ်ငြိမ်ရာဗိမာန်သို့ ကြွကြလေကုန်၏။

ထို့နောက် ဂန္ဓကုဋီတိုက်တော်တွင်းသို့ ဝင်တော်မူကာ အကယ်၍ အလိုရှိတော်မူပါက လက်ျာနံစောင်းဖြင့် လျောင်းတော်မူ၍ သတိ, သမ္ပဇဉ် ယှဉ်တော်မူလျက် တမုဟုတ်မျှ ခြေသေ့မင်းကဲ့သို့ ကျိန်းစက်တော်မူလေ၏၊ ကျိန်းစက်တော်မမူသော အခါ၌လည်း သမာပတ် ဝင်စားတော်မူလေသည်။

ဤသို့ တမုဟုတ်ကလေးမျှ ကျိန်းစက်တော်မူလိုက်သောကြောင့် ခန္ဓာကိုယ် မျှတမှုကိုရတော်မူပြီးလျှင် ထတော်မူကာ ဒုတိယအဖို့ဥ် (ပစ္ဆိမယာမ်အခါ၏ တတိယအဖွဲ့မှာကဲ့သို့ပင်) ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့ကို ဉာဏ်ဖြင့် ရှုစားတော်မူလေ၏။

တတိယအဖို့ဥ် သီတင်းသုံး မှီဘင်းတော်မူရာ ရှာ,နိုဂုံးရှိ ဒါနရှင်အပေါင်းတို့က နံနက်ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မမူမီအချိန်အတွင်း အလှူဒါနများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြပြီးလျှင် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပြီး

လူသည် အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရလျှင် ယင်းရသော နေ့ဥ် ရဟန်းပြုရမည်၊ သို့မဟုတ်လျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရမည် ဖြစ်သည်၊ "ကေစိ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာတိ စ အရဟတ္တသမာပန္နာနံ ပဗ္ဗဇ္ဇသခ်ေပဒဿနတ္ထံ၊ နှ ပန ဂိဟိနံ အရဟတ္တသမာပန္နတာ ပဋိက္ခေပနတ္ထံ။ အယဉ္စိ အရဟတ္တပတ္တာနံ ဂိဟိနံ သဘာဝေါ၊ ယာ တ ဒေဟာ ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဝါ, ကာလံ ကိရိယာ ဝါ" စသည်ဖြင့် သီဟိုဠ်သစ်၊ ၁၊ ၂၀၇၊ ဥ်ဖွင့်ဆိုလေသည်။

အချိန်၌လည်း ကောင်းစွာ ဝတ်ရုံကြပြီးလျှင် ပန်း, နံ့သာ စသည်တို့ကို ယူဆောင်ကြ၍ ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား သီတင်းသုံးတော်မူရာ ကျောင်းတော်၌ အညီအညွတ် စည်းဝေးကြလေ၏။ ထိုသို့စည်းဝေးရောက်လာကြသည့် ဒကာ, ဒကာမအပေါင်းနှင့် သင့်လျော်သော တန်ခိုးပြာဋိဟာဖြင့် ကြွလာဘော်မူကာ တရားသဘင်ရှိ ဘုရားနေရာတော်မြတ်၌ သီတင်းသုံးတော်မူလျက် ကာလ, သမယနှင့်အညီ (မိုးမချုပ်မီအပြီး) တရားရေအေး တိုက်ကြွေးတော်မူမြဲ ဖြစ်ပေ၏။ [ဤကား ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပြီးနောက် အချိန်အတွင်း ဆောင်ရွက်တော်မူပုံပေတည်း။]

(၃) ညဉ့်ပထမပိုင်းလုပ်ငန်း ဤသို့ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး နောက်ပိုင်း အချိန်ကာလ အတွင်း ဆောင်ရွက်ဖွယ် ရှိသမျှကိုဆောင်ရွက်တော်မူပြီးနောက် ခန္ဓာကိုယ်ကို ရေသွန်းလောင်း (သပ္ပါယ်) တော်မူလိုပါက သီတင်းသုံးတော်မူရာနေရာမှ ထတော်မူကာ ရေချိုးရုံသို့ ဝင်တော်မူ၍ အလုပ်အကျွေး ရဟန်းတော်၏ အသင့် စီမံထားသော ရေဖြင့် ကိုယ်တော်ကို ချမ်းစေတော်မူ၏။ ထို့နောက် အလုပ်အကျွေးက ရှင်တော်ဘုရား၏ နေရာတော်ကို ယူဆောင်ကာ ဂန္ဓကုဋီ ပရိဝုဏ်အတွင်း၌ အသင့်ခင်းတားနှင့်လေရာ ဘုရားရှင်သည် ကောင်းစွာ ဆိုးထားသည့် နှစ်ထပ်သင်းပိုင်ကို ဝတ်တော်မူခြင်း, ခါးပန်းဖွဲ့တော်မူခြင်း, ကိုယ်ရုံတော်ကို လက်ဝဲ ပခုံးတဖက်၌ စမွယ်တင်ခြင်းမျှားပြုတော်မူပြီးနောက် ကြွလာတော်မူကာ တမုဟုတ်မျှ တပါးထည်း သီတင်းသုံးတော်မူလေသည်၊ (ဖလသမာပတ် ဝင်စားတော်မူလေသည်)။

ထိုအခါ ရဟန်းတော်တို့သည် ထိုထိုအရပ်မျှားမှ ဘုရားရှင်ရှိရာသို့ ရောက်လာကြပြီးလျှင် အချို့ကား ပြဿနာ မေးလျှောက်ကြကုန်၏၊ အချို့ကား ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုမေးလျှောက်ကြကုန်၏၊ အချို့ကား တရားနာယူလိုပါကြောင်း တောင်းပန်ကြကုန်၏၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုရဟန်းတော်တို့၏ အလိုကို ပြည့်စုံစေတော်မူရင်း ပုရိမယာမ် (ညဉ့်ဦးယာမ်) ညဉ့်ရှေပိုင်းအချိန်ကို ကုန်လွန်စေတော်မူလေ၏။

(၄) ညဉ့် ဒုတိယပိုင်းလုပ်ငန်း မဇ္ဈိမယာမ်ခေါ်သော ညဉ့်အလယ်ပိုင်း အချိန်ကား နတ်ပြဟ္မာတို့အတွက် သီးသန့် အခွင့်ရသောအချိန် ဖြစ်လေသည်၊ မှန်၏။ တသောင်းသော လောကဓာတ်မှ နတ်ပြဟ္မာတို့သည် ဤညဉ့်အလယ်ပိုင်း အချိန်ကျမှသာ မိမိတို့ မေးမြန်းလျှောက်ထားလိုသော ပြဿနာမျှားကို မေးလျှောက်ခွင့်ရကြလေသည်[1]။ ထိုကြောင့် နတ်မျှား လာရောက်ဆည်းကပ်သော အခါတိုင်းပင် "အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ (ညဉ့်ဦးယာမ် လွန်ပြီးသော သန်းကောင်အခါ၌)" ဟု ပါရှိလေသည်၊ ဤသံယုတ္တနိကာယ်သည် ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်၏ ညဉ့်အလယ်ပိုင်း လုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးသက်ရောက်ခဲ့ပုံမျှားကို အမျှားဆုံး မှတ်တမ်းတင်သည့် နိကာယ်ကြီးပင်ဖြစ်ပေသည်။ (ဒေဝတာသံယုတ်, ဒေဝပုတ္တသံယုတ် စသည်ရှု။)

(၅) ညဉ့် နောက်ဆုံးပိုင်းလုပ်ငန်း ပစ္ဆိမယာမ် ခေါ်သော ညဉ့် နောက်ဆုံးပိုင်း၌ကား၊ အချိန် ၃-ချိန်ပိုင်းခြား၍ **ပထမအချိန်၌** ကိုယ်၏ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုပပျောက်စေရန် စင်္ကြံကြွမြဲဖြစ်သည်၊ **ဒုတိယအချိန်၌**ကား ဂန္ဓကုဋီသို့ဝင်၍ ကျိန်းစက်တော်မူလေ့ရှိသည်၊ **တတိယအချိန်**ကား (နေ့ပိုင်းကကဲ့သို့) ချေချွတ်သင့်သော သတ္တဝါမျှားအား

၁။ နိယာမော ဟိ ကိရေသ ဒေဝတာနံ ယဒိဒံ ဗုဒ္ဓါနံ ဝါ ဗုဒ္ဓသာဝကာနံ ဝါ ဥပဋ္ဌာနံ အာဂစ္ဆန္တာ မဇ္ဈိမ ယာမသမနန္တရေယေဝ အာဂစ္ဆန္တိ (သံ ၆၊၁၊၁၃)။

ချေချွတ်နိုင်ရန် တလောကလုံးကို ခြုံ၍ ကြည့်ရှုတော်မူမြဲ ဖြစ်ပေသည်၊ ယင်းသို့လျှင် နောက်တနေ့အတွက် နံနက်ပိုင်းလုပ်ငန်းစဉ်နှင့် ဆက်စပ်သွားမြဲဖြစ်ပေသည်။

အခြားအကြောင်းထူးကိစ္စ တစုံတရာမပေါ်ပေါက်လျှင် သီတင်းသုံးတော်မူရာ ဌာနတိုင်း၌ ဤအတိုင်းပင် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်မြဲ ဖြစ်ပေသည်။ ဤမျှဖြင့်ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်၏ တနေ့တာ ဆောင်ရွက်မြဲလုပ်ငန်းတာဝန်မှာ မည်မျှကြီးလေးကြောင်း အကဲခတ်နိုင်ပေသည်၊ တနေ့နှင့် တညဉ့်=၂၄-နာရီတွင် တနာရီခွဲမျှလောက်သာ ကျိန်းစက်တော်မူ၍ ကျန်အချိန်အားလုံး (၂၂-နာရီခွဲခန့်) အလုပ်လုပ်တော်မူခဲ့သော ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်၏ မဟာကရုဏာနှင့် ဝိရိယစွမ်းအင်မှာ အတိုင်းမသိ ချီးကျူးဘွယ်ပင်ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် စရိယာပိဋကအဋ္ဌကထာဆရာက (ဤနိဒါန်းအစ၌ ဖော်ပြခဲ့သည့် ဂါထာများ ဖြင့်) —

> "ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်သည် ခပ်သိမ်းသော ဓမ္မနှင့် သတ္တဝါမှန်သမျှတို့အပေါ်၌ တွယ်တာကပ်ငြိမှုမရှိပဲ ဥပေက္ခာဝိဟာရီ (လျစ်လျူရှုလေ့ရှိသူ) ဖြစ်တော်မူလျက် သတ္တဝါအများ၏ အကျိုးပြုလုပ်ငန်းကို အမြဲတန်း ဇဆောင်ရွက်တော်မူနေသည်မှာလည်း လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးဘွယ်တပါးပင် ဖြစ်ပါပေသည်" ဟုဋ္ဌင်း
>
> "(ယင်းသို့လျှင် အတန်းအစား မခွဲခြားပဲ) အများသတ္တဝါတို့ ကြီးပွါးချမ်းသာရေးအတွက် အချိန်ရှိသမျှ ကြိုးစားပြုလုပ်တော်မူရပါလျက် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုဟူ၍ ရှိတော်မမူခြင်းသည်လည်း လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးဘွယ်တပါးပင် ဖြစ်ပါပေသည်" ဟုဋ္ဌင်း ချီးကျူးတော်မူခဲ့လေသည်။

နိကာယ်ငါးရပ် ပိဋကတ်သုံးသွယ် ဤသို့ သတ္တဝါတို့ အပေါ်၌ ဝဋ္ဌဒုက္ခဝေဒနာကို ကုစားရန် သနားခြင်း မဟာကရုဏာတော်ကို အရင်းခံ၍ ပြင်းထန်သော ဝိရိယစွမ်းဖြင့် ၄၅-ဝါပတ်လုံး အပင်ပန်းခံကာ တရားဒေသနာ အဆုံးအမများကို နေ့မနား ညမအား ဆုံးမ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပေသည်၊ ထိုတရားဒေသနာများကို သင့်တော်သလို ပေါင်းစည်းစုရုံးလိုက်သည့်အခါ ဒီဃနိကာယ, မဇ္ဈိမနိကာယ, သံယုတ္တနိကာယ, အင်္ဂုတ္တရနိကာယ, ခုဒ္ဒကနိကာယ ဟူ၍ နိကာယ်ငါးရပ် ပိဋကတ်သုံးသွယ် အဖြစ်ဖြင့် တည်ရှိနေပေသည်။

နိကာယ်ငါးရပ်ဟုင် သံယုတ္တနိကာယ် ငါးကျမ်းကို "ဥဏ္ဏပ္ပဘေဒဇနနဿ = ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်, ခန္ဓာ, အာယတန, ဓာတ်, သစ္စာတို့နှင့်ပတ်သက်၍ အသိဉာဏ်ပညာထူးများ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်သော ဂုဏ်သကတ်ရှိသည့် နိကာယ်" ဟု အဋ္ဌကထာ ဆရာမြတ်က ချီးကျူးဂုဏ်ပြုခဲ့ပေသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ရူပ်, နာမ်, ဓမ္မ, ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်, ခန္ဓာ, အာယတန, ဓာတ်, သစ္စာတို့နှင့် ပတ်သက်၍ အထူး ညွှန်ကြား ပြသသောကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်လည်း "ဝိပဿနာ အလုပ်စခန်း၌ သိမ်မွေ့သော အသိဉာဏ်ပညာရှိကုန်သော ရဟန်းယောဂီတို့အား အလွန်ကျေးဇူးများလှသော နိကာယ်" ဖြစ်ကြောင်းကို အဋ္ဌကထာနိဂုံး၌—

> "ဗဟုကာရဿ ယတိနံ ဝိပဿနာစာရနိပုဏဗုဒ္ဓိနံ သံယုတ္တဝရနိကာယဿ" ဟု ထပ်လောင်း၍ ဂုဏ်ပြုခဲ့ပေသည်။ ဤကြောင့် ဤနိကာယ်အား "ဥဏ္ဏပ္ပဘေဒဇနနဿ" ဟု ချီးကျူးဂုဏ်ပြုထားသည်မှာ ကိုက်ညီလှပါပေသည်။

ဤသံယုတ္တနိကာယ်၏ အဖွင့်အဌကထာ ၃-ကျမ်း၏ အမည်ကိုလည်း "သာရတ္ထပကာသနီ= အနှစ် သဘာဝ အလင်းပြ အဖွင့်ကျမ်း" ဟု မှည့်ခေါ်ခဲ့ပေသည်။

ဟောကြားပုံ အစီအစဉ် 'သံယုတ္တ' ဟူသည် ယှဉ်စပ်စုပေါင်း ဖွဲ့စည်းမှုဟူသော အဓိပ္ပါယ်ဖြစ်သည်။ အဘယ်သို့ စပ်ယှဉ် စုပေါင်းဖွဲ့စည်းသနည်းဟူငြားအံ့—

အကွာရာဗျည်းတို့၏ စုပေါင်းမှုသည် – ပုဒ်
ပုဒ်တို့၏ စုပေါင်းမှုသည် – ဝါကျ
ဝါကျတို့၏ စုပေါင်းမှုသည် – သုတ်
သုတ်တို့၏ စုပေါင်းမှုသည် – ဝဂ်

ထိုသုတ်နှင့်ဝဂ်တို့၏ စုပေါင်းမှုကို သံယုတ်ဟု ခေါ်ဆိုရလေသည်။ အကျဉ်းချုပ်၍ ဆိုရသော် ယင်းသုတ် ဝဂ် အကြောင်းအရာတို့ကို **သဘောတူရာ စုပေါင်းဖွဲ့စည်း၍ သူ့ကဏ္ဍနှင့်သူ စီစဉ်ထားသည်ကို "သံယုတ်"** ဟု ခေါ်သည်။ ဖွဲ့စည်းရာ၌လည်း ပင်မဖွဲ့စည်းမှ ပုံသဏ္ဌာန်ကို ၅-မျိုး ခွဲခြား၍ ထို ၅-မျိုးတွင်လည်း သဘောတူရာ သံယုတ် ဝဂ် သုတ်အလိုက် ထပ်မံ၍ ခွဲခြားစီစဉ်ထားပြန်လေသည်။

ဤပုံသဏ္ဌာန်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဤနိကာယ်ကြီးသည် မည်မျှ ကျယ်ဝန်းစေကာမူ မိမိအလိုရှိသော အကြောင်းအရာ တစုံတခုကို အချိန်မကုန်စေပဲ လွယ်ကူစွာ ရှာဖွေရရှိနိုင်သည်ကို တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

ပင်မ အခြေခံ ဖွဲ့စည်းပုံ ငါးမျိုးမှာ—

(၁) **သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်။** ယင်းသံယုတ်သည် ဂါထာဗန္ဓပါရှိသော အကြောင်းအရာတူများကို ဒေဝတာ သံယုတ် စသည်အားဖြင့် ၎င်း, နဋ္ဌဝဂ် စသည်အားဖြင့်၎င်း အဆင့်ဆင့် ပေါင်းစည်းထားသော ပင်မ အခြေခံဖွဲ့စည်းမှ အပိုင်း ၁-ဖြစ်သည်။ ဤအပိုင်း ၁-၌ သဘောတူ အတွင်း သံယုတ်ပေါင်း ၁၁-သံယုတ်၊ ဝဂ်ပေါင်း ၃၈-ဝဂ်၊ သုတ်ပေါင်း ၂၇၀ သုတ် ပါဝင်သည်။

ဤအပိုင်း ၁-၌ ဗုဒ္ဓ, ဗုဒ္ဓသာဝကတို့နှင့် နတ်, ပြဟ္မာ, သိကြား, မာရ်နတ်, ဘီလူး, ပြာဟ္မဏတို့ အချင်းချင်း ပြောဆိုဆက်ဆံပုံများ၊ ကောသလမင်းကြီး၏ အကြောင်း, ရှင်ဝဏ္ဏ အကြောင်း စသည်တို့ကို တွေ့နိုင်ပေသည်။

(၂) **နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်။** ၎င်းသည် အကြောင်းအကျိုးဆက်သွယ်မှု (ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်)ကို ပဓာန ပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်, သတ္တဝါ, အတ္တ, ဇီဝ မှ ကင်းဆိတ်ပုံ စသည်ကို အကြောင်း ဥပမာအမျိုးမျိုးဖြင့် ဟောထားသည့် ဒေသနာတို့ကို သဘောတူရာ စုပေါင်း ဖွဲ့စည်းထားသော ပင်မ အခြေခံ ဖွဲ့စည်းမှုအပိုင်း ၂-ဖြစ်သည်။ ဤအပိုင်း ၂-၌ အတွင်း သံယုတ်ပေါင်း ၉-သံယုတ်၊ ဝဂ်ပေါင်း ၃၉-ဝဂ်၊ သုတ်ပေါင်း ၄၂၆-သုတ် ပါဝင်သည်။

ဤအပိုင်း ၂-၌ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ပင်မ အခြေခံ ပြု၍ အကြောင်းဥပမာအမျိုးမျိုး, မဂ်ဖိုလ် ရသူများ၏ ဆင်းရဲမှလွတ်ကင်းပုံ ဥပမာများ, အချင်းချင်း ဓာတ်သဘောတူရာဆက်ဆံတတ်ကြပုံ,

အစမထင်သော သံသရာ, ဆွေမျိုးမိဘမတော်စပ်ဘူးသူ မရှိပုံ ဥပမာများ, ရှင်မဟာကဿပ၏ ကျေးဇူးဂုဏ်များ, ဒကာ ဒကာမ ဆက်ဆံရေးနှင့် လာဘ်လာဘတို့၏ အပြစ်များ, ပြိတ္တာမျိုးစုံ, လူ့အဖြစ် ရခဲပုံ, အသက်တိုပုံ, မေတ္တာ အကျိုးများပုံ ဥပမာများ, အပွမာဒ ဖြစ်ဖွယ်များ စသည်တို့ကို တွေ့နိုင်ပေသည်။

(၃) **ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်။** ၎င်းသည် ခန္ဓာငါးပါးကို ပဓာနပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်, သတ္တဝါ, အတ္တ, ဇီဝ စသည် ကင်းဆိတ်ပုံစသည်ကို အကြောင်း ဥပမာအမျိုးမျိုးဖြင့် ဟောထားသည့်ဒေသနာတို့ကို သဘောဘူရာစုပေါင်းဖွဲ့စည်းထားသော ပင်မ အခြေခံဖွဲ့စည်းမှုအပိုင်း ၃-ဖြစ်သည်။ ဤအပိုင်း ၃-၌ အတွင်းသံယုတ်ပေါင်း ၁၁-သံယုတ်၊ ဝဂ်ပေါင်း ၅၉-ဝဂ်၊ သုတ်ပေါင်း ၇၁၆-သုတ် ပါဝင်သည်။ (သီဟိုဠ်မူအလို ၇၆၄-သုတ်။)

ဤအပိုင်း ၃-၌ ခန္ဓာငါးပါး၌ လက္ခဏာရေး ၃-ပါး ထင်ပုံကို ပင်မ, အခြေခံပြု၍ ဟောတော်မူသည်၊ ဝိပဿနာရှုပုံ, ခန္ဓာငါးပါး ဆင်းရဲပုံ, ဥပမာများ, အနတ္တလက္ခဏာသုတ်, ခန္ဓာငါးပါးသိ၍ ဝိဇ္ဇာဖြစ်ပုံ, မသိ၍ ဒိဋ္ဌိဖြစ်ပုံ, သေသည့်နောက်၌ သတ္တဝါ ဖြစ်,မဖြစ် စသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူမျိုးစုံ (အပြည့်အစုံ),ရှင်သာရိပုတြာ၏ ဝိပဿနာသုခရှိပုံ, နဂါး ဂဠုန် ဂန္ဓဗ္ဗ မိုး လေ စသော ဝလာဟက နတ်များ ဖြစ်ရကြောင်းနှင့် လောကီဈာန်အမျိုးမျိုး စသည်တို့ကို တွေ့နိုင်ပေသည်။

(၄) **သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်။** ၎င်းသည် အတွင်းအပြင် အာယတန ၁၂-ပါးကို ပဓာနပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်, သတ္တဝါ, သတ္တဇီဝ စသည့် အတ္တဒိဋ္ဌိအစွဲအလန်းမှ ကင်းလွတ်ပုံ အကြောင်းတို့ကို ဥပမာအမျိုးမျိုးဖြင့် သဘောတူရာ စုပေါင်းဖွဲ့စည်းထားသော ပင်မ, အခြေခံဖွဲ့စည်းမှုအပိုင်း ၄-ဖြစ်သည်။ ဤအပိုင်း ၄-၌ အတွင်းသံယုတ်ပေါင်း ၉-သံယုတ်၊ ဝဂ်ပေါင်း ၃၀-ဝဂ်၊ သုတ်ပေါင်း ၄၃၀-သုတ် ပါဝင်သည်။

ဤအပိုင်း ၄-၌ အာယတန ၁၂-ပါးကို ဝိပဿနာရှုပုံ, ဆန်းကြယ်သော ဥပမာ အမျိုးမျိုးဖြင့် အာယတနသဘောကိုပြသည့် အာသီဝိသောပမ စသော ဥပမာပြ သုတ်များ, မာတုဂါမတို့၏ အကြောင်း, ရဟန္တာ, နိဗ္ဗာန် စသော ပြဿနာများ, ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်၏ အဘိညာဉ် အစွမ်းသတ္တိများ, စိတ္တသူကြွယ်အကြောင်း, အထူး စိတ်ဝင်စားဘွယ်ကောင်းသော ရှာသူကြီးများအား ဟောသော တရားစု, သဘင်သည်ငရဲ, စစ်သားငရဲ, တမလွန်ဘဝ စသော ပြဿနာမျိုးစုံ စသည်တို့ကို တွေ့နိုင်ပေသည်။

(၅) **မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်။** ၎င်းသည် ဃောဋ်ပါ ၈-ပါး, ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါး, သစ္စာ ၄-ပါး စသော သဘောတူရာတို့ကို စုပေါင်းဖွဲ့စည်းထားသော ပင်မ, အခြေခံဖွဲ့စည်းမှုအပိုင်း ၅-ဖြစ်သည်။ ဤအပိုင်း ၅-၌ သံယုတ်ပေါင်း ၁၂-သံယုတ်၊ ဝဂ်ပေါင်း ၄၈-ဝဂ်၊ သုတ်ပေါင်း ၁၁၉၉-သုတ် ပါဝင်သည်။

ဤအပိုင်း ၅-၌ မဂ္ဂင်, ဗောဇ္ဈင်, အာနာပါန, သတိပဋ္ဌာန်, ဣဒ္ဓိပါဒ်, သမ္မပ္ပဓာန်, ဗိုလ်, ဣန္ဒြိယပါဒ် တို့၏အစွမ်း, ဣဒ္ဓိပါဒ် ပွါးများပုံနှင့် ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်, ဈာန်အဘိညာဉ်, သောတာပန်ဖြောင်း, သစ္စာ ၄-ပါး, ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ်, သစ္စာ ၄-ပါးလိုသူ အလွန်နည်းပုံ ဥပမာများ, ဝေလာက အကြောင်းကို မကြံစည်သင့်ပုံ, မနုဿဘူတဒုလ္လဘကို လိပ်ကာဏ်းကွင်းစပ် စသောဥပမာများဖြင့်

ဟောကြားထားပုံ, သေရည်သေရက်, ကျွန်မိန်းမ, ကျွန်ယောကျ်ား, မိန်းမပျို,အိုကို အလှူခံမှု စသည့် အကြောင်း၊ လူနတ် သေလျှင် အပါယ်ကျသူများကြောင်း စသည်တို့ကို တွေ့နိုင်ပေသည်။

သံယုတ္တနိကာယ် ငါးကျမ်းကို စာအုပ်သုံးအုပ်ခွဲ၍ ရိုက်နှိပ်ထားသည်။ ပထမအုပ်၌ သဂါထာ-ဝဂ္ဂသံယုတ်နှင့် နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ် ၂-ကျမ်းပါဝင်သည်။ ဒုတိယအုပ်၌ ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်နှင့် သင်္ဌာယတန ဝဂ္ဂသံယုတ် ၂-ကျမ်းပါဝင်သည်။ တတိယအုပ်၌ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် ၁-ကျမ်းသာ ပါဝင်သည်။ စာအုပ်အားဖြင့် သုံးအုပ်ဖြစ်၍ ကျမ်းအရေအတွက်အားဖြင့် ငါးကျမ်းဖြစ်သည်။ အစုစု သံယုတ်ပေါင်း ၅၂,၀၈်ပေါင်း ၂၂၂,သုတ်ပေါင်း ၃၀၄၉-သုတ်ဖြစ်သည်။ သံယုတ်နှင့် ဝဂ်အရေအတွက်မှာ ဋီကာ (၁၊၁၅)အရ ဖော်ပြခြင်းသာ ဖြစ်၏။ သုတ်အရေအတွက်မှာကား ကိုယ်တိုင် အထပ်ထပ် တွက်ယူရရှိချက် (ယခုလက်ရှိ ပါဠိတော်မူအရ)သာ ဖြစ်သည်။ သုတ်အရေအတွက်နှင့် ပတ်သက်၍ အဋ္ဌကထာ (၁၊၃)၌—

သတ္တ သုတ္တသဟဿာနိ၊ သတ္တ သုတ္တသတာနိ စ။
ဒ္ဝါသဋ္ဌိ စေဝ သုတ္တာနိ၊ သေသာ သံယုတ္တသင်္ဂဟော–ဟု

သုတ်ပေါင်း ၇၇၆၂-သုတ် ရှိကြောင်း ပြဆိုလျက်ရှိ၏။

ဘာသာပြန် အမျိုးအစား။ ။ပါဠိမှ မြန်မာပြန်ဆိုရာ၌ ပုံသဏ္ဌာန် အမျိုးအစားမှာ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်—

၁။ ပါဠိတကျော့ မြန်မာတကျော့ ပြန်ဆိုနည်း (နိဿယ)

၂။ တိုက်ရိုက်မြန်မာပြန်ဆိုနည်း (ဘာသာပြန်)

၃။ လက်ဆောင်ဖြင့် ဖြစ်စေ စကားပြေဖြင့် ဖြစ်စေ အဓိပ္ပါယ်ကိုယူ၍ အမှတ်းတင် ချွေထွင်ပြန်ဆိုနည်း (ဝတ္ထု, ပျို့, ကဗျာ)အားဖြင့် ၃-စား တွေ့ရပေသည်။ ထို ၃-စားတို့တွင် ပါဠိတကျော့ မြန်မာတကျော့ပြန်ဆိုနည်းဖြစ်သော (နိဿယ=အမှီ)၏ အမျိုးအစားနှင့် ဝေါဟာရများမှာ—

၁။ နိဿယ နံကျဉ်း။
၂။ နိဿယ နံကျယ်။
၃။ နိဿယ နံပြောက်ဟူ၍ ၃-မျိုးခွဲခြားခွဲကြ၏။

(၁) နံကျဉ်း ဟူသည် တိုတိုကျဉ်းကျဉ်းဖြင့် လိုရင်းစေ့ငရုံ ပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။

(၂) နံကျယ်ကား အဓိပ္ပါယ် အမှာအထားများနှင့်တကွ ဆန်း, သဒ္ဒါ, အလင်္ကာနည်း, အဋ္ဌကထာ, ဋီကာ, အာစရိယဝါဒနည်းများဖြင့် ဝေဝေဆာဆာ အကျယ်ရေးသားခြင်း ဖြစ်၏[1]။

(၃) နံပြောက်ဟူသည် နံကျဉ်း, နံကျယ်တို့ကဲ့သို့ မဟုတ်ပဲ ခက်နိုးရာ ပုဒ်လောက်ကိုသာ ရွေးချယ်၍ (ပြောက်ကျား)ရေးသားခြင်း ဖြစ်၏။

---

[1] ရွှေဥမင်ဆရာတော် ရေးသော ပိနည်းငါးကျမ်း နိဿယကို နံစောင်ခေါ်၍ ဒုတိယ မောင်းထောင် သာသနာပိုင် ဦးဥေယျ ရေးသော နိဿယကို နံကျယ်ဟု ဆိုကြောင်း ၁၂၉၀-ပြည့်နှစ်ရေး ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာနိဿယ (ရွှေဥမင်မှ)၏ နိဒါန်း၌ တွေ့ရသည်။

ထို့ပြင် နိဿယနှင့် ပတ်သက်သော ဝေါဟာရများကား မနည်းလှပေ၊ တွေ့ရှိရသမျှမှာကား — နိဿရေည်း, နံ, အမ်ီ, နံစောင်, နံစံ, ချနက် ဟူ၍လည်း ခေါ်ဝေါ်သုံးနှုန်းကြသည်။

တဖန် ရှေးက စာရေးသောအခါ ရေးသော ဆရာတော်က များသောအားဖြင့် ပုရပိုဏ်မှာ ရေး၍ နောက်မှ ကျောင်းစာရေးက ပေမှာတင်လေ့ရှိသည်။ ထိုသို့မဟုတ်မူ၍ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင်က ပုရပိုဏ်မှာမရေးပဲ ဒူးထက်တွင် ပေတင်ရေးလျှင် လက်အလွန်ပင်ပန်းသောကြောင့် ယင်းနိဿယ မျိုးကို "လက်ပန်း နိဿယ" ဟု ခေါ်စမှတ်ပြုကြသည်။

အထက်ကပြဆိုခဲ့သော မြန်မာပြန်ဆိုနည်း ၃-မျိုးတွင် နိဿယခေါ် ပါဠိတကျော့ မြန်မာတကျော့ ပြန်ဆိုနည်းမှာ အလွန်ပင် ကျေးဇူးများ၍ စိတ်ဝင်စားဘွယ်လည်း ကောင်းသော စံနစ်ဟောင်းတခု ဖြစ်ပေသည်၊ ပါဠိရော မြန်မာပါ ၂-ဘာသာလုံး ဂရုတစိုက် တွဲစပ်မှတ်သားမိစေခြင်းဖြင့် ပါဠိဘာသာကို အထူးကျမ်းကျင်နိုင်နင်းစေလေသည်။ မူလ ပါဠိ ဝေါဟာရ၏သဘောအနက်ကို အတိအကျ အပြည့်အဝ နားလည်ခွင့်ရယူနိုင်စေသည်။ ပါဠိဘာသာနှင့် မြန်မာဘာသာတို့၏ ဝါကျ ဖွဲ့စည်းပုံချင်း အလွန်နီးစပ်သဖြင့်လည်း ယင်းသို့ ထပ်တူထပ်မျှ ဘာသာပြန်ဆိုနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဤနည်းသည် ဝါကျ တခု တခု၏ ပဓာန ဆိုလိုချက် (ပိဏ္ဍတ္ထ) ကို အပြည့်အစုံ မပေါ်လွင်စေကာမူ လုံးကောက်သဘောကိုကား အခြားဘာသာပြန်နည်းတို့ထက် ပို၍ အကျိုးများစေသော နည်းဟောင်း နည်းကောင်းတခုပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဤစံနစ်ကို မည်သည့်ခေတ်က စတင်တည်ထွင်ခဲ့သည်ဟုကား မဖော်ပြနိုင်သော်လည်း သက္ကရာဇ် ၄၀၀-ကျော်ကာလ၌ ဤစံနစ်ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်းကိုကား အထောက်အထား ရရှိနိုင်ပေသည်။ ပထမဆုံး နိဿယအဖြစ်(စာရင်းတွေ့ရသမျှတွင်) ခုဒ္ဒသိက္ခာ အဋ္ဌကထာ နိဿယကို တွေ့နိုင်ပေသည်။ (ရှေးဦးပြအုံ)။

မြစေတီကျောက်စာမှ တိုက်ရိုက် မြန်မာပြန် ပါဠိမှ မြန်မာဘာသာ ပြန်ဆိုမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ပုဂံခေတ်ဦးပိုင်းမှ အထောက်အထားကို ကျမ်းစာအုပ် အနေဖြင့် ရရှိနိုင်တော့သည် မဟုတ်ပေ။ ထို့အတွက် ကျောက်စာအနေဖြင့် အထောက်အကူကို ရှာဖွေသော အခါ မြစေတီကျောက်စာခေါ် ပုဂံမြို့ မြင်းကပါရှာ ဂူပြောက်ကြီးဘုရား ကျောက်စာကို တွေ့ရပေသည်။ ပါဠိ, ပျူ, မွန်, မြန်မာ ၄-ဘာသာဖြင့် ၄-ဖက် ရေးထိုးခဲ့သဖြင့်လည်း သုတေသနအတွက် များစွာ အထောက်အကူပေးလျက် ရှိပေသည်။ ထိုကျောက်စာကို ၁၂၄၈-ခုနှစ်လောက်က ကျောက်စာဝန် ဒေါက်တာဖိုးရှမ်းမား, ဂျာမန်လူမျိုးက တွေ့ရှိထုတ်ဖော်ခဲ့သည်။

ဤကျောက်စာကို လေ့လာခြင်းအားဖြင့် လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း တထောင်ခန့် အခါကာလ ပုဂံခေတ်ဦးဖြစ်သည့် နော်ရထာ, ကျန်စစ်မင်းတို့ခေတ်က ပါဠိမှ မြန်မာဘာသာပြန်ပုံကို အကဲခတ်နိုင်ပေသည်။ အကြောင်းအရာတူ တခုကို ၄-ဘာသာ ယှဉ်ပြိုင်ရေးထိုးထားသဖြင့်လည်း တဘာသာမှ တဘာသာ ပြန်ဆိုသည်ဟု ယူဆသင့်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤ၌ ပါဠိနှင့် မြန်မာ ၂-ဘာသာကို အောက်ပါအတိုင်း ကြိုးကြား ထုတ်နှုတ်တွဲစပ်၍ ပြလိုက်ပါသည်။

ပါဠိ အနိစ္စတာ ဝသံ တဿာ၊ ဂတာယ ပန ဒေဝိယာ။
ရာဇာ ရာဇကုမာရဿ၊ အဒါ ဂါမတ္တယံ ပုန။ ။

မြန်မာ　ထို ချစ်သောမယား သေခဲ့ရကား၊ (ထို ချစ်သောမယား၏ တန်းဆာနှင့်)[1] ထို ကျွန် သုံးရှာတို့ကိုပင် ထို ချစ်စွာသော မယား၏ သား ရာဇကုမာရ မည်သောသူအား မင်းကြီးက ပေးတော်မူ၏။

ပါဠိ　အဌဝိသတိ ဝဿာနိ၊ ရဇ္ဇံ ဓမ္မေန ကာရိယ။
မာရဏန္တိကရောဂဿ၊ ဝသံ ပတ္တော နရာဓိပေ။　။

မြန်မာ　ထိုမင်း အနှစ် နှစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် မင်းပြုတော်မူပြီးလျှင် သေခါနီး နာတော်မူသောအခါ ပေတည်း။

ပါဠိ　သရန္တော ဓမ္မရာဇဿ၊ မဟန္တံ ဂုဏသဉ္ဇယံ။
ကာရေတ္ဝာ သတ္ထုနော ဗိမ္ဗံ၊ သဗ္ဗသောဝဏ္ဏယံ သုဘံ။　။

မြန်မာ　ထို ရာဇကုမာရ မည်သော ချစ်သောမယား၏ သားက မိမိကို မွေးမြူခဲ့သော မင်းကြီး၏ ကျေးဇူးကို အောက်မေ့ရကား ရွှေအတိပြီးသော ဘုရားသခင်အဆင်း (ရုပ်တု) ပြု၍။

ပါဠိ　ဒေဝ ဝုတ္ထေ မဟီပါလော၊ (ရောဂေနာတုရမာနသော)။
သာဓု သာဓုတိ ဝတ္ဝာန၊ တုဋ္ဌဟဋ္ဌော ပမောဒိတော။　။
... . ဘေသံ ပန ဘိက္ခူနံ၊ သံမုခေ သော သုမာနသော။ ဇလံ ပါတေသိ။

မြန်မာ　ထို ရော(အခါ) တည်း၊ မင်းကြီးနှစ်ခြိုက်ရကား ကောင်းလှသတည်း, ကောင်းလှသတည်း ဟု မိန့်၏၊ ... ... ထိုသခင် (အရှင်မြတ်) တို့ မျက်မှောက် မင်း ရေသွန် (ရေစက်ချ)၏။　။

[မြန်မာကျောက်စာအရေးတို့ကို အချား နားလည်စေရန် မူရင်းနှင့် မကွာသွန်းစေဘဲ ခေတ်ရေးနှင့်နီးစပ်အောင် ပြင်ရေးထားသည်။]

ဤ နှိုင်းယှဉ်ဘာသာပြန်ချက်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ထိုခေတ် ပါဠိစီကုံးမှသည် ဆန်းသဒ္ဒါ ကျနၵ် အလွန်ဂေဆာလှသော်လည်း မြန်မာစာမှာ အတွန့်အတက် အညွှန့်အခက် မရှိသေးပဲ အဓိပ္ပါယ် စေ့ဝ လုံလောက်ရုံမျှသာရှိသေးကြောင်း တွေ့နိုင်ပေသည်။ ကျောက်ထက်အက္ခရာဖြစ်၍ ဤသို့ကျုံ့ ရုံ့နေသည်ဟုလည်း ယူဆရပေသည်။

ပေစာ မင်စာခေတ် ဘာသာပြန်　ကျောက်စာမထိုးမီခေတ်နှင့် ကျောက်စာခေတ် ဘာသာပြန် သမိုင်းကို ပြပြီးနောက် ဤ၌ ပေစာ မင်စာခေတ်ဟု ခေါ်ရမည့် ရာဇဝင်ခေတ် ဘာသာပြန်သမိုင်းကို ဖော်ပြသင့်ပေသည်။ ဘာသာပြန် သမိုင်းကို ဖော်ပြရာ၌လည်း စာပေရေးသားမှု နည်းပါးခဲ့ခြင်း, ခေတ်ဆိုးများကို အတန်တန် ဖြတ်ကျော်ခဲ့ရခြင်း စသည်တို့ကြောင့် အထောက်အထားများ လိုသလောက် မရနိုင်တော့ပေ။ ဥပမာ— သက္ကရာဇ် ၅၂၇-ခုနှစ် ကုလားကျခေါ် နရသူမင်းခေတ်, (သီဟိုဠ်တိုက်၍ ပုဂံ၌ ၉-နှစ် မင်းမဲ့။), တရုပ်ပြေး နရသီဟပတေ့ခေတ်, အင်းဝသိုဟန်ဘွားခေတ်, တောင်ငူနန္ဒဘုရင် နတ်ရှင်နောင်တို့

၁။ (....) ပါဠိ၌မပါ။

ခေတ်, (ပေါ်တူဂီ ၈၇၈ကာခေါ် ပိလစ်ဒေဘရစ်, တိုနီကိုတောတ္ပိရန်ကြောင့် ကျောင်းကန်ဘုရား စာပေများ ဆုံးရှုံးခဲ့ရကြောင်း) သီဘောခေတ်, (နန်းတွင်းပေထုပ်ပေါင်း ၁၁၅၀-ကို လန်ဒန်သို့ ယူသွားကြကြောင်း) စသော ခေတ်ဆိုးများသည်လည်း ဤ ဘာသာပြန်သမိုင်းအတွက် ဝမ်းနည်းဖွယ် ချို့တဲ့ချက်များ ဖြစ်ကြ၏။

ယင်းသို့သောအကြောင်းများကြောင့် ယခု တွေ့ရှိရသမျှ ပေစာတို့တွင် ညောင်ရမ်းခေတ် ဝမ်းဘဲအင်းစံမင်းခေါ် (ပေကို သားရိုး သစ္စေးကိုင်ပြီးမှ ပိဋ္ဌက ပါဠိကို ဆေးဒန်းရေး ရွှေရေးများ ဖြင့် ရေးခြင်းကို စတင် တီထွင်ခဲ့သူ)မင်းရဲကျော်ထင်လက်ထက် ၁၀၄၂-ခုနှစ် ရေးကူးသော ပေစာသည် ရှေးအကျဆုံးဟု ယူဆကြ၏။ ထို ပေစာလည်း လန်ဒန်ရောက် ပေစာဖြစ်နေ၏။ ဝေါဟာရ လိနတ္ထဒီပနီဆရာ ဦးခြိမ့် (ဘကြီးတော်ခေတ်) တို့ ခေတ်ကပင် တောင်ငူရောက်မင်း လက်ထက်က ပေစာကိုသာ တွေ့ရတော့ကြောင်း၊ ယင်း ဒီပနီ (၅၈-၉)ဌ ဖော်ပြလျက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ယခု တွေ့ရှိသမျှပေစာနှင့် မှတ်တမ်းများကို မူတည်၍ ဤ သမိုင်းဖော်ပြရပေသည်။

ခေတ်အားဖြင့် အလွန်စောသည် မဆိုနိုင်သော်လည်း နိဿယဘာသာပြန်အတွက် မင်စာအဖြစ် တွေ့ရှိရသည်မှာ ပုဂံမြို့ စူဠာမဏိဘုရားလိုဏ်အတွင်းရှိ ဝိမလာစာရထေရ် ရေးသားခဲ့သည်ဆိုသော အောက်ပါ မင်စာရေး နိဿယဘာသာပြန်ပင် ဖြစ်သည်။

> "ဥပ္ပလေဟိ၊ အထူးထူးသော ကြာတို့ဖြင့်။ သဏ္ဌန်၊ ဖုံးလွှမ်းထသော။ နိမ-လောဒကံ၊ ကြည်သော ရေလည်းရှိထသော။ နာလိကေရောဒကသမံ၊ အုန်းရည်နှင့်တူသော ရေရှိထသော။ ပေါရာဏေဟိ= ရှေးသူဟောင်းတို့သည်။ ရူပပုစ္ဆနဝိသဇ္ဇန-တလာကသမ္ဘတံ=ရူပ်မေးကန် ရူပ်ဖြေကန် ဟု သမုတ်အပ်ထသော။ တဋ္ဌာကဿ၊ တဖက်ဆည်းကန်၏"။ (ပါဠိသဒ္ဒါနည်းကား မကျ။)

ပုဂံခေတ် နိဿယများ နိဿယဘာသာပြန်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ ရှေးအကျဆုံးသော နိဿယများကို အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရပေသည်။

"ခုဒ္ဒသိက္ခာ အဌကထာနိဿယဟောင်းမှာ သက္ကရာဇ် ၄၅၅-ခုနှစ်ဝယ် အရိမဒ္ဒနာ မည်သော ပုဂံမြို့ ၌ နန်းတက်သော သိရိတြိဘဝနာဒိတျပဝရပဏ္ဍိတသုမမ္မရာဇာ မဟာဓိပတိ နရပတိစည်သူတံဆိပ် နာမံခံသော အလောင်းစည်သူမင်းလက်ထက် ထီးလင်းမြို့စီရင်စု ပေါင်လောင်ရွာဇာတိ ရှင်မဟာ-ကဿပ ပုဂံမြို့ တောင် ခရီးတတိုင်ကျော်ကွာ တောရကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေစဉ် စီရင်သည်"

၁။ ပိဋ္ဌကတ်တော်သမိုင်းလာ စကားအရှိအတိုင်း ဖော်ပြထားပါသည်။ (ဤနိဿယကားဘားနှင်ပိဋ္ဌကတိုက်၊) (ယခု ဂျူဘလီဟောစာကြည့်တိုက်) ၌ ရှိသည်ဟု သိရသည်။ ယင်းသမိုင်း၌ ပြထားသည့်မင်းနှင့် သက္ကရာဇ်ကိုလည်း စဉ်းစားသင့်မည်ထင်ပါသည်။ ယင်း ဆရာတော်ရေး သဟဿရုံသီ ဌီကာခေါ် မဟာဗောဓိ ဝင်ဌီကာ (ရှစ်ကြောင်းပေ၊ စျူမှု တာအထိ) နိဂုံး၌ကား "ပဠဝယသတေ ယာ တေ၊ ပဠဆဌိမဟာယနေ" ဟု ပါဠိစီကုံး၍ သိယ်ဝီဇယမင်းသားက ၅ဖြ-ခုနှစ် ယင်းဌီကာကို ပေတင်ကြောင်း ပါရှိ၏။ ဤ သက္ကရာဇ်အရ သော် အလောင်းစည်သူ မဖြစ်နိုင်။ နရပတိစည်သူသာ ဖြစ်နိုင်၏။ ယင်းသမိုင်း၌ပင် ၃၃၀, မဟာဗောဓိဝင် ဌီကာကို ပြရာ၌ နရပတိစည်သူ ဟုပင် ပြထားသည်။ ဒေါက်တာသန်းထွန်းရေး "ခေတ်ဟောင်း မြန်မာရာဇဝင်" ၂၃၇၊ ၂၄၁-၌ ယင်းဆရာတော် သက်တော် ၁၀၃, သို့မဟုတ် ၁၀၉-နှစ်ရှည်ပုံရကြောင်း ရေးသားချက်နှင့် ၎င်းဦးဖိုးကျားရေး "ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပ" စာအုပ်နှင့်ရင်း နှီးနှောမျှ ဆက်လက်လေ့လာရန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဟု ပိဋကတ်တော်သမိုင်း (ဦးရေ ၇၆၀)၌ တွေ့ရှိရ၏။ သာလွန်မင်းကြီးလက်ထက် တောင်ဖီလာ ဆရာတော်ရေးသော ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာ (၁၊ ၂၄) အရ ဏဝိနိစ္ဆယကထာ၌ "ခုဒ္ဒသိက္ခာ နိဿယေ ဝုတ္တံ"ဟု ကိုးကားဖော်ပြထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရ၏။ ယင်းနိဿယပင် ဖြစ်ဖွယ်ရှိသည်ဟု ယူဆ ရပေသည်။

ရင်းနှောက်ခေတ်စော နိဿယတစောင်ကား ဗြိဟင်္ဂနိဿရည်းဖြစ်သည်။ ထိုအကြောင်းကို ဘိုးတော်နှင့် ပဌမမောင်းထောင်သာသနာပိုင်တို့၏ အမေးတော်အဖြေ ၅၄၆-၌ "အရိမဒ္ဒနာ ပုဂံကျစ္စာမင်းကြီးလက်ထက် (၅၉၃-၆၁၁) သဒ္ဒတ္ထဘေဒစိန္တာကျမ်းကို စီရင်သော ဓမ္မသိရိ (သဒ္ဓမ္မသိရိ)မထေရ်ပြုစုခဲ့သော ဗြိဟင်္ဂနိဿရည်းသည် ကာလရှည်ကြာသဖြင့် အရေးအသားပျက်၍ အချို့အရာ၌ မယူသာ မသိသာရှိသည်နှင့်" ဗြိဟင်္ဂနိဿယအသစ် ရေးသားကြောင်းပါရှိသည်။

ရင်းနှောက် တွေ့ရှိရသမျှ ပုဂံခေတ် နိဿယများမှာ ဒီဃနိကာယ်ပါဠိနှင့် အင္ဂုတ္တရာနိဿယ များ ဖြစ်ကြသည်။ ယင်းနိဿယတို့အကြောင်းကို ပိဋကတ်တော်သမိုင်း (ဦးရေ ၄၆၃၊၅၂၅) ၌ "သက္ကရာဇ် ၉၀၇-ခုနှစ် အရိမဒ္ဒနာ မည်သော ပုဂံမြို့တွင် နန်းတက်သော စောမွန်နှစ်မင်း ညီတော် ရာဇသူ မြောက်သားတော် စောမြတ်လှတို့က မွေးဖွားသူ ညောင်ရမ်း, သာဂရ နှစ်မြို့စား ဂုဏ္ဍနွ-ရာဇ်မင်းသားက ပုဂံမြို့တွင် ရွှေကျောင်းကြီးဆောက်လုပ်ကိုးကွယ်သည့် ဆရာတော်ရှင်ဂုဏဝဇ္ဇံသက စီရင်သည်"ဟု ပါရှိသည်။

ယင်းဆရာသည်ပင် မုခမတ္တဒီပနီ (နျာသ-ဘာသ်) နိဿယဟောင်း (ဦးရေ ၇၂၉)နှင့် ဂဝိ-သာရဋီကာသစ်နိဿယ (၁၀၁၉) များကိုလည်း ရေးသားကြောင်း ယင်းသမိုင်း၌ပင် ဖော်ပြလျက် ရှိ၏[၂]။ ယင်းသို့သျှင် ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပ, သဒ္ဓမ္မသိရိနှင့် အထူးသဖြင့် ရှင်ဂုဏဝဇ္ဇံသက တို့သည် တွေ့ရှိရသမျှ ရှေးခေတ်နိဿယစာမူများအရ အာဒိကမ္မိက (ရွှေပြေး) ပုဂံခေတ် နိဿယ ကျမ်းပြုဆရာများအဖြစ် ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းတင်ရပေသည်။

နောက်ဆုံးသက္ကရာဇ် ၇၀၀-ကျော်က ပုဂံခေတ်နှောင်း နိဿယများ စာရင်းကိုကား ပိဋကတ် သမိုင်းတို့နှင့် အခြားစာအုပ်စာတမ်းတို့၌ မတွေ့ရှိရပေ။ သက္ကရာဇ် ဂ၀၄-ခုနှစ် တောင်တွင်းမင်း, မင်းသီရိဇေယျသူ တည်သည့် ပုဂံမြို့ ရွှေစည်းခုံဘုရားအနောက် တက်နွဲ့ချောင်းကျောင်း ကျောက်စာ၌ကား ယင်းခေတ်ရှိ ပါဠိ အင္ဂုတ္တရာ ဋီကာ စသော သာသနာဝင်ကျမ်းများ စာရင်းနှင့်ဆေး, ဗေဒင်စသော လောကီကျမ်းများစာရင်း အထူးသဖြင့် ထိုခေတ်ရှိ နိဿယစာရင်းများကို တွေ့နိုင်ပေသည်။ ပိဋကသမိုင်းအတွက် လွန်စွာကျေးဇူးများသော ကျောက်စာဖြစ်ပေသည်[၃]။ ထို ကျောက်စာပါနိဿယစာရင်းများကို ဤ၌ မူအတိုင်း ထည့်သွင်းဖော်ပြကာ မှတ်တမ်းပြုလိုက် ပါသည်။

၁။ သာသနာလင်္ကာရစာတမ်း ၁၂၀ နှင့် ပိဋကတ်တော်သမိုင်း(ဦးရေ ၃၉၅)၌လည်းရှု။

၂။ ယင်းနိဿယများလည်း ဘားနှင်ပိဋကတိုက်၌ ရှိကြောင်းသိရသည်။ ယင်းစာမူရင်းကို ကြည့်ရှု ရသော် ပါဠိမြန်မာ ၂-ဘာသာအတွက် ဝေါဟာရသုတေသန (၀၊) ဘာသာပြန်ဆိုပုံနှင့် ခုနှစ်သက္ကရာဇ်လည်း အတိအကျသိနိုင်ပေရာ၏။ သထုံပိဋကတိုက်၌ကား "ကဝိသာရဋီကာသစ်နိဿယ" ကိုသာ တွေ့ရ၏။ (စာထုပ် နံပါတ် ၃၁၈။)

၃။ သာသနာလင်္ကာရစာတမ်း(၁၄၁),ပိဋကတ်တော်သမိုင်း(၁၀၇), ဝေါဟာရလိန္ထတ္ထဒီပနီ(၁၈၁)တို့၌ ဤကျောက်စာကို အမြင်ကျကိုးကားဖော်ပြလျက်ရှိကြသည်။

"ဝိနေညနံ ၁၇-နစ်ကျဲ့ နိဿရေည်၊ သုတ်နံ၊ လက်ပံကျဲ့၊ ကျဲ့ဓုတ်၊ ဆင်စွယ်ကျဲ့၊ အဌသာလိဏီ ကုဋ္ဌတိသာဏီ ?ကထာဝတ္ထုနိဿရေည်၊အဌသာလိဏီနိဿရေည်၊ကစ္စယ်နိဿရေည်၊ ရူပသိဒ္ဓိနိဿရေည်၊ အဘိဓာန်နိဿရေည်၊ စစ်ငါရ္ဝါနိဿရေည်၊ စစ်ငါရ္ဝါ-ဂန္ဓီ၊ ဓမ္မပဒန္ဓီ နိဿရေည် ၁၅၁-သော်၊ ဌ ၅ဖ၈။ (တတိယမျက်နှာ။ ကြောင်းရေ ၂၃–၂၈။) အမြတုတ်နိဿရေည်၊ ပြဏ္ဍောနိဿရေည်၊ ကလပ်နိဿရေည်၊ နိဿရေည် သုံမ်ကျဲ့သော်၊ ဌ ၁ ၂ ၂ ကျပ်၊ (စတုတ္ထမျက်နှာ ၃–၅။) သာရသင်္ဂြိုဟ်အမှီ၊ ကာမန္ဒကီအမှီ၊ ယောယာတြာအမှီ၊ ရောဂနိဒါန်အမှီ၊ သာရတ္ထစိန္ဒာအမှီ၊ ပါရာအမှီ၊ ဂါရာမိတိ ကဗျအမှီ၊ သဗ္ဗဟတ်အမှီ၊ ရတ္တမာလာနံ၊ ယုတ္တိသင်ဟအမှီ၊" (ယင်းနှာ ၁ဖ–၁ဒ ။)

ပုဂံဖြစ် မိန်တောင်း, ပိုင်တောင်း ပိုင်ဇေတာင်းကျမ်း ပုဂံခေတ်နိဿယမျှား၏ နောက်ဆက်တွဲအဖြစ် မိန်တောင်း, ပိုင်တောင်း ၂-ကျမ်းကိုပါ ထည့်သွင်း ဖော်ပြသင့်ပေသည်။ ယင်း ၂-ကျမ်းလည်း ပုဂံ ဖြစ်ကျမ်းဟု နှုတ်မှတ်တမ်းပြုကြသည်။ အဌသာလိနီဂဏ္ဌိမျှားဖြစ်သော်လည်း ခက်နိုးရာ ပုဒ်ဝါကျမျှားကို အနက်ဘာသာပြန်ပြလေ့ရှိသဖြင့် နိဿယနံပြောက်ဟုပင် ဆိုသင့်၏။ ထူးခြားသည်မှာ ပိဋကတ်သမိုင်းတို့၌ ဤကျမ်းစာမျှား၏အမည်ကို မတွေ့ရခြင်းပင်ဖြစ်၏။ သို့ရာ တွင် ယင်းမှနောက်၌ ရေးသားအပ်သည့် အဌသာလိနီဂဏ္ဌိမျှား ဖြစ်ကြသော ပဌမကျော်အောင်စံ ထား ဆရာတော် (ဟံသာဝတီပါမင်းလက်ထက်)၏ ဂဏ္ဌိနှင့် မြို့ပြင်ကြီးဆရာတော် အရှင်စန္ဒဝံသာ လက်ဝရ၏ ဂဏ္ဌိ?တို့၌ မိန္ဓောင်း, ပိုင်ဟူသော သင်္ကေတမျှားဖြင့် မကြာခဏကိုးကား ဖော်ပြလေ့ ရှိကြပေသည်။ ပမာဏပြုသင့်သောကျမ်း ၂-ကျမ်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။

တဖန် ဟံသာဝတီပါမင်းလက်ထက် တောင်တွင်းကြီးမြို့ မင်းကျောင်းဘုန်းတော်ကြီး ဖြေဆိုသည့် "ကန်တော်မင်းကျောင်း မေတ္တာစာအဖြေ?" အစဉ်ပင် ကျမ်းဂန်တတ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ တတ်သိအပ်သော ကျမ်းစုကိုဖော်ပြရာ၌လည်း ဤ ၂-ကျမ်း၏ အမည်မျှားကိုပါဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ သို့ဖြင့်ထင်ရှားခိုင်ခံ့သောကျမ်းမျှားဖြစ်ကြောင်း သိအပ်သည်။ ယနေ့တိုင်လည်း ကျမ်းစာကို မမြင်ဘူးကြစေကာမူ သာသနာဝင်တို့၏ နှားဌ ကျက်စားမိသော ကျမ်းမျှားဖြစ်လျက် ရှိကြပေသေးသည်။

ကျမ်း အမည်ပေးပုံ သို့မဟုတ် ခေါ်တွင်ပုံနှင့်ပတ်သက်၍ကား အတိအကျ မဆိုသာ။ "မြိန်လှ ပေတောင်း ပိုင်လှပေတောင်း"ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ရှိသည့်ကျမ်းဟုဆရာတို့ဆိုစမှတ်ပြုကြ၏။စစ်ငါရ္ဝာ

၁။ ယင်းကျောက်စာလာဤကျမ်းစာရင်းကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ထိုခေတ်ရှိ စာပေအဆင့်အတန်းကို သိခွင့်ရသည်သာမက မည်သည့်ကျမ်းမျိုးကို နိဿရေည်,နံ,အဂ္ဂီဟု ခေါ်ဝေါ်ကြောင်းကိုလည်း အကဲခတ်နိုင်၏။ ထိုခေတ်ကကျမ်းစာ၏ဌေတန်ဘုံးကိုလည်း သိနိုင်သည်။

အေဒီ ၁၂၇၃-ခုနှစ်(ဖ၃ဂ=မြန်မာ ဖ၃၅-ခုနှစ်) ပုဂံခေတ်က ပိဋကတစုံ၏ ဌေတန်ဘုံးမှာ ၃၀၀ဝ ဖြစ်၍ ထိုခေတ်ကာလတန်ကြေးဖြင့် ဓက ၅၃၁၁ဝ-ရှိ မြေကိုပင် ဝယ်နိုင်သည်ဟု ခေတ်ဟောင်း မြန်မာရာဇဝင် ၂၀၅-၌ ဖော်ပြထား၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ပိဋကစာပေမျှားဆင့်ပွါးမှုကားယူ မပူဇော်နိုင်ပဲဖြစ်ရကာ ရှိသမျှ စာစုလည်း ခေတ်ဆိုးမျှားနှင့်ကြုံရ၍ ပျောက်ကွယ်မှုမျှားခြင်း ဖြစ်ခဲ့ရပေလိမ့်မည်။

၂။ ယင်း ၂-ကျမ်းကို ကမ္ဘာအေး ဇမ္ဗုဒ္ဒီပကျောင်းဆောင် အဘိဓာန်နာယက-အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဆရာတော် ဦးဥာနုတ္တရထံ၌ ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။

၃။ ၁၂ဖ၃-ခုနှစ် ပြာသိုလဆန်း ၄-ရက်နေ့ ကဝိမျက်မှန်စာပုံနှိပ်တိုက်၌ရိုက်သည်။

၄။ ကဝိမျက်မှန်စာပုံနှိပ်တိုက်၊ ခရစ် ၁၉၄၁-ခုနှစ်ရိုက်၊ စာမျက်နှာ ဖ။

ဂဏ္ဌီ,မြို့ပြင်ကြီး ဂဏ္ဌီ, ကစ္စယ်နိဿယ,ဒန္တိုင်မှ စသည်တို့ကဲ့သို့ ရွာအမည်ကိုတင်စားခေါ်ဝေါ်ခြင်း လောဟုလည်း စဉ်းစားသင့်၏။ ဧရာဝတီမြစ်ဆိပ်၌ ရေချိုးသောမောင်ရှင်တစုနှင့် မာတုဂါမလေးမျှား အဝတ်အစားကို အပြန်အလှန်ဝှက်ကြရာမှ "ကျမ်းပြူကြေး" ကတိဖြင့် ထမိန် သင်းပိုင်တောင်းကြပုံ ပြောဆိုကြသည်ကား အပျော်အပျက်မျှသာ ဖြစ်၏။ ပိုင်တောင်း ကျမ်းဆရာကမူ ခဲရပ်အဓိပ္ပါယ်တခု ရေးပြီးတိုင်းပြီးတိုင်း "ပိုင်" ဟုသီးသန့်ထင်ရှားစွာထည့်လေ့ရှိ၏။ တမျက်နှာလျှင် ၂-ခု ၃-ခုပင်တွေ့ရတတ်၏။ မိန်တောင်းခ်ကား ဤသို့မတွေ့ရှိရ။

ယင်းပေစာရေးကူးသော သက္ကရာဇ်ကို ပေ ရေးဆရာက "ဌီကာမိန္ဒောင်း။ သက္ကရာဇ် ၁၁၃၉-ခု တပို့တဲ့လဆန်း ၁၂-ရက်နေ့တွင် မိန္ဓောင်းကိုဝ် ရေးကူး၍ပြီးပြည့်စုံသည်ဘုရား။ ပိုင်။ သက္ကရာဇ် ၁၁၃၉-ခုတပို့တဲ့လပြည့်ကျော် ၁၃-ရက်နေ့တွင် ပိုင်ကိုဝ် ရေးကူး၍ ပြီးပြည့်စုံသည်ဘုရား"ဟု ရေးသားဖော်ပြ၏။ နှစ်ပေါင်း ၂၀၀-နီးပါးရှိလေပြီ။ ယင်း ပေရေးကူးသည့်ခေတ်၏ စာလုံးပေါင်းနှင့် ရေးသားဟန်မျှား လွှမ်းမိုးနေခဲ့မည်မှာ မလွဲမရှောင်သာသော်လည်း မူလရေးဟန်မျှားကိုကား အရသာခံနိုင်ပေသေးသည်။

ဤဌ်သိစေလိုရင်းဖြစ်သော စကားအသုံးအနှုန်းနှင့် အနက်ဘာသာပြန်ပုံတို့ကို အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ (အောက်ပါအားလုံး မိန်တောင်းကျမ်းမှချည်းဖြစ်သည်။)

လက္ခဏာကြို့ကမ္ဘည်သဉ္ဇာကား လက္ခဏာကြို့ မပြီးမီ ပြဉ်းသည်လည်းရှိ၏။ အတိနှဉ်း။ ဒုဋ္ဌာသု အာဂတော တဉ်း။

စေတနာနှင့် ဘြုားလည်း အာရုံ အာရမ္မဏိကအားဖြင့် အာဓဉ် အာဓာရ ဖြစ်တတ်၏။ ကာယဝစီအမှုကား ဆြာဌ်တဉ်အုံ့။ ဖုရားနှင့် အာဓဉ် အာဓာရ အသိုဝ်ဖြစ်အုံ့နှေး။

သွာချာတ ဘာဝသရုပ်ကား လှုံ့မစောက် ပတေပတာအားဓုတ်၍ ဟောအပ်သော ဘြုား၏အဖြစ်ဟူသော....ငြန်းနှင့် ကူဓုတ်သိုဝ့် နှလုံးမူ၍ တပ္ပရိတ်လဉ်းမူ၏။ (လည်း=၄၊ သော=၆၊ ယ – သတ်အစား နောက်ပစ်အသုံး၊ ဥပမာ အဓိဗ္ဗကား စသော ရေးဟန်မျှားနှင့် ကြေဥ္ဇူး စသော စိတ်ဝင်စားဖွယ် ဝေါဟာရမျှားကိုလည်း မျှားစွာ တွေ့နိုင်၏။)

ဒဋ္ဌမမ္မာ၊ လေးလက်စွဲသော။ ဓနုဂ္ဂဟာ၊ လေးသမား။ သိက္ခိတာ၊ ဆြာအထံ၌ ဆဲနှစ်နှစ်တိုင်တိုင် အတတ်သင်ပြီးသ။ ကတဟတ္ထာ၊ လေးကိုလျှင် လက်မှုဓသော။ လေး၏ လေး ဟူသတည်း။ ကတုပါသနာ၊ ရှေးတောဖြစ်ပြီးသော။ စတုဒိသာဓိ(ဌ)တာ၊ နောက်ခြင်ခိုင်လျက် လေးမြက်နှာရပ် ရတ်သည်ဖြစ်၏။ ခိတ္တေ၊ ပစ် ၆။ ကဏ္ဏေ၊ မြှားသည်။ ပထဝိယံ အပ္ပတိဓိတော၊ မြေသို့မရောက်မီ။ ဂမနသာဒါနံ၊ သွားခြင်းဌ် သာယာစလိုသော။ ဟေဋ္ဌ(ဋ္ဌ)ပရိယဝသေန၊ သြောက်ဓက်ဖြစ်သအားဖြင့်။ ပဋ္ဌိမုခံ၊ ရှေ့ဆိုဝ်။ သိရသိ၊ သြောက်နဿာ (နတ်သား) ဥက္ခောင်းဓက်ဌ်။ ပါဒေ စ၊ အထက်နဿာခြေဌ်။ (ဌီကာဌ် စိတ်၏လျှင်ပုံကို ပြသော ပါဠိကို အနက်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။)

ထို့ပြင် ပါဝုရဏံ။ ဖုံးမတီး။ ကပလ္ဂ၊ မဲပျ(မီးအိုးကင်း)။ ကတ္တရ၊ အသက်ကြီး တောင်ဝှေး။ ဩသဓိ၊ သောက်ရှူး (စိုင်ရှူး)။ ကလသ၊ ကြာသအိုဝ်း။ (ကြာသွတ်အိုး, ရေတံခေါင်း)။

သုဝဏ္ဏာလိင်္ဂ၊ ရှေကံ့ရှက်။ ပါနိယသရုဝက၊ အိုးဖုံးခွက်။ ဗန္ဓုဇီဝက၊ မိုဝ်းစေ့ပန်း (ရေမြှုံး)။ ကုသုမ၊ ဝတ်ပန်း (ပန်းသုဉ်း)။ ကုက်ဌစုဏ္ဏ၊ မာလာကျိုကျုမ္ပုန့် ကန့်ကုတ်မ္ပုန့်လည်းဟူ။ သာရသူစိ၊ မြသကြင် (သံကျင်)။ တိဒဏ္ဍ၊ ခြုသခေ့ါ (ရေသောက် ခရှသင်းတင်ရန် သစ်သားသုံးခွ)။

ဤကား အမြှက်မျှ ဖော်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ပုဂံခေတ် မည်သည့်မင်းလက်ထက်က မည်သည့်ဆရာတို့ ရေးသားသည်ဟု အတတ်မဆိုသာချေသော်လည်း နှောင်းခေတ် မြန်မာဝေါဟာရနှင့် ပါဠိမှ သည် မြန်မာဘာသာသို့ ပြောင်းလဲပြန်ဆိုပေးမှုအတွက် ရှေးဦး မီးရှူးတန်ဆောင်မျှားဖြစ်သည့်အပြင် အဘိဓမ္မာဉာဏ်ရောင်ပေးခဲ့သော ခေတ်ဦးကျမ်းဟောင်းမျှားအဖြစ် ဤ၌ မှတ်တမ်းတင်လိုက်ရပါသည်။

ဤတွင်ရှေကား ပုဂံခေတ် နိဿယဘာသာပြန်တို့ အကြောင်းခြင်းတ ဖြစ်ပေသည်။

အင်းဝခေတ် နိဿယ ဘာသာပြန်မျှား အင်းဝခေတ်တွင် ဘာသာပြန်လုပ်ငန်းသည် အတော်ပင် ကျယ်ပြန့်လျက် ရှိပေပြီ။ ပျို ကဗျာမျှားနှင့် ပါရာယနဝတ္ထု (ရှင်မဟာသီလဝံသ), ယသဝစုန ဝတ္ထု (တောင်ဖီလာ), မဏိကုဏ္ဍလဝတ္ထု (ဝရာဘိသယ်နာထ) စသော ဝတ္ထုမျှားသည် (၁) နိဿယနည်း (၂) တိုက်ရိုက် ဘာသာပြန်နည်း (၃) ခွဲထွင် ဘာသာပြန်နည်း သုံးနည်းလုံးကို အလျှဉ်းသင့်သလိုလည့်လည် အသုံးပြုရေးသား ထားသော ကျမ်းမျှားဖြစ်ကြ၏။ ယခု ထိုစာအုပ်မျှား ဖတ်ရှုနိုင်ကြသည်ဖြစ်၍ အထူးမဖော်ပြလိုပေ။

သို့သော် အင်းဝခေတ်ဦး နိဿယစစ်စစ်မျှားကား အလွန်ပင် ရှားပါးလှပေသည်။ နရပတိ, ပြည်စုန်မင်းတို့လက်ထက် မဏိသာရမဉ္ဇူသာဌီကာကျမ်းပြုဆရာ ပင်းယ ရှင်အရိယဝံသ၏ ဝိသတိဝဏ္ဏနာ နိဿယ, သမ္မောအဌကထာနိဿယ, အနုဋ္ဌီကာနိဿယ, ပင်းယအရှင် ဝိဇိတာဝီ၏ ဝါစကောပဒေသနိဿယ, သာလွန်မင်းကြီးလက်ထက် [1] ရှေဥမင်ဆရာတော်၏ ဝိနည်းပါဠိအဌကထာ နိဿယမျှား [2], နန်းကျောင်းဆရာတော်၏ သဒ္ဒါကြီးစသော နိဿယ စသည်တို့ကိုကား အခ္ခါ စာအုပ် အဖြစ်ဖြင့်ရင်း, ယေဘုယျအားဖြင့် ပေစာအဖြစ်ဖြင့်ရင်း ရှားပါးသော်လည်း သထုံ ပိဋကတ်တိုက် စသည်တို့၌ တွေ့ရှိနိုင်ပေသေးသည်။

ထိုခေတ်၏ တွေ့ရသမျှ ခေတ်ဦး နိဿယဘာသာပြန်အဖြစ် ဘာသာပြန်ပုံကို အထက်ဖော်ပြရာ ပါကျမ်းမျှား၌ရင်း, အလွယ်တကူသိလိုပါက ပါရမီခန်းပျို စသည်၌ရင်း ဖတ်ရှုနိုင်ပေသည်။ ရှင်မဟာသီလဝံသအကျော်၏ နေတ္တိပါဠိတော် နိဿယဟောင်းမှာ မတွေ့နိုင်တော့သော်လည်း ၎င်းရေး မဟာရဟန်တိပါဠိနိဿယကိုကား [3] ယနေ့ဖတ်ရှုနိုင်ပေသေးသည်။

၁။ ဤမင်းလက်ထက်၌ နိဿယကျမ်းစာမျှား အမျှားဆုံးပေါ်ထွက်ခဲ့၏။ ဂ-နှစ်တိုင်တိုင် ပါဠိပိဋကမျှား ရေးကူးစေခြင်း (ရာဇမဏိစူဠာ ကောင်းမှုတော်ကြီး ကျောက်စာကြောင်းရေ ၅၉) ပဌမပြန် စာမေးပွဲကို ၁၀၀၀ -ပြည့်နှစ်၌ စတင်စေခြင်းဖြင့် ထင်ရှားခဲ့သည်။

၂။ ယင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နိဿ ယမျှား၌ ရှေးနိဿယမျှားရှိနေကြောင်း "ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော အမှီဟောင်းဘို့သည် ရှိကုန်ပါသော်လည်း" ဟု ပဏာမပဋ္ဌိညာဉ် ဂါထာမျှား၌ ပြဆိုထားသည်။

၃။ ၁၉၂၉-ခုနှစ် ဟံသာဝတီပိဋကပုံနှိုင်းတိုက်မှ ရိုက်နှိပ်သည်။ ဂါထာပေါင်း ၂၅၄-ဂါထာ ရှိသည်။ ယင်း ခေတ်ပေါ် နိဿယဘာသာပြန်ကျမ်းစာတို့ကား ယခုခေတ် ပြန်ဆိုပုံနှင့်လည်း မျှားစွာ မကွဲပြားသည့်အပြင် အခ္ခါစာအုပ်အဖြစ်ဖြင့်ပင် တွေ့ရှိနိုင်သေးသဖြင့် မဖော်ပြလိုက်ပြီ။

ကုန်းဘောင်ခေတ် သည်မှနောက် အင်းဝခေတ်နှောင်းနှင့် ကုန်းဘောင်ခေတ် နိဿယဘာသာ ပြန်တို့ကိုကား လွယ်ကူစွာ ဖတ်ရှုနိုင်ကြပေသေးသည်။ ဘိုးတော် ခေတ် အထူးသဖြင့် မင်းတုန်း, သီဘောခေတ်တို့၌ကား ပါဠိမှသာမက အခြားသက္ကတ, ပြင်သစ်, အင်္ဂလိပ်, တရုတ် စသော ဘာသာမှလည်း ဆေးကျမ်း မာတ်ကျမ်းစသည်တို့ကို ဘာသာပြန်ခဲ့ကြလေပြီ။

နိဿယသမိုင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ရှေးနိဿယများကို ပေါင်းရုံးဖြည့်စွက်၍ ရေးသော မိုးထိမူ ပါဠိတော်နိဿယများကား ပါဠိတော်အပြည့်အစုံမျှပင် ရှိနေပေပြီ။ ရသေ့ကြီး ဦးခန္ဓိနှင့် ဆရာတော် ဦးဇာဂရတို့၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းတရပ် ဖြစ်ခဲ့၏။သို့ရာတွင် ယင်း နိဿယတို့၌ မည်သည့် ရှေးနိဿယကို မှီတည်၍ ရေးသည်စသော သမိုင်းစဉ်များ မပါရှိခဲ့ပေ။

သံယုတ္တနိကာယ်ပါဠိ နိဿယ သမိုင်း သံယုတ္တနိကာယ်ပါဠိတော် ၅-ကျမ်း နိဿယဟောင်း တမူကို "သက္ကရာဇ် ၁၁၄၄-ခုနှစ် အမရပူရ ပဌမမြို့တည်နန်းတည် သိရိပဝရ ဝိဇယာနန္တယသ တြိဘဝနာဒိတျာဓိပတိပဏ္ဍိတ မဟာဓမ္မရာဇာဓိ ရာဇာတံဆိပ်နာမံခံသော အောင်မြေလောကစေတီ ဒါယကာမင်းလက်ထက် သက္ကရာဇ် ၁၁၆၈-ခုနှစ်လောကမှန်ကင်း ဆရာတော် ဝရသဒ္ဓမ္မဓဇမဟာဓမ္မရာဇဂုရု ၁ စီရင်သည်ဟု ပိဋကတ်တော်သမိုင်း (ဦးရေ ၄၇၂) ၌ ဆိုသည်။ စာမူမတွေ့ရ၊ အခ္ခါအဝက် ဘားနှဒ်ပိဋကတိုက်၌ ရှိသည်ဟု သိရ၏။

အခြား ယင်း ၅-ကျမ်း နိဿယဟောင်း တမူကို မဏ္ဍိမနိကာယ်ပါဠိ ၃-ကျမ်းနိဿယ, မနောရထပကာသနီဆေးကျမ်း, ဥပေါသထပကာသနီ (တူ-ဓော်၊ ၃-အင်္ဂါ ၅-ချပ်၊ ၁၂-ကြောင်းပေ၊ ပိန်း၊ ၁၁၇၄-ခု၊ ဝါခေါင်လဆန်း ၅-ရက် ၂-လ်ာနေ့ စီရင်ပြီး)ကျမ်းများကို ရေးသားတော်မူခဲ့သော ပင်းဆရာတော်လေး စီရင်သည်။ နိဂုံး၌ "အထူးသဖြင့် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော သီလအာစာရ ရှိတော်မူသော သာမဏေဖြစ်သောအခါ၌ ကဝိန္ဒ ဟူသောအမည်၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သောအခါ၌ ကဝိန္ဒ ဟူသော အမည် ကဝိန္ဒာဘိဝံသသဒ္ဓမ္မပဝရမဟာဓမ္မရာဇဂုရုဟူသော တံဆိပ်တော်, ကဝိန္ဒာဘိ သိရိသဒ္ဓမ္မဓဇမဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရုဟူသောတံဆိပ်တော် ဤသို့လျှင် နှစ်ကြိမ်မြောက်လူတော်

၁။ ဘိုးတော်လက်ထက် နန်းတက်စဉ် သာသနာပြုတံဆိပ်တော်အလှူခံရသော ဆရာတော်များစာရင်း (သာသနာလင်္ကာရ ၁၉၇၊ သီလဝံသောဓနီ ၁၇၀) နှင့် ၁၁၅၃-၅၄ ခုနှစ် ရွှေမြို့တော်စာပြန်နိဿယည်းဆရာ တို့စာရင်းအင်းစောက်ကိုပြရာ (အမေးတော်အဖြေကျမ်း ၄၆၄)၌ လောကမှန်ကင်းဆရာတော်၏ အမည်ကို "ကဝိန္ဒသာရဓဇမဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု (၅၅-နှစ်)" ဟုသာ ပါရှိ၏။

တဖန် မင်းလှသီရိသီဟသူ၏ ဆရာတော် ၁၀၅-ပါး အင္ဂုပ္ပတ္တိ (လက်ရေးမူ) ဦးရေ ၃၂-၌ "လောကမှန်ကင်းဆရာတော် ၁၀၉၉-ခုဘွား၊ နံ ၄၊ ဦးထွေး၊ အမရပူရပဌမမြို့တည်မင်းလက်ထက် ဝန်ထောက် စန္ဒဝေသော်က ကိုးကွယ်သည်။ အမရပူရမြို့ မြောက်မျက်နှာ လောကမှန်ကင်းတိုက် ဝန်ထောက် စန္ဒဝေသော်က ဆောက်သည့်ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးတော်မူသည်"ဟု ပါရှိ၏။ အချုပ်ကား ၁၁၄၄-ခုနှစ်မှ ၁၁၅၄-ခုနှစ်ထိ ဘိုးတော်လက်ထက် လောကမှန်ကင်းဆရာဟူသည် ဝရသဒ္ဓမ္မဓဇမဟုတ် ကဝိန္ဒသာရသာ ဖြစ်၏။ ကျမ်းပြု သက္ကရာဇ် ၁၁၆၈-ခုနှစ်၌ကား ယင်းဆရာ ရှိ-မရှိ အသေအချာ မဆိုနိုင်သော်လည်း ကဝိန္ဒသာရသာ ဖြစ်ဘယ်မျှား၍ ပိဋကသမိုင်းစကားကို ကျမ်းရင်းနှင့် ယှဉ်စပ်ပြီးမှ လက်ခံနိုင်မည်ဖြစ်၏။

သံယုဇာနိကာယ်

သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်

နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ဒေဝတာသံယုတ်

၁-နဠဝဂ်

၁-ကြိုလတရဏသုတ်

ဤ ၁။ ဝေ၊ တပည့်တော် အာနန္ဒာသည်။ (ဗုဒ္ဓ သုတ္တံ၊ ဤကြိုလတရဏသုတ်ကို။) ဝေ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးဧ၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ရာ ဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အညတရာ၊ အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် မထင်ရှားသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ၊ အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်သော အဆင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ အဘိက္ကန္တာယ၊ ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော။ ရတ္တိယာ၊ သန်းကောင်အခါ၌။ ကေवलကပ္ပံ၊ အလုံးစုံ ထက်ဝန်းကျင်။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို။ ဩဘာသေတ္မာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့် တောက်ပစေ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။) တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်လေပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဘာဝိတတ္တာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ ဌိတာခေါ၊ ရပ်ပြီးသော။ သာ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "မာရိသ၊ ဆင်းရဲကင်းသော မြတ်စွာဘုရား။ တုံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ဩဃံ၊ ဩဃလေးပါးကို။ အတရိနုတိ၊ ကူးလေသနည်း" ဟူသော။ တံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊

လျှောက်ပြီ။ အာဝုသော၊ အချင်းနတ်သား။ ဧခါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အပ္ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ငြိမ်သောဌား မရပ်နားသည်ဖြစ်၍။ အနာယူဟံ၊ ကြောင့်ကြစိုက်စွက် မလှုပ်ယှက်သည်ဖြစ်၍။ ဩဃံ၊ ကို။ အတရိ၊ ကူးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေတော်မူ၏။ မာရိသ၊ ဘုရား။ ယထာကထံ ပန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ အပ္ပတိဋ္ဌံ၊ ၍။ အနာယူဟံ၊ ၍။ ဩဃံ၊ ကို။ အတရိ၊ ကူးလေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ အချင်းနတ်သား။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သန္ဓိဋ္ဌာမိ၊ တည်ငြိမ်သောဌား ရပ်နား၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သံသိဒါမိ၊ နှစ်၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ အာယူဟာမိ၊ အားထုတ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ နိမ္ဗုယှာမိ၊ မြှောက်။ အာဝုသော၊ အချင်းနတ်သား။ ဧवं၊ ထိုသို့သောဌာကြောင်းဖြင့်။ ဧခါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အပ္ပတိဋ္ဌံ၊ ၍။ အနာယူဟံ၊ ၍။ ဩဃံ၊ ကို။ အတရိ၊ ကူးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူ၏။

လောကေ၊ သတ္တလောကတွင်။ အပ္ပတိဋ္ဌံ၊ ၍။ အနာယူဟံ၊ ၍။ ဝိသတ္တိကံ၊ တဏှာကို။ တိဏ္ဏံ၊ ကူးမြောက်ပြီးသော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ မဂေါင်းမှုကို အပယ်ပြုပြီးသော။ ပရိနိဗ္ဗုတံ၊ ကိလေသာငြိမ်းတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားကို။ စိရဿံ၊ ကြာမြင့်မှ။ ပဿာမိ ဝတာတိ၊ မြင်ရပေစုတကား ဟူသော။

ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ အဝေါစ၊ လျှောက်လေ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမနုညော၊ နှစ်သက်တော်မူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သာ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ "မေ၊ ငါ၏ (စကားကို)။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမနုညော၊ နှစ်သက်တော်မူ၏"။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းရ၏။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရှိအသေကို။ ကတ္မာ၊ ပြု၍။ တတ္ထေव၊ ထိုအရပ်၌သာ လျင်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ၏။

(နောက်နောက်သုတ်အားလုံး စဝံ မေ သုတံ ပြန်၍စပ်လေ)။

၂-နိမောက္ခသုတ်

၂။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါန်းတည်း။ (အထ ခေါ။ပ။ အဌာသိ၊ ပေးပြီ) ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတာခေါ၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "မာရိသ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တုံ၊ သည်။ သတ္ထာနံ၊ သတ္ထဝါတို့၏။ နိမောက္ခံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အနောင် အမွှမ် လွတ်ကြောင်းမက်ကို။ ပမောက္ခံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အနောင်အမွှမ် အပြားအားဖြင့် လွတ်ကြောင်းမိုလ်ကို။ ဝိဝေကံ၊ ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲအပေါင်းမှ ကင်းဆိတ်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဧဝနာသိ နော ဧဝနာသိ နု၊ သိတော်မူပါသလော"။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ အချင်း နတ်သား။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္ထာနံ၊ သတ္ထဝါတို့၏။ နိမောက္ခံ၊ ကို။ ပမောက္ခံ၊ ကို။ ဝိဝေကံ၊ ကို။ ဧဝနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူ၏။ မာရိသ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယထာကထံ ပန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်။ တုံ၊ သည်။ သတ္ထာနံ၊ သတ္ထဝါတို့၏။ နိမောက္ခံ၊ ကို။ ပမောက္ခံ၊ ကို။ ဝိဝေကံ၊ ကို။ ဧဝနာသိ၊ သိတော်မူပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ နတ်သားက မေးလျှောက်၏။

နန္ဒီဘဝပရိက္ခယာ၊ နှစ်သက်တတ်သော တဏှာလျှင် အကြောင်းရင်း ရှိသော ကမ္မဘဝ၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ သညာဝိညာဏသခံယာ၊ သညာဝိညာဏ်တို့၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဥပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်ရင်း။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ နိမောက္ခံ၊ ကို။ ပမောက္ခံ၊ ကို။ ပဝိဝေကံ၊ ကို။ ဇာနာမိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ အချင်းနှစ်သား။ ဧဝံ၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အယံ၊ ငါသည်။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ နိမောက္ခံ၊ ကို။ ပမောက္ခံ၊ ကို။ ဝိဝေကံ၊ ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောတော်မူ၏။

၃-ဥပနိယသုတ်

၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကောမဇ္ဇံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ ဌိတာ ခေါ၊ ရပ်ပြီးသော။ သာ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌—

("သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။) ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ ဥပနိယတိ၊ အိုခြင်း သေခြင်းသို့ ကပ်ရောက်တတ်၏။ (ဣမေသံ သတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏။) အာယု၊ အသက်သည်။ အပ္ပံ၊ နည်း၏။ ရေပနိတဿ၊ အိုခြင်းသို့ ကပ်ရောက်သောသူအား။ တာဏာ၊ ကိုးကွယ်လည်းလျောင်းရာတို့သည်။ နတ္ထိ သည်၊ မရှိကုန်။ မရဏေ၊ သေခြင်း၌။ တေဘယံ၊ ထိုသုံးပါးသော ဘေးကို။ ပေက္ခမာနော၊ ရှုမြင်သူသည်။ သုခါဝဟာနိ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်ကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကယိရာထာတိ၊ ပြုရာ၏" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ လျှောက်ထားလေ၏။

(သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။) ဇီဝိတံ၊ သည်။ ဥပနိယတိ၊ ၏။ (ဣမေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။) အာယု၊ သည်။ အပ္ပံ၊ ၏။ ဧရေပနိတဿ၊ အာ။ တာဏာ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ သည်၊ မရှိကုန်။ မရဏေ၊ ၌။ ဧတံ ဘယံ၊ ကို။ ပေက္ခမာနော၊ သည်။ သန္တိပေက္ခော၊ နိဗ္ဗာန်ကို လိုလားတောင့်တသည်ဖြစ်၍။ လောကာမိသ၊ လောကာမိသ ဟူသော ပစ္စည်းလေးပါး တောဘုန်းကဝင်ရောက်ရာကို။ ပဇဟေ၊ စွန့်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူ၏။

၄-အစ္စေန္ဒိသုတ်

၄။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကောမဇ္ဇံ၊ ၌။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ ၌—

"ကာလော၊ ဟုရောဘတ္တ စသော ကာလတို့သည်။ အစ္စေန္တိ၊ လွန်သွားကုန်၏။ ရတ္တိယော၊ ညဉ့်တို့သည်။ တရယန္တိ၊ လွန်သွားကုန်၏။ ဝယော ဂုဏာ၊ ပဌမ, မဇ္ဈိမ, ပစ္ဆိမအရွယ်တို့၏ အရုတို့သည်။ အနုပုဗ္ဗံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ မရဏေ၊သေခြင်း၌။ ဧတံ ဘယံ၊ ဤဆိုးပါးသော ဘေးကို။ ပေက္ခမာနော၊ သည်။ သုခါဝဟာနိ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်ကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကယိရာထာတိ၊ ပြုရာ၏" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

ကာလော၊ တို့သည်။ အစ္စေန္တိ၊ ကုန်၏။ ရတ္တိယော၊ တို့သည်။ တရယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝယောဂုဏာ၊ တို့သည်။ အနုပုဗ္ဗံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဇဟန္တိ၊ ကုန်၏။ မရဏေ၊ ၌။ ဧတံ

ဘယ်၊ ကို။ ပေကွမသနော၊ သည်။ သန္ဓိပေကွော၊ သည်ပြစ်၍။ လောကာမိသ်၊ ကို။ ပဇဟေ၊ စွန့်ရာ၏။ ဤတို၊ ဤသို့ ပြောတော်မူ၏။

၅-ကတိဆိန္နသုတ်

၅။ သာဝတ္ထိနိဒါန်၊ တည်း။ ကေမန္ဒ်၊ ၌။ ဌိတာ ခေါ်၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္ဓိကေ၊ ၌—

("ဆိန္နန္တော၊ ပြတ်သောသူသည်။) ကတိ၊ အဘယ်မျှကုန်သော မကောင်းမှုတို့ကို။ ဆိန္နေ၊ ပြတ်ရာသနည်း။ (ဇဟန္တော၊ စွန့်သောသူသည်။) ကတိ၊ အဘယ်မျှကုန်သော မကောင်းမှုတို့ကို။ ဇဟေ၊ စွန့်ရာသနည်း။ (ဘာဝေန္တော၊ ပွါးအသောသူသည်။) ကတိ၊ အဘယ်မျှကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဘာဝယေ၊ ပွါးရာသနည်း။ ကတိ သင်္ဂါတိဂေါ၊ အဘယ်မျှကုန်သော ကပ်ငြိခြင်းတရားတို့ကို လွန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ သြဃတိဏ္ဏောတိ၊ သြဃမှ လွန်မြောက်ပြီးသောသူဟု၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်ပါသနည်း" ဟူသော။ ဗုဒ္ဓမိတ်၊ ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

(ဆိန္နန္တော၊ သည်။) ပဟု၊ ငါးပါးကုန်သော သြရမ္ဘာဂိယ သံယောဇဉ်တို့ကို။ ဆိန္နေ၊ ပြတ်ရာ၏။ (ဇဟန္တော၊ သည်။) ပဟု၊ ငါးပါးကုန်သော ဥဒ္ဓမ္ဘာဂိယ သံယောဇဉ်တို့ကို။ ဇဟေ၊ စွန့်ရာ၏။ (ဘာဝေန္တော၊ သည်။) ပဟု၊ ငါးပါးသော ဗုဒ္ဓေါတို့ကို။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဘာဝယေ၊ ပွါးရာ၏။ ပဟု သင်္ဂါတိဂေါ၊ ရာဂသင်္ဂစသော ငါးပါးသော ကပ်ငြိခြင်းတို့ကို လွန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ သြဃတိဏ္ဏောတိ၊ သြဃလွန်မြောက်ပြီးသောသူ ဟု၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဤတို၊ ဤသို့ ပြောတော်မူ၏။

၆-ဇာဂရသုတ်

၆။ သာဝတ္ထိနိဒါန်၊ တည်း။ ကေမန္ဒ်၊ ၌။ ဌိတာ ခေါ်၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ ၌—

"ဇာဂရတံ၊ နိုးကြားကြကုန်စဉ်။ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့သည်။ သုတ္တာ၊ အိပ်ကုန်သည် မည်ကုန်သနည်း။ သုတ္တေသု၊ အိပ်ကုန်ကြစဉ်။ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့သည်။ ဇာဂရာ၊ နိုးကုန်သည်မည်ကုန်သနည်း။ ကတိသိ၊ အဘယ်မျှတို့ဖြင့်။ ရတ်၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြူကို။ အာဒေတိ၊ ယူသ်နည်း။ ကတိသိ၊ အဘယ်မျှတို့ဖြင့်။ ပရိသုဒ္ဓတိ၊ စင်ကြယ်ပါသနည်း" ဟူသော။ ဗုဒ္ဓမ် ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

ဇာဂရတံ၊ ဗုဒ္ဓေါငါးပါး နိုးကြားကြကုန်စဉ်။ ပဟု၊ ငါးပါးကုန်သော နိဝရဏတို့သည်။ သုတ္တာ၊ ကုန်၏။ သုတ္တေသု၊ နိဝရဏငါးပါး အိပ်ပျော်ကြကုန်စဉ်။ ပဟု၊ ငါးပါးကုန်သော ဗုဒ္ဓေါတို့သည်။ ဇာဂရာ၊ ကုန်၏။ ပဟုသိ၊ ငါးပါးကုန်သော နိဝရဏတို့ဖြင့်။ ရတ်၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမြူကို။ အာဒေတိ၊ ယူ၏။ ပဟုသိ၊ ငါးပါးကုန်သော ဗုဒ္ဓေါတို့ဖြင့်။ ပရိသုဒ္ဓတိ၊ စင်ကြယ်၏။ ဤတို၊ ဤသို့ ပြောတော်မူ၏။

၇-အပ္ပဋိဝိဒိတသုတ်

ရ။ ၁။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ တည်း။ ကေမန္ဒီ၊ ၌။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်။ သဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌—

"ယောသံ၊ အကြွစ်သူတို့သည်။ ဓမ္မာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို။ အပ္ပဋိဝိဒိတာ၊ ထိုးထွင်းရှု မသိအပ်ကုန်။ ပရဝါဒေသု၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော ဝိစ္ဆာအယူတို့၌။ နိယရေ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဝါ၊ ဆောင်အပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သုတ္တာ၊ အိပ်ပျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နုပဗုဇ္ဈန္တိ၊ မနိုးကုန်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ပဗုဇ္ဈိတုံ၊ သိခြင်း နိုးခြင်းငှါ။ ကာလောတိ၊ အခါမည်၏"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

ယောသံ၊ တို့သည်။ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ သုပ္ပဋိဝိဒိတာ၊ ကုန်ပြီ။ ပရဝါဒေသု၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော ဝိစ္ဆာအယူတို့၌။ နနိယရေ၊ ကုန်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ သစ္စာလေးပါး သိသောအားဖြင့် နိုးကုန်၏။ သမ္မာ၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်။ အညာ အညာယ၊ သိကုန်၍။ ဝိသမေ၊ မညီညွတ်သောလောကဌ်။ သမံ၊ အညီအညွတ်။ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဗိန္ဓတော်မူ၏။

၈-သုသမ္ဘုဒ္ဓသုတ်

ဂ။ ၁။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ တည်း။ ကေမန္ဒီ၊ ၌။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်။ သဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌—

"ယောသံ၊ အကြင်သူတို့အား။ ဓမ္မာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့သည်။ သုသမ္ဘုဒ္ဓာ၊ ထိုးထွင်းရှု မသိသောအားဖြင့် ယျောက်ယျက်ကုန်၏။ ပရဝါဒေသု၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော ဝိစ္ဆာအယူတို့၌။ နိယရေ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဝါ၊ ဆောင်အပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သုတ္တာ၊ ၌။ နုပဗုဇ္ဈန္တိ၊ မနိုးကုန်။ တေသံ၊ တို့၏။ ပဗုဇ္ဈိတုံ၊ သိခြင်း နိုးခြင်းငှါ။ ကာလောတိ၊ အခါတည်း" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

ယောသံ၊ တို့အား။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အသမ္ဘုဒ္ဓာ၊ မမေ့ယျောက်ကုန်။ ပရဝါဒေသု၊ တို့၌။ နနိယရေ၊ မရောက်ကုန်။ ဝါ၊ မဆောင်အပ်ကုန်။ တေ၊ တို့သည်။ သမ္ဗုဒ္ဓါ။ ကုန်၏။ သမ္မာ၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်။ အညာ အညာယ၊ သိကုန်၍။ ဝိသမေ၊ မညီညွတ်သော လောကဌ်။ သမံ၊ အညီအညွတ်။ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဗိန္ဓတော်မူ၏။

၉-မာနကာမသုတ်

ဃ။ ၁။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ တည်း။ ကေမန္ဒီ၊ ၌။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်။ သဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌—

"ဣဒ၊ ဣဗျိုလောကဋ္ဌ။ မာနုကာမဿ၊ ကိုးပါး အပြားရှိသော မာန်ကို အလိုရှိသော သူအား။ ဒမေ၊ စိတ်ကို ဆုံးမကြောင်း တရားသည်။ နု အတ္ထိ၊ မရှိ။ အသမာဟိတဿ၊ မတည်ကြည်သောသူအား။ မောနံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်းသည်။ နု အတ္ထိ၊ မရှိ။ အရညေ၊ တောင်၌။ ဧကော၊ တယောက်ထီးတည်း။ ဝိဟရံ၊ နေသော။ ပမတ္တော၊ မေ့လျော့ သောသူသည်။ မစ္စုယျာဿ၊ သေခြင်း၏တည်ရာပြစ်သော တောသူမ္ဂကဝဏ္ဏ တရား၏။ ပါရံ၊ တဖက်ကမ်းဟုဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ နု တရေယျာတိ၊ မကူးနိုင်ရာ" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

မာနံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော မာန်ကို။ ပဟာယ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပယ်၍။ သုသမာဟိတတ္တော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုစေတသော၊ ကောင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ဘမီ၊ အလုံးစုံသော ခန္ဓာ, အာယတန အစရှိသည်တို့၌။ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ လွတ်သည်ဖြစ်၍။ အရညေ၊ တောင်၌။ ဧကော၊ တယောက်ထီးတည်း။ ဝိဟရံ၊ နေသော။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သော။ သ-သော၊ ထိုသူသည်။ မစ္စုယျာဿ၊ သေခြင်း၏ တည်ရာဖြစ်သော တောသူမ္ဂကဝဏ္ဏတရား၏။ ပါရံ၊ ကို။ တရေယျ၊ ရာ၏။ ဥတိ၊ ဤသို့ ပိန္နတော်မူ၏။

၁၀-အရညသုတ်

ဝ၀။ သာဝတ္ထိနိဒါန်၊ တည်း။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ သာဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို—

"အရညေ၊ တောင်၌။ ဝိဟရန္တာနံ၊ နေထိုင်မူကုန်သော။ သန္တာနံ၊ ကိလေသာ ငြိမ်းပြီးကုန်သော။ မြဟ္မစာရိနံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကုန်သော။ ဧကဘတ္တံ၊ တထပ်သော ဆွမ်းကို။ ဘုဉ္ဇမာနာနံ၊ စားကုန်သော အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်။ ကေန၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပသီဒတိ၊ ကြည်လင်ပါသနည်း" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အဘာသိ၊ မိန့်၏။

အတိတ်၊ လွန်လေပြီးသော ပစ္စည်းလေးပါးလာဘ်ကို။ နာနုသောစန်၊ မစိုးရိမ်ကုန်။ အနာဂတ်၊ မရောက်သေးသော ပစ္စည်းလေးပါးလာဘ်ကို။ နပ္ပဋိကန်၊ မတောင့်တကုန်။ ပစ္စုပ္ပန္နေန၊ အမှတ်မရှိ ထိုဝတ္ထု ရသမျှသော ပစ္စည်းလေးပါးလာဘ်ဖြင့်။ ယာပေန္တိ၊ မျှတကုန်၏။ ဝေန၊ ထိုသုံးပါးသောအကြောင်းကြောင့်။ ဝဏ္ဏော၊ သည်။ ပသီဒတိ၊ ၏။

အနာဂတပ္ပဋိပ္ပါယ၊ မရောက်သေးသောလာဘ်ကို တောင့်တခြင်းကြောင့်ဝင်း။ အတီတဿ၊ လွန်လေပြီးသော လာဘ်ကို။ အနုသောစနာ၊ အဖန်တလဲလဲ စိုးရိမ်ခြင်းကြောင့်ဝင်း။ ဧတေန၊ ဤအကြောင်းနှစ်ပါးကြောင့်။ ဗာလာ၊ သူမိုက်တို့သည်။ ဟရိတော၊ စိမ်းသော။ နဠော၊ ကျူသည်။ လုတော၊ ရိတ်ဖြတ်အပ်သည်ရှိသော်။ သုဿတိ ဣဝ၊ ခြောက်သကဲ့သို့။ သုဿန္တိ၊ ခြောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ နဠဝဂ္ဂေါ၊ နဠဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုနဋ္ဌဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား -

သြဃံ သြဃတရဏသုတ်။ နိမောက္ခံ၊ နိမောက္ခသုတ်။ ဥပနေယျံ၊ ဥပနီယသုတ်။ အစ္ဆေဇ္ဇံ ကတိဆိန္နံ စ၊ အစ္ဆေဇ္ဇသုတ်, ကတိဆိန္နသုတ်။ ဇာဂရံ၊ ဇာဂရသုတ်။ အပ္ပဋိ-ဝိဒိတာ၊ အပ္ပဋိဝိဒိတသုတ်။ သုသမ္မုဋ္ဌာ၊ သုသမ္မုဋ္ဌသုတ်။ မာနကာမိနာ၊ မာနကာမ-သုတ်နှင့်။ အရညေဒဿမေ၊ ဆယ်ခုမြောက် အရညသုတ်ကို။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဝေနေ၊ ထိုကြောင့်။ ဝဂ္ဂေ၊ ဝဂ်ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၂-နန္ဒနဝဂ်

၁-နန္ဒနသုတ်

၁၁။ (ဧवं မေ သုတံ။ ပ။ အာယုသေ၊ ပေးပြီ။)

တစ်ခြား ခေါ်၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ ပြုတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ "ဘိက္ခဝေါတိ၊ရဟန်းတို့"ဟု၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ "ဘဒန္တေတိ၊အရှင်ဘုရား"ဟု၍။ ဘဂဝတော၊ ပြုတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ကို။ ပစ္စဿောသုံ၊ လွှားရှုနာကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ ပြုတ်စွာဘုရားသည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘဝပြုစ်ဘူးသည်ကား။ အညတရာ၊ မထင်ရှားသော။ တာဝတိံ-သကာယိကာ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌နေသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ နန္ဒနေ ဝနေ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌။ အစ္ဆရာသဟဿပရိဝုတာ၊ နတ်သမီးအပေါင်းခြံရံလျက်။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတာ၊ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍။ သမङ်-ဂီတာ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရယမာနာ၊ စမ္းယ်လျက်။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌—

"ယသ္ဿ ဣဒံ ဣဒိ၊ မျှားသော အခြားအရံနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ ကိဒသာနံ၊ သုံးကျိပ်သုံးယောက်ကုန်သော။ နရဒေဝါနံ၊ နတ်သားတို့၏။ အာဝါသံ၊ နေရာဖြစ်သော။ နန္ဒနံ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကို။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ န ပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ န ပဋိလဘန္တိ၊ ပဘိကုန်" ဟူသော။ ဗ္ဗမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ရှုတ်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အညတရာ၊ တယောက်သော။ ဒေဝတာ၊ အရိယသာဝကနတ်သမီးသည်။ တံ ဒေဝတံ၊ ထိုပုထုဇဉ်နတ်သားကို—

"ဗာလေ၊ နတ်မိုက်။ သပ္ပုရိသာ၊ အလုံးစုံကုန်သော တောသူမကသခါရတရားတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်။ (ယဒေ၊ အကြင်ကြောင့်။) ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။(တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။) ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော၊ဖြစ်တတ်, ပျက်တတ်သော သဘောရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတောသူမကသခါရတရားတို့၏။ ဥပသမော၊ ငြိမ်းချမ်းဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်သာလျှင်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ ဗ္ဗတိ၊ ဤသို့။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအား

ဖြင့်။ အရဟာတ်၊ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဝစော၊ စကားသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။) တံ၊ သင်သည်။နေ ပဇာနာသိတိ၊မသိ" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ပစ္စာဘာသိ၊ ထပန်ကြားတော်ပြီ။

၂-နန္ဒတိသုတ်

၁၂။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကောမန္ဒံ၊ ၌။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌—

"ပုတ္တိမာ၊ မျှားသောသားရှိသူသည်။ ပုတ္တေဟိ၊ သားတို့ဖြင့်။ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ ဂေါမာ၊ မျှားသော နွားရှိသူသည်။ ဂေါဟိ၊ နွားတို့ဖြင့်။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ ဟိ၊ အကြောင်းကား။ ဥပဓိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ကာမူပဓိတို့သည်။ နရဿ၊ လူကို။ နန္ဒနာ၊ နှစ်သက်စေတတ်ကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ နိဗ္ဗုပဓိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ကာမူပဓိ မရှိ။ သော၊ ထိုသူသည်။ နု ဟိ နန္ဒတိတိ၊ မနှစ်သက်" ဟူသော။ ဗုဒ္ဓမ် ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

ပုတ္တိမာ၊ သည်။ ပုတ္တေဟိ၊ သားတို့ဖြင့်။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ဂေါမာ၊ သည်။ ဂေါဟိ၊ နွားတို့ဖြင့်။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ဟိ၊ အကြောင်းကား။ ဥပဓိ၊ တို့သည်။ နရဿ၊ ကို။ သောစနာ၊ စိုးရိမ်စေတတ်ကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ နိဗ္ဗုပဓိ၊ မရှိ။ သော၊ ထိုသူသည်။ နု ဟိ သောစတိ၊ မစိုးရိမ်။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၃-နတ္ထိပုတ္တသမသုတ်

၁၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကောမန္ဒံ၊ ၌။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌—

"ပုတ္တသမံ၊ သားကို ချစ်ခြင်းနှင့်တူသော။ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဂေါသမံတံ၊ နွားတည်းဟူသော ဥစ္စာနှင့်တူသော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သုရိယ-သမာ၊ နေ၏ အရောင်နှင့်တူသော။ အာဘာ၊ အရောင်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သရာ၊ ဆိုင်တို့သည်။ သမုဒ္ဒပရမာတိ၊ သမုद्रာလျှင် အလွန်ဆုံးရှိကုန်၏" ဟူသော။ ဗုဒ္ဓမ် ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

အတ္တသမံ၊ မိမိကိုယ်ကိုချစ်ခြင်းနှင့် တူသော။ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧကသမံ၊ စပါးတည်းဟူသော ဥစ္စာနှင့် တူသော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပညာ သမာ၊ ပညာတည်းဟူသော အရောင်နှင့်တူသော။ အာဘာ၊ အရောင်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝေါစင်စမ်း။ သရာ၊ဆိုင်တို့သည်။ ဝုဋ္ဌိပရမာ၊ မိုးရွာခြင်းလျှင် အလွန်ဆုံးရှိကုန်၏။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၄-ဘေရီသုတ်

ဝ၄။ ဒိုဟဒံ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိကုန်သော သူတို့တွင်။ ဘေရီယောမင်းသည်။ သောဌေး ပြုတ်၏။ ဘဏ္ဍဒံ၊ အခြေလေးချောင်း ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့တွင်။ ဗလိဗဒ္ဓေါ၊ နွားလား

ဥသဘသည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဘရိယာနံ၊ မယားတို့တွင်။ ကောမာဒိ၊သတ္တိသို့မဟုတ်ဘုရားရှင် ယူအပ်သော မယားသည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့တွင်။ ယော စ၊ အကြင် သားသည်။ ပုဗ္ဗဇေ၊ ရှေးဦးစွာသွား၏။ သော၊ ထိုသားသည်။ သေဋ္ဌောတိ၊ မြတ်၏" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

ဒုံပဓံ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိကုန်သော သူတို့တွင်။ သမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ စတုပ္ပဓံ၊ အခြေလေးချောင်း ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့တွင်။ အာဇာနီ-ယော၊ ဆင်အစရှိသော အာဇာနည်သည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဘရိယာနံ၊ မယားတို့တွင်။ သုဘူသာ၊ လင်၏ စကားကို နာယူ နှစ်သက်စေတတ်သော မယားသည်။ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့တွင်။ ယော စ၊ အကြင် သားသည်။ အဿဝေါ၊ မိဘတို့၏ စကားကို နာယူတတ်၏။ သော၊ ထိုသားသည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖိန်တော်မူ၏။

၅-သဏဟသုတ်

၁၅။ ဒ္ဝိတေ မဂ္ဂနိကေ ကာလေ၊ နေမ္ဗန်းမတ်မတ် တည်ရာအချိန်အခါ၌။ ပဂ္ဂိသု၊ သားဌက်တို့သည်။ သန္ဓိသိဝေသု၊ အပန်းပြေ နားနေကုန်သည်ရှိသော်။ ပြဟာရည်း၊ တောရှည်ပ်ကြီးသည်။ သဏဟေဝ၊ ပြည်သက်သို့ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တောသံပေး၏။ တံ၊ ထိုပြည်ခြင်းသည်။ မံ၊ ငါ့အား။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ (ဟုတ္တာ၊ ၍။) ပဋိဘာတိ၊ ရှေးရှုထင်၏ ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

ဒ္ဝိတေ မဂ္ဂနိကေ ကာလေ၊ ၌။ ပဂ္ဂိသု၊ တို့သည်။ သန္ဓိသိဝေသု၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ ပြဟာရည်း၊ သည်။ သဏဟေဝ၊ ၏။ သာ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကိုရောအား။ ရတိ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်သည်။ (ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။) ပဋိဘာတိ၊ ရှေးရှုထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖိန်တော်မူ၏။

၆-နိဒ္ဓါတနီသုတ်

၁၆။ နိဒ္ဓါ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းငင်း။ တန္ဒီ၊ ပျင်းရိခြင်းငင်း။ ဝိဇမ္ဘိတာ၊ ကိုယ်ခါတွန့်လိမ်ခြင်းငင်း။ အရတိ၊ ကုသိုလ်တို့၌ မမွေ့လျော်ခြင်းငင်း။ ဘတ္တသမ္မဒေါ၊ ထမင်းဆီယစ်ခြင်းငင်း။ ဟေနေ၊ ထိုနိဒ္ဓါစသော ငါးပါးသောဥပဏ္ဍိုလေသဖြင့်။ ဣဓ၊ ဤလောကဌာန်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ အရိယမဂ္ဂေါ၊ လောကုတ္တရာ မဂ်သည်။ နိပ္ပကာသတိ၊ ထင်ရှားမပြစ် ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

နိဒ္ဓါ၊ ကိုငင်း။ တန္ဒီ၊ ကိုငင်း။ ဝိဇမ္ဘိတာ၊ ကိုငင်း။ အရတိ၊ ကိုငင်း။ ဘတ္တသမ္မဒေ၊ ကိုငင်း။ နံ၊ ထိုနိဒ္ဓါစသော ငါးပါးသော ဥပဏ္ဍိုလေသကို။ ဝိဓိဟေန၊ မက်နှင့်တကွပြစ်သော ဝိဓိယ ဖြင့်။ ပဏာမေတ္တာ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းခကြောင့်။ အရိယမဂ္ဂေါ၊ လောကီ လောကုတ္တရာမဂ်သည်။ ဝိသုဒ္ဓတိ၊ စင်ကြယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖိန်တော်မူ၏။

၇-ဒုက္ခရသုတ်

၁၇။ အဗျတ္တေန၊ ပညာမရှိသောသူသည်။ သာမည်၊ ရဟန်းတရားဟု ထိုအပ်သော အရိယမဂ်ကို။ ဒုက္ခရဿ၊ ပြုလည်းပြုနိုင်ခဲ၏။ ဒုက္ခိတိကဿ၊ သည်းခံလည်း သည်းခံနိုင်ခဲ၏။

ဗာလေ၊ မလိမ္မာသောသူသည်။ ယတ္တ၊ အကြင်ရဟန်းတရားဟု ဆိုအပ်သော အရိယမဂ်၌။ ဝိသိဒတိ၊နစ်၏။ တတ္တ၊ ထိုရဟန်းတဘုံးဟု ဆိုအပ်သော အရိယမဂ်၌။ သမ္မာခ၊ ဘေးရန်တို့သည်။ ဗဟူဟိ၊ များကုန်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

စိတ္တံ၊မသင့်သောအားဖြင့် ဖြစ်သောစိတ်ကို။စေ နံ နိဝါရယေ၊ အကယ်၍ မပြစ်ပြားအံ့။ သာမည်၊ ရဟန်းတရားဟု ဆိုအပ်သော အရိယမဂ်ကို။ ကတိဟံ၊ အဘယ်မျှသောရက်တို့ ပတ်လုံး။ စရေယျ၊ကျင့်နိုင်ရာအံ့နည်း။ သက်ပွါနံ၊ ကာမသက်ပွ စသည်တို့၏။ ဝသာနုဂေါ၊ အလိုသို့လိုက်သည်ဖြစ်၍။ ပဒေ ပဒေ၊အာရုံတိုင်း အာရုံတိုင်း၌။ ဝိသီဒေယျ၊ဆုတ်နစ်ရာ၏။

အဂ်ါနိ၊ လည်လျှင် ငါးရေပြောက်သော အင်္ဂါတို့ကို။ သကေ ကပါလေ၊ မိမိအခွံ၌။ သမောဒဟံ၊ ကောင်းစွာသိမ်းဆည်းသော။ ကုမ္ဘော၊ လိပ်ကဲ့သို့။ မနောဝိတက္ကေ၊စိတ်၌ ဖြစ်သော ဝိတက်တို့ကို။ သကေ ကပါလေ၊ မိမိအာရုံကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ သမောဒဟံ၊ သိမ်းဆည်းသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အနိဿိတော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဟူသော မှီရာတို့ကို မမှီသည်ဖြစ်၍။ အညံ၊ တပါးသောသူကို။ အဟေဌယာနော၊ မညှဉ်းဆဲသည်ဖြစ်၍။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာငြိမ်းအေးခြင်းဖြင့် ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍။ ကဠီ၊ တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နံ ဥပဝဒေယျ၊ အပြစ်မဆိုရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၈-ဟိရိသုတ်

ဘ။ ဘဒ္ဒေ၊ ကောင်းသော။အသော၊ အာဇာနည်မြင်းသည်။ ကသံ၊ ကြိမ်လုံးကို ။ အပဗောဓေတိ ဣဝ၊ ပယ်ရှိသိသကဲ့သို့။ (တထာ၊ ထို့အတူ။) ယော ပုရိသော၊ အကြင် ယောကျ်ားသည်။ နိန္ဒံ၊ ကဲ့ရဲခြင်းကို ။အပဗောဓေတိ၊ ပယ်ရှိသ၏။ ဟိရိနိသေခေ၊ ဟိရိဖြင့် အကုသိုလ်တရားကို ပြစ်တတ်သော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ လောကသ္မိံ၊ လောကဌ်။ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ၏။

ယော၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သတာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရတ္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဒုက္ခသာ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့။ ပဗ္ဗုယျ၊ ရောက်ကုန်၍။ ဝိသမေ၊ မညီညွတ်သော လောကဌ်။ သမံ၊ အညီအညွတ်။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိရိနိသေခေ၊ ဟိရိဖြင့် အကုသိုလ်တို့ကို တားဖြစ်တတ်ကုန်သော။ ထေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တနုဟာ၊ နှည်းပါးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၉-ကုဋိကာသုတ်

ဘ။ (မာရိသ၊ မြတ်စွာဘုရား။)ကစ္စိ၊အသို့ပါနည်း။ တေ၊အရှင်ဘုရားအား။ကုဋိကာ၊ ကျောင်းငယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပါသလော။ ကစ္စိ၊ နည်း။ တေ၊ အား။ ကုလာဝကာ၊ အသိုက်အဖုံသည်။ နတ္ထိ၊ လော။ ကစ္စိ၊ နည်း။ တေ၊ အား။ သန္ဓာနကာ၊ အမှေးကွန်ရက်တို့သည်။ နတ္ထိ၊ လော။ ကစ္စိ၊ နည်း။ တေ၊ အား။ ဗဒ္ဓနာ၊ အနှောင်အရှဉ်း။ မုတ္ထော၊ လွတ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

၁-ဓမ္မော အရိယတာမိဝ-ဗီ၂-ဘုဝ-ဝေ-ဝ-ပိ-ကဲ့သို့တည်း။ ၂။ ဓမ္မပဒဋ္ဌကथာ ၁၄၃-၌ နိဒ်ခံ-ခ-ပ-ခ-ပ-ခ-ပ

(အာဝုသော၊ အချင်းနှာ်သား။) ဘဂ္ဂ၊ စင်စစ်။ မေ၊ ငါဘုရားအား။ ကုဋ္ဌိကာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘဂ္ဂ၊ စင်စစ်။ မေ၊ အား။ ကုလာဝကာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘဂ္ဂ၊ စင်စစ်။ မေ၊အား။ သန္ဓာနကာ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဘဂ္ဂ၊စင်စစ်။ (အဟံ၊ ငါသည်။) ဗဟုနာ၊ အနှောင်အဖွဲ့မှ။ မုတ္တော၊ လွတ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(မာရိသ၊ ရှား။) အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ တေ၊ အရှင်၏။ ကုဋ္ဌိကံ၊ ကျောင်းယင်ဟူ၍။ ဒြွမိ၊ ဆိုပါသနည်း။ အဟံ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ တေ၊ ၏။ ကုလာဝကံ၊ အသိုက်ဟူ၍။ ဒြွမိ၊ နည်း။ အဟံ၊ သည်။ ကိံ၊ ကို။ တေ၊ ၏။ သန္ဓာနကံ၊ အမှေးကွန်ရက်ဟူ၍။ ဒြွမိ၊ နည်း။ အဟံ၊ သည်။ ကိံ၊ ကို။ တေ၊ ၏။ ဗဟုနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍။ ဒြွမိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

(အာဝုသော၊ အချင်းနှတ်သား။)_ မာတရံ၊ အမိကို။ ကုဋ္ဌိကံ၊ ကုဋ္ဌိဟူ၍။ တုံ၊ သည်။ ဒြွသိ၊ ဆိုမိ၏။ ဘရိဟံ၊ မယားကို။ ကုလာဝကံ၊ ဟူ၍။ တုံ၊ သည်။ ဒြွသိ၊ ဆိုမိ။ ပုတ္တေ၊ သားတို့ကို။ သန္ဓာနကေ၊ ဟူ၍။ တုံ၊ သည်။ ဒြွသိ၊ ဆိုမိ၏။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဗဟုနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍။ တုံ၊ သည်။ ဒြွသိ၊ ဆိုမိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောတော်မူ၏။

(မာရိသ၊ ရှား။) တေ၊ အား။ ကုဋ္ဌိကာ၊ အမိဟူသော ကျောင်းယင်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသည်ကား။ သာဟု၊ ကောင်းစွတကား။ တေ၊ အား။ ကုလာဝကာ၊ မယားဟူသော အသိုက်သည်။ နတ္ထိ၊ ကား။ သာဟု၊ ကောင်းစွတကား။ တေ၊ အား။ သန္ဓာနကာ၊ သားတည်းဟူသော ကွန်ရက်အမှေးတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်သည်ကား။ သာဟု၊ ကောင်းစွ တကား။ တုံ၊ သည်။ ဗဟုနာ၊ တဏှာတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ။ မုတ္တော၊ လွတ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သည်ကား။ သာဟု၊ ကောင်းစွတကား။ ဣတိ၊ ၏။

၁၀-သမိဒ္ဓိသုတ်

၂၀။ (ဧवं မေ သုတं စသည် ပေးပြီ။) ဧကံ၊ သောအား သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ တပေါဒါရာမေ၊ တပေါဒါမုံကျောင်း၌။ ဝိဟရति၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ အရှင်သမိဒ္ဓိသည်။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပစ္စူသသမယံ၊ မိုးသောက်အခါ၌။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ တပေါဒါ၊ တပေါဒါမြစ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥဋ္ဌာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ ပရိသိဒ္ဓိတုံ၊ သွန်းလောင်းအံ့သောငှါ၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၌။ တပေါဒေ၊ တပေါဒါမြစ်၌။ ဥဋ္ဌာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ ပရိသိဒ္ဓိတ္တာ၊ ပြီး၍။ ပစ္ဆုတ္တရိတ္တာ၊ ပြန်တက်၍။ ကေစိဝရေ၊ တဝည်တည်းသောကိုယ်တော်သင်္ဃန်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဋ္ဌာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ ပုဗ္ဗာပယမာနော၊ ရှေးအတိုင်းဖြစ်စေလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ် လေ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာဘိဏ္ဍနဇ္ဇောဟာ၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ်သော အဆင်းရှိသော။ ဆည္ဂ္ဂရာ၊ မထင်ရှားသော။ ဒေဝတာ၊ ဘုံမှစိုးနှတ်သွားသည်။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်အချိန်သည်။ အာသိဏ္ဍနဇ္ဇာယ၊ လွန်ပြီးသော်။ ဂေဝလဝဏ္ဏံ၊ အလုံးရုံထက်ဝန်းကျင်။ တပေါဒံ၊ တပေါဒါမြစ်ကို။ ဩဘာသေတ္တာ၊ အရောင်အဝါဖြင့် ထွန်းလင်းစေဦး၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၌။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌိတာ၊ ရပ်ပြီးလျှင်။ အာယသ္မန္တံ သမိဒ္ဓိံ၊ ကို—

"ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ (တဲ့၊ သင်သည်။) အဘုတ္တာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို မခံစားမူ၍။ ဘိက္ခုသို၊ ဆွမ်းခံသွားမ်။ နှ ဘုတ္တာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို မခံစားမူ၍။ နှ ဟိ ဘိက္ခုသို၊ ဆွမ်းခံမသွားပါလင့်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဘုတ္တာနု၊ ကာမငါးပါးတို့ကို ခံစားပြီးမှသာ။ ဘိက္ခုဃု၊ ဆွမ်းခံသွားပါလော့။ ကာလော၊ ကာမဂုဏ်မှီဝဲခြင်းငှါ ခန့်သောအခါသည်။ ထံ၊ သင့်ကို။ မာ ဥပဓိကာတိ၊ မလွန်စေလင့်"ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အဗျာဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။

(ဒေဝတေ၊ နတ်သျှီး။) အယံ၊ ငါသည်။ ကာလံ၊ သေအံ့သောအခါကို။ နှ ဇာနာမိ၊ မသိ။ ကာလော၊ သေအံ့သောအခါသည်။ (မယှံ၊ ငါ့အား) ဆန္နော၊ ဖုံးကွယ်သည်ဖြစ်၍။ (ယသ္မာ၊ အကြောင်ကြောင့်။) နှ ဒီဿတိ၊ မထင်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဘုတ္တာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို မခံစားမူ၍။ ဘိက္ခာမိ၊ ဆွမ်းခံသွား၏။ ကာလော၊ ရဟန်းတရားကို အားထုတ်အပ်သော အခါသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ မာ ဥပဓိကာ၊ မလွန်စေလင့်။ ဣတိ၊ ၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သာ ဒေဝတာ၊ ထိုဘုမ္မစိုးနတ်သျှီးသည်။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ ပတိဋ္ဌယိ-တ္တာ၊ ရပ်တည်၍။ အာယသ္မန္တံ သမိဒ္ဓိ"၊ ကို။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တဲ့၊ သင်သည်။ ပမ္ဘဏ်တော၊ ရဟန်းပြုသည်ကား။ ဒဟရော၊ ငယ်သေး၏။ သုသု၊ ပျိုနုသေး၏။ ကာဠကေသော၊ ကောင်းစွာမည်းနက်သော ဆံရှိ၏။ ဘဒ္ဒြေန၊ ကောင်းသော။ ယောဗ္ဗနေန၊ အရွယ်နှင့်။ ပဌမေန ဝယသာ၊ ပဌမအရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အနိက္ခိတ္တဓုရော၊ မြှားတူးပျော်ပါးမခံစားသူးသေးပါ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ မာနုသကေ၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဘုဥ္ဇ၊ ခံစားပါဦးလော့။ သန္နိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သော လူ့ကာမဂုဏ်ကို။ ဟိတ္တာ၊ စွန့်၍။ ကာလိကံ၊ နောင်အခါ၌ ဖြစ်သော နတ်ကာမဂုဏ်ကို။ မာ အနုဓာဝိယိ၊ မတောင့်တပါလင့်" ဟူသော။ ဇေတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာဝုသော၊ နတ်သျှီး။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါအည်။ သန္နိဋ္ဌိကံ၊ ကို။ ဟိတ္တာ၊ စွန့်၍။ ကာလိကံ၊ ကို။ နှ အနုဓာဝါမိ၊ မတောင့်တ။ အာဝုသော၊ နတ်သျှီး။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကာလိ-ကဉ္စ၊ နောင်အခါ၌ ဖြစ်သော နတ်ကာမဂုဏ်ကိုလည်း။ ဟိတ္တာ၊ စွန့်၍။သန္နိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော လောကုတ္တရာတရားကို။ အနုဓာဝါမိ၊ တောင့်တ၏။ အာဝုသော၊ နတ်သျှီး။ ဟိ၊ မှန်၏။ ကာလိကာ၊ နောင်အခါ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမာ၊ နတ်ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲခြင်း ရှိကုန်၏ ဟူ၍။ ဗဟုပါယာသာ၊ များသော ပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်း ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါးခို။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျော၊ များ၏။ အယံ ဝေမော၊ ဤလောကုတ္တရာတရားသည်။ သန္နိဋ္ဌိကော၊ မျက်မှောက်၌ အကျိုးကိုပေးတတ်၏။ အကာ-လိကော၊ အခါမလင့်အကျိုးကို ပေးတတ်၏။ ဧဟိပဿိကော၊ လာလှည့်ရှုလှည့်ဟူသော အစီရင်ကို ထိုက်၏။ ဩပနေယျိကော၊ စိတ်၌ကပ်ရှိ၍ဆောင်ထားထိုက်၏။ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးအသီး။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ခံစားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန့်တော်မူ၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကာလိကာ၊ ကုန်သော။ ကာမာ၊ ထို့ကို။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ ကုန်၏ ဟူ၍။ ဗဟုပါယာသာ၊ ကုန်၏ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်း ဝုတ္တာ၊ ပါကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါးခို။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျော၊ များပါသနည်း။ ကထံ၊ ထို့။ ဣဒံ ဝေမော၊ ဤလောကုတ္တရာတရားသည်။ သန္နိဋ္ဌိကော၊ မျက်မှောက်၌ အကျိုးကိုပေးတတ်ပါ

သနည်း။ အကာလိကော၊ အခါမလင့်အကျိုးကို ပေးတတ်ပါသနည်း။ ဟေပယိကော၊ လာလည့်ရှုလည့်ဟူသော အစီအရင်ကို ထိုက်ပါသနည်း။ ဩပနေယျိကော၊ စိတ်၌ကပ်၍ ဆောင်ထားထိုက်ပါသနည်း။ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဟစ္စတ္တံ၊ အသီးအသီး။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ခံစားအပ်ပါသနည်း။ ဥတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ဘာဝုသော၊ နှတ်သို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နုဝေါ၊ အင်ယ်သာတည်း။ အစိရပမ္ပင်တော၊ ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့်သေး။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဝိနယံ၊ ဤသာသနာတော်သို့။ အဝုနာ၊ ယခုမှ။ အာဂတော၊ ရောက်လာသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ တံ၊ ထိုသာသနာကို။ အာစိက္ခိတုံ၊ ဟောခြင်းငှါ။ နု သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်။ အရဟံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော်မူပြီးသော။ အယံ သော ဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ တပေါဒါရာမေ၊ တပေါဒါရုံကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်၍။ တေမဂ္ဂံ၊ ထိုအနက်ကို။ ပုစ္ဆ၊ မေးလေလော့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေ၊ သင့်အား။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း အရာဖြင့်။ ဗျာကရောတိ၊ ဖြေကြား၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ နံ၊ ထိုအနက်ကို။ (တွံ၊ သင်သည်။) ဝေရေယျာသိ၊ မှတ်လေလော့။ ဥတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အညာဟိ၊ တပါးကုန်သော။ မဟေသက္ခာဟိ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော။ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ သောကြောင့်။ အမှေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ကပ်အံ့သောငှါ။ နုသုကရောမလ္ယ၊ သိကျွ၊ ရဟန်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ တုံ၊ သင်သည်။ ထံ ဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်၍။ တေမဂ္ဂံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သစေ ပုစ္ဆေယျာသိ၊ အကယ်၍ မေးလျှောက်ပါအုံ့။ (ဝေ၊ ဆော်)။ မယမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ မွေသာဝနာယ၊ တရားနာအံ့သောငှါ။ အာဂစ္ဆေယျာမ၊ လာပါကုန်အုံ့။ ဥတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ နတ်သို့။ ဝေ၊ ကောင်းပြီ။ ဥတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ သည်။ ထေရော ဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သို့၏ စကားကို။ ပဋိဿုတ္မာ၊ ဝန်ခံ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ နေပြီးသော။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို—

။ပ။ အာဂစ္ဆေယျာမ၊ လာပါကုန်အုံ့။ ဥတိ၊ ဤသို့ နတ်သို့ဧကလျှောက်၏။ (ဤဝေါဟာ မှ ဧ၍-အာဂစ္ဆေယျာမာတိတိုင်အောင် ပေယျာလမြှုပ်သည်၊ နတ်သို့လျှောက်သည့်အတိုင်း ဘုရားရှင်အား ရှင်သမိဒ္ဓိက ပြန်၍လျှောက်သည်။) ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တထာ ဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သို့၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်။ သစေသစ္စံ၊ အကယ်၍ မှန်သည်ဖြစ်အုံ့။ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သို့သည်။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော။ ဥဝေ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်။ (ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။) ဥတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဝေါ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်သည်ရှိသော်။ သာဒေဝတာ၊ ထို ဘုံမှစိုးနတ်သို့သည်။ အာယသ္မန္တံ သမိဒ္ဓိ ၊ ကို။ " ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ပုစ္ဆ၊ မေးလိုက်လော့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ပုစ္ဆ၊ လော့။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ယံ၊ ယင်းအရပ်သို့။ အနုပ္ပတ္တာတိ၊ အစဉ်ရောက်ပြီ"

ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ထံ ဒေဝတာ၊ ထိုနက်သို့ကို—

"အကျွေယျှသည်နော၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၌ သတ္တ ပုဂ္ဂလ စသည် အမှတ်ရှိကုန်သော။ အကျွေယျှသို့"၊ ခန္ဓာငါးပါး၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ ရာဂ အစရှိသော ရှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် တည်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အကျွေယျှ၊ ခန္ဓာငါးပါးကို။ အပရိညာယ၊ သုံးပါးသော ပရိညာတို့ဖြင့် ပိုင်းခြားမှီမသိခြင်းကြောင့်။ မစ္စုနော၊ သေဘေး၏။ ယောဂ၊ အနှောင်အဖွဲ့ (နှိုင်ငံ) သို့။ အာယတ္တိ၊ လိုက်ရကုန်၏။

(ဒီဂါသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။) အကျွေယျှ၊ ခန္ဓာငါးပါးကိုလည်း။ ပရိညာယ၊ သုံးပါးသော ပရိညာတို့ဖြင့် ပိုင်းခြားမှီ သိခြင်းကြောင့်။ အကွာတာရံ၊ ပြောဆိုအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါဟူ၍။ နိ မည်တိ၊ မမှတ်ထင်။ ဟိ၊ အကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ဟူ၍ မမှတ်ထင်ခြင်းသည်။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ နိ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ယေန၊ အကြောင် (ရာဂစသော) အကြောင်းဖြင့်။ နံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ (ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။) ဝဒေဿ၊ (တပ်ခြင်းစသည်ဖြင့်) ပြောဆို ရာ၏။ တံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ တဿ၊ အား။ နိ အတ္ထိ၊ မရှိ။

ယကော၊ ဘုမ္မစိုး နှတ်သို့။ သစေ ဝိဇာနာသိ၊ အကယ်၍ သိသည်ဖြစ်အုံ။ ဝေဒယိတိ၊ ဆို လော့" ဟုကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်း အားဖြင့်။ ဘာသိတသာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဣမဿ ဓမ္မဿ၊ ဤတရားတော်၏။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ နိ အာဇာနာမိ၊ မသိပါ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဘာသိတသာ၊ သော။ ဣမဿ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဇာနေယျံ၊ သိနိုင်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ တပည့် တော်အား။ ဘာသတု၊ ဟောတော်မူစေခြင်းပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။) သမော ဝါ၊ တူသူ ဟူ၍ဝင်း။ ဝိသေသီ ဝါ၊ မြတ်သူဟူ၍ဝင်း။ ဣဒ၊ ထိုမျှ။ နိဟီနော ဝါ၊ ယုတ်သူဟူ၍ ဝင်း။ ဣတိ၊ အောက်မေ့၏။ သောပိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ တေန၊ ထိုမာန်ဖြင့်။ ဝိဝဒေထ၊ ငြင်းခုံရာ၏။ ယော၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တံ သု၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝိဝါသု၊ မာန်ထို၌။ အဝိကမ္ပမာနော၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သမောတိ၊ ဟူ၍ဝင်း။ ဝိသေသီတိ၊ ဟူ၍ဝင်း။ ဟီနောတိ၊ ဟူ၍ဝင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်ထင်ခြင်းသည်။ နိ ဟောတိ၊ မဖြစ်။

ယကော၊ ဘုမ္မစိုးနှတ်သို့။ သစေ ဝိဇာနာသိ၊ အကယ်၍ သိပြားအုံ။ ဝေဒေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတသာ၊အပ်သော။ ဣမဿပိ၊ ဤတရားတော်၏လည်း။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အာ:ဖြင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နိ အာဇာနာမိ၊ မသိပါ။

ဘန္တေ၊ ရုး။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ပ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သံဒိဋ္ဌေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဗ္ဟမဿ၊ ဣတိတရုးတော်၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အယံ၊ သည်။ အာဇာနေယ္ယံ၊ သိနိုင်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ အား။ ဘာသတု၊ ဟောတော်မူစေချင်ပါ၏။ ဗ္ဟတိ၊ ဣတိ လျှောက်၏။

(ယော၊ အကြင် ရဟန္တာဗုဒ္ဓါလ်သည်။) သခေါ်၊ တပ်မက်သူ ပြစ်မှားသူ တွေ့ဝေသူ ဟူသော ပညတ်ကို။ ပဟာသိ၊ ပယ်ပြီ။ ဝိမာနံ၊ ကိုးပါး အပြားရှိသော မာန်သို့။ နု အဗ္ဘဂါ၊ မကပ်ရောက်။ ဗ္ဟဝ နာမ ဗ္ဟဝေ၊ ဣဒ္ဓိနာမ်ရှိတရားဌ။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ ဆေတ္ဝါ၊ ဖြတ်ပြီ။ ဆိန္နဂန္ထံ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ဂန္ထလေးပါးရှိသော။ အနီဃံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ နိရုပသိ၊ တပ်မက်ခြင်း မရှိသော။ တံ၊ ထိုရဟန္တာဗုဒ္ဓါလ်ကို။ ဒေဝါ ဝါ၊ နတ်တို့သည်ရင်း၊ မနုဿာ ဝါ၊ လူတို့သည်ရင်း။ ဗ္ဟဝ ဝါ၊ ဣဒ္ဓိပြည်ဌရင်း။ ဟုရံ ဝါ၊ နဂါးပြည် ဂဠုန်ပြည်ဌရင်း။ ဘဂ္ဂေသု ဝါ၊ နတ်ပြည်တို့ဌရင်း။ သမ္ဗုန္ဓိဝေဿနေသု၊ အလုံးစုံသော သတ္တနိုဝါသတို့ဌ။ ပရိယေသမာနာ၊ ရှာဖွေကုန်သည်ရှိသော်။ နု အဗ္ဘာဂမုံ၊ မရမတွေ့ကုန်။

ယကွေ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်သို့။ သစေပိ ဇာနာသိ၊ အကယ်၍ သိအုံ။ ဝဒေဟိ၊ လော့။ ဗ္ဟတိ၊ ဣတိ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရုး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံဒိဋ္ဌေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ သော။ ဗ္ဟမဿ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို—

သမ္ဗလောကေ၊ အလုံးစုံသော လောကဌ။ ကာမယုန ဝါ၊ ကိုယ်ပြင့်ရင်း။ ဝစသာဝါ၊ နှုတ်ပြင့်ရင်း။ မနသာ ဝါ၊ စိတ်ပြင့်ရင်း။ ကိဉ္စန၊ တစုံတခုသော။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ နု ကယိရာ၊ မပြုရာ။ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ဗဇာနော၊ အဆင်အခြင်ပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ အနဇ္ဇာသံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့် မစပ်ယှဉ်သော။ ခုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ နု သေဝေထာတိ၊ မမှီဝဲရာဟု၏။ ဝေါ၊ ဘို့။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အယံ၊ သည်။ အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဗ္ဟတိ၊ ဣတိ လျှောက်၏။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ နုနုဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုနုနုဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

နုနု၊ နုနုသုတ်ဌင်း။ နုနု၀ေ၊ နုနုတိသုတ်ဌင်း။ နတ္ထိ ပုတ္တသမေန စ၊ နတ္ထိပုတ္တသမသုတ်နှင့်တကွ။ ခတ္တိယော၊ ခတ္တိယသုတ်ဌင်း။ သဏမာနော စ၊ သဏမာနသုတ်ဌင်း။ နိဋ္ဌိတန္ဒီစ၊ နိဋ္ဌိတန္ဒီသုတ်ဌင်း။ ဒုက္ခရံ၊ ဒုက္ခရသုတ်ဌင်း။ ဟိရီ၊ ဟိရီသုတ်ဌင်း။ နဝမော၊ ကိုးသုတ်မြောက်ဖြစ်သော။ ကုဋ္ဌိကာ၊ ကုဋ္ဌိကာသုတ်ဌင်း။ ဒသမော၊ ဆယ်သုတ်မြောက်ဖြစ်သော။ ဝုတ္တော၊ဟောတော်မူအပ်သော။ သမိဒ္ဓိ၊သမိဒ္ဓိသုတ်ဌင်း။ ဗ္ဟတိ၊ ဣသည်တည်း။

၃-သတ္တိဝဂ်

၁-သတ္တိသုတ်

၂၁။သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ကောမဇ္ဇံ၊ဌ။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ သာဝေတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ဌ—

"သတ္တိယာ၊ လုံ့ဖြင့်။ ဩမဇ္ဇောဝိယ၊ ထိုးအပ်သောသူကဲ့သို့ရင်း။ မတ္တေ၊ ဦးစခါင်းဖျိ။ ဒုယှမာနော၀၊ မီးလောင်အပ်သောသူကဲ့သို့ရင်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာမရာဂပ္ပဟာနာ-ယ၊ ကာမရာဂကို ပယ်ခြင်းငှါ။ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိပ္ပတေထိ၊ နေရာ၏"ဟူသော။ ဗုဒ္ဓံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

သတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ဩမဇ္ဇောဝိယ၊ ရင်း။ မတ္တေ၊ ၌။ ဒုယှမာနော၀၊ ရင်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ သဏ္ဌာယဒိဋ္ဌိပ္ပဟာနာယ၊ သဏ္ဌာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ခြင်းငှါ။ သတော၊ ဖြစ်၍။ ပရိပ္ပတေ၊ နေရာ၏။ ဗုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၂-ရုသတိသုတ်

၂၂။ အဇုသန္တံ၊ (ကံ သည်) မတ္ထေထိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နဲ ရုသတိ၊ (ဝိပါက်သည်) မတ္ထေထိ။ တတော၊ ထို့ပြင်။ ရုသန္တဉ္စ၊ (ကံ သည်) တ္ထေထိသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။ ရုသေ၊ (ဝိပါက်သည်) တ္ထေထိ၏။ ထဿ၊ ထိုကြောင့်။ အပ္ပရဇ္ဇပဒေါသိနံ၊ မပြစ်မှား အပ်သောသူတို့ကို ပြစ်မှားသော။ ဗုသန္တံ၊ (ကံ သည်) တ္ထေထိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ရုသတိ၊ (ဝိပါက်သည်) တ္ထေထိ၏။ ဗုတိ၊ ဤသို့ ရှုတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

ယော ဗာလော၊ အကြင်လူမိုက်သည်။ အပ္ပဒုဋ္ဌဿ၊ မပြစ်မှားအပ်သော။ သုဒ္ဓဿ၊ စင်ကြယ်သော။ အနဂ်ဃဿ၊ ကိလေသာမရှိသော။ ပေါသဿ နုရသ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် အား။ ဒုဿတိ၊ ပြစ်မှား၏။ ဟဠိဝါတံ၊ လေညာသို့။ ခိတ္တော၊ ပစ်လွှင့်အပ်သော။ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့သောဈယ်သော။ ရဇော၊ မြူသည်။ ခိတ္တံ၊ ပစ်လွှင့်အပ်သူသို့။ ပစ္စေတိ ဗုဝ၊ တဖန် ပြန်လာသကဲ့သို့။ တမေव ဗာလံ၊ ထိုသူမိုက်သို့သာလျှင်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ ပစ္စေတိ၊ တဖန်ပြန်လာ၏။ ဗုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၃-ဒ္ဒေဝေါဒုတ်

၂၃။ ယာ၊ အကြင်တရာသည်။ အဒ္ဓေ၊ ဒ္ဒေ၊ ကိုယ်တွင်း၌ မြေးရှက်တတ်၏။ ဗဟိဒ္ဓာ၊ ကိုယ်ပန်း မြေးရှက်တတ်၏။ တာယ ဒ္ဒေ၊ ယ၊ ထိုတရာသည်။ ပဗာ၊ သတ္တ၀ါ အပေါင်းကို။ ဒ္ဒိတာ၊ မြေးရှက်အပ်ပါ၏။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ ဂေါတမ၊ ဂေါတမ နွယ်ဖွား ရှင်တော်ဘုရား။ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးလျှောက်ပါ၏။ ဗုမံ ဒ္ဒေ၊ ဤ တရာတည်းဟူသော အရှုပ်အလှေးကို။ ကော၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိဝဋေ၊ ပြည့်ရှင်းနိုင်ပါသနည်း။ ဗုတိ၊ ဤသို့ မေးမြန်းလျှောက်ထား၏။

နဟော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော။ သပ္ပညော၊ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေ ပညာရှိသော။ အာတာပီ၊ ကိလေသာတို့ကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသော။ နိပကော၊ ပါရဂူပါရမီ ပညာရှိသော။ ‹ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ သီလေ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ စိတ္တဉ္စ၊ သမာဓိ(စိတ်)ကိုလည်း။ ပညဉ္စ၊ ဝိပဿနာပညာကိုလည်း။ သာ၀ယံ၊

ပြစ်စေ၏။ ဝါ-ပွါးမျှားမ်။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဤမ ဇရံ၊ ဤ တဏှာတည်း ဟူသော အရွယ်အထွေးကို။ ဝိဇရယေ၊ ပြည်ရှင်းနိုင်၏။

.ယေသံ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ရာဂေါ စ၊ ရာဂကိုရင်း။ ဒေါသော စ၊ ဒေါသကိုရင်း။ အဝိဇ္ဇာ စ၊ အဝိဇ္ဇာကိုရင်း။ ဝိရုဇ္ဈိတာ၊ ကင်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ ဝါ၊ ဖျက်ဆီး အပ်ကုန်ပြီ။ ခီဏာသဝါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝရှိကုန်၏။ အရဟန္တော၊ ပစ္စည်း လေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဇရာ၊ တဏှာ တည်းဟူသော အရွယ်အထွေးကို။ ဝိဇရိတာ၊ ပြည်ရှင်းအပ်ပြီ။

ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌။ နာမဉ္စ၊ နာမ်သည်ရင်း။ ရူပဉ္စ၊ ရူပ်သည်ရင်း။ ပဋိဃဉ္စ၊ ပဋိဃာသညာသည်ရင်း။ ရူပသညာ စ၊ ရူပသညာသည်ရင်း။ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ဥပရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်ငြိမ်း၏။ တတ္ထ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌။ သော ဇရာ၊ ဤ တဏှာတည်းဟူသော အရွယ်အထွေးသည်။ သိဇ္ဈတေ၊ ပြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန့်တော်မူ၏။

၄-မနောနိဝရဏသုတ်

၂၄။ ယတော ယတော၊ အကြင်အကြင် ကောင်းမှုမကောင်းမှုမှ။ မနော၊ စိတ်ကို။ နိဝါရယေ၊ တားမြစ်ရာ၏။ နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သို့။ တတော တတော၊ ထိုထိုကောင်းမှု မကောင်းမှုမှ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ န တေ၊ မရောက်။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ။ သမ္ဘတော၊ အလုံးစုံသော ကောင်းမှုမကောင်းမှုမှ။ မနော၊ စိတ်ကို။ နိဝါရယေ၊ တား မြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမ္ဘတော၊ အလုံးစုံသော။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ။ ပမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဌာတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

သမ္ဘတော၊ အလုံးစုံသောအမှုမှ။ မနော၊ စိတ်ကို။ န နိဝါရယေ၊ မတားမြစ်ရာ။ သံယတဟတ္ထံ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အပ်သည်၏ အပြစ်သို့။ အာဂတံ။ ရောက်သော။ မနော၊ စိတ်ကို။ န နိဝါရယေ၊ မတားမြစ်ရာ။ ယတော ယတော စ၊ အကြင် အကြင် အယောနိသောမနသိကာရမှ။ ပါပကာ၊ အကုသိုလ်သည်။ အာဂတံ၊ ရောက်လာ၏။ တတော တတော၊ ထိုထို အယောနိသောမနသိကာရမှ။ မနော၊ စိတ်ကို။ နိဝါရယေ၊ တားမြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန့်တော်မူ၏။

၅-အရဟန္တသုတ်

၂၅။ ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အရဟံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံထိုက်သည်။ ကတာဝီ၊ မဂ်ကိစ္စကိုပြုပြီးသည်။ ခီဏာသဝေါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝရှိသည်။ အန္တိမ-ဒေဟဓာရီ၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်ခန္ဓာကို ဆောင်လေ့ရှိသည်။ ယောတိ၊ ပြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ "အဟံ၊ သည်။ ဝေါမိတိပိ၊ ဆိုခဲ့"ဟူ၍လည်း။ ဝေဒေယျ၊ ဆိုရာပါ

၁။ ပါဠိ၌ "ဃ သမ္ဘတော မနော နိဝါရယေ" ရှိ၏၊ "ယ သမ္ဘတော မနော နိဝါရယေ" ရှိမှသင့်၏။ သီ သျှာမုတ္တိရှိသည်း ဤစကိုင်း ရှိ၏။

သလော။ သော၊ သည်။ "မမ်၊ ငါ့ကို။ ဝဒန္ဓိတိပိ၊ ဆိုကုန်၏"ဟူ၍လည်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရုပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ အရဟံ၊ သည်။ ကတာဝီ၊ သည်။ ခီဏာသဝေါ၊ သည်။ အန္တိမ-ဒေဟဓာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ "အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိတိပိ၊ ဆိုမိ" ဟူ၍လည်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရုတ်။ သော၊ သည်။ "မမ်၊ ငါ့ကို။ ဝဒန္ဓိတိပိ၊ ဆိုကုန်၏" ဟူ၍လည်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရုတ်။ သော၊ သည်။ ကုသလော၊ ခန္ဓာစသည်တို့၌ လိမ်မာသည်ဖြစ်၍။ လောကေ၊ လောကင်၌။ သမည်၊ အခေါ်အဝေါ်ကို။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိ၍။ ဝေါဟာရမတ္တေန၊ ဝေါဟာရမျှဖြင့်။ ဝေါဟရေယျ၊ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုရုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန်တော်မူ၏။

ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ အရဟံ၊ သည်။ ကတာဝီ၊ သည်။ ခီဏာသဝေါ၊ သည်။ အန္တိမ-ဒေဟဓာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ မာနံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော မာန်သို့။ ဥပဂမ္ဘ၊ ကပ်ရောက်၍။ "အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိတိပိ၊ ဆိုမိ" ဟူ၍လည်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရုပါသလော။ သော၊ သည်။ "မမ်၊ ငါ့ကို။ ဝဒန္ဓိတိပိ၊ ဆိုကုန်၏" ဟူ၍လည်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရုပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

ပဟီနမာနဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော မာန်ရှိသော ရဟန္တာဗုဒ္ဓရဲ့အား။ ဂန္ဓာ၊ ဂန္ဓတို့သည်။ နု သန္တိ၊ မရှိကုန်။ အဿ၊ ထိုရဟန္တာဗုဒ္ဓရဲ့သည်။ သမ္ဘေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ မာနဂန္ဓာ၊ မာနဂန္ဓတို့ကို။ ဝိဓူပိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ။ သုမေဓော၊ ကောင်းသော ပညာရှိသော။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ မညတံ၊ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိ မညနာတရားကို။ ဝိတိဝတ္တော၊ လွန်မြောက်ပြီ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ "အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိတိပိ၊ ဆိုမိ" ဟူ၍လည်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရုတ်။ သော၊ သည်။ "မမ်၊ ငါ့ကို။ ဝဒန္ဓိတိပိ၊ ဆိုကုန်၏"ဟူ၍လည်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရုတ်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကုသလော၊ ခန္ဓာစသည်တို့၌ လိမ်မာသည်ဖြစ်၍။ လောကေ၊ လောကင်၌။ သမည်၊ အခေါ်အဝေါ်ကို။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိ၍။ ဝေါဟာရမတ္တေန၊ ဝေါဟာရမျှဖြင့်။ ဝေါဟရေယျ၊ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုရုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန်တော်မူ၏။

၆-ပဇ္ဇောတသုတ်

၂၆။ ယေဟိ၊ အကြင် အရောင်အလင်းတို့ဖြင့်။ လောဓကာ၊ လောကသည်။ ပကာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။ လောကသို့ ၊ လောကဆီ။ ပဇ္ဇောတာ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပကုန်သော အရောင်အလင်းတို့သည်။ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့ပါနည်း။ ဘဝန္တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ ပုဗ္ဗေ၊ မေးလျှောက်ခြင်းငှါ။ အာဂမှာ၊ လာရောက်ကြပါကုန်၏ ။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ တံ၊ ထိုအမေး၏ အဖြေကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဇာနေမု၊ သိရပါကုန်အုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

၁။ ဘဝန္တံ ပုဗ္ဗေ မာဂမှာတိ မယံ ဟိ "ဘဝန္တံ ပုစ္ဆိဿာမာ"တိ တဿ တဿာ ဧကဒေသဿ အာဂတတာတိ အဿောဝ၊ သုတ္တ-နိဒ္ဒ ၁-၁၅-နှင့် အညီ "ဘဝန္တံ နှင့် အာဂမှာ"ဟူ၍ သင့်၏။

လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ ပဇ္ဇောတာ၊ အရောင်အလင်းတို့သည်။ စတ္တာရော၊ လေးမျိုး တို့တည်း။ တတ္ထ၊ ဣမိလောကဋ္ဌ။ ပဋ္ဌမော၊ ငါးခုမြောက်သော အရောင်အလင်းသည်။ နိ ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ အာဒိစ္စော၊ နေမင်းသည်။ ဒိဝါ၊ နေ့ဟု။ ထပတိ၊ တောက်ပၜိ။ စန္ဒိမာ၊ လသည်။ ရတ္တိ ၊ ညဟု။ အာဘာတိ၊ တောက်ပၜိ။

အထ၊ ထိုမှတပါး။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ ဒိဝါ၊ နေ့ဌာန်း။ ရတ္တိ ၊ ညဟု်ဌာန်း။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်ဌ။ ပဓာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပၜိ။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တပတိ၊ အရောင်အလင်းတို့တင်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်ၜိ။ သော အာဘာ၊ ထိုဘုရားတည်းဟူသော အရောင်အလင်းသည်။ အနုတ္တရာ၊ မိမိထက်အမြတ်မရှိ (အမြတ်ဆုံးတည်း)။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူၜိ။

၃-သရသုတ်

[3] ၂၇။ ကုတော၊ အာဘယ်အရပ်မှ။ သရာ၊ သံသရာအိုင်တို့သည်။ နိဝတ္တန္တိ၊ ဆုတ်နစ်ကုန်ပါ သနည်း။ ကတ္ထ၊ အာဘယ်အရပ်ဌ။ ဝဋ္ဋံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသည်။ နိ ဝတ္တတိ၊ မကြွစ်မလည်ပါသနည်း။ ကတ္ထ၊ အာဘယ်အရပ်ဌ။ နာမဉ္စ၊ နာမ်သည်ရင်း။ ရူပဉ္စ၊ ရူပ်သည်ရင်း။ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ဥပရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်ငြိမ်းပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှစ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ဌ။ အာပေါ စ၊ အာပေါဓာတ်သည်ရင်း။ ပထဝီ စ၊ ပထဝီဓာတ် သည်ရင်း။ တေဇော စ၊ တေဇောဓာတ်သည်ရင်း။ ဝါယော စ၊ ဝါယောဓာတ်သည်ရင်း။ နိ ဂါဓတိ၊ မထောက်တည်။ အတော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်မှ။ သရာ၊ သံသရာအိုင်တို့သည်။ နိဝတ္တန္တိ၊ ဆုတ်နစ်ကုန်ၜိ။ တတ္ထ၊ ဣနိဗ္ဗာန်ဌ။ ဝဋ္ဋံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသည်။ နိ ဝတ္တတိ၊ မကြွစ်မလည်။ တတ္ထ၊ ဣနိဗ္ဗာန်ဌ။ နာမဉ္စ၊ သည်ရင်း။ ရူပဉ္စ၊ သည်ရင်း။ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ဥပရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်ငြိမ်းၜိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူၜိ။

၈-မဟာဒုနသုတ်

[4] မဟာဒုနာ၊မျှားသောဥစ္စာရှိကုန်သော။မဟာဘောဂါ၊မျှားသောအသုံးအဆောင် ရှိကုန်သော။ရဝဏ္ဏာ၊ ထိုင်းရှင်ပြစ်ကုန်သော။ဝဏ္ဏိယာပိ၊မင်းတို့သည်သော်လည်း။ကာ-မေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့ဌ။ အနလက်တာ၊ တန်ပြိုဟူမြဲခြင်းကို မပြုနိုင်ကုန်သည်ပြစ်ဌ။ အညမညံ၊ အချင်းချင်းၜိ ဥစ္စာကို။ အတိဝိဇ္ဈန္တိ၊ အလွန်မက်မောတောင့်တကြကုန်ၜိ။

ဥဿုက္ကာဝေတေသု၊ (အထူးထူးသောကိစ္စတို့ဌ) ဖြစ်သော ကြောင့်ကြရှိကုန်သော။ ဘဝသောတာနုသာရိသု၊ ဘဝရေအယဉ်သို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ ထေသု၊ ထိုသူတို့တွင်။ ကေ၊ အာဘယ်သူတို့သည်။ ဣဓ၊ ဣဌလောကဋ္ဌ။ တဏှာ၊ တပ်မက်ခြင်းတဏှာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်ပြီးဖြစ်ပါကုန်သနည်း။ လောကသ္မိံ ၊ လောကဌ။ ကေ၊ အာဘယ်သူတို့သည်။ သနုဿုကာ၊ ကြောင့်ကြမရှိပါကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှစ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

(ဟေ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။) အဂါရံ၊ အိမ်သူနှင့်အိမ်ကို။ ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ပိယံ၊ ချစ်အပ်သော။ ပုတ္တံ၊ သားသို့မိုးကိုရင်း။ ပသုံ၊ ကျွဲနွားစသော ဥစ္စာကိုရင်း။ ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ဆုဂဠေ၊ ဆုဂဠကိုရင်း။ ခေါသေ၊ ခေါသကိုရင်း။ ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ အဝိဇ္ဇေ၊

အဝိဇ္ဇာကိုလည်း။ ဝိရုဠိယ၊ ကင်းစေ၍။ ဝါ-ဖျက်ဆီး၍။ ပမ္မဒိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ အရဟန္တေ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံယူတိုက်ကုန်၏။ ခီဏာသဝါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကသို့၊ လောကသုံးပါး၌။ အနုဿုကာ၊ ကြောင့်ကြမရှိကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန်တော်မူ၏။

၉-စတုစက္ကသုတ်

၂၉။ မဟာဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော ရှင်တော်ဘုရား။ (ယံ သရီရံ၊ အကြောင်ကိုယ်သည်။) စတုစက္ကံ၊ လေးပါးသော ဣရိယာပုထ်စက်ရှိ၏။ နဝဒ္ဒါရံ၊ ကိုးပါးသော ဒွါရရှိ၏။ ပဏ္ဏံ၊ မစင်တို့ဖြင့် ပြည့်၏။ လောဘေန၊ တဏှာနှင့်။ သံယုတံ၊ ယှဉ်စပ်၏။ ပဟာတဲ၊ အမိမမ်းဟူသောညွှန်ကို ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုကိုယ်မှ။ ကထံ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ယာတြာ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါအုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

နဒ္ဒီ စ၊ အားကြီးသော အမှုက်ညစ်နာဟူသော ချည်ကြိုးကိုလည်း။ ဝရတ္တဉ္စ၊ ကြွင်းသော ကိလေသာဟူသော သားရေကြိုးကိုလည်း။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာလှသော။ ဣဒ္ဓိဉ္စ၊ ဣဒ္ဓိသောဘဝကိုလည်း။ သမူလံ၊ အဝိဇ္ဇာလျှင် အမြစ်အရင်းရှိသော။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ အဗ္ဘုယှ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် နုတ်၍။ ဝေါ၊ ဤအကြောင်းဖြင့်။ ယာတြာ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန်တော်မူ၏။

၁၀-ဧကိဿသုတ်

၃၀။ ဧကိဿ၊ ဧကီမည်သော သားကောင်၏ မြင်းခေါင်းနှင့်တူသော မြင်းခေါင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏သော။ ကိသံ၊ ခန္ဓာကိုယ်တော်လည်း မဝလွန်းခဲ့ ကြုံတော်မူ၏သော။ ဝီရံ၊ လုံ့လလည်းရှိတော်မူ၏သော။ အပ္ပါဟာရံ၊ နည်းသော အာဟာရလည်း ရှိတော်မူ၏သော။ အလောလုပ်ံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ လျှပ်ပေါ်ခြင်းလည်း ရှိတော်မမူ၏သော။ ကေစရံ၊ ထကောင်တည်း ကျက်စားသော။ သီဟံ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ဦးနှင်း။ ကေစရံ၊ ထကောင်ထည်း ကျက်စားသော။ နာဂံ၊ ဆင်ပြောင်ကဲ့သို့ဦးနှင်း။ ကေစရံ၊ တကိုယ်တော်တည်း ကျင့်သုံးတော်မူ၏သော။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အနပေက္ခိနံ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်း ရှိတော်မမူ၏သော ပြတ်စ္ဓာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမ္မ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၍။ (မယံ၊ တပည့်တော် နတ်အများတို့သည်။) ပုစ္ဆာမ၊ မေးလျှောက်ပါကုန်၏။ ကထံ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းမှ။ ပမုစ္စတိ၊ ကင်းလွတ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားကြကုန်ပြီ။

💬 လောကေ၊ လောကသို့။ မနောဆဒ္ဒာ၊ မနလျှင် ခြောက်ခုပြောက်ရှိကုန်သော။ ပဠုကာ-မဂုဏာ၊ ငါးမျိုးသော ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဟေဒိတာ၊ ဟောကြားသိစေတော် မူအပ်ကုန်ပြီ။ ဣဒေ၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါးနှာမ်ရွပ်တရားသို့။ ဆန္ဒံ၊ တပ်မက်သော ရာဂကို။ ဝိရာဇေတွာ၊ ကင်းစေ၍။ ဝေါ၊ ဤအကြောင်းဖြင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းမှ။ ပမုစ္စတိ၊ ကင်းလွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန်တော်မူ၏။

ဣတိယော၊ သော။ သတ္တိဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ထား၊ ထိုသတ္တိဝင်၏။ ဥဒ္ဒါန်၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

သတ္တိယာ၊ သတ္တိသုတ်နှင့်တကွ။ ဗုဒ္ဓတိစေ၊ ဗုဒ္ဓတိသုတ်၎င်း။ ဇရာ၊ ဇရာသုတ်၎င်း။ မနောနိဝါရဏာ၊ မနောနိဝါရဏသုတ်၎င်း။ အရိယာဋ္ဌန၊ အရိယာဋ္ဌသုတ်နှင့်တကွ။ ပဇ္ဇောတော၊ ပဇ္ဇောတသုတ်၎င်း။ သရာ၊ သရသုတ်၎င်း။ မဟာဒုနေန မဟာဒုနံ၊ မဟာဒုန သုတ်၎င်း။ နဝမံ၊ ကိုးသုတ်မြောက်ပြီးသော။ စတုစက္ကေန စတုစက္ကံ၊ စတုစက္ကသုတ်၎င်း။ ဏိဇဝေန ဆိဇဝေါ၊ ဏိဇဝသုတ်၎င်း။ ဗ္ဗတိ၊ ဣတိ။ ဝေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။ ဗ္ဗတိ၊ ဣတိသည်တည်း။

၄-သတ္တလ္လပကာယဝိဂဝဂ်

၁-ဆန္ဒိသုတ်

ခုဝ။ (ဧဝံ မေ သုတံ စသည်ပေးပြီး။) အထခေါ၊ ဘုန်း။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ သတ္တလ္ လ-ပကာယိကာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားကို ဟောက်တည်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဟောပြောခြင်း နတ်ပြည်ရှိဖြစ်ကုန်သော။ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ်သော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဒေဝတာ-ယော၊ နတ်တို့သည်။ အဘိက္ကန္တာယ၊ လွန်ပြီးသော။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၌။ ကေဝလကပ္ပံ၊ သော။ ဇေတဝနံ၊ ကို။ ဩဘာသေတွာ၊ ၍။ ယေန၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ၍။ ကေမန္တံ၊ ၏။ အဋ္ဌံသု၊ ကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၏။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ ကော၊ သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ ၌—

"သန္ဓိရေဝ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်။ သမာသေထ၊ ပေါင်းဖော်ရာ၏။ သန္ဓိ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်။ သန္ဓဝံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ ကုမ္မေထ၊ ပြုရာ၏။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို[1]။ အညာယ၊ သိ၍။ သေယ္ယော၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပိယော၊ ယုတ်မာသည်။ နု ဟောတိတိ၊ မဖြစ်"ဟူသော။ ဗုဒ္ဓမ် ဂါထာ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီး။

အထခေါ ဘုန်း။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်းပ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ ၌—

"သန္ဓိရေဝ၊ တို့နှင့်သာလျှင်။ သမာသေထ၊ ရာ၏။ သန္ဓိ၊ တို့နှင့်။ သန္ဓဝံ၊ ကို။ ကုမ္မေထ၊ ရာ၏။ သတံ၊ တို့၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ကို။ အညာယ၊ ၍။ ပညာ၊ ပညာကို။ လဒ္ဓတိ၊ ရအပ်၏။ အညတော၊ သူတော်ကောင်းမှ တပါးသော သူမိုက်မှ။ ပညာ၊ ကို။ နု လဒ္ဓတိတိ၊ မရ အပ်"ဟူသော။ ဗုဒ္ဓမ် ဂါထာ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

၁။ "သုဂတသ သုဂတစိတ"ကဲ့သို့ "သဒ္ဓမ္မ"ဟု သမာသပြီးတော်သော် သာမညဖြစ်၍ "သတ"ဟု ဝိသေ-သန မ,ရသည်။

အထခေါ်၊ ၌။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ပ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကော၊ ၌—

"သင်္ဘိရေ၀၊ တို့နှင့်သာလျှင်။ သမာသေထ၊ ရာ၏။ သင်္ဘိ၊ တို့နှင့်။ သန္ဓ၀်၊ ကို။ ကုမ္ဘေထ၊ ရာ၏။ သတ်၊ တို့၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ကို။ အညာယ၊ ၌။ သောဝမဗ္ဗေ၊ စိုးမိမ်သူတို့၏ အလယ်၌။ နှ သောစတိတိ၊ "မစိုးမိမ်"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

☰ အထခေါ်၊ ၌။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ပ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကော၊ ၌—

"သင်္ဘိရေ၀၊ တို့နှင့်သာလျှင်။ သမာသေထ၊ ရာ၏။ သင်္ဘိ၊ တို့နှင့်။ သန္ဓ၀်၊ ကို။ ကုမ္ဘေထ၊ ရာ၏။ သတ်၊ တို့၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ကို။ အညာယ၊ ၌။ ဥာတိမဗ္ဗေ၊ ဆွေမျိုးတို့၏ အလယ်၌။ ဝိရောစတိတိ၊ တင့်တယ်၏"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထခေါ်၊ ၌။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ပ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကော၊ ၌—

"သင်္ဘိရေ၀၊ တို့နှင့်သာလျှင်။ သမာသေထ၊ ရာ၏။ သင်္ဘိ၊ တို့နှင့်။ သန္ဓ၀်၊ ကို။ ကုမ္ဘေထ၊ ရာ၏။ သတ်၊ တို့၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ကို။ အညာယ၊ ၌။ သတ္ထာ၊ သတ္ထ၀ါတို့သည်။ သုဂတိ'၊ သုဂတိဘုံသို့။ ဂစ္ဆန္တိတိ၊ ရောက်ကုန်၏"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထခေါ်၊ ၌။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ပ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကော၊ ၌—

"သင်္ဘိရေ၀၊ တို့နှင့်သာလျှင်။ သမာသေထ၊ ရာ၏။ သင်္ဘိ၊ တို့နှင့်။ သန္ဓ၀်၊ ကို။ ကုမ္ဘေထ၊ ရာ၏။ သတ်၊ တို့၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ကို။ အညာယ၊ ၌။ သတ္ထာ၊ သတ္ထ၀ေါတို့သည်။ သာတတံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဝါ-ချမ်းသာစွာ။ တိဋ္ဌန္တိတိ၊ တည်ကုန်၏"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထခေါ်၊ ၌။ အပရာ၊ သော။ ဒေ၀တာ၊ သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘဂ၀ါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏စကားသည်။ သုဘာသိတံ နုခေါ်တိ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားမည်ပါသနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ဣ၁်စကားကို။ အ၀ေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ သမ္မာသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်နှတ်သားတို့၏စကားသည်။ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းပရိယာယ် အားဖြင့်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားမည်ပေ၏။ အပိစ၊ သို့သော်လည်း။ မယံ၊ ငါဘုရား၏ စကားကိုလည်း။ သုဏာထ၊ နာကုန်ဦးလော့။

"သင်္ဘိရေ၀၊ တို့နှင့်သာလျှင်။ သမာသေထ၊ ရာ၏။ သင်္ဘိ၊ တို့နှင့်။ သန္ဓ၀်၊ ကို။ ကုမ္ဘေထ၊ ရာ၏။ သတ်၊ တို့၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ကို။ အညာယ၊ ၌။ သမ္ဘုဒုက္ခာ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲအပေါင်းမှ။ ပမုစ္စတိ၊ ကင်းလွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန့်တော်မူ၏။

ဘဂ၀ါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားတော်ကို။ အ၀ေါစ၊ ပိန့်တော်မူပြီ။ တာ ဒေ၀တာယော၊ ထိုနတ်တို့သည်။ အတ္ထမနာ၊ မိမိစိတ်ရှိကုန်သည်ပြစ်၍။ ဝါ-ပီတိသောမနဿတို့ဖြင့် ယူအပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ပြစ်၍။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ အဘိ၀ါ၊ ဒေတွာ၊ ၌။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရိုအသေကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တတ္ထေ၀၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ အန္တ၊ ရ၀ေယိ'သု၊ ကွယ်ပျောက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၂-မဗ္ဗရိသုတ်

၃၂။ (ကော် သမ္ဘယ် စသည် ပေးပြီး) ကေမန္ဒီ၊ ဠ္ဍ။ ဌိတာခေါ၊ သော။ ကော၊ တယောက်သော။ ဧဝတာ၊ နတ်သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ ဠ္ဍ—

"မဗ္ဗေရာ စ၊ ဝန်တိုသောကြောင့်ရင်း။ ပမာဒါ စ၊ မေ့လျော့သောကြောင့်ရင်း။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းနှစ်ပါးတို့ကြောင့်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ နဿတိ၊ မပေးလှူအပ်-မပေးလှူနိုင်။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ အာကာ၁မာနေန၊ အလိုရှိသော။ ဝိဇာနတာ၊ ဒါနဏ်အကျိုးကို သိသောသူသည်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေယျံ၊ ပေးလှူနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ ဤမမ် ဂါထာ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဠ္ဍ။ အပရော၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ ဠ္ဍ—

"မဗ္ဗရီ၊ ဝန်တိုသောသူသည်။ ယဿ၊ အကြင်ဘေးမှ။ ဘီတောဝ၊ ကြောက်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ နဒဒါတိ၊ မပေးလှူ။ အဒဒတောဝ၊ မပေးလှူသောသူအား။ တဒေဝဘယံ၊ ထိုဘေးသည်သာလျှင်။ ဖုသတိ၊ တွေ့ထိ၏။ မဗ္ဗရီ၊ ဝန်တိုသောသူသည်။ ဇိဏဗ္ဗာဝ၊ ဆာလောင်ခြင်းငင်း။ ပိပါသာစ၊ မွတ်သိပ်ခြင်းငင်း။ ယဿ၊ အကြင် ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးမှ။ ဘာယတိ၊ ကြောက်၏။ ထမေဝ၊ ထိုဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးသည်သာလျှင်။ ဗာလံ၊ သူမိုက်ကို။ အဘ္ဘိ" လောကေ စ၊ ဤလောကဌာနင်း။ ပရမ္ဘိ စ၊ တမလွန်လောကဌာနင်း။ ဖုသတိ၊ တွေ့ထိ၏။

ဘဘ္ဘာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဗ္ဗေရုံ၊ ဝန်တိုခြင်း အညစ်အကြေးကို။ ဝိနေယျ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ မလာဘိဘူ၊ ဝန်တိုခြင်း အညစ်အကြေးကို လွှမ်းမိုးနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဇ္ဇာ၊ ပေးလှူရာ၏။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့သည်။ ပရလောကသ္မိံ၊ တမလွန်လောကဌာန။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ ထောက်ရာ-ထည်ရာ-အားထားရာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏" ဟူကုန်သော။ ဤမမ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဠ္ဍ။ အပရော၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ ဠ္ဍ—

"သဟဗ္ဘေ၊ အတူတကွ ခရီးသွားဖော်ဖြစ်သော သူတို့သည်။ ပန္ထာနံ၊ ခရီးသွားဖော်ဖြစ်သော သူတို့အား။ ပဝေစ္ဆတိ ဣဒံ၊ ခဲ့ခြမ်းဝေမန်၍ ပေးကုန်သကဲ့သို့။ ယေ၊ အကြင် သံသရာခရီးသွားဖော်ဖြစ်သော သူတို့သည်။ အပ္ပဿို၊ အနည်းငယ်သော ရိက္ခာသည်။ (သတိ၊ ရှိသော်။) ပဝေစ္ဆန္တိ၊ ခဲ့ခြမ်းဝေမန်၍ ပေးကုန်၏။ တေ၊ ထိုသံသရာခရီးသွားဖော်ဖြစ်သော သူတို့သည်။ မတေသု၊ (အသက်ရှင်ချင်လျက် အလှူပေးလေ့မရှိသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်) သူသေမည်ကုန်သော သူတို့တွင်။ နဿန္တိ၊ သေသည်မမည်ကုန်။ ဧသော၊ ဤသဘောသည်။ သနန္တနော၊ ရှေးဟောင်းဖြစ်သော။ ဓမ္မော၊ သဘောတည်း။

ဧကော၊ အချို့သောသူတို့သည်။ အပ္ပတ္ထို၊ အနည်းငယ်သော အလှူဝတ္ထုသည်။(သတိ၊ ရှိသော်။) ပဝေစ္ဆန္တိ၊ ခဲ့ခြမ်းဝေမန်၍ ပေးလှူကုန်၏။ ဧကော၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ဗဟုနာ၊ များစွာသော စည်းစိမ်နှင့်။ (သမန္နာဂတာပိ၊ ပြည့်စုံကုန်သော်လည်း။)နဒီ ဒီဠ္ဍရေ၊ မပေးလှူကုန်။ အပ္ပတ္ထာ၊ အနည်းငယ်သော အလှူဝတ္ထုမှ။ ဒီနာ၊ ပေးလှူအပ်သော။

ဒကို့ဏာ၊ အလ္လကို။ သဟသော့နေ့၊ တထောင်နှင့်။ သမံ၊ အမျှ။ မိတာတိ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်၏” ဟူကုန်သော။ ဤမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ်။ အပရော၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ဌ်—

“ဒုဒ္ဒဒံ၊ ပေးနိုင်ခဲသည်ကို။ ဒဒမာနာနံ၊ ပေးလှူကုန်သောသူတို့၏။ ကမ္မံ၊ အမှုကိုလည်း။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲသည်ကို။ ကုဗ္ဗတံ၊ ပြုသောသူတို့၏။ ကမ္မံ၊ အမှုကိုလည်း။ အသန္တော၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာတို့သည်။ နာနုကုဗ္ဗန္တိ၊ အတုလိုက်၍မပြုနိုင်ကုန်။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓမ္မော၊ သဘောသည်။ ဒုရန္နယော၊ အတုလိုက်နိုင်ခဲ၏။

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သတဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏လည်း။ အသတဉ္စ၊ သူယုတ်မာတို့၏လည်း။ ဣတော၊ ဤလူ့ပြည်မှ။ ဂတိ၊ သွားရာဂတိသည်။ နာနာ၊ အသီးသီးသည်။ ဝါ-ထုံးသည်။ ယောတိ၊ ၏။ အသန္တော၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာတို့သည်။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ယန္တိ၊ သွားကုန်၏။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သဂ္ဂပရာယနာ၊ နတ်ပြည် လျှင် လည်းလျှောင်းရာရှိကုန်သည်။ ယောန္တိတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏” ဟူကုန်သော။ ဤမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ်။ အပရော၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို ၁။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကဿ၊ အာဘယ်သူ၏ စကားသည်။ သုဘာသိတံ နု ခေါတိ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားမည်ပါသနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သမ္မာသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်နတ်သားတို့၏စကားသည်။ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းပရိယာယ်အားဖြင့်။ သုဘာ-သိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားမည်ပေ၏။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မယိ၊ ငါဘုရား၏ စကားကိုလည်း။ သုဏာထ၊ နာကုန်ဦးလော့။

ယောပိ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ သမုဒ္ဒကံ၊ ကောက်သင်းကောက်အလုပ်ကို။ စရံ၊ ပြုကျင့်လျက်။ ဒါရဏ္ဍ၊ မယားကိုလည်း။ ပေါသံ၊ ကျွေးမွေးလျက်။ အပ္ပကသ္မိံ၊ အနည်းငယ်သောအလှူကို။ ဒဒံ၊ ပေးလှူလျက်။ ဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကမ္မဝတ်တရားကို။ စရေ၊ ကျင့်၏။ သဟဿယာဂိနံ၊ အလှူခံတထောင်အား လှူကုန်သောသူတို့၏။ သဟဿာနံ သတံ၊ တသိန်းသည်။ ယောတိ၊ ၏။ တေ၊ ထိုအလှူခံ ဆယ်ကုဋေအား လှူသော အလှူရှင်၏ အလှူတို့သည်။ တထာဝိဓေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ကောက်သင်းကောက် အလုပ် သမား၏ အနည်းငယ်အလှူ၏။ ကလမ္ပိ၊ အစိတ်တရာတွင် တစိတ်တရှိကိုမျှလည်း။ နာဂ္ဃန္တိ၊ အဖိုးမတိုက် မမှီကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ဌ်။ အပရော၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို—

“ဝိပုလော၊ ပြန့်ပြောသော။ မဟဂ္ဂတော၊ မျှားမြတ်သော။ ဧသော ယညော၊ ဤအလှူသည်။ သမေန၊ အသင့်အတင့်အားဖြင့်။ ဒိန္နဿ၊ ပေးလှူအပ်သော သူဆင်းရဲ အလှူ၏။ အဏ္ဍံ၊ အဖိုးကို။ ကေန၊ အာဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ နု တေ၊ မမှီမရောက်ပါ

၁။ ထိုခဲ့ပြီး သဒ္ဒါသုတ်၌ “ဘဂဝန္တံ ဧတဒေဝေါစ” ထောက်၍ “ဘဂဝတော သန္တိကေ” ဟု မမှီသင့်၊ ဧတဒေဝေါစ ရှိသမျှ၌ ဘဂဝန္တံ ဟ ကဲ့ ပုဒ်ဖြင့်သာ ရှိသင့်၏။

သနည်း။ သဟာဿယာဂိနံ၊ အလှူခံတထောင်အား လှူကုန်သောသူတို့၏။ သဟာဿာနံ-သတံ၊ တသိန်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) တေ၊ ထိုဒကလှူခံဆယ်ကုဋေအား လှူသော အလှူရှင်၏အလှူတို့သည်။ တထာဝိဓာ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော သူဆင်းရဲအလှူ၏။ ကလမ္ပိ၊ အစိတ်တရာတွင် တစိတ်တမျှကိုမျှလည်း။ ကထံ၊ ဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ နာဂ္ဃန္တိ၊ အဖိုးမထိုက် မမှီပါကုန်သနည်း" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အဗ္ဗ-ဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

ကေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ဝိသမေ၊ မညီညွတ်သော ကံသုံးပါးဌာ။ နိဝိဋ္ဌာ၊ သက်ဝင် တည်နေကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဆေတ္တာ၊ ပုတ်ခတ်ကုန်၍။ ဝဓိတ္တာ၊ သတ်ဖြတ်ကုန်၍။ အထ၊ ထို့ပြင်။ သောစယိတ္တာ၊ စိုးရိမ်စေကုန်၍။ ဒဒန္တိ၊ လှူဒါန်းကုန်၏။ အဿုမုခါ၊ မျက်နှာ၌ မျက်ရည်ပြည့်လျှမ်းသော။ သဒဏ္ဍာ၊ လုံ့တံနှင့်တကွသော။ သာ ဒက္ခိဏာ၊ ထိုအလှူသည်။ သမေန၊ အသင့်အတင့်အားဖြင့်။ ဒိန္နာ၊ ပေးလှူအပ်သော အလှူ၏။ အဏ္ဍ၊ အဖိုးသို့။ နု ဧတိ၊ မမှီမရောက်။

ဝေ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ သဟာဿယာဂိနံ၊ တို့၏။ သဟာဿာနံ သတံ၊ တသိန်းသည်။ (ဟောတိ၊၏။) တေ၊ တို့သည်။ တထာဝိဓာ၊ ၏။ ကလမ္ပိ၊ ကိုမျှလည်း။ နာဂ္ဃန္တိ၊ အဖိုးမထိုက် မမှီကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန်တော်မူ၏။

၃-သာဓုသုတ်

၃၃။ (သာဝတ္ထိနိဒါန်းပ။ အဠဝုပေးမြို့။) ကေမန္ဒီ၊ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ ကေ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ဌိ—

"မာရိသ၊ ဆင်းရဲကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ ဒါနံ၊ အလှူပေးခြင်းသည်။ သာဓုခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်တည်း။

မဠေဌ စ၊ ဝန်တိုခြင်းကြောင့်ဝင်း။ ပမာဒါ စ၊ မေ့လျော့ခြင်းကြောင့်ဝင်း။ ဝေါ၊ ဤအကြောင်း နှစ်ပါးကြောင့်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ နု ဒီယတိ၊ မပေးလှူအပ် မပေးလှူနိုင်။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ အာကင်္ခမာနေန၊ အလိုရှိသော။ ဝိဇာနတာ၊ အလှူ၏ အကျိုးကို သိသောသူသည်။ ဒေယျံ၊ ပေးလှူနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏" ဟူသော။ ဗုဒ္ဓံ ဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ အဟု၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ဌ—

"မာရိသ၊ ဗုဒ္ဓ။ ဒါနံ၊ သည်။ သာဓုခေါ၊ တည်း။ အပ္ပကသ္မိံ၊ အနည်းငယ်မျှသော အလှူဝတ္ထုသည်။ (သတိ၊ ရှိသော်။) ဒါနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သာဟု၊ ကောင်း၏။

ကေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ အပ္ပကသ္မိံ၊ အနည်းငယ်သော အလှူဝတ္ထုသည်။ (သတိ၊ ရှိသော်။) ပဝေဠန္တိ၊ ခွဲခြမ်းဝေနှင့်၍ ပေးကုန်၏။ ကေ။ တို့သည်။ ဗဟုနာ၊ များစွာသော ဧည့်စိမ်နှင့်။ (သမန္နာဂတာပိ၊ ပြည့်စုံကုန်သော်လည်း) နု ဒိဠ္ဌရေ၊ မပေးလှူကုန်။ အပ္ပသ္မာ၊ အနည်းငယ်သော အလှူဝတ္ထုမှ။ ဒိန္နာ၊ ပေးလှူအပ်သော။ ဒက္ခိဏာ၊ အလှူကို။ သယာသေန၊ တထောင်နှင့်။ သမံ၊ အမျှ။ ဗီတာသိ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်၏" ဟူသော။ ဗုဒ္ဓံ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အပရော၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ ၌—

"မာရိသ၊ ထုး။ ဒါနံ၊ သည်။ သာဓုခေါ၊ တည်း။ အပ္ပကသ္မိ"၊ သည်။ (သတိ၊ သော်။) ဒါနမ္မိ၊ သည်လည်း။ သာဟု၊ ၏။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သဒ္ဓါယ၊ ကံ, ကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်သဖြင့်။ ဒါနမ္မိ၊ ပေးလှူခြင်းသည်လည်း။ သာဟု၊ ၏။

ဒါနဉ္စ။ ပေးလှူခြင်းကိုလည်း။ ယုဒ္ဓဉ္စ၊ စစ်ထိုးခြင်းကိုလည်း။ သမာနံ၊ တူ၏ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ သန္ဓာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ အပ္ပါပိ၊ အနည်းငယ်ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ ဗဟုကေ၊ များစွာသော ရန်သူတို့ကို။ ဇိနန္တိ၊ အောင်ကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သဒ္ဓဟာနော၊ ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမ္မိ၊ အနည်းငယ်သော အလှူဝတ္ထု၊ကို သော်လည်း။ စေ ဒဒါတိ၊ အကယ်၍ ပေးလှူအုံ့။ တေနေဝ၊ ထိုအနည်းငယ်သော အလှူဝတ္ထုမျှကိုပင် ပေးလှူသောကြောင့်သာလျှင်။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပရတ္ထ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏" ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အပရော၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်၊ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ ၌—

"မာရိသ၊ ထုး။ ဒါနံ၊ သည်။ သာဓု ခေါ၊ တည်း။ အပ္ပကသ္မိ"၊ သည်။ (သတိ၊ သော်။) ဒါနမ္မိ၊ သည်လည်း။ သာဟု၊ ၏။ သဒ္ဓါယ၊ သဖြင့်။ ဒါနမ္မိ၊ သည်လည်း။ သာဟု၊ ၏။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဓမ္မလဒ္ဓဿ၊တရားသဖြင့်ရအပ်သောစည်းစိမ်ကို။ ဝါ-ရအပ်ပြီးသော လောကုတ္တရာတရားရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒါနမ္မိ၊ သည်လည်း။ သာဟု၊ ၏။

ယော ဇန္တု၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဥဠာနဝိရိယာဓိဂတဿ၊ ထကြွလုံ့လဝီရိယဖြင့် ရအပ်သော စည်းစိမ်ကို။ ဓမ္မလဒ္ဓဿ၊ ရအပ်သော လောကုတ္တရာတရားရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒဒါတိ၊ ပေးလှူ၏။ သော မဇ္ဈော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယမသ္ဿ၊ ယမမင်း၏။ ဝေတရဏိ"၊ ကြိမ်ပိုက် ငရဲကို။ အတိဂ္ဂမ္မ၊ လွန်၍။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ နတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဌာနာနိ၊ အရပ်တို့သို့။ ဥပေတိတိ၊ ကပ်ရောက်၏" ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အပရော၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်၊ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ ၌—

"မာရိသ၊ ထုး။ ဒါနံ၊ သည်။ သာဓုခေါ၊ တည်း။ အပ္ပကသ္မိ"၊ သည်။ (သတိ၊ သော်။) ဒါနမ္မိ၊ သည်လည်း။ သာဟု၊ ၏။ သဒ္ဓါယ၊ သဖြင့်။ ဒါနမ္မိ၊ သည်ထည်း။ သာဟု၊ ၏။ ဓမ္မလဒ္ဓဿ၊ တရားသဖြင့်ရအပ်သော စည်းစိမ်ကို။ ဝါ၊ ရအပ်သော လောကုတ္တရာတရားရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒါနမ္မိ၊ သည်လည်း။ သာဟု၊ ၏။ အပိစ၊ သော်ကား။ ဝိစေယ္ယ၊ အလှူဝတ္ထု, အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရွေးချယ်စိစစ်၍။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သော။ (ဒါနမ္မိ၊ ရှိသည်၊ မကောင်း။) ဒါနမ္မိ၊ အလှူသည်လည်း။ သာဟု၊ ၏။

ဝိစေယ္ယ၊ အလှူဝတ္ထု, အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရွေးချယ်စိစစ်၍။ ဒါနံ၊ ပေးလှူခြင်းကို။ သုဂတပ္ပသတ္ထံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ချီးမွမ်းထောမူအပ်၏။ သုခေတ္ထ၊ ကောင်းသော လယ်မြေ၌။ ဝုတ္ထာနိ၊ စိုက်ပျိုးအပ်ကုန်သော။ ဗီဇာနိ၊ မျိုးစေ့တို့သည်။ ဟေမ္ဗဝတာနိ

ယထာ၊ ကောင်းသော အသီးအပွင့်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သကဲ့သို့။ (တထာ၊ ထိုအတူ။) ဤခ-ဧ၀လောကေ၊ ဤသတ္တလောကခွဲ။ ၀ါ-ဤပစ္စုပ္ပန်လောကခွဲ။ ယေ ဒကွိ ကေယျာ၊ အကြင် အလှူမြတ်ကို ခံယူထိုက်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (သန္ဓိ၊ ကုန်၏။) တေသု၊ ဤအလှူ မြတ်ကို ခံယူထိုက်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဒိန္နာနိ၊ ပေးလှူအပ်ကုန်သော အလှူတို့ သည်။ မဟပ္ဖလာနိ၊ မိ၊ မျှားသောအကျိုးရှိကုန်၏" ဟူသော။ ဤမ် ဥဒါန်၊ ကို။ ဥဒါနေ-သိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌ။ အပရော၊သော။ ဒေ၀တာ၊သည်။ ဘဂ၀တော၊၏။ သန္ဓိကေ၊ဌ—

"မာရိသ၊ ရား။ ဒါနံ၊သည်။ သာ၀ဇခေါ၊ တည်း။ အပ္ပကသ္မိ ံ၊ သည်။ (သတိ၊ သော်။) ဒါနမ္မိ၊ သည်လည်း။ သာဟု၊ ၏။ပ။ဝိဝေယျ၊ ၌။ ဒိန္နံ၊ သော။ ဒါနမ္မိ၊ အလှူသည်လည်း။ သာဟု၊ ၏။ အပိစ၊ သော်ကား။ မဟေသက္ခေ၊ သဟ္ဓ၀ါတို့ဌ။ သံယမောပိ၊ (အသက်ကို သတ်ခြင်း စသည်မှ) စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်လည်း။ သာ၀ဇ၊ ကောင်း၏။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပါဏာ၊ဘူတာနိ၊ သတ္တ၀ါအပေါင်းတို့ကို။ အဟေဌယံ၊ မညှဉ်း ဆဲပဲ။ စရံ၊ ကျင့်သည်ဖြစ်ဌ။ ပဌ၊ပ၀ါ၊ သူတပါးတို့စပ်စဲကဲ့ရဲ့အပ်သည်မှ ကြောက်သော ကြောင့်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ နိ ကရောတိ၊ မပြု။ သိရီ၊ မကောင်းမှုမှ ကြောက်သော။ ထံ၊တိုသူကို။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုမကောင်းမှုဌ။ သူရံ၊ ရဲရင့်သောသူကို။ နိ ဟိ ပသံသန္တိ၊ မချီးမွမ်းကုန်သည်သာတည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ သန္ဓေ၊ သူတော်ကောင်း တို့သည်။ ဘယာ၊သူတပါးတို့ကဲ့ရဲ့အပ်သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ ပါပံ၊မကောင်းမှုကို။ နိ ကရောန္တိ၊ မပြုကုန်"ဟူသော။ ဤမ် ဥဒါန်၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌ။ အပရော၊ သော။ ဒေ၀တာ၊ သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘဂ၀ါ၊မြတ်စွာ ဘုရား။ ကဿ၊ သည်။ သုဘာသိတံ နုခေါတိ၊ ပါ၊သနည်း"ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ သဗ္ဗာသံ၊ ကုန်သော။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ပရိယာ၊ယေန၊ အားဖြင့်။ သုဘာသိတံ၊ မည်ပေ၏။ အပိစ၊ ထည်း။ မမပိ၊ ကိုလည်း။ သုဏာတု၊ နာကုန်ဦးလော့—

အဌ၀ါ ယိ၊ စင်စစ်သာလျှင်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဗဟုဝေ၊ များသောအပြားအားဖြင့်။ ယသဿ၊ ချီးမွမ်းအပ်၏။ စ၊ထိုသို့ပင် ချီးမွမ်းအပ်သော်လည်း။ ဒါနာ ခေါ၊ဒါနထက်။ ဓမ္မ၀ဒ၀ါ၊နိဗ္ဗာန် ဟူသောတရားကိုသာလျှင်။ သေယျော၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်၏။ ဟိ၊မှန်၏။ ပုဗ္ဗေ စ၊ ရှေးကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်ဌ၎င်း။ ပဗ္ဗတရေ စ၊ ရှေးထက်ရှေး ကောဏာဂုံစသော ဘုရားရှင်တို့လက်ထက်ဌ၎င်း။ သပညာ၊ အသိပညာရှိကုန်သော။ သန္ဓေ၊ ကဿပဘုရား အစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ နိဗ္ဗာနမေ၀၊ နိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်။ အဗျဂမုံ၊ ကြွသွား တော်မူကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖိန်တော်မူ၏။

၄-နေ သန္ဓိသုတ်

ဘဂ။ (ကော် သမယံ စသည် ပေးပြီ။) ကေမန္ဓံ၊ဌ။ ဌိတာ၀ခေါ၊သော။ ကော၊သော။ ဒေ၀တာ၊ သည်။ ဘဂ၀တော၊၏။ သန္ဓိကေ၊ဌ—

မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ နိစ္စာ၊ မြဲကုန်သော။ ကာမာ၊ကာမဂုဏ်တို့သည်။ နု သန္တိ၊ မရှိကုန်။ ဣဒေ၊ ဤလောကခွဲ။ (မနုဿေသု၊ လူတို့၌။) ကမနီယာနိ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော အာရုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ယေသု၊ ယင်းနှစ်သက်အပ်ကုန်သော အာရုံတို့၌။ ဗဒ္ဓေါ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သော စိတ်ရှိသော။ ယေသု၊ ယင်းနှစ်သက်အပ်ကုန်သော အာရုံတို့၌။ ပမတ္တောဝ၊ မေ့လျော့သော။ ပုရိသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မစ္စုရေယ္ယာ၊ သေမင်း၏ တည်ရာဖြစ်သော တောဘုမ္မာဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ။ အပုနာဝမနုံ၊ တဖန်မလာရာ နိဗ္ဗာန်သို့။ အနာဂန္တာတိ၊ မလောက်နိုင်"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အဃ၊ ခန္ဓာငါးပါးဆင်းရဲသည်။ ဆန္ဒံ၊ တဏှာဆန္ဒကြောင့်ဖြစ်၏။ ဒုက္ခံ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲသည်။ ဆန္ဒံ၊ တဏှာဆန္ဒကြောင့်ဖြစ်၏။ ဆန္ဒဝိနယာ၊ တဏှာဆန္ဒကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းကြောင့်။ အဃဝိနယော၊ ခန္ဓာငါးပါးဆင်းရဲကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဃဝိနယာ၊ခန္ဓာငါးပါး ဆင်းရဲကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဝိနယော၊ဝဋ္ဋဆင်းရဲကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

လောကေ၊ လောကခွဲ။ ယာနိ၊ အကြင်အာရုံတို့သည်။ စိတ္တာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအာရုံတို့သည်။ နု ကာမာ၊ ကာမ မမည်ကုန်။ သင်္ကပ္ပရာဂေါ၊ ကြံစည်အပ်သော ဝတ္ထုခွဲ နှစ်သက်မှု ရာဂသည်သာလျှင်။ ပုရိသဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကာမော၊ ကာမမည်၏။ လောကေ၊ ခွဲ။ စိတ္တာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော အာရုံတို့သည်။ တထေဝ၊ ထိုအတိုင်းသာ လျှင်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ဣဓ၊ ဤအာရုံတို့၌။ ဓီရာ၊ ပညာရှိ တို့သည်။ ဆန္ဒံ၊ တဏှာဆန္ဒကို။ ဝိနယန္တိ၊ ပယ်ဖျောက်ကုန်၏။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ ကောဓံ၊ အမျက်ကို။ ဇပေ၊ စွန့်ရာ၏။ မာနံ၊ မာန်မာနကို။ ဝိပ္ပဇဟေယျ၊ စွန့်ရာ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ သံယောဇနံ၊သံယောဇဉ်ကို။ အတိဝိဿဇေယျ၊ လွန်မြောက်ရာ၏။ နာမရူပဘိုး၊ နာမ်ရူပ်၌။ အသဇ္ဇမာနံ၊ မကပ်မြဲသော။ အဝိဇ္ဇနံ၊ ကြောင့်ကြမရှိသော။ တံ၊ ထိုသူသို့။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲတို့သည်။ နာနုပတန္တိ၊ အစဉ်မကျ ရောက်ကုန်။

(ယော၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။) သခ်ံ၊ (တပ်မက်သူ ပြစ်မှားသူ တွေ့ဝေသူ ဟူသော)ပညတ်ကို။ ပဟာသိ၊ ပယ်ပြီ။ ဝိမာနံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော မာန်သို့။ နု အဗ္ဘဂါ၊ မကပ်ရောက်။ ဣဓနာမရူပေ၊ ဤနာမ်ရူပ်တရားခွဲ။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ အစ္ဆေစ္ဆိ၊ ဖြတ်ပြီ။ ဆိန္နဂန္ထံ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ဂန္ထရှိသော။ အနီဃံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ နိရာသံ၊ တပ်မက်ခြင်း အာသာမရှိသော။ တံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဒေဝါ ဝါ၊ နတ်တို့သည်ရင်း။ မနုဿာ ဝါ၊ လူတို့သည်ရင်း။ ဣဓ ဝါ၊ ဤလူ့ပြည်ခွဲရင်း။ ဟုရံ ဝါ၊ နဂါးပြည် ဂဠုန်ပြည်ခွဲရင်း။ သဂ္ဂေသု ဝါ၊ နတ်ပြည်တို့ခွဲရင်း။ သမ္ဘုနိဝေသနေသု၊ အလုံးစုံသော သတ္တနိဝါသတို့ခွဲ။ ပရိယေသမာနာ၊ ရှာဖွေကြကုန်သည်ရှိသော်။ နု အဗ္ဘဂမုံ၊ မရမတွေ့ကုန်။ (ဤဂါထာ သမိဒ္ဓိသုတ် စာပိုစ် ၂၀-ခွဲလည်း ပါရှိ၏။)

ဒေဝါ ဝါ၊ နတ်တို့သည်ရင်း။ မနုဿာ ဝါ၊ လူတို့သည်ရင်း။ တထာဝိဓတ္တံ၊ ထိုသို့ ကိလေသာတို့မှ လွတ်တော်မူသော။ ဇဟ ဝါ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကခွဲရင်း။ ဟုရံ ဝါ၊ တမလွန် လောကခွဲရင်း။ နုရဇ္ဇမ်၊ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော။ နုဝုန်၊ လူတို့၏။ အဗ္ဘစရုံ၊

အကျိုးစီးပါးကို ကျင့်တော်မူသော။ တံ၊ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နှ အဒကွ၊ မတွေ့မမြင်ကုန်။ ယေ၊အကြင်နတ်လူတို့သည်။ တံ၊ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဧစ နမဿန္တိ၊အကယ်၍ ရှိခိုးကုန်အံ့။ တေ၊ထိုနတ်လူတို့ကို။ ပသ်သိယာ၊ချီးမွမ်းအပ်ပါကုန်သလော။ ဣတိ၊ဤသို့မေးလျှောက်၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ အာယသ္မာ မောဃရာဇာ၊ အရှင်မောဃရာဇ မထေရ်သည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်ပြီ။)

ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ ယေ၊ အကြင်နတ်လူတို့သည်။ တထာဝိမုတ္တံ၊ ထိုသို့ ကိလေသာတို့မလွတ်တော်မူသော။ တံ၊ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နမဿန္တိ၊ရှိခိုးကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်လူတို့ကို လည်း။ ပသ်သိယာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေပိ၊ ထိုနတ်လူတို့သည်လည်း။ မဲ့၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို။ ပယာယ၊ ပယ်၍။ သက်ါတိဂါ၊ ငြိုကပ်ခြင်းငါးမျိုးကို လွန်မြောက်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြင့်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုတော်မူ၏။(မောဃရာဇ၊မောဃရာဇ။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ပိန့်တော်မူပြီ။)

၅-ဥဒ္ဒါနသညိသုတ်

၃၅။ (ဧကံ သမယံ စသည်ပေးပြီ။) အထခေါ၊ဌ။ သံမှယုလာ၊ ကုန်သော။ ဥဒ္ဒါနသညိကာ၊ ကဲ့ရဲ့ရွတ်ချတတ်သောကြောင့် ဥဒ္ဒါနသညီ အမည်ရှိကုန်သော။ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ၊ အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်သော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဒေဝတာယောဝ၊နတ်တို့သည်။ အဘိက္ကန္တာယ၊ သော။ ရတ္တိယာ၊ဌ။ ဧကဝလကပ္ပံ၊ သော။ ဧတဝဝုံ၊ ကိုးပေ။ဝေယာသံ၊ ကောင်းကင်ဌ။ အဋ္ဌသု၊ ရပ်တည်ကုန်ပြီ။ ဝေယာသံ၊ဌ။ ဋ္ဌိတာခေါ၊သော။ ကော၊သော။ ဒေဝတာ၊သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ သန္တိကေ၊ဌ—

"ယော၊ အကြင်သီလမရှိသော ရဟန်းသည်။ အညတာ၊ တပါးသော (မစင်ကြယ်သော)အခြင်းအရာဖြင့်။ သန္တံ၊ ဖြစ်သော။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အညတာ၊တပါးသော (စင်ကြယ်သော) အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဝေဒယေ၊ သိစေခြားအံ့။ ကိတဝဿ၊ ဌက်မူဆိုးသည်။ နိကစ္စ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းဖြင့်။ ဝါ၊ လှည့်ပတ်၍။ (မံသံ၊ ဌက်သားကို။) ဘုတ္တံ၊ဟူ၀၊ စားအပ်သကဲ့သို့။ တဿ၊ ထိုသီလမရှိသောရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုတိုင်းသူ ပြည်သားတို့၏ ဆွမ်းကို။ ထေယျာယ၊ ခိုးဝှက်ခြင်းဖြင့်။ ဝါ၊ ခိုးဝှက်၍။ ဘုတ္တံ၊ စားအပ်၏။

ဟိ၊မှန်၏။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။ တံ ဟိ၊ထိုအမှုကို။ ဝေဒေ၊ ပြောဆိုရာ၏။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ နှ ကယိရာ၊ မပြုရာ။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ နှ ဝေဒေ၊ မပြောဆိုရာ။ အကာရောနှံ၊ မိမိမပြုပဲလျက်။ သာသမာနံ၊ ပြောဆိုသောသူကို။ ပဋိဘာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ပရိဝေနန္တိတိ၊ သိကုန်၏" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ယာယံ ပဋိပဒါ၊ အကြင်မြတ်နေမှု အကျင့်သည်။ ဒဠှာ၊ မြဲမြံလှ၏။ ယာယ ပဋိပဒါယ၊ ဖြင့်။ ဓီရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဗျာယိနော၊ မကောင်းမှုကို ရှိ,ပြိုက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ မာရပန္ဒနာ၊ မာရ်မင်း၏အနောင်အဖွဲ့မှ။ ပမုစ္စန္တိ၊ လွတ်မြောက်ကုန်၏။ (ဣမံ ပဋိပဒံ၊ ဤမြတ်နေမှုအကျင့်ကို။) သာသိတမတ္တေန ဝါ၊ ပြောဆိုကာမျှဖြင့်ရင်း။ ဧကန္တသဝနေန ဝါ၊ စင်စစ်ကြားနာခံမျှဖြင့်ရင်း။ အနုဂ္ဂမိတာဝေ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ နှ သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။

💬 လောကပရိယာယ်၊ သခါရလောကတဲ့ အပြစ်အပျက်ကို။ ဝိဒိတ္မာ၊ သိ၍။ အညာယ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိ၍။ နိဗ္ဗုတာ၊ ကိလေသာငြိမ်းပြီးကုန်သော။ လောကေ၊ လောကဌ။ ဝိသတ္တိုက်၊ တဏှာကို။ တိဏ္ဏာ၊ ကူးမြောက်ပြီးကုန်သော။ ဓီရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ နု ပကုဗ္ဗန္တိ၊ မပြုပဲနှင့် မပြောဆိုကြကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အထခေါ၊ ဌ။ တာ ဒေဝတာယော၊ထိုနတ်တို့သည်။ ပထဝိယံ၊မြေ၌။ ပတိဋ္ဌဟိတ္မာ၊တည်ကုန်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတော်တို့၌။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ နိပတိတ္မာ၊ ပျပ်ဝပ်ကုန်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘဒ္ဒေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယထာပဘာလံ၊ မိုက်သည့်အလျောက်။ ယထာမုဠှံ၊ တွေဝေသည့်အလျောက်။ ယထာအကုသလံ၊ မလိမ်မာသည့်အလျောက်။ အစ္စယော၊ အပြစ်သည်။ နော၊ တယည့်တော်တို့ကို။ အစ္စဂမာ၊ လွှမ်းမိုးတည်နေပါပြီ။ ယာ မယံ၊ အကြင်ကယည့်တော်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာသာဒေတဗ္ဗံ၊ ထိမိုက်အပ်၏ ဟူ၍။ အမည်မှာ၊ အောက်မေ့မိပါကုန်ပြီ။ ဘဒ္ဒေ၊ ရှေး။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တာသံ နော၊ ထိုကယည့်တော်တို့၏။ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။ အစ္စယတော၊ အပြစ်အလျောက်။ အာယတိ"၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ။ ပဋိဂဏှာတု၊ သည်းခံတော်မူပါဘုရား"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သိတံ၊ ပြုံးတော်မူခြင်းကို။ ပါတုကာသိ၊ထင်ရှားပြုတော်မူပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ တာ ဒေဝတာယော၊တို့သည်။ မဏ္ဍာယ၊အတိုင်း။ အရှည်ထက်။ ဘိယျောသော၊ အလွန်။ ဥဠာယန္တီယော၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုဂ္ဂဠုံ၊ ပျံတက်ကုန်ပြီ။ ကော၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ဌ—

"ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဒေသယန္တိ နံ၊အပြစ်ကိုပြောကြားကုန်သောသူတို့၏။ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။ ဝေ နု ပဋိဂဏှာတိ၊ အကယ်၍ သည်းမခံပြီးအုံ့။ ကောပန္ဓရော၊ အတွင်းဌ ဖြစ်သော အမျက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒေါသဝဏ္ဏ၊ ဒေါသကိုအလေးပြုနေသော။ သ သော၊ ထိုသူသည်။ ဝေရံ၊ ရန်ကို။ ပဋိမုဉ္စတိ၊ မိမိ၌ စွပ်ထားသည် မည်၏"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အစ္စယော၊ ကျူးလွန်သော အပြစ်သည်။ ဝေ နု ဝိဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ မရှိပြီးအုံ့။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ။ အပဂတံ၊ သည်းမခံသော အပြစ်သည်။ နော သိယာ၊ မရှိရာ။ ဝေရုနိ စ၊ ရန်တို့သည်လည်း။ နု သမ္မေယျုံ၊ မငြိမ်းကုန်ရာ။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ။ ကေန၊ အဘယ်ကြောင့်။ ကုသလော၊ အပြစ်မရှိသူသည်။ သိယာ၊ ရှိရာအုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ အစ္စယာ၊ ကျူးလွန်သော အပြစ်တို့သည်။ နု ဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်ပါသနည်း။ ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ အပါဂတံ၊ သည်းမခံသော အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပါသနည်း။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ သမ္မောယံ၊ တွေ့ခြေခြင်းသို့။ နု အာပါဒိ၊ မရောက်ပါသနည်း။ ကောစ၊ အဘယ်သူသည်လည်း။ သဒါ၊ အခါမပ်သိမ်း။

သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဓီရော၊ ပညာရှိမည်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

သမ္မာဘုတာနုဂ်ဟမ်ိုနော၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို သနားတော်မူတတ်သော။ တထာဂတသ၊ ရှေးဘုရားရှင်တို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းတော်မူသော။ တသ္မာ ဗုဒ္ဓသ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ အစ္ဆယာ၊ ကျွန်းလွန်သော အပြစ်တို့သည်။ နု ဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ တသ္မာ ဗုဒ္ဓသ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ အပါဂတံ၊ သည်းမခံသော အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္ဘောဟံ၊ တော့ဝေခြင်းသို့။ နု အာပါဒိ၊ ရောက်တော်မမူ။ သောဝ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဓီရော၊ ပညာရှိမည်တော်မူ၏။

ယော၊' အကြင်သူသည်။ ဒေသယန္တိနံ၊ အပြစ်ကို ပြောကြားကုန်သော သူတို့၏။ အစ္ဆယံ၊ အပြစ်ကို။ စေ နု ဟဒိုဂ္ဂတော၊ အကယ်၍ သည်းမခံဆုံ။ ကောပန္တရော၊ အတွင်းဒွေ့ပြစ်သော အမျက်ဒေါသရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒေါသဂရု၊ ဒေါသကို အလေးပြုနေသော။ သ သော၊ ထိုသူသည်။ ဝေရံ၊ ရန်ကို။ ဟဒိမဂ္ဂတိ၊ ပီပိ၌ စွပ်ထားသည် မည်၏။ (အယံ၊ ငါဘုရားသည်။) တံ ဝေရံ၊ ထိုရန်ကို။ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက် မတောင့်တ။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ အစ္ဆယံ၊ အပြစ်ကို။ ဟဒိုဂ္ဂတာမိ၊ သည်းခံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန့်တော်မူ၏။

၆-သဒ္ဓါသုတ်

ဒုတိ။ (ကော် သမယ် စသည် ပေးပြီ။) ကေမန္ဒ၊ ဦး။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ ကော၊ သော။ ဖေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ ဦ—

"ပုရိသသ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်။ ဒုတိယာ၊ အလောင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿဒ္ဓိယံ၊ မယုံကြည်ခြင်းသည်။ နော စေ အဝတိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍ မသက်ဝင် မတည်နေဆုံ။ အဿ၊ ထိုသူအား။ တတော၊ ထိုမယုံကြည်ခြင်း၏ မတည်နေခြင်း ကြောင့်။ ဝါ၊ ယုံကြည်ခြင်းကြောင့်။ ယသော စ၊ အခြံအရံသည်ဝင်း။ ကိတ္တိ စ၊ ကျော်စောခြင်းသည်ဝင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ သရီရံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို။ ဝိဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဝါ-သော်။ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်သို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏" ဟုသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ။ပ။ သန္ဓိကေ ပေးပြီ။ကောခ်ဧဟေ စသော ဂါထာကို နှ သန္ဓိသုတ် စာပိုဒ် ၃၄-၌ ရေးခဲ့ပြီ။)

ဗာလော၊ မိုက်ကုန်သော။ ဒုမ္မေဓိနော၊ ပညာနည်းကုန်သော။ ဧနော၊ လူတို့သည်။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ အနုယုဉ္ဇန္တိ၊ အားထုတ်ကုန်၏။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသည်။ သေट္ဌံ၊ မြတ်သော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဂရုတိ ဗဟု၊ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့။ အပ္ပမာဒဉ္စ၊ အပ္ပမာဒတရားကိုသာလျှင်။ ဂရုတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။

ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ မာ အနုယုဉ္ဇေထ၊ အားမထုတ်ထု။ ကာမရတိသန္ထဝံ၊ ကာမဂုဏ်၌ မေ့.လျော့ခြင်း, ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ မာ အနုယုဉ္ဇေထ၊ ထု။ ဟိ၊ မှန်၏။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့ပဲ။ ဈာယန္တော၊ မကောင်းမှုကို ရှိုး.ပြိုက်တတ်သောသူသည်။ ပရမံ၊ အလွန်ပြတ်သော။ သုခံ၊ အရယတ္တဇိုလ် ချမ်းသာသို့။ ပပ္ပေါတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

၇-သမယသုတ်

၃၇။ (စင်ပေ မေသုတ် ပေးပြီ။) ကော်၊ တပါးသော။ သမယံ ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌။ ကပိလဝတ္ထုသ္မိं၊ ကပိလဝတ်ပြည်၏အနီးဖြစ်သော။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်တောင်၌။ မဟတာ၊ များပြတ်သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သမ္ဗဟုလေဟိ အရဟန္တေဟိ၊ အလုံးစုံ ရဟန္တာချည်းသာ ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဒဿဟိ စ လောကဓာတုဟိ၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်တို့မှ။ အာဂတာ၊ လာကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်ပြဟ္မာတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုရင်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်အံ့သောငှါ။ ယောဇနေန၊ များသောအားဖြင့်။ သန္နိပတိတာ၊ ညီးဝေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ၌။ စတုန္နံ၊ လေးယောက်ကုန်သော။ သုဒ္ဓါဝါသကာယိကာနံ၊ သုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌ နေကုန်သော။ ဒေဝတာနံ၊ ပြဟ္မာတို့၏။ "အယံ ခေါ ဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌။ ဝ။ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမေယ္ယာမ၊ ကပ်ကုန်အံ့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ပြီး၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဓာနကံ၊ အသီးအသီး၊ ဂါထံ၊ ကို။ ဘာသေယ္ယာမ၊ ရွတ်ဆိုရကုန်မူကား။ ယံနူနာဟိ၊ ကောင်းလေစုတကား" ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ တာ ဒေဝတာ၊ ထိုပြဟ္မာတို့သည်။ ဗလဝါ၊ ခွန်အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဉ္ဇိတံ၊ ကွေးထားအပ်သော။ ဗာဟံဝါ၊ လက်မောင်းကိုမူလည်း။ ပသာရေယျ သေယျထာပိ၊ ဆန့်သကဲ့သို့ရင်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်တန်းအပ်သော။ ဗာဟံဝါ၊ လက်မောင်းကိုမူလည်း။ သမိဉ္ဇေ-ယျ သေယျထာပိနာမ၊ ကွေးသကဲ့သို့ရင်း။ ဝေမေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ သုဒ္ဓါဝါသေသု၊ သုဒ္ဓါဝါသ ပြစ်ကုန်သော။ ဒေဝေသု၊ ပြဟ္မာတို့၌။ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ ပါတုရဟောသုံ၊ ထင်ရှားပြစ်ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ တာ ဒေဝတာ၊ ထိုပြဟ္မာတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတာခေါ၊ သော။ ဧကာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ ပြဟ္မာသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌—

"ပဝနသ္မိံ၊ မဟာဝုန်တောင်၌။ မဟာသမယော၊ များစုသော နတ်ပြဟ္မာတို့၏ အစည်းအဝေးသည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။) ဒေဝကာယာ၊ နတ်ပြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်။ သမာဂတာ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးလာကုန်၏။ (မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။) အပရေ ဝိတသ်ဿ၊ ကိုလေသာရန်သူတို့ မတောင်အပ်သော ရဟန်းအပေါင်းကို။ ဒဿနာယ၊ ရှုမြင်ခြင်းငှါ-

ဗုဒ္ဓ ဖွားသမယ်၊ ဤထရားသာဘင်သို့။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ အမှာတိ၊ ပြစ်ကုန်၏" ဟူသော။ ဗုဒ္ဓ ဂါထာ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ အပရော၊ ထယောက်သော။ ဒေဝတာ၊ ပြုဟွာသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ ဌ—

"တင်ကြ၊ ထိုစည်းဝေးရာအရပ်ဌ။ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ သမာဒဟံသု၊ ကောင်းစွာထားကုန်ပြီ။ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ပြောင့်မတ်စွာ။ အကံသု၊ ပြုကုန်ပြီ။ သာရထိ၊ ရထားထိန်းသည်။ နေတ္တာနိ၊ ဇက်ကြိုးတို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ ရက္ခတိ ဗုဒ္ဓ၊ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိရဟန်းတို့သည်။ ဗုဒ္ဓိယာနိ၊ ဗုဒ္ဓဖြေ တို့ကို။ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်၏" ဟူသော။ ဗုဒ္ဓ ဂါထာ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ အပရော၊ ထယောက်သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ ဌ—

"အနေဇာ၊ တဏှာမရှိကုန်သော။ သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်ကုန်သော။ ဝိမလာ၊ အညစ် အကြေးကင်းကုန်သော။ ဧကဂ္ဂမတာ၊ ငါးပါးသောစက္ခုနှင့်ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရား သည်။ သုဒန္တာ၊ ကောင်းစွာဆုံးမအပ်ပြီးကုန်သော။ တေ သုသုနာဂါ၊ ထိုရဟန္တာငယ် တို့သည်။ ခီလံ၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟ တည်းဟူသော ခြောင့်တံသင်းကို။ ဆေတ္ဝာ၊ ဖြတ် ၍။ ပလိဃံ၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟ တည်းဟူသော တံခါးကျည်ကို။ ဆေတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ ဣန္ဒခီလံ၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟ တည်းဟူသော တံခါးတိုင်ကို။ ဥဗ္ဘတ္ဝာ၊ နုတ်၍။ ဝရန္တိ၊ သွားလာ လှည့်လည်ကုန်၏" ဟူသော။ ဗုဒ္ဓ ဂါထာ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ အပရော၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ ဌ—

"ယေ ကေစိ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတာသေ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အပါယဘူမိ'၊ အပါယ်ဘုံသို့။ နု ဂမိဿန္တိ၊ မလားရကုန်လတ္တံ့။ မာနုသံ ဒေဟံ၊ လူ့ပြည်ဘဝဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဒေဝကာယံ၊ နတ်ပြည်ကို။ ပရိပူရေဿန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်လတ္တံ့" ဟူသော။ ဗုဒ္ဓ ဂါထာ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

၈-သကလိုးသုတ်

၁၈။ (ဧवं မေ သုတံ၊ ပေးပြီ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဌ။ မဒ္ဒကုစ္ဆိသို့'၊ မဒ္ဒကုစ္ဆိအမည်ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဥယျာဉ်တောဌ။ ဝိဟရति၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေါ၊ ခြေတော်သည်။ သကလိကာယ၊ ကျောက်ခြမ်းဖြင့်။ ဝေဓော၊ ခတ်မိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဘုသာ၊ ပြင်းစွာကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သာရီရိကာ၊ ကိုယ်ဌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တိပ္ပာ၊ ပြင်းထန်ကုန်သော။ ခရာ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်သော။ ကဋုကာ၊ ထက်ကုန်သော။ အသာတာ၊ မသာယာအပ်ကုန်သော။ အမနာပါ၊ မနှစ်လိုအပ်ကုန် သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တာ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ အဝိဟညေ-

မာနေ၊ မဟင်ပန်းသည်ဖြစ်၍။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္မာနေ၊ ပညာ အဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စတုဂ္ဂုဏံ၊ လေးပါး။ သံဃာဒိ၊ ဒုက္ခဋ္ဌတော်ကို။ ပညပေတွာ၊ ခင်းရ၏။ ဒဏ္ဍိကေန ပယောဇနေ၊ လက်ကျွန်တောင်းဖြင့်။ ပါဒေ၊ လက်ကျွန်ခြေတော်၌။ ပါဒံ၊ လက်ပ်ခြေတော်ကို။ အစ္စာဓာယ၊ အနည်းငယ်လွန်ကာ တင်ထား၍။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္မာ-နေ၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သိဟသေယျံ၊ မြတ်သောအိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြုတော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ဌ။ သတ္ထာသတာ၊ ဥနစ်ရာကုန်သော။ သတ္ထုလ္လဟကာယိကာ၊ သတ္ထုလ္လဟကာယိကာ မည်ကုန်သော။ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝတာယော၊ ထို့သည်၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာယ၊ သော။ ရတ္တိယာ၊ ဌ။ ကေဝလကပ္ပံ၊ သော။ မဒ္ဒကုစ္ဆိ၊ မဒ္ဒကုစ္ဆိအမည်ရှိသော မိဂဒါဝုန်တောကို။ ဩဘာသေတွာ၊ ၍။ ယေန၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ သု၊ ကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်ကုန်ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ ဌ။ အဋ္ဌံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ဌ။ ဋ္ဌိတာ ခေါ၊ သော။ ဧကာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ဌ။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ နာဂေါ ဝတ၊ ဆင်ပြောင်နှင့်တူစွာ့တကား။ နာဂဝတာ စ၊ ဆင်ပြောင်နှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း ။ သမ္ပန္နော၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သာဝတ္ထိယာ၊ ကိုယ်ဌာတည်ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တိဿာ၊ ပြင်းထန်ကုန်သော။ ရေါ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်သော။ ကဋ္ဌကာ၊ ထက်ကုန်သော။ အသာတာ၊ မသာ ယာအပ်ကုန်သော။ အမနာပါ၊ မနှစ်လိုအပ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ အဝိဟညမာနေ၊ မဟင် ပန်းသည်ဖြစ်၍။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြင့်၍။ သမ္မာနေ၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့် စုံသည်ဖြစ်၍။ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံတော်မူ၏" ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ဌ။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ သိဟော ဝတ၊ ခြင်္သေ့မင်းနှင့် တူပေစွာ့တကား။ သိဟဝတာ စ၊ ခြင်္သေ့မင်းနှင့် တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ သမ္ပန္နော၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သာဝတ္ထိ-ယာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ တိဿာ၊ ကုန်သော။ ရေါ၊ ကုန်သော။ ကဋ္ဌကာ၊ ကုန်သော။ အသာတာ၊ ကုန်သော။ အမနာပါ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ အဝိဟညမာနေ၊ ဖြစ်၍။ အဓိဝါသေတိ၊ မူ၏" ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ဌ။ "ဘော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အာဇာနိယော ဝတ၊ အာဇာနည်စစ် ဖြစ်ပေစွာ့တကား။ အာဇာနိယဝတာ စ၊ အာဇာနည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ သမ္ပန္နော၊ ကုန်သော။ သာဝတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ တိဿာ၊ ကုန်သော။ ရေါ၊ ကုန်သော။ ကဋ္ဌကာ၊ ကုန်သော။ အသာတာ၊ ကုန်သော။ အမနာပါ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ အဝိဟညမာနေ၊ ဖြစ်၍။ သတော၊ ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ဖြစ်၍။ အဓိဝါသေတိ၊ ၏" ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

၁နာဂဝတာတိ နာဂအာဝေနေ (ဌ)။ နာဂေါ ဝိယ ဝါတိ ဟတ္ထိတိ နာဂဝေါ၊ ဟတ္ထိ အာဝေါ နာဂဝတာ၊ ဝိသဒ္ဓိလောဝေန ယောသန်ဒ္ဓေသော၊ မဟာနာဂဟတ္ထိသဒိသတာယာတိ အတ္ထော (ဋီ)။

အထ ခေါ၊ ၌။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ ၌။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ နိသဒဘာ ဝတ၊ နိသဘဒ္ဒားလားနှင့်တူပေစ,ုတကား။ နိသဘဝတာ စ၊ နိသဘဒ္ဒားလားနှင့်တူသည်၏ အပြစ်ကြောင့်လည်း။ သမ္ပယုန္နာ၊ ကုန်သော။ သာရိရိကာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ တိမ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ခရာ၊ ကုန်သော။ ကဋ္ဌကာ၊ ကုန်သော။ အသာတာ၊ ကုန်သော။ အမနာပါ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ အဝိဟညမာနနာ၊ ပယင်ပန်းသည်ဖြစ်၍။ သဒေဝ၊ ဖြစ်၍။ သမ္ဘဝေနာ၊ ဖြစ်၍။ အဓိဝါသေတိ၊ မူ၏" ဟူသော။ ဗုဒ္ဓမ် ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ ၌။ "ဘော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဓောရယှော ဝတ၊ ဝန်ဆောင်ဒ္ဒားလားနှင့် တူပေစ,ုတကား။ ဓောရယှဝတ၊ စ၊ ဝန်ဆောင်ဒ္ဒားလားနှင့်တူသည်၏ အပြစ်ကြောင့်လည်း။ သမ္ပယုန္နာ၊ ကုန်သော။ သာရိရိကာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ တိမ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ခရာ၊ ကုန်သော။ ကဋ္ဌကာ၊ ကုန်သော။ အသာတာ၊ ကုန်သော။ အမနာပါ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ အဝိဟညမာနနာ၊ ပြစ်၍။ သဒေဝ၊ ၌။ သမ္ဘဝေနာ၊ ၌။ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံတော်မူ၏" ဟူသော။ ဗုဒ္ဓမ် ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ ၌။ "ဘော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဒန္ဓော ဝတ၊ ယဉ်ကျေးပေစ,ုသကား။ ဒန္ဓဝတာ စ၊ ယဉ်ကျေး သည်၏ အပြစ်ကြောင့်လည်း။ သမ္ပယုန္နာ၊ ကုန်သော။ သာရိရိကာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ တိမ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ခရာ၊ ကုန်သော။ ကဋ္ဌကာ၊ ကုန်သော။ အသာတာ၊ ကုန်သော။ အမနာပါ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ အဝိဟညမာနနာ၊ ပြစ်၍။ သဒေဝ၊ ၌။ သမ္ဘဝေနာ၊ ၌။ အဓိဝါသေတိ၊ မူ၏" ဟူသော။ ဗုဒ္ဓမ် ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ ၌။ "သုသာဝိတံ၊ ကောင်းစွာ ပွါးအပ်ပြီးသော။ သမာဓိဠ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကိုငင်း။ သုဝိမုတ္တံ၊ ဖလဝိမုတ္တိဖြင့် ကိလေသာတို့မှ ကောင်းစွာလွတ်သော။ စိတ္တဠ၊ စိတ်ကိုငင်း။ နု စာဘိနတံ၊ လော ဘဓိအစွမ်းအားဖြင့် အာရုံသို့ မညွှတ်သော။ နု စ အဘနတံ၊ ဒေါသဓိအစွမ်းအားဖြင့် အာရုံမမဲ့ သော။ နု စ သသခါရနိဂ္ဂယာ ဝိရိတဂတံ၊ အားထုတ်ခြင်းဖြင့် ကိလေသာတို့ကိုနှိပ်နင်း၍ တားမြစ်ခြင်းသို့ လည်း မရောက်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဿ၊ ရှုလော့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝေရှပ်၊ သော။ ပုရိသနာဂ၊ ပုရိသနာဂဖြစ်သော။ ပုရိသသီဟ၊ ပုရိသသီဟဖြစ်သော။ ပုရိသအာဇာနီယ၊ ပုရိသ-အာဇာနီဖြစ်သော။ ပုရိသနိသဘ၊ ပုရိသနိသဘဖြစ်သော၊ ပုရိသဓောရယှ၊ ပုရိသဓောရယှဖြစ် သော။ ပုရိသဒန္ဓ၊ ပုရိသဒန္ဓဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို။ အတိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ လွန်ကျူးအပ်ဟူ၏။ မညေ၊ မှတ်ထင်ကြားအံ့။ (တဿ၊ တိုသူအား။) အဒဿနာ၊ မသိမိုက်မဲခြင်းကို။ အညတြ၊ ကြဉ်ထားရ၏။ ကိန္တိ၊ အဘယ်အကြောင်းရှိပါအံ့နည်း" ဟူသော။ ဗုဒ္ဓမ် ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

ယဒေတေ၊ ဗုတ္တိဟာသလျှင် ငါးခုပြောက်သောဝေဒကို ဆောင်တတ်ကုန်သော။ တပဿီ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏အကျင့်ကို မှီကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ သတံ သမံ၊ အနှစ်ထရာ ပတ်လုံး။ စရံ (စရန္တာ)၊ ကျင့်ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမ္မာ၊

ကောင်းစွာ။ ဝိမုတ္တိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သည်။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိနတ္ထရူပါ၊ ယုတ်ညံ့သောစိတ်သဘောရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပါရဂ်မာ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်ကုန်သည်။ နှ ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။

တဏှာမိပန္နာ၊ တဏှာပြင့်လွှမ်းမိုးကုန်သော။ ဝတသီလမဒ္ဒါ။ ဆိတ် ခွေးတို့၏ အကျင့် အလေ့တို့ပြင့် နှောင်ယှဉ်ခြင်းရှိကုန်သော။ (ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။)လူခံ တယ်၊ ကြွမ်းတမ်း ခေါင်းပါးသော အကျင့်ကို။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ရေန္တာ၊ ကျင့်ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သည်။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟီနတ္ထရူပါ၊ ယုတ်ညံ့သော စိတ်သဘောရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ပါရဂ်မာ၊ နိဗ္ဗာန်ဘည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်ကုန်သည်။ နှ ဟောန္တိ၊ ကုန်။

(ကြွင်းနှစ်ဂါထာကို မာနကာမသုတ် စာပိုဒ် ၉-တွင် ရေးခဲ့ပြီး။)

၉-ပဌမပဋ္ဌနသုတ်

၃၉။ (ဧवं မေ သုတं၊ ပေးပြီ။) ကော်၊ သော။ သမယော်၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်တော၌၊ ကူဋာဂါရသာလာယံ၊ စုလစ်မှန်ချွန် အထွတ်တယ်သောကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပဌနဿ၊ မိုးလင်းနတ်၏။ ဓီတာ၊ သမီးဖြစ်သော။ ကောကနဒါ၊ ကောကနဒါ အမည်ရှိသော နတ်သွီးသည်။ အဘိက္ကန္တာယ၊ သော။ ရတ္တိယာ၊ ၌။ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ၊ သည်ဖြစ်၍။ ကေवလကပ္ပံ၊ သော။ မဟာဝနံ၊ ကို။ ဩဘာသေတွာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥปသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥปသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတာခေါ၊ သော။ ပဌနဿ၊ ၏။ ဓီတာ၊ သော။ ကောကနဒါ၊ ကောကနဒါ အမည်ရှိသော။ သာ ဒေवတာ၊ ထိုနတ်သွီးသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌-

"ကောကနဒါ၊ ကောကနဒါအမည်ရှိသော။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ ဝေသာလိယံ၊ ပြည်၌။ ဝနေ၊ မဟာဝုန်တော၌။ ဝိဟရန္တံ၊ နေတော်မူသော။ သတ္ထာရံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းထက်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်တော်မူသော။ သမ္မုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝန္နေ၊ ဖိုးသေစွာရှိခိုးပါ၏။ (အဟံ၊သည်။) ဥကောကနဒါ၊ သော။ ပဌနဿ၊ ၏။ ဓီတာ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပါ၏။

စက္ခုမတာ၊ ငါးပါးသော စက္ခုအမြင် ရှိတော်မူသော် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧမေဿ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို။ အနုဗုဒ္ဓေါ၊ လျှော်စွာသိတော်မူအပ်ပြီ။ (ဗုတ်၊ ဘိ။) ပုရေ၊ ရှေးကာလ၌။ သုတမေဝ၊ ကြားဘူးကာမျှသာလျှင်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဒါနိ၊ ၌။ သာဟံ၊ ထိုတပည့်တော်မသည်။ ဒေသယတော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ဟောတော်မူသော။ သုဂတဿ၊ လာခြင်း ကောင်းတော်မူသော။ ပုနိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို။ သက္ခိ ဇာနာမိ၊ မျက်မှောက်သိပါ၏။

ဒုမ္မေဓာ၊ ပညာမဲ့ကုန်သော။ ယေ ကေစိ၊ အကြင်တို့သည်။ အရိယာ၊ မြတ်သော။ ဓမ္မံ၊သစ္စာလေးပါးတရား၊တော်ကို။ ဝိဂရဟန္တာ၊ကဲ့ရဲကုန်သည်ဖြစ်၍။ စရန္တိ၊လှည့်လည်ကြ ကုန်၏။ တေ၊တို့သူတို့သည်။ ဃောရံ၊ကြမ်းတမ်းသော၊။ ရောရုဝံ၊ဇာလရောရုဝ မည်သော အာဝီစိငရဲသို့။ဥပေန္တိ၊ကပ်ရောက်ကုန်၏။စိရရတ္တံ၊ကြာမြင့်စွာသော နေ့ညဉ့် ကာလပတ်လုံး။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏။

ယော စ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား။ အရိယော၊ မြတ်သော။ ဓမ္မေ၊ သစ္စာလေးပါး တရားတော်၌။ခန္ဓိယာ ၊နှစ်သက်တတ်သော ဥာဏ်နှင့်ရင်း ။ ဥပသမေန ၊ ကိလေသာ ငြိမ်းအေးခြင်းနှင့်ရင်း။ ဥပေတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ (တော၊ တို့သူတို့သည်။)မာနုသံ၊ သော။ ဒေဟံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဒေဝကာယံ၊ ကို။ ပရိပူရေဿန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်လတ္တံ့.” ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

၁၀-ဒုတိယပဠုနနီတုသုတ်

ဝ။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ စသည်ပေးပြီ။) ဒုတိယ ခေါ၊ ဘိက္ခု။ ပဠုနုဿ၊ ပဠုန်နတ်၏။ ဓီတာ၊ သမီးဖြစ်သော။ ဗဟုကောကနဒါ၊ ဗဟုကောကနဒါမည်သော နတ်သမီးသည်။ဟေ။ အဗ္ဘာသိ။ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ဘိက္ခု။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ ပဠုနုဿ၊ ပဠုန်နတ်၏။ ဓီတာ၊ သမီးဖြစ်သော။ ဗဟုကော-ကနဒါ၊ ဗဟုကောကနဒါအမည်ရှိသော။ သာ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ဘိက္ခု—

“ဝိဇုပသာသဝတ္ထာ၊ လျှပ်စစ်ရောင်နှင့်ထူသော အံဆင်းရှိသော။ ပဠုနုဿ၊ ပဠုန်နတ်၏။ ဓီတာ၊ သမီးဖြစ်သော။ ကောကနဒါ၊ ကောကနဒါအမည်ရှိသော နတ်သမီးသည်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုရင်း။ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်ကိုရင်း။ နမဿမာနာ၊ ရှိခိုးလျက်။ ဣမံ၊ ဤမဟာဝုန်တောဘုံ။ အာဂမာ၊ လာသည်ဖြစ်၍။ အတ္ထဝတီ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာ၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ဝ်း ထိုကောကနဒါ နတ်သမီး လျှောက်ထားအပ်သော တရားကို။ ဟေနာပိ၊ မျှားစွာ လည်းဖြစ်သော။ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းဖြင့်။ ဝိဘဇေယ္ယ၊ ဝေဘန်လိုပါ၏။ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်။ တာဒိသော၊ထိုသို့ပေ ဘန်အပ်သော သဘောရှိ၏။ ယာဝတာ၊ အကြင် မျှလောက်။ ဓမ္မ၊ တပည့်တော်မသည်။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ပရိယတ္ထံ၊ သင်ယူအပ်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ သံဝိတ္ထံ၊ အကျဉ်းမျှဖြစ်သော။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ လပယိဿာမိ၊ လျှောက်ထားပါအုံ။

(ပါပံ စသော ဂါထာကို သမိဒ္ဓိသုတ် စာပိုဒ် ၂၀-အဆုံးဂါထာ၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။)
နု သေ၀ဝတာတိ၊မမ်ိုဝဲဆု”ဟူကုန်သော။ဣမာ ဂါထာယော၊ဤဂါထာတို့ကို။အဘာသိ၊ပြီ။
စသုတ္ထောဝ၊ သော။ သတုလ္လပကာယိကဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၁။ ခန္ဓိယာ ဥပသမေန ဥပေတာတိ ရုက္ခိတ္တာ မောဟတ္တာ ဂဟဏခန္ဓိယာ ၀ ရာဂါဒိဥပသမေန ၀ ဥပေတာ (၆)။ ခန္ဓိယာဘိ ဥာဏခန္ဓိယာ (ဋီ)။

တဿ၊ ထိုသတ္တလွယ်ကုန်ကုယ်ကဝက်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနိုးကား—

သဒ္ဓိ၊ သဒ္ဓိသုတ်။ မစ္ဆရိနာ၊ မစ္ဆရိသုတ်။ သာဓု၊ သာဓုသုတ်။ နု သန္တုဋ္ဌာနသညီနော၊ နု သန္ဓိသုတ်, ဥဋ္ဌာနသညိသုတ်။ သမယော၊ သမယသုတ်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသုတ်။ သကလိကံ၊ သကလိကသုတ်။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ပဋ္ဌုနဒီတရော၊ ပဋ္ဌုနဒီတုသုတ်တို့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။

၅-အာဒိတ္တဝဂ်

၁-အာဒိတ္တသုတ်

ဒေ။ ၄၁။ (ဧကံ မေ သုတံ။ပ။ အဋ္ဌာသိ၊ ပေးပြီ။) ကေမန္ဓ၊ ဘ္ဓ။ ဒ္ဓိတာ ခေါ၊ ရှေး။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ ဘ္ဓ—

"အဂါရသ္မိ"၊ အိမ်ကို။ အာဒိတ္တသ္မိ"၊ မီးလောင်အပ်သည်ရှိသော်။ ယံ ဘာဇနံ၊ အကြင် အိုး, ခွက်, စသော ဘဏ္ဍာကို။ နီဟရတိ၊ အပြင်ထုတ်၏။ တံ ဘာဇနံ၊ ထို အိုး, ခွက်, စသော ဘဏ္ဍာသည်။ တဿ၊ ထိုအိမ်ရှင်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို မီးလောင်သောအိမ်၌။ ယံ၊ အကြင် အိုး, ခွက်, စသော ဘဏ္ဍာကို။ ဥယ္ယုတိ၊ လောင်အပ်၏။ တံ၊ ထို အိုး, ခွက်, စသော ဘဏ္ဍာသည်။ တဿ၊ ထို အိမ်ရှင်၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ နော ဟောတိ၊ မဖြစ်။

ဧवံ၊ ထိုအဘုန်း။ ဧရုယ ၊ အိုခြင်းဟူသောမီးသည်ရင်း။ မရဏေန ၊ သေခြင်းဟူ သောမီးသည်ရင်း။ လောကော၊ လူအပေါင်းကို။ အာဒိတ္တကော၊ လောင်အပ်၏။ ဒါနေန၊ ဒါနစေတနာဖြင့်။ နီဟရေထေव၊ အပြင်ထုတ်ဆောင်ရာသည်သာလျှင်တည်း။ ဒိန္နံ၊ ဒါန စေတနာဖြင့် ပေးလှူအပ်သောဥစ္စာသည်။ သုနီဟတံ၊ ကောင်းစွာ အပြင်ထုတ်ဆောင် အပ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သော ဥစ္စာသည်။ သုဟလံ၊ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဒိန္နံ၊ မပေးလှူအပ်သော ဥစ္စာသည်။ တထာ၊ ထိုချမ်းသာသော အကျိုးရှိသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တံ၊ ထိုမပေးလှူအပ်သော ဥစ္စာကို။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဟရန္တိ၊ ခိုးဆောင်ကုန်၏။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ယူကုန်၏။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ ဍဟတိ၊ လောင်၏။ နဿတိ၊ ပျောက်ပျက်၏။

အထ၊ ထို့နောင်မှ။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကိုရင်း။ သပရိဂ္ဂဟံ၊ မိမိသိမ်းဆည်းသော ဥစ္စာကို ရင်း။ အနေ့ဇန၊ သေဆုံးသဖြင့်။ ဧဟတိ၊ စွန့်ပစ်ရ၏။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသည်။ ဧတံ၊ ဤ သဘောကို။ ဩညာယ၊ သိ၍။ ဘုဇေထ ၊ သုံးလည်းသုံးဆောင်ရာ၏။ ဒဒေထ ၊ လှူလည်းလှူရာ၏။ ဒတ္ဝာ ၊ လှူပြီး၍လည်း။ ဘုတ္ဝါ ၊ သုံးဆောင်ပြီး၍လည်း။ ယထာနုဘာဝံ၊ အလှူ၏အာနုဘော်အလျောက်။ အနိန္ဒိတော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဌာနံ၊ ကောင်းမွန်ပြီးသော သူတို့၏ တည်ရာဖြစ်ဒေသာ။ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပေတိ၊ ကပ်ရောက်၏" ဟူကုန်သော။ ဗုဒ္ဓေ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အတာသိ၊ ပြီ။

၂-ကိ ံစသုတ်

၄၂။ ကိ ံဒဗေါ၊ အဘယ်အလှူကို လှူသောသူသည်။ ဗလဗေါ၊ ခွန်အားကို လှူသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ကိ ံဒဗေါ၊ သည်။ ဝဏ္ဏဗေါ၊ အဆင်းကို လှူသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကိ ံဒဗေါ၊ သည်။ သုခဗေါ၊ ချမ်းသာကို လှူသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကိ ံဒဗေါ၊ သည်။ စက္ခုဗေါ၊ မျက်စိကို လှူသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကော စ၊ အဘယ်အလှူကို လှူသောသူသည်ကား။ သမ္ဘဒဗေါ၊ ခပ်သိမ်းသော အလှူကို ပေးလှူသောသူမည်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သော ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ မေ၊ ၏။ တံ၊ ထိုမေးလျှောက်အပ်သော ပြဿနာကို။ အက္ခာဟိ၊ ပြောကြားတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ရှိတိုင်အိုး မေးလျှောက်ပြီ။

အနုဗေါ၊ ဆုမ်းကို လှူသောသူသည်။ ဗလဗေါ၊ ခွန်အားကို လှူသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝဏ္ဏဗေါ၊ အဝတ်သင်္ဘန်းကို လှူသောသူသည်။ ဝဏ္ဏဗေါ၊ အဆင်းကို လှူသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယာနဗေါ၊ ယာဉ်ကိုလှူသောသူသည်။ သုခဗေါ၊ ချမ်းသာကို လှူသည်မည်သည်။ ဟော်တိ၊ ၏။ ဒီပဗေါ၊ တိမီးကို လှူသောသူသည်။ စက္ခုဗေါ၊ မျက်စိကို လှူသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဥပဿယံ၊ ကျေးဇူးအလှူကို။ ဒဒါတိ၊ ၏။ သော စ၊ ထိုသူသည်ကား။ သမ္ဘဒဗေါ၊ အလုံးစုံကို ပေးလှူသောသူမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝမ္ပံ၊ တရားကို။ အနုဿာသတိ၊ ဟောပြဆုံးမ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။အမတံဒဗေါ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ပေးလှူသောသူမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ။ ဤသို့ ဖြေဆိုတော်မူ၏။

၃-အနုသုတ်

၄၃။ ဥဘယော၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်။ အနုမေဝ၊ ထမင်းကို သာလျှင်။ အဘိနန္ဒန္တိ၊ တောင့်တကြကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက်။ ယံ(ယောယကော)၊ အကြင်နတ်သည်။ အနုံ၊ ထမင်းကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မတောင့်တ။ သော ယကော၊ ထိုနတ်သည်။ ကော နာမ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ရှိတိုင်အိုး မေးလျှောက်ပြီ။

ယော၊ အကြင်သူတို့သည်။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်။ ဝိပ္ပသန္နေန၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ နံ၊ ထိုထမင်းကို။ ဒဒန္တိ၊ ပေးလှူကုန်၏။ တမေဝ၊ ထိုသူတို့သို့သာလျှင် (တတ္ထ မဟာရေ ဟသန္တီကရော၊ တေဝါတိ အတ္ထော၊ ဤကား)။ အနုံ၊ ပေးလှူအပ်သော ထမင်းသည်၊ အသ္မိ လောကေ၊ ဤပရဘုဝ်လောကတွင်။ ပရမှိ စ၊ တမလွန်လောကတွင်ဝင်း။ ဘဝတိ၊ ကပ်ရောက်၏။

(ဇာယွာစသောဂါထာကို မဗ္ဗရိယသုတ် စာပိုစ် ၃၂-တတိယဂါထာ၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။)

၄-ကေမူဒသုတ်

၄၄။ ကေမူလ၊ အ ဝိဇ္ဇာဟု ဆိုအပ်သော တခုသော အခြောင်းလည်း ရှိထသော။ ဒ္ဒိရုဝဏ္ဏ၊ သဏ္ဌာတဖိုင် ဥဇ္ဇေဒဖိုင်ဟု ဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသောပဝေကြီးလည်း ရှိထသော။

တိမလ်၊ ရာဂစသော သုံးပါးသော အညစ်အကြေးလည်း ရှိတတ်သော။ ပဋ္ဌပတ္တရဲ့၊ ကာမဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်သော ငါးပါးသော အပြန့်ရှိတတ်သော။ ဒုါဒသာဝဇ္ဇံ၊ တဆယ့်နှစ်ပါးသော အာယ-တနဟု ဆိုအပ်သော ဝဲငယ်ရှိတတ်သော။ ပါတာလံ၊ မထောက်မပို့နိုင်သော။ သမုဒ္ဒံ၊ တရှာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာကို။ ဣသိ၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်သည်။ အတရိ၊ ကူးမြောက်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှုတ်ဆိုလျှောက်ပြီ။

၅-အနောမသုတ်

၄၅။ အနောမနာမံ၊ (သဗ္ဗညူစသော) မယုတ်လျော့ဝသော အမည်ရှိတော်မူသော။ နိပုဏတ္ထဒဿီ၊ သိမ်မွေ့သော သဘောတရားကို မြင်တော်မူလေ့ရှိသော။ ပညာဒဏ်၊ လောကုတ္တရာတရားအားလျော်သော ပညာကိုလည်း ပေးတော်မူတတ်သော။ ကာမာ-လယေ၊ ငြိုကပ်တွယ်တာရာ ကာမဂုဏ်ငါးပါးဌာ။ အသတ္တံ၊ ကပ်ငြိုခြင်းရှိတော်မမူသော။ သဗ္ဗဝိဒုံ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကို သိတော်မူတတ်သော။ သုမေဓံ၊ ကောင်းသောပညာ ရှိတော်မူသော။ အဓိဃ ပဏ္ဍေ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသော လမ်းရိုးဌာ။ ကမမာနံ၊ ကြွသွားတော်မူသော။ မဟေသိ၊ သီလကွန်အစရှိသော ကျေးဇူးကို ရှာမှီးတော်မူတတ် သော။ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿထ၊ ပူးမြင်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ပြီ။

၆-အဠဝကသုတ်

၄၆။ အဠဝကဟသတ္ထံ၊ နတ်သမီးအပေါင်းတို့သည် သီချင်းသံ တီးမှုတ်သံတို့ဖြင့် ကြွေးကြော်ဆူညံအပ်ထသော။ ပိသာစဟသေဝိတံ၊ ဘီလူးမအပေါင်းတို့သည် မှီဝဲအပ် ထသော။ မောဟနံ နာမ၊ တွေဝေစေတတ်သောကြောင့် မောဟနအမည်ရှိထသော။ တံ ဝနံ၊ ထိုနန္ဒဝန် ဥယျာဉ်ကို။ ကတံ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ယာတြ၊ လွန်မြောက် ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ ဖြစ်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

သော မဂ္ဂေါ၊ ထိုအရိယမဂ်ဟူသောလမ်းသည်။ ဥဒုကော နာမ၊ ရေကြောင့်မတ်သောလမ်း မည်၏။ သော ဒီသော၊ ထိုနီဗျာန်ဟူသော အရပ်သည်။ အဘယော နာမ၊ ဘေးမရှိသောအရပ် မည်၏။ ဗေမ္ဗရေ္ဂဟိ၊ ကိုယ်စိတ်လုံ့လဝီရိယဟုဆိုအပ်သောမွေစက်သီးတို့နှင့်။ သံယုတ္တော၊ ယှဉ်သော။ သော ရထော၊ ထိုအရိယမဂ် တည်းဟူသော ရထားသည်။ အကုဗ္ဗေနော နာမ၊ အသံမပြည်သော ရထားမည်၏။ ဟိရီ၊ ဟိရီသြတ္တပ္ပသည်။ ဝဏ္ဏ၊ ထိုအရိယမဂ်ဟူသော ရထား၏။ အာလမ္ဗော၊ အမှီတကဲမည်၏။ သတိ၊ သတိသည်။ ဒဏ္ဍ၊ ထိုအရိယမဂ် ရထား၏။ ပရိဝါရတ်၊ အရံအကာမည်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိပုရေဇဝ်၊သမ္မာဒိဋ္ဌိတရားလျှင် ရှေသွား ရှိသော။ ဝမ္မံ၊ အရိယမဂ်တရားကို။ သာရထိ ၊ ရထားမှူးဟူ၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပြုမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ယဿ ဣဒ္ဓိယာ ဝါ၊ အကြင်မိန်းမအားရင်း။ ယဿ ပုရိသဿ ဝါ၊ အကြင်ယောကျ်ား အားရင်း။ ကောဒီသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ယာနံ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသော ယာဉ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သ-သော၊ ထိုသူသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဝေယန ယာနေန၊

ထိုအရိယမဂ်တည်းဟူသောယာဉ်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာန်သောဝေးနိဗ္ဗာန်၏သာလျှင်။ သန္ဓိကေးအနီးသို့။ (သန္ဓိကေ-ကား နိပါတ်တည်း။ ပါဠိကာတိ၊ ရောက်၏။) ဟုတိ၊ ပြီ။

၇-ဝနရောပသုတ်

၄၇။ ကေသံ၊ အာဘယ်သူတို့အား။ ဒီဝါ စ၊ နေ့ခဏင်း။ ရတ္တော စ၊ ညခဏင်း၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ ပဝဍ္ဎတိ၊ တိုးပွါးပါသနည်း။ ကေ၊ အာဘယ်သူတို့သည်။ မေဓာ၊ တရားဥာဏ်တည်ပါကုန်သနည်း။ ကေ၊ အာဘယ်သူတို့သည်။ သီလသမ္ပန္နာ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်ပါသနည်း။ ကေ ဇနာ၊အာဘယ်သူတို့သည်။ သဂ္ဂဂါမိနော၊ နတ်ပြည်သို့သွားရကုန်ပါသနည်း။ ဟုတိ၊ ပြီ။

ယေ ဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အာရာမရောပါ။ သစ်သီးအရံ ပန်းအရံကို စိုက်ပျိုးကုန်၏။ ဝနရောပါ၊ တောကို စိုက်ပျိုးကုန်၏၊ သေတုကာရကာ၊ တံတားကို ခင်းကုန်၏။ ပပဉ္စ၊ ရေအိုးစင်ကိုင်း။ ဥဒပါနဉ္စ၊ ရေတွင်းရေကန်ကိုင်း။ (ကရောန္တိ၊ ပြုလုပ်ကုန်၏။) ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဥပဿယံ၊ ရေပ်တန်ဆောင်း ကျောင်းကန် အရိပ်အာဝါသကို။ ဒဒန္တိ၊ ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းကုန်၏။

ကေ သေ၊ ထိုသူတို့အား။ ဒီဝါ စ၊ နေ့ခဏင်း။ ရတ္တော စ၊ ညခဏင်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ ပဝဍ္ဎတိ၊ တိုးပွါး၏။ တေ ဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ မေဓာ၊ တရားဥာဏ်ကုန်၏။ တေ ဇနာ၊ တို့သည်။ သီလသမ္ပန္နာ၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ တေ ဇနာ၊ တို့သည်။ သဂ္ဂဂါမိနော၊ နတ်ပြည်သို့ သွားရကုန်၏။ ဟုတိ၊ ပြီ။

၈-ဧတေဝနသုတ်

၄၈။ ဣဒံ တံ ဧတေဝနံ၊ ဤဧတေဝန်ကျောင်းတော်သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဣသိသတ်-နိသေဝိတံ၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့သည် မှီဝဲအပ်၏။ မေဓာဝေနေ၊ တရားမင်းဘုရားသည်။ အာဝုဏ္ဏံ၊ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ မမ၊ ငါ၏။ ပိတိသဉ္ဇနနံ၊ နှစ်လိုခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။

ကမ္မဠ၊ မက်စေတနာဝင်း။ ဝိဇ္ဇာ စ၊မက်ပညာဝင်း။ ဝေယ္ယာ စ၊သမာဓိ၏ အသင်းအပင်းဖြစ်သော ဘုရားဝင်း။ သီလံ၊သီလရှိသော။ ဥတ္တမံ၊မြတ်သော။ ဧဝိတဉ္စ၊ အသက်မွေးခြင်းဝင်း။ ဧတေန၊ ဤအဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်ဖြင့်။ မဟာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုဗ္ဗန္တိ၊ ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်ကုန်၏။ ဂေါတ္တေန ဝါ၊ အနွယ်ဖြင့်ဝင်း။ ဝေနေန ဝါ၊ ဥစ္စာဖြင့်ဝင်း။ နု သုဗ္ဗန္တိ၊ ကိလေသာတို့မှ မစင်ကြယ်ကုန်။

တသ္မာ ဟိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ ဟတ္ထိတော၊ ပညာရှိသော။ ပေါသော၊ ယောကျ်ားသည်။ အတ္တဓနော၊ မိမိ၏။ အတ္တံ၊ အကျိုးကို။ သမ္မသိ၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်။ ဝမ္မံ၊ ခန္ဓာငါးပါးတရားကို။ ဝိစိနေ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ရာ၏။ ဝေ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးတရားဌာ။ ဝိသုဗ္ဗတိ၊ စင်ကြယ်၏။

သာရိပုတ္တောစ၊ သာရိပုတ္တရာသည်သာလျှင်။ ပညာယ စ၊ ပညာအားဖြင့်ဝင်း။ သီလေန စ၊သီလအားဖြင့်ဝင်း။ ဥပသမေန စ၊ကိလေသာငြိမ်းခြင်းအားဖြင့်ဝင်း။ ပရမော၊

မြတ်၏။ ယောပိ ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း။ ပါရဂံတော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ရောက်၏။သောပိ၊ထိုရဟန်းသည်လည်း။ တောဝပရဝေမာ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာ အရှင်သည်သာလျှင် အမြတ်ရှိသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ပြီး။

၉-မဠ္ဍရိသုတ်

၄၉။ ယေ နရာ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဣဓ၊ ဤလောကင်၌။ မဠ္ဍရိနော၊ ဝန်တိုကုန်၏။ ကဒရိယာ၊ နှမျောစေးနဲကုန်၏။ ပရိဘာသကာ၊ ဆဲရေးရေရွတ်တတ်ကုန်၏။ ဒဗ်မာနာနံ၊ ပေးကမ်းကုန်သော။ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့၏။ အန္တရုယကရာ၊ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။

တေသံ နရာနံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ကိဒိသော၊ အဘယ်သို့သောဝိပါဟနည်း။ သမ္ဘဇာယော စ၊ တမလွန်လောကအကျိုးသည်လည်း။ ကိဒိသော၊ သနည်း။ ဘဝန္တံ၊ အရှင်မြတ်ဘုရားကို။ ပုဋ္ဌုံ၊ မေးလျှောက်ခြင်းငါ။ အာဂမှာ၊ လာရောက်ပါကုန်ပြီ။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဇာနေမု၊ သိရပါကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ယေ နရာ၊ တို့သည်။ ဣဓ လောကေ၊ ၌။ မဠ္ဍရိနော၊ ဝန်တိုကုန်၏။ ကဒရိယာ၊ နှမျောစေးနဲကုန်၏။ ပရိဘာသကာ၊ ဆဲရေးရေရွတ်တတ်ကုန်၏။ ဒဗ်မာနာနံ၊ ပေးကမ်းကုန်သော။ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့၏။ အန္တရုယကရာ၊ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်ကုန်၏။

(တေ နရာ၊ တို့သည်။) နိရယံ၊ ငရဲသို့ဝင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိယံ၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုးသို့ဝင်း၊ ' ယမလောကံ၊ ယမမင်း၏ ပြိတ္တာဘုံသို့ဝင်း၊ ဥပပဇ္ဇရေ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်သို့။ သစေ ဧန္တိ၊ အကယ်၍ ရောက်ကုန်အံ့။ ယတ္ထ၊ အကြင်အမျိုးဌာ။ စောဠံ၊ အဝတ်ပုဆိုးကိုဝင်း။ ပိဏ္ဍောပါ၊ ထမင်းအဖျော်ကိုဝင်း။ ရတိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးခွဲမှီသော နှစ်လျှော်ခြင်းကိုဝင်း။ ခိဠာ၊ ရွှင်မြူးခြင်းကိုဝင်း။ ကိဏ္ဍေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်။ လဗ္ဘတိ၊ရအပ်၏။ ဒလိဒ္ဒေ၊ဆင်းရဲသော။ တတ္ထ ကုလေ၊ထိုအမျိုးဌာ။ ဇာယရေ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ယေ ဇာလာ၊ အကြင်လူမိုက်တို့သည်။ ပရဒတာ၊ သူတပါးထံမှ။ ယံ၊ အကြင်ဥစ္စာကို။ အာသီသရေ၊ တောင့်တကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူမိုက်တို့သည်။ တမ္ပိ၊ ထိုဥစ္စာကိုလည်း။ နလဗ္ဘတိ၊မရအပ်။ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ၊ဟုစ္ဘုပ္ပန်အတ္တဘောဌ်။ ဧသော ဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်ဝင်း။ သမ္ဘဝေယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ ဒုဂ္ဂတိ စ၊ .မကောင်းသောဂတိသည်ဝင်း။ ယောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဣတိ ဟိ၊ ဤ မြတ်စွာဘုရားယောဟောတော်မူသော အခြင်းအရာပြင့်လျှင်။ ဘော်၊ ဤ အကြောင်းကို။ ဝိဇာနာမ၊ သိရပါကုန်၏။ ဂေါတမ၊ ဂေါတမနွယ်ဖွား အရှင်ဘုရား။ အညံ၊ တပါးသော ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆာမ၊ မေးလျှောက်ပါကုန်၏။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဣဓ၊ ဤလောကင်၌။ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရကုန်၍။ ဝေဒဂူ၊ အလုံခံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏စကားကို သိတတ်ကုန်၏။ ဝိတမစ္ဆရာ၊ ကင်းသော မစ္ဆေရိယကုန်၏။

ဗုဒ္ဓေ စ၊ ဌာ်ဂင်း။ ဓမ္မေ စ၊ ဌာ်ဂင်း။ သံဃေ စ၊ ဌာ်ဂင်း။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ တိမ္ဘဂါရဝါ၊ လွန်စွာလေးမြတ်ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့၏။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ကိဒိသော၊ အဘယ်သို့သဘောရှိပါသနည်း။ သမ္မရာယော စ၊ တမလွန်လောကအကျိုးသည်လည်း။ ကိဒိသော၊ သနည်း။ ဘဝန္တံ၊ ကို။ ပဋ္ဌံ၊ ငါ။ အာဂမှာ၊ ကုန်ပြီ။ တံ အတ္ထံ၊ ကို။ ကထံ၊ လျှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇာနေမု၊ သိရပါကုန်အုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ၏။

ယော၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဣဓ၊ ဌာ်။ မနုဿတ္ထံ၊ ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရကုန်၍။ ဝဒညူ၊ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ စကားကို သိတတ်ကုန်၏။ ဝိတမစ္ဆရာ၊ ကင်းသော မစ္ဆေရရှိကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေ စ၊ ဌာ်ဂင်း။ ဓမ္မေ စ၊ ဌာ်ဂင်း။ သံဃေ စ၊ ဌာ်ဂင်း။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ တိမ္ဘဂါရဝါ၊ လွန်စွာလေးမြတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ယတ္တ၊ အကြင်နတ်ရွာ၌။ ဥပပဇ္ဇရေ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္တ သဂ္ဂေ၊ ထိုနတ်ရွာ၌။ ဧတေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ပကာသန္တိ၊ ထင်ရှားကျော်စောကုန်၏။ ဗဟိ၊ ဗိမာန်ရောင်ခြင့် ထွန်းလင်းတောက်ပကုန်၏။

မနုဿတ္ထံ၊ သို့။ သစေ ဇနေ၊ ဇာကယ်၍ရောက်ကုန်အုံ့။ ယတ္တ၊ အကြင် အပျိုးဌ။ စောဠ၊ ကိုဝင်း။ ပိတ္ထော၊ ကိုဝင်း။ ရဟီ၊ ကိုဝင်း။ ခိဠာ၊ ကိုဝင်း။ အကိဠေန၊ မပြိုခြင်းသ ဖြင့်။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ အစေ၊ ကြွယ်ဝသော၊ ဘတ္တ ကုလေ၊ ထိုအပျိုးဌ။ အာဇာယရေ၊ ဖြစ်ရကုန်၏။

ပရသမ္ဘတေသု၊ သူတပါးတို့သည် ဆည်းပူးစုဆောင်းအပ်ကုန်သော။ ဘောဂသု၊ စည်းစိမ်တို့၌။ ဝသဝတ္တိဝေ၊ ပိမိအလိုသို့လိုက်ပါသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ မောဒရေ၊ ဝမ်းမြောက်ရကုန်၏။ ဗိဠေ ဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဌ်။ သေဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်ရင်း။ သမ္ပရာယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သုဂတိ စ၊ ကောင်းသောဂတိသည်ရင်း။ ယောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

၁၀-ဃဋ္ဋီကာရသုတ်

၅၀။ သတ္တ သိက္ခဝေါ၊ ရုနစ်ပါးသောရဟန်းတို့သည်။ အဝိဟ်၊ အဝိဟာဘုံသို့။ ဥပ-ပန္နာသေ၊ ကပ်ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ (သေကား အာဂမ။) ဝိမုတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကုန်ပြီ။ ဥဂဃဋိသပရိကို့ကာ၊ ကုန်ပြီးသော ဥဂဃဋိသရှိကြကုန်၏။ လောကေ၊ ထောက်ဌ။ ဝိသတ္တိကံ၊ တဏှာကို။ တိဏ္ဏာ၊ ကူးမြောက်တော်မူကြကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ကေ စ၊ အဘယ်ရဟန်းတို့သည်။ မစ္စုဓေယ္ယံ၊ သေမင်း၏အရာဖြစ်သော။ သုဒုတ္တရံ၊ အလွန်ကူးမြောက်နိုင်ခဲသော။ ပဂ်ံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ညွှန်ပျောင်းကို။ အတရုံ၊ ကူးမြောက်ကုန်သနည်း။ ကေ၊ အဘယ်ရဟန်းတို့သည်။ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော။ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို။ ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ဒိဗ္ဗယောဂံ၊ နတ်ပြည်ကို။ ဥပဓေ့ဂုံ၊ လွန်ပါကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဥပဓေဟာ စ၊ ဥပဓေဟရင်း။ ပလဂဓဏ္ဍာ စ၊ ပလဂဓဏ္ဍရင်း။ ပုက္ကုသာတိ စ၊ ပုက္ကု-သာတိရင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဧတေ စ၊ ထိုရဟန်းတို့ရင်း။

ဘဒ္ဒိယော စ၊ ဘဒ္ဒိယဝင်း။ ခဏ္ဍဒေဝေါ စ၊ ခဏ္ဍဒေဝဝင်း။ ဗာဟုရှိ စ၊ ဗာဟုရှိဝင်း။ သိဂိယော စ၊ သိဂိယဝင်း။ (ဗုတိ၊ ဤသို့။) တေ၊ ထိုခုနစ်ပါးသော ရဟန်းတို့သည်။ မာနုသံ၊ လူ့ဖြစ်သော။ ဒေဟံ၊ ကို။ ဟိတ္စာ၊ ၍။ ဒိဗ္ဗယောဂံ၊ နတ်ပြည်ကို။ ဥပဓျုံ၊ လွန်ကုန်ပြီ ။ ဗုတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုတိ။

(ဗြဟ္မေ၊ ဗြဟ္မာ။ တုံ၊ သင်သည်။) မာရပါသပွဟာယိနံ၊ မာရ်နတ်၏ ကျော့ကွင်းကို ပယ်တတ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ကုသလီ၊ အပြစ်မရှိဟူသော စကားကို ပြောဆိုလျက်။ ဘာသသိ၊ ချီးမွမ်းမြွက်ဆို၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကဟ၊ အဘယ်သူ၏။ မေ့၊ တရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ ဘဝေန္တိ၊ ဘဝဟူသော အနောင်အယှဉ်ကို။ အစ္ဆိဒုံ၊ ဖြတ်ကုန်သနည်း။ ဗုတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ယသ ဘဂဝတော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏။ မေ့၊ ကို။ အညာယ၊ သိ၍။ ဘဝေန္တိ၊ ဘဝဟူသော အနောင်ဆွယ်ကို။ အစ္ဆိဒုံ၊ ဖြတ်ကုန်ပြီ။ တေန ဘဂဝတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ နိ အစ္ဆိဒုံ၊ မဖြတ်နိုင်ကုန်။ ထဝ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ သာသနာ၊ အဆုံးအမ သာသနာတော်ကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ နိ အစ္ဆိဒုံ၊ မဖြတ်နိုင်ပါကုန်။

ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်တရား၌။ နာမဉ္စ၊ နာမ်သည်ဝင်း။ ရူပဉ္စ၊ ရူပ်သည်ဝင်း။ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ဥပရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဗုဒ္ဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ တံ မေ့၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ ဘဝေန္တိ၊ ဘဝဟူသော အနောင်အယှဉ်ကို။ အစ္ဆိဒုံ၊ ဖြတ်ကုန်ပြီ။ ဗုတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုတိ။

ဂမ္ဘီရံ၊ နက်နဲသော အနက်ရှိသော။ ဒုဒ္ဒီပေါနံ၊ သိနှိုင်ခဲသော။ သုဒုဒ္ဒသံ၊ အလွန်အလွန် သိနှိုင်ခဲသော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသသိ၊ ဆို၏။ တုံ၊ သင်သည်။ ကဟ၊ အဘယ်သူ၏။ မေ့၊ တရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ ဣဒါသိ၊ ဤဒီသံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသသိ၊ ဆိုနိုင်သနည်း။ ဗုတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

(ဘဒ္ဒေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ သည်။) ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌။ ဝေဏ္ဍိဂေါ၊ ဝေဏ္ဍိဂေါ ရှာ၌။ ဃရိကာရော၊ ဃရိကာရအမည်ရှိသော၊ ကုမ္ဘကာရော၊ ကိုးထိန်းသည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပါပြီ။ မာတာပေတ္တိဘရော၊ အမိအဘာကို လုပ်ကျွေးတတ်သော။ ကဿ-ပဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ အာသိ၊ ပြီ။

မေထုနာမှော၊ မေထုန်အကျင့်မှ။ ဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သော။ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသော။ နိရုမ်သော၊ ကာမမိသမရှိသော။ တေ၊ အရှင်ဘုရားနှင့်။

၁။ မာနုသံ ဒေဟန္တိ ဗုဒ္ဓ ပရိနိဗ္ဗာဝရှိကာလနီ ဝေ ဝုတ္တာနိ၊ ဒိဗ္ဗယောဂန္တိ ပဋ္ဌ ဥဗ္ဗဇ္ဇာဝိယသ်ယောဇနာနိ။ ၎။ မာနုသံ ဒေဟံ သာသတိဂ္ဂမန်တိ စိတ္တုပဋ္ဌိလေသယဟာနဝေဒနာတိ ဒေဝေန ယောဇ-ဒဿနမိတန်တိ "မာနုသံ ဒေဟန္တိ ဗုဒ္ဓ။ ဝုတ္တာနိတိ။ ဒိဗ္ဗံ ယောဂန္တိ ဒိဗ္ဗ ဘဝံ ဒိဗ္ဗံ ဗြဟ္မဘာဝ-ဘည်တံ ဝန္ဒပဋ္ဌကံ ဟတ္ထ သံယောဇနကောတိ ဝုတ္တံ ဒိဗ္ဗယောဂန္တိ ပဋ္ဌ ဥဗ္ဗဇ္ဇာဝိယသ်ယောဇနာနိတိ။

သဂါမမယျော၊ တရှာတည်းသားသည်။ အဟုဝါ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပါပြီ။ ဟေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ပုရောဟိ၊ မိတ်ဆွေဟောင်းသည်။ အဟုဝါ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပါပြီ။

သောဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးကုန်သော။ ရာဂဒေါသပရိကိုယော၊ ကုန်ပြီးသော ရာဂဒေါသရှိကုန်သော။ လောကေ၊ လောကတွင်။ ဝိသတ္တိကံ၊ တဏှာကို။ တိဏ္ဏော၊ ကူးမြောက်ပြီးကုန်သော။ ဟေ သတ္တ ဘိက္ခဝေါ၊ ထိုခုနှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့ကို။ ပဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို လျှောက်ထား၏။

ဘဂဝ၊ အိုးထိန်းသည် ဖြစ်ဘူးသည့် ဃဋီကာရပြဟွာ။ (တဲ့၊ သင်သည်။) ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘာသသိ၊ ၏။ ဧवं၊ ဤအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဧवं၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဟေ၊ ထိုအခါ၌။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ။ တဲ့၊ သင်သည်။ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌။ ဝေကဠိကော၊ ဝေကဠိဂရာမ်။ ဃဋီကာရော၊ ဃဋီကာရအမည်ရှိသော။ ကုမ္ဘ-ကာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်။ အာသိ၊ ပြီ။ တဲ့၊ သင်သည်။ မာတာပေတ္တိဘာရော၊ အမိအဘကို လုပ်ကျွေးတတ်သော။ ကဿပဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။ အာသိ၊ ပြီ။

တဲ့၊ သည်။ မေထုနာမ္ဘာ၊ မှ။ ဝိရတော၊ သော။ ပြယဘစာရီ၊ သော။ နိရာမိသော၊ သော။ မေ၊ ငါနှင့်။ သဂါမေယျော၊ သည်။ အဟုဝါ၊ ပြီ။ မေ၊ ငါ့ဘုရား၏။ ပုရေသခါ၊ သည်။ အဟုဝါ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဧवं၊ ဤသို့။ ဘာဝိတတ္တာနံ၊ ပွါးများအပ်ပြီးသော အရိယမဂ်စိတ်ရှိကုန်သော။ သရီ-ရဏ္ဍိမဘေရိနံ၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်ကိုဆောင်ကုန်သော။ ဥဘိနံ၊ နှစ်ဦးကုန်သော။ ပုဗ္ဗ-ဘာနံ သဟာယာနံ၊ သူငယ်ချင်းဟောင်း ဖြစ်ကြကုန်သော မြတ်စွာဘုရားနှင့် ဃဋီကာရ-ပြဟွာတို့၏။ ဧတံ သော သက်မော၊ ဤပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ အဟုဝါ၊ ဖြစ်ပြီ။ (ဣတိ၊ ဤဂါထာကား။ သံဂီတိကာရကာနံ၊ သံဂီတိကာရကမထေရ်တို့၏။ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၏။

ပဗ္ဗမော၊ သော။ အာဒိတ္တဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဣဒါ၊ ထိုအာဒိတ္တဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်ကား—

အာဒိတ္တံ၊ အာဒိတ္တသုတ်။ ကိ ဒဒံ၊ ကိ ဒဒသုတ်။ အနှံ၊ အနှသုတ်။ ဧကမူလံ၊ ဧကမူလ သုတ်။ အနေဘိယံ၊ အနေဘယသုတ်။ အစ္ဆရာ၊အစ္ဆရာသုတ်။ ဝနရောပနာ၊ဝနရောပသုတ်။ ဧတံ၊ ဧတတဝနသုတ်။ မဗ္ဘရေန၊ မဗ္ဘရီသုတ် နှင့်ထက္ခ၊ ဃဋီကာရော၊ ဃဋီကာရသုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။

၆-ရောဝက်

၁-ရောသုတ်

၅၁။ ကိ သု၊ အဘယ်တရားသည်။ ယာဝ ဧရော၊ အိုသည်တိုင်အောင်။ သာဓု၊ ကောင်းပါသနည်။ ကိ သု၊ သည်။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ စိတ်ဓေဋ္ဌာတည်မှု။ သာဓု၊ ကောင်းပါ

သနည်း။ ကိ ုသု၊ သည်။ နရာနံ၊ လူတို့၏။ ရတနံ၊ ရတနာမည်ပါသနည်း။ ကိ ုသု၊ ကို။ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဒုဟရံ၊ မခိုးယူနိုင်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ နတ်သား တယောက်က လျှောက်ထားပြီ။

သီလံ၊ သီလသည်။ ယာဝ ဇရာ၊ ဇရာသည်တိုင်အောင်။ သာရု၊ ကောင်း၏။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ စိတ်အစဉ်ဌိတည်မူ။ သာရု၊ ကောင်း၏။ ပညာ၊ ပညာသည်။ နရာနံ၊ လူတို့၏။ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏။ ဟိ ုသည်၊ ကောင်းမှုကို။ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဒုဟရံ၊ မခိုးယူနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောတော်မူ၏။

၂-အဇရသာသုတ် .

☰ ၅၂။ ကိ ုသု၊ အဘယ်သည်။ အဇရသာ၊ မဆွေးမြေ့သည်ရှိသော်။ သာရု၊ ကောင်းပါသနည်း။ ကိ ုသု၊ သည်။ အရိယဋ္ဌံ၊ စိတ်အစဉ်ဌိတည်မူ။ သာရု၊ သနည်း။ ကိ ုသု၊ သည်။ နရာနံ၊ လူတို့၏။ ရတနံ၊ ရတနာနည်း။ ကိ ုသု၊ကို။ စောရေဟိ၊ တို့သည်။ အဟာရိယံ၊ မဆောင်ယူနိုင်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

သီလံ၊ သည်။ အဇရသာ၊ မဆွေးမြေ့သည်ရှိသော်။ သာရု၊ ၏။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ အရိယဋ္ဌာ၊ စိတ်အစဉ်ဌိတည်မူ။ သာရု၊ ၏။ ပညာ၊ သည်။ နရာနံ၊ လူတို့၏။ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏။ ဟိ ုသည်၊ ကောင်းမှုကို။ စောရေဟိ၊ တို့သည်။ အဟာရိယံ၊ မဆောင်ယူနိုင်။ ဣတိ၊ ပြီ။

၃-မိတ္တသုတ်

☰ ၅၃။ ကိ ုသု၊ သည်။ ပဝသတော၊ အရပ်တပါးသို့ ခရီးသွားသောသူ၏။ မိတ္တံ၊ မိတ်ဆွေ ဖြစ်ပါသနည်း။ ကိ ုသု၊ သည်။ သကေ ဃရေ၊ မိမိအိမ်၌။ မိတ္တံ၊ သနည်း။ ကိ ုသု၊ သည်။ အတ္ထဇာတဿ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော အကြောင်းကိစ္စရှိသောသူ၏။ မိတ္တံ၊ သနည်း။ ကိ ုသု၊ သည်။ သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်၌ အကျိုးစီးပွါးကို ဆောင်တတ်သော။ မိတ္တံ၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

သတ္ထာ၊ အဖေါ်ကုန်သည်သည်။ ပဝသတော၊ အရပ်တပါးသို့ ခရီးသွားသောသူ၏။ မိတ္တံ၊ မိတ်ဆွေဖြစ်၏။ သကေ ဃရေ၊ မိမိအိမ်၌။ မာတာ၊ အမိသည်။ မိတ္တံ၊ ၏။ သယာယော၊ သူငယ်ချင်းသည်။ အတ္ထဇာတဿ၊ ၏။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ မိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သယံကတာနိ၊ ကိုယ်တိုင်ပြုအပ်ကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ဓကောင်းမှုတို့သည်။ (သန္ဓိ၊ ကုန်၏။) တံ၊ ထိုဓကောင်းမှုသည်။ သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်ဘဝ၌ အကျိုးစီးပွါးကို ဆောင်တတ်သော။ မိတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ မူ၏။

၄-ဝဏ္ဏုသုတ်

၅၄။ ကိ ုသု၊ သည်။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ဝဏ္ဏု၊ မိုရိုရာသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကိ ုသု၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤလောကတွင်။ ပရမှာ၊ ပြတ်သော။ သခါ၊ မိတ်ဆွေသည်။ ဟောတိ၊

နည်း။ ယေ ပါဏာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ပထဝီနိဿိတာ၊ မြေကိုမှီကုန်၏။ တေ ဘူတာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကိ ံ သု။ အဘယ်ကို။ ဥပဇီဝန္တိ၊ မှီခိုအသက်မွေးကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ပဋ္ဌာ၊ သာဓုသမိုးတို့သည်။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ဝတ္ထု၊ မှီရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ ဣဝ၊ ဤလောကာ၌။ ပရမောမြတ်သော။ သခါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယေ ပါဏာ။ တို့သည်။ ပထဝီနိဿိတာ၊ မြေကိုမှီကုန်၏။ တေ ဘူတာ၊ တို့သည်။ ဥဒ္ဓိ ံ ၊ မိုးပေါ်ကို။ ဥပဇီဝန္တိ။ မှီခိုအသက်မွေးကုန်၏။ ဣတိ၊ မူ၏။

၅-ပဌမနေသုတ်

၅၅။ ကိ ံ သု၊ အဘယ်သည်။ ပုရိသံ၊ သတ္တဝါကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေပါသနည်း။ ဝဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏။ ကိ ံ သု၊ သည်။ ဝိဓာဝတိ၊ ထိုမှဤမှ ပြေးသွားပါသနည်း။ ကိ ံ သု၊ သည်။ သံသရတိ၊ သံသရာ၌ အပါဒိ၊ ရောက်ပါသနည်း။ ကိ ံ သု၊ သည်။ ဝဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏။ မဟဗ္ဘယံ၊ ကြီးစွာသောဘေးသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဝဏ္ဏာ၊ သည်။ ပုရိသံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ၏။ ဝဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိဓာဝတိ၊ ၏။ သတ္တာ၊ သည်။ သံသရတိ၊ သို့။ အပါဒိ၊ ရောက်ပြီ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ ဝဿ၊ ၏။ မဟဗ္ဘယံ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ မူ၏။

၆-ဒုတိယနေသုတ်

ဣ ၅၆။ ကိ ံ သု၊ သည်။ ပုရိသံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ နည်း။ ဝဿ၊ ၏။ ကိ ံ သု၊ သည်။ ဝိဓာဝတိ၊ နည်း။ ကိ ံ သု၊ သည်။ သံသရတိ၊ သို့။ အာပါဒိ၊ နည်း။ ကိသ္မာ၊ အဘယ်မှ၊ နှ ပရိမုစ္စတိ၊ မလွတ်နိုင်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဝဏ္ဏာ၊ သည်။ ပုရိသံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ၏။ ဝဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိဓာဝတိ၊ ၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ သံသရတိ၊ သို့။ အာပါဒိ၊ ပြီ။ (သတ္ထာ၊ သည်။) ဒုက္ခာ။ ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ။ နှ ပရိမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ဣတိ၊ ၏။

၇-တတိယနေသုတ်

ကိ ံ သု၊ သည်။ ပုရိသံ ကို။ ဇနေတိ၊ နည်း။ ဝဿ၊ ၏။ ကိ ံ သု၊ သည်။ ဝိဓာဝတိ၊ နည်း။ ကိ ံ သု၊ သည်။ သံသရတိ၊ သို့။ အာပါဒိ၊ နည်း။ ကိ ံ သု၊ သည်။ ဝဿ၊ ၏။ ပရာယနံ၊ လည်းလျှောင်းရာသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဝဏ္ဏာ၊ သည်။ ပုရိသံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ၏။ ဝဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိဓာဝတိ၊ ၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ သံသရတိ၊ သို့။ အာပါဒိ၊ ပြီ။ ကမ္မံ၊ မိမိပြုသော ကုသိုလ်က် အကုသိုလ်ကံသည်။ ဝဿ၊ ၏။ ပရာယနံ၊ လည်းလျှောင်းရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

၈-ဥပ္ပတ္တိသုတ်

ဣ ၅၈။ ကိ ံ သု၊ အဘယ်ကို။ ဥပ္ပတ္တော၊ ထမ်းမှားဟူ၍။ အကွာတော၊ ဆိုအပ်ပါသနည်း။ ကိ ံ သု၊ သည်။ ရတ္တိန္ဒိဝကွယော၊ နေ့ညဉ့်တို့ကို ကုန်ခန်းပါသနည်း။ ကိ ံ ၊ သည်။ ဗြဟ္မစရိ-

ယဿ၊ မြတ်သောအကျင့်၏။ မလံ၊ အညစ်အကြေးသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကိ၁ သည်။ အနောဒကံ၊ အညစ်အကြေးကို ဆေးကြောစရာရေမဟုတ်ပါပဲလျက်။ သိနာနံ၊ အညစ်အကြေးကိုဆေးကြောစရာရေမည်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ရာဂေါ၊ ရာဂကို။ ဥပ္ပဇ္ဇတေ၊ လမ်းမှားဟူ၍။ အက္ခာတော၊ ဆိုအပ်၏။ ဝယော၊ အရွယ်သည်။ ရတ္တိန္ဒိဝကမ္ဘယော၊ နေ့ညဉ့်တို့၌ ကုန်ခန်း၏။ ဣတ္ထီ၊ မိန်းမသည်။ ပြဟ္မစရိယဿ၊ မြတ်သော အကျင့်၏။ မလံ၊ အညစ်အကြေးမည်၏။ ဣတ္ထေ၊ ဤမိန်းမအညစ်အကြေး၌။ အယံ ပဇာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်။ သဇ္ဇတေ၊ ကပ်ငြိ၏။ တပေါ စ၊ ကိလေသာတို့ကို ပူလောင်စေတတ်သော အကျင့်သည်ရင်း။ ပြဟ္မစရိယဿ၊ မေထုန်အမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထို အကျင့်ထရား နှစ်ပါး အပေါင်းသည်။ အနောဒကံ၊ အညစ်အကြေးကို ဆေးကြောစရာ ရေမဟုတ်ပါပဲလျက်။ သိနာနံ၊ ကိလေသာအညစ်အကြေးကို ဆေးကြောစရာရေမည်ပေ၏။ ဣတိ၊ ၏။

၉-ဒုတိယသုတ်

၅၉။ ကိ၁သု၊ သည်။ ပုရိသဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဒုတိယော၊ အဖော်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကိ၁သု စ၊ သည်လည်း။ နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပသာသတိ၊ ဆုံးမပါသနည်း။ ကိဿ စ၊ အဘယ်၌လည်း။ အဘိရတော၊ မွေ့လျော်သော။ မစ္စော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမ္ဘုဒဂ္ဂာ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲမှု။ ပမုစ္စတိ၊ လွတ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ဒုတိယော၊ အဖော်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညာ စ၊ ပညာသည်ကား။ နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပသာသတိ၊ ဆုံးမ၏။ နိဗ္ဗာနာဘိရတော၊ နိဗ္ဗာန်၌မွေ့လျော်သော။ မစ္စော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမ္ဘုဒဂ္ဂာ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲမှု။ ပမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ ၏။

၁၀-ကဿီသုတ်

၆၀။ ကိ၁သု၊ သည်။ ဂါထာနံ၊ ဂါထာတို့၏။ နိဒါနံ၊ အကြောင်းရင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ကိ၁သု၊ သည်။ တာသံ၊ ထိုဂါထာတို့ကို။ ဝိယာဒုနံ၊ ဖြစ်စေတတ်ပါသနည်း။ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်။ ကိ၁သု၊ အဘယ်ကို။ သန္ဓိဿိတာ၊ မှီပါကုန်သနည်း။ ကိ၁သု၊ သည်။ ဂါထာနံ၊ ဂါထာတို့၏။ အာသယော၊ တည်ရာသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဆန္ဒော၊ ဂါထတို့ စသော ဆန်းသည်။ ဂါထာနံ၊ ဂါထာတို့၏။ နိဒါနံ၊ အကြောင်းရင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အကွရာ၊ အက္ခရာတို့သည်။ တာသံ၊ ထိုဂါထာတို့ကို။ ဝိယာဒုနံ၊ ဖြစ်စေတတ်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်။ နာမသန္ဓိဿိတာ၊ နာမပညတ်ကိုမှီကုန်၏။ ကဝိ၊ ပညာရှိသည်။ ဂါထာနံ၊ ဂါထာတို့၏။ အာသယော၊ တည်ရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဆဋ္ဌော၊ သော။ ဇရောဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ထားသ၊ ထိုဇရာဝက်၏။ ဥဒ္ဓါန်၊ ဥဒ္ဓါန်းကား—

ဇရာ၊ ဇရာသုတ်ဝင်း။ အဇရသာ၊ အဇရသာသုတ်ဝင်း။ မိတ္တံ၊ မိတ္တသုတ်ဝင်း။ ဝဏ္ဏ၊ ဝဏ္ဏသုတ်ဝင်း။ ထိတိ၊ သုံးသုတ်ကုန်သော။ ဧနာနိ စ၊ ဧနသုတ်တို့ဝင်း။ ဥပ္ပထော စ၊ ဥပ္ပထသုတ်ဝင်း။ ကဝိနာ၊ ကဝိသုတ်နှင့်တကွ။ ဒုတိယော စ၊ ဒုတိယသုတ်ဝင်းတည်း။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပြည့်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသည်ဘည်း။

၂-အဓွဝဂ်

၁-နာမသုတ်

၆၁။ ကိ သု၊ သည်။ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသော ပညတ္တိပထတရားကို။ အဓွဘဝိ၊ လွမ်းမိုး၍ဖြစ်ပါသနည်း။ ကိသ္မာ၊ အဘယ်မှ။ ဘိဝယေ၊ ပိုလွန်သောတရားသည်။ နု ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိပါသနည်း။ သမ္ဘေ၊ အလုံးစုံသောသူတို့သည်သာလျှင်။ ကိသ၊ အဘယ်မည်သော။ ကေဝမ္ဘသ၊ တရားသောတရား၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ အနုဂူ၊ အစဉ်လိုက်ရပါကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

နာမ်၊ နာမယညတ်သည်။ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသော ပညတ္တိပထတရားကို။ အဓွဘဝိ၊ လွမ်းမိုး၍ဖြစ်ပြီ။ နာမာ၊ နာမယညတ်မှ။ ဘိဝယ၊ ပိုလွန်သောတရားသည်။ နု ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ သမ္ဘေ၊ အလုံးစုံသောသူတို့သည်သာလျှင်။ နာမသ၊ နာမယညတ်တည်းဟူသော။ ကေ-ဝမ္ဘသ၊ တရားသောတရား၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ အနုဂူ၊ အစဉ်လိုက်ရကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။

၂-စိတ္တသုတ်

၆၂။ ကေန၊ အဘယ်သည်။ လောကော၊ လူအပေါင်းကို။ နီယတိ၊ ဆောင်အပ်ပါသနည်း။ ကေန၊ သည်။ လောကော၊ ကို။ ပရိကဿတိ၊ ဆွဲငင်အပ်ပါသနည်း။ သမ္ဘေ၊ အလုံးစုံသော သူတို့သည်သာလျှင်။ ကိသ၊ အဘယ်မည်သော။ ကေဝမ္ဘသ၊ ၏။ ဝသံ၊ သို့။ အနုဂူ၊ ပါကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

စိတ္တေန၊ စိတ်သည်။ လောကော၊ လူအပေါင်းကို။ နီယတိ၊ ဆောင်အပ်၏။ စိတ္တေန၊ သည်။ လောကော၊ ကို။ ပရိကဿတိ၊ ဆွဲငင်အပ်၏။ သမ္ဘေ၊တို့သည်သာလျှင်။ စိတ္တသ၊ စိတ်တည်းဟူသော။ ကေဝမ္ဘသ၊ ၏။ ဝသံ၊ သို့။ အနုဂူ၊ အစဉ်လိုက်ရကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။

၃-တရာသုတ်

၆၃။ ကေန၊ သည်။ လောကော။ ကို။ နီယတိ၊ နည်း။ ကေန၊ သည်။ လောကော၊ ကို။ ပရိကဿတိ၊ နည်း။ သမ္ဘေ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ကိသ၊ သော။ ကေဝမ္ဘသ၊ ၏။ ဝသံ၊ သို့။ အနုဂူ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

တဏှာယ၊ တဏှာသည်။ လောကော၊ ကို။ နီယတိ၊ ၏။ တဏှာယ၊ သည်။ (လောကော၊ ကို။) ပရိကဿတိ၊ ၏။ သမ္ဘေ၊ တို့သည်သာလျှင်။ တဏှာယ၊ တဏှာတည်းဟူသော။ ကေဝမ္ဘသ၊ ၏။ ဝသံ၊ သို့။ အနုဂူ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။

၄-သံယောဇနသုတ်

(၆၄)။ ရဟန်း၊ လောကကား လူအပေါင်းသည်။ ကိုယ်သုသံယောဇနော၊ အဘယ်အနှောင်အဖွဲ့ ရှိပါသနည်း။ ကိုယ်သု၊ အဘယ်သည်။ တဿ၊ ထိုလူအပေါင်း၏။ ဝိစာရဏာ၊ လှည့်လည် ကြောင်းခြေသည်။(ဟောတိ၊ နည်း။)ကိဿ၊ အဘယ်ကို။ ဝိပ္ပဟာနေန၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ နိဗ္ဗာနံ ဣတိ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်ပါသနည်း။ ဣဘိ၊ ပြီ။

လောကော၊ သည်။ နန္ဒိသံယောဇနော၊တဏှာဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ရှိ၏။ ဝိတရဂ္ဂာ၊ ဝိတက်သည်။ အဿ၊ ထိုလူအပေါင်း၏။ ဝိစာရဏာ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) တဏှာယ၊ တဏှာကို။ ဝိပ္ပဟာနေန၊ပယ်ခြင်းကြောင့်။ နိဗ္ဗာနံ ဣတိ၊ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊၏။

၅-မဒနသုတ်

(၆၅)။ လောကော၊ သည်။ ကိုယ်သုသမ္ဗဒ္ဓနော၊ အဘယ်အဆက်အစပ် ရှိပါသနည်း။ ကိုယ်သု၊ သည်။ တဿ၊ ထိုလူအပေါင်း၏။ ဝိစာရဏာ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ နည်း။) ကိဿ၊ ကို။ ဝိပ္ပဟာနေန၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ မဒနံ၊ ကိလေသာ အနှောင်အဖွဲ့ကို။ ဆိန္နတိ၊ ဖြတ်နိုင်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

လောကော၊ သည်။ နန္ဒိသမ္ဗဒ္ဓနော၊ တဏှာဟူသော အဆက်အစပ်ရှိ၏။ ဝိတရဂ္ဂာ၊ သည်။ တဿ၊ ၏။ ဝိစာရဏာ၊ သည်။ (ဟောဘိ၊ ၏။) တဏှာယ၊ ကို။ ဝိပ္ပဟာနေန၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ မဒနံ၊ ကိလေသာအနှောင်အဖွဲ့ကို။ ဆိန္နတိ၊ဖြတ်နိုင်၏။ ဣတိ၊ ၏။

၆-အဿဝဟတသုတ်

(၆၆)။ ဟေရဏ၊ သည်။ လောကော၊ ကို။ အဿဝဟတော၊ သတ်အပ်ပါသနည်း။ ဟေရဏ၊ သည်။ လောကော၊ ကို။ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်ပါသနည်း။ ဟေရဏ သလ္လေန၊ အဘယ် မည်သော ဓြောင့်သည်။ ဩဘိဏ္ဍော၊ စူးဝင်အပ်ပါသနည်း။ ကိဿ၊ အဘယ်သည်။ ဘဒါ၊ အဝါခပ်သိမ်း။ ဇူပါယိတော၊ လောင်ကျွမ်းအပ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

မဠုနာ၊ သေမင်းသည်။ လောကော၊ ကို။ အဿဝဟတော၊ သတ်အပ်၏။ ဇောယ၊ အိုခြင်းသည်။ လောကော၊ ကို။ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်၏။ တဏှာသလ္လေန၊ တဏှာ ဟူသောဓြောင့်သည်။ ဩဘိဏ္ဍော၊ စူးဝင်အပ်၏။ ဣဒ္ဓ၊(ဣဒ္ဓယ၊)လိုချင်တောင့်တခြင်း သည်။ ဘဒါ၊ သိမ်း။ ဇူပါယိတော၊ လောင်ကျွမ်းအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၇-ဥဒ္ဓိဘသုတ်

(၆၇)။ ဟေရဏ၊ သည်။ လောကော၊ ကို။ ဥဒ္ဓိတော၊ ထောင်ထားအပ်ပါသနည်း။ ဟေရဏ၊ သည်။ လောကော၊ ကို။ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်ပါသနည်း။ ဟေရဏ၊ သည်။ လောကော၊ ကို။ ပိဟိတော၊ ပိတ်ဆို့အပ်ပါသနည်း။ လောကော၊ သည်။ ကိဿ၊ အဘယ်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ထရာယ၊ သည်။ လောကကာ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိတော၊ ထောင်ထားအပ်၏။ ဧရာယ၊ ဆိုခြင်း သည်။ လောကော၊ ကို။ ပရိဝါဒိတော၊ ခြံရံအပ်၏။ မဗ္ဗုနာ၊ သေမင်းသည်။ လောကော၊ ကို။ ပိယိတော၊ ပိတ်ဆို့အပ်၏။ လောကော၊ သည်။ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ၏။

၈-ပိယိတသုတ်

၆။ ကေန၊ သည်။ လောကော၊ ကို။ ပိယိတော၊ ပိတ်ဆို့အပ်ပါသနည်း။ လောကော၊သည်။ ကိသ္မိံ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌိတော။ တည်ပါသနည်း။ ကေန၊သည်။ လောကော၊ ကို။ ဥဒ္ဒိတော၊ထောင်ထားအပ်ပါသနည်း။ ကေန၊သည်။ လောကော၊ကို။ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

မဗ္ဗုနာ၊ သေမင်းသည်။ လောကော၊ ကို။ ပိယိတော၊ ပိတ်ဆို့အပ်၏။ လောကော၊ သည်။ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ တရာယ၊ သည်။ လောကော၊ ကို။ ဥဒ္ဒိတော၊ ထောင်ထားအပ်၏။ ဧရာယ၊ သည်။ လောကော၊ ကို။ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။

၉-ဗဟုနာသုတ်

၈။ ကေန၊ သည်။ လောကော၊ ကို။ ဗဟုတိ၊ ဖွဲ့ချည်အပ်ပါသနည်း။ ကိဿ၊ အဘယ်ကို။ ဝိနယာယ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းကြောင့်။ မုစ္စတိ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်ပါသနည်း။ ကိဿ၊ အဘယ်ကို။ ဝိမုဟာနေန၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသော။ ဗန္ဓနံ၊ အနောင် အဖွဲ့ကို။ ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်နိုင်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဗဟုနာယ၊ အလိုတဏှာသည်။ လောကကာ၊ကို။ဗဟုတိ၊ဖွဲ့ချည်အပ်၏။ ဗဟုနာ၊(ဗဟုနာယ၊) အလိုတဏှာကို။ ဝိနယာယ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းကြောင့်။ မုစ္စတိ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်၏။ ဗဟုနာယ၊ အလိုတဏှာကို၊ ဝိမုဟာနေန၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ သမ္ဘံ၊ သော။ ဗန္ဓနံ၊ အနောင် အဖွဲ့ကို။ ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်နိုင်၏။ ဣတိ၊ ၏။

၁၀-လောကသုတ်

၇၀။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်သည်။(သမ္ပယုန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။)လောကော၊ လူအပေါင်း သည်။ သမ္ပယုန္နော၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ကိသ္မိံ၊အဘယ်ကြောင့်။ သန္ဓဝံ၊ချစ်ကျွမ်းဝင်ခြင်းကို။ ကုဗ္ဗတိ၊ပြုပါသနည်း။ လောကော၊ သည်။ ကိဿ၊ အဘယ်ကို။ ဥပါဒါယ၊စွဲ၍။(ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။) လောကော၊ သည်။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝိဟညတိ၊ ပင်ပန်း ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော အဠာယတနတို့သည်။ (ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည် ရှိသော်။) လောကော၊ သည်။ သမ္ပယုန္နော၊ ဖြစ်၏။ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော အဠာယတနတို့ကြောင့်။ သန္ဓဝံ၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်ခြင်းကို။ ကုဗ္ဗတိ၊ ပြု၏။ ဆန္ဒမေဝ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော အဠာယတနတို့ကိုသာလျှင်။ ဥပါဒါယ၊စွဲ၍။ (ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏။)

လောကော၊ သည်။ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော အဿတ္ထိကာယတနတို့ကြောင့်။ ဝိဟာ-ညတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘဂ္ဂမော၊ သော။ အဒ္ဓဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော။ ပြီ။

တဿ၊ ထိုအဒ္ဓဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

နာမံ၊ နာမသုတ်ဌင်း။ စိတ္တဠ၊ စိတ္တဠသုတ်ဌင်း။ ကဏ္ဍာ စ၊ ကဏ္ဍာသုတ်ဌင်း ၊သံယောဇ-နဠ၊ သံယောဇနသုတ်ဌင်း။ ဗန္ဓနာ၊ ဗန္ဓနသုတ်ဌင်း။ အဿာယတဂ္ဂိတော၊ အဿာယတ-သုတ် ဥဒ္ဒိတသုတ်ဌင်း။ ပိဟိတော၊ ပိဟိတသုတ်ဌင်း။ လောကေန၊ လောကသုတ်နှင့် တကွ။ ဣဒ္ဓါ၊ ဣဒ္ဓါသုတ်ဌင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ် တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၈-ဆေတွာဂေါ်

၁-ဆေတွာသုတ်

၇၁။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကေမန္ဒံ၊ ၌။ ဌိတာ ဧေါ၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်။ ထဂဝန္တံ၊ ကို—

ဂေါတမ၊ ဂေါတမနွယ်ဖွား ရှင်တော်ဘုရား။ ကိ သု၊ အဘယ်ကို။ ဆေတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သေတိ၊ အိပ်ရပါသနည်း။ ကိ သု၊ အဘယ်ကို။ ဆေတ္တာ။ ဖြတ်သော ကြောင့်။ နု သောစတိ၊ မစိုးရိမ်ရပါသနည်း။ ကိဿ၊ အဘယ်မည်သော။ ကေမေ္မသာ၊ ထခုသောတရားကို။ ဝဓံ၊ သတ်ခြင်းကို။ ရောစေတိ၊ နှစ်သက်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဒေဝတေ၊ နတ်သား။ ကောဓံ၊ အမျက်ကို။ ဆေတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သေတိ၊ အိပ်ရ၏။ ကောဓံ၊ အမျက်ကို။ ဆေတ္တာ၊ ဖြတ်သောကြောင့်။ နု သောစတိ၊ မစိုးရိမ်ရ။ ဝိသမူလဿ၊ အဓိပ်လျှင် အရင်းရှိသော။ ဝါ၊ ထင်းရှူးခြင်း အကျိုးရှိသော။ မရုဏ္ဏဿ၊ သာယာခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသော။ ကောဃော၊ အမျက်ကို။ ဝဓံ၊ သတ်ခြင်းကို။ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိသော အရိယာသူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ တं ဟိ၊ ထိုအမျက်ကိုသာလျှင်။ ဆေတ္တာ၊ ဖြတ်သောကြောင့်။ နု သောစတိ၊ မစိုးရိမ်။ ဣတိ၊ ၏။

၂-ရထသုတ်

၇၂။ ရထဿ၊ ရထား၏။ ပညာဏံ၊ သိမ်ကြောင်းအမှတ်သည်။ ကိ သု၊ အဘယ်ပါ နည်း။ အဂ္ဂိနော၊ မီး၏။ ပညာဏံ၊ သည်။ ကိ သု၊ နည်း။ ရဏ္ဍဿ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၏ ပညာဏံ၊ သည်။ ကိ သု၊ နည်း။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏ ပညာဏံ၊ သည်။ ကိ သု၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ရထဿ၊ ၏။ ပညာဏံ၊ သည်။ ဝေဒေါ၊ အသံဘည်း။ အဂ္ဂိခန္ဓော၊ ၏။ ပညာဏံ၊ သည်။ ဒုမော၊ အခိုးတည်း။ ရဋ္ဌဿ၊ ၏။ ပညာဏံ၊ သည်။ ဆာဒေါ၊ မင်းတည်း။ ဣတ္ထိယာ၊ ၏။ ပညာဏံ၊ သည်။ ဘတ္တာ၊ လင်တည်း။ ဣတိ၊ ၏။

၃-ဝိတ္ထသုတ်

၇၃။ ဣဓ၊ ဣဿိလောကဋ္ဌ။ ပုရိသဿ၊ ပဋိရိလ်။ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော။ ဝိတ္ထံ၊ ဥစ္စာ သည်။ ကိ သု၊ အဘယ်ပါနည်း။ သုစိဏ္ဏော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သော။ ကိ သု၊ အဘယ်တရားသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အာဝဟတိ၊ ဆောင်ပါသနည်း။ ရသာနံ၊ အရသာတို့တွင်။ သာဒုတရံ၊ အလွန်ချိုသော အရသာသည်။ ဟဝေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ကိ သု၊ အဘယ်ပါနည်း။ ကထံဇီဝိ၊ အဘယ်အရာဖြင့် အသက်မွေးသူကို။ သေဋ္ဌံ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုပါ ၏နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဣဓ၊ ဣဿိလောကဋ္ဌ။ ပုရိသဿ၊ ပဋိရိလ်။ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော။ ဝိတ္ထံ၊ ဥစ္စာသည်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားတည်း။ သုစိဏ္ဏော၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော။ ဧရော။ ဆယ်ပါးသော ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အာဝဟတိ၊ ဆောင်၏။ ရသာနံ၊ အရသာတို့တွင်။ သာဒုတရံ၊ အလွန်ချိုသော အရသာသည်။ ဟဝေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သဒ္ဓံ၊ ဝစီသစ္စာတည်း။ ပညာဇီဝိ၊ ပညာဖြင့်အသက်မွေးသူကို။ သေဋ္ဌံ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ၏။

၄-ဝဏ္ဏိသုတ်

၇၄။ ဣဓတတ်၊ အထက်သို့ ပျံတက်ကုန်သော အရာဝတ္ထုတို့တွင်။ ကိ သု၊ အဘယ်အရာဝတ္ထုသည်။ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်ပါသနည်း။ နိဓတတ်၊ အောက်သို့ကျရောက်ကုန်သော အရာဝတ္ထုတို့တွင်။ ကိ သု၊ အဘယ်အရာဝတ္ထုသည်။ ဝဏ္ဏံ၊ မြတ်ပါသနည်း။ ဟဝေမာနာနံ၊ ခြေဖြင့် သွားလာတတ်ကုန်သောသူတို့တွင်။ ကိ သု၊ အဘယ်သူသည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်ပါသနည်း။ ပဝစတတ်၊ အကျိုးစီးပွါးကို ဟောပြောသော သူတို့တွင်။ ကိ သု၊ အဘယ်သူသည်။ ဝဏ္ဏံ၊ မြတ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဣဓတတ်၊ အထက်သို့ ပျံတက်ကုန်သော အရာ ဝတ္ထုတို့တွင်။ ဓီတ်၊ ပျိုးစေ့သည်။ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်၏။ နိဓတတ်၊ အောက်သို့ကျရောက်ကုန်သော အရာဝတ္ထုတို့တွင်။ ဝဋ္ဌီ၊ မိုးသီးပေါက်သည်။ ဝဏ္ဏံ၊ မြတ်၏။ ဟဝေမာနာနံ၊ ခြေဖြင့်သွားလာတတ်ကုန်သောသူတို့တွင်။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့သည်။ (သေဋ္ဌာ၊ မြတ်ကုန်၏။) ပဝဒတတ်၊ အကျိုးစီးပွါးကို ဟောပြောတတ်ကုန်သော သူတို့တွင်။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ဝဏ္ဏော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ နတ်တယောက်က ကြားဝင် မြေဆိုပြီ။

ဣဓတတ်၊ အထက်သို့ ပျံတက်ကုန်သော တရားတို့တွင်။ ဝိဇ္ဇာ၊ မဂ်ဉာဏ်သည်။ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်၏။ နိဓတတ်၊ အောက်သို့ ကျရောက်ကုန်သော တရားတို့တွင်။ အဝိဇ္ဇာ၊ မောဟသည်။ ဝဏ္ဏော၊ မြတ်၏။ ဟဝေမာနာနံ၊ ခြေဖြင့်သွားလာတတ်ကုန်သော သူတို့တွင်။ သံဃော၊ လယ်ယာကောင်းသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော သံဃာတော်သည်။ (ဝဏ္ဏော၊ မြတ်၏။) ပဝဒတတ်၊

အကျိုးစီးပွါးကို ဟောပြောတတ်ကုန်သော သူတို့တွင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဝရော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၅-ဘီတာသုတ်

၂၅။ မဂ္ဂေါ၊ အဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်ကို။ အနေကာယတနပ္ပဝုဋ္ဌော၊ များပြားသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်ပါလျက်။ (မဂ္ဂေါ အနေကာယတနပ္ပဝုဋ္ဌောဘာဝး လက္ခဏအနက်၌ သက်သော ပဌမာတည်း။) ဣဒေ၊ ဤလောကတွင်။ အနေကာ၊ များစွာသော။ ဇနတာ၊ လူအပေါင်းသည်။ ကိ သု၊ အဘယ်ကို။ ဘီတာ၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ (ဒုါသင်္ခါဒိဋ္ဌိယော၊ ခြောက်ဝဲနှစ်ပါးသော ဒိဋ္ဌိတို့ကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ စွဲယူပါသနည်း။) ဘူရိပညေ၊ ကြီးသော ပညာရှိတော်မူသော။ ဂေါတမ၊ ဂေါတမနွယ်ဖွား ရှင်တော်ဘုရား။ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးလျှောက်ပါ၏။ ကိသ္မိ၊ ဘယ်တရားဌာန။ ဌိတော၊ တည်သောသူသည်။ ပရလောကံ၊ တမလွန်လောကကို။ နု ဘာယေ၊ မကြောက်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီး။

ဝါစ္ဆ၊ နွတ်ကိုရင်း။ မနဿ၊ စိတ်ကိုရင်း။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပဏိဟေယ၊ ထားရှိ။ ဣဟာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို။ အကုဗ္ဗမာနော၊ မပြုလုပ်သည်ဖြစ်၍။ ဗဟုနေပါနိ၊ များသော ထမင်း အဖျော်ရှိသော။ ထရံ၊ အိမ်၌။ အာဝသန္တော၊ နေသော။ (ယော၊ အကြင်သူသည်။) သခ္ခါ၊ သခ္ခါတရားရှိ၏။ မုဒု၊ နူးညံ့၏။ ထဝိဘာဝီ၊ ခွဲခြမ်းဝေဖန်၍ ပေးလေ့ရှိ၏။ ဝဒညု၊ အလျှို့ခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၏စကားကို သိမြင်လိမ်မာ၏။ (ဝဒန္တောနံ ယာစန္တောနံ ဝစနံ ဇာနာတိ သိလေနာတိ ပြု။) ဣတိ၊ သို့။ စတူသု၊ လေးပါးကုန်သော။ ဒေဝေသု ဒေမွေသု၊ ဤတရားတို့၌။ ဌိတော၊ တည်၏။ (သော၊ ထိုသူသည်။) ဒေမွေ ဌိတော၊ တရုံးခွဲတည်သည်ဖြစ်၍။ ပရံ လောကံ၊ တမလွန်လောကကို။ နု ဘာယေ၊ မကြောက်။ ဣတိ၊ ၏။

၆-နု ဇီရတီသုတ်

၂၆။ ကိ၊ အဘယ်တရားသည်။ ဇီရတိ၊ ဆွေးမြေ့ပါသနည်း။ ကိ၊ အဘယ်တရားသည်။ နု ဇီရတိ၊ မဆွေးမြေ့ပါသနည်း။ ကိ သု၊ ဘယ်တရားကို။ ဥဗ္ဗဟောတိ၊ ထမ်းမှားဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်ပါသနည်း။ ကိ သု၊ ဘယ်တရားသည်။ မဟာနံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့၏။ ပရိပန္ထော၊ ဘေးရန်မည်ပါသနည်း။ ကိ သု၊ ဘယ်တရားသည်။ ရတ္တိန္ဒိဝကျွယော၊ နေ့ညဉ့်တို့၌ ကုန်းခန်းပါသနည်း။ ကိ၊ ဘယ်တရားသည်။ ပြဟ္မစရိယဿ၊ မြတ်သော အကျင့်၏။ မလံ၊ အညစ်ညမ်းကြေးမည်ပါသနည်း။ ကိ၊ သည်။ အနောဒကံ၊ အညစ်အကြေးကို ဆေးကြောစရာ ရေမဟုတ်ပါပဲလျက်။ သိနာနံ၊ အညစ်အကြေးကို ဆေးကြောစရာ ရေမည်ပါသနည်း။

လောကသ္မိ၊ လောကဌ်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အပေါက်တို့ကြောင့်။ ဝိတ္ထံ၊ ဥစ္စာသည်။ နု ဝိဇ္ဇတိ၊ မတည်။ ဘာနိ ဆိဒ္ဒါနိ ၊ ထိုအပေါက်တို့သည်။ ကတိ၊ ဘယ်မျှတို့နည်း။ ဘဝန္တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးလျှောက်ခြင်းငါ။ အာဂမ္မ၊ လာခြောက်ကြပါကုန်ပြီ။ ထံ၊ ထို အပေါက်၏ အဖြေကို။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဇာနေမု၊ သိရပါကုန်အုံနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားကုန်ပြီ။

မစ္စာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ရှေး၊ ရှေးသည်၊ ဇင်ရတီ၊ ဆွေးမြေ၏။ နာမဂေါတ္တံ၊ အမည်အနွယ်သည်။ နှ ဇင်ရတီ၊ မဆွေးမြေ။ ရာဂေါ၊ ရာဂကို။ ဥပ္ပထေဝတိ၊ လမ်းမှားဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

လောဘော၊ လောဘသည်။ စမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့၏။ ပရိပန္ထော၊ ဘေးရန်မည်၏။ ဝယော၊ အရွယ်သည်။ ရတ္တိန္ဒိဝကွယော၊ ညဉ့်နေ့တို့၌ ကုန်ခန်းတတ်၏။ ဣတ္ထီ၊ မိန်းမသည်။ ပြဟ္မစရိယာ၊ မြတ်သောအကျင့်၏။ မလံ၊ အညစ်အကြေးမည်၏။ တေ၊ ဤမိန်းမအာရံ၌။ အယံ ပဇာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်။ သင်္ဂတော၊ ကပ်ငြိ၏။ တပေါ စ၊ ကိလေသာတို့ကို ပူလောင်စေတတ်သော အကျင့်ဝင်း။ ပြဟ္မစရိယဠ္ဟ၊ မေထုန်မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ဝင်းတံ၊ ထိုတရားနှင့်ပါး အပေါင်းသည်။ အနောဒကံ၊ အညစ်အကြေးကို ဆေးကြောစရာ ရေမဟုတ်ပါပဲလျက်။ သိနာနံ၊ ကိလေသာအညစ်အကြေးကို ဆေးကြောစရာ ရေမည်ပေ၏။

လောကသ္မိ၊ လောကဠ်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အပေါက်တို့ကြောင့်။ ဝိတ္ထံ၊ ဥစ္စာသည်။ နှ ထိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ တာနိ ဆိဒ္ဒါနိ၊ ထိုအပေါက်တို့သည်။ ဆ၊ ခြောက်ပါးတို့တည်း။ အာလသျဠ၊ ပျင်းရိခြင်းဝင်း။ ပမာဒေါ စ၊ မေ့လျော့ခြင်းဝင်း။ အနုဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလုံ့လ မရှိခြင်းဝင်း။ အသံယမော၊ သီလကို မစောင့်စည်းခြင်းဝင်း။ နိဒ္ဒါ၊ အိပ်ကြူးခြင်းဝင်း။ တန္ဒီ၊ တရားမျှ ပျင်းရိခြင်းဝင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟေ ဆိဒ္ဒေ၊ ထိုခြောက်ပါးသော အပေါက်တို့ကို။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ဝိဝဇ္ဇယေ၊ ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၂-ဗုဒ္ဓသရီယသုတ်

၂၂။ လောကေ၊ လောကဠ်။ ဗုဒ္ဓသရိယံ၊ အစိုးရခြင်းသည်။ ကိ သု၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘဏ္ဍာနံ၊ ဘဏ္ဍာတို့တွင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော ဘဏ္ဍာသည်။ ကိ သု၊ နည်း။ လောကေ၊ ဠ်။ သတ္တမလံ၊ ပညာလက်နက်၏ အညစ်အကြေးသည်။ ကိ သု၊ နည်း။ လောကသ္မိ၊ လောကဠ်။ အမ္ဘုဒိ၊ ဘေးရန်သည်။ ကိ သု၊ နည်း။

ဟရန္တိ၊ ဆောင်ယူတတ်သော။ ကိ သု၊ အဘယ်သူကို။ ဝါရေန္တိ၊ တားမြစ်ပါကုန်သနည်း။ ဟရန္တော၊ ဆောင်ယူတတ်သော။ ဧကော ပန၊ အဘယ်သူကိုကား။ ပိယော၊ ချစ်အပ်ပါသနည်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ အာယန္တိ၊ လာသော။ ကိ သု၊ အဘယ်သူကို။ ပတ္ထိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အဘိနန္ဒန္တိ၊ နှစ်သက်ပါကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

(၂) လောကသ္မိ၊ လောကဠ်။ ဗုဒ္ဓသရိယံ၊ အစိုးရခြင်းသည်။ ဝယော၊ အလိုအတိုင်းဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဝါ၊ အာဏာအတိုင်းဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဘဏ္ဍာနံ၊ ဘဏ္ဍာတို့တွင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော ဘဏ္ဍာသည်။ ဣတ္ထီ၊ မိန်းမတည်း။ လောကေ၊ လောကဠ်။ ကောဓော၊ အမျက်သည်။ သတ္တမလံ၊ ပညာလက်နက်၏ အညစ်အကြေးတည်း။ လောကသ္မိ၊ လောကဠ်။ အမ္ဘုဒါ၊ ဘေးရန်ထို့သည်။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့တည်း။

ဟရန္တိ၊ ဥစ္စာကိုဆောင်ယူသော။ စောရံ၊ ခိုးသူကို။ ဝါရေန္တိ၊ တားမြစ်ကြကုန်၏။ ဟရန္တော၊ စာရေးတံ ဆည်ကို ဆောင်ယူသော။ သမဏော၊ ရဟန်းကို။ ပိယော၊

ချစ်အပ်၏။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဝန်ပန်။ အာယဒ္ဓံ၊ လာသော။ သမဏံ၊ ရဟန်းကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အဘိနန္ဒန္တိ၊ နှစ်သက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။

၈-ကာမသုတ်

၇၈။ အတ္ထကာမော၊ အကျိုးစီးပွါးကို အလိုရှိသောသူသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ နု ဒဒေ၊ မပေးထုပါသနည်း။ မစ္စော၊ သတ္တဝါသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ နု ပရိစ္စဇေ၊ မစွန့်ထုပါသနည်း။ ကလျာဏံ၊ ဒကာင်းသော။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ မုဠ္ဟယျ၊ ဖွင့်လှစ်ထု. ပါသနည်း။ ပါပိကံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ (ကိုယ်၊ အဘယ်ကို။) နု မောစယေ၊ မဖွင့်လှစ်ထုပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ပေါသော၊ (ဘုရားလောင်းမှတပါးသော) ယောကျ်ားသည်။ အတ္ထဘုံ၊ မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို။ နု ဒဒေ၊ (သူထပါး၏ ကျွန်အလိုဌာ) မပေးထု။ အတ္ထဘုံ၊ မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို။ နု ပရိစ္စဇေ၊ သစ်ကျွား စသည်တို့စားဖို့ရန် မစွန့်ထု။ (ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။) ကလျာဏံ၊ ကောင်းသော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ မုဠ္ဟယျ၊ နှုတ်မှဖွင့်လှစ်ထု၏။ ဝါ၊ ပြောဆိုထု၏။ ပါပိကံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ နု မောစယေ၊ နှုတ်မှ မဖွင့်လှစ်ထု။ ဝါ၊ မပြောဆိုထု။ ဣတိ၊ ၏။

၉-ပါဏေယျသုတ်

၇၉။ ကိံ သု၊ အဘယ်သည်။ ပါဏေယျံ၊ ကုသိုလ်ရိက္ခာကို။ ဗဟုတိ၊ ဖွဲ့ထုပ်ပါ သနည်း။ ကိံ သု၊ သည်။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့၏။ အာသယော၊ တည်ရာမည်ပါသနည်း။ ကိံ သု၊ သည်။ နရံ၊ လူကို။ ပရိကဿတိ၊ ဆွဲငင်ပါသနည်း။ လောကသ္မိံ၊ လောကဌာန်။ ကိံ သု၊ အဘယ်ကို။ ဒုဇ္ဇဟံ၊ စွန့်နိုင်ခဲပါသနည်း။ ပါဏေန၊ ကျေးကျွန်းဖြင့်။ သကုဏိ၊ ငှက်မကို။ ဗဒ္ဓါယထာ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သကဲ့သို့။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်တရားသည်။ ပုထုသတ္တာ၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့ကို။ ဗဒ္ဓါ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်ပါကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ၏။

သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်။ ပါဏေယျံ၊ ကုသိုလ်ရိက္ခာကို။ ဗဟုတိ၊ ဖွဲ့ထုပ်၏။ သိရီ၊ အသရေသည်။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့၏။ အာသယော၊ တည်ရာမည်၏။ ဣဒ္ဓေ၊ လောသ သည်။ နရံ၊ လူကို။ ပရိကဿတိ၊ ဆွဲငင်၏။ လောကသ္မိံ၊ လောကဌာန်။ ဣဒ္ဓေ၊ လောသကို။ ဒုဇ္ဇဟာ၊ စွန့်နိုင်ခဲ၏။ ပါဏေန၊ ကျေးကျွန်းဖြင့်။ သကုဏိ၊ ငှက်မကို။ ဗဒ္ဓါယထာ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သကဲ့သို့။ ဣဒ္ဓေ ဣဒ္ဓေယ၊ လောသသည်။ ပုထုသတ္တာ၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့ကို။ ဗဒ္ဓါ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

၁၀-ပဇ္ဇောတသုတ်

၈၀။ ကိံ သု၊ အဘယ်သည်။ လောကသ္မိံ၊ လောကဌာန်။ ပဇ္ဇောတော ၊အရောင်အလင်း မည်ပါသနည်း။ ကိံ သု၊ သည်။ လောကသ္မိံ၊ ဌာန်။ ဧဝဂဒေ၊ နိုးကြားသည်မည်ပါသနည်း။ ကိံ သု၊ သည်။ ကမ္မေ ကမ္မေန၊ အမှုဖြင့်။ သင်္ဂဝါနံ၊ အသက်ခမှုခြင်းရှိကုန်သောသူတို့၏။ (သဟာယာ၊ အဖော်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ပါကုန်သနည်း။) ကိံ၊ သည်။ အသာ၊ ထိုသတ္တဝါအလေါင်း၏။ ဣရိယာပထော၊ အသက်မှေးကြောင်း မည်ပါသနည်း။

ကိ ။ အဘယ်သည်။ အလသဘူ၊ ပျင်းရိသောသူကိုဟု။ အနလသဘူ၊ မပျင်းရိသောသူ ကိုဟု။မာတာ၊ အမိသည်။ ပုဗ္ဗံ၊ သားကို။ ပေါသတိ ဣဝ၊ မွေးကျွေးသကဲ့သို့။ ပေါသတိ၊မွေးဖက္ခားပါသနည်း။ ယေ ပါဏာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ပထဝိယိတာ၊ မြေ၌ မှီကုန်၏။ တေ ဘုတာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကိ ။ အဘယ်ကို။ ဥပဇီဝန္တိ၊ မှီ၍အသက်မွေးပါ ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

လောကသ္မိ ။ လောကဒ္ဓံ။ ပညာ၊ ပညာသည်။ ပဇ္ဇောတော၊ အထောင်အလင်းမည်၏။ လောကသ္မိ ။ လောကဒ္ဓံ။ သတိ၊ သတိသည်။ ဇာဂရော၊ နိုးကြားသည်မည်၏။ ဂါထေါ၊ နှားတို့သည်။ ဂေါမဟိ ဂေါမဟိန်၊ အာမုဖြင့်။ သင်ဝါနိ၊ အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သောသူတို့၏။ (သဟာယာ၊ အဖော်မည်ကုန်သည်။ ယောဇ္ဇိ၊ ကုန်၏။) သိတာ၊ လယ်ထွန်ခြင်းသည်။ အသု၊ ထိုလူအပေါင်း၏။ ဣရိယာပထော၊ အသက်မွေးကြောင်းမည်၏။

ဝုဋ္ဌိ၊ မိုးရေသည်။ အလသဘူ၊ ပျင်းရိသောသူကိုဟု။ အနလသဘူ၊ မပျင်းရိသော သူကိုဟု။ မာတာ၊ အမိသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ပေါသတိ ဣဝ၊ ကျွေးမွေးသကဲ့သို့။ ပေါသတိ၊ ကျွေးမွေး၏။ ယေ ပါဏာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့ဟုသည်။ ပထဝိယိတာ၊ မြေ၌ မှီကုန်၏။ တေ ဘုတာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ဝုဋ္ဌိ ။ မိုးရေကို။ ဥပဇီဝန္တိ၊ မှီ၍ အသက်မွေး ကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။

၁၁-အရဏသုတ်

ဂ၁။ ကေ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ ဣဓ လောကေ၊ ဤလောကဒ္ဓ။ အရဏာ၊ ကိလေသာ မရှိသောသူတို့ မည်ပါကုန်သနည်း။ ကေသံ၊ အဘယ်သူတို့၏။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီး သော အကျင့်သည်။ နု နဿတိ၊ မပျောက်ပျက်ပါသနည်း။ ကေ၊အဘယ်သူတို့သည်။ ဣဓ၊ ဤလောကဒ္ဓ။ ဣဒ္ဓံ၊ ထဏှာကို။ ဝါ၊ တေဘူမက ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို။ ပရိဇာနန္တိ၊ ပိုင်းခြားရှု သိပါကုန်သနည်း။ ကေသံ၊ အဘယ်သူတို့အား။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဘောဇိဿိယံ၊ တော်လှန်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။

ပထဝိယိတံ၊ သီလနှင့် ညီသော။ ကိ ။သု၊ အဘယ်သူကို။ မာတာ၊ အမိသည်ဟု။ ပိတာ၊ အဖသည်ဟု။ ဘာတာ၊ အစ်ကိုသည်ဟု။ ဝန္ဒန္တိ၊ ရှိခိုးကြပါကုန်သနည်း။ ဣဓ၊ ဤလောကဒ္ဓ။ ဇာတိယိနံ၊ အမျိုးယုတ်သော။ ကိ ။သု၊ အဘယ်သူ ကို။ ခတ္တိယာ၊ မင်းတို့ သည်။ အဘိဝါဒေန္တိ၊ ရိုသေစွာ ရှိခိုးကြပါကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

သမဏာ၊ ရဟန္တာရဟန်းတို့သည်။ ဣဓ လောကေ၊ ဤလောကဒ္ဓ။ အရဏာ၊ ကိလေသာ မရှိသူတို့မည်ကုန်၏။ သမဏာနံ၊ ရဟန္တာရဟန်းတို့၏။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော အကျင့်သည်။ နု နဿတိ၊မပျောက်ယွက်။ သမဏာ၊ ရဟန္တာရဟန်းတို့သည်။ ဣဓ၊ ဤလောကဒ္ဓ။ ဣဒ္ဓံ၊ ထဏှာ ကို။ ဝါ၊ တေဘူမက ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို။ ပရိဇာနန္တိ၊ ပိုင်းခြားရှု သိကုန်၏။ သမဏာနံ၊ ရဟန္တာရဟန်းတို့အား။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဘောဇိဿိယံ၊ တော်လှန် သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပထိဗ္ဗီတံ၊ သိလဋ္ဌာယည်သော။ နံ သမဏံ၊ ထိုရဟန်းကို။ မာတာ စ၊ အမိသည်ရင်း။ ပိတာ စ၊ အဖသည်ရင်း။ ဘာတာ စ၊ အစ်ကိုသည်ရင်း။ ဝနန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ဣဒ၊ ဤလောကဌ။ ဇာသိယိနံ၊ အချိုးယုတ်သော။ သမဏံ၊ ရဟန်းကို။ ဒေဝါ ဘိ ဝါ ဣန္ဒ၊ ရှိသော်စွာ ရှိခိုးကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဗဟုမော၊ သော။ ဆေတ္တာဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ထေရ၊ ထိုဆေတ္တာဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား —

ဆေတ္တာ၊ ဆေတ္တာသုတ်ရင်း။ ရထဇ္ဇ၊ ရထသုတ်ရင်း။ စိတ္တဇ္ဇ၊ စိတ္တသုတ်ရင်း။ ဥဋ္ဌိ၊ ဥဋ္ဌိသုတ်ရင်း။ ဘိယာ၊ ဘိယသုတ်ရင်း။ နှ ဇိရတိ၊ နှ ဇိရတိသုတ်ရင်း။ ဣဿရိ၊ ဣဿရိယသုတ်ရင်း။ ကာမပါဒေယျ၊ ကာမသုတ် ပါဒေယျသုတ်ရင်း။ အရုဏေန၊ အရုဏသုတ်နှင့် တကွ။ ပဒ္ဓောတောပဒ္ဓောတသုတ်ရင်း။ ဣသိ၊ ဤသို့။ ကောဒသ၊ ထားတဲ့ထသုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

ဒေဝတာသံယုတ္တံ၊ ဒေဝတာသံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၂—ဒေဝပုဏ္ဏသံယုတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-ပဌမကဿပသုတ်

၈၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ ဟေးအဌောသိ၊ ပေးမြဲ။) ဧကမန္တံ၊ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ကဿပေါ၊ ကဿပမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ပဏာသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ အနုသာသိ၊ ဆုံးမခြင်းကို။ နော စ ပဏာသေသိတိ၊ ပြတော်မမူ" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ကဿပ၊ ကဿပနတ်သား။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ပြုလျှင်။ တ္တေ၊ ဤ သင်လျှောက်ထားသောစကားဌာန။ ထပေတေ' သင့်အားသာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားကို။ သိကွေထ၊ပြောဆိုကျင့်သုံးရာ၏။ သမဏုပါသနာ စ၊ရဟန်းတို့သည် မိုဝဲအပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း။ သိကွေထ၊ကျင့်ရာ၏။ ရဟော၊ ဆိပ်ကွယ်ရာ၌။ ကောသနာ စ၊ တပါးထည်းနေခြင်းကိုလည်း။ စိတ္တဝူပသမာ စ၊ စိတ်ငြိမ်းအေးခြင်းကိုလည်း။ သိကွေယျ၊ ပြုကျင့်ရာ၏။

ကဿပေါ၊ ကဿပမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမဏုညော၊ ကျေနပ်ခွင့်ပြုတော်မူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၎။ ကဿပေါ၊ သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ "သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ ငါ၏စကားကို။ သမဏုညောတိ၊ ကျေနပ်ခွင့်ပြုတော်မူပြီ" ဟု နှလုံးသွင်းရှိ။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ရှိ။ ပဒက္ခိဏံ၊ ကို။ ကတ္မာ၊ ရှိ။ တတ္ထေဝ၊ ၌သာလျှင်။ အန္တဓာယိ၊ ပြီ။

၁-ဒုတိယကဿပသုတ်

၈၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊တည်း။ ဧကမန္တံ၊ရှိ။ ဌိတော ခေါ၊သော။ကဿပေါ၊သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ သဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌—

"ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဟဒယဿာနုပတ္တိ'၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဧစ အာဂမေ၊ အကယ်၍ အလိုရှိခြားအုံ။ (ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်လတ်သော်။) ဗျာယိ၊ နှစ်ပါးသော ဗျာပါတ်ကိုပြင့် ရှုလေ့ရှိသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝိမုတ္တစိတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သောစိတ်ရှိသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ လောကဿ၊ သစ်ရုလောကတို့။ ဥဒယဗ္ဗယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကိုလည်း။ ဥ တ္တာ၊ သိ၍။ သုစေတသော၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိသည်ရင်း။ အနိဿိတော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ပြင့် မမှီသည်ရင်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဒါနိသံသော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အကျိုးရှိသည်။ သိယာတိ၊ ဖြစ်ရာ၏" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

၃-မာစသုတ်

ဂ၄။ (ဤသုတ်၌ အနက်မျှားကို ဆေတွာသုတ် စာပိုဒ် (၇၁) ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ၊ မာစမည်သော သကြားနတ်သားကို ဟောသဖြင့် "ဝတ္ထုဘူ၊ သကြားမင်း" ဟု အာလုပ် ပုဒ်နက်မျှသာ ထူး၏။)

၄-မာဂဓသုတ်

ဂ၅။ (ဤသုတ်၌ အနက်မျှားကို သတ္တိဝင် ပဇ္ဇောတသုတ် စာပိုဒ် (၂၆) ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ၊ မာဂဓနတ်သားကို ဟောသည်သာ ထူး၏။)

၅-ဒါမလိသုတ်

ဂ၆။ (သာဝတ္ထိနိဒါန် စသည်ပေးပြီး) ဧကမန္တံ၊ ဌိတော။ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ဒါမလိ၊ ဒါမလိ မည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌—

"ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဝိပ္ပဟာနေန၊ ပယ်ပြီးသော။ ဗြာဟ္မဏေန၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အကိလာသုနာ၊ ပျင်းရိခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ တေ ဟောနံ၊ ထိုလုံ့လဝီရိယကို။ ကရတိယံ၊ ပြုအပ်၏။ တေန၊ ထိုလုံ့လပြုခြင်း ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဘဝံ၊ တစုံတခုသော ဘဝကို။ နာ အာသိသတေတိ၊ မတောင့်တ" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

ဒါမလိ၊ ဒါမလိနတ်သား။ ဗြာဟ္မဏသာ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကိစ္စံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကတကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကိစ္စရှိ၏။ ဇန္တု၊ သတ္တဝါသည်။ နဒီသု၊ မြစ်တို့၌။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဂါဟံ၊ ထောက်တည်ရာကို။ နာ လဘတိ၊ မရခေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ သမ္ဘဝတ္ထောတိ၊ အလုံးစုံသော ကိုယ်တိုင်ဖြင့်။ အာယူဟတိ၊ အားထုတ်၍ကူး၏။ ယိ၊ မှန်၏။ ယော၊ အကြင် သတ္တဝါသည်။ ဂါဟဋ္ဌ၊ ထောက်တည်ရာကိုကား။ လဒ္ဓါန၊ ရ၍။ ထလေ၊ ကြည်းကုန်းပေ။ ဌိတော၊ တည်၏။ သော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ ပါရဂတော၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်ပြီးသည် ဖြစ်၍။ နာ အာယူဟတိ၊ အားထုတ်၍ မကူး။

ဒါမလိ၊ ဒါမလိနတ်သား။ သော၊ ဤဥပမာသည်။ ဗျာယိနော၊ မကောင်းမှုကို ရှိမြဲသော။ နိပကဿ၊ ရင့်ကျက်သော ပညာရှိသော။ ဓီရာသဝဿ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝရှိသော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဥပမာ၊ ဥပမာတည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဇာတိမရဏဿ၊ ဟူသည်နှင့်နေခြင်း၊ အိုခြင်း သေခြင်း၏။ အန္တံ၊ အဆုံးသို့၊ ပယ္ယုယျ၊ ရောက်၍။ ပါရဂတော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ နာ အာယူဟတိ၊ အားထုတ်၍မကူး။ ဣတိ၊ ၏။

၆-ကာမဒသုတ်

ဂ၇။ (သာဝတ္ထိနိဒါန် စသည် ပေးပြီး) ဧကမန္တံ၊ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ကာမဒေါ၊ ကာမဒမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို "ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။

(သမဏာ ဗျမ်း၊ ရဟန်းတရားကို။) ဒုက္ခရုံ၊ ပြုနိုင်ခဲ၏။ ဘဂဝါ၊ ရှား။ (သမဏာ ဗျမ်း၊ ကို။) သုဒုက္ခရန်၊ အလွန်ပြုနိုင်ခဲ၏" ဟူသော။ ထေး၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ကာမဒ၊ ကာမဒနတ်သား။ သီလသမာဟိတာ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ဌိတတ္တာ၊ တည်ကြည်သော သဘောရှိကုန်သော။ သေခါ၊ သေပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်တို့သည်။ ဒုက္ခရုံ ဝါပိ၊ ပြုနိုင်ခဲသော ရဟန်းတရားကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ အနဂါရိယ-ပေတဿ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ တုဋ္ဌိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ ရောင့်ရဲခြင်းသည်။ သုခါဝဟာ၊ ချမ်းသာကိုဆောင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယဒိဒံ တုဋ္ဌိ၊ အကြင်ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ ရောင့်ရဲခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ သာ တုဋ္ဌိ၊ ထိုပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ ရောင့်ရဲခြင်းကို။) ဒုလ္လဘာ၊ ရနိုင်ခဲ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြန်၏။

ကာမဒ၊ ကာမဒနတ်သား။ ဒုလ္လဘံ ဝါပိ၊ ရနိုင်ခဲသော ရောင့်ရဲခြင်းကိုလည်း။ ယဿ ဣဒ္ဓိ၊ ရကုန်၏။ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့၏။ မနုဿာ၊ စိတ်သည်။ ဒိဝါ စ၊ နေ့၌ရင်း။ ရတ္တေ စ၊ ည၌ရင်း။ ဘာဝနာယံ၊ ခြစ်ပြူးခြင်းကို ငြိမ်းစေတတ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း ဘာဝနာ၌။ ရတာ၊ မွေ့လျော်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ စိတ္တဝူပသမေ၊ စိတ်၏ ငြိမ်းအေးခြင်း၌။ ရတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြန်၏။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယဒိဒံ စိတ္တံ၊ အကြင်စိတ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တံ စိတ္တံ၊ ထိုစိတ်ကို။) ဒုဿမာဒယံ၊ (ကမ္မဋ္ဌာန်း အာရုံ၌) ကောင်းစွာထားနိုင်ခဲ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြန်ပြီ။

ကာမဒ၊ ကာမဒနတ်သား။ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဣဒ္ဓိယုပသမေ၊ ဧကဂ္ဂစသော ဣဒ္ဓိတို့၏ ငြိမ်သက်ခြင်း၌။ ရတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒုဿမာဒယံ ဝါပိ၊ (ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌) ကောင်းစွာထားနိုင်ခဲသော စိတ်ကိုလည်း။ သမာ-ဒယန္တိ၊ ကောင်းစွာ ထားနိုင်ကုန်၏။ ကာမဒ၊ ကာမဒနတ်သား။ တေ-အရိယာ၊ ထို အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မဗ္ဗုနော၊ သေမင်း၏။ ဇာလံ၊ ကွန်ရက်ကို။ ဆေတ္မာ၊ ဖြတ်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ (နိဗ္ဗာန်သို့) သွားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြန်၏။

ဘဂဝါ၊ ရှား။ ဝိသမော၊ မညီညွတ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ လမ်းကို။ ဒုဋ္ဌမော၊ သွားနိုင်ခဲ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြန်ပြီ။

ကာမဒ၊ ကာမဒနတ်သား။ အရိယာ၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိသမေ၊ မညီညွတ်သော။ ဒုဋ္ဌမေ ဝါပိ၊ သွားနိုင်ခဲသော အရိယမဂ် ဟူသော လမ်း၌လည်း။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ အနရိယာ၊ အရိယာမဟုတ်သော ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိသမေ၊ မညီညွတ်သော။ မဗ္ဗေ၊ မိစ္ဆာမဂ် ဟူသောသမ်း၌။ အဝံသိရေ၊ ဦးခေါင်းစောက်ထိုး။ ပပတန္တိ၊ ကျကုန်၏။ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ မဗ္ဗေ၊ အရိယမဂ် ဟူသော လမ်းသည်။ သမော၊ ညီညွတ်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ အရိယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိသမေ၊ မညီညွတ်သော သတ္တဝါအပေါင်း၌။ သမာ၊ ညီညွတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြန်၏။

၃-ပဠာလစက္ခုသုတ်

၈။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ တည်း။ ကေမန္ဒီ၊ ၌။ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ပဠာလစက္ခော၊ ပဠာလ-စက္ခုမည်သော။ ဒေဝပုတ္တောဿ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌—

"ဘုရိမေသော၊ ကြီးသော ပညာရှိသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသော။ ပဋိလိနနိသဘော၊ မာနကင်းသည်ဖြစ်၍ မြတ်သော။ (ပဋိလိနော နာမ ဟာနိမာနော ။ဌ။ မာနဿာဟာဝေန ဥန္နတဘာဝတော ပဋိလိနော နာမ ဟာနိမာနော၊ ။ရီ။) ယော မုနိ၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ရာနံ၊ စျာန်ကို။ အဗုဇ္ဈိ၊ သိတော်မူပြီ။ သော မုနိ၊ ထိုရဟန်းသည်။ သမ္မာဒေ၊ နိဝရဏတို့ကြင့် ကျဉ်းမြောင်းရာ အရပ်၌။ ဩကာသံ၊ တည်ရာဖြစ်သော စျာန်ကို။ ဝတ၊ ဧင်စစ်။ အဝိနိဒိတိ၊ ရပြီ" ဟူသော။ ဗုမ် ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ပဠာလစက္ခု၊ ပဠာလစက္ခုနတ်သား။ ယော၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ နိဗ္ဗာန-ပတ္ထိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းငှါ။ သတိ'၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂသတိ အရိယမဂ္ဂသတိကို။ ပဠလတ္ထေသု၊ ရကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သမ္မာ၊ မှန်ကန်စွာ။ သုသမာ-ဟိတာ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္မာဒေ ဝါ၊ ကျဉ်းမြောင်းရာအရပ်၌ လည်း။ ဧတ္ထ၊ စျာန်တရားကို။ ဝိနန္ဒိ၊ ရကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။

၄-ထာဝရနသုတ်

၈၃။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ ထာဝရနော၊ ထာဝရနမည်သော။ ပုရာဏတိတ္ထ ကာရော၊ ရှေးဦး ခြောက်ဆဲနှစ်ပါးသော ဝိဿာဒိဋ္ဌိအယူကို ပြုဘူးသော။ ဒေဝပုတ္တောဿ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌—

"ပြာဟွတာ၊ (အပမ်ပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှု ရှိသော) မြတ်စွာဘုရား။ ပရက္ကမ္မ၊ လုံ့လ ပြု၍။ သောတံ၊ တရားတည်းဟူသော ရေအယဉ်ကို။ ဆိန္ဒ၊ ဖြတ်ပါလော့။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာမတို့ကို။ ပဟရ၊ နုတ်ပါလော့။ မုနီ၊ ရဟန်းသည်။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာမတို့ကို။ နုပ္ပဟာယ၊ မပယ်မူ၍။ ကေဝလံ၊ တရုတည်းသော အာရုံရှိသော စျာန်သို့။ နု ဥပဟဒ္ဒတိ၊ မရောက်နိုင်။

နေံ၊ ထိုလုံ့လ ဝီရိယကို။ စေ ကယိရာ၊ အကယ်၍ ပြုကြား၏။ နေံ၊ ထိုလုံ့လ ဝီရိယ ကို။ ကယိရထ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ နေံ၊ ထိုလုံ့လဝီရိယကို။ ဒဠှံ၊ မြဲမြံစွာ။ ပရက္ကမေ၊ အားထုတ် ရာ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ သိသိလော၊ ဝီရိယလျှော့ဆာ။ ပရိဗ္ဗဇော၊ ရဟန်းအပြစ်သည်။ ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ ရဇံ၊ ကိလေသာဟူသော မြူမှုန်ကို။ အာကိရတေ၊ (ပိပိအထက်၌) လောင်း၏။

ဒုက္ခဋ္ဌံ၊ မကောင်းမှုသည်။ အကတံ၊ မပြုလုပ်သော်သာလျှင်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဒုက္ခဋ္ဌံ၊ မကောင်းမှုသည်။ ပဠဝ၊ နောက်၌။ တပတိ၊ ပူပန်စေတတ်၏။ ယံ သုကတံ၊

အကြင်ကောင်းမှုကို။ ကတ္တာ၊ ပြုပြီး၍။ နာနုတပ္ပတိ၊ နောင်တ တဖန်မပူပန်။ တံ သုကတံ၊ ထိုကောင်းမှုသည်။ ကတံ စ၊ ပြုလုပ်သော်သာလျှင်။ သေယျော၊ မြတ်၏။

ဒုဋ္ဌဟိတော၊ မကောင်းသဖြင့် ကိုင်ဆွဲအပ်သော။ ကုသော၊ သမန်းမြက်သည်။ ယတ္ထမေဝ၊ လက်ကိုသာလျှင်။ အနုကန္တတိ ယထာ၊ ရှတတ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဒုပ္ပညမဇ္ဈေ၊ မကောင်းသဖြင့် သုံးသပ်အပ်သော။ သာမညံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ နိရယာယ၊ ငရဲသို့။ ဥပကဍ္ဎတိ၊ ဆွဲငင်ထတ်၏။ သိထိလံ၊ လျော့လျော့ ပြုအပ်သော။ ယံ ကိဉ္စိ ကမ္မဋ္ဌာ၊ အကြင်တစုံတခုသော အမှုသည်ရင်း။ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်ညူးသော။ ယံ ဝတ္ထု၊ အကြင်ခုတင်အကျင့်သည်ရင်း။ သင်္ကဿရံ၊ ယုံမှားသဖြင့် အောက်မေ့အပ်သော။ ယံ ပြဟ္မစရိယံ၊ အကြင်မြတ်သော အကျင့်သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုအလုံးစုံသည်။ ဟဟာမိ၊ မျှားသော အကျိုးရှိသည်။ နု ဟောတိ၊ မပြစ်"ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

တာယနော၊ သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ ၍။ ဟဒကိုဏ်း၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ တတ္ထေဝ၊ ၌သာလျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တဿာ ရတ္တိယာ၊ တိုညှင်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ သိရိဝ္ဍေ၊ ရဟန်းတို့ကို။ "ဘိက္ခဝေါ၊ တို့။ ဣမံ ရတ္တိ"၊ ဤညှင်ကို။ တာယနော နာမ၊ သော။ ပုရာဏတိတ္ထကရော၊ သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ ပေ။ တတ္ထေဝ၊ ၌သာလျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တာယနဂါထာ၊ တာယနနှုတ်သား လျှောက်ထားသောဂါထာတို့ကို။ ဥဂ္ဂဏှာထ၊ သင်ယူကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တာယနဂါထာ၊တို့ကို။ ပရိယာပုဏာထ၊ ပို့ချကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တာယနဂါထာ၊ တို့ကို။ ဓာရေထ၊ နှုတ်ဖြင့်ဆောင်ကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တာယနဂါထာ၊ တို့သည်။ အတ္ထသံဟိတာ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့် စပ်ဖွဲ့ကုန်၏။ အာဒိပြဟ္မစရိယကာတိ၊ အရိယမဂ်ဟူသော မြတ်သော အကျင့်၏ ရှေ့ဆောင်ဖြစ်ကုန်၏"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

၉-နန္ဒိမသုတ်

ဧဝံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ပေ။ ခေါ ယနဿ ခေါ ယနဿ၊ ထိုအခါ၌။ နန္ဒိမာ ဒေဝပုတ္တော၊ လနတ်သားသည်။ ရာဟုနာ အသုရိန္ဒေန၊ ရာဟု အသုရိန်သည်။ ဂဟိတော၊ ဖမ်းထားအပ်သည်။ ယောတိ၊ ၏။ ဃထ ခေါ၊ ၌။ နန္ဒိမာ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အနုဿရမာနော၊ အောက်မေ့လျက်။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအသုရိန်ဖမ်းထားသော အချိန်၌—

ဝိရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝေ၊ ရှင်တော်ဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်၏။ (တုံ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။) သမ္ဗမိ၊ ခန္ဓာစသော အလုံးစုံ ကျင်းမြောင်းရာဌာနမှ။ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ ကင်းလွတ်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ (အယံ၊ တယည်တော်သည်။) သမ္ဘာဝေဠိပနော၊ ကျင်းမြောင်းရာအရပ်သို့ ရောက်နေသည်။ အသို၊ ဖြစ်၏။ ဘဝ ဝေ၊ ထိုတယည်တော်၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဘဝါတိ၊ ဖြစ်တော်မူပါလော့"ဟူသော။ ဗုဒ္ဓံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ်၊ ၌။ သဂဝါ၊ သည်။ စန္ဒိမ် ဒေဝပုတ္တံ၊ လ, နတ်သားကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ရာဟုံ အသုရိန်၊ ရာဟု အသုရိန်ကို—

"အရဟန္တံ၊ ပူဇော်ဖူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော။ တထာဂတံ၊ ငါဘုရားကို။ စန္ဒိမာ၊ လ, နတ်သားသည်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတော၊ မိုဝဲဆည်းကပ် သိမှတ်လေပြီ။ ရာဟု၊ ရာဟု အသုရိန်။ တုံ၊ သင်သည်။ စန္ဒံ၊ လ, နတ်သားကို။ ဟမ္ဘသု၊ လွှတ်ပါလော့။ ဗုဒ္ဓါ။ ဘုရားရှင်တို့သည်။ လောကာနုကမ္ပကာတိ၊ လောကကို အစဉ်စောင့်ရှောက်တော်မူတတ်ကုန်၏" ဟူသော။ ဂါထာယာ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဗဿာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူပြီ။

အထ ခေါ်၊ ၌။ ရာဟု အသုရိန္နော၊ ရာဟုအသုရိန်သည်။ စန္ဒိမံ ဒေဝပုတ္တံ၊ လ, နတ်သားကို။ မုဉ္စိတွာ၊ လွှတ်၍။ တရမာနရူပေါ၊ လျင်မြန်သောအသွင်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ ဝေပစိတ္တိ-အသုရိန္နော၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ (အတ္တိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၌။ ဆံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍။ လောမဟဋ္ဌော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထသည်ဖြစ်၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတံ ခေါ်၊ သော။ ရာဟုံ အသုရိန်၊ ရာဟု အသုရိန်ကို။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္နော၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်—

"ရာဟု၊ ရာဟု အသုရိန်။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သဗ္ဗရမာနောဝ၊ အဆောတလျင်သာလျှင်။ စန္ဒံ၊ လ, နတ်သားကို။ ဟမ္ဘသိ နု၊ လွှတ်ခဲ့သနည်း။ သံဝိဂ္ဂရူပေါ၊ ထိတ်လန့်သော အသွင်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အာဂမ္မ၊ လာ၍။ ကိံ၊ အဘယ်မှု။ ဘီတောဝ၊ ကြောက်လန့်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ တိဋ္ဌသိနု တိ၊ ရပ်တည်ဘိသနည်း" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဗဿာသိ၊ ပြီ။

(ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်။ အယံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။) ဗုဒ္ဓဂါထာဘိဘီတောဝ၊ ဘုရားရှင်၏ ဂါထာမှ အလွန်ကြောက်လန့်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ စန္ဒိမံ၊ လ, နတ်သားကို။ နော ဧစ မုဉ္စေယျ၊ အကယ်၍ မလွှတ်ငြားအုံ။ မေ၊ ကျွန်ုပ်၏။ မုဒ္ဓါ၊ ဦးထိပ်သည်။ သတ္တဓာ၊ ခုနှစ်စိတ်။ ဖလေ၊ ကွဲထု၏။ ဧဝန္တော၊ အသက်ရှင်သော်လည်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ နု လဘေ၊ မရ။ ဗ္ဗတိ၊ ဤသို့ ရာဟု အသုရိန်က ဆိုပြီ။

၁၀-သူရိယသုတ်

ဧဝံ။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဧကေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ သူရိယော ဒေဝပုတ္တော၊ ဝန နတ်သားသည်။ ရာဟုနာ အသုရိန္နေန၊ ရာဟုအသုရိန်သည်။ ဂဟိတော၊ ဖမ်းယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ်၊ ၌။ သူရိယော ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ အနုဿရမာနော၊ အောက်မေ့လျက်။ တာယံ ဝေလာယံ၊ တို ဖမ်းသောအချိန်၌—

"ဝီရ၊ သော။ ဗုဒ္ဓ၊ ရား။ တေ၊ အား။ နမော၊ သည်။ အတ္တု၊ ၏။ သမ္ဘဝီ၊ မှ။ ဝိမုတ္တော၊ သည်။ အသိ၊ ၏။ သမ္ဘာဝေဒ္ဓိပနော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ထဿ ဝေ၊ ၏။ သရဏံ၊ သည်။ ဘဝါတိ၊ ဖြစ်တော်မူလော့" ဟူသော။ ဗျာမ် ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သူရိယံ ဒေဝပုတ္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ရဟုံ အသုရိန္ဒံ၊ ကို ··

"ရာဟု၊ ရာဟု အသုရိန်။ သူရိယော၊ နေနတ်သားသည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ တထာ-ဂတံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂတော၊ ၏။ သူရိယံ၊ ကို။ ပမုဉ္စသု၊ လော့။ ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ လောကာနုကမ္ပကာ၊ ကုန်၏။

အန္ဓကာရေ၊ ကန်းသည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော။ တမသိ၊ အမိုက်တိုက်၌။ ပဘက်-ရော၊ အရောင်ကိုပြုတတ်သော။ ဝေရောစနော၊ ထွန်းတောက်ပသော အရောင်ရှိသော။ မဟာလိ၊ အဝန်းသဏ္ဌာန်ရှိသော။ ဥဂ္ဂတေဇော၊ ထက်သော တန်ခိုးရှိသော။ ယော သူရိ-ယော၊ အကြင် နေနတ်သားသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ရာဟု၊ ရာဟုအသုရိန်။ တံ၊ သည်။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ စရံ၊ သွားသော။ တံ သူရိယံ၊ ထိုနေနတ်သားကို။ မာဂိလိ၊ မမျှိုလင့်။ ရာဟု၊ ရိန်။ မမံ၊ ငါဘုရား၏။ ပဇံ၊ သားတော်ဖြစ်သော။ တံ သူရိယံ၊ ထို (သောတာပန်) နေနတ်သားကို။ ပမုဉ္စာတိ၊ လွှတ်လော့" ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ရာဟု အသုရိန္ဒော၊ သည်။ သူရိယံ ဒေဝပုတ္တံ၊ ကို။ မုဉ္စိတ္မာ၊ လွှတ်၍။ တရမာန-ရူပေါ၊ လျင်သောအသွင်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒော၊ ဝေပစိတ္တိ-အသုရိန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်-သည်ဖြစ်၍။ လောမဟံသဇာတော၊ ရွှင်ပျသော ကြက်သီးမွေးညင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ကေမန္ဒံ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ ကေမန္ဒံ၊ ၌။ ဌိတံ ခေါ၊ တည်သော။ ရာဟုံ အသုရိန္ဒံ၊ ကို။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒော၊ သည်—

"ရာဟု၊ ရိန်။ ကိံ နု၊ အဘယ်ကြောင့်။ သန္ဓရမာနောဝ၊ အဆောတလျင်သာလျင်။ သူရိယံ၊ ကို။ ပမုဉ္စသိ၊ လွှတ်ခဲ့သနည်း။ သံဝိဂ္ဂရူပေါ၊ ထိတ်လန့်သော အသွင်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အာဂမ္ဘ၊ လာလတ်၍။ ကိံ၊ အဘယ်မှ။ ဘီတောဝ၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍သာလျင်။ တိဋ္ဌသိတိ၊ ရပ်သနည်း" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

(ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်။) အဟံ၊ ငါသည်။ ဗုဒ္ဓဂါထာဘိတိတော၊ ဘုရားရှင်၏ဂါထာမှ ကြောက်လန့်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ သူရိယံ၊ နေနတ်သားကို။ နော ဝေ ပုဗ္ဗေယမ်ပိ၊ အကယ်၍မလွှတ်ဘူး"။ မေ၊ ငါ၏။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဦးခေါင်းသည်။ သတ္တဓာ၊ ခုနစ်စိတ်။ ဖလေ၊ ကွဲရာ၏။ ဧဝန္တော၊ အသက်ရှင်သော်လည်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ နု လဘေ၊ မရရှု။ ဟုတိ၊ ပြီ။

ပဌမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထို ပဌမဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဒ္ဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ကဿပါ၊ ၀၊ ကဿပသုတ်တို့။ မာဃော၊ ၀၊ မာဃသုတ်။ မာဃဝေါ၊ မာဃဝသုတ်။ ဒါမလိ၊ ဒါမလိသုတ်။ ကာမဒေါ၊ ကာမဒသုတ်။ ပဠာဟကဿပော ၀၊

---

[1] "ကိံ" နု ဘီတောဝ တိဋ္ဌသိ ဟူသော အမေးနှင့် လျှော်ညီစွာ ဗုဒ္ဓဂါထာဘိတိတော ဟု ပြင်၍ သမ္ဗန္ဓ-သည်။ ဗုဒ္ဓေယျံ ဟု ဧကိုလုက် ဗုဒ္ဓေယျ ဟု နိဂ္ဂဟိတလောပမဂ်သည်။ ရှေးသုတ်၌သည်း ဤနည်းမျှသာ အထူးတည်း။

ပဠာလစေတီသုတ်။ တာယနော၊ တာယနသုတ်။ စန္ဒိမသူရိယေန၊ စန္ဒိမသုတ်- သူရိယသုတ် နှင့်တကွ။ ထေ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သုတ်တို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။

၂-အဇ္ဇာဝထပိဏ္ဍိကဝဂ်

၁-စန္ဒိမသသုတ်

ဧ၂။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ တည်း။ပ။ ကေမန္ဒီ၊ ဘိ။ ဌိတော ခေါ၊ သော။ စန္ဒိမသော၊ သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ဘိ—

"ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဗျာနာနိ၊ ဗျာန်တို့ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ကောဓိ၊ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြင့်၍။ နိပကာ၊ ရင့်ကျက်သော ပညာရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ သတာ၊ သတိရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ (ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။) တေ ဟိ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သာလျှင်။ အမကာသေ၊ ခြင်မရှိသော။ ကစ္ဆေ၊ ရေပေါကုအရပ်၌။ ဝါ၊ ထောင်ကြား မြစ်ကြား ၌။ မဂါ ဣဝ၊ သားသမင်တို့ကဲ့သို့။ သောတ္ထိ ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့။ ဂမိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။

ယော၊ တို့သည်။ ဗျာနာနိ၊ တို့ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဧကစ္စယာ၊ ကိလေသာကို ဖွဲ့ကုန်၏။ တေ ဟိ၊ တို့သည်သာလျှင်၊ ဓောဃံ၊ ကုန်ရက်ကို။ ဆေတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ (သောတ္ထိ ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်သော။) အမ္ဗုဇောဝ၊ ငါးကဲ့သို့။ ပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့။ ဂမိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဘာသိ၊ ပြီ။

၂-ဝေဏ္ဍုသုတ်

ဧ၃။ ကေမန္ဒီ၊ ဘိ။ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ဝေဏ္ဍုဒေဝပုတ္တော၊ ဝေဏ္ဍုနတ်သားသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ဘိ—

"ယေ မနုဇာ၊ အကြင်လူတို့သည်။ ဂေါတမသာသနေ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။ ယုဇ္ဇံ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနုသိက္ခရေ၊ သိက္ခာသုံးပါးကို ကျင့်ကုန်၏။ တေ မနုဇာ၊ ထို လူတို့သည်။ ဘုဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပရိယုပါသိယ၊ သည်းခံပ်ခြင်းကြောင့်။ ဘုဒိတာဝါသိ၊ ချမ်းသာကုန်သည်သာတည်း" ဟူသော။ ဂုဏ် ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

(ဝေဏ္ဍု၊ ဝေဏ္ဍုနတ်သား။) ယော၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဓမ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ သိက္ခိပဒေ၊ ဆုံးမတိုင်းဝေသာတရားတို့ကို။ အနုသိက္ခန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ထေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ကာလေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော ကာလ၌။ ရာဃိနော၊ မကောင်းမှုကို နှိမ်နှိုက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည် ဖြစ်၍။ မဂ္ဂုဝသာဂါ၊ သေမင်း၏ အလိုတို့ လိုက်ရကုန်သည်။ နိ သိယုံ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ။ ဟုတိ၊ ဤသို့ ပိန့်တော်မူ၏။

၃-ဒီဃလဋ္ဌိသုတ်

၉၄။ (ဝေ၊ မေ သုတ်၊ ပေးပြီး) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂေဟေ၊ ၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှင်နက်ဘို့အား အစာကျွေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ဟု။ ကေမန္ဒီ၊ ၌။ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ဒီဃလဋ္ဌိဒေဝပုတ္တော၊ ဒီဃလဋ္ဌိနတ်သား သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ (သီဟ္ဠ သီးသာ စသော ဂါထာကို ပဌမဝဂ် ဒေဝပုတ္တ သံယုတ် ဒုတိယကဿပသုတ် စာပိုဒ် (၈၃) ၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

၄-နန္ဒနသုတ်

(ဒုတိ) ၉၅။ ကေမန္ဒီ၊ ၌။ ဌိတော ခေါ၊ သော။ နန္ဒနော၊ နန္ဒနအမည်ရှိသော။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို–

"ဘုရိပည၊ မြေကြီးအာသုနှင့်တူသော ပညာရှိတော်မူ၏သော။ ဂေါတမ၊ ဂေါတမနွယ်မှာဖွား ရှင်တော်ဘုရား။ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးလျှောက်ပါအုံ့။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဉာဏဒဿနံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဒဿနာသည်။ အနာဝဋံ၊ အပိတ်အပင်မရှိ။ ကထံဝိဓံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောသူကို။ သီလဝန္တံ၊ သီလရှိသောသူဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုပါကုန်သနည်း။ ကထံဝိဓံ၊ ကို။ ပညဝန္တံ၊ ပညာရှိသောသူဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုပါကုန်သနည်း။ ကထံဝိဓော၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အတိစ္စ၊ လွန်၍။ ဇာရိယတိ၊ နေပါသနည်း။ ကထံဝိဓံ၊ ကို။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ပူဇယန္တိ၊ ပူဇော်ပါကုန်သနည်း" ဟူသော။ ဂါထာယား ဖြင့်။ အဋ္ဌဘာသိ၊ ပြီ။

ယောဟု၊ အကြင်ရဟန္တာဟူ၏လ်သည်။ သီလဝါ၊လောကီလောကုတ္တရာ သီလရှိ၏။ ပညဝါ၊ လောကီလောကုတ္တရာပညာရှိ၏။ ဘာဝိတတ္တော၊ ပွါးမျှားအပ်သော ဘာဝနာစိတ်ရှိ၏။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်၏။ ဈာနရတော၊ ဈာန်၌ မွေ့လျော်၏။ သတိမာ၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံ၏။ အသု၊ ထိုရဟန္တာဟူ၏လ်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သောကာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်။ ဝိဂတာ၊ ကင်းကုန်ပြီ။ ဟတိနာ၊ ပယောက်ကုန်ပြီ။ ဒီဃာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိ၏။ အန္တိမဒေဟဓာရီ၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်ကို ဆောင်၏။

တထာဝိဓံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောသူကို။ သီလဝန္တံ၊ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တထာဝိဓံ၊ ကို။ ပညဝန္တံ၊ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာဝိဓော၊ ၏သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အတိစ္စ၊ ၍။ ဇာရိယတိ၊ နေ၏။ တထာဝိဓံ၊ ကို။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ပူဇယန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏။ ဟူတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၅-ဒုက္ခနသုတ်

(ပဌမ) ၉۶။ ကေမန္ဒီ၊ ၌။ ဌိတောခေါ၊သော။ နန္ဒနောဒေဝပုတ္တော၊ နန္ဒနနတ်သားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို–

"ဗုဒ္ဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ရတ္တိ ဒိဝံ၊ နေညဉ့်ပတ်လုံး။ အတန်တော၊ မယွင်းရိသည်ဖြစ်၍။ ဩဝါ၊ သံသရာတည်းဟူသော ရေအယဉ်ကို။ တရတိ၊ ကူးပါသနည်း။ ကော၊ သည်။ အပ္ပတိဋ္ဌေ၊ (အောက်၌) ထောက်တည်ရာလည်းမရှိသော။ အနာလမ္ဗေ၊ (အထက်၌) ဆဲရာလည်း မရှိသော။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်ရှာသော သံသရာ ရေအယဉ်၌။ သီဃတိ၊ မနစ်ပါသနည်း" ဟူသော။ ဂါထာယား ဖြင့်။ အဋ္ဌဘာသိ၊ ပြီ။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ သမ္ဘဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ပညဝါ၊ ပညာရှိ၏။ သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်၏။ အာသုဘိဝိမိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိ၏။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ဆေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုတ္တရံ၊ ကူးနိုင်ခဲသော။ ဣမံ၊ သံသရာရေအယဉ်ကို။ တရတိ။ ကူးနိုင်၏။ပ။

ယော၊ သည်။ ကာမသညာယ၊ ကာမသညာ (ဩရမ္ဘာဂိယသံယောဇဉ်) မှ။ ဝိရတော၊ ကင်း၏။ ရူပသံယောဇနောတိဂေါ၊ ရူပရာဂ (ဥဒ္ဓမ္ဘာဂိယ) သံယောဇဉ်ကိုလွန်၏။ နန္ဒီရာဂပရိက္ခီဏော၊ ကုန်ပြီးသော နန္ဒီရာဂလည်း ရှိ၏။ သော၊ သည်။ ဂမ္ဘီရေ၊ ၌။ နဿတိ၊ မနစ်။ ဣတိ၊ ပြီ။

၆-ဝါသုဒေဝသုတ်

(ရှေ) ၉၂။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတောခေါ၊ သော။ ဝါသုဒေဝေါ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ (သဗ္ဗဿာ ဝိယ စသောနှစ်ဂါထာကို သတ္တိတ် သတ္တိသုတ် စာမိုက် (၂၁)၌ အနက် ရေးခဲ့ပြီ)။

၇-သုပြဟ္မသုတ်

၉၇။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတော ခေါ၊ သော။ သုပြဟ္မာဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

"အနုပ္ပန္နေသု၊ မဖြစ်သေးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အယော၊ ကျွန်ုပ်။ ဥပ္ပတိတေသု၊ ဖြစ်ပြီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကိန္တေသု၊ ဆင်းရဲတို့ကြောင့်။ (မမ၊ ထပည့်တော်၏။) ဣဒံ စိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဥတြဿံ၊ ကြောက်ခ်ိန်၏။ (မမ၊ ၏။) ဣဒံ မနော၊ သည်။ ဥတ္တိဋ္ဌံ၊ ထိတ်လန့်၏။ အနုတြဿံ၊ မထိတ်လန့်မကြောက်ခ်ိန်ကြောင်းဖြစ်သော တရား သည်။ သစေ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အုံ။ တံ၊ ထိုတရားကို။ ပဟိတ္ဌေ၊ မေးအပ်သော။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ မေ၊ ထပည့်တော်အား။ အက္ခာယတိ၊ ပြောကြားတော်မူပါလော့" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဗဘာသိ၊ ပြီ။

ဗောဇ္ဈာ၊ ဗောဇ္ဈင်တရား ပွါးခြင်းကိုဂုဏ်း။ ထပသာ၊ ရုတင်အကျင့် ကျင့်ခြင်းကိုဂုဏ်း။ အညတြ၊ ကြဉ်ရှိ။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ သောတ္ထိ"၊ ချမ်းသာကို။ (အယံ၊ ငါဘုရား သည်။) နု ပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။ ဣတ္ထိယာသံဝရော၊ ဣတ္ထြီတို့ကို စောင့်စည်းခြင်းကို။ အညတြ၊ ၌။ ပါဏိနံ၊ တို့၏။ သောတ္ထိ ၊ ကို။ (အယံ သည်။) နု ပဿာမိ၊ မမူ။ သမ္ဘနိဿဂ္ဂါ၊ အလုံးစုံငြိတွယ်ခြင်း ကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကို။ အညတြ၊ ၌။ ပါဏိနံ၊ တို့၏။ သောတ္ထိ"၊ ကို။ (အယံ၊ သည်။) နု ပဿာမိ၊ မမူ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန့်တော်မူ၏။ (ဣဒမဝေါစ စသည်ပေးပြီ)။

၈-ကကုဝေါသုတ်

(ရှေ) ၉၉။ (ဝေ၊ မေသုတ်၊ ပေးပြီ။)ကော်ဝေသော။ သမယော်ဘ်။ ဘဂဝါ၊သည်။ သာဝတ္ထေ၊ သာဝတ္ထိ ပြည်၌။ မိဂဒါယေ၊ သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ ဖြစ်သော။ အဠဝိယံ၊ ဓိပ်ညိုသောတောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ကကုဓော ဒေဝပုတ္တော၊ ကကုနေတ်သား သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "သမဏ၊ အရှင်ရဟန်း။ နနု သိတိ၊ နှစ်သက်ပါ၏လော" ဟူသော။ ထေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ စ၊ လျှောက်ပြီ။ အာဝုသော၊ ကကုနေတ်သား။ ကိ"၊ အဘယ်ကို။ လဒ္ဓါ၊

ရှိ၍နည်း။ ဣဘိ၊ ဣသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ သောစသိ၊ စိုးရိမ်သလော။ ဣတိ၊ ဣသို့ လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ကကုဓနတ်သား။ ကိं၊ အာယဿဝတ္ထု သည်။ ဧယိတ္ထ၊ ဤနေရာ၌ ပျက်စီးသနည်း။ ဣတိ၊ ဣသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ နေဝ နုန္နသိ၊ နှစ်လည်း မနှစ်သက်ပါသလော။ နေ စ သောစသိ၊ စိုးလည်း မရိုးရိမ်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဧ။ အာဝုသော၊ ကကုဓနတ်သား။ ဝေါ၊ သင်ဆိုတိုင်း ဟုတ်၏။ ဣတိ၊ ဧ။

ဘိက္ခု၊ အရှင်ရဟန်း၊ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တုံ၊ အရှင်ရဟန်းသည်။ အနုဿော၊ ဆင်းရဲမရှိပါသလော။ ကစ္စိ၊နည်း။ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ နေ ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိပါသလော၊ ကစ္စိ၊နည်း၊ ကေမာသိနံ၊ တယောက်တည်းနေလေ့ရှိသော။ တံ၊ အရှင်ရဟန်းကို။ အရတိ။ မမ္မေ့လျော်ခြင်းသည်။ နာဘိကီရတိ၊ မနှိပ်စက်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဣသို့ လျှောက်၏။

ယက္ခ၊ ကကုဓနတ်သား။ အယံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧဝေ၊ စင်စစ်။ အနုဿော၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ မရှိ။ အထော၊ ထို့ပြင်။ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ နေ ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ အထော၊ ထို့ပြင်။ ဧကမာသိနံ၊ တယောက်တည်းနေလေ့ရှိသော။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ အရတိ၊ မမ္မေ့လျော်ခြင်းသည်။ နာဘိကီရတိ၊ မနှိပ်စက်။ ဣတိ၊ ဣသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘိက္ခု၊ အရှင်ရဟန်း။ တုံ၊ သည်း ကသေ၊ အဘယ်သို့၊ အနုဿော၊ ဆင်းရဲမရှိပါ သနည်း။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ နေ ဝိဇ္ဇတိ၊ နည်း။ ကထံ၊ အဘယ် ကြောင့်။ ဧကမာသိနံ၊ တယောက်တည်းနေလေ့ရှိသော။ တံ၊ အရှင်ရဟန်းကို။ အရတိ၊ သည်။ နာဘိကီရတိ၊ မနှိပ်စက်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဧ။

အာဝုသော၊ ကကုဓနတ်သား။ အယဉ္စာတယား ဖြစ်သော ဆင်းရဲရှိသူအား။ ဝေ၊ စင်စစ်။ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဧ။) နန္ဒိဇာတယား ဖြစ်သော နှစ်သက် ခြင်း တဏှာရှိသူအား။ ဝေ၊ စင်စစ်။ အတ္ထိ၊ ဆင်းရဲသည်။ (ဟောတိ၊ ဧ။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အနန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းတဏှာလည်း မရှိ။ အနုဿော၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲလည်း မရှိ။ ဝေါ၊ ဣသို့။ ဇာနာဟိ၊ သိလေလော့။ ဣတိ၊ ဧ။

ပြာယဟွတ်၊ အပယ်ရှိအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော။ ပရိနိဗ္ဗုတံ၊ ကိလေသာ ငြိမ်းအေး ပြီးသော။ အနန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းတဏှာမရှိသော။ အနုဿံ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ မရှိသော။ ဃောဏေ၊ ဃောကဏ္ဍ။ ဝိသတ္ထိကံ၊ တဏှာကို။ ကိတ္တေ၊ ကူးပြောက်ပြီးသော။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ စိရသံ၊ ကြာမြင့်မှ။ ပဿာမိ ဝတ၊ မြင်ရပေစုတကား။

၉-ဥဏ္ဍရသုတ်

၁၀၀။ (ဤသုတ်၌ အနက်ကို နဋ္ဌတ် ဥပနိယသုတ် စာပိုဒ် (၃) ၌ ရေးခဲ့ပြီ။ ဥဏ္ဍရနတ်သား နှင့် ဘုရားရှင် မေးမြေးကြသည်သာ ထူး၏။)

၁၀-အနာထပိဏ္ဍိကသုတ်

၁၀၁။ (ဤသုတ်၌ ဂါထာနက်ကို အာဒိတ္တတ် ဧတဝနသုတ် စာပိုဒ် (၄၈) ၌ ရေးခဲ့ပြီ။ အကြွင်းလည်း တာယနသုတ် စာပိုဒ် (၈၉) မှီးရှိပေး။)

ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒာ၊ ရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သော ဟိ ဒေဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ်သည်၊ ဘဝိဿတိ နု၊ ဖြစ်လေယောင်တကား။ အနာထပိဏ္ဍိကော-ဂဟပတိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတြာ၌။ အသ်ပွသနော၊ အလုန်ကြည်ညိုသည်။ အဟောသိတိ၊ ဖြစ်ပြီ" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကိုး အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယာဝတ္ထကံ ခေါ၊ အကြင် မျှလောက်သို့။ တယာ၊ သင်သည်။ တဂ္ဂဿယ၊ ကြံဆခြင်းဖြင့်။ ပတ္တော်၊ ရောက်ထိုက်၏။ တံ၊ ထိုမျှလောက်သို့။ အနုပတ္တော်၊ အစဉ်ရောက်အပ်ပြီ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဟိ၊ မှန်၏။ သော ဒေ-ဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ်ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒုတိယော၊ သော။ အနာထပိဏ္ဍိကဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုအနာထပိဏ္ဍိကဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

စန္ဒိမာ၊ စန္ဒိမသုတ်ဌင်း။ ဝေဠု၊ စ၊ ဝေဠုသုတ်ဌင်း။ ဒီဃလဋ္ဌိ စ၊ ဒီဃလဋ္ဌိသုတ်ဌင်း။ နန္ဒော၊ နန္ဒသုတ်ဌင်း။ စန္ဒနော၊ စန္ဒနသုတ်ဌင်း။ ဝါသုဒတ္တော စ၊ ဝါသုဒတ္တသုတ်ဌင်း။ သုပြဟာ၊ သုပြဟာသုတ်ဌင်း။ ကကုဓော၊ ကကုဓသုတ်နှင့်ထက္ခ။ နဝမော၊ ကိုးသုတ်မြောက်ဖြစ်သော၊ ဥတ္တရော၊ ဥတ္တရသုတ်ဌင်း။ ဒသမော၊ ဆယ်သုတ်မြောက်။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ္ဍိကသုတ်ဌင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၃-နာနာတိတ္ထိယဝဂ်

၁-သီဝသုတ်

ဝဝ၂။ (ဤသုတ် အနက်ကို သတ္တလ္လဟကာယိကဝဂ် သဗ္ဗဿုတ် စာမိ (၃၁) ၌ ရေးခဲ့ပြီး သီဝနတ်သားတဦးတည်းက လျှောက်ထားခြင်းနှင့် သဗ္ဗဿုတ်၌ နတ်အများ အသီးသီး လျှောက်ထားခြင်းသာ ထူး၏။)

၂-ဓေမသုတ်

ဝဝ၃။ ကေမန္ဓိ၊ ၌။ ဋ္ဌိတော ခေါ၊ သော။ ခေမော၊ ခေမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌—

"ဒုမ္မေဓော၊ ပညာမရှိကုန်သော။ ဗာလာ၊ သူမိုက်တို့သည်။ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင်အမှုသည်။ ကရုကပွလံ၊ ခါးစပ်သော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါပကံ၊ ယုတ်ညံ့သော။ တံ ကမ္မံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ အမိတ္တေန ဣဝ၊ ရန်သူသဖွယ်ဖြစ်သော။ အတ္တနာ၊ မိမိခန္ဓာကိုယ်ဖြင့်။ စရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏။

ယံ ကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍။ အနုတပတိ၊ နောင်တရန် ပူပန်ရ၏။ ယဿ၊ အကြင်အမှု၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ အဿုမုခေါ၊ မျက်နှာ၌ မျက်ရည်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ-မျက်ရည်ယိုသောမျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍။ ရောဒံ၊ ငိုကြွေးလျက်။ ပဋိသေဝတိ၊ ခံစား ရ၏။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ တံ ကမ္မံ၊ ထိုအမှုသည်။ နု သာဓု၊ မကောင်း။

ယံ ကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကတ္မာ၊ ပြုပြီး၍။ နာနုတပ္ပတိ၊ နောင်တဖန် မပူပန်ရ။ ယဿ၊ အကြင်အမှု၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ပတိတော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍။ သုမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိသေဝတိ၊ ခံစားရ၏။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ တဉ္စ ကမ္မံ၊ ထိုအမှု သည်ကား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။

ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဟိတံ၊ အစီးအပွါး ဟူ၍။ ဧသော၊ သိကြားအုံ့။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ပဋိကစ္စေဝ၊ မအိုမသေခင် ကြိုတင်၍သာလျှင်။ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။ မန္ဒာ၊ သိမြင်တတ်သော။ ဝီရော၊ ပညာရှိသည်။ သဘဒ္ဒိကစိန္တာယ၊ လှည်းဝင်ရိုးကျိုး သော လှည်းရှင်ယောကျ်ား၏ ကြံဆခြင်းဖြင့်။ နံ ပရက္ကမေ၊ အားမထုတ်ရာ။

သဘဒ္ဒိကော၊ လှည်းကို မောင်းနှင်သော ယောကျ်ားသည်။ မဂ္ဂံ၊ နူးညံ့ပြေပြစ်သော။ သမံ၊ ညီညွတ်သော။ မဟာပထံ၊ ခရီးလမ်းမကို။ ဟိတ္မာ၊ စွန့်ပစ်၍။ ဝိသမံ၊ မညီညွတ် သော။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးထမ်းသို့။ အာရုယှ၊ တက်၍။ အက္ခဿ ဘင်္ဂေန၊ လှည်းဝင်ရိုး ကျိုးသည် ရှိသော်။ အဝေါ့ယတိယထာ၊ ကြံမိုင်သကဲ့သို့။

ဧवံ၊ ဤအတူ။ မန္ဒော၊ ပညာ နံ့သောသူသည်။ ဓမ္မာ၊ သူတော်ကောင်းတရားမှ။ အပဂ္ဂမ္ဘ၊ ဝေးရောင်၍။ အဓမ္မံ၊ မသူတော်တို့၏တရားသို့။ အနုဝတ္တိယ၊ အစဉ်လိုက်၍။ မရဏမုခံ၊ သေမင်း၏ခံတွင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ အက္ခဿ ဘင်္ဂေနေဝ၊ လှည်းဝင်ရိုး ကျိုးသော ယောကျ်ားကဲ့သို့။ ဗျာယတိတိ၊ ကြံမိုင်၏” ဟုကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

၃-သေရိသုတ်

ဝဝ၎။ (ကောမဇ္ဇံ မှ ပတိဋ္ဌာ ဟောဇ္ဇီ ပါဠိနံ တိုင် အာဒိတ္တဝဂ် အနုသုတ် စာပိုဒ် (၄၃)၌ ရေးခဲ့ပြီ၊ သေရိနတ်သားက လျှောက်သည်သာ ထူး၏။)

ဘဒ္ဒေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အစ္စရိယံ၊ လက်ရှစ်ခတ်ထီး အုံ့ချီးထိုက်ပေစု။ ဘဒ္ဒေ၊ ထား။ အပ္ပဋိတံ၊ မပြစ်ဘူး အဦးအသစ် ဖြစ်ပေစု။ ဘဒ္ဒေ၊ ထား။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယေ နံ ဒဟ။ ပါဠိနှင့်၊ ဟူသော။ ဂုဏ်၊ ဤစကားတော်ကို။ ယာဝ သုဘာသိတံ၊ အလွန်ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်ပါပေစု။

ဘဒ္ဒေ၊ ထား။ ဘုတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘ၌ ဖြစ်ဘူးသည်ကား— အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်သော။ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်ဖြစ်သော။ ဒါနဿ၊ အလှူဒါန၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူး ပြောဆိုလေ့ရှိသော။ ထုဇာ၊ မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ ဘဒ္ဒေ၊ ထား။ တဿ မဟာ ဒါနပတိ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ စတူသု ဒ္ဝါရေသု၊ (ရောရှဝမ္မိ၏) တံခါးလေးဘက်တို့၌။ သမဏ ဗြာဟ္မဏ ကပဏဒ္ဒိက ဝနိမ္မက ယာစကာနံ၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏား သူဆင်းရဲ ခရီးသွား ဇုန်းတောင်းယာစကာတို့အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒီယတိ၊ လှူဒါန်းပေးကမ်းအပ်ဘူးပြီ။ ဘဒ္ဒေ၊ ထား။ အထ ခေါ၊ ဘုန်း။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ ဣတ္ထာဂါရံ၊ မောင်းမအပေါင်းသည်။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ “ဧဝံ ခေါ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်သာလျှင်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒီယတိ၊ ပေးလှူအပ်၏။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ နဒီယတိ၊ မပေးလှူအပ်။ သာဓု၊ တောင်းယန်ပါကုန်၏။ ယဒေ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ ဧဝံ၊ အရှင်မင်းကြီးကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဒါနာနိ၊ အလှူဒါနတို့ကို။ ဒဒေယျာမ၊ ပေးလှူလိုပါကုန်၏။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။

ကရေယျာမာတိ၊ ပြုလိုပါကုန်၏” ဟူသော။ တေ၊ ဤကောင်းကို။ အဝေါစ၊ သံတော်ဦးတင်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ထုး။ တဿ မယှံ၊ ထိုဘဝည်တော်၏။ “အဟံ ခေါ၊ ငါသည်။ ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်သည်။ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်သည်။ ဒါနဿ၊ အလှူဒါန၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ အသို့၊ ပြစ်၏။ ‘ဒါနံ၊ အလှူဒါနကို။ ဒဿာမာတိ၊ ပေးလှူပါကုန်အံ့’ ဟူ၍။ ဝဒန္တေ၊ ဆိုလာသူတို့ကို။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျင်။ ဝဒေယျုန္တိ၊ ပြောရုပါအံ့နည်း” ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ထုး။ သော ခေါ အဟံ၊ ထိုတဝည်တော် သည်။ ပထမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဒုါရံ၊ တံခါးကို။ ဗုဇ္ဈာဂါရဿ၊ မောင်းမအပေါင်းအား။ အဒါသိ၊ လှူခွင့်ပေးပြီ။ တတ္တ၊ ထိုပထမမြို့တံခါး၌။ ဗုဇ္ဈာဂါရဿ၊ မောင်းမအပေါင်းသည်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒိယိတ္တ၊ ပေးလှူအပ်ပြီ။ မမ၊ တပည့်တော်၏။ ဒါနံ၊ အလှူသည်။ ပဋိဂ္ဂဟိ၊ ဆုတ်ယုတ် လျော့ပါးပြီ။

ဘန္တေ၊ ထုး။ အထ ခေါ၊ ၌။ မံ၊ ကို။ အနုယန္တာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ ခတ္တိယာ၊ မင်းတို့သည်။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ “ဒေဝ ခေါ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒိယတိ၊ ပေးလှူအပ်၏။ ဗုဇ္ဈာဂါရဿ၊ မောင်းမအပေါင်းသည်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒိယတိ၊ အပ်၏။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ နု ဒိယတိ၊ မပေးလှူအပ်။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါကုန်၏။ မယမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ ခေါ၊ အရှင်မင်းကြီးကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဒါနာနိ၊ တို့ကို။ ဒဒေယျာမ၊ ကုန်၏။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကရေယျာမာတိ၊ ကုန်၏” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ထုး။ တဿ မယှံ၊ ၏။ ပ။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ထုး။ သော ခေါ အဟံ၊ သည်။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဒုါရံ၊ တံခါးကို။ အနုယန္တာနံ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ ခတ္တိယာနံ၊ မင်းတို့အား။ အဒါသိ၊ လှူခွင့်ပေးပြီ။ တတ္တ၊ ထိုဒုတိယမြို့တံခါး၌။ အနုယန္တာနံ၊ ကုန်သော။ ခတ္တိယာနံ၊ တို့သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒိယိတ္တ၊ ပေးလှူအပ်ပြီ။ မမ၊ ၏။ ဒါနံ၊ သည်။ ပဋိဂ္ဂဟိ၊ ဆုတ်ယုတ်လျော့ပါးပြီ။

ဘန္တေ၊ ထုး။ အထ ခေါ၊ ၌။ မံ၊ ကို။ ဗလကာယာ၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်းသည်။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍ “ဒေဝ ခေါ၊ သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒိယတိ၊ အပ်၏။ ပ။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ နု ဒိယတိ၊ မပေးလှူအပ်။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါကုန်၏။ မယမ္ပိ၊ တို့သည်လည်း။ ခေါ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဒါနာနိ၊ တို့ကို။ ဒဒေယျာမ၊ ကုန်၏။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကရေယျာမာတိ၊ ကုန်၏” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ထုး။ တဿ မယှံ၊ ၏။ ပ။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ထုး။ သော ခေါ အဟံ၊ သည်။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော။ ဒုါရံ၊ တံခါးကို။ ဗလကာယဿ၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်းအား။ အဒါသိ၊ လှူခွင့်ပေးပြီ။ မမ၊ ၏။ ဒါနံ၊သည်။ ပဋိဂ္ဂဟိ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ ထုး။ အထ ခေါ၊ ၌။ မံ၊ ကို။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုဏ္ဏား သူကြွယ်တို့သည်။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ “ဒေဝ ခေါ၊ သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒိယတိ၊ အပ်၏။ ပ။ အမှာကံ၊ တို့သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ နု ဒိယတိ၊ မပေးလှူအပ်။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါကုန်၏။ မယမ္ပိ၊ တို့သည်လည်း။ ပ။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကရေယျာမာတိ၊ ကုန်၏” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ထုး။ တဿ မယှံ၊ ၏။ ပ။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ထုး။ သော ခေါ အဟံ၊ သည်။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ ဒုါရံ၊ ကို။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကာနံ၊ တို့အား။ အဒါသိ၊ ပြီ။ တတ္တ၊ ထိုစတုတ္ထ တံခါး၌။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကာနံ၊ တို့သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒိယတိ၊ အပ်၏။ မမ၊ ၏။ ဒါနံ၊ သည်။ ပဋိဂ္ဂဟိ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပ၊ ကို။ ပုရိသာ၊ မင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည်။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ၌။ "ဒါနိ၊ ယာဒုအခါ၌။ ဒေဝသာ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ ကောစိ (ကတ္တစိ)၊ တစုံတခုသော တံခါး၌။ ဒါနိ၊ ကို။ နု ဖီယတိတိ၊ မပေးမထွေ့အပ်" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တေ ပုရိသေ၊ ထိုမင်းချင်း ယောကျ်ားတို့ကို "ဘဏေ၊ မင်းချင်းတို့။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ ဗာဟိရေသု၊ အပြင်ကုန် သော။ ဇနပဒေသု၊ နေပုဒ်တို့၌။ ယော အာယော၊ အကြင်အခွန်ဘဏ္ဍာသည်။ သဗ္ဗာယတိ၊ ကောင်းစွာပြစ်၏။ ထဝေါ၊ ထိုအခွန်ဘဏ္ဍာမှ။ ဥပဇ္ဈံ၊ ထက်ဝက်ကို။ အန္တေပုရေ၊ နန်းတော်တွင်း သို့။ ပဝေသေထ၊ သွင်းကြကုန်လော့။ ဥပဇ္ဈံ၊ ထက်ဝက်ကို။ တတ္ထေဝ၊ ထိုနန်းတော်တွင်း၌ သာလျှင်။ သမဏ ဗြာဟ္မဏ ကပဏဒ္ဒိက ဝနိပ္ပက ယာစကာနံ၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏား သူဆင်းရဲ ဧရိုးသွား ရုန်းတောင်းယာစကာတို့အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေထာတိ၊ ပေးလှူကြကုန်လော့" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧသာ ခေါ အဟံ၊ သည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်သော အနှစ်ရှစ်သောင်းကာလပတ်လုံး။ ကတာနံ၊ ပြုအပ်ကုန်သော။ ပုညာနံ၊ ကောင်းမှု တို့၏။ ဝေ၊ သို့။ ဒီဃရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။ ကတာနံ၊ ပြုအပ်ကုန်သော။ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့၏။ "ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။, ဘော်ကန္ဓိ ဝါ၊ ဤမျှ"ဟူ၍ရင်း။ "ပုညဝိပါကော၊ ကောင်းမှု၏ အကျိုးသည်။ ဘော်ကောတိ ဝါ၊ ဤမျှ"ဟူ၍ရင်း။ "သဗ္ဗေ၊ နတ်ပြည်၌။ ဘော်ကေ၊ ဤမျှ။ ဌာတမ္ဘန္တိ ဝါ၊ တည်နေရာ၏"ဟူ၍ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိယန္တံ၊ အပိုင်းအခြားကို။ နာဓိဂစ္ဆာမိ၊ မသိနိုင်။ ဘန္တေ၊ ရား။ အစ္ဆရိယံ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အုံ့ချီးလောက်ပေစ့။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဗ္ဘုတံ၊ မပြစ်စဘူး အဦးအသစ်ပြစ်ပေစ့။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတော၊ သည်။ပ။ ယာဝ သုဘာသိတံ၊ အလွန်ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပါပေစ့။

၄-ဆန္ဒိကာရသုတ်

ဝ၀၅။ (ဤဆန္ဒိကာရသုတ်သည် အာဒိတ္တဝဂ် ဆန္ဒိကာရသုတ်စာပိုဒ် (၅၀) နှင့် မထူးပြီ။)

၅-ဇန္တုသုတ်

ဝ၀၆။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ။) ကော်၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာ ကုန်သော။ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ ဟိမဝန္တပဿေ၊ ဟိမဝန္တာတောင်၏ နံပါး၌။ အရညကုဋိယာ (ယ)၊ တောကျောင်း၌။ ဥဒ္ဓတာ၊ စိတ်ပျံ့လွင့်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဥန္ဒဋာ၊ ကျူးပင်ဆယောင် မာန်ထောင်တက်ကြွကုန်သည် ဖြစ်၍။ စပလာ၊ (သပိတ် သက်နီး စသည်ကို တန်းဆာဆင်ခြင်း၌) လျှပ်ပေါ်လောလီကုန်သည်ဖြစ်၍။ မုခရာ၊ ကြမ်းတမ်း သော နှုတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိကိဏ္ဏဝါစာ၊ အကျိုးမပါ ကျဲဖြာသောစကား ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မုဋ္ဌဿတိနော၊ မှတ်သောသတိ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အသမ္ပဇာနာ၊ ပညာအဆင်ခြင်မရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ အသမာဟိတာ၊ မတည်ကြည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဗ္ဗန္တစိတ္တာ၊ မ ရပ်မတည် လည်သောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပါကတိန္ဒြိယာ၊ ထင်ရှားပေါ်လွင်သော ဣန္ဒြေရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘန္တေ၊ ဘန္တေမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ ပန္နရသေ၊ တဆယ့်ငါးရက်မြောက် သော။ တဒဟုပေါသထေ၊ ထိုနေ့ ဥပုသ်နေ့၌။ ယေန၊ ၌။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၌။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထို့ကို—

"ပုရေ၊ ရှေးခဏ။ ဂေါတမသာဝကာ၊ ဂေါတမ၏တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်း တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ လိုချင်တပ်မက်ခြင်း (တဏှာ) မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပိဏ္ဍံ၊ အရောရော အနှောနှော ဆွမ်းကို။ သေနာ၊ ရှာမှီးကြကုန်လျက်။ အနိစ္စာ၊ လိုချင်တပ်မက်ခြင်း (တဏှာ) မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သယနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို။ သေနာ၊ ရှာမှီး ကြကုန်လျက်။ သုခဇီဝိနော၊ ချမ်းသာစွာ အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ လောကေ၊ လောကဌ်။ အနိစ္စတံ၊ အပြုမရှိသော အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊သိကုန်၍။ ဒုက္ခဿ၊ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊အဆုံးကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်ပြီ။

သံဃသ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ အဠင်္ဂ ကတ္တာ၊ လက်ဆုပ်ချီ၍။ အယံ၊ တပည့်တော် သည်။ ဣဒ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝါ၊ ဤအရပ်၌။ ကေစေ၊ အချို့သောရဟန်းတို့ကို။ ဝဒါမိ၊ သျှောက်ပါ၏။ (ဣဒ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝါ၊ ဤအရပ်၌။ ကေစေ၊ အချို့ ၎ င်း ရဟန်းတို့သည်။) ဂါဟေ၊ ရှာ၌။ ဂါမဏိကာ ဝိယ၊ စဉ်းလဲသော ရွာသူကြီးတို့ကဲ့သို့။ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဒုပ္ပေါသံ၊ မေ့မြှုပ်ခဲသည်၏ အဖြစ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပရာဂါရသု၊ သူတပါးအိမ်တို့၌။ မုစ္ဆိတာ၊ ကိလေသာဖြင့် မိန်မောတွေဝေကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဘုတ္တာ ဘုတ္တာ၊ စားပြီး စားပြီးကုန်၍။ နိပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ အိပ်နေကုန်၏။ ပေတာ၊ သူသေကောင်တို့သည်။ အပဝိဒ္ဓါ၊ ဆွေမျိုးတို့စွန့်ပစ်အပ်ကုန်သည်။ အနာထာ၊ ကိုးကွယ်ရာ မရှိကုန်သည်။ (ဟောန္တိ) ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အပဝိဒ္ဓါ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့ စွန့်ပစ်အပ်ကုန်သည်။ အနာထာ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ပါဒဋ္ဌ-တေကာ၊ အနက်မဲ့။)

ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေ ခေါ၊ ထိုခဟန်းတို့ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘာသိတံ၊ လျှောက်အပ်ပါပြီ။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့လျော့ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ အယံ၊ တပည့်တော်သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်း တို့အား။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ ကရောမိတိ၊ ပြုပါ၏" ဟူသော။ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာ တို့ဖြင့်။ အဠ္ဘာဘာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

၆-ရောဟိတဿသုတ်

၁၀၇။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ရောဟိတဿော၊ ရောဟိ တဿမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သား။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ယတ္တ၊ အကြင်ကြွေရာ၌။ (ယော၊ အကြင်သူသည်။) နု ခေါယတိ၊ ဟရီသနေမနေ။ နု ဧယတိ၊ မအိုး။ နု မီယတိ၊ မသေ။ နု စဝတိ၊ မရွှေ့လျော။ နု ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဘဝသစ်သို့ မကပ်ရောက်။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ (တတ္တ၊ ထိုစကြ ဝဠာ၌။) သော၊ ထိုသူသည်။ လောကဿ၊ လောကဏ်။အန္တော၊ အဆုံးကို။ ဝါ၊ သို့။ ဥတုံ ဝါ၊ သိခြင်းငါ့ငင်း။ ဒဋ္ဌုံ ဝါ၊ မြင်ခြင်းငါ့ငင်း။ ဂမနေန၊ ခြေလျင်သွားခြင်းဖြင့်။ ပါပုဏိတုံ ဝါ၊ ရောက်ခြင်းငါ့ငင်း။ သက္ကာ နု ခေါတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါမည်လော" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ အာဝုသော၊ ရောဟိတဿနတ်သား။ ယတ္တ၊ အကြင်စကြဝဠာ၌။ ပ။ နု ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဘဝသစ်သို့မကပ်ရောက်။ တတ္တ၊ထိုကြွေ(ကြ)ဝဠာ၌။ တေနေ၊ထိုသူသည်။ လောကဿ၊ သခါရလောကဏ်။ အန္တံ၊ အဆုံး (နိဗ္ဗာန်) ကို။ ဝါ၊ သို့။ (နတ်သားက ဩကာသလောကဏ်အဆုံးကို လျှောက်

သော်လည်း ဘုရားရှင်က သင်္ခါရလောကၦ်အဆုံးကို မိန့်တော်မူ၏။) ဥာတေယျန္တိ၊သိတိုက်၏ ဟူ၍။ ဒိဋ္ဌေယျန္တိ၊ မြင်ထိုက်၏ ဟူ၍။ ဂမနေန၊ ခြေလျင်သွားခြင်းဖြင့်။ ပတ္တေယျန္တိ၊ ရောက်ထိုက်၏ ဟူ၍။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ အစ္ဆရိယံ၊ စု။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဗ္ဘုတံ၊ စု။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "အာဝုသော၊ ရောဟိတဿနတ်သား။ ယတ္ထ၊ ဌ်။ပ။ နဝဒါမိတိ၊ ဟောတော်မမူ" ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤကားတော်ကို။ ယာဝ သုဘာသိတံ၊ အလွန်ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပါပေစု။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘုတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘဝ်ဖြစ်ပေါ်ဘူးသည်ကား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘောဇ-ပုတ္တော၊ ရွာသူကြီး၏သားဖြစ်သော။ ဣဒ္ဓိမာ၊ ထန်ခိုးကြီးသော။ ဝေဟာသက်မော၊ ကောင်းကင်ခွ် သွားလာနိုင်သော။ ရောဟိတဿော နာမ၊ ရောဟိတဿအမည်ရှိသော။ ဣသိ၊ ရသေ့သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပါပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဒဠ္ဍမေဓော၊ ခိုင်ခန့်သော လေးကိုတင်နိုင်သော။ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာသင်အပ်ပြီးသော လေးအတတ်ရှိသော။ ကတဟတ္ထော၊ လေ့ကျင့်အပ်ပြီးသော လက်ရှိသော။ ဝါ၊ လက်ပြောင့် လက်တဲ့သော။ ကတူပါသနော၊ ကပ်ချိပ်ပြုအပ်သော မြားရှိသော။ (မြား, ပြပ္ပ်ဌ် အောင်ပ္ပရသော။) ဓနုဂ္ဂဟော၊ လေးသမားကျော်သည်။ လဟုကေန၊ လျင်မြန်သော။ အသနေန၊ မြားဖြင့်။ အဗ္ဘုကသိရေနေဝ၊ မဟင်ပန်းသဖြင့်သာလျှင်။ တိရိယံ၊ ဗီလာ။ ထာလဗ္ဘာယံ၊ ထန်းလုံးရိပ်ကို။ အဘိပါတေယျ ဩယျုထာပိ နာမ၊ လွန်ချဲ့ကျစေရာသကဲ့သို့။ ဘဿ မယ္ဟံ၊ ထို တပည့်တော်၏။ ဝေဂေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဇဝေ၊ လျင်မြန်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပါပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပုရတ္ထိမာ သမုဒ္ဒါ၊ အရှေ့သမုဒ္ဒရာမှ။ ပစ္ဆိမော သမုဒ္ဒေါ၊ အနောက်သမုဒ္ဒရာသည်။ ဒုရေ ဩယျုထာပိ၊ ကွာလှမ်းသကဲ့သို့။ ဘဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ ဝေဂေ၊ ဟော။ ပဒဝီတိဟာရော၊ ခြေဖဝါး လှမ်းခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ ဂမနေန၊ ခြေလျင်သွားခြင်းဖြင့်။ လောကဿ၊ ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးသို့။ ပါပုဏိဿာမိတိ၊ ရောက်အံ့" ဟူသော။ ဇဝေါ၊ သော။ ဣဒ္ဓိဘာဝတံ၊ အလို သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေဂေန ခေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဇဝေန စ၊ လျင်မြန်ခြင်းနှင့်ဌင်း။ ဝေဂေန၊ သော။ ပဒဝီတိဟာရေန စ၊ ခြေလှမ်းနှင့်ဌင်း။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ သော အဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ အသိတ ပီတ ခါယိတ သာယိတာ၊ စားခြင်း သောက်ခြင်း ခဲခြင်း လျက်ခြင်းမှ။ အညတြေဝ၊ ကြဉ်ရှိသာလျှင်။ ဥစ္စာရ ပဿာဝ ကမ္မာ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်စွန့်ခြင်းအမှုမှ။ အညတြေဝ၊ ကြဉ်ရှိသာလျှင်။ နိဒ္ဒါ ကိလမထ ပဋိဝိနောဒနာ၊ အိပ်ငိုက်ခြင်း ပင်ပန်း ခြင်းတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းမှ။ အညတြေဝ၊ ကြဉ်ရှိသာလျှင်။ ဝဿသတာ-ယုကော၊ အနှစ်တရာ အသက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝဿသတေဝိ၊ အနှစ်တရာ အသက်ရှည်သည်ဖြစ်၍။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာ ပတ်လုံး။ ဂန္တွာ၊ သွားသော်လည်း။ လောကဿ၊ စက္ကဝဠာလောကၦ်။ အန္တံ၊ အဆုံးသို့။ အပတ္တာဝ၊ မရောက်မူ၍သာလျှင်။ အန္တရာဝ၊ စက္ကဝဠာ၏အဆုံးကို ရှာသော အကြားဌ်သာလျှင်။ ကာလကတော၊ သေလွန်ခဲ့ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ အစ္ဆရိယံ၊ စု။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဗ္ဘုတံ၊ စု။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "အာဝုသော၊ ရောဟိတဿနတ်သား။ ယတ္ထ၊ ဌ်။ပ။ နဝဒါမိတိ၊ ဟောတော်မမူ" ဟူသော။ ဣဒံ၊ ကို။ ယာဝ သုသာသိတံ၊ အလွန်ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပါပေစု။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

အာဝုသော၊ ရောဟိတဿနတ်သား။ 'လောကဿ၊ သင်္ခါရလောကၦ်။ အန္တံ၊ အဆုံးသို့။ အပတ္တာ၊ မရောက်မူ၍။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏။ အန္တကိရိယံ၊ အဆုံးကို ပြုခြင်းကို။ အဟံ၊

ငါဘုရားသည်။ နု ခေါ် ပန ဝဒါမိ၊ယောတော်မမှု။ အာဝုသော၊ရောဟိတဿနတ်သား။အပိ စ ခေါ်၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဗျာမမတ္တေ၊ တလံမျှလောက်သော။ သသည်မို့၊ သညာရှိသော။ သမနော၊ စိတ်ရှိသော။ ဣမသ္မိံ ယေဝ ကဠေဝရေ၊ ဤအဓေါဝင်ယုပ်ရှိသာလျှင်။ လောကဉ္စ၊ လောကခေါ် သော ဒုက္ခသစ္စာကိုရင်း။ လောကသမုဒယဉ္စ၊ လောကခေါ် ဖြစ်ကြောင်း သမုဒယသစ္စာကိုရင်း။ လောကနိရောဓဉ္စ၊ လောကချုပ်ရာ နိုရောဓသစ္စာကိုရင်း။ လောကနိရောဓဂါမိနိ စ ပဋိပဒံ၊ လောကခေါ် ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့် မဂ္ဂသစ္စာကိုရင်း။ အယံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပညပေမိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

လောကဿ၊ သခါရလောကခေါ်။ အန္တေ၊ အဆုံးသို့။ ဂမနေန၊ ခြေလျင်သွားခြင်းဖြင့်။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ နု ပတ္တမ္ပေါ၊ မရောက်လိုက် မရောက်နိုင်။ လောကန္တံ၊ သခါရလောကခေါ် အဆုံးသို့။ အပတ္တာ၊ မရောက်ပဲလျက်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှု။ ပမောစနံ၊ လွတ်မြောက်ခြင်းသည်။ နု စ အတ္ထိ၊ မရှိဘည်သာတည်း။

ဘဘွာ၊ ထို့ကြောင့်။ သုမေဓော၊ ကောင်းသော ပညာရှိသော။ လောကန္တဂူ၊ သခါရလောကခေါ် အဆုံးနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ပြီးသော။ ဝုသိတဗြဟ္မစရိယော၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော အရိယမဂ်အကျင့်မြတ် ရှိသော။ သမိတာဝီ၊ မကောင်းမှု ငြိမ်းပြီးသော။ လောကဝိဒူ၊ လောကကို သိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လောကဿ၊ သခါရလောကခေါ်။ အန္တံ၊ အဆုံး(နိဗ္ဗာန်)ကို။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ ဥ တဿ၊ သိမြင်၍။ ဣမဿ လောကံ၊ ဤပရဿပ္ပန်လောကကိုရင်း။ ပရဿ လောကံ၊ တမလွန်လောကကိုရင်း။ နု အာသိသတိ၊ မတောင့်တ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၂-နန္ဒနသုတ်

၁၀၁။ (ဤသုတ်သည် ၁-ဒေဝတာသံယုတ် ၁-နဠဝဂ် ၄-အာနန္ဒိသုတ် စာပိုဒ် (၄) နှင့် တူပြီ။)

၈-နန္ဒိဝိသာဒသုတ်

၁၀၉။ (စာပိုဒ်ရေ ၂၉၊ ၁-ဒေဝတာသံယုတ်၊ ၃၊ သတ္တိဝဂ်၊ ၉-စတုစက္ကသုတ်နှင့် တူပြီ။)

၉-သုသီမသုတ်

၁၁၀။ သာဝတ္ထိနိဒါန်၊ တည်း။ အထ ခေါ်၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီး။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ၌။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နံ ခေါ်၊ သော။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "အာနန္ဒ၊ နု၊ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ တုယှမ္ပိ၊ သင့်၏စိတ်၌လည်း။ ရှေ့တိ နောတိ၊ နှစ်သက်၏လော။ ဝါ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏လော" ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရှင်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အဗာလဿ၊ မိုက်သော။ အဒုဋ္ဌဿ၊ မပြစ်မှားသော၊ အမူဋ္ဌဿ၊ မတွေဝေသော။ အဝိပ္ပလ္လတ္တစိတ္တဿ၊ မယ်ယွင်းသောစိတ်ရှိသော။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏ စိတ်၌။ နု ရှေ့ယျ၊ နာမ၊ မနှစ်သက်ဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။

မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိ၏။ပ။ပုထုပညော၊ အထူးထူးသော ပညာလည်း ရှိ၏။ပ။ ဟာသ-ပညော၊ ရွှင်သောပညာလည်းရှိ၏။ပ။ ဇဝနပညော၊ လျင်သော ပညာလည်းရှိ၏။ပ။ တိက္ခ-ပညော၊ ထက်သောပညာလည်းရှိ၏။ပ။ နိဗ္ဗေဓိကပညော၊ ထိုးထွင်းသောပညာလည်းရှိ၏။ပ။ အပ္ပိစ္ဆော၊ နည်းသောအလိုလည်းရှိ၏ ။ပ။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလည်း ရောင့်ရဲလွယ်၏။ပ။ ပဝိဝိတ္တော၊ ကာယစိတ္တ ဥပဓိတို့မှ ကင်းဆိတ်တော်မူ၏။ပ။ အသံသဋ္ဌော၊ ဒကာန စသည်တို့နှင့် ရောနှောတော်မမူ ။ပ။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယလည်း ရှိ၏ ။ပ။ ဝတ္တာ၊ ပြောဟာလည်း ပြောဟောတတ်၏။ပ။ ဝစနက္ခမော၊ စကားကိုလည်း သည်းခံတတ်၏။ပ။ စောဒကော၊ ဆုံးမလည်း ဆုံးမပေးတတ်၏။ပ။ ပါပဂရဟီ၊ ယုတ်မာသော ပုဂ္ဂိုလ်, မမွတ္ခိုကို ကဲ့ရဲ့လည်း ကဲ့ရဲ့တတ်၏။ ဘန္တေ၊ ဟုး။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အဗာလဿ၊ သော။ အဒုဋ္ဌဿ၊ သော၊ အမူဋ္ဌဿ၊ သော။ အဝိပ်လ္လတ္တစိတ္တဿ၊ သော။ ကဿ၊ ၏ စိတ်၌။ နု ရှေ့ယျနာမ၊ မနုစ်သက်ဘဲရှိပါ၍ချေအုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ တော်။ ဤ"ကဿ ဟိ'နာမ" စသော စကားသည်။ ဝေ၊ သင်ဆိုတိုင်း မှန်၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ တော်၊ သည်။ ဝေ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အဗာလဿ၊ သော။ အဒုဋ္ဌဿ၊ သော။ အမူဋ္ဌဿ၊သော။ အဝိပလ္လတ္တစိတ္တဿ၊သော။ ကဿ၊ ၏ စိတ်၌။ နု ရှေ့ယျနာမ၊ အုံ့နည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ပ။ နု ရှေ့ယျ၊ အုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ သုသိမော၊ သုသိမမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မတော သာရိ-ပုတ္တဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဘညမာနေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ မဟတိယာ၊ မျှားစွာ သော။ ဒေဝပုတ္တပရိသာယ၊ နတ်သားပရိသတ်သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်လျက်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါ-ဒေတ္မာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတော ခေါ၊ သော။ သုသိမော၊ သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တော်၊ ဤကဿဟိနာမ" စသော စကားသည်။ ဝေ၊ မိန့်တော်မူတိုင်းမှန်ပါ၏။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တော်၊ သည်။ ဝေ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အဗာလဿ၊ သော။ပ။ နရှေ့ယျနာမ၊ နည်း။

ဘန္တေ၊ ဟုး။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ယာဝဇီဝံ ဒေဝပုတ္တပရိသံ၊ အကြင်အကြင်နတ်သားပရိ-သတ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ခဲ့ဘူးပါ၏။ (ဝေ၊ ဤသို့ ချဉ်းကပ်သည်ရှိသော်။) "အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ၏။ပ။ အာ)ယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ပါပဂရဟီတိ၊ ယုတ်မာ-သော ပုဂ္ဂိုလ်မမွတ္ခိုကို ကဲ့ရဲ့လည်း ကဲ့ရဲ့တတ်၏" ဟုသော။ ထေရော ဗဟုလံ သဒ္ဒံ၊ ထို မျှားစွာ သော အရှင်သာရိပုတ္တရာအား ချီးမွမ်းသော အသံကိုသာလျှင်။ သုဏာမိ၊ ကြားရပါ၏။ ဘန္တေ၊ ဟုး။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အဗာလဿ၊ သော။ပ။ နရှေ့ယျနာမ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုသိမနတ်သားက လျှောက်၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ သုသိမဿ၊ သော။ ဒေဝပုတ္တဿ၊ ၏။ ဒေဝပုတ္တပရိသာ၊ သည်။ အာယသ္မ-တော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဘညမာနေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ရှိသော်။ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပမုဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ ပီတိသောမနဿဇာတာ၊ ဖြစ်သော ပီတိသောမနဿရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဒ္ဓုမာယမာ၊အထူးထူးကုန်သော(၆)။ ဝဏ္ဏနီဘာ၊ အဆင်းအရောင်တို့ကို။ ဥပဒံသေတိ၊ထင်ရှားပြ၏။

သေယျထာပိ နာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ သုဒဿာ၊ ကောင်းသော။ ဇာတိမာ၊ အမျိုးဇာတ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဘဒ္ဒလာ၊ ရှစ်ခြောင့်ရှိသော။ သုပရိကမ္မကတာ၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော။ မ.ဘိဝဏ္ဏိ ဣဿယာ၊ ပဗ္ဗတမြောင်းကြောင်းမျက်နှာသည်။ ပဗ္ဗတကမ္မလ၊ စွေးစွေးနီသော ကမ္မလာ ၌။ နိက္ခိတ္တောဝ၊ ထားအပ်သည်ရှိသော်။ ဘာသတေ စ၊ ထွန်းလည်း ထွန်းလင်းသကဲ့သို့ရှင်း။ တပတေ စ၊ တောက်လည်း တောက်ပသကဲ့သို့ရှင်း။ ဝိရောစတိ စ၊ တင့်လည်း တင့်တယ်သကဲ့သို့ရှင်း။ ဝေမော၊ ထို့အတူ။ သုသိမာ၊ သော။ ဒေဝပုတ္တာ၊ ၏။ ဒေဝပုတ္တပရိသာ၊ သည်။ပ။ ဥပဓံသေတိ၊ ပြၿိ။

သေယျထာပိ နာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဒက္ခကမ္မာရပုတ္တ ဥက္ကာမုခ သုကုသလသမ္ဘတ္ခဲ့၊ ကျမ်းကျင်၍ အားထုန်လိမ္မာသော ရွှေပန်းထိမ်သည်သားသည် ဖိုဝန်ကို၍ ကောင်းစွာကြည်လင်စေအပ်သော။ ပဗ္ဗတကမ္မလ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တော်၊ ထားအပ်သော။ ဇမ္ဗောနဒ၊ ငါးသုတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော။ နိက္ခံ၊ ဇမ္ဗူရေစ်ရွှေဘန်းဆာသည်။ ဘာသတေ စ၊ ရင်း။တပတေ စ၊ တောက်ပသကဲ့သို့ရင်း။ဝိရောစ-ပိ၊ စ။ ရင်း ဝေမော၊ ထို့အတူ။ သုသိမာ၊ သော။ ဒေဝပုတ္တာ၊ ၏။ ဒေဝပုတ္တပရိသာ၊ သည်။ပ။ ဥပဓံသေတိ၊ ပြၿိ။

သေယျထာပိ နာမ၊ ကား။ သရဒသမယေ၊ တန်ဆောင်မုန်းလအခါ၌။ ဝိဒ္ဓေ၊ ဗေဒါ်ထင်း အပ်ပြီးသော။ ဝိဂတဝလာဟကေ၊ ကင်းသောတိမ်တိုက်ရှိသော။ ဒေဝေ၊ ကောင်းကင်၌။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပဗ္ဗုဿသမယံ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ ဩသဓိတာရကာ၊ သောက်ရှုးကြယ်သည်။ ဘာသတေ စ၊ ရင်း။ တပတေ စ၊ ရင်း။ ဝိရောစတိ စ၊ ရင်း။ ဝေမော၊ ထို့အတူ။ သုသိမာ၊ သော။ ဒေဝပုတ္တာ၊ ၏။ ဒေဝပုတ္တပရိသာ။ သည်။ပ။ ဥပဓံသေတိ၊ ၏။

သေယျထာပိ နာမ၊ ကား။ သရဒသမယေ၊ ၌။ ဝိဒ္ဓေ၊ သော။ ဝိဂတဝလာဟကေ၊ ရှိသော။ ဒေဝေ၊ ၌။ အာဒိစ္စော၊ နေမင်းသည်။ နဘံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုဿက္ကမာနော၊ ရောရှူတက်လျက်။ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသော။ အာကာသဂတံ၊ ကောင်းကင်၌ဖြစ်သော။ တမဂတံ၊ အမိုက်တိုက်ကို။ အဘိဝိဟစ္စ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ ဘာသတေ စ၊ ရင်း။ တပတေ စ၊ ရင်း။ ဝိရောစတိ စ၊ ရင်း။ ဝေမော၊ ထို့အတူ။ သုသိမာ၊ သော။ ဒေဝပုတ္တာ၊ ၏။ ဒေဝပုတ္တပရိသာ၊ သည်။ပ။ ဥပဓံသေတိ၊ ၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ သုသိမော၊ သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဂါထံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

ဟန္ဒိ ... ၊ ပညာရှိသူ ဟူ၍။ သမညာတော၊ လူအပေါင်းတို့ ကောင်းစွာသိမှတ်အပ်သော။ သာရိပုတ္တောဣတိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အကောဓနော၊ အမျက်မရှိပါ။ အပိုဏ္ဏော၊ အလိုရမက်မရှိပါ။ သောရတော၊ ကောင်းသောအမှုဌ် ဓမ္မလျော်ပါ၏။ ဒန္တော၊ယဉ်ကျေးပါ၏။ သတ္တုဝဏ္ဏာဘတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ထုတ်ဆောင်အပ်သော ဂုဏ်ရှိပါ၏။ဤတို၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ သုသိမံ၊ သော။ ဒေဝပုတ္တံ၊ ကို။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ပစ္စဘာသိ၊ ပြန်လည်၍ မိန့်တော်မူပြီ။

ဟန္ဒိတောတိ၊ ပညာရှိသူ ဟူ၍။ သမညာတော၊ သော။ အကောဓနော၊ အမျက်မရှိသော။ အပိုဏ္ဏော၊ အလိုရမက်မရှိသော။ သောရတော၊ ကောင်းသောအမှုဌ် ဓမ္မလျော်သော။ဒန္တော ဆုံးမအပ်ပြီးသော။ သုဒန္တော၊ကောင်းစွာဆုံးမအပ်ပြီးသော။ သာရိပုတ္တော

ဤသိ၊သာရိပုတ္တရာသည် ([illegible]) ကာလ၊ လခစား အလုပ်သမားသည်။ ကာလ၊ လခသုတ်ရာ အခါ၊ ကို။ ကခ်ေတီ ယ[illegible] ([illegible]) ကာလ၊ ပဒိုနိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့သော အခါ၊ ကို။ ကခ်ေတီ၊ တောင့်တ၏။ ဤတို၊ ပြုသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၁၀-နာနာတိတ္ထိယသာဝကာဒုတ်

ဘာဝ။ (ဝေ၊ မေ သုဘ၊ စသည် ဖခင်ပြု။) အာသ ခေါ၊ ဌ။ အာသမော စ၊ အာသမနုတ်သားရင်း။ သဟလိ စ၊ သဟလိနုတ်သားရင်း။ နိကော စ၊ နိကနုတ်သားရင်း။ အာကောဋကော စ၊ အာ-ကောဋကနုတ်သားရင်း။ ဝေဇ္ဇရိ စ၊ ဝေဇ္ဇရိနုတ်သားရင်း။ မာဏဝဂါမိယော စ၊ မာဏဝဂါမိယ-နုတ်သားရင်း။ (ဤတို၊ ဤသို့။) သမ္မဟုလာ၊ မျှားစွာကုန်သော။ နာနာတိတ္ထိယသာဝကာ၊ တိတ္ထိ-အမျိုးမျိုးတို့၏ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝပုတ္တာ၊ နတ်သားတို့သည်။ အဘိက္ကန္တာယ၊ သော။ ရတ္တိယာ၊ ဌ။ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ[illegible] အလွန်နစ်လိ[illegible]ယ်သော အဆင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကေဝလကပ္ပံ၊ အားလုံးလောက် နီးပါးသော[illegible]။ ဇေတဝနံ၊ ကို။ ဩဘာသေတ္မာ၊ ၍။ ပ။ အဋ္ဌံသု၊ ကုန်ပြီ။ ကေမန္တ၊ ဌ။ ဌိတော ခေါ၊ သော။ အသမော၊ သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ ပုရတ် ကဆော်၊ ပုရတ်ကဆော်ဟု။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ဌ။ ဤမ် ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ဤမ၊ ဤလောက၌။ ကဿပေါ၊ ပုရတ်ကဆော်သည်။ ဆိနီတမာရိတော၊ ဖြတ်ခြင်း သတ်ခြင်းရှိ၍။ ဟတဇာနီသု၊ ပုတ်ခတ်ခြင်း ဥစ္စာဆုံးရှုံးခြင်းတို့ရှိ၍။ အတ္ထနော၊ ဗီမိ၏။ ပါပံ ဝါ၊ မကောင်းမှုဟူ၍။ ပုညံ ဝါ၊ ကောင်းမှုဟူ၍။ နု သမနုပဿတိ၊ အဖန်ဖန် မကြည့်ရှု။ သ သော၊ ထိုပုရတ်ကဆော်သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဝိဿာသံ၊ သတ္တဝါတို့၏ သက်-သာရာကို။ အာစိက္ခိ၊ ပြောကြား၏။ (တဿ၊ ထို့ကြောင့်။) သတ္တာ၊ ငါတို့ဆရာပုရတ်-ကဆော်သည်။ မာနနံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဤတို၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ သဟလိဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ မက္ခလိ ဂေါသာလံ၊ မက္ခလိဂေါသာလကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ဌ။ ဤမ် ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ယော၊ အကြင်မက္ခလိဂေါသာလသည်။ တပေါဇိဂုစ္ဆာယ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်းအကျင့်-ဖြင့် မကောင်းမှု စက်ဆုပ်ခြင်းဖြင့်။ သုသံဝုတတ္တော၊ ကောင်းစွာ စောင့်စည်းအပ်-သော စိတ်ရှိ၏။ ဇနေန၊ လူအပေါင်းနှင့်။ ကလဟဝါစံ၊ ငြင်းခုံစကားကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ မောသဝဇ္ဇာ၊ မုသားပြောဆိုခြင်းမှ။ ဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်၏။ သစ္စဝါဒီ၊ မှန်သောစကား-ကို ဆိုလေ့ရှိ၏။ သော၊ ထိုငါတို့ဆရာ မက္ခလိဂေါသာလသည်။ နု နု၊ စင်စစ်။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ နု ဟိ ကရောတိ၊ မပြုသည်သာတည်း။ ဤတို၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ နိဂ္ဂေါ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ နာဋပုတ္တံ၊ နာဋပုတ္တမည်သော။ နိဂ္ဂဏ္ဌံ၊ နိဂ္ဂဏ္ဌကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ဌ။ ဤမ် ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

၁။ ဤပုဒ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို မောဂ္ဂလ္လာန်နိဿယ ၄-ကဏ္ဍ ၁၂၈-သုတ်၌။

ယော သတ္တာ၊ အကြင်ဆရာသည်။ ဧကဒ္ဓိ၊ အတ္တကိုယမတအကျင့်ဖြင့် မကောင်းသော စက်ဆုပ်တတ်၏။ နိပကော၊ ရင့်သောပညာရှိ၏။ သိက္ခု၊ တောင်းစားလေရှိ၏။ စာတုယာမသုသံဝုတော၊ စောင့်စည်းခြင်းလက္ခဏာရှိသော လေးပါးသောအပျိုဖြင့် ကောင်းစွာ စောင့်စည်းတတ်၏ ၁။ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်ပြီးသည်ကိုလည်း။ သုတေ၊ ကြားအပ်ပြီးသည်ကိုလည်း။ အာစိက္ခဲ၊ ပြောကြားတတ်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော သတ္တာ၊ ထိုငါတို့ဆရာ နာရဒပုတ္တနိကဏ္ဍာသည်။ နူန၊ စင်စစ်။ ကိဒ္ဓိသိ၊ မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိသည်။ နဟိ သိယာ၊ မဖြစ်ထိုက်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အာကောဋကော ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ နာနာတိတ္ထိယေ၊ တိတ္ထိအမျိုးမျိုး တို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ပကုဓောကာတိယာနော၊ ပကုဓကဓောယနသည်ရင်း။ နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တသည်ရင်း။ မက္ခလိပူရဏော၊ မက္ခလိဂေါသာလ ပူရဏကဿပတို့သည်ရင်း။ ဂဏာသာ၊ ဂိုဏ်းဟု သတ္တာရော၊ ဆရာကြီးဖြစ်ကုန်သော။ သာမညာ ဘဏ္ဍာ၊ ရဟန်းတရားခံ့ အထူတ်သို့ရောက်ကုန်သော။ ယေ စာပိမေ၊ အကြင်တိတ္ထိဆရာကြီးတို့သည်ခင်း။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေ၊ ထိုတိတ္ထိဆရာကြီးတို့သည်။ သပ္ပုရိသေဟိ၊ သူတော်ကောင်းတို့မှ။ နူန၊ စင်စစ်။ နဟိ ဒုရေ၊ မဝေးကုန်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတိ ဒေဝပုတ္တော၊ ဘဂဝတ်ရှင်ဒေဝပုတ္တ၏၊ အာကောဋကံ ဒေဝပုတ္တံ၊ အာကောဋကနတ်သားကို။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ပဋိဘာသိ၊ ပြီ။

သီဟစရိတေန၊ ခြင်္သေ့သဏ္ဌာန်အသွေ ပြုကျင့်ကာမျှဖြင့်။ ဝါ-ခြင်္သေ့ယောက်သံနှင့် ရောရှိ အူကာမျှဖြင့် ၂။ ဆဝေါ၊ ယုတ်မာသော။ ကောတ္ထုကော သိဂါလော၊ နက်ကြုတ်သော မြေခွေးပုသည်။ ကဒါစိ၊ တရံတဆစ်မျှ။ သီဟသမော၊ ခြင်္သေ့နှင့်တူသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်နိုင်။ ကဿ သတ္တာ၊ သင်ဆိုအပ်သည့် ဂိုဏ်းဆရာကြီးသည်။ နဂ္ဂေါ၊ အဝတ်မဝတ်။ မုသာဝါဒီ၊ မုသားကို ဆိုလေ့ရှိ၏။ သက်သာရုစောရော၊ ယုံမှားတွေးတောအပ်သော အကျင့်ရှိ၏။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်။ နဟိ သရိက္ခော၊ မတူချေ။ ဣတိ၊ ၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ ပါပိမာ မာရော၊ ယုတ်မာသောမာရ်နတ်သားသည်။ ဝေဏ္ဍရိ ဒေဝပုတ္တံ၊ ဝေဏ္ဍရိနတ်သားကို။ အနုဘဝသိတ္ဝာ၊ ပွားဝင်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ယေ၊ အကြင်ဆရာတို့ဝုဉ်း။ ထပေါဇိဂုစ္ဆာ၊ ယ၊ အတ္တကိလမထအကျင့်ဖြင့် မကောင်းမှုကို စက်ဆုပ်ခြင်း၌။ အာယုတ္တာ၊ အလွန်အားထုတ်ကုန်၏။ ပဝိဝေကိယံ၊ ဆေတ္တာသည်မှ ကင်းဆိတ်ခြင်းအစရှိသော အကျင့်ကို။ ပါလယံ၊ စောင့်ရှောက်ကြကုန်၏။ ရှပေစ၊ ရှပါ၍

၁။ စတ္တာရော ယာမာ ဘာဝါ စတုယာမာ၊ စတုယာမာ၊ ဝ စာတုယာမ၊ ထာ၊ ဝ ဟော ယိ ရှေ ယာမ သတ္ကေ ယထာ "ရတ္တိယံ ပဌမော ယာမော" ထိ၊ သောပမနယ္ဟ သံဝရ ယကၠ ခေတာ ထိ အာယ "စာတုယာမ ဟနသုသံဝုတော" ထိ။

၂။ သီဟာစရိတေနာ ဘိ သီဟစရိတမတ္တေန၊ ဝ။ သီဟစရိသမတ္တေနာ ဘိ သီဟနာဒေန သီဟသောဟရတ-မတ္တေန၊ ရိုဏ်ကျိုဏ် သံဝတ္ထ ဟမ္ဘ သံဝတ္ထနာ အမှန်ပြုစ်သင့်သောခြောင့် ပါဠိတွင် သီဟာစရိတေန-ဟုသာ ပါဠိပြန်ပြုစ်သင့်၏။ ရှိကာ၌ သဟသည့်၌ ဗုဒ္ဓသည်ကိုရှု၍ ပါဠိအဓိပ္ပာယာတို့၌ သီဟကို သဟပြင်၍ ထားသည် ဖြစ်ထုတ်၏။

ဌ်လည်း။ နိဝိဋ္ဌာ၊ တဏှာဓိဋ္ဌိတ်ဖြင့် တည်နေကုန်၏။ ဒေဝလောကာဘိနန္ဒီနှာ၊ နတ်ပြည်ဌ်
နှစ်သက်တောင့်တကုန်၏။ တေ မာတိယာ၊ ထိုဆရာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ။ ဝေ၊ စင်စစ်။
ပရဝေလောကာယ၊ တမလွန်အကျိုးငှါ။ (ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။) သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။
အနုသာသန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အယံ၊ ဣဿသည်ကား။ ပါပိမာ၊ ယုတ်မာသော။ မာရော၊
မာရ်နတ်တည်း။ ဣတိ၊ဣဿိ။ ဝိဒိတ္မာ၊သိ၍။ ပါပိမန္တံ၊ယုတ်မာသော။ မာရံ၊မာန်နတ်သားကို—

"နမုစိ၊ မာရ်နတ်။ ဣဒ ဝါ၊ ဣဿိလု.ပြည်ဌ်ရင်း။ ဟုရံ ဝါ၊ နတ်ပြည်ဌ်ရင်း။ ကေစိ၊အချို
ကုန်သော။ ယော ရူပါ၊အကြင်ရူပါရုံတို့သည်ရင်း။ အန္တလိက္ခသို့ ၊ကောင်းကင်ဌ်။ ပဘာသ-
ဝတ္ထာ၊ လရောင်သည်နှင့်တူသော အသင်းရှိကုန်သော။ ယော၊ အကြင်ရူပါရုံတို့သည်ရင်း။
(သန္တိ၊ကုန်၏။)ထေ၊သင်သည်။ပဘတ္တာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သော။သမ္ဘဝ၊အလုံးစုံသာလျှင်
ဖြစ်ကုန်သော။ ထေ ရူပါ၊ ထိုရူပါရုံတို့ကို။ မစ္ဆာနံ၊ ငါးတို့ကို။ ဝဝယ၊ သတ်ခြင်းငှါ။
အာမိသံ၊ ငါးစာကို။ (ခိပတိ ဣဝ၊ ပစ်ချသကဲ့သို့။) သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဝဝယ၊
သတ်ခြင်းငှါ။ ခိတ္တာတိ၊ ပစ်ချအပ်ကုန်၏"ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ပဋိသာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ်။ မာဏဝဂါမိယာ ဒေဝပုတ္တာ၊ မာဏဝဂါမိယနတ်သားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။
အာရဗ္ဘ၊ ဌ်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ဌ်—

"ရာဇဂဟိယာနံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ရံသောတောင်တို့တွင်။ ဝိပုလော၊ ဝေပုလ္လတောင်ကို။
ဂိရိသေဋ္ဌော၊ တောင်မြတ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိမဝတိ၊ ဟိမဝန္တာတောင်တို့တွင်။
သေတော၊ ကေလာသတောင်ကို။ သေဋ္ဌော၊ တောင်မြတ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အယဂါမိနံ၊
ကောင်းကင်ဌ် သွားကုန်သော နက္ခတ်တာရာတို့တွင်။ အာဒိစ္စော၊ နေမင်းကို။ သေဋ္ဌော၊
၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဥဒဓိနံ၊ ရေ၏တည်ရာတို့တွင်။ သမုဒ္ဒေါ၊ မဟာသမုद्दရာကို။ သေဋ္ဌော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊
၏။ နက္ခတ္တာနံ၊ နက္ခတ်တို့တွင်။ စန္ဒိမာ၊ လကို။ သေဋ္ဌော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သဒေ-
ဝကာယ၊ နတ်နှင့်ထကသော။ လောကာယ၊ လောကတွင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပြုတ်စွာဘုရားကို။
အဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတီတိ၊ ၏ "ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယောတို့ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

ထထိယော၊ သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ နာနာတိတ္ထိယဝဂ္ဂေါ၊
နာနာတိတ္ထိယဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၁။ မာတိယာဝတိ မဇ္ဈေ၊ဒ္ဌမရုဝေသမ္ဘဝေ၊ မာတိယာ၊ ဝေနာယ "မာတိယာဝတိ မဇ္ဈေ"ထိ။ ဋီ။

ကဿ၊ တိုနှာနှာတိတ္ထိယဝတ်၏၊ ဥဒ္ဒါန်း ဥဒ္ဒါန်းကား—

သိဝေါ၊ သိဝသုတ်။ ဧဝမော စ၊ ဧဝမသုတ်။ သေရီ စ၊ သေရီသုတ်။ ဃဋိ၊ ဃဋိကာဝရသုတ်။ ဇန္တု စ၊ ဇန္တုသုတ်။ ရောဟိတော၊ ရောဟိတဿသုတ်။ နဒီ၊ နဒီသုတ်။ နန္ဒိဝိသာလော စ၊ နန္ဒိဝိသာလသုတ်။ သုသိမော၊ သုသိမသုတ်။ တေ၊ တိုတိုဖေါ်ခဲ့ပြီးသော သုတ်တို့သည်။ နာနာတိတ္ထိယေန၊ နာနာတိတ္ထိယသာဝကသုတ်နှင့်တကွ။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

ဒေဝပုတ္တသံယုတ္တံ၊ ဒေဝပုတ္တသံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၃-ကောသလသံယုတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-ဗဟုရသုတ်

ဘဝ။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ အာရုတမေ၊ ပေးပြီ။) ပဝေနဒီကောသလော၊ ပဝေနဒီကောသလမည်သော။ ရုဇာ၊ မင်းသည်။ ယေန၊ ၌။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်လေပြီးမှ။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ သမ္မောဒိ၊ ကျွန်းခုံ၏လော စသည်ပြောလျက် နှီးနှောမိ၏။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သော။ သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့ဖွယ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတ္မာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ကေမန္ဒီ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ ကေမန္ဒီ၊ ၌။ နိသိန္နော ဧဝါ၊ သော။ ပဝေနဒီကောသလော၊ ပဝေနဒီကောသလမည်သော။ ရုဇာ၊ မင်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘဝမ္ပိ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်လည်း။ အနုဋ္ဌရုံ၊ အတုမရှိသော။ သမ္မာသမ္ဗောဓိं၊ သမ္ဗုဒ္ဓတရားတော်ကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ သိသူ ဟူ၍။ ပဋိဇာနာတိ နောတိ၊ ဝန်ခံသလော" ဟူလော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ မဟာရုဇ၊ မင်းကြီး။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ "အနုဋ္ဌရုံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗောဓိं၊ ကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ သိတော်မူ၏" ဟူသော။ ယံ တံ၊ အကြင်စကားကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒမာနော၊ ဆိုသောသူသည်။ ဝဒေယျ၊ ဆိုထု၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒမာနော၊ ဆိုသောသူသည်။ မမ ဧဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ ဝဒေယျ၊ ဆိုထု၏။ မဟာရုဇ၊ ကြီး။ ဟိသော်၊ မှန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ အနုဋ္ဌရုံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗောဓိं၊ ကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖိန့်တော်မူ၏။

သော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ သတိနော၊ သတ်ဘို့ ပြစ်ကုန်သော။ ဂဏိနော၊ ဂိုဏ်းရှိ ပြစ်ကုန်သော။ ဂဏာစရိယာ၊ ဂိုဏ်းဆရာ ပြစ်ကုန်သော။ ညာတာ၊ ကျော်စောထင်ရှားကုန်သော။ ယသဿိနော၊ မျှားသောအခြံအရံရှိကုန်သော။ တိတ္ထကရာ၊ အယူကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ဗဟုဇနဿ၊ လူအများသည်။ သာဓုသမ္မတာ၊ သူတော်ကောင်းဟု သမုတ်အပ်ကုန်သော။ ယေပိ ဧတေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) သေယျထိဒံ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည် အသယ်တို့နည်း။ ပူရဏော ကဿပေါ၊ ပူရဏကဿပဝင်း။ မက္ခလိ-ဂေါသာလော၊ မက္ခလိဂေါသာလဝင်း။ နာဋပုတ္တော၊ နာဋပုတ်သားဖြစ်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌဝင်း။ သေလဝုတ္တော၊ သေလဝုတ်သားဖြစ်သော၊ သဉ္စယော၊ သဉ္စယဝင်း။ ပကုဓော၊ ပကုဓ၏ အနုယဉ်ဖြစ်သော။ ကစ္စာယနော၊ ကစ္စာယနဝင်း။ ဂေသကမ္မလော၊ လူတို့၏ ဆံပင်ဖြင့် ရက်သော ကမ္မလာကိုဆောင်သော။ အဇိတော၊ အဇိတဝင်းတည်း။ ဧတေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ သည်လည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ "အနုဋ္ဌရုံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗောဓိं၊ ကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သိသူ ဟူ၍။ ပဋိဇာနာထာတိ၊ ဝန်ခံကုန်၏လော" ဟူ၍။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ အနုဋ္ဌရုံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗောဓိं၊ ကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဟူ၍။ နာ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်မခံကုန်။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်။ ဒဟရောစေဝ၊ ငယ်လည်းငယ်၏။ ယုဝေါ စ၊ ငယ်လည်းငယ်၏။ ကိံ ပန ပဋိဇာနာတိ၊ အသို့ ဝန်ခံတော်မူသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(မဟာရာဇ၊ ကြီး။) ဤမေ ခေါ် စတ္တာရော။ ဤလေးဦးတို့ကို။ "ဒဟရတိ၊ ငယ်ကုန်၏" ဟု၍။ နှ ဥညာတမ္ဘာ၊ မသိမ့်မြင်မပြူအပ်ကုန်။ ဒဟရတိ၊ ဟု၍။ နှ ပရိဘောတမ္ဘာ၊ မလွမ်းမိုးအပ်ကုန်။ စတ္တာရော၊ လေးဦးတို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။ ခတ္တိယော ခေါ်၊ မင်းသားကို။ ဒဟရောတိ၊ ငယ်၏ဟု၍။ နှ ဥညာတမ္ဘာ၊ မထိမ့်မြင်မပြူအပ်။ ဒဟရောတိ၊ ငယ်၏ ဟု၍။ နှ ပရိဘောတမ္ဘာ၊ မလွမ်းမိုးအပ်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဥရဂါ ခေါ်၊ မြွေကို။ ဒဟရောတိ၊ ဟု၍။ နှ ဥညာတမ္ဘာ၊ အပ်။ ဒဟရောတိ၊ ဟု၍။ နှ ပရိဘောတမ္ဘာ၊ အပ်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဂ္ဂိ ခေါ်၊ မီးကို။ ဒဟရောတိ၊ ဟု၍။ နှ ဥညာတမ္ဘာ၊ အပ်။ ဒဟရောတိ၊ ဟု၍။ နှ ပရိဘောတမ္ဘာ၊ အပ်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သိက္ခု ခေါ်၊ ရေဟန်းကို။ ဒဟရောတိ၊ ဟု၍။ နှ ဥညာတမ္ဘာ၊ အပ်။ ဒဟရောတိ၊ ဟု၍။ နှ ပရိဘောတမ္ဘာ၊ အပ်။ (ဤတို၊ ဤသုတ်တို့တည်း။) မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဤမေ ခေါ် စတ္တာရော၊ ဤလေးဦးတို့ကို။ ဒဟရာတိ၊ ငယ်ကုန်၏ ဟု၍။ ., ဥညာတမ္ဘာ၊ မထိမ့်မြင် မပြူအပ်ကုန်။ ဒဟရာတိ၊ ဟု၍။ နှ ပရိဘောတမ္ဘာ၊ မလွမ်းမိုးအပ်ကုန်။ ဤတို၊ ဤသို့ ဖိန့်တော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဤခံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ၏။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဤခံ၊ ဤစကားကို။ ဝတ္တာနှ၊ ဖိန့်တော်မူပြီး၍။ အထာပရံ၊ ထိုမှတပါး။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်—

> မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဇာတိသမ္ပန္နံ၊ ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ အဘိဇာတံ၊ သုံးပါးသော အမျိုးတို့ကို လွမ်းမိုးရှိပြစ်သော။ ယသဿိနံ၊ ဗျာဃသော အခြံအရံရှိသော။ ခတ္တိယံ၊ မင်းသားကို။ နရော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ ဒဟရောတိ၊ ငယ်၏ဟု၍။ နာဝဇာနေယျ၊ မထိမ့်မြင်မပြူရာ။ နှ ပရိဘဝေ၊ မလွမ်းမိုးရာ။ (နံ=နိပါတ်)

ဌာနံ၊ အကြောင်းသေက်ကား။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ သော ခတ္တိယော၊ ထိုမင်းသားသည်။ ရဋ္ဌံ၊ မင်းအပြစ်ကို။ လဒ္ဓါနှ၊ ရ၍။ မနုဇိန္နော၊ လူတို့ကိုအစိုးရသည်ရှိသော်။ သော ခတ္တိယော၊ ထိုမင်းသားသည်။ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်သည်ပြစ်၍။ ရာဇဒေဏ္ဍေနှ၊ ရာဇဒဏ်ဖြင့်။ ထသ္မိံ၊ ထိုမထိမ့်မြင်ပြူသောသူ၌။ ဘုသံ၊ ပြင်းစွာ။ ပဏ္ဍမတေ၊ လုံ့လပြုတတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ရက္ခံ၊ စောင့်ရှောက်သော သူသည်။ တံ၊ ထိုမင်းသားကို။ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ (မထိမ့်မြင်ပြူခြင်းမှ) ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။ ဂါမေ ဝါ၊ ရွာ၌ဖြင်း။ ယဒိ၊ သို့မဟုတ်။ အရညေ ဝါ၊ တောင်ပြင်း။ ယတ္တ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘုဇင်္ဂမံ၊ မြွေကို။ ပဿေ၊ မြင်ရာ၏။ နံ၊ ထိုမြွေ။ နရော၊ လူသည်။ ဒဟရောတိ၊ ဟု၍။ နာဝ ဇာနေယျ၊ ရာ။ နှ ပရိဘဝေ၊ ရာ။

တေဇသိ၊ ကြီးသော့ တန်ခိုးရှိသော။ ဥရဂေါ၊ မြွေနဂါးသည်။ ဥစ္စာဝစေယိ၊ အထူးထူး အပြားပြားကုန်သော။ ဝဏ္ဏေဟိ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်တို့ဖြင့်။ စရတိ၊ လှည့်လည်ကျက်စားတတ်သော၊ ထို မြွေနဂါးသည်။ ဗာလံ၊ မလိမ္မာသော။ နရံ စ၊ လူယောကျ်ားကိုလည်း။ နာရိံ စ၊ လူမိန်းမကိုလည်း။ ဧကဒါ၊ တရံတခါ။ အာသဇ္ဇ၊ မိမိအနီးသို့ကပ်ရောက်၍။ ဌံသေ၊ ကိုက်ဆုတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ ရက္ခံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုမြွေနဂါးကို။ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။

ပဟူတဘက္ခံ၊ များသောလောင်စာရှိသော။ ဗာလိနံ၊ အလျှံရှိသော။ ကတ္တဝတ္ထနိံ၊ မည်းနက်သော သွားရာလမ်းရှိသော။ ပါဝကံ၊ မီးကို။ နရော၊ သည်။ ဒဟရောတိ၊ ဟု၍။ နာဝဇာနေယျ၊ ရာ။ နှ ပရိဘဝေ၊ ရာ။

သော ပါဝကော၊ ထိုမီးသည်။ ဥပါဒါနံ၊ မီးစာကို။ လဒ္ဓါ၊ ရသည်ရှိသော်။ မဟာ၊ ကြီးသည်။ ဟုတ္တာန၊ ဖြစ်၍။ သော၊ ထိုမီးသည်။ ဗာလ၊ သော။ နရဏ္ဍ၊ ကိုဌင်း။ နာရိ ် စ၊ ကိုဌင်း။ ကေဒါ၊ တဲ့ကုံတခါ။ အာသဒ္ဒ၊ ၍။ ဒုဟေ၊ လောင်ရာ၏။ ် တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အတ္တနောပ၊ ၏။ ဧကိတ်၊ ကို။ ရက္ခံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုမီးကို။ ပရိဝဇ္ဇယ္ယ၊ ရာ၏။

ပါဝကော၊ လောင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် သုတ်သင်တတ်သော။ ကဏ္ဍဝတ္ထနီ၊ မည်း နက်သော သွားရာလမ်းရှိသော။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ ယံ ဝနံ၊ အကြောင်တောကို။ ဒဟတိ၊ လောင်၏။ တတ္ထ၊ ထိုတောဌ်။ ပါရေဟာ၊ မြက်သစ်ပင် စသည်တို့သည်။ အဟောရတ္တာနံ၊ နေ့ညဉ့်တို့၏။ အစ္ဆယေ၊ လွန်သည်ရှိသော်။ ဇာယန္တိ၊ ပေါက်ရောက်တတ်ကုန်၏။

သိလသမ္ဘဒ္ဓေ၊ သိလနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တေသော၊ သိလတည်း ဟူသော တန်ခိုးဖြင့်။ ယဒိ၊ အကြောင်မထိမဲ့မြင် နိပ်စက်ပြစ်မှားခြင်းရှိသောသူကို။ ဒဟတိ၊ လောင်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ပုတ္တာ စ၊သားသမီးတို့သည်ကုန်း။ ပသဝေါ စ၊ နွားကျွဲကြက် ဝက် စသော သားကောင်တို့သည်ဌင်း။ န ဟောန္တိ၊ မပြစ်ကုန်။ ဒါယာဒါ၊အမွေခံတို့သည်။ ဝနံ၊ အမွေဥစ္စာကို။ န ဝိန္ဒရေ၊ မရကုန်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အနုပစ္စာ၊ သားသမီးမရှိကုန် သည်ပြစ်၍။ အဒါယာဒါ၊ အမွေခံမရှိကုန်သည်ပြစ်၍။ တာလာဝတ္ထူ၊ လည်ဆစ်ကျိုးသော ထန်းပင်ငုတ်နှင့်တူကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ပြစ်ကုန်၏။

တသ္မာ ဟိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွါးကို။ သမ္မာသံ၊ ကောင်းစွာရှုမြင်သော။ ပေါသော။ ယောကျ်ားသည်။ ဘုဇင်မဠ္ဍ၊ ပြေ့ကိုဌင်း။ ပါဝကဠ္ဍ၊ မီးကိုဌင်း။ ယသ္မာသိနံ၊ မျှားသော အခြံ်အရံရှိသော။ ခတ္တိယဠ္ဍ၊မင်းကိုဌင်း။ သိလသမ္ဘဒ္ဓံ၊သိလနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ရဟန်းကိုဌင်း။ သမ္ဘဒေ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ သမာစရေတိ၊ ကျင့်ရာ၏ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဧတံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ပသေနဒိကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်ပါပေစု။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ စု။ ဘန္တေ၊ ရား။ နိက္ကုဋ္ဌံတံ၊ မှောက်ချထားအပ်သောဝတ္ထုကို။ ဥက္ကုဋေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ လှန်ရာဘိသကဲ့သို့ဌင်း။ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သောဝတ္ထုကို။ ဝိဝရေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ဖွင့်ရာသကဲ့သို့ဌင်း။ မူဠှဿ၊ ခရီးမှားသော သူအား။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ အာစိက္ခေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ ပြောကြားရာသကဲ့သို့ဌင်း။ 'ဣဒ္ဓိမန္တော၊ မျက်စိအမြင်ရှိကုန်သောသူတို့သည်။ ရူပါနိ၊ အဆင်းတို့ကို။ ဒက္ခန္တိ၊ မြင်ကုန်လတ္တံ့' ဟူ၍။ အန္ဓကာရေ၊ အမှိုက်တိုက်၌။ တေလပဇ္ဇောတံ၊ သီမီးတန်ဆောင်ကို။ ဓာရေယျ ယေယျထာပိ ဝါ၊ ညှိုထွန်းသကဲ့သို့ဌင်း။ ဧवံ ဧဝ ပေတံ၊ ထို့အတူသာလျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ တပါးမကသော အကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ ပကာသိတော၊ပြတော်မူအပ်၏။ ဘန္တေ၊ရား။ သောဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ပြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ကိုးကွယ်ရာ လည်းလျှောင်းရာ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကိုဌင်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာတော်ကို ဌင်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ လည်းလျှောင်းရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့မှစ၍။ (ဓာရေတုဏ္ဍစပ်။) ပါဏုပေတံ၊ အသက်တို့ဖြင့် ဆည်းကပ်သည်ပြစ်၍။ ဝါ၊ အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး ဆည်းကပ်သည်ပြစ်၍။ (အမှာကို မ-ခ-နိဿ၊ ၆၃ ဝိုဒ်ရ။) သရဏံ ဂတံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ အသိအမှတ်ပြုသော။ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာဟူ၍။ မံ ၊ ကို။ ဓာရေတု၊ တိ၊ မှတ်တော်မူပါလော့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၂-ပုရိသသုတ်

၁၁၃။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ တည်း။ပ။ ပဋေနဒီကောသလော၊ သော။ ထုစော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ထား။ ပုရိသဿ၊ ယောဂျိုး၏၊ ကတိ၊ အဘယ်မျှကုန်သော။ မှော၊ တရားတို့သည်။ အဋ္ဌတ္တံ၊ ကိုယ်တွင်း၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အဟိတာယ၊ စီးပွါးမဲ့ခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ။ အဟာသုဝိယာထုယ၊ ချမ်းသာစွာမနေရခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ နု ခေါ်တိ၊ ဖြစ်ကုန်ပါသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပုရိသဿ၊ ၏။ တယော ခေါ်၊ သုံးပါးကုန်သော။ မှော၊ တရားတို့သည်။ အဋ္ဌတ္တံ၊ ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ သော်။ အဟိတာယ၊ ငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ငှါ။ အဟာသုဝိယာထုယ၊ ငှါ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော တရားတို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ လောဘော ခေါ်၊ လောဘဟုဆိုအပ်သော၊ မှော၊ တရားသည်။ပ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဒေါသော ခေါ်၊ ဒေါသဟု ဆိုအပ်သော်။ မှော၊ သည်။ပ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မောဟော ခေါ်၊ မောဟဆိုအပ်သော။ မှော၊ သည်။ပ။ ပုရိသဿ၊ ၏။ အဋ္ဌတ္တံ၊ ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇ-မာနာ၊ သော်။ အဟိတာယ၊ ငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ငှါ။ အဟာသုဝိယာထုယ၊ ငှါ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ဤတို့ ဤသည်တို့တည်း။) မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တယော ခေါ်၊ ကုန်သော။ ဤမေမှော၊ ဤတရားတို့သည်။ ပုရိသဿ၊ ၏။ အဋ္ဌတ္တံ၊ ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ သော်။ အဟိတာယ၊ ငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ငှါ။ အဟာသု ဝိယာထုယ၊ ငှါ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဤတို့၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ပ။ သတ္ထာ၊ သည်—

(မဟာရာဇ၊ ကြီး။) လောဘော စ၊ လောဘသည်ဝင်း။ ဒေါသော စ၊ ဒေါသသည်ဝင်း။ မောဟော စ၊ မောဟသည်ဝင်း။ အတ္တသမ္ဘူတာ၊ ကိုယ်တွင်း၌ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သမ္မလိ၊ မိမိအသီးသည်။ တစသာရံ၊ အခုံလျှင်အနှစ်ရှိသော ဝါးပင် ကျူပင်ကို။ ဟိ"သတိ ဤဝ၊ ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့။ပါပ စေတသံ၊ မကောင်းသောစိတ်ရှိသော။ ပုရိသံ၊ ယောဂျိုးကို။ ဟိ"သန္တိ တိ၊ ညှဉ်းဆဲဖျက်ဆီးကုန်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃-ရောမရဏသုတ်

၁၁၄။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ တည်း။ ကေမန္ဓံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ်၊ သော။ ပဋေနဒီကောသလော၊ သော။ ထုစော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ထား။ ဧာတဿ၊ ဖြစ်သောသူ၏။ ရောမရဏာ၊ ဆိုခြင်းသေခြင်းမှ။ အညတြ၊ ကင်းလွတ်၍။ အတ္ထိ ခေါ်တိ၊ ရှိပါသလော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧာတဿ၊ ၏။ ရောမရဏာ၊ ဆိုခြင်းသေခြင်းမှ။ အညတြ၊ ၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ,မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အနှာ၊ ကြွယ်ဝကုန်သော။ မဟာဓနာ၊ မျိုးသော ဥစ္စာရှိကုန်သော။ မဟာဘောဂါ၊ မျိုးသော စည်းစိမ်ရှိကုန်သော။ ပဟူတဓာတ-ရူပရတနာ၊ မျိုးသောရွှေငွေရှိကုန်သော။ ပဟူတဝိတ္တူပကရဏာ၊ မျိုးသောနှစ်သက်ဖွယ်ရာ အသုံးအဆောင်ရှိကုန်သော။ ပဟူတနေညာ၊ မျိုးသော ဥစ္စာစပါးရှိကုန်သော။ ယေပိ တေ ခတ္တိယမဟာသာလာ၊ ဘကြင် ခတ္တိယမဟာသာလတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ဧာတာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ တေသမ္ပိ၊ ထိုခတ္တိယမဟာသာလတို့၏လည်း။ ရောမရဏာ၊ မှ။ အညတြ၊ ၌။ နတ္ထိ၊

၁။ ရောမရဏာတော မုတ္တော နာမ အတ္ထိ ပုဗ္ဗတိ။ ဋီ။

မရှိ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ယေပိ တေ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာ၊ အကြင်ဗြာဟ္မဏမဟာသာလတို့သည်
လည်း။ပ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ ယေပိ တေ ဂဟပတိမဟာသာလာ၊ အကြင်ဂဟပတိမဟာသာလ
တို့သည်လည်း။ပ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အရဟန္တော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးပြီးကုန်သော။ ခီဏာသဝါ။
ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝေါလည်း ရှိကုန်သော။ ဝုသိတဝန္တော၊ သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်ဟူသော
သီတင်းလည်း ရှိကုန်သော။ ကတကရဏီယာ၊ လေးပါးသော မဂ်တို့ဖြင့်ပြုအပ်ပြီးသော ကိစ္စလည်း
ရှိကုန်သော။ ဩဟိတဘာရာ၊ ချအပ်ပြီးသော ဝန္ဒာဝန်လည်းရှိကုန်သော။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထာ၊
ရောက်ပြီးသော အရဟတ္တမိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော မိမိ၏အကျိုးလည်း ရှိကုန်သော။ ပရိက္ခီဏဘဝ-
သံယောဇနာ၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ်လည်း ရှိကုန်သော။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။
အညာ၊ သိ၍။ ဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကုန်ပြီးသော။ ယေပိ တေ ဘိက္ခူ၊ အကြင်
ရဟန်းတို့သည်လည်း။ (သန္ဓိ၊ရှိကုန်၏။) တေသမ္ပိ၊ ထိုရဟန်းတို့၏လည်း။ အယံ ကာယော၊
ဤခန္ဓာကိုယ်သည်။ ဘေဒနဓမ္မော၊ ပျက်စီးဖတ်သော သဘောရှိ၏။ နိက္ခေပနဓမ္မော၊ ပစ်ရှု
အပ်သော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ၏။ပ။ သတ္တာ၊ သည်—

(မဟာရာဇ၊ ကြီး။) သုစိတ္တာ၊ ရှေ့ဌေ့ အစရှိသည်ဖြင့် ကောင်းစွာ ဆန်းကြယ်ကုန်
သော။ ရာဇရထာ၊ မင်းခေါ်ရထားတို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဇီရန္တိ၊ ဆွေးမြေ့ပျက်စီးကုန်၏။
အဝေါ၊ ထိုမှတပါး။ သရီရမ္ပိ၊ ခန္ဓာကိုယ်သည်လဲလည်း၊ ဇရံ၊ အိုခြင်းသို့။ ဥပေတိ၊ ရောက်၏။
သတံ၊ အရိယာသူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓမ္မော စ၊ နိဗ္ဗာန်တရားသည်ကား။ ဇရံ၊ ဆွေး
မြေ့ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ နဥပေတိ၊ မရောက်။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဟဝေ၊
စင်စစ်။ သန္တိ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်တကွ။ ပဝေဒယန္တိ၊ ပြောကြားကုန်၏ ဟူသော။
ဧတံ၊ ကိုး။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၄-ဗီဇသုတ်

ဘဘ္ဘ။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကေမန္ဓိ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ ပသေနဒိကောသလော၊
သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—ဘန္တေ၊ ရှင်။ ဣဒံ၊ ဤအရပ်၌။ ရဇဟာဂတာ၊ ဆိတ်
ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်လျက်။ ဟုတ္ဝါ သလ္လီနာ၊ တယောက်ထည်းကိန်းအောင်းသော။ မယှံ၊ တပည့်
တော်၏။ "ကော သံ၊ အာသယ်သူတို့သည်။ အတ္ထာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဝိယော နု ခေါ၊ ချစ်အပ်ပါသ
နည်း။ ကော သံ၊ အာသယ်သူတို့သည်။ အတ္ထာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အပ္ပိယော နု ခေါ၊ မချစ်အပ်ပါ
သနည်း" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ စိတ်အကြံသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား
ဖြစ်ပြီ။ဘဘ္ဘ။ ရာ။ တဿ မယှံ၊ ထိုတပည့်တော်၏။ "ကော စိ၊ အချို့ကုန်သော။ ဟေ ခေါ၊
အကြင်သူတို့သည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဒုစ္စရိတံ၊ ဒုစရိုက်ကို။ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဝါစာယ၊
နှုတ်ဖြင့်။ ဒုစ္စရိတံ၊ ဒုစရိုက်ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဒုစ္စရိတံ၊ ဒုစရိုက်ကို။ စရန္တိ၊
ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္ထာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်။ 'နော၊ ဝါ တို့သည်။
အတ္ထာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယောတိ၊ ချစ်အပ်၏' ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုဒုစရိုက်ကိုကျင့်
သောသူတို့သည်။ ကိန္တာပိ ဝေယျာ၊ အဘယ်ရှိမလည်း ထိုကုန်ရာ၏။ အတ ခေါ၊ ထိုသို့ပင်ဆိုကုန်
သော်လည်း။ ဧတဿ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္ထာ၊ မိမိကိုယ်ကို။အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်။တံ၊ ထိုမချစ်ခြင်း
သည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်။ အပ္ပိယော၊
မိမိကိုယ်ကို မချစ်သောသူသည်။ အပ္ပိယဿ၊ မချစ်အပ်သောသူ၏ အကျိုးငှါ။ ယံ၊ အကြင်

ဒုစရိုက်အမှုကို။ ကရေယျ၊ ပြုထုတ်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္ထနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏အကျိုးငှါ။ တံ၊ ထိုဒုစရိုက်အမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္ထာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အပ္ပိယောဝ၊ မချစ်အပ်။

ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ စ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ သုစရိုက်ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္ထာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယောဝ၊ ချစ်အပ်၏။ 'နော၊ ငါတို့သည်။ အတ္ထာ၊ ကို။ အပ္ပိယောတိ၊ မချစ်အပ်ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ကိဉ္စာပိ ဝေယျာ၊ အကယ်၍မူလည်း ဆိုကုန်ရာ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ပင် ဆိုကုန်သော်လည်း။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္ထာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယောဝ၊ ချစ်အပ်၏။ တံ၊ ထိုချစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပိယောဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုချစ်သောသူသည်။ ပိယဿ၊ ချစ်အပ်သူ၏အကျိုးငှါ။ ယံ၊ အကြင်သုစရိုက်အမှုကို။ ကရေယျ၊ ပြုထုတ်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္ထနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏အကျိုးငှါ။ တံ၊ ထိုသုစရိုက်အမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္ထာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယောတိ၊ ချစ်အပ်၏" ဟူသော။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ အယောသိတိ၊ ဖြစ်ပြီ ဟူသော။ ဝေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ ဝေ၊ မှန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေ၊ သည်။ ဝေ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဟိ၊ မှန်၏။ပ။ တဿ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္ထာ၊ ကို။ ပိယောဝ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။ပ။ သတ္ထာ၊ သည်—

(မဟာရာဇ၊ ကြီး။) အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယံ၊ ချစ်အပ်၏ ဟူ၍။ စေ ဧဝ၊ အကယ်၍ သိကြားတုံ့။ နံ၊ ထိုမိမိကိုယ်ကို။ ပါပေန၊ မကောင်းမှုနှင့်။ နိ သံယုဇေ၊ မယှဉ်စေရာ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဒုက္ခဋ္ဌကာရိနာ၊ မကောင်းမှုကိုပြုလေ့ ရှိသောသူသည်။ တံ သုခံ၊ ထို ချမ်းသာကို။ သုလဘံ၊ ရလွယ်သည်။ နိ ဟောတိ၊ မဖြစ်။

အန္ဓကေန၊ သောမင်းသည်။ အဓိပန္နဿ၊ နှိပ်စက်အပ်သော။ ဟနသံ၊ လူကြီးဖြစ်သော။ ဘဝံ၊ ဘဝကို။ ဟေတော၊ စွန့်သော။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ကိ ဟိ၊ အဘယ်သည်သာ လျှင်။ သက်၊ မိမိဥစ္စာမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်ကိုသာလျှင်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားသနည်း။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သည်သာလျှင်။ အနုပါယိနီ၊ ပဲ့ခ်ျမသွားသော။ ဆာယာ ဗ္ဗဝ၊ အရိပ်ကဲ့သို့။ အသာ၊ ထိုသူ၏ (နောက်သို့)။ အနုဂံ၊ အစဉ်လိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။

ဗ္ဗဝ၊ ဤလောကတွင်။ မစ္စော၊ သတ္တဝါသည်။ ယံ ပုညဉ္စ၊ အကြင်ကောင်းမှုကိုလည်း။ ယံ ပါပဉ္စ၊ အကြင်မကောင်းမှုကိုလည်း။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးတို့ကို။ ကုရုတေ၊ ပြု၏။ ထံ ဟိ၊ ထိုကောင်းမှု မကောင်းမှု ကံနှစ်ပါးသည်သာလျှင်။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ သကံ၊ မိမိဥစ္စာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုကောင်းမှု မကောင်းမှု ကံနှစ်ပါးကိုလျှင်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ အနုပါယိနီ၊ ပဲ့ခ်ျမသွားသော။ ဆာယာ ဗ္ဗဝ၊ အရိပ်ကဲ့သို့။ တဉ္စ၊ ထို ကံနှစ်ပါးသည်လျှင်။ အသာ၊ ထိုသူ၏ (နောက်သို့)။ အနုဂံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တသွား၊ ကြောင့်။ သမ္ပဇာယိကံ၊တမလွန်ဘ၌ဖြစ်သော အစီးအပွါးကို။ နိစယံ၊ ဆည်းပူး သည်ဖြစ်၍။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့သည်။ ပရလောကသို့၊ တမလွန်ဘဝ၌။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏" ဟူသော။ စတေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၅-အတ္တရက္ခီတသုတ်

ဘဝ်။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ ပသေနဒိကောသလော၊ ဓီသာ။ ရာဇာ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဒေ၊ ၌။ ရဟောဂတသ၊ လျက်။ ပဋိသလ္လီ-နဿ၊ သော။ မယှံ၊ ၏။ "ကေသံ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ရက္ခိတော နုခေါ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သနည်း။ ကေသံ၊ တို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အရက္ခိတော နု ခေါတိ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သနည်း"ဟု၍။ ဝေါ၊ သို့။ စေတသော ပရိစိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ တသ မယှံ၊ ၏။ "ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တာ၊ ကို။ အရက္ခိတော၊ မစောင့်ရှောက်အပ်။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ဟတ္ထိကာ-ယော၊ဆင်အပေါင်းသည်။ ကိဠာပိ နေဝ ရက္ခေယ္ယုံ၊ အကယ်၍ မစောင့်ရှောက်ငြားအုံး။ ပ။ ဟတ္ထိကာ-ယော၊ သည်။ ကိဠာပိ နု ရက္ခေယ္ယုံ၊ အုံ။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ပင် မစောင့်ရှောက်ငြားသော်လည်း။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တာ၊ ကို။ ရက္ခိတော၊ အပ်၏။ တံ၊ ထိုစောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ ကိသ ယေတု၊နည်း။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ သောရက္ခာ၊ ဤသုစရိုက်အကျင့်ဟူသော အစောင့်အရှောက် သည်။ အတ္တတ္ထိကာ၊ ကိုယ်တွင်းဘ၌ဖြစ်သော အစောင့်အရှောက်မည်၏။ သောရက္ခာ၊ သည်။ နု ဗာဟိရာ၊ အပဖြစ်သော အစောင့်အရှောက်မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တေသံ၊ တို့သည်။ အတ္တာ၊ကို။ ရက္ခိတောတိ၊ အပ်၏"ဟူသော။ တေ၊သည်။ အဟောသိတိ၊ ဖြစ်ပြီဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ပ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တေသံ၊ တို့သည်။ အတ္တာ၊ ကို။ ရက္ခိတော၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။ ပ။ သတ္ထာ၊သည် —

(ပဟာရေ၊ ကြီး။) ရာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဝါစာယ၊နှုတ်ဖြင့်။ သံဝရော၊ သည်။ သာဓု၊ ၏။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ သံဝရော၊

သည်။ သာဓု၊ ၏။ သမ္ဘတ္တ၊ ကမ္မပထမပြောက်သော အလုံးစုံသောအမှုတို့၌။ သံဝေဒေ၊ သည်။ သာဓု၊ ၏။ သမ္ဘတ္တ၊ အလုံးစုံသော ကာယဒုစရိုက် ဝစီဒုစရိုက် မနောဒုစရိုက် တို့၌။ သံဝုတော၊ စောင့်စည်းသော။ လဒ္ဓီ၊ ဟိရိသြတ္တပ္ပနှင့်ပြည့်စုံသောသူကို။ ရက္ခိတောတိ၊ မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်သောသူဟူ၍။ ပဝုစ္စတိတိ၊ ဆိုအပ်၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၆-အပ္ပကသုတ်

၁၁၇။ သာဝတ္ထိနိဒါန်၊ တည်း။ ကေမန္ဒီ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ ပသေနဒိကောသလော၊ သော။ ဆုတော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—ဘန္တေ၊ ဆုံး။ ဣမေ၊၌။ ရဟောဂတာ၊ လျှက်။ ပဋိသလ္လီနာ၊ သော။ မယံ၊ ၏။"လောကသ္မိံ၊ လောကဿ"။ ယေ သတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ဥဋ္ဌာရေ ဥဋ္ဌာရေ၊ မြတ်ကုန် မြတ်ကုန်သော။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို။ လဘိတ္မာ၊ ရကုန်၍။ နော စေဝ မဒ္ဒန္တိ၊ ယစ်လည်း မယစ်ကုန်။ နော စ ပမဒ္ဒန္တိ၊ မေ့လည်း မမေ့ကုန်။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ ဂေါ၊ တပ်မက်ခြင်းသို့။ နော စ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်လည်း မရောက်ကုန်။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ နော စ ဝိပ္ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ဖောက်ပြန်၍လည်း မကျင့်ကုန်။ တေ သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ ယေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဥဋ္ဌာရေ ဥဋ္ဌာရေ၊ ကုန်သော။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။ လဘိတ္မာ၊ ကုန်၍။ မဒ္ဒန္တိ စေဝ၊ ကုန်၏။ ပမဒ္ဒန္တိ စ၊ ကုန်၏။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ဂေါ၊ သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ စ၊ ကုန်၏။ သတ္တေသု၊ တို့၌။ ဝိပ္ပဋိပဇ္ဇန္တိ စ၊ ကုန်၏။ ဧတေ သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်။ ဗဟုတရာတိ၊ အလွန်များကုန်၏ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိတိ၊ ပြီ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သည်။ ဝေ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သည်။ ဝေ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ ပဟုတရာ၊ များကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။ ပ။ သတ္တာ၊ သည်—

မိဂါ၊ သမင်တို့သည်။ ဘဏ္ဍိတ်၊ ထောင်အပ်သော။ ကူရဲ့၊ ကျေ့ကွင်းကို။ နော ဗုဗ္ဗန္တိ ဣဝ၊ မသိကုန်သကဲ့သို့။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ကာမဘောဂေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌။ သာရတ္တာ၊ အလွန်တပ်မက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာမေသု၊ ကိလေသာကာမတို့၌။ ဂိဒ္ဓါ၊ မက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍။ မုစ္ဆိတာ၊ တွေဝေ မိန်းမောကုန်သည်ဖြစ်၍။ အတိဿာရဲ့၊ မိမိလွန်ကျူးသော အပြစ်ကို။ နော ဗုဗ္ဗန္တိ၊ မသိကုန်။ အာသံ၊ ထိုသူတို့အား"။ ပဋ္ဌာ၊ နောက်ကာလ၌။ ကရုကံ၊ ခါးစပ်သောအကျိုး သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ အာသ၊ ထိုလွန်ကျူးသော အပြစ်၏။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ပါပကောတိ၊ ယုတ်မာကြမ်းတမ်း၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၇-အဠကရဝေသုတ်

၁၁၈။ (ကေမန္ဒီ၊ စသည်ပေးပြီ။) ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ဆုံး။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ အဠကရဝေ၊ တရားဆုံးဖြတ်စီရင်ရာ တရားရုံး၌။ နိသိန္နော၊ နေသော။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ အနေ၊ ကြွယ်ဝကုန်သော။ မဟဒ္ဓနေ၊ များသော ဥစ္စာရှိကုန်သော။ မဟာဘောဂေ၊ များသော စည်းစိမ်ရှိကုန်သော။ ပဟူတဇာတရူပရဇတေ၊ များသော ရွှေငွေရှိကုန်သော။

၁။ သရှင်ကိုယ် သုဇာတာလာ(ဘုရား) အာစတိလိင်္ဂသုတ်ဖြင့် ထိလိန်အမှုနှာမ် ၈ အရှေ့ကို အာပ်။

ပဟူထပ်ထွေပြားကရုဏော၊ များသော နှစ်သက်ဖွယ်အဆောက်အဦ ရှိကုန်သော။ ပဟူတနေ့ညေ့၊ များသောဥစ္စာစပါးရှိကုန်သော။ ခတ္တိယမဟာသာလပေါ်၊ ခတ္တိယမဟာသာလတို့ကိုဥင်း။ ဗြာဟ္မဏ-မဟာသာလပေါ်၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလတို့ကိုဥင်း။ ဂဟပတိမဟာသာလပေါ်၊ဂဟပတိမဟာသာလတို့ကိုဥင်း။ ကာမဟေတု၊ ကာမဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကာမနိဒါန်၊ ကာမဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ကာမာဓိကရဏံ၊ ကာမဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သမ္မောနုမုသာ၊ သိလျက် ချုတ်ယှင်းသောစကားကို။ ဘာသန္တေ၊ ဆိုသည်တို့ကို။ ပဿာမိ၊မြင်ပါ၏။ဘန္တေ၊ ရှင်း။ တဿ မယံ၊ ၏။ 'ဒါနိ၊ ယဒုအဝါဠ်။ အဠကရဏေန၊ တရားကို ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ အလံ၊ အကျိုးမရှိ။ ဒါနိ၊ ဠ်။ အဠကရဏေန၊ ဖြင့်။ ဘဒ္ဒမုခေါ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသူ ဝိဒူရဟု-သည်။ ပညာယိဿတိတိ၊ ထင်ရှားလတ္တံ့' ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိတိ၊ ပြီ" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သည်။ ဝေ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အစ္စာ၊ ကြွယ်ဝကုန်သော။ပ။ ပဟူတနေ့ညော၊ များသောဥစ္စာစပါးရှိကုန်သော။ ယေပိ တေ ခတ္တိယမဟာသာလာ၊ တို့သည်ရင်း။ ယေပိ တေ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာ၊ တို့သည်ရင်း။ ယေပိ ဧတေ ဂဟပတိမဟာသာလာ၊ တို့သည်ရင်း။ ကာမဟေတု၊ ကြောင့်။ ကာမနိဒါနံ၊ ကြောင့်။ ကာမာဓိကရဏံ၊ ကြောင့်။ သမ္မောနုမုသာ၊ သိလျက် ချုတ်ယှင်းသော စကားကို။ ဘာသန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ တံ၊ ထိုသိလျက် ချုတ်ယှင်းသော စကားကိုဆိုခြင်းသည်။ ဒီဃရတ္တိ၊ ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ အဟိတာယ၊ စီးပွါးမဲ့ခြင်းငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ၏။ပ။ သတ္ထာ၊ သည်—

> မစ္ဆာ၊ ငါးတို့သည်။ ဩဃိတံ၊ ထောင်အပ်သော။ ခိပ္ပံ၊ မြန်းကို။ နု ဗုဗ္ဗန္တိ ဣဝ၊ မသိကုန်သကဲ့သို့။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ကာမဘောဂေသု၊ တို့၌။ သာရတ္တာ၊ ၍။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ဂိဒ္ဓါ၊ ၍။ မုစ္ဆိတာ၊ ၍။ အတိသာရံ၊ ကို။ နု ဗုဗ္ဗန္တိ၊ မသိကုန်။ အာသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ပစ္ဆာ၊ ၌။ ကရှုကံ၊ သည်။ ယောတိ၊ ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ အသာ၊ ၏။ ဝိပါကော၊ သည်။ ပါပကောတိ၊ ၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၈-မလ္လိကာသုတ်

ဘဒ္ဒ။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်။ တေန ခေါ၊ ယန သမယေန၊ ၌။ ပသေနဒိကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာအမည်ရှိသော။ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဥပရိပါသာဒဝရဂတော၊ မြတ်သောပြာသာဒ်ထက်၌နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ မလ္လိကံ၊ သော။ ဒေဝိံ၊ ကို။ "မလ္လိကေ၊ မလ္လိကာ။ ဘေ၊ သင်အား။ အတ္ထနာ၊ မိမိထက်။ ပိယတရော၊ အလွန်ချစ်အပ်သော။ အညော၊ တပါးသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ အတ္ထိ နု ခေါတိ၊ ရှိသလော"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အတ္ထနာ၊ ထက်။ ပိယတရော၊ သော။ အညော၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ နတ္ထိ ခေါ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တုယှံ၊ သင်မင်းကြီးအား။ အတ္ထနာ၊ ထက်။ ပိယတရော၊ သော။ အညော၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ မလ္လိကေ၊ မလ္လိကာ။ မယှမ္ပိ၊ ငါ့အားလည်း။ အတ္ထနာ၊ ထက်။ ပိယတရော၊ သော။ အညော၊ သော။ ကောစိ၊သည်။ နတ္ထိ ခေါ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်မှ။ သြရောဟိတ္ဝာ၊ သက်ဆင်း၍။ ယေန၊ အကြောင်အရပ်၌။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဒ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ မလ္လိကာယ၊ သော။ ဒေဝိယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဥပရိပါသာဒဝရဂတော၊ လျက်။ မလ္လိကံ ဒေဝိံ၊ မလ္လိကာမိဖုရားကို။ 'မလ္လိကေ၊ မလ္လိကာ။ တေ၊ အား။ အတ္ထိနာ၊ ထက်။ ပိယတရော၊ သော။ အညော၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ အတ္တို နု ခေါတိ၊ ရှိသလော'ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ သို့။ ဥတ္တေ၊ သော်။ မလ္လိကာဒေဝီ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ 'မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မေ၊ အား။ အတ္ထိနာ၊ ထက်။ ပိယတရော၊ သော။ အညော၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ နတ္ထိ ခေါ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တုယှံ၊ အရှင်မင်းကြီးအား။ အတ္ထိနာ၊ ထက်။ ပိယတရော၊ သော။ အညော၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ အတ္ထိပနာတိ၊ ရှိသလော' ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ဥတ္တေ၊ သော်။ အဟံ၊ သည်။ မလ္လိကံ ဒေဝိံ၊ ကို။ 'မလ္လိကေ၊ မလ္လိကာ။ မယှမ္ပိ၊ ငါအား လည်း။ အတ္ထိနာ၊ ထက်။ ပိယတရော၊ သော။ အညော၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ နတ္ထိ ခေါ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း' ဟူသော။ တေ ကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီ" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိတော်မူ၍။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌—

"သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့သို့။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုပရိဂမ္မ၊ အဖန်ဖန် ထက်ဝန်းကျင်သွား၍။ ကဘိ၊ တစုံတခုသော အရပ်၌။ အတ္ထိနာ၊ မိမိထက်။ ပိယတရံ၊ အထူးသဖြင့် ချစ်အပ်သူကို။ နေဝအဒ္ဓဂါ၊ မရနိုင်။ ဝေ၊ ဤ တယောက်သောသူ၏ မိမိကိုယ်ကို ချစ်အပ်သည်နှင့်အတူ။ ပရေသံ၊ မိမိမှတပါးကုန်သော။ ပုထု၊ မျိုးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယော၊ ချစ်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ အတ္တကာမော၊ ကိုယ်ကျိုးစီးပွါးကို အလိုရှိသောသူသည်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ နဟေ'သေတိ၊ မညှဉ်းဆဲရာ"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ။ ရှုတ်တော်မူပြီ။

၉-ဟညသုတ်

၁၂၀။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ရညော ပသေနဒိဿ ကောသလဿ၊ သည်။ မဟာယညော၊ ကြီးစွာသောယဇ်ကို။ ပဋိယတ္တော၊ ရှေးရှု၍စီရင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဋ္ဌ ၀ ဥသဘသတ်ဘာနိ၊ ငါးရာသော နွားလားဥသဘတို့ကိုလည်း။ ပဋ္ဌ ၀ ဝစ္ဆတရ-သတာနိ၊ ငါးရာသော နွားငယ်တို့ကိုလည်း။ ပဋ္ဌ ၀ ဝစ္ဆတရိသတာနိ၊ ငါးရာသော နွားမငယ်တို့ကိုလည်း။ ပဋ္ဌ ၀ အဇသတာနိ၊ ငါးရာသော ဆိတ်တို့ကိုလည်း။ ပဋ္ဌ ၀ ဥရဗ္ဘသတာနိ၊ ငါးရာ ၀သော သိုးတို့ကိုလည်း။ ယညတ္ထာယ၊ ယဇ်အကျိုးငှါ။ ထူဏူပနီတာနိ၊ ယဇ်တိုင်သို့ ကပ်ဆောင်အပ်ကုန်သည်။ ဝါ-ယဇ်တိုင်၌ ချည်ဖွဲ့အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဃ၊ ထိမင်းကြီး၏။ ဒါသာတိ ဝါ၊ ကျွန်အစေအပါးဟု ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မကာရာတိ ဝါ၊ အမှုလုပ်ဟု ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေပိ တေ၊ အကြောင်သူတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း။ ဒဏ္ဍတဇ္ဇိတာ၊ ဒဏ်မှလန့်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဘယတဇ္ဇိတာ၊ ဘေးမှလန့်ကုန်

သည် ဖြစ်၍။အသုမုခါ၊ မျက်ရည်ပြည့်သော မျက်နှာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရှုဒမာနှာ၊ ဂိုကုန်သည် ဖြစ်၍။ ပရိကမ္မာနိ၊ ယင်းအစီအရင်တို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကြရကုန်၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ သံမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတ္မာ၊ ဆင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိသိံသု၊ ဝင်ကုန်ပြီ။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရိတ္မာ၊ ၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းခံပြီးသည်မှ နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တာ၊ ဆွမ်းခံရှာမှ ဖဲခွဲကုန်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နာ ခေါ၊ နေကုန်ပြီးသော။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဣဓ၊ ၌။ ဟ။ ပရိကမ္မာနိ၊ တို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကြရကုန်၏"ဟု သော။ တေ၊ကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေမတ္တံ၊ ကို။ ဝိဒိတ္မာ၊ ၍။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ၌—

"အဿမေဓံ၊ မြင်းကို သတ်ရယင်ရင်း။ ပုရိသမေဓံ၊ ယောကျ်ားကို သတ်ရယင်ရင်း။ သမ္မာပါသံ၊ ထမ်းပိုးကျည်းကို ပစ်ချရယင်ရင်း။ ဝါဇပေယ္ယံ၊ ထောပတ်ကို သောက်ရယင်ရင်း။ နိရဂ္ဂဠံ၊ တံခါးမပိတ်ရုံဖြစ်သော ယင်ရင်း။ မဟာရဋ္ဌာ၊ မျှားသောကိစ္စ ရှိကုန်သော။ တေ မဟာယညာ၊ ထိုယင်ကြီးငါးမျိုးတို့သည်။ မဟပ္ဖလာ၊ မျှားသော အကျိုးရှိကုန်သည်။ နု ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။

ယတ္တ၊ အကြင်ယင်ကြီးငါးမျိုး၌။ အဗ္ဗေ့ကာ စ၊ ဆိတ်သိုးတို့ကိုရင်း။ ဝိဝိဓာ၊ အထူးထူးအပြားပြား မျှားစွဲကုန်သော။ ဂါဝေါ စ၊ နွားတို့ကိုရင်း။ ဟညရေ၊ သတ်အပ်ကုန်၏။ သမ္ဘဂ္ဂတာ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်ကုန်သော။ မဟေသိနော၊ ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ တံ ယညံ၊ ထိုယင်ကြီးငါးမျိုးသို့။ နု ဥပယန္တိ၊ မကပ်ရောက်ကြကုန်။

ယေ စ ယညာ၊ အကြင်နိစ္စဘတ်ဆွမ်းစသော အလှူတို့သည်။ နိရတ္ထရမ္ဘာ၊ ကိစ္စနည်းကုန်၏။ အနုကုလံ၊ ထိမ်တိုင်း၌။ ဝါ-မျိုးရိုးစဉ်ဆက်။ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ယဇန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏။ ဧတ္တ၊ ဤအနုကုလယင်၌။ အဗ္ဗေ့ကာ စ၊ တို့ကိုရင်း။ ဝိဝိဓာ၊ ကုန်သော။ ဂါဝေါ စ၊ တို့ကိုရင်း။ နု ဟညရေ၊ မသတ်အပ်ကုန်။ သမ္ဘဂ္ဂတာ၊ ကုန်သော။ မဟေသိနော၊ တို့သည်။ တေ မဟာယညာ၊ ဤအနုကုလယင်သို့။ ဥပယန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။

မဟာဝီ၊ ပညာရှိသည်။ ဧတေ၊ ဤနိစ္စဘတ်ဆွမ်းအလှူ စသော အနုကုလယင်ကို။ ယဇေထ၊ ပူဇော်ထုံ၏။ သော ယညော၊ ဤအနုကုလယင်သည်။ မဟပ္ဖလော၊ မျှားသော အကျိုးရှိ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဧတေ၊ ဤအနုကုလယင်ကို။ ယဇမာနဿ၊ ပူဇော်သောသူအား။ သေယျော၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပိယော၊ ယုတ်မာသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယညော စ၊ ယင်သည်လည်း။ ဝိပုလော၊ ပြန့်ပြောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝတာ စ၊ နှစ်သက်သည်လည်း။ ပသီဒန္တိ၊ ကြည်ညိုကုန်၏"ဟုကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်တော်မူပြီ။

၁၀-ဗန္ဓနသုတ်

၁၂၁။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ဘုံ။ ရညာ ပသေနဒိနာ ကောသလေန၊ သည်။ မဟာနေ ကာယော၊ မျှားစွာသော လူအပေါင်းကို။ ဗန္ဓာပိတော၊ နှောင်ဖွဲ့စေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့သောသူတို့ကို။ ရဇ္ဇုဟိ၊ ကြိုးတို့ဖြင့်။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့သောသူတို့ကို။ အန္တုဟိ၊ ထိတ်တုံးတို့ဖြင့်။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့သောသူတို့ကို။ သခ်လိကာဟိ၊ သံခြေကျဉ်းတို့ဖြင့်။ (ဗန္ဓာပိတော၊ နှောင်ဖွဲ့စေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။)

အထ ခေါ်၊ ဘုံ။ သမ္ဘဟုလာ၊ ကုန်သောဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာသမယံ၊ ဘုံ။ နိဝါသေတွာ၊ ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ၃ါ။ ပဝိသိံသု၊ ကုန်ပြီ။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဘုံ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ၃ါ။ စရိတ္မာ၊ ၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဘုံ။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တာ၊ ဖြစ်၍။ ယေန၊ ဘုံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ဘုံ။ နိသီဒိံသု။ ကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ဘုံ။ နိသိန္နာ ခေါ်၊ နေကုန်ပြီးသော။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဣဓ။ ဘုံ။ ရညာ ပသေနဒိနာ ကောသလေန၊ သည်။ မဟာနေကာယော။ ကို။ ဗန္ဓာပိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့ကို။ ရဇ္ဇုဟိ၊ ကြိုးတို့ဖြင့်။ပ။ ဟောတိ၊ ၏" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။

အထ ခေါ်၊ ဘုံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေမတ္တံ၊ ကို။ ဝိဒိတ္မာ၊ ၍။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ဘုံ—

"အယာသံ၊ သံဖြင့်ပြုအပ်သော။ ဒါရုဇံ၊ သစ်သားမှ ဖြစ်သော။ ဟမ္မေဠု၊ ပြိတ်ပြက်ဖြင့် ပြုအပ်သော။ ယံ၊ အကြင် အနှောင်အဖွဲ့သည်။ (အတ္တိ၊ ရှိ၏။) တံ၊ ထိုအနှောင့်အဖွဲ့ကို။ ဒဠှံ၊ ပြပြဲသော်။ ဗန္ဓနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍။ ဧဝါ၊ ပညာရှိတို့သည်။ နု အာဟု၊ မဆိုကုန်။ ဟတ္ထိကုဏ္ဍလေသု စ၊ ပတ္တမြားနားဆောင်းတို့၌ဌင်း။ ပုတ္တေသု စ၊ သားသမီးတို့၌ဌင်း။ ဒါရေသု စ၊ မယားတို့၌ဌင်း။ သာရတ္တရတ္တာ၊ အလွန်အမင်းတပ်နှစ်သက်သော၊ ဟာ အပေကွာ၊ အကြင်ငဲ့ကွက်ခြင်း အနှောင်အဖွဲ့သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။

ဩဟာရိနံ၊ အပါယ်လေးပါးသို့ဆောင်တတ်သော။ သိထိလံ၊ လျော့သော အခြင်းအရာ ရှိသော။ ဒုပ္ပမုဉ္စံ၊ ဖြည်နိုင်ခဲသော။ ဧတံ ဗန္ဓနံ၊ ဤ ငဲ့ကွက်ခြင်း အနှောင်အဖွဲ့ကို။ ဒဠှံ၊ ပြပြဲသော။ ဗန္ဓနံ၊ ဟူ၍။ ဓီရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ဧတေ၊ ထိုအနှောင် အဖွဲ့ကိုလည်း။ ဆေတ္မာ၊ ဖြတ်ကုန်၍။ ကာမသုခံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို။ ယထာယ၊ ပယ်၍။ အနပေက္ခိနော၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိမုဉ္စေယ္ယုံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ကုန်၏" ဟူကုန်သော။ ဤမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ပဌမဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုပဌမဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဒဟရော၊ ဒဟရသုတ်။ ပုရိသော၊ ပုရိသသုတ်။ ဇရော၊ ဇရောမရဏသုတ်။ ပိယံ၊ ပိယသုတ်။ အတ္ထာနုရက္ခီတော၊ အတ္ထရက္ခီတသုတ်။ အပ္ပကာ၊ အပ္ပကသုတ်။ အဠကရဏံ၊ အဠကရဏသုတ်။ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာသုတ်။ ယညေ ဗန္ဓနံ၊ ယညသုတ် ဗန္ဓနသုတ်။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။ ဤတိ၊ ဤသည်တည်း။

၂-ဒုတိယဝဂ်

၁-သတ္တဇဋိလသုတ်

၁၂၂။ ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပုဗ္ဗာရုမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံ ကျောင်း၌။ မိဂါရမာတုပါသာဒေ၊ မိဂါရသူဌေး၏ အမိအရာ၌တည်သော ဝိသာခါ၏ ပြာသာဒ် ၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ မှ။ ဝุฏฐိတော၊ ဖြစ်၍။ ဗဟိဝိဟာရကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးမုတ်ပြင်ပ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူသည်။ ယောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ရာဇာပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။

တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ ပဏ္ဍုကဝ္ဌနခလောမာ၊ ရှည်သော လက်ကထီမှီး ရှည်သော ခြေသည်း လက်သည်း ရှည်သောအမှီးရှိကုန်သော။ သတ္တ၊ ရုနစ်ယောက်ကုန်သော။ ဇဋိလာ စ၊ ဆံကျစ်ထုံးသော တိတ္ထိတို့သည်ရင်း။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ နိဂဏ္ဌာ စ၊ တဂ္ဂဒုန်းတို့သည်ရင်း။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ အစေလကာ စ၊ အဝတ်မဝတ်သော တိတ္ထိတို့သည်ရင်း။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ကေသာဒ္ဓ-ကာ စ၊ တထည်သော အဝတ်ကိုဝတ်သော တိတ္ထိတို့သည်ရင်း။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ စ၊ ပရိဗိုဇ်တို့သည်ရင်း။ ခါရိဝိဝံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ရသေ့ဘဏ္ဍာကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးဘ။ အတိက္ကမန္တိ၊ ကျော်လွန်သွားကုန်၏။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ရာဇာ ပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဧကံ၊ ပခုံးတ ဘက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ စုလျားပုဆိုး စမ္ပယ်ထင်သည်ကို။ ကရိတ္မာ၊ ပြု၍။ ဒက္ခိဏေဇာဏုမဏ္ဍလံ၊ လက္ခဏာပုဆစ်ဝန်းကို။ ပထဝိယံ၊ ချပြ၍။ နိဟန္တ္မာ၊ ထောက်၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ တေ သတ္တဇဋိလာ စ၊ ထို ရုနစ်ယောက်သော ဇဋိလတို့သည်ရင်း။ တေ သတ္တနိဂဏ္ဌာ စ၊ ထိုရုနစ်ယောက် သော နိဂဏ္ဌတို့သည်ရင်း။ တေ သတ္တအစေလကာ စ၊ ထို ရုနစ်ယောက်သော အစေလကတို့သည် ရင်း။ တေ သတ္တကေသာဒ္ဓကာ စ၊ ထို ရုနစ်ယောက်သော ကေသာဒ္ဓကတို့သည်ရင်း။ တေ သတ္တ ပရိဗ္ဗာဇကာ စ၊ ထို ရုနစ်ယောက်သော ပရိဗိုဇ်တို့သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။) တေန၊ သို့။ အဠုလိ"၊ လက်ဆုပ်ကို။ ပဏာမေတ္မာ၊ ညွှတ်၍။ "ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပသေနဒိကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ မင်းတည်း။ ပ။ ဘဒ္ဒေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ပသေနဒိ-ကောသလော၊ သော။ ရာဇာတိ၊ တည်း" ဟု၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ နာမ်၊ အမည်ကို။ သာဝေတိ၊ ကြားသိစေ၏။

အထခေါ်၊ ၌။ ရာဇာ ပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ သတ္တသု၊ ကုန်သော။ တေသု ဇဋိလေသု စ၊ ထိုဇဋိလတို့သည်ရင်း။ သတ္တသု၊ ကုန်သော။ တေသု နိဂဏ္ဌေသု စ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့ သည်ရင်း။ သတ္တသု၊ ကုန်သော။ တေသု အစေလကေသု စ၊ ထိုအစေလကတို့သည်ရင်း။ သတ္တသု၊ ကုန်သော။ တေသု ကေသာဒ္ဓကေသု စ၊ ထိုကေသာဒ္ဓကတို့သည်ရင်း။ သတ္တသု၊ ကုန်သော။ တေသု ပရိဗ္ဗာဇကေသု စ၊ ထိုပရိဗ္ဗာဇကတို့သည်ရင်း။ အစိရပက္ကန္တေသု၊ ဇဏ္ဍားရ၍ မကြာမြင့်ကုန်မီ။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ လောကေ၊ ၌။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့။ သမာပန္နာ ဝါ၊ ရောက်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ဘေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။)ဘေ၊ ထိုဇဋိလ အစရှိသော

ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ဘက်။ အညတရတိ၊ အပါအဝင် ဖြစ်ပါကုန်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဂိဟိနာ၊ လူဖြစ်သော။ ကာမဘောဂိနာ၊ ကာမဂုဏ်ကို ခံစားလေ့ရှိသော။ ပုတ္တသမ္မာဝသယနံ၊ သားသမီးတို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းသောနေရာ၌။ အဇ္ဈာ-ဝသန္တေန၊ နေသော။ ကာသိကစန္ဒနံ၊ ကာသီကတိုင်းထွက် စန္ဒကူးကို။ ပစ္စနုဘောန္တေန၊ သုံးဆောင်သော။ မာလာဂန္ဓဝိလေပနံ၊ ပန်း နံ့သာ နံ့သာခပျောင်းကို။ ဓာရယန္တေန၊ ပန်ဆင်လိမ်းကျံသော။ ဇာတရူပရဇတံ၊ ရွှေငွေကို။ သာဒိယန္တေန၊ သာယာသော။ တယာ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ "ဣမေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အရဟန္တောဝါ၊ ရဟန္တာမူလည်း ဖြစ်ကုန်၏။ ဣမေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့။ သမာပန္နာဝါတိ၊ ရောက်မူလည်း ရောက်ကုန်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအရာကို။ ဒုဇာနံ ခေါ၊ သိနိုင်ခဲသည်သာတည်း။

မဟာရာဇ၊ကြီး။ သီလံ၊ သီလကို။ သံဝါသေန ခေါ်၊အတူတကွနေသဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တဉ္စ ခေါ်၊ ထိုသီလကိုလည်း။ ဒီဃေန၊ ရှည်သော။ အဒ္ဓုနာ၊ ကာလဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣဒ္ဓရုံ၊ တိုသောကာလဖြင့်။ နု ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်။ မနသိကရောတာ၊ နှလုံးသွင်းသောသူသည်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အမနသိကရောတာ၊ နှလုံးမသွင်းသောသူသည်။ နော ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်။ ပညဝတာ၊ ပညာရှိသောသူသည်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဒုပ္ပညေန၊ ပညာမရှိသောသူသည်။ နော ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ သော စေယ်၊စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကို။ သံဝေါဟာရေန ခေါ်။ ပြောဆိုအပ်သော စကားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တဉ္စ ခေါ်၊ ထိုစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ ပ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အာပဒါသု ခေါ်၊ ဘေးရန်တို့သည်။ (ဥပ္ပန္နာသု၊ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သည်ရှိသော်။) ထာမော၊ ဉာဏ်စွမ်းကို။ ဝေဒိတမ္ဘော၊၏။ သော စ ခေါ်၊ထိုဉာဏ်စွမ်းကိုလည်း။ ပ။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ ပညာ၊ ပညာကို။ သာဟသိကာယ ခေါ်၊ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ သာစခေါ်၊ ထိုပညာကိုလည်း။ ပ။ ဒုပ္ပညေန၊ ပညာမရှိသောသူသည်။ နော ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ မသိအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ အစ္ဆရိယံ၊ စ္ဆ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဗ္ဘုတံ၊ စ္ဆ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပ။ နော ဝေဒိတမ္ဘန္တိ၊ အပ်ဟူသော စကားကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယာဝ၊ အလွန်သာလျှင်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ မိန့်တော်မူအပ်၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ မမ၊ တပည့်တော်၏။ ပုရိသာ၊ မင်းချင်းယောကျ်ား ဖြစ်ကုန်သော။ ဩရကာ၊ လျှို့ဝှက် လှည့်လည်ကုန်သော။ ဝေတ စရာ၊ ထိုသူလျှို တို့သည်။ ဇနပဒံ၊ နေပုစ်ကို။ ဩရိတ္တာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုသူလျှို တို့သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဩရိတ္ထော၊ စုံစမ်းအပ်ပြီးသည်ကို။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဩသာဝယာမိ ဣတိ၊ ပြီးဆုံးစေပါအုံ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဒါနိ၊ ၌။ တေ၊ ထိုသူလျှို တို့သည်။ တံ ရဇောဇလ္လံ၊ ထိုကိုယ်၌ကပ်သော မြူအညစ်အကြေးကို။ ပဝေ၊ဟေတ္မာ၊ မျှောကုန်၍။ သုနှာတာ၊ ကောင်းစွာရေချိုးကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုဓိ-လိတ္တာ၊ ကောင်းစွာလိမ်းကျံပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကပ္ပိတကေသမဿု၊ ပြုပြင်အပ်ပြီးသော ဆံမုတ်ဆိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဩဒါတဝတ္ထာ၊ ဖြူစင်သောအဝတ်ဟုတ်ကို ဝတ်ကုန်လျက်။ ဟဋ္ဌဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတာ၊ ကုံလုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမဂ္ဂီ ဘူတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရေထ၊ ဆဉ္ဆီ၊ တင့်ထယ်စမ္ပယ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ၏။

အထ ခေါ်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေမတ္တံ၊ ကို။ ဝိဒိတ္တာ၊ ၍။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ၌—

"ဝဏ္ဏရူပေန၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်မျှဖြင့်။ နရော၊ လူသည်။ သုဘေနေ၊ သီလယ်သည်။ နှ ဟောတိ၊ မပြစ်။ ဣတ္ထရဒဿနေန၊ ခဏခေတ္တမြင်တွေ့ကာမျှဖြင့်။ နှ ဝိဿသေ၊ အကျမ်းမဝင်ထု။ ဟိ၊ မှန်၏။ အသညတာ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး သုံးပါးလုံးကို မစောင့်စည်းသောသူတို့သည်။ သုသညတာနံ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး သုံးပါးလုံးကို စောင့်စည်းကုန်သော အရှင်တို့၏။ ဝိယဘူနေန၊ ပရိကွရာဘဏ္ဍာ အဝတ်အကာ အမှတ်အသားဖြင့်။ ဣမံ လောကံ၊ ဤလောကသို့။ စရန္တိ၊ လှည့်လည်သွားလာကုန်၏။

လောကေ၊ ဌ။ ပရိဝါရဆန္နာ၊ သူပြုတ်တို့၏ အဝတ်အကာဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော သူတို့သည်။ ပတိရူပကော၊ ရှေနှားခြောင်းတုပြုစ်သော။ မတ္တိကာကုဋ္ဌလော ဣဝ၊ ရေပြနှားခြောင်းကဲ့သို့ရှင်း။ ဘုဝဏ္ဍဆန္နာ၊ ရွှေဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ဝါ-ရွှေရည်စိမ်သော။ လောဟနုမာသောဝ၊ ပဲဝက်မျက်ထိုက်သော ကြေးလက်ကောက်သည်ကဲ့သို့ရှင်း။ အန္ဓော၊ အတွင်းဌ။ အသုဒ္ဓါ၊ မစင်ကြယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗဟိ၊ အပဌ။ သောဘမာနာ၊ တင့်တယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ စရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏ ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ဗြဟ္မာ။

လောကေ၊ ဌ။ ပရိဝါရဆန္နာ၊ သူပြုတ်တို့၏ အဝတ်အကာဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော သူတို့သည်။ ပတိရူပကော၊ ရှေနှားခြောင်းတုပြုစ်သော။ မတ္တိကာကုဋ္ဌလော ဣဝ၊ ရေပြနှားခြောင်းကဲ့သို့ရှင်း။ ဘုဝဏ္ဍဆန္နာ၊ ရွှေဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ဝါ-ရွှေရည်စိမ်သော။ လောဟနုမာသောဝ၊ ပဲဝက်မျက်ထိုက်သော ကြေးလက်ကောက်သည်ကဲ့သို့ရှင်း။ အန္ဓော၊ အတွင်းဌ။ အသုဒ္ဓါ၊ မစင်ကြယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗဟိ၊ အပဌ။ သောဘမာနာ၊ တင့်တယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ စရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏ ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ဗြဟ္မာ။

၂-ပဠာရုဇသုတ်

၁၂၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ပဠာဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ပြင့်။ သမပ္ပိတာနံ၊ ကိုလုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမင်္ဂီဘူတာနံ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရယမာနာနံ၊ စံမှီယှဉ်ကုန်သော။ ပဘေနဒီပဒုဝါနံ၊ ပဘေနဒီအမှီးရှိကုန်သော။ ပဠုနံ၊ငါးယောက်ကုန်သော။ ရာဇူနံ၊မင်းတို့၏။ "ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့တွင်။ ကိ"၊ အာဘယ်သည်။ အဂ္ဂံ နု ခေါတိ၊ မြတ်သနည်း" ဟူသော။ အယံ အန္တရကထာ၊ ဤအကြားခံ ဖြစ်သော အခြားစကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ထတြ၊ ထို ငါးယောက်သော မင်းတို့တွင်။ ကေစေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ "ကာမာနံ၊ တို့တွင်။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ အဂ္ဂန္တိ၊ မြတ်၏" ဟုဌ။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ပ။ သဒ္ဒါ၊ သဒ္ဒါရုံတို့သည်။ပ။ ဂန္ဓာ၊ ဂန္ဓာရုံတို့သည်။ပ။ ရသာ၊ ရသာရုံတို့သည်။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်။ အဂ္ဂန္တိ၊ မြတ်၏ ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ယတော ခေါ၊ အကြင်အခါ၌။ တေ ရာဇာနော၊ ထိုမင်းတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သညာပေတုံ၊ သိရှိနားလည်စေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ"သု၊ မတတ်နိုင်ကုန်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ရာဇာပသေနဒီကောသလော၊ သည်။ တေ ရာဇာနော၊ ထိုမင်းတို့ကို။ "မာရိသာ၊ အချင်းတို့။ အာယာမ၊ လာ သွားကြကုန်အုံ့။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိဿာမ၊ ကပ်ကုန်အုံ့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တေမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပဋိပုစ္ဆိဿာမ၊ မေးလျှောက်ကုန်အုံ့။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ နော၊ ငါတို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗျာကရိဿတိ၊ ပြေကြားတော်မူလတ္တံ့။ တထာ၊ ထို အခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဓာရေဿာမာတိ၊ မှတ်ကုန်အုံ့" ဟူသော။ ဧवံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီ။ မာရိသာ၊ အချင်းတို့။ ဧवं၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ ရာဇာနော၊ ထိုမင်းတို့သည်။ ရာဇာပသေနဒီကောသလဿ၊ ၏ (စကား)ကို။ ပဋိဿောသုံ၊ ဝန်ခံကုန်ပြီ။

အထ ခေါ်၊ ၌။ ပသေနဒိပမုခါ၊ ပသေနဒိအမှူးရှိကုန်သော။ တေ ပဠုရာဇာနော၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဒံ၊ ၌။ ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကာမာနံ။ တို့တွင်။ ကိံ၊ သည်။ အဂ္ဂံ နု ခေါတိ၊ နည်း" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

"မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပဠသု၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေသု၊ တို့တွင်။ မနာပယဝိယန္တံ ခေါ်၊ နှစ်သက်ခြင်းလျှင်အဆုံးရှိသော ကာမဂုဏ်ကို။ အဂ္ဂန္တီ၊ ပြတ်၏" ဟု၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝေါမိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကေစ္စသာ၊ အချို့သောသူ၏။ တေဝ ရူပါ၊ ထိုရူပါရုံတို့သည်ပင်လျှင်။ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကိုပွါးစေတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကေစ္စသာ၊ ၏။ တေဝ ရူပါ၊ တို့သည်ပင်။ အမနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို မပွါးစေတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ယေဟိ ၈ ရူပေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အတ္ထမနော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသည်။ ပရိပုဏ္ဏ-သင်္ကပ္ပေါ၊ ပြည့်စုံသောအကြံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ တေဟိ ရူပေဟိ၊ တို့ထက်။ အညံ၊ တပါးသော။ ဥတ္တရိတရံ ဝါ၊ အထူးသဖြင့် လွန်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရံ ဝါ၊ အထူးသဖြင့် မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ရူပံ၊ ကို။ နု ပတ္ထေတိ။ မတောင့်တ။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တေ ရူပါ၊ တို့သည်။ ပရမာ၊ မြတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ၊ ၏။ တေ ရူပါ၊ တို့သည်။ အနုတ္တရာ၊ အတုမရှိမြတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကေစ္စသာ၊ ၏။ တေဝ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ထိုဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်ပင်။ မနာပါ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစ္စသာ၊ ၏။ တေဝ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ တို့သည်ပင်။ မနာပါ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယော၊ သည်။ ယေဟိ ၈ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အတ္ထမနော၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏသင်္ကပ္ပေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ တေဟိ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေဟိ၊ တို့ထက်။ အညံ၊ သော။ ဥတ္တရိတရံ ဝါ၊ သော။ ပဏီတတရံ ဝါ၊ သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ကို။ နု ပတ္ထေတိ၊ မတောင့်တ။ တဿ၊ ၏။ တေ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ တို့သည်။ ပရမာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ အနုတ္တရာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ ဧနေနဂ်လိကော၊ ဧနေနဂ်လိကမည်သော။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ တဿ ပရိသာယံ၊ ထိုပရိသတ်၌။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ဧနေနဂ်လိကော၊ သော။ ဥပါသကော၊ သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ကေသံ၊ ပခုံးတဘက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ စုလျားဟုဆိုး မွေယ်တင်သည်ကို။ ကရိတ္မာ၊ ပြု၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္မာ၊ ညွှတ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မံ၊ တပည့်တော်၏ ဥာဏ်၌။ ဟဠိဘာတိ၊ ထင်ပါ၏။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မံ၊ ၌။ ဟဠိဘာတိတိ၊ ၏" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ "ဧနေနဂ်လိက၊ ဧနေနဂ်လိက။ တံ၊ သင်၏ဥာဏ်၌။ ဟဠိဘာတု၊ တိ၊ ထင်လေ" ဟု၍။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ်၊ ၌။ ဧနေနဂ်လိကော၊ သော။ ဥပါသကော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ ၌—

"သုဂန္ဓံ၊ ကောင်းသော အနံ့ရှိသော။ ကောကနုဒံ၊ ကောကနုဒ မည်သော။ ပဒုမံ၊ ပဒုမာကြာနီသည်။ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌။ ဥလ္လံ၊ ပွင့်သည်ဖြစ်၍။ အဝိတာနံ၊ မကင်းသောအနံ့ရှိသည်။ သိယာယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ထို့အတူ။ (ဂုဏ်တော်နံ့ရှိတော်မူသော။) အန္ဓလိကွေ၊ ကောင်းဆင်၌။ တပန္တံ၊ ထွန်းတောက်ပသော။ အာဒိစ္စံ

ဗျာ၀၊ နေမင်းကဲ့သို့။ ဝိဝေါ၀ေမာနံ၊ တင့်တယ်တော်မူသော။ အဂီရသံ၊ ကိုယ်တော်မှ ပြိုးပြိုးပြက်ထွက်သော အရောင်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿာတိ၊ ရှုလော့" ဟူ သော။တဒနုရူပါယ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ပတ်သော။ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဘိတ္ထဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။

အထ ခေါ၊ ဠှ။ တေ ပဋ္ဌ ဟုတောနော၊ တို့သည်။ စန္ဒနဂ်လိကံ၊ သော။ ဥပါသကံ၊ ကို။ ပဋ္ဌဟိ ဥတ္တရာသင်္ဂေါ၊ ငါးထည်သော စုလျှားပုဆိုးတို့ဖြင့်။ အစ္ဆာဒေသုံ၊ ဖုံးလွှမ်း ကုန်ပြီ။အထ ခေါ၊ ဠှ။ စန္ဒနဂ်လိကောပိ၊ သော။ ဥပါသကောပိ၊ သည်။ တေဟိ ပဋ္ဌဟိ ဥတ္တရာသင်္ဂေါ၊ တို့ဖြင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အစ္ဆာဒေသိ၊ ဖုံးလွှမ်းပြီ။ ဣတိ၊ ဆို။ သုတံ၊ ပြီ။

၃-ဒေ၀ေါပါကသုတ်

၁၂၄။ သာ၀တ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဠှ။ ရာဇာ ပသေနဒိ ကောသလော၊ သည်။ ဒေ၀ေါပါကကုရုံ၊ တစိတ်ချက်ထမင်း (ထိုထမင်းအား လျှော်သောဟင်းလျှာ)ကို။ ဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏။ အထ ခေါ၊ ဠှ။ ရာဇာ ပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ ဘုတ္တာ၀ီ၊ ထမင်းစားပြီးသည် ဖြစ်၍။ မဟာဿာသီ၊ သည်းထန်စွာသော အသက်ရှူခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ဠှ။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ။ပ။ ကေမန္ဒံ၊ ဠှ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဠှ။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ရာဇာနံ ပသေနဒိ ကောသလံ၊ ကို။ ဘုတ္တာ၀ိံ၊ ထမင်း စားပြီးသည်ဖြစ်၍။ မဟာဿာသိံ၊ သည်းထန်စွာသော အသက်ရှူခြင်းရှိသည်ကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိတော် မူ၍။ ထာယံ ဝေလာယံ၊ ဠှ—

"သဒါ၊ အခါလပ်သိမ်း။ သတိမတော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသော။ လဒ္ဓေ၀ောဇနေ၊ ရအပ် သော ဘောဇဉ်ကို။ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ ဇာနတော၊ သိသော။ အဿ မနုဿဿ၊ ထိုသူအား။ ဝေဒနာ၊ (အစာကြောင့် ဖြစ်သော) ဝေဒနာတို့သည်။ တနုကာ၊ နည်းပါး ကုန်သည်။ ဘ၀န္တိ၊ ကုန်၏။ (ဘုတ္တာဟာရောပိ၊ ဆုံးဆောင်သော အာဟာရသည်လည်း။) အာယုံ၊ အသက်ကို။ ပါလယံ၊ စောင့်သည်ဖြစ်၍။ သဏိကံ၊ နူးညံ့စွာ၊ ဇီ၀တိ၊ ကျွတ်၏။ တနည်း- သော၊ ထိုအစာ၌ အတိုင်းအရှည် သိသူသည်။ အာယုံ၊ ကို။ ပါလယံ၊ ဖြစ်၍။ သဏိကံ၊ ပြည်းပြည်း။ ဇီ၀တိ၊ အိုမင်း၏" ဟူသော။ ဗုဒ္ဓ ဂါထံ. ကို။ အ၀ောသိ၊ ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဠှ။ သုဒဿနော၊ သုဒဿနမည်သော။ မာ၀ေ၀ေ၊ လုလင် သည်။ ရညော ပသေနဒိဿ ကောသလဿ၊ ၏။ ပိဋ္ဌေ၀ေ၊ နောက်ဖွဲ့။ ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ဠှ။ ရာဇာ ပသေနဒိ ကောသလော၊ သည်။ သုဒဿနံ မာ၀ေ၀ံ၊ သုဒဿနလုလင်ကို။ "တာ၀ သုဒဿန၊ အမောင်သုဒဿန။ တွံ၊ သည်။ ဟေ၊ လာလှည့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဗုဒ္ဓံ ဂါထံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏိတ္ဝာ၊ သင်၍။ မမ၊ ငါ၏။ ဘဏ္ဍာဂါရေ ဘဏ္ဍာဂါရာရေ၊ ထမင်းစားတိုင်း စားတိုင်း။ ဘာသ၊ ရွတ်လော့။ အဟဋ္ဌ၊ ငါသည်လည်း။ တေ၊ သင်အား။ ဒေ၀သိကံ၊ နေ့တိုင်း။ ကဟာပဏသတံ ကဟာပဏသတံ၊ အသ ပြာတရာ ထရာကို။ (ဒတ္ဝာ၊ ပေးမ၏။) နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဘိက္ခံ၊ ထမင်းကို။ ပဋ္ဌယိဿာမိ၊ ပြစ်စေအံ့" ဟု၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ ဒေ၀၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဧ၀ံ၊ ကောင်းပြီ။ ဗုဒ္ဓ ခေါ၊ ဣတိ ခေါ၊ ဣတိ ဆိုလျှင်။ သုဒဿနော မာ၀ေ၀ေ၊ သုဒဿနလုလင်သည်။ ရညော ပသေနဒိဿ ကောသလဿ၊

ခ်ီ (စကားကို)။ ပဋိသုတ္တာ၊ဝန်ခံ၍။ ဘဂဝတော၊ ခ်ီ။ သန္ဓိကေ၊ ၌။ သဒါ။ပ။ပါလယန္တိ၊ ပါလယ်ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏိတ္မာ၊ သင်၍။ ရညော ပသေနဒိသ္သ ကောသလဿ၊ ခ်ီ။ ဘဏ္ဍာဘိဟာရေ၊ ထမင်းစားသောအခါ၌။ ဘာသတိ၊ ရွတ်ခ်။

အထ ခေါ၊ ၌။ ရာဇာပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ နာဠိ-ကောဒနပရမတာယ၊ တစလယ်ချက်သော ထမင်းအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ သဏ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ရာဇာပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသော အခါ၌။ သုသလ္လိဓိတဂတ္တော၊ ကောင်းစွာ လျှောပါးသော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပါတိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ အနုမဇ္ဇန္တော၊ အဖန်တလဲလဲသုံးသပ်လျက်။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ၌။ "သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိဋ္ဌမ္မိကေန၊ ပစ္စုပ္ပန္နအတွေ့ဘောဋ္ဌ ဖြစ်သော။ အတ္ထေန စေဝ၊ အကျိုးဖြင့်ရင်း။ သမ္ပရာယိကေန၊ တမလွန်ဘဝ၌ ဖြစ်သော။ အတ္ထေန စ၊ အကျိုးဖြင့်ရင်း။ ဥဘယတ္ထာယ၊ နှစ်ပါးစုံသော။ အတ္ထေန၊ အကျိုးဖြင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အနုကမ္ပိ ဝတာတိ၊ အစဉ်သနားသဖြင့် ဆုံးမစောင့်ရှောက်ပေစုတကား" ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်ပြီ။

၄-ပဌမသက်ါမသုတ်

၁၂၅။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ မာဂဓော၊ မဂဓတိုင်းကို အစိုးရသော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ဝေဒေဟီ မိဖုရား၏ သားဖြစ်သော။ အဇာတသတ္တုရာဇာ၊ အဇာတသတ်မင်းသည်။ စတုရင်္ဂိနိ သေနံ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော စစ်သည်ကို။ သန္နယှိတ္မာ၊ ဖွဲ့၍။ ယေန၊ အကြင် အရပ်၌။ ကာသီ၊ ကာသီရှာသည်။ (အတ္ထိ၊ ခ်ီ။) တေန၊ ၌။ ရာဇာနံ ပသေနဒိ ကောသလံ၊ ထံသို့။ အဗ္ဘုယျာသိ၊ ရှေးရှုချီတက်လေ၏။ ရာဇာပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ "မာဂဓော၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ သော။ အဇာတသတ္တုရာဇာ၊ သည်။ စတုရင်္ဂိနိ သေနံ၊ ကို။ သန္နယှိတ္မာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ကာသီ၊ကာသီရှာသည်။(အတ္ထိ၊ခ်ီ။ တေန၊ ၌။) မမ၊ငါ့ထံသို့။ အဗ္ဘုယျာတောကိုရုတိ၊ ရှေးရှုချီထက်လာသတတ်" ဟူ၍။အသောသိခေါ၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ရာဇာ-ပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ စတုရင်္ဂိနိ သေနံ၊ ကို။ သန္နယှိတ္မာ၊ ၍။ (ယေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ ကာသီ၊ ကာသီရှာကို။ ပရိဂ္ဂဟိတာ၊ သိမ်းယူအပ်၏။ တေန၊ ထိုကာသီရှာကို သိမ်းလိုသောကြောင့်။) မာဂဓံ၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တံ၊ သော။ အဇာတသတ္တုံ၊ ရာဇာနံ၊ သို့။ ပမ္ဗုယျာသိ၊ တဖန်ချီတက်လေ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ မာဂဓော၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ သော။ အဇာတသတ္တုရာဇာ စ၊ သည်ရင်း။ ရာဇာ စ ပသေနဒိကောသလော၊ ပသေနဒိကောသလမင်း သည်ရင်း။ သင်္ဂါမေသုံ၊ စစ်တိုးကြကုန်ပြီ။ တသ္မိံ ခေါ၊ ယနေ သင်္ဂါမေ၊ ထိုစစ်မြေ၌။ မာဂဓော၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ သော။ ရာဇာ အဇာတသတ္တု၊ သည်။ ရာဇာနံ ပသေနဒိ ကောသလံ၊ ကို။ ပရာဇေသိ၊ ရှုံးစေပြီ။ ပရာဇိတော၊ ရှုံးသော။ ရာဇာ ပသေနဒိ ကောသလော စ၊ ပသေနဒိ-ကောသလမင်းသည်လည်း။ သကမေव ရာဇဓာနိ၊ မိမိ၏ မင်းနေပြည်ဖြစ်သော။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပမ္ဗုယျာသိ၊ တဖန်ဆုတ်ခွာပြန်လေ၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ၌။ နိဝါသေတ္မာ၊ ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ ပဝိသိံသု၊ ကုန်ပြီ။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရိတ္မာ၊ ၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ခ်ီ။)။ပ။ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိံသု၊ ကုန်ပြီ။

ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ ကုန်ပြီးသော။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို— ဘဒန္တေ၊ ထုံး။ ဣဓ၊ ၌။ မာဂဓော၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ သော။ ထုဇော အဇာတသတ္တု၊ သည်။ စတုရင်္ဂိနီ-သေနံ၊ ကို။ သန္နယှိတ္မာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ကာသိ၊ ကာသိရွာသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)။ပ။ဘန္တေ၊ ထုံး။ ပဏ္ဍိတောဝ၊သော။ထုဇောပသေနဒိကောသလော၊သည်။ သကမေဝ ထုဇရာနိ'၊သော။ သာဝတ္ထိ'၊ သို့။ ပဋိယျာသိတိ၊ ၏ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာဂဓော၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ သော။ ထုဇော အဇာတသတ္တု၊ သည်။ ပါပမိတ္တော၊ (ဒေဝဒတ်အစရှိသော) ယုတ်မာသောအဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ ပါပသဟာယော၊(ဒေဝဒတ်အစရှိသော) ယုတ်မာသော အပေါင်းအဖော်ရှိ၏။ပါပသမ္ဝတ္တော၊(ဒေဝဒတ်အစရှိသော)ယုတ်မာသောသူတို့၌ ကိုင်းညွှတ်သောစိတ်ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ခေါ၊စင်စစ်။ထုဇောပသေနဒိကောသလော စ၊ သည်ကား။ကလျာဏမိတ္တော...(အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစရှိသော)ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ ကလျာဏသဟာယော၊ (အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစရှိသော) ကောင်းသော အပေါင်းအဖော်ရှိ၏။ ကလျာဏသမ္ဝတ္တော၊ (အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစရှိသော) ကောင်းသောသူတို့၌ ကိုင်းညွှတ်သောစိတ်ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဇ္ဇေဝ၊ ယခုနေ့လျှင်။ ထုဇောပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ စစ်ခွဲးသည်ဖြစ်ရှိ။ ဣမံ ရတ္တိ'၊ ဤညဉ့်ပတ်လုံး။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစုံ။ သေတိ၊ အိပ်ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။

ဃေ၊ အောင်သောသူသည်။ ဝေရံ၊ ရန်ကို။ ပသဝတိ၊ ပွါးစေ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ခွဲးသောသူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစုံ။ သေတိ၊ အိပ်ရ၏။ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်စွာနေသော သူသည်။ ဃေပဏ္ဍိတော၊ အောင်ခြင်း ခွဲးခြင်းကို။ ဟိတ္မာ၊ စွန့်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစုံ။ သေတိတိ၊ အိပ်ရ၏ ဟူသော။ ဃေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၅-ဒုတိယသင်္ဂါမသုတ်

၁၂၆။ အထ ခေါ၊၌။ပ။တတ္ထ' ခေါ ပန သင်္ဂါမေ၊တိုစစ်ပြေ၌။ ထုဇောပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ မာဂဓံ၊သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တံ၊ သော။ အဇာတသတ္တုံ ထုဇာနံ၊ ကို။ ပရာဇေတိ၊ ခွဲးစေ၏။ နံ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းကို။ ဇီဝဂ္ဂါဟဂ္ဂ၊ အရှင်ဖမ်းခြင်းကိုလည်း။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ဖမ်းပြီ။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ရညော ပသေနဒိဿ ကောသလဿ၊ ၏။ "မာဂဓော၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ သော။ အယံ အဇာတသတ္တုရာဇာ၊ သည်။ အရဟန္တဿ၊ မပြစ်မှားအပ်သော။ မေ၊ ငါ့အား။ ကိဉ္စာပိ ခုဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ကား ပြစ်မှား၏။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ပြစ်မှားသော်လည်း။ (သော၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းသည်။) မေ၊ ငါ၏။ ဘာဂိနေယျော၊ တူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ မာဂဓော၊ သော။ ´ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ သော။ အဇာတသတ္တုနော ရညော၊ ၏။ သမ္ဘံ၊ သော။ ဟတ္ထိကာယံ၊ ဆင်အပေါင်းကို။ ပရိယာဒိယိတ္မာ၊ သိမ်းယူ၍။ သမ္ဘံ၊ သော။ အဿကာယံ၊ မြင်းအပေါင်းကို။ ပရိယာဒိယိတ္မာ၊၍။ သမ္ဘံ၊သော။ ရထကာယံ၊ရထားအပေါင်းကို။ ပရိယာဒိယိ-တ္မာ၊ ၍။ သမ္ဘံ၊ သော။ ပတ္တိကာယံ၊ ခြေသည်အပေါင်းကို။ ပရိယာဒိယိတ္မာ၊ ၍။ ဇီဝန္တ မေဝ၊ အသက်ရှင်လျက်လျှင်။ နံ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းကို။ ဩသာရေယျ၊ လွှတ်ရမူကား။ ယံနူနာဟံ၊ ကောင်းလေစွဟု" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ်၊ ၌။ ရာဇာပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ မာဂဓေ၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တေ၊ သော။ အဇာတသတ္တုနော ရညော၊ ၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဟတ္ထိကာယံ၊ ကို။ ပရိယာဒိယိတ္မာ၊ ၌။ပ။ ဇီဝန္တမေဝ၊ အသက်ရှင်လျက်လျှင်။ နံ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းကို။ ဩသဒ္ဓီ၊ လွှတ်ပြီ။

အထ ခေါ်၊ ၌။ပ။ ကေမန္ဓံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ်၊ ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ ဟုး။ ဣမ၊ ၌။ပ။ ဩသဒ္ဓီတိ၊ လွှတ်ပြီ"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။

အထ ခေါ်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေမတ္တံ၊ ကို။ ဝိဒိတ္မာ၊ ၌။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ၌—

ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အသာ၊ ထိုသူအား။ ဥပဂယှတိ၊ ပြွန့်မမ်းနိုင်၏ (တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။) ဝိလုမ္ပတေ၊ လုယက်ဖျက်ဆီးသည် သာလျှင်တည်း။ ယဒါ စ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ အညေ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ ဝိလုမ္ပန္တိ၊ လုယက်ဖျက်ဆီးကုန်၏။ (တဒါ၊ ထိုအခါ၌။) ဝိလုတ္တော၊ လုယက်ဖျက်ဆီးတတ်သော။ သော၊ ထိုယောကျ်ားကို။ ဝိလုပ္ပတိ၊ (တပါးသူတို့က) လုယက်ဖျက်ဆီးအပ်၏။

ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ နဟတိ၊ အကျိုးမပေးသေး။ (တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။) ဌာနံ ဟိ၊ သင့်လျော်သော အကြောင်းဟူ၍လျှင်။ မညတိ၊ မှတ်ထင်၏။ ယဒါ စ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ပါပံ၊မကောင်းမှု သည်။ ပဟတိ၊ အကျိုးပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

ဟန္ဒ၊ သူတပါးကို သတ်ဖြတ်ညှင်းဆဲတတ်သောသူသည်။ ဟန္ဒ၊ ခရီ၊ မိမိကိုသတ်ဖြတ် ညှင်းဆဲသူကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဇယံ၊ သူတပါးကို အောင်နိုင်သောသူသည်။ ဇေတာ၊ မိမိကို အောင်နိုင်သူကို။ လဘတေ၊ ရ၏။ အဏ္ဏောသကော စ၊ သူတပါးကို ဆဲရေး တတ်သောသူသည်လည်း။ အဏ္ဏောသံ၊ မိမိကိုဆဲရေးသူကို။ လဘတေ၊ ရ၏။ ဇောသကော စ၊ သူတပါးကို ချုပ်ချယ်တတ်သော သူသည်လည်း။ ဇောသေတာ၊ မိမိကိုချုပ်ချယ် သူကို။ လဘတေ၊ ရ၏။ အထ၊ ထိုပြင်။ ကမ္မဝိဝဋ္ဋေန၊ လုယက်ဖျက်ဆီး အပ်သောကံ၏ ဝိပါက်လည်သဖြင့်။ ဝိလုတ္တော၊ လုယက် ဖျက်ဆီးတတ်သော။ သော၊ ထိုယောကျ်ား သည်။ ဝိလုပ္ပတိ၊ အပ်၏"ဟူကုန်သော။ ဣမာဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

၆-မ္လိကာသုတ်

၁၂၇။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ရာဇာပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ပ။ ကေမန္ဓံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ်၊ ၌။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ရာဇာပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၌။ ရညော ပသေနဒိဿ ကောသလဿ၊ ၏။ ဥပကဏ္ဏကေ၊ နားရင်း၌။ "ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မလ္လိကာဒေဝီ၊ မလ္လိကာမိဖုရားသည်။ ဓီတရံ၊ သမီးတော်ကို။ ဝိဇာတာတိ၊ ဖွားမြင်၏"ဟု၍။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်ပြီ။ ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ရာဇာ-ပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇာနံ ပသေနဒိ ကောသလံ၊ ကို။ အနတ္တမနတံ၊ နှလုံးမသာ သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝိဒိတ္မာ၊ သိတော်မူ၍။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ၌—

"ဇနာဓိပ၊ လူအပေါင်းကို အစိုးရသောမင်းကြီး။ မေဓာဝိနီ၊ ပညာရှိသော။ သီလဝတီ၊ သီလရှိသော။ သဿုဒေဝါ၊ ယောက္ခမလျှင် နတ်ရှိသော။ ပတိဗ္ဗတာ၊ လင်အလိုလိုက်၍ ကျင့်တတ်သော၊ ကေနိယာ၊ အချို့သော။ ဣတ္ထိပိ၊ မိန်းမသည်လည်း။ သေယျာ၊ ပြုတ်သေး၏။ ပေါသ၊ ကျွေးမွေးသုံစွဲသင့်လော့။

ဒီသမ္ပတိ၊ အရပ်မျက်နှာတို့၏ အရှင်ဖြစ်သောမင်းကြီး။ တဿာ(ဣတ္ထိယာ)၊ ထိုမိန်းမ အား။ ယော ပေါဓသာ၊ အကြင်သားယောကျ်ားသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖွားပြန်၏။ သော ပေါသော၊ ထိုသားယောကျ်ားသည်။ သုဏော၊ ရဲရင့်သည်။ ယောတိ၊ ၏။ တာဒိသာ တာဒိသာယ၊ ထိုပညာသီလစသည်ရှိသော။ သုဘဂိယာ၊ ကောင်းသော သားတည်းဟု သော မျိုးစေ့၏ ပေါက်ဖွားရာ မိန်းမကောင်း၏။ ပဇ္ဇော၊ သားသည်။ ရဋ္ဌမ္ပိ၊ တိုင်းနိုင်ငံ ကို လည်း။ အနုသာသတိ၊ ဆုံးမအုပ်ချုပ်နိုင်၏" ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။

၇-အမှမာဒသုတ်

၁၂၇။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကေမန္ဓံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ ကေမန္ဓံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ ရာဇာ ပသေနဒိ ကောသလော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ယော ဓမ္မော၊ အကြင်တရား သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဘ၌ ဖြစ်သော။ အတ္တဟေတု၊ အကျိုးကိုဦးတည်။ သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော။ အတ္တဟေတု၊ အကျိုးကိုဦးတည်။ ဥဘော အတ္ထေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော အကျိုး တို့ကို။ သမဓိဂ္ဂယှ၊ သိမ်းယူ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ကေဝ၊ တပါးသော။ သော ဓမ္မော၊ တို့ကို။ သမဓိဂ္ဂယှ၊ သိမ်းယူ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ကေဝ၊ တပါးသော။ သော ဓမ္မော၊ ထိုတရားသည်၊ အတ္ထိ နု ခေါ၊ ရှိသလော"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီး မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယော ဓမ္မော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ သော။ အတ္ထဟေတု၊ ကိုဦးတည်။ သမ္ပရာယိကံ၊ သော။ အတ္ထဟေတု၊ ကိုဦးတည်။ ဥဘော အတ္ထေ၊ တို့ကို။ သမဓိဂ္ဂယှ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ကေဝ၊ သော။ သော ဓမ္မော၊ ထိုတရားသည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ယော ဓမ္မော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ သော။ အတ္ထဟေတု၊ ကိုဦးတည်။ သမ္ပရာယိကံ၊ သော။ အတ္ထဟေတု၊ ကိုဦးတည်။ ဥဘော အတ္ထေ၊ တို့ကို။ သမဓိဂ္ဂယှ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ကေဝ၊ တပါး သော။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ ကတမော ပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယော ဓမ္မော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ သော။ အတ္ထဟေတု၊ ကိုဦးတည်။ သမ္ပရာယိကံ၊ သော။ အတ္ထဟေတု၊ ကိုဦးတည်။ ဥဘော အတ္ထေ၊ တို့ကို။ သမဓိဂ္ဂယှ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ကေဝ၊ သော။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ အမှမာဒေါ ခေါ၊ သုံးပါးသော ပုညကိရိယာဝတ္ထု၊ တို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော အမှမာဒတရားသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖိန့်တော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဇင်လာနံ၊ ပြည့်၌ သွားကုန်သော။ ပါဏာနံ၊ အခြေရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့၏။ ယာနိ ကာနိစိ၊ အမျှတ်မရှိကုန် သော။ ပဒဇာတာနိ၊ ခြေရာတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) သမ္မာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တာနိ၊ ထိုခြေရာတို့သည်။ ဟတ္ထိပဒေ၊ ဆင်ခြေရာ၌။ သမောဓာနံ၊ အကျုံးဝင်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက် ကုန်၏။ ဟတ္ထိပဒံ၊ ဆင်ခြေရာကို။ ယဒိဒံ မဟန္တတ္တေန၊ ကြီးသည်၏အပြစ်ကြောင့်။ (ယဒိဒံ-နိပါတ်မျှ။) တေသံ၊ ထိုခြေရာတို့ထက်။ အဂ္ဂံ၊ အမြတ်ဆုံး ဟူ၏။ အက္ခာယတိ ဟေယျထာပိ၊ ဆိုအပ် သကဲ့သို့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧवमेव ခေါ၊ ထို့အတူသာလျှင်။ ယော ဓမ္မော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ သော။ အတ္ထဟေတု၊ ကိုဦးတည်။ သမ္ပရာယိကံ၊ သော။ အတ္ထဟေတု၊ ကိုဦးတည်။ ဥဘော အတ္ထေ၊ တို့ကို။ သမဓိဂ္ဂယှ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ အမှမာဒေါ၊ သုံးပါးသော ပုညကိရိယာ-

ဝတ္ထုတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော အပွမာဒတရားတည်း။ ဤတို့ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ပ။ သတ္တာ၊ သည်—

"အာယုံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကိုလင်း။ အရောဂါယံ၊ အနာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလင်း။ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းလှခြင်းကိုလင်း။ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်ကိုလင်း။ ဥစ္စာကုလိနတံ၊ အမျိုးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကိုလင်း။ ဥဠာရာ၊ မြတ်ကုန်သော၊ အပရာပရာ၊ အဆင့်ဆင့်ဖြစ်ကုန်သော။ ရတိယော၊ မွေလျော်ခြင်းတို့ကို။ ပတ္တယန္တေန၊ တောင်းတသူသည်။ (အပွမာဒေါ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။)

ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပုညကိရိယာသု၊ သုံးပါးကုန်သော ပုညကိရိယာဝတ္ထုတို့၌။ အပွမာဒံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကို။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ အပွမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သော။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန် အတ္တဘောင်္၌။ (ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော။) ယာ အတ္တော စ၊ အကြင် အကျိုးသည်ရင်း၊ သမ္ပရာယိကော၊ တမလွန်ဘဝင်္၌ ဖြစ်သော။ ယာ အတ္တော စ၊ သည်ရင်း။ (အတ္တိ၊ ရှိ၏။) ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ (တေ အတ္တေ၊ ထိုအကျိုးတို့ကို။) အဓိဂဏှာတိ၊ ရယူ၏။ အတ္တာဘိသမယာ၊ အကျိုးနှစ်ပါးကို ရယူခြင်းကြောင့်။ ဓီရော၊ ပညာရှိကို။ ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပဏ္ဍိတဟူ၏။ ပဝုစ္စတိတိ၊ ဆိုအပ်၏" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၈-ကလျာဏမိတ္တသုတ်

၁၂၉။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကေမန္ဒံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ ရာဇာသေနဒိ ကောသလော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရာဇာ ဤ၊ ၌။ ရဟောဂတသာ၊ လျှက်။ ပရိသဿိ-နသာ၊ ဆောက်။ မယံ၊ ၏။ 'ဘဂဝတာ၊ သည်။ ယော ဓမ္မော၊ အကြင်တရားကို။ သုဘာသိတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏။ သော စ ခေါ ဓမ္မော၊ ထိုတရားကိုလည်း။ ကလျာဏမိတ္တဿ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသောသူအား၊ ကလျာဏသဟာယဿ၊ ကောင်းသော အဖော်ရှိသောသူအား။ ကလျာဏသမ္ပဝင်္သ၊ သူတော်ကောင်းတို့၌ ညွှတ်သော စိတ်ရှိသောသူအား။ သုဘာသိတော၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်၏။ ပါပမိတ္တဿ၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသော သူအား။ နော အကွာတော၊ ဟောကြားတော်မမူအပ်။ ပါပသဟာယဿ၊ မကောင်းသော အဖော်ရှိသောသူအား။ နော အကွာတော၊ အပ်။ ပါပသမ္ပဝင်္သ၊ သူယုတ်တို့၌ ညွှတ်သော စိတ်ရှိသောသူအား။ နော အကွာတောတိ၊ အပ်' ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ စေတသော၊ ၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိတိ၊ ပြီ" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ ဝေ၊ သင်စင်းကြီးကြံတိုင်း မှန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သည်။ ဝေ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မယာ၊ သည်။ ယော ဓမ္မော၊ ကို။ သုဘာသိတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်၏။ သော စ ဓမ္မော၊ ကိုလည်း။ ကလျာဏမိတ္တဿ၊ အားသော။ ကလျာဏသဟာယဿ-သ၊ အားသော။ ကလျာဏသမ္ပဝင်္သ၊ အားသော။ သုဘာသိတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပါပမိတ္တဿ၊ အား။ နော အကွာတော၊ အပ်။ ပါပသဟာယဿ၊ အား။ နော အကွာတော၊ အပ်။ ပါပသမ္ပဝင်္သ၊ အား။ နော အကွာတော၊ အပ်။ ဤတို၊ ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကော်၊ သော။ သမယော်၊ ၌။ အယံ၊ ငါဘုရားသည်။ သကျေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌။ သကျာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏။ နဂရကံ နာမ၊ နဂရကအမည်ရှိသော။ ယော နိဂမော၊

အကြောင် နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) (တတ္ထ၊ ထို နိဂုံး၌။) ဝိဟရာမိ၊ နေတော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာနန္ဒော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ အယံ၊ ငါဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ အာနန္ဒော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ထုး။ ယဒိဒံ ကလျာဏမိတ္တတာ၊ အကြောင် ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသော သူ၏အဖြစ်သည်။ ယဒိဒံ ကလျာဏသဟာယတာ၊ အကြောင် ကောင်းသော အဖော်ရှိသောသူ၏အဖြစ်သည်။ ယဒိဒံ ကလျာဏသမ္ဘဝတာ၊ အကြောင် သူတော် ကောင်းတို့၌ ဥတ္တဝိုင်းသော စိတ်ရှိသူ၏ အဖြစ်သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤကောင်းသော အဆွေ ခင်ပွန်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ပြဟ္မစရိယဿ၊ အရိယမဂ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ရခြင်း ၏။ ဥပဓိ၊ ထက်ဝက်အကျိုးမျှား၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်အပ်သော။ အယံ၊ ငါဘုရားသည်။ အာနန္ဒံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဝေ၊ ဤသို့။ မာ အဝစ၊ မဆိုလင့်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဝေ၊ သို့။ မာ အဝစ၊ မဆိုလင့်။ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။ ယဒိဒံ ကလျာဏ မိတ္တတာ၊သည်။ ယဒိဒံ ကလျာဏ-သဟာယတာ၊ သည်။ ယဒိဒံ ကလျာဏသမ္ဘဝတာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ပြဟ္မစရိယဿ၊ အရိယမဂ် ဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်း၏။ သကလမေဝ၊ အလုံးစုံ အကျိုးမျှားသည်သာလျှင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကလျာဏမိတ္တဿ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသော။ ကလျာဏသဟာယဿ၊ ကောင်း သောအဖော်ရှိသော။ ကလျာဏသမ္ဘဝတ်ဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့၌ ဥတ္တဝိုင်းသောစိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်။ (ပါဠိကဒ် ၌စပ်။) "အရိယ၊မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကံ၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါ ရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို။ ဘာဝေဿတိ၊ ဖြစ်စေလတ္တံ့။ ဝါ၊ပွါးများလတ္တံ့။ အရိယ၊သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကံ၊ သော။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဗဟုလီကရိဿတိ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာပြုလတ္တံ့"ဟူသော။ တေ၊ ၌အကျိုးကို။ ပါဠိကဒ် ၊ မျှော်အလိုရှိအပ်၏။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကထဘူ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကလျာဏမိတ္တော၊ သော။ ကလျာဏသဟာ-ယော၊ သော။ ကလျာဏသမ္ဘဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အရိယ၊ သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကံ၊ သော။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ (မိမိသန္တာန်၌ အဖန်ဖန်) ဖြစ်စေသနည်း။ ဝါ၊ ပွါးများသနည်း။ အရိယ၊ သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကံ၊ သော။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဗဟုလီကရောတိ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာပြုသနည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝိဝေကနိဿိတံ[1]၊ တဒင်္ဂစသော ဝိဝေကကိုမှီသော။ ဝိရာဂနိဿိတံ၊ တဒင်္ဂစသော ဝိရာဂကိုမှီသော။ နိရောဓနိဿိတံ၊ တဒင်္ဂစသော နိရောဓကိုမှီသော။ ဝေါဿဂ္ဂပရိဏာမိ[1]၊ ကိလေသာတို့ကို စွန့်လွှတ်ခြင်း, နိဗ္ဗာန်သို့သက်ဝင်ခြင်းဌာ ဥတ္တမ်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ[1]၊သမ္မာဒိဋ္ဌိကို။ ဘာဝေတိ၊ (မိမိသန္တာန်၌ အဖန်ဖန်)ဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ ပွါးများ ၏။ ပဟာသမ္မာသင်္ကပ္ပံ၊ ကို။ ပဟာသမ္မာဝါစံ၊ ကို။ ပဟာသမ္မာကမ္မန္တံ၊ ကို။ ပဟာသမ္မာအာဇီဝံ၊ ကို။ ပဟာသမ္မာ-ဝါယာမံ၊ ကို။ ပဟာသမ္မာသတိ[1]၊ ကို။ ပဟာသမ္မာသမာဓိ[1]၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ (မိမိသန္တာန်၌ အဖန်ဖန်)

၁။ ဝိဝေကနိဿိတန္တိ ဝိဝေကံ နိဿိတံ။ပ။ ဝိဝေကဟောဘာ ၀ေ ဟိ ဝိရာဂါ၊ ဝေါဿဂ္ဂပရိဏာမိန္တိ။ပ။ ဝေါဿဂ္ဂတ္တံ ပရိဏာမန္တံ ပရိဏာတဗ္ဗ(ဌ)။ ဝေါဿဂ္ဂသင်္ခါ ပရိနိဗ္ဗာနဟောဘာ ဟဗ္ဗနုနဟောဘာ စာတိ ဝေါဿဂ္ဂသ ဒုဝိဓေ-ဘာ ဟောတိ။ ဋီ။

ဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ ပ္ပါးမျှားတို့။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ကလျာဏမိတ္တောဿ၊ သော။ ကလျာဏသဟာယော၊ သော။ ကလျာဏသမ္ဘဝကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အရိယဿ၊ သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကဿ၊ သော။ မဂ္ဂဿ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ တဲ့။ အရိယဿ၊ သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကဿ၊ သော။ မဂ္ဂဿ၊ ကို။ ဗဟုလီကရောတိ၊ တဲ့။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ (သကလမေဝဋ္ဌစပ်။) ယဒိဒံ ကလျာဏမိတ္တတာ၊ သည်။ ယဒိဒံ ကလျာဏသဟာယတာ၊ သည်။ ယဒိဒံ ကလျာဏသမ္ဘဝကတာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ တဲ့။) ဣဒံ၊ ဤကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဗြဟ္မစရိယံ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ တဲ့။ သကလမေဝ၊ သာတည်း။ တေ၊ ဤအခြင်းအရာကို။ ဣမိနာ ပရိယာယေန၊ ဤမဂ္ဂင်ကို ပ္ပါးမျှားနိုင်သော အကြောင်းအားဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ကောင်းသောမိတ်ဆွေစစ် ဖြစ်တော်မူသော။ မမံ ဟိ၊ ငါဘုရားကိုသာလျှင်။ အာဂမ္ဘ၊ စွဲ၍။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ။ ပရိမုစ္စန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏။ ဇရာယမ္ပိ၊ အိုခြင်း သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဇရာယ၊ အိုခြင်းမှ။ ပရိမုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗျာဓိနာပိ၊ နာခြင်းသဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဗျာဓိတော။ နာခြင်းမှ။ ပရိမုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ မရဏမ္ပိ၊ သေခြင်းသဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ မရဏေန၊ သေခြင်းမှ။ ပရိမုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသမ္ပိ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်း စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်း သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့မှ။ ပရိမုစ္စန္တိ၊ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ (သကလမေဝဋ္ဌစပ်။) ယဒိဒံ ကလျာဏမိတ္တတာ၊ သည်။ ယဒိဒံ ကလျာဏသဟာယတာ၊ သည်။ ယဒိဒံ ကလျာဏသမ္ဘဝကတာ၊သည်။ (အတ္ထိ၊ တဲ့။) ဣဒံ၊ဤကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဗြဟ္မစရိယံ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ တဲ့။ သကလမေဝ၊ သာတည်း။ တေ၊ ဤအခြင်းအရာကို။ ဣမိနာ ခေါ် ပရိယာယေန၊ ဤငါဘုရားဟူသော ကလျာဏမိတ္တကိုရည်၍ ဆင်းရဲမှလွတ်သော အကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ တေ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ "ကလျာဏမိတ္တောဿ၊ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသူသည်။ ကလျာဏသဟာယော၊ ကောင်းသော အဖော်ရှိသူသည်။ကလျာဏသမ္ဘဝကော၊သူတော်ကောင်းတို့၌ ညွှတ်ကိုင်းသောသူသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့"ဟု၍။ ဝေ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧवं ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။

မဟာရာဇ၊ကြီး။ကလျာဏမိတ္တဿ၊သော။ကလျာဏသဟာယဿ၊သော။ကလျာဏသမ္ဘဝကဿ၊ သော။ တေ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ကုသလေသုမေဓေသု၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌၊ အပ္ပမာဒေါ၊ မမေ့ လျော့ခြင်းဟူသော။ အယံ ကောမေဓော၊ဤတပါးသော တရားကို။ နိဿာယ၊မှီ၍။ ဝိဟာတဗ္ဗော၊ နေရာ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့လျော့သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့လျော့ခြင်းကို။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏။ ဝါ၊ သို့။ အနုယန္တဿ၊

အစဉ်လိုက်သော။ ဣတ္ထာဂါရသား၊ မောင်းမအပေါင်း၏။ "ရာဇာ ခေါ၊ မင်းသည်။ အပွမတ္တော၊ မမေ့လျော့သည်ဖြစ်၍။ အပွမာဒံ၊ မမေ့လျော့ခြင်းကို။ ဥပနိဿာယ၊ ပြု၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ အပွမတ္တာ၊ မမေ့လျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပွမာဒံ၊ မမေ့လျော့ခြင်းကို။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟာရာမာတိ၊ နေကုန်အံ့"ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ခတ္တိယာနမ္ပိ၊ မင်းတို့၏လည်း။ပ။ ဗလကာယဿာပိ၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်း၏လည်း။ပ။ ဧवံ၊ ဤအကြံသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ နေဂမဇနပဒဿာပိ၊ နိဂုံးသူနိဂုံးသား ဇနပုဒ်သူနေပုဒ်သား၏လည်း။ပ။ ဧवံ၊ ဤအကြံသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အပွမတ္တဿ၊ ၍။ အပွမာဒံ၊ ကို။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ တေ၊ သ ငါ့မင်းကြီးသည်။ အတ္တာပိ၊ မိမိကိုယ်ခန္ဓာသည်လည်း။ ဂုတ္တော၊ လုံခြုံသည်။ ရက္ခိတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတ္ထာဂါရမ္ပိ၊ မောင်းမအပေါင်း သည်လည်း။ ဂုတ္တံ၊ လုံခြုံသည်။ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ကောသကောဋ္ဌာဂါရမ္ပိ၊ ရွှေငွေဥစ္စာ ကျီကျူးသည်လည်း။ ဂုတ္တံ၊ လုံခြုံသည်။ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ (ဣဒမဝေါ၊ စ စသည်ပေးပြီ။)

ဥဇ္ဇာရေ၊ မွန်မြတ်ကုန်သော။ ဘယရာဟရေ၊ အဆင့်ဆင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို။ ပတ္ထယမာနေန၊ တောင့်တသောသူသည်။ (အပွမာဒေါ၊ ကုသိုလ်တရား တို့၌ မမေ့လျော့ခြင်းကို။ ကတ္တဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။)

(ကြွင်းနှစ်ဂါထာကို ဒုတိယဝဂ် အပွမာဒသုတ် စာပိုဒ် ၁၂၇-၌ ရေးခဲ့ပြီ။)

၉-ပဌမအပုတ္တကသုတ်

ဘုဝ။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိကောသလော၊ ပသေနဒိကောသလ မည်သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဒိဝါ ဒိဝဿ၊ နေ့မွန်းတည့်ချိန်၌။ပ။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ သည်။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ ဒိဝါ ဒိဝဿ၊ ၌။ ကုတော၊ ဘယ်အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆသိ နုတိ၊ လာသနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ သာဝတ္ထိယံ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်၌။ သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ အိမ်ရှင်သူဌေးသည်။ ကာလကတော၊ သေလွန်ပြီ။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တံ တဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ အပုတ္တကံ၊ သားမရှိသော။ သာပတေယ္ယံ၊ ဥစ္စာနှစ်ကို။ ရာဇေ၊ ရှုရုံ၊ မင်း၏ နန်းတော်တွင်းသို့။ အတိ-ဟရိတ္တာ၊ သွင်းဆောင်၍။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာခဲ့ပါ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဟိရညသော၊ ငွေ၏သာလျှင်။ အသိတိသတသဟဿာနိ၊ သိန်းပေါင်း ရှစ်ဆယ်တို့တည်း။ ဝါ၊ ရှစ်သန်းတို့တည်း။ ရူပိယဿ၊ အရွတ်ဆိပ် ခတ်နိုပ်အပ်ပြီးသော ရွှေငွေကြေးနီ စသည်၏ အရေအတွက်ကား။ ကောပန ဝါဒေါ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိပါအုံးနည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ တဿ ခေါ၊ ပန သေဋ္ဌိဿဂဟပတိဿ၊ ထိုအိမ်ရှင်သူဌေး၏။ ဒိလဂ်ဒုတိယကံ၊ ဆန်ယုန်းရည်လျှင် နှစ်ခွက်မြောက်ရှိသော။ ကဏာဇကံ၊ ဆန်ကွဲထမင်းကို။ ဘုဥ္ဇတိ၊ စား၏။ ဝေရေပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဘတ္တဘောဂေါ၊ ထမင်းကို သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သာဏံ၊ ပိုက်ဆံလျှော်ဖြင့် ယက်အပ်သော။ ထိပဂ္ဂ-

ဝသန်၊ သုံးထပ်စပ်ချုပ်သည့် ပုဆိုးအဝတ်ကို။ ခေရသိ၊ ဝတ်ရုံသုံးဆောင်ပြီ။ ဝေရွှေပါ၊ သော။ ဝတ္ထုဘောဂေါ၊ အဝတ်ကို သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပဏ္ဍာဝတ္ထုကေန၊ သစ်ရွက်ထီးငယ်ကို။ ခေရိယမာနေန၊ ဆောင်းမိုးလွှက်။ (ဗုဒ္ဓတ္ထုတလက္ခဏတ္ထတတိယာ။) ဝဇ္ဇရုရ-ထကေန၊ ရထားအိုဖြင့်။ ယာတိ၊ သွားခဲ့။ ဝေရွှေပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ယာနဿဘောဂေါ၊ ယာဉ်ကိုသုံးဆောင်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ ဝေ၊ မှန်ပေ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သည်။ ဝေ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အသဟ္ဟရိသော ခေါ၊ သူယုတ်မာသည်။ ဥဋ္ဌာရေ၊ မွန်မြတ်ကုန်သော။, ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို။ လဘိတ္မာ၊ ရ၍။ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ နေဝ သုခေတိ၊ မချမ်းသာစေ။ နေဝ ပီဏေတိ၊ မနှစ်သက်စေ။ ပဗ္ဗဒါရံ၊ သားမယားကို။ နေ သုခေတိ၊ မချမ်းသာစေ။ နေ ပီဏေတိ၊ မနှစ်သက်စေ။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့ကို။ နေ သုခေတိ၊ မချမ်းသာစေ၊ နေ ပီဏေတိ၊ မနှစ်သက်စေ။ ဒါသကမ္မကရပေါရိသေ၊ ကျွန်အမှုလုပ်ယောကျ်ားတို့ကို။ နေ သုခေတိ၊ စေ။ နေ ပီဏေတိ၊ စေ။ မိတ္တာမစ္စေ၊ မိတ်ဆေ ခင်ပွန်းတို့ကို။ နေ သုခေတိ ၊ စေ။ နေ ပီဏေတိ၊ စေ။ သမဏဗြာဟ္မဏေသု၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၌။ ဥဇုဂတိကံ၊ အထက်ဘုံ၌ အကျိုးရှိသော။ သောဝဂ္ဂိကံ၊ ကာမသုဂတိဘဝ၏ အစီးအပွါးဖြစ်သော။ သုခဝိပါကံ၊ ဖြစ်ရာဘဝ၌ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသော။ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကံ၊ ကောင်းမြတ်သော ရူပါဠံစသည်တို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော။ဒကွိဏံ၊ မြတ်သော အလှူကို။ နေ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ မတည်စေ[1]။ တဿ၊ ထိုသူ၌။ ဧ၊ ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အပရိဘူတိယမာနေ၊ မသုံးဆောင်အပ် ကုန်သော။ ဝေ ဘောဂေ၊ ထိုစည်းစိမ်တို့ကို။ ရာဇာနော ဝါ၊ မင်းတို့သည်မူလည်း။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ယူကုန်၏။ စောရာ ဝါ၊ ခိုးသူတို့သည်မူလည်း။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ယူကုန်၏။ အဂ္ဂိ ဝါ၊ မီး သည်မူလည်း၊ ဒဟတိ၊ လောင်၏။ ဥဒကံ ဝါ၊ ရေသည်မူလည်း။ ဝဟတိ၊ ဆောင်ယူ၏။ အပ္ပိယာ၊ မချစ်ခင်အပ်ကုန်သော။ ဒါယာဒ၊ ဝါ၊ အမွေခံတို့သည်မူလည်း။ ဟရန္တိ၊ ခွဲယူကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေ၊ ဤသို့။ အသ၊ ထိုသူယုတ်မာ၏။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အပရိဘူတိယမာနာ၊ မသုံး ဆောင်အပ်ကုန်သော။ ဝေ ဘောဂါ၊ ထို စည်းစိမ်တို့သည်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခံစားအပ်ကုန်သည်၏အပြစ်သို့။ နော ဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကား။ အမနုဿေ၊ လူမရှိရာ အရပ်၌။ အစ္ဆောဒကာ၊ ကြည်လင်သော ရေရှိသော။ သီတောဒကာ၊ အေးမြသော ရေရှိသော။ သာတောဒကာ၊ ချိုမြိန်သော ရေရှိသော။ သေတောဒကာ၊ ဖြူဖွေးသော ရေရှိသော။ သုပတိတ္ထာ၊ ကောင်းသောရေဆိပ်ရှိသော။ ရမဏီယာ၊ မြေလျှောပွယ်ကောင်းသော။ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ၊ ထိုရေကန်ကို။ ဧကော၊ လူအပေါင်းသည်။ နေဝ ဟရေယျ၊ မခေါ်ယူရာ။

၁။ သုခေတိ၌ သုခေါတိ ကာရိုက် ထေရဇည်ရှင်ဟု သဒ္ဒနီတိ ဓာတုမာလာ သရဝဂ္ဂပဋ္ဌကန္တိက ခကာရန္တ ဓာတ်၌ သုခဒုက္ခ တကြိယာယံ စသည်ဖြင့် အကျယ်ဆိုး၏။

၂။ ဥဒ္ဓံ အဂ္ဂံ အသောတိ ဥဒ္ဓဂ္ဂိကာ (၄)။ ကမ္မဿ နိဗ္ဗတ္တဘာဝေန ကြာတရထသာယ ဝေါ အဂ္ဂံ နာမ။ ဒကွိဏန္တိ ဒါနမာဟ။(၃)။သဂ္ဂဿ ဟိတာ သောဝဂ္ဂိကာ။(၄)။သဂ္ဂေါ နာမ ကာမဘဝယဘဏ္ဍိသဝေါ။(၅)။ သဂ္ဂါယ သံဝတ္တတိတိ သောဝဂ္ဂိကာဟု လည်း သဂ္ဂါကျမ်းတို့အလို ပြုနိုင်၏။ နိဗ္ဗတ္တဌာနေသု သုခါ ဝိပါကော အဿာတိ သုခဝိပါကာ။ သဗ္ဗေ အဂ္ဂါနံ ဗီဇတ္ထာဘိနံ ဝိသေသာနံ နိဗ္ဗတ္တနတော သဂ္ဂသံဝတ္တနိကာ (၄)။ သဗ္ဗေ အဂ္ဂါနိ သံဝတ္တေတိတိ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကာဟု ပြု။

နဲ ပိုဝေယျ၊ မသောက်ရာ။ နဲ နဟာယေယျ၊ မချိုးသုံးရာ။ ယထာ ပစ္စယံ ဝါ၊ အကြောင်းအား လျော်စွာလည်း။ နဲ ကရေယျ၊ မပြုရာ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အပရိဘုဇ္ဈိယမာနံ၊ မသုံးဆောင်အပ်သော။ တံ ဥဒကံ၊ ထိုရေသည်။ ပရိကွယ်၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်အပ်သည်၏ အပြစ်သို့။ နော ဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်ရာ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အသပ္ပုရိသော၊ သူယုတ်မာသည်။ပ။ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်အပ်ကုန်သည်၏ အပြစ်သို့။ နော ဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သပ္ပုရိသော စ ခေါ၊ သူတော်ကောင်းသည်ကား။ ဥဒ္ဓောရေ၊ မှန်မြတ်ကုန်သော။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို။ လဘိတ္မာ၊ ရ၍။ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သုခေတိ၊ ချမ်းသာစေ၏။ ပိဏေတိ၊ နှစ်သက်စေ၏။ပ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေ၊ ဤသို့။ အဘာ၊ ထို သူတော်ကောင်း၏။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိဘုဇ္ဈိယမာနာ၊ သုံးဆောင်အပ်ကုန်သော။ တေ ဘောဂါ၊ ထို စည်းစိမ်တို့သည်။ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်အပ်ကုန်သည်၏ အပြစ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ပရိကွယ်၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့။ နော ဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဂါမဿ ဝါ၊ ရွာ၏ဝင်း။ နိဂမဿ ဝါ၊ နိဂုံး၏ဝင်း။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးဌာန။ အစ္ဆောဒကာ၊ ကြည်လင်သော ရေရှိသော။ပ။ ရမဏီယာ၊ မြူလျော်ဖွယ်ကောင်းသော။ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တဿ ဥဒကံ၊ ထိုရေကိုလည်း။ ဧကော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဟရေယျပိ၊ ခပ်မူလည်း ခပ်ယူရာ၏။ ပိဝေယျပိ၊ သောက်မူလည်း သောက်ရာ၏။ နဟာယေယျပိ၊ ချိုးသုံးမူလည်း ချိုးသုံးရာ၏။ ယထာပစ္စယံ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ။ ကရေယျပိ၊ ပြုမူလည်းပြုရာ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ပရိဘုဇ္ဈိယမာနံ၊ သော။ တံ ဥဒကံ၊ သည်။ ပရိဘောဂံ၊ သို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ ပရိကွယံ၊ သို့။ နော ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤ အတူသာလျှင်။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ ဥဒ္ဓောရေ၊ ကုန်သော။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။ လဘိတ္မာ၊ ၍။ အတ္ထာနံ၊ ကို။ သုခေတိ၊ ၏။ ပိဏေတိ၊ ၏။ပ။ ပရိကွယံ၊ သို့။ နော ဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်။

အမနုဿဌာနေ၊ လူမရှိရာအရပ်၌။ သိတံ၊ အေးမြသော။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုရေသည်။ အပေယျမာနံ၊ မသောက်သုံးအပ်သည်ရှိသော်။ ပရိသောသံ၊ အလိုလိုခြောက်သွေ့ခြင်းသို့။ ဧတိ ဣဝ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ ဧवံ၊ ဤအတူ။ ကာ ပရိသော၊ သူယုတ်မာသည်။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ လဘိတ္မာ၊ ၍။ အတ္ထနာ၊ ကိုယ်တိုင်။ နေव ပရိဘုဥ္ဇတိ၊ မသုံးဆောင်။ နော ဒဒါတိ၊ မပေး။ လှ။

ဝိညူ၊ သိမြင်နားလည်သော။ ဓီရော စ၊ ပညာရှိသည်ကား။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို။ အဓိဂမ္မ၊ ရ၍။ ဘုဥ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။ ကိစ္စကရော စ၊ ပြုသင့်သော အမှုကိစ္စ အလုပ်ဒါနကို ပြုသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (သောကား နိပါတ်မျှ။) နိသဘော၊ ပြတ်သော။ သော၊ ထိုပညာရှိသည်။ ဘုတိသံယံ၊ ဆေးမျိုးအပေါင်းကို။ ဘရိတ္မာ၊ ကျေးဇူးစောင့်ရှောက်၍။ အနိန္ဒိတော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ သဂ္ဂံ ဌာနံ၊ ကောင်းမြတ်သော နတ်ပြည်ဌာနသို့။ ဥပေတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၁၀-ဒုတိယအပုတ္တကသုတ်

၁၃၁။ (အထ ခေါ မှ ဝေမေတ် မဟာရာဇတိုင် ပေးပြီး)

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တူတပုဏ္ဏား၊ ကား။ သော သေဋ္ဌိ ဂဟပတိ၊ ထို အိမ်ရှင် သူဌေးကြီးသည်။ တဂ္ဂရသိခိ နာမ၊ တဂ္ဂရသီခီမည်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ ဆွမ်းနှင့်။ ပဋိပါဒေသိ၊ ယှဉ်စေပြီ[1]။ (ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ဆွမ်းလှူပြီ ဟူလို။) "သမဏာသာ၊ ရဟန်းအား။ ပိဏ္ဍံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒေထာတိ၊ လှူကုန်လော့" ဟု။ ဝတ္တာ၊ ဆိုရ်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထရ်။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ ဗဟွားပြီး။ ဒတ္တာ စ ပန၊ ပေးလှူပြီးရ်ကား။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ဘ်။ "ဧတံ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ ဒါသာ ဝါ၊ ကျွန်တို့သည်ရင်း။ ကမ္မကရာ ဝါ၊ အမှုလုပ်တို့သည်ရင်း။ ဘုဉ္ဇေယျုံ၊ စားကြကုန်မူကား။ ဝရန္တိ၊ ကောင်း၏" ဟု။ ဝိပ္ပဋိသာရီ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်။ အဝဟာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘာတုပန၊ အစ်ကို၏ကား။ ကေဝုတ္တကံ၊ တယောက်သောသားကို။ သာပတေယျသာ၊ ဥစ္စာ၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ (သာပတေယျသကာရဏာ၊ ဥစ္စာဟူသော အကြောင်းကြောင့်ဟု တွဲ၍သော်လည်းပေး။) ဧဝံဝါဒီ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေသိ စ၊ ကျလည်းကျစေပြီ။ ဝါ၊ ချပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သော သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ ထိုအိမ်ရှင် သူဌေးသည်။ တဂ္ဂရသိခိ နာမ၊ သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ နှင့်။ ယံ ပဋိပါဒေသိ၊ အကြင်ယှဉ်စေပြီ။ တဿကမ္မဿ၊ ထိုယှဉ်စေသောက်၏။ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်။ သတ္တက္ခတ္တုံ၊ ခုနှစ်ကြိမ်။ သုဂတိ၊ ကောင်းသော လားရာဖြစ်သော။ ဝါ၊ ကောင်းသော သူတို့၏ လားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ၊ ကောင်းမြတ်သော။ ဝေ့လောကံ၊ နတ်ပြည်လောကသို့။ ဥပပဇ္ဇိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ တဿောဝကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏သာလျှင်။ ဝိပါကာဝသေသေန၊ ကြွင်းသောအကျိုးအားဖြင့်။ ဣမိဿာ ယေဝသာ စတ္တိယာ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်၌သာလျှင်။ သတ္တက္ခတ္တုံ၊ ခုနှစ်ကြိမ်။ သေဋ္ဌိတ္တံ၊ သူဌေး၏အဖြစ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သော သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ ထိုအိမ်ရှင်သူဌေးသည်။ ဒတ္တာ၊ ပေးလှူပြီးရ်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ဘ်။ "ဧတံ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဤဆွမ်းကို။ ဒါသာ ဝါ၊ ကျွန်တို့သည်ရင်း။ ကမ္မကရာ ဝါ၊ အမှုလုပ်တို့သည်ရင်း။ ဘုဉ္ဇေယျုံ၊ စားကုန်မူကား။ ဝရန္တိ၊ ကောင်း၏" ဟု၍။ ဝိပ္ပဋိသာရီ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်။ ယံ ခေါ အဟောသိ၊ အကြင်ဖြစ်ပြီ။ တဿ ကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏။ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်။ အဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဥဌာရာယ၊ မွန်မြတ်သော။ သတ္တဘောဂါယ၊ ထမင်းကို သုံးဆောင်ခြင်းငှါ၊ နှ နမတိ၊ မညွတ်။ အဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ ဥဌာရာယ၊ မွန်မြတ်သော။ ဝတ္ထဘောဂါယ၊ အဝတ်ကို သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ နှ နမတိ၊ မညွတ်။ အဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ ဥဌာရာယ၊ မွန်မြတ်သော။ ယာနဘောဂါယ၊ ယာဉ်ကိုသုံးဆောင်ခြင်းငှါ၊ နှ နမတိ၊ မညွတ်။ အဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ ပဿန္နံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဘောဂါယ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ နှ နမတိ၊ မညွတ်။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သော သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ ထိုအိမ်ရှင်သူဌေးသည်။ ဘာတုပန၊ အစ်ကို၏။ ကေဝုတ္တကံ၊ တယောက်တည်းသောသားကို။ သာပတေယျသာ၊ ဥစ္စာ၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်း

---

[1] ပိဏ္ဍပါတေန ပဋိပါဒေသိတိ ပိဏ္ဍပါတေန သင်္ခိတ် သံယောဇေသိ၊ ပိဏ္ဍပါတံ အဓိသိတိ အတ္ထောဒ္ဓ။ ပဋိပါဒနံ တေန သဟ ယောဇနံဒ္ဓိ။

ကြောင့်။ (သာပတေယျသာ ကာရဏာ၊ ဥစ္စာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။) ဧ၀ံတာ၊ အသက်မှ၊ ယံ ခေါ် ဝေါရောပေသိ စ၊ အကြင်ကျလည်းကျစေပြီ။ တဿ ကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏။ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်။ ဗဟူနိ ဝဿာနိ၊ များစွာသော နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဗဟူနိ ဝဿသတာနိ၊ များစွာသော နှစ်အရာတို့ပတ်လုံး။ ဗဟူနိ ဝဿသဟဿာနိ၊ များစွာသော နှစ်အထောင်တို့ပတ်လုံး။ ဗဟူနိ ဝဿသတသဟဿာနိ၊ များစွာသော နှစ်အသိန်းတို့ပတ်လုံး။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ပစ္စတိ၊ ကျက်ပြီ။ ထဝဿ ဝ ကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏သာလျှင်။ ဝိပါကာဝသေသေန၊ ကြွင်းသော အကျိုးအားဖြင့်။ သတ္တမံ၊ ခုနှစ်ကြိမ်မြောက်။ အပုတ္တကံ၊ အမွေခံ သားမရှိသော။ ဣဒံ သာပတေယ္ယံ၊ ဤဥစ္စာကို။ ဆာဇ-ဏောသံ၊ မင်း၏ ကျီကျသို့။ ပဝေသေတိ၊ သွင်းသိမ်း၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တဿ ခေါ် သေဋ္ဌိဿ ဂဟပတိဿ၊ ထိုအိမ်ရှင်သူဌေး၏။ ပုရာဏာ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ဟောင်းသည်လည်း။ ပရိက္ခီဏံ၊ ကုန်ခန်းပြီ။ နဝဥ္စ ပုညံ၊ ကုသိုလ်သစ်ကိုလည်း။ အနုပစိတံ၊ မဆည်းပူးအပ်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဇ္ဇ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ သေဋ္ဌိ ဂဟပတိ၊ အိမ်ရှင်သူဌေး သည်။ မဟာရောရဝေ နိရယေ၊ မဟာရောရဝငရဲ၌။ ပစ္စတိ၊ ကျက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သေဋ္ဌိ ဂဟပတိ၊ သည်။ မဟာရောရဝံ နိရယံ၊ မဟာရောရဝငရဲသို့။ ဥပပန္နော၊ ကပ်ရောက်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ၊ သို့။ သေဋ္ဌိ ဂဟပတိ၊ သည်။ မဟာရောရဝံ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပန္နော၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဣဒမဝေါ စ စသည် ပေးပြီ။)

ဧည့်၊ စပါးသည်ရင်း၊ ခန့်၊ ဥစ္စာသည်ရင်း။ ရထား၊ ဇေသည်ရင်း။ ဇာတရူပ်၊ ရွှေသည်ရင်း။ ယက်ကိုဋ္ဌ ပရိဂ္ဂဟံ၀ါပါ၊ အကြင်သိမ်းဆည်းအပ်သမျှ ဝတ္ထုသည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဒါသာ၊ ကျွန်တို့သည်ရင်း။ ကမ္မကရာ၊ အမှုလုပ်တို့သည်ရင်း။ ပေသာ၊ အစေခံတို့သည်ရင်း။ အသာ၊ ထိုသူ၏။ အနုဇီဝိနော၊ မီခိုရှင်အသက်မွေးကုန်သော။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်ရင်း။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။)

သမ္ဘဲ၊ အလုံးစုံကို။ (ယၜ နိယမ။) အာဒါယ၊ ယူ၍။ နု ဂန္တမ္ဘဲ၊ ဘ၀တပါးသို့ မသွားထိုက် မသွားနိုင်။ သမ္ဘဲ၊ အလုံးစုံသော ဥစ္စာသည်။ (ယၜ နိယမပင်။) နိက္ခိပ္ပဂါမိနံ၊ စွန့်ပစ်ရခြင်းသဘောရှိ၏။ (နိက္ခိပ္ပသဘာ၀ံ၊ ဌ။) စ၊ ထိုမှတပါး။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်ရင်း။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်ရင်း။ ဥဒ၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဧစေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်ရင်း။ ကရောတိ၊ ပြုလုပ် (ပြောဆိုကြံစည်)၏။

(ထံ ဟိ စ သော နှစ်ဂါထာကို ပဌမ၀ဂ် ပိယသုတ် စာမျိုး ၁၁၅-မျိုး၌ ရေးခဲ့ပြီ။)

ဒုတိယော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုဒုတိယ၀ဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဧဠိလာ၊ သတ္တဇရိုလသုတ်ရင်း။ ပဠုရာဇေနော၊ ပဠုရာဇသုတ်ရင်း။ ဒေါဏပါကကုရေန စ ဒေါဏပါကကုရံ၊ ဒေါဏပါကကုရသုတ်ရင်း။ သဂါ၊ မေနု၊ သဂါ၊ မအမည်ကြောင့်။ ဝုစ္စာနိ၊ ယောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဒ္ဝေ၊ ပဌမသဂါ၊ သုတ် ဒုတိယသဂါ၊ သုတ်တို့ရင်း။ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာသုတ်ရင်း။ အပ္ပမာဒေန စ၊ အပ္ပမာဒအမည်ကြောင့်။ ဒ္ဝေ၊ ပဌမအပ္ပမာဒသုတ်

ဒုတိယအပွမာဒသုတ်တို့ဝင်း။ (ဒုတိယအပွမာဒသုတ်ကို ကလျာဏမိတ္တသုတ်ဟု အမည်တပ်ထားပါ။) အပုတ္တကေန၊ အပုတ္တကအမည်ပြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဒေါ၊ ပဌမ အပုတ္တကသုတ် ဒုတိယ အပုတ္တကသုတ်တို့ဝင်းတည်း။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ် ဟူ၏။ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၃-တတိယဝဂ်

၁-ပုဗ္ဗဏသုတ်

ဝ၃၂။ (သာဝတ္ထိနိဒါန် စသည် ပေးပြီး။) ကေမန္ဒ၊ ဦး။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ ကေမန္ဒ၊ ဦး။ နိသိန္နံ ခေါ၊ သော။ ရာဇာနံ ပသေနဒိကောသလံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်—"မဟာရာဇ၊ ကြီး။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ဣမေ ပုဗ္ဗဏ္ဏာ၊ ဤပုဗ္ဗဏ္ဏသည်။ လောကသ္မိံ၊ ဦး။ သံဒ္ဓေါ သံဝိဇ္ဇ-မာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ်လေးယောက်တို့နည်း။ ဣဓ မဟာ၊ အမိုက်နှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဣဓ ပရိယာယေန၊ အမိုက်လျှင်လည်းလျှောင်းရှိသော ပုဗ္ဗဏ္ဏဝင်း။ ဣဓ မဟာ၊ အမိုက်နှင့် ယှဉ်သည် ဖြစ်၍။ ဣဓ ပရိယာယေန၊ အလင်းလျှင် လည်းလျှောင်းရှိသော ပုဗ္ဗဏ္ဏဝင်း။ ဣဓ မဟာ၊ အလင်းနှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဣဓ ပရိယာယေန၊ အမိုက်လျှင် လည်းလျှောင်းရှိသောပုဗ္ဗဏ္ဏဝင်း။ ဣဓ မဟာ၊ အလင်းနှင့်ယှဉ်သည် ဖြစ်၍။ ဣဓ ပရိယာယေန၊ အလင်းလျှင် လည်းလျှောင်းရှိသော ပုဗ္ဗဏ္ဏဝင်းတည်း။

မဟာရာဇ၊ကြီး။ ကထဉ္စ၊အဘယ်သို့လျှင်။ ဣဓ မဟာ၊ အမိုက်နှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဣဓ ပရိယာယေန၊ အမိုက်လျှင် လည်းလျှောင်းရှိသော။ ပုဗ္ဗဏ္ဏော၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣဓ ဤလောကဌ်။ ကေစိ၊ အချို့သော။ ပုဗ္ဗဏ္ဏော၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏသည်။ နိစ္စေ ကုလေ၊ နိုပ်သောအမျိုးဌ်။ ဒလိဒ္ဒေ၊ ဆင်းရဲသော။ အပ္ပဇ္ဇပါနဘောဇနေ၊ အစာရေစာတော်ပြတ်ရှားပါးသော။ ကသိရဝုတ္တိကေ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် အသက်မွေးမှုရှိသော။ စတ္တာလကုလေ ဝါ၊ ခွန်းစတ္တာအမျိုးဌ်ဝင်း။ ဝေနကုလေ ဝါ၊ နှီးသမားအမျိုးဌ်ဝင်း။ နေသာဒကုလေ ဝါ၊ မုဆိုး ထင်ပါအမျိုးဌ်ဝင်း။ ရထကာရကုလေ ဝါ၊ သားရေနယ်သမားအမျိုးဌ်ဝင်း။ ပုက္ကုသကုလေ ဝါ၊ ပန်းမိုက်သွန်အမျိုးဌ်ဝင်း။ ပစ္စာဇာတော၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယတ္တ၊ အကြင် အမျိုးဌ်။ ကသိရေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်။ ယာဝဇ္ဇတာဒေါ၊ အစားအဝတ်ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ တတ္ထ၊ ဌ်။ ပစ္စာဇာတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော စ၊ ထိုသူသည်လည်း။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏော၊ အဆင်းမလှသည်။ ဒုဒ္ဒသိကော၊ အမြင်ဆိုးသည်။ ဩကောဋ္ဌိမကော၊ ဂုတ်တိုပုကွသည်။ ဗဟုဗာဓေါ၊ အနာများသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာဏော ဝါ၊ ကန်းသည်ဝင်း။ ကုဏီ ဝါ၊ လက်ကောက်သည်ဝင်း။ ခဇ္ဇော ဝါ၊ ခြေခွင်သည်ဝင်း။ ပက္ခဟတော ဝါ၊ အောက်ပိုင်းသေသည်ဝင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အန္ဓဿ၊ ထမင်းကိုဝင်း။ ပါနဿ၊ အဖျော်ကိုဝင်း။ ဝတ္ထဿ၊ အဝတ်ပုဆိုးကိုဝင်း။ ယာနဿ၊ ယာဉ်ကိုဝင်း။ မာလာဂန္ဓဝိလေပနဿ၊ ပန်း နံ့သာ နံ့သာပျော်းကိုဝင်း။ သေယျာဝသထပဒီပေယျဿ၊ အိပ်ရာ နေရာ ဆီမီး ညှိတွန်းဖွယ် ဆီ စသည်ကိုဝင်း။ လာဘီ၊ ရလေ့ရှိသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သော၊ ထို ဆင်းရဲသောသူသည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဒုစ္စရိတံ၊ ကို။ စရတိ၊ ၏။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ဒုစ္စရိတံ၊ ကို။ စရတိ၊ ၏။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဒုစ္စရိတံ၊ ကို။ စရတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဆင်းရဲသောသူသည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဒုစ္စရိတံ၊ ကို။ စရိတ္မာ၊ ၍။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ဒုစ္စရိတံ၊ ကို။ စရိတ္မာ၊ ၍။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဒုစ္စရိတံ၊ ကို။

စရိတ္တာ၊ ၌။ ကာယသာ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊ စုတိမှ။ ပရံ၊ အထက်၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော။ ဒုဂ္ဂတိ ၊ မကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ အလိုအာသာကင်း၍ ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ အန္ဓကာရေ ဝါ၊ အမိုက်တိုက်မှ လည်း။ အန္ဓကာရံ၊ အမိုက်တိုက်သို့။ ဂစ္ဆေယျ ယထာ၊ သွားရာသကဲ့သို့။ တမော ဝါ၊ အမိုက် မှလည်း။ တမံ၊ အမိုက်သို့။ ဂစ္ဆေယျ ယထာ၊ သို့။ လောဟိတမလော ဝါ၊ သွေးအညစ်အကြေးမှ လည်း။ လောဟိတမလံ၊ သွေးအညစ်အကြေးသို့။ ဂစ္ဆေယျ ယထာ၊ သို့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တထူပမံ၊ ထိုလျှင် ဥပမာရှိသော။ ဣမံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ တမော၊ အမိုက်နှင့် ယှဉ်သည် ဖြစ်၍။ တမပရာယနော၊ အမိုက်လျှင် လည်းလျှောင်းရာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ တမော၊ အမိုက်နှင့်ယှဉ်သည် ဖြစ်၍။ ဧဝေတိပရာယနော၊ အလင်းလျှင် လည်းလျှောင်းရာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ နိစ္စေ ကုလေ၊ ၌။ပ။ သော၊ သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ စရတိ၊ ၏။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ စရတိ၊ ၏။ မနသာ၊ ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ စရတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဆင်းရဲသောသူသည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ စရိတ္တာ၊ ၌။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ စရိတ္တာ၊ ၌။ မနသာ၊ ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ စရိတ္တာ၊ ၌။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိ ၊ ကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော။ သဗ္ဗံ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော။ သည်။ ပဏ္ဍိယာ ဝါ၊ မြေမှလည်း။ ပလ္လင် ၊ ပလ္လင်သို့။ အာရောဟေယျ ယထာ၊ တက်ရာသကဲ့သို့။ ပလ္လင်္ကာ ဝါ၊ ပလ္လင်မှလည်း။ အဿပိဋ္ဌိ ၊ မြင်းကျောက်ကုန်းသို့။ အာရောဟေယျ ယထာ၊ သို့။ အဿပိဋ္ဌိယာ ဝါ၊ မြင်းကျောက် ကုန်းမှလည်း။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓံ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းသို့။ အာရောဟေယျ ယထာ၊ သို့။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓာ ဝါ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းမှလည်း။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့။ အာရောဟေယျ ယထာ၊ သို့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တထူပမံ၊ ထိုယောဂျားလျှင် ဥပမာရှိသော။ ဣမံ ပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ တမော၊ ၌။ ဧဝေတိပရာယနော၊ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဧဝေတိ၊ အလင်းနှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ တမပရာယနော၊ အမိုက်လျှင် လည်းလျှောင်းရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဥဘေကုလေ၊ မြင့်သောအမျိုး၌။ အဇေ၊ ကြွယ်ဝ သော။ မဟဒ္ဓနေ၊ မျိုးသောဥစ္စာရှိသော။ မဟာဘောဂေ၊ မျိုးသော အသုံးအဆောင်ရှိသော။ ပဟူတဇာတရူပရဇတေ၊ မျိုးသောရွှေငွေရှိသော။ ပဟူတဝိတ္တူပကရဏေ၊ မျိုးသောနှစ်သက် ဖွယ် အဆောက်အဦ ရှိသော။ ပဟူတနေဓေ၊ မျိုးသော ဥစ္စာစပါးရှိသော။ ခတ္တိယ မဟာသာလကုလေ ဝါ၊ မင်းသွေးကြွယ်အမျိုး၌ဝင်း။ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလကုလေ ဝါ၊ ပုဏ္ဏား သွေးကြွယ် အမျိုး၌ဝင်း။ ဂဟပတိမဟာဘာလကုလေ ဝါ၊ သူဌေးသွေးကြွယ်အမျိုး၌ဝင်း။ ပစ္စာ-ဇာတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော စ၊ ထိုသူသည်လည်း။ အတိရူပေါ၊ အလွန်အဆင်းလှသည်။

ဒဿနီယော၊ ရွှေကြည့်ဘွယ်ကောင်းသည်။ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်။ ပရမာယ၊ မြတ်သော။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ၊ ကိုယ်အဆင်းကောင်းခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အန္ဓဿ၊ ကိုဝင်း။ ပါနဿ၊ ကိုဝင်း။ ဝဏ္ဏဿ၊ ကိုဝင်း။ ယာနဿ၊ ကိုဝင်း။ မာလာ ဂန္ဓဝိလေပနဿ၊ ကိုဝင်း။ သေယျာဝသထပဒီပေယျဿ၊ ကိုဝင်း။ လာဘီ၊ ရလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ပ။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော။ သည်။ ပါသာဒါ ဝါ၊ ပြာသာဒ်မှလည်း။ ဟတ္ထိကွန္ဒံ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းသို့။ ဩရောဟေယျယထာ၊ ဆင်းသကဲ့သို့။ ဟတ္ထိကွန္ဒာ ဝါ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းမှလည်း။ အဿပိဋ္ဌိं၊ မြင်းကျောက်ကုန်းသို့။ ဩရောဟေယျယထာ၊ သို့။ အဿပိဋ္ဌိယာ ဝါ၊ မှလည်း။ ပလ္လင်္ကံ၊ သို့။ ဩရောဟေယျယထာ၊ သို့။ ပလ္လင်္ကာ ဝါ၊ မှလည်း။ ပထဝိं၊ သို့။ ဩရောဟေယျယထာ၊ သို့။ ပထဝိယာ ဝါ၊ မှလည်း။ အန္ဓကာရံ၊ သို့။ ပဝိသေယျ-ယထာ၊ ကဲ့သို့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တထူပမံ၊ ထိုယောဂျားလျှင် ဥပမာရှိသော။ ဣမံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေ ဝေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဧောတိ၊ ၍။ တမဟရာယနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကထဉ္စ၊ သို့လျှင်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဧောတိ၊ အလင်းနှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဧောတိပရာယနော၊ အလင်းလျှင် လည်းလျှောင်းဆုရှိသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစိ၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဥဒ္ဓေကုလေ၊ မြင့်သောအမျိုး၌။ ပ။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ သော။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သဂ္ဂလောကံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ပလ္လင်္ကာ ဝါ၊ ပလ္လင်မှလည်း။ ပလ္လင်္ကံ၊ သို့။ သက်မေယျုယထာ၊ ပြောင်းသကဲ့သို့။ အဿပိဋ္ဌိယာ ဝါ၊ မြင်းကျောက်ကုန်းမှလည်း။ အဿပိဋ္ဌိं၊ မြင်းကျောက်ကုန်းသို့။ သက်မေယျုယထာ၊ ပြောင်းသကဲ့သို့။ ဟတ္ထိကွန္ဒာ ဝါ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်း မှလည်း။ ဟတ္ထိကွန္ဒံ၊ သို့။ သက်မေယျုယထာ၊ ပြောင်းသကဲ့သို့။ ပါသာဒါ ဝါ၊ ပြာသာဒ်မှလည်း။ ပါသာဒံ၊ သို့။ သက်မေယျုယထာ၊ ပြောင်းသကဲ့သို့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တထူပမံ၊ ထိုယောဂျားလျှင် ဥပမာရှိသော။ ဣမံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေ ဝေါ၊ လျှင်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဧောတိ၊ ၍။ ဧောတိပရာ-ယနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ လောကသ္မိं၊ ၌။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဝေါ ပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ သန္ဓေါ သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ပ။ သတ္တာ၊ သည်—

ရာဇ၊ မင်းကြီး။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒလိဒ္ဓေါ၊ ဆင်းရဲသည်။ အဿဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရား မရှိသည်။ မစ္ဆရီ၊ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်။ ကဒရိယော၊ နှမြောစေးနဲသည်။ ပါပသက်ပ္ပေါ၊ ယုတ်မာသောအကြံရှိသည်။ ပိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအယူရှိသည်။ အနာဒရော ရှိသေခြင်း မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သမဏော ဝါပိ၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်း။ ब्राह्मणော ဝါပိ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကိုလည်း။ အညေ၊ တပါး ကုန်သော။ ဝနိပ္ပကေ ဝါပိ၊ ပဉ်းထောင်းယာစကာတို့ကိုလည်း။ အဇ္ဈောသတိ၊ ဆဲရေးတတ်၏။ ပရိภาသတိ၊ ရေရွတ်တတ်၏။ နတ္ထိကော၊ ကံ ကံ၏အကျိုးမရှိဟု အယူရှိသည်။ ရောသကော၊ ချုတ်ရယ်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘောဇနံ၊ အစာကို။ ယာဝမာနဝနံ၊ တောင်းကုန်သောသူတို့အား။ ဒဝမာနံ၊ ပေးလှူ။ သူကို။ နိဝါရေတိ၊ မြစ်၏။ ဇနာဓိပ၊ လူအပေါင်းတို့ကို အစိုးရသော။ ရာဇ၊ မင်းကြီး။ ဗာဒီသော၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ မိယမာနော၊ သေသည်ရှိသော်။ ဟောရုံ၊ ကြမ်းတမ်းသော။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပေတိ ဟောက်၏။ တမော၊ အမိုက်နှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ တမပရာယနော၊ အမိုက်လျှင်လည်းလျှောင်းရာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် မည်၏။

ရာဇ၊ မင်းမြတ်။ နရော၊ လူဟူ၏အပ်သော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ဒလိဒ္ဓေါ၊ ဆင်းရဲသည်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသည်။ အမစ္စရီ၊ ဝန်တိုခြင်း မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒဒါတိ၊ ပေးလှူတတ်၏။ သေဋ္ဌသက်ပ္ပေါ၊ မြတ်သော အကြံရှိသည်။ အဗျာပဇ္ဇနသော၊ အထူးထူးအပြားပြား အာဃာတမရှိသော စိတ်ရှိသည်။ ဝါ-တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သမဏေ ဝါပိ၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်း။ ပြာဟ္မဏေ ဝါပိ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကိုလည်း။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဝနိမ္မကေ ဝါပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဥဒ္ဒေဝယ၊ ထမ်း။ အဘိဝါဒေတိ၊ ရိုသေစွာပြောဆို၏။ သမစရိယာဝယ၊ အညီအမျှကျင့်ခြင်းဖြင့်။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။

ဘောဇနံ၊ အစာကို။ ယာဝမာနဝနံ၊ တောင်းကုန်သော သူတို့အား။ ဒဒမာနံ၊ ပေးလှူ။ သူကို။ နဝါရေတိ၊ မမြစ်။ ဇနာဓိပ၊ လူတို့ကိုအစိုးရသော။ ရာဇ၊ မင်းကြီး။ ထာဒီသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ မိယမာနော၊ သေသည်ရှိသော်။ ဌာနံ၊ ကောင်းမွန်ကို ပြုသောသူတို့၏ တည်ရာဖြစ်သော။ တိဒိဝံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပေတိ၊ ရောက်၏။ တမော၊ ၌။ ဧောတိပရာယနော၊ အလင်းလျှင် လည်းလျှောင်းရာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ဣတိ၊ ၏။ပ။ သတ္ထာ၊ သည်—

"ရာဇ၊ ကြီး။ ပုရိသော၊ သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ အနေနာ၊ ကြွယ်ဝသည်။ အဿဒ္ဓေါ၊ သည်။ မစ္ဆရီ၊ သည်။ ကဒရိယော၊ သည်။ ပါပသက်ပ္ပေါ၊ သည်။ ဗီဠာဒီဠီ၊ သည်။ အနာဒရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သမဏေ ဝါပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ပြာဟ္မဏေ ဝါပိ၊ တို့ကိုလည်း။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဝနိမ္မကေ ဝါပိ၊ တို့ကိုလည်း။ အဂ္ဂေါသတိ၊ ၏။ ပရိဘာသတိ၊ ၏။ နတ္ထိကော၊ သည်။ ရောသကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘောဇနံ၊ ကို။ ယာဝမာနဝနံ၊ တို့အား။ ဒဒမာနံ၊ ကို။ နိဝါရေတိ၊ ၏။ ဇနာဓိပ၊ သော။ ရာဇ၊ ကြီး။ ဗာဒီသော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ မိယမာနော၊ သော်။ ဟောရုံ၊ သော။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပေတိ၊ ၏။ ဧောတိ၊ အလင်းနှင့်ယှဉ်၍။ တမပရာယနော၊ အမိုက်လျှင် လည်းလျှောင်းရာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။

ရာဇ၊ မင်းမြတ်။ နရော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ အနေနာ၊ ကြွယ်ဝသည်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသည်။ အမစ္ဆရီ၊ ဝန်တိုခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒဒါတိ၊ ပေးတတ်၏။ သေဋ္ဌသက်ပ္ပေါ၊ ရှိသည်။ အဗျာပဇ္ဇနသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သမဏေ ဝါပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ပြာဟ္မဏေ ဝါပိ၊ တို့ကိုလည်း။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဝနိမ္မကေ ဝါပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဥဒ္ဒေဝယ၊ ရှိ။ အဘိဝါဒေတိ၊ ၏။ သမစရိယာဝယ၊ ဖြင့်။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။

ဘောဇနံ၊ ကို။ ယာဝမာနာနံ၊ တို့အား။ ဒဒမာနံ၊ ကို။ နဝါရေတိ၊ မမြစ်။ ဇနာဓိပ၊ သော။ ရာဇ၊ ကြီး။ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ မီယမာနေ၊ သေသည်ရှိသော်။ ဌာနံ၊ သော။ တိဒိဝံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပေတိ၊ ရောက်၏။ ဇောတိ ၍။ ဇောတိပရာယနောတိ၊ အလင်းလျှင် လည်းလျှောင်းရာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၂-အယျိကာသုတ်

၁၃၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကေမန္ဒံ၊ ၌။ နိသိန္နံ ခေါ၊ သော။ ရာဇာနံ ပသေနဒိ ကောသလံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဒီဝါ ဒိဝသ၊ နေ့လည်၌။ တုံ၊ သင်သည်။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ၊ အာဂစ္ဆသိ နုတိ၊ လာသနည်း" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဇိဏ္ဏာ၊ အိုမင်းသော။ ဝုဒ္ဓာ၊ အရွယ်အားဖြင့် ကြီးသော။ မဟလ္လိကာ၊ ဇာတ်အားဖြင့် ကြီးရင့်သော။ အဒ္ဓဂတာ၊ မင်းနှစ်ဆက် သုံးဆက်ကို လွန်သော။ ဝယောအနုပ္ပတ္တာ၊ ပစ္ဆိမဝယ်ရှိ ရောက်သော။ ဇာတိယာ၊ မွေးဖွားသည်မှ။ ဝိသဝဿသတိကာ၊ အသက် တရာ့နှစ်ဆယ်ရှိသော။ မေ၊ ကျွန်ုပ်၏။ အယျိကာ၊ (မယ်တော်အရာထားသော) အဖွားသည်။ ကာလကတာ၊ သေခဲ့၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ ကျွန်ုပ်၏။ အယျိကာ ခေါ ပန၊ အဖွားသည်။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်သည်။ မနာပါ၊ စိတ်ကိုပွါးစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အယံ၊ သည်။ "ဇ၊ ၏။ အယျိကာ၊ သည်။ မာ ကာလမကာသိတိ၊ မသေပါစေလင့်" ဟု၍။ ဟတ္ထိရတနေန၊ အဘိုးတသိန်းထိုက်သော တန်ဆာဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ဆင်ရတနာဖြင့်။ စေပိ လဘေယျ၊ အကယ်၍ရနိုင်အုံ။ (ဝေ၊ ဤသို့ ပေးချိန်ရသည်ရှိသော်။) အယံ၊ သည်။ "မေ၊၏။ အယျိကာ၊သည်။ မာ ကာလမကာသိတိ၊ လင့်" ဟု၍။ ဟတ္ထိရတနမ္ပိ၊ ဆင်ရတနာကိုသော်လည်း။ ဒဒေယျ၊ ပေးပါအုံ။ ပ။ အဿရတနေန၊ အဘိုးတသိန်းထိုက်သော တန်ဆာဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော မြင်းရတနာဖြင့် ။ပ။ အဿရတနမ္ပိ၊ လည်း။ ဒဒေယျ၊ အုံ။ပ။ဂါမဝရေန၊ အခွန်တသိန်းထွက်သော ရွာမြတ်ဖြင့်။ပ။ဂါမဝရမ္ပိ၊ အခွန်တသိန်းထွက်သော ရွာမြတ်ကိုလည်း။ ဒဒေယျ၊ အုံ။ပ။ဇနပဒေန၊ အခွန်တသိန်းထွက်သော ဇနပုဒ်ဖြင့်။ပ။ဇနပဒမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဒဒေယျ၊ ပေးပါအုံ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထား၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သမ္မေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ သတ္ထာ၊သတ္ထဝါတို့သည်။ မရဏမ္မာ၊ သေခြင်းသဘောတရား ရှိကုန်၏။ မရဏပရိယောသာနာ၊ သေခြင်းလျှင်အဆုံးရှိကုန်၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို။ အနတိတာ၊ မလွန်နိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အစ္ဆရိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိပေစု။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဗ္ဘုတံ၊ မပြစ်ဘူးမြဲ ပြစ်ပေစု။ ဘန္တေ၊ ရား။ "သမ္မေ၊ ကုန်သော။ သတ္ထာ၊ တို့သည်။ပ။မရဏံ၊ ကို။ အနတိတာတိ၊ မလွန်နိုင်ကုန်" ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤတရားစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ယာဝ၊ အလွန်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ ဤတရားစကားသည်။ ဧဝံ၊ သင်ချီးမွမ်းတိုင်း ဟုတ်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သင်ချီးမွမ်းတိုင်း ဟုတ်၏။ သမ္မေ၊ ကုန်သော။ သတ္ထာ၊ တို့သည်။ မရဏမ္မာ၊ ကုန်၏။ မရဏပရိယောသာနာ၊ ကုန်၏။ မရဏံ၊ ကို။ အနတိတာ၊ ကုန်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ယာနိကာနိစိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော။ အာမကာနိ ဧဝ၊ မဟုတ်သေးမီ စိမ်းသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပက္ကာနိစ၊ ဖုတ်ပြီး ကျက်ပြီးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကုမ္ဘကာရဘာဇနာနိ၊ အိုးထိန်းသည်၏ အိုးတို့သည်။(သန္တိ၊ ကုန်၏။)သမ္မာနိ၊ ကုန်သော။ တာနိ၊ ထိုအိုးတို့သည်။ ဘေဒနမ္မာနိ၊ ကွဲခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ ဘေဒနပရိယောသာနာနိ၊ ကွဲခြင်းလျှင်

အဆုံးရှိကုန်၏။ ဘေဒနံ၊ ကွဲခြင်းကို။ အနုတိတာနိ၊ မလွန်နိုင်ကုန်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ၎ဝ ၎မဝ ခေါ်၊ ထိုအတူသာလျှင်။ သမ္မေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ပ။ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ပ။ သတ္တာ၊ သည်—

"သမ္မေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ မရိဿန္တိ၊ သေကုန်လတ္တံ့။ ဟိ၊ ထိုစကား မှန်၏။ ဧဝိတံ၊ အသက်သည်။ မရဏန္တံ၊ သေခြင်းလျှင် အဆုံးရှိ၏။ ပုညပါပဟလူပဂါ၊ ကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးသို့ ကပ်ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယထာဂမ္မံ၊ မိမိတို့ကံ အလျောက်။ ဂမိဿန္တိ၊ သွားရကုန်လတ္တံ့။ ပါပကမ္မန္တာ၊ မကောင်းမှု ရှိသောသူတို့သည်။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဂမိဿန္တိ၊ သွားရကုန်လတ္တံ့။ ပုညကမ္မာ စ၊ ကောင်းမှုရှိသောသူတို့ သည်ကား။ သုဂတိ'၊ ကောင်းမှုပြုသူတို့၏ လားရာဘုံသို့။ ဂမိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။

(ထဟ္မာ ဂါထာသည် စာပိုဒ် ၁၁၅-၌ ရေးခဲ့ပြီ။) ဟောန္တိ၊ ကုန်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ။ ပြီ။

၃-လောကသုတ်

(၁၃၄။ (၁၁၃-စာပိုဒ်၌ရေးခဲ့ပြီ။ ပုရိသဿ ဟောသည်နှင့် လောကဿဟု ဟောသည်သာ ထူး၏။)

၄-ဗုဒ္ဓသုတ်

၁၃၅။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ်၊ သော။ ရာဇာပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ကတ္တာနုခေါ်၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒါတဗ္ဗန္တိ၊ ပေးလှူအပ်သနည်း" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယတ္တ ခေါ်၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပသီဒတိ၊ ကြည်ညိုမိ၏။ (တတ္တ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဝါ-အား။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကတ္တ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သောအလှူသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးကြီးသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကတ္တာဒါနံဒါတဗ္ဗန္တိ၊ ဒါတဗ္ဗံ ဟူသော။ ထေ၊ဤသင်မေးအပ်သော ပြဿနာသည်။ အညံ ခေါ်၊ တပါးတခြားသာတည်း။ ကတ္တ ဒိန္နံ မဟပ္ဖလန္တိ၊ မဟပ္ဖလံ ဟူသော။ တေ၊ ဤ သင်မေး အပ်သော ပြဿနာသည်။ အညံ ပန၊ တပါးတခြားသာတည်း။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သီလဝတော ခေါ်၊ သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော အလှူသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးကြီး၏။ ဒုဿီလေ၊ သီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၌။ဝါ-အား။ တထာ၊ ထို့အတူ။ (ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သောအလှူသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးကြီးသည်။) နော ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဣဒ္ဓ၊ ဤပြဿနာကိုပြောဆို၌။ တဿေဝ၊ သင်မင်းကြီး ကိုသာလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ၊တဖန်မေးအံ့။ ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေ၊သင်မင်းကြီး အား။ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဗျာကရေ-ယျာသိ၊ ပြေကြားလေလော့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ထိုဂါဟုရားမိန့်မည့်စကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့မှတ်ထင်သနည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ၌။ တေ၊ ၏။ ဃရေ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါ အပေါင်းသည်။ သမုပဗျူဠှော၊ပေါင်းရုံးစုဝေးသည်ဖြစ်၍။ ယုဒ္ဓံ၊စစ်ထိုးခြင်းသည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။အသိက္ခိတော၊ သင်အပ်သော လေးအတတ် မရှိသော။အကတဟတ္ထော၊လေ့ကျင့်အပ်သော လက်အတတ်မရှိသော။(ဝါ၊ လက်မဖြောင့်သော။)

အကတယောဂ္ဂေါ၊ ပြုအပ်သော လေးအကျင့်မရှိသော။ အကတူပါသနော၊ ကပ်ရှိပြုအပ်သေးသော မြှားမရှိသော။ ဘီရု၊ ကြောက်တတ်သော။ ဆမ္ဘီ၊ တုန်လှုပ်တတ်သော။ ဥတ္တြာသီ၊ ထိတ်လန့်တတ်သော။ ပလာယီ၊ ပြေးတတ်သော။ ခတ္တိယကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာခြေးအုံ့။ တံ ပုရိသံ၊ ထိုလာသောယောကျ်ားကို။ တုံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ဘရေယျာသိ၊ မေးလိုသလော။ တေ၊ သင့်အား။ တာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုရိသေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထော စ၊ အလိုလည်းရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ တံ ပုရိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောယောကျ်ားကို။ အဟံ၊ သည်။ နဘရေယျံ၊ မမေးလို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ တာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုရိသေန၊ ဖြင့်။ နစ အတ္ထော၊ အလိုလည်းမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အထ၊ ထို့ပြင်။ အသိက္ခိတော၊ သင်အပ်သော လေးအတတ်မရှိသော။ပ။ ဗြာဟ္မဏကုမာရော၊ ပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရောစ်။ပ။ အထ၊ ထို့ပြင်။ အသိက္ခိတော၊ သော။ပ။ ဝေဿကုမာရော၊ ကုန်သည်လုလင်သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ စ်။ပ။ အထ၊ ထို့ပြင်။ အသိက္ခိတော၊ သင်အပ်သော လေးအတတ်မပျိုသော။ပ။ သုဒ္ဒကုမာရော၊ သူဆင်းရဲလုလင်သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ အုံ့။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ။ တေ၊ သင်၏။ သက်ါမော၊ သည်။ ဘမူပဗ္ဗူဠ္ဇော၊ သည်။ ယုဒ္ဓံ၊ စစ်ထိုးခြင်းသည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ သည်။ အဃ၊ ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာသင်အပ်သော လေးအတတ်ရှိသော။ ကတဟတ္ထော၊ လေ့ကျင့်အပ်ပြီးသော လက်ရှိသော။ (ဝါ၊ လက်ပြောင့်သော။) ကတယောဂ္ဂေါ၊ ပြုအပ်ပြီးသော လေးအကျင့်ရှိသော။ ကတူပါသနော၊ ကပ်ရှိပြုအပ်ပြီးသော မြှားရှိသော။ အဘီရု၊ မကြောက်တတ်သော။ အဆမ္ဘီ၊ မတုန်မလှုပ်သော။ အနုတ္ထြာသီ၊ မထိတ်လန့်တတ်သော။ အပလာယီ၊ မပြေးတတ်သော။ ခတ္တိယကုမာရော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ တံ ပုရိသံ၊ ကို။ တုံ၊ သည်။ ဘဲရေယျာသိ၊ မေးလိုသလော။ တေ၊ အား။ တာဒိသေန၊ သော။ ပုရိသေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထော စ၊ အလိုလည်းရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ တံ ပုရိသံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဘရေယျံ၊ မေးလို၏။ မေ၊အား။ တာဒိသေန၊ ရှိသော။ ပုရိသေန၊ဖြင့်။ အတ္ထော စ၊ အလိုလည်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အထ၊ ထို့ပြင်။ ဗြာဟ္မဏကုမာရော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ပ။ အထ၊ ပြင်။ ဝေဿကုမာရော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ပ။ အထ၊ ပြင်။ သုသိက္ခိတော၊ သော။ ကတဟတ္ထော၊ သော။ ကတယောဂ္ဂေါ၊ သော။ ကတူပါသနော၊ သော။ အဘီရု၊ သော။ အဆမ္ဘီ၊ သော : အနုတ္ထြာသီ၊ သော။ အပလာယီ၊ သော။ သုဒ္ဒကုမာရော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ အုံ့။ တံ ပုရိသံ၊ ကို။ တုံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ဘရေယျာသိ၊ လော။ တေ၊ အား။ တာဒိသေန၊ သော။ ပုရိသေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထော စ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ တံ ပုရိသံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဘရေယျံ၊ မေးလို၏။ မေ၊ အား။ တာဒိသေန၊ သော။ ပုရိသေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထော စ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝ မေဝ ခေါ၊ ထို့အတူသာလျှင်။ ယသ္မာ ကသ္မာ၊ ဟုတ်ဟုတ်ခြားခြား သော။ ကုလာ၊ အမျိုးမှ။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူတို့ဘောင်မှ။ ပဗ္ဗဇိတောဝင်ရောက် ရဟန်းပြုသည်။ စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ခြားအုံ့။ သော စ၊ ထိုသူသည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိတွယိနော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော အင်္ဂါငါးပါးရှိသည်။ ပဗ္ဗဇိတသမုဒါစာရတော၊အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သောအလှူသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကထမာနိ၊

အဘယ်မည်ကုန်သော။ ပဋ္ဌာန်ါနှိ၊ငါးပါးသောအင်္ဂါတို့သည်။ပဟီနာနှိ၊ပယ်အပ်ကုန်သည်။ဟောဘွယ်၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ကာမစ္ဆန္ဒနှင့်၊ ကာမစ္ဆန္ဒ နိဝရဏသည်။ ပဟီနော၊ (အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်) ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒနိဝရဏသည်။ ပဟီနော၊ (အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်) ပယ်အပ်သည်။ဟောတိ၊၏။ထိနမိဒ္ဓံ၊ထိနမိဒ္ဓ နိဝရဏသည်။ပဟီနံ၊(အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်) ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥद्ध ကုက္ကုစ္စံ၊ဥद्ध ကုက္ကုစ္စ နိဝရဏသည်။ ပဟီနံ၊(သကဒါဂါမိမဂ် အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်) ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ဝိစိကိစ္ဆာ နိဝရဏသည်။ ပဟီနာ၊(သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်) ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣမာနိပဋ္ဌာနိ၊ ဤငါးပါးသော အင်္ဂါတို့သည်။ ပဟီနာနှိ၊ပယ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောဘွယ်၊ ကုန်၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော။ ပဋ္ဌာဂေါ်ဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အသေက္ခေန၊ အသေက္ခ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ သီလက္ခန္ဓေန၊ သီလက္ခန္ဓာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသေက္ခေန၊ အသေက္ခ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ သမာဓိက္ခန္ဓေန၊ သမာဓိက္ခန္ဓာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသေက္ခေန၊ အသေက္ခ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ပညာက္ခန္ဓေန၊ ပညာက္ခန္ဓာနှင့်။ သမန္နာ-ဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသေက္ခေန၊ အသေက္ခ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဝိမုတ္တိက္ခန္ဓေန၊ ဝိမုတ္တိက္ခန္ဓာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသေက္ခေန၊ အသေက္ခ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဝိမုတ္တိညာဏဒဿနက္ခန္ဓေန၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်အပြင်ဟူသော အဘိုအစုနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣမေဟိ ပဋ္ဌာဂေါ်ဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတောဝ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋ္ဌာဂ်ဝိဂုဟိတေန၊ ပယ်အပ်ပြီးသော အင်္ဂါငါးပါးရှိသော။ ပဋ္ဌာဂ်သမန္နာဂတော၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ဝုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒိန္နံ၊ သည်။ မဟပ္ဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖိန်ထော်မူ၏။ ပ ။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် —

"ရှင်၊ မင်းမြတ်။ ဣသဘဏ္ဍု၊ လေးပစ်အတတ်သည်ငင်း။ ပလဝီရိယဠ၊ ခွန်အား လုံ့လသည်ငင်း။ ယသ္မိं မာဏဝေ၊ အကြင် လူလင်၌။ ဝိဇ္ဇတ၊ ရှိကြားအုံ့။ တံ၊ ထို လူလင်ကို။ ယုဒ္ဓတ္ထော၊ စစ်ထိုးလိုသော။ ရှင်၊ မင်းသည်။ ဘရေ၊ မှေးလည်း မှေး ရှု၏။ ဇာတိပရိယာ၊ အမျိုးမြတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အသူရံ၊ ရဲရင့်ခြင်း မရှိသော သူကို။ ရှင်၊ မင်းသည်။ နဘရေ၊ မမှေးမြို့ရှု။

တဝေဝ၊ ထို့အတူသာလျှင်။ ယသ္မိं၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ခန္တီ စ၊ သည်းခံခြင်း ခန္တီ သည်ငင်း။ သောရစ္စံ၊ ရဲရင့်သည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သည်ငင်း။ (ဗုဒ္ဓတိ၊ ဣတိ။) ဗမ္ဘာ၊ တရားနှစ်ပါးတို့သည်။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ မေဓာဝိ၊ ပညာရှိသော။ ဟိနုဇ္ဇမ္ပိ၊ ယုတ်သောအမျိုးရှိသော်လည်း။ အရိယဝုတ္တိ၊ အရိယာတို့၏ အသက်မွေးခြင်းဖြင့် မွေးသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပူဇယေ၊ ပူဇော်ရှု၏။

ရမ္ဘေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ် ရှိကုန်သော။ အဿမေ၊ သခမ်းကျောင်းတို့ကို။ ကာရယေ၊ ဆောက်လုပ်စေရှု၏။ ဘေတ္ဝါ၊ ဤသခမ်းကျောင်းဌ။ ဗဟုဿုတေ၊ များသော အကြားအမြင် ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဝါသယေ၊ နေထိုင်စေရှု၏။ ဝိဝနေ၊ ရေမရှိ သော တောဌ။ ပဝဿ၊ ရေ၏တည်ရာ လေးထောင့်ကန် ရေအိုးစင် အစရှိသည်ကိုလည်း။ ကယိရာ၊ ပြုရှု၏။ ဒုဂ္ဂေ၊ မညီမညွတ်သော အရပ်၌။ ဝါ၊ အသွားအလာ ခက်သောအရပ် ၌။ သကိမနာနိ စ၊ တံတားစင်္ကြံလမ်းတို့ကိုလည်း။ ကယိရာ၊ ပြုရှု၏။

ဥဒုဘူတေသု၊ ပြောင့်ပြောင့်ကျင့်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဝိပွသနေန၊ ကြည်ညိုစွာသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုဠာ၊ ဆွမ်းကိုရင်း။ ပါနဠာ၊ အဖျော်ကိုရင်း။ ခါဒနီယဠာ၊ ခဲဘွယ်ကိုရင်း။ ဝတ္ထသေနာသနာနိ စ၊ အဝတ်သက်နှီး ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် စသော အိပ်ရာ နေရာတို့ကိုရင်း။ ဒဒေယျ၊ လှူရာ၏။

ထနယုံ၊ ချုန်းလျက်။ ဝသုန္ဓရံ၊ မြေအပြင်သို့။ အဘိဝဿံ၊ ရွာသွန်းသော။ ဝိဇ္ဇုမာလီ၊ လျှပ်စစ်နယ်ယန်းပြက်သန်းသော။ သတက္ကရု၊ အရောမကသော တိမ်တွန့်ရှိသော။ မေဃော၊ မိုးသည်။ ထလဠာ၊ ကြည်းကိုရင်း။ နိန္နဠာ၊ နိမ့်ရာချိုင့်ကိုရင်း။ ပူရေတိ ယထာ၊ ပြည့်စေသကဲ့သို့။

တထေဝ၊ ထို အတူသာလျှင်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသော။ သုတဝါ၊ အကြားအမြင်ရှိသော။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ အဘိသမ်စ္စ၊ ကောင်းစွာ ပြုပြင်စီရင်၍။ ဥဒကပါနေန၊ ထမင်းအဖျော်ဖြင့်။ ဝနိပ္ပကေ ၁၊ ပဉ်းတောင်းယာစကာတို့ကို။ တပ္ပယတိ၊ နှစ်သိမ့် ရောင့်ရဲစေ၏။

အာမောဒမာနော၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ ပဟိဏေတိ၊ ဖြန့်ကြဲသကဲ့သို့ လှူ၏။ ဒေထ ဒေထ၊ လှူကြကုန် လှူကြကုန်။ ဥတိ၊ ဤသို့။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ ပဝဿတော၊ ပြင်းထန်စွာ ရွာသွန်းသော။ ဒေဝဿ၊ မိုး၏။ ကဠီတံ ဥဝ၊ ချုန်းသကဲ့သို့။ တံ ဟိ၊ ထိုသို့ ထိုခြင်းသည်လျှင်။ အသာ၊ ထိုသူ၏။ ကဠီတံ၊ ချုန်းသံ ကြားဝါးသံမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိပုလာ၊ ပြန့်ပြောသော။ သာ ပုညဝေဠု၊ ထိုကောင်းမှုတည်းဟူသော ရေအယဉ်သည်။ ဒါတာရံ၊ လှူသောသူကို။ အဘိဝဿတိ တိ၊ ပြင်းစွာ ရွာသွန်း၏ ”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

၅-ပမ္ဘူမသုတ်

ဝဏ္ဏ။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကေမန္ဒံ၊ ၌။ နိသိန္နံ ခေါ၊ သော။ ရာဇာနံ ပသေနဒိ ကောသလံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ ဒိဝါ ဒိဝဿ၊ နေမွန်းတည့်ချိန်၌။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ တွံ၊ သည်။ အာဂစ္ဆသိ နုတိ၊ နည်း ”ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဓတ္ထိယာနံ၊ မြင်းရထားကို အစီးရကုန်သော။ မုဒ္ဓါဘိသိတ္တာနံ၊ ဦးထိပ်၌ အဘိသိက်သွန်းလောင်းအပ်ပြီးကုန်သော။ ဗ္ဗဿရိယမဒမတ္တာနံ၊ အစိုးရခြင်းတည်းဟူသောမာန်ဖြင့် ယစ်ကုန်သော။ ကာမဂေဟပရိယုဋ္ဌိတာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ တပ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ ဇနပဒတ္တာဝရိယပတ္တာနံ၊ ဇနပုဒ်၌ မြို့မြို့စွာ တည်သောဘဲဖြင့်သို့ ရောက်ကုန်သော။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ပထဝိမဏ္ဍလံ၊ မြေပြင်အဝန်းကို၊ အဘိဝိဇိယ၊ အောင်၍။ အဇ္ဈာဝသန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ ရညံ၊ မင်းတို့၏။ ယာနိ တာနိ ရာဇကရဏီယာနိ၊ အကြင်မင်း၏ ပြုဘွယ်ကိစ္စတို့သည်။

၁။ ဂုဏယ ၀ ဝလယ ၀ ဝဏ္ဏေန ကိတ္တနေန ပသံသာယ ယာစိတာ ဝကန္တိ အာဒေန္တိ ဂဏှန္တိ ထေရိမကာ၊ ဝတ္ထုဌ္ဌ ဟတလုံးရေ, ဂကို ဒီဃ ပြု, ဗပြု, ဗုလာ-ထေရိမကာ၊ ကုက ဝက အာဒါနေ-ဟဒ္ဒန်တိ-ဝေတုမာလာ ဝက=အာဒါနတ္ထ။ ထနည်း။ဝန-ဝတ် ဟူပဗ္ဗည်း ဗုဗ္ဗလာ၊ဂုဏကိတ္တနေန ဝနတိ ယာစတိတိ ဝနိမ္ဗကာ၊ ဝန=ယာစနတ္ထ။ အသိဝန် နိဿဿစ် ဗဟုဝါသာ၌ အဂျယ် ၆။

ဘဝန္ဓိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသု၊ ထိုကိစ္စတို့၌။ အဟံ၊ သည်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဥဟဒ္ဓံ၊ ကြောင့်ကြ ခြင်းသို့။ အာပန္နော၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ။ တေ၊ သင်မင်းကြီး ၏။ သဒ္ဓါယိကော၊ ယုံကြည်ထိုက်သော[1]။ ပဒ္ဓယိကော၊ ယုံကြည်ထိုက်သော[2]။ ပုရိသော၊ မင်း-ချင်းယောကျ်ားသည်။ ပုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်မှ။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထိုလာသောယောကျ်ားသည်။ တံ၊ သင်မင်းကြီးသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်၍။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယဂ္ဃေ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ဇာနေယျာသိ၊ သိတော်မူလေ့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုရတ္ထိမာယ-ဒိသာယ၊ မှ။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာခဲ့၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရှေ့မျက်နှာအရပ်၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ အဗ္ဗုဿမံ၊ ကောင်းကင် (တိမ်)နှင့်တူသော။ ပဒ္ဓတံ၊ တောင်ကို။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ခဲ့၏။ (သော ပဒ္ဓတော၊ ထိုတောင်သည်။) သမ္ဘေ၊ ကုန်သော။ ပါဏေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ နိပ္ပေါ်ထေန္တော၊ မှုံ့မှုံ့ ညက်ညက်ကြိတ်လျက်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ဟောဇ၊ ကြီး။ တေ၊ ၏။ ယံ ကရဏီယံ၊ အကြင်-ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ကို။ ကရောဟိတိ၊ ပြုတော်မူလေ့" ဟု၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ဆိုရာ၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော။ ပုရိသော၊ မင်းချင်း-ယောကျ်ားသည်။ ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ၊ အနောက်မျက်နှာအရပ်မှ။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ လာရာ၏။ပ။ အထ၊ မှ။ တတိယော။ သုံးယောက်မြောက်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ^ဥတ္တရာယ ဒိသာယ၊ မြောက်မျက်နှာအရပ်မှ။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ လာရာ၏။ပ။ အထ၊ မှ။ သဒ္ဓါယိကော၊ သော။ ပဒ္ဓယိကော၊ သော။ စတုတ္ထော၊ လေးယောက်မြောက်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ၊ တောင်-မျက်နှာအရပ်မှ။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ ရာ၏။ သော၊ သည်။ တံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယဂ္ဃေ၊ ၏။ ဇာနေယျာသိ၊ လေ့။ အဟံ၊ သည်။ ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ၊ မှ။ အာဂစ္ဆာမိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတောင်မျက်နှာအရပ်၌။ မဟန္တံ၊ သော။ အဗ္ဗုဿမံ၊ သော။ ပဒ္ဓတံ၊ ကို။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ခဲ့၏။ (သော ပဒ္ဓတော၊ သည်။) သမ္ဘေ၊ ကုန်သော။ ပါဏေ၊ တို့ကို။ နိပ္ပေါ်ထေန္တော၊ လျက်။ အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ ၏။ ယံ ကရဏီယံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ကို။ ကရောဟိတိ၊ ပြုတော်မူလေ့" ဟု၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သင့်အား။ ဝေဠုပေ၊ သော။ ဒါရုဏေ၊ ကြမ်းတမ်းသော။ မနုဿကမ္မယေ၊ လူတို့ကုန်နှိုးသော။ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော။ မဟဗ္ဘယေ၊ ဘေးသည်။ သမုပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲသော။ မနုဿတ္ထော၊ လူ၏အဖြစ်၌။ အဿ၊ ထိုဘေး၏။ ကရဏီယံ၊ ကာကွယ်ခြင်းကို ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှုး။ မေ၊ အား။ ဝေဠုပေ၊ သော။ ဒါရုဏေ၊ သော။ မနုဿကမ္မယေ၊ သော။ မဟတိ၊ သော။ မဟဗ္ဘယေ၊ သည်။ သမုပ္ပန္နေ၊ လတ်သော်။ ဒုလ္လဘော၊ သော။ မနုဿတ္ထော၊ ၌။

၁။ သဒ္ဓါဟိတမ္ပေါတိသဒ္ဓါယိကော၊ (သံ-ဝေ+ဏ) သဒ္ဓါယ အရဟတိတိ သဒ္ဓါယိကော(သဒ္ဓါယ+ ထိက) ထိက-သဒ္ဒလည်းရကြ၏။ "ယုံကြည်ထိုက်သော" ဟု ပေး။ သဒ္ဓါယိကောတိ သဒ္ဓါတမ္ပေါ၊ ၌။ သဒ္ဓါယိ ကောတိ သဒ္ဓါယ အယိတမ္ပေါ၊ သဝဒ္ဓေဟျာတိ အတ္ထော၊ ၌။

၂။ ပတိတမ္ပေါ သဒ္ဓါယိတမ္ပေါတိ ပဒ္ဓယော။ ပတိပုဗ္ဗ ဒုဝေတ်၊ အပဒ္ဓည်း။ ပဒ္ဓယောဝ ပဒ္ဓယိကော။ ထိက သဒ္ဒေ "ပတိယတေ သဒ္ဓယိယတေတိ ပဒ္ဓယော၊ ပဒ္ဓယောယ အရဟတိတိ ပဒ္ဓယိကော ဟု"သော် လည်းရ၏။ "ယုံကြည်ထိုက်သောဟုပင် ပေး။ ပဒ္ဓယိကောတိ တဒေဝ ဝေဝနေ၊ ယာ ဝနံ ပတ္ထိယာယတိတိ အတ္ထော၊ ၌။ ပဒ္ဓယိကောတိ ပတ္ထိယာယိတမ္ပေါ၊ ၌။

ဓမ္မစရိယာယ၊ တရားကိုကျင့်ခြင်းမှ။ အညတြ၊ ကြဉ်ကင်းရှိ။ သမစရိယာယ၊ အညီအမျှကျင့်-ခြင်းမှ။ အညတြ၊ ရှိ။ ကုသလကိရိယာယ၊ ကုသိုလ်ကိုပြုခြင်းမှ။ အညတြ၊ ရှိ။ ပုညကိရိယာယ၊ ပုညကိရိယာဝတ္ထုမှ။ အညတြ၊ ရှိ။ အဿ၊ ထိုဘေးဏ်။ ကရဏီယံ၊ ကာကွယ်ခြင်းကိုပြုဘွယ်ကိစ္စ-သည်။ ကိံ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ အား။ အာရောစေမိ ခေါ၊ ပြောကြားအံ့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ အား။ ပဋိဝေဒေမိ ခေါ၊ သိစေအံ့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ သင့်ကို။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာ-မရဏတရားသည်။ အဓိဝတ္ထတိ ခေါ၊ လွှမ်းမိုးသည်သာလျှင်တည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ အား။ ဇရာမရဏေ၊ ဇရာမရဏတရားသည်။ အဓိဝတ္ထမာနေ၊ လွှမ်းမိုးသည်ရှိသော်။ အဿ၊ ထိုဇရာမရဏ-တရား၏။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေးတော်မူ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇရာမရဏေ၊ ဇရာမရဏတရားသည်။ အဓိဝတ္ထမာနေ စ၊ လွှမ်းမိုးသည်ရှိသော်ကား။ မေတ္တစရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ရှိ။ သ'ာစရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ရှိ။ ကုသလ-ကိရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ရှိ။ ပုညကိရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ရှိ။ အဿ၊ ထိုဇရာမရဏ၏။ ကရဏီယံ၊ ကာကွယ်ခြင်းကို ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ ကိံ၊ အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ခတ္တိယာနံ၊ ကုန်သော။ မုဒ္ဓါဝသိတ္တာနံ၊ ကုန်ပြီးသော။ ဣဿရိယ-မဒမတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ ကာမဂေဟေပရိယုဋ္ဌိတာနံ၊ အပ်ကုန်သော။ ဇနပဒတ္တာဝရိယမ္ပတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ မဟန္တံ၊ သော။ ပထဝိမဏ္ဍလံ၊ ကို။ အဘိဝိဇိယ၊ ရှိ။ အဏ္ဏာဝသန္ထာနံ၊ ကုန်သော။ ရည်း၊ မင်းတို့၏။ ယာနိ တာနိ ဟတ္ထိယုဒ္ဓါနိ၊ အကြင်ဆင်တို့ဖြင့် စစ်ထိုးခြင်းတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ဟတ္ထိယုဒ္ဓါနိ၊ ဆင်တို့ဖြင့် စစ်ထိုးခြင်းရှိကုန်သော။ တေသမ္ပိ၊ ထိုမင်းတို့ အားလည်း။ ဇရာမရဏေ၊ သည်။ အဓိဝတ္ထမာနေ၊ သော်။ ဂတိ၊ အားထားရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိသမယာ၊ ရောက်တည်ရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ခတ္တိယာနံ၊ ကုန်သော။ မုဒ္ဓါဝ-သိတ္တာနံ၊ ကုန်ပြီးသော။ပ။ အဏ္ဏာဝသန္ထာနံ၊ ကုန်သော။ ရည်း၊ တို့၏။ ယာနိတာနိ အဿ ယုဒ္ဓါနိ၊ အကြင်မြင်းတို့ဖြင့် စစ်ထိုးခြင်းတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ယာနိတာနိ ရထယုဒ္ဓါနိ၊ အကြင်ရထားတို့ဖြင့် စစ်ထိုးခြင်းတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ယာနိတာနိ ပတ္တိယုဒ္ဓါနိ၊ အကြင်ခြေ သည်တို့ဖြင့် စစ်ထိုးခြင်းတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ပတ္တိယုဒ္ဓါနံ၊ ခြေသည်တို့ဖြင့် စစ်ထိုးခြင်းရှိကုန်သော။ တေသမ္ပိ၊ ထိုမင်းတို့အားလည်း။ ဇရာမရဏေ၊ သည်။ အဓိဝတ္ထ-မာနေ၊ သော်။ ဂတိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိသမယာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ဣမသ္မိံ ရာဇကုလေ၊ ဤမင်းမျိုးဌ။ မဒ္ဒိနော၊ အပျင်ပင်ခံ ဖြစ်ကုန်သော။ မဟာမတ္တာ၊ အမတ်ကြီးတို့သည်။ သန္တိ ခေါ ပန၊ ရှိကုန်၏။ ယေ၊ အကြင် အမတ်ကြီးတို့သည်။ အာဂတေ၊ လာကုန်သော။ ပစ္စတ္ထိကေ၊ ရန်သူတို့ကို။ မဒ္ဒေဟိ၊ အတိုင်အပင်တို့ဖြင့်။ ဘေဒယိတုံ၊ ကွဲပြား စိမ့်သောငှါ။ ပဟောန္တိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ မဒ္ဒယုဒ္ဓါနံ၊ အတိုင်အပင်ဖြင့် စစ်ထိုးကုန်-သော။ တေသမ္ပိ၊ ထိုမင်း၏ အမတ်ကြီးတို့အားလည်း။ ဇရာမရဏေ၊ သည်။ အဓိဝတ္ထမာနေ၊ သော်။ ဂတိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိသမယာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ဣမသ္မိံ ရာဇကုလေ၊ ၌။ ဘူမိဂတဋ္ဌေ၊ (ကြီးစွာသော မြေအိုးဖြင့် ပြည့်စေလျက်) မြေ၌မြှုပ်ထားသည်လည်းဖြစ်သော။ ဝေဟာသဋ္ဌေ၊ (သားရေအိတ်တို့ဖြင့်ပြည့်စေ၍) ထုပ် လျှောက် အစရှိသည်တို့၌ ဆွဲ၍ထားသည်လည်းဖြစ်သော။ ပဟူတံ၊ မျှားစွာသော၊ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေငွေသည်။ သံဝိဇ္ဇတိ ခေါ ပန၊ ရှိ၏။ ယဿ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ အာဂတေ၊ လာကုန်သော။ ပစ္စတ္ထိကေ၊ ရန်သူတို့ကို။ ယေန

ဓနေန၊ အကြောင် ရှေ့ရှေ့ စသော ဥစ္စာပြင့်။ ဥပလာပေတုံ၊ ပြား ယောင်းဖုံ့သောဘုဝါ။ ပဟောမ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ထား။ ဓနယုဒ္ဓါနံ၊ ရှေ့ရှေ့ စသောဥစ္စာပြင့် စစ်ထိုးကုန်သော။ တောသမ္မိ၊ ထိုမင်းတို့အားလည်း။ ဇရာမရဏေ၊ သည်။ အဓိဝတ္ထမာနေ၊ သော်။ ဂတိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိသယော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘန္တေ၊ ထား။ မေ၊ အား။ ဇရာမရဏေ၊ သည်။ အဓိဝတ္ထမာနေ၊ သော်။ ဓမ္မစရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ၌။ သမစရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ၌။ ကုသလကိရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ၌။ ပုညကိရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ၌။ အသ၊ ထို ဇရာမရဏ၏။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိं၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ (ကုသိုလ်ကောင်းမှုမတပါး ပြွဲဘွယ်ကိစ္စမရှိ ဟူသော) ဤစကား သည်။ တေ၊ သင်မင်းကြီးဆိုတိုင်းဟုတ်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သည်။ ဝေ၊ ၏။ ဇရာမရဏေ၊ သည်။ အဓိဝတ္ထမာနေ၊ သော်။ ဓမ္မစရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ၌။ သမစရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ၌။ ကုသလကိရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ၌။ ပုညကိရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ၌။ အသ၊ ၏။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိं၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ပေ။ သတ္ထာ၊ သည်—

"ဝိဇုလာ၊ ပြန့်ကျယ်ကုန်သော။ နဘံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အာဟစ္စ၊ ထိ၍။ (ဥစ္စာ၊ မြင့်မားကုန်သော။) သေလာ၊ တခဲနက် ကျောက်အတိပြီးကုန်သော။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ပဗ္ဗတာ၊ တောင်တို့သည်။ စတုဒ္ဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှ။ နိပ္ပေါ၊ ထေနေ့ဟု၊ သတ္တဝါတို့ကို မှန်မှန်ညက်ညက်ကြိတ်ချေလျက်။ အနုပရိယာယေယျုံ၊ ယထာပိ၊ အစဉ် လိမ့်လည်လာကုန်သကဲ့သို့။

ဝေ၊ ထို့အတူ။ ဇရာ စ၊ အိုခြင်းတရားသည်ရင်း။ မစ္စု စ၊ သေခြင်းတရားသည် ရင်း။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ခတ္တိယေ၊ မင်းတို့ကိုရင်း။ ब्राह्मणे၊ ပုဏ္ဏားတို့ကိုရင်း။ ဝေဿေ၊ ကုန်သည်တို့ကိုရင်း။ သုဒ္ဒေ၊ သူဆင်းရဲတို့ကိုရင်း။ ဇဏ္ဍာလပုက္ကုသေ၊ ဒုနိုးစဏ္ဍား ပန်းမိုက်သွန်မျိုးတို့ကိုရင်း။ အဓိဝတ္ထန္တိ၊ လွှမ်းမိုးနိုပ်စက်ကုန်၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက် ကိုမျှ။ နု ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ မရှောင်ကြဉ်။ သမ္မမေဝ၊ အလုံးစုံသောသူကိုလျှင်။ အတိမဒ္ဒတိ၊ နှိပ်စက်၏။

တတ္တ၊ ထိုရောမရဏတရား လွှမ်းမိုးထုတ်။ ဟတ္ထိနံ၊ ဆင်စစ်သည်တို့၏။ နု ဘူမိ၊ အရာ မဟုတ်။ ရထာနံ၊ ရထားစစ်သည်တို့၏။ နု ဘူမိ၊ အရာမဟုတ်။ ပတ္တိယာ၊ ခြေလျင်စစ် သည်၏။ နု ဘူမိ၊ အရာမဟုတ်။ မန္တယုဒ္ဓေန ဝါ၊ အတိုင်အပင်စစ်ထိုးခြင်းဖြင့်ရင်း။ ဓနေန ဝါ၊ ဥစ္စာရှေ့ပေးခြင်းဖြင့်ရင်း။ ဧတေ၊ အောင်စိမ့်သောဘုဝါ။ နု စသိသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။

တသ္မာ ဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အတ္တံ၊ အကျိုးစီးပွါးကို။ သမ္မသ်ံ၊ ကောင်းစွာမြင်သော။ ဓီရော ပေါသော၊ ပညာရှိယောကျားသည်။ ဗုဒ္ဓေ စ၊ ဘုရားဖွဲ့ရင်း။ ဓမ္မေ စ၊ တရားတော်ဖွဲ့ရင်း။ သံဃေ စ၊ သံဃာတော်ဖွဲ့ရင်း။ သဒ္ဓံ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို။ နိဝေသယေ၊ သွင်းရာ၏။ ဝါ၊ တည်စေရာ၏။

ယောဟ၊ အကြင်သူသည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်ဂုဏ်း။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်ဂုဏ်း။ ဥဒ၊ ထိုမြို့ ။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်ဂုဏ်း။ မမ်ု၊ တရားကို။ စရိ၊ ကျင့်ပြီ။ နံ၊ ထိုသူကို။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဗုद्धတို့။ ပမ္ပမ္ပန်ဘဝ၌သာလျှင်။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝသို့ ရောက်၍။ ဝါ။ သောသည်မှ နောက်ကာလ၌။ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌။ ပမောဒတိ၊ မွေ့လျော်၏” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

ထတိယော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုကောသလသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂလသုတ်။ အယျိကာ၊ အယျိကသုတ်။ လောကော၊ လောကသုတ်။ ဗုဒ္ဓဆဋ္ဌံ၊ ဗုद्धဆဋ္ဌသုတ်။ ပမ္ပတူပမံ၊ ပမ္ပတူပမသုတ်။ ဗုမ် ကောသလပဋ္ဌကံ၊ ဤကောသလသံယုတ် ၈ပါးသုတ် အပေါင်းကို။ ဗုဒ္ဓသောဠေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဗုတိ၊ ဤသည်တည်း။

ကောသလသံယုတ္တံ၊ ကောသလသံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီးပြည့်စုံပြီ။

၄-မာရဇသံယုတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-ထပေါကမ္မသုတ်

ဘုဂ္ဂ။ (ဧဝံ မေ သုတံ ပေးပြီ။) ကော်၊ သော။ သမယံ၎င်္ဂ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥရုဝေဠာ-ယံ၊ ဥရုဝေဠာ၏အနီး၌။ နေရဉ္ဇရာယ၊ နေရဉ္ဇရာ အမည်ရှိသော။ နဒီ၏၊ မြစ်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ्बောဓိကို ရသည်ဖြစ်၍။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ ။ အဇပါလနိဂြောဓ-မူလေ၊ အဇပါလညောင်ပင်၏အနီး၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ရဟောဂတာသေ၊ လျှက်။ ပဋိသल्लီနသေ၊ သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ "တာယ ဒုက္ခရကာရိကာယ၊ ထိုပြုနိုင်ခဲလှစွာသော (ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး ဒုက္ခရစရိယာ) အကျင့်ကို ပြုခြင်းမှ။ (အဟံ၊ ငါသည်။) ဝတာ၊ စင်စစ်။ မုတ္တော၊ လွတ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ အနုတ္တရော ဝိမုတ္တိ ဝတာယ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့် မစပ်သော။ တာယ ဒုက္ခရကာရိကာယ၊ မှ။ (အဟံ၊ သည်။) ဝတာ၊ စင်စစ်။ မုတ္တော၊ လွတ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ သာဓု၊ ကောင်းစွာ။ ဟောတိ ။ သမ္ဗုဒ္ဓတ္တာယ်ကို။ သမ္ဗောဓိ၊ ကောင်းစွာရပြီ။ မုတ္တော၊ ကိလေသာ တို့မှ လွတ်မြောက်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ သာဓု ဝတာ ဘန္တေ၊ ကောင်းစွာတကား ”ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ပါပိမာ၊ ယုတ်မာသော အမှုကိုကိုးကွယ်တော်သော [1]။ မာရော၊ မာရ်နတ်သား သည် [2]။ ဘဂဝတော၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်တော်၏ အကြံကို။ စေတသာ၊ မိမိ၏ စိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

"မာဟဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ယေန (တပေါ ကမ္မေန)၊ အကြင် ခြိုးခြံစွာကျင့်သော ဒုက္ခရစရိယာ အကျင့်ဖြင့်။ သုဗ္ဗန္တိ၊ ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်ကုန်၏။ (တုံ၊ သင်သည်။) ထမ္ဘာတပေါကမ္မာ၊ ထိုခြိုးခြံစွာ ကျင့်သော ဒုက္ခရစရိယာ အကျင့်မှ။ ပဏ္ဍမ္ပိ၊ ဖဲ၍။ သုဒ္ဓိ-မဂ္ဂါ၊ ကိလေသာ စင်ကြယ်ကြောင်းဖြစ်သော လမ်းကြောင်းမှ။ အပရဒ္ဓေါ၊ ချွတ်ယွင်း သည်ဖြစ်၍။ အသုဒ္ဓေါ၊ မစင်ကြယ်သဲလျှက်။ သုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်၏ ဟူ၍။ မညသိတိ၊ မှတ်ထင်နေ၏ ”ဟုသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အယံ၊ ဤသူကား။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတ္မာ၊ မှု၍။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို—

၁။ ပဌမာဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ ပဌမံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဟုတ္မာ သမ္ဗောဓိယာဝါတိ အတ္ထော။ ဝိ-ဒ္ဓ-ဒု၂၃ဝ။ ပဌမာဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ အနုနာသိကလောပေနာယံ နိဒ္ဒေသောတိ၊ အာဟ ပဌမံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ။ ပဌမန္တိ ဧ ဘာဝနပုံသကနိဒ္ဒေသော၊ ဟေတ္မာ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဟုတ္မာ သမ္ဗောဓိမဂ္ဂမုခေ ဝိဟရတိတိ စေယျော သမ္ဗန္ဓော ဝေတိသဒ္ဒေါ။ သာ-ဋ-ဒု၊ ၁ဝ၂။

၂။ ပါပေ နိယောဇေတိ၊ ဃယ် ဝါ ပါပေ နိယုတ္တောတိ ပါပိမာ၊ ဌ။ ဋီ-ဌ်လည်း ၌။

၃။ အတ္ထနော ဝိဿယံ အတိက္ကမိတုံ ပဋိယေန သတ္ထော မာရေတိတိ မာရော။ ၌။

ယံ ကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော။ အမရံ၊ နတ်ဖြစ်ခြင်းငှါ ပြုကျင့်အပ်သောကြောင့် အမရ မည်သော (ဋ္ဌ)။ တပ်၊ အတ္တာကိလမထာနုယောဂ အကျင့်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသော အကျင့်သည်။ ဓမ္မနိ၊ သဲသောင်ပြင်၌။ ဖိယာရိတ္ထော၊ တက် ထိုးဝါးကဲ့သို့။ (မယုံ၊ ငါ၏။) အတ္ထာဝဟံ၊ အကျိုးစီးပွါးကိုဆောင်သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ အနတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွါးမစပ်ယှဉ်သည်ကို။ ဥ တ္ဝာ၊ ဘိသောကြောင့်။ (ဝိသဒ္ဒေသိ၊ ငါစွန့်ပြီ။)

မဂ္ဂံ၊ အရိယာမဂ်ကို။ ပေါဓယေ၊ သိခြင်းငှါ။ သီလဋ္ဌ၊ သီလကိုဝင်း။ သမာဓိဋ္ဌ၊ သမာဓိကိုဝင်း။ ပညဋ္ဌ၊ မဂ်ပညာကိုဝင်း။ ဘာဝယံ၊ ပွါးသည်ဖြစ်၍။ (အဟံ၊ ငါသည်။) ပရမံ၊ မြတ်သော။ သုခိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ အန္ဓကာ၊ မာရ်နတ်ဘီ၊ တို့၊ သင်သည်။ နိဟတော၊ ရှုံးသည်။ အသိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ ဂါထာဟိ၊ ဖြင့်။ အဗျာဘာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ သုဂတော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဇာနာတိတိ၊ ၏"ဟု နှလုံးပြု၍။ ဒုက္ခီ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒုမ္မနော၊ နှလုံး မသာယာသည်ဖြစ်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ ပင်လျင်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်လေပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၂-ဟတ္ထိရာဇဝဏ္ဏသုတ်

[1] ဧवं၊ (ဧကံ မေ သုတံ စသည်သည် တပေါကမ္မသုတ်နှင့် တူပြီ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ ဝိဟရတိ မိဿကေ၊ အမိုက်အင်္ဂါလေးပါးရှိသော ညဉ့်အခါ၌။ အဇ္ဇေဝကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝေါ စ၊ မိုးသည်လည်းပ၊ ကေမေကာ၊ တပေါက်တပေါက်။ ဖုသာယတိ၊ ဖျန်း၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းကို။ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ ကိုယ်၏တုန်လှုပ်ခြင်းကို။ လောမဟံသံ၊ ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ ဖြစ်စေလိုသည်ဖြစ်၍။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဟတ္ထိရာဇဝဏ္ဏံ၊ ဆင်မင်းအသွင်ကို။ အဘိနိမ္မိနိတ္ဝာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ မဟာ၊ ကြီးသော။ အရိဋ္ဌကော၊ မည်းသောအဆင်းရှိသော။ ဝဏ်သေယျထာပိ နာမ၊ ကျောက်ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ထိုအတူ။ အဿ၊ ထိုဆင်၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုခုံ၊ ဖြူစင်သော။ ရူပိယံ သေယျထာပိ နာမ၊ ငွေချောင်းကဲ့သို့။ ဧवံ၊ ထို့အတူ။ အဿ၊ ထိုဆင်၏။ ဒန္တာ၊ အစွယ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မဟာတိ၊ ကြီးစွာသော။ နင်္ဂလီသာသေယျထာပိ နာမ၊ ထွန်တုံးကဲ့သို့။ ဧवံ၊ ထို့အတူ။ အဿ၊ ထိုဆင်၏။ သောဏ္ဍော၊ နှာမောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အယံ၊ ဤသူကား။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို—

ပါပိမ၊ မာရ်နင်း ဒီဃမဒ္ဓါနံ၊ ဝေယျာဝစ္စာနတ်ပြည်မှ ဥရုဝေဠုတိုင်အောင်ရှည်စွာသော ခရီး၌။ သံသရံ၊ ကျင်လည်လျက်။ သုဘာသုဘံ၊ ကောင်းမကောင်းသော။ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်း

၁။ တေသံယေव ကုသလမူလာနံ အန္တံ ကရောတိတိ အန္တကော။ ဋီ။

၂။ နိဟတော ဟရိတော။ ဋ။ နိဟတော နိဒ္ဓိသောဝုဘာဝံ ပါပိတော။ ဋီ။

ကို။ ကတ္တာ၊ ဖန်ဆင်းရှိ။ (တို့၊ သင်သည်။ အာဂတောဝ၊ လာသည်။ အသိ၊ ၏။)ပါဟိယ၊ မာရ်နတ်။ တေန၊ ဤကြောက်မက်ဖွယ် အခြင်းအရာကိုပြသော ဗျာပါရပြင့်။ တေ၊ သင့်အား။ ဝိသလိ၊ အကျိုးမရှိ။ အဒ္ဓက၊ မာရ်နတ်၊ တို့၊ သင်သည်။ နိဟတောဝ၊ ရှုံးသည်။ အသိတိ၊ ပြစ်၏"ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ပြင့်။ အဋ္ဌာဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ဓေါ စသည် တပေါကမွာသုတ်နှင့် တူပြီ။)

၃-သုဘသုတ်

၁၃၉။ (ဧवं မေ သုတံ စသည် တပေါကမွာသုတ်နှင့် တူ၏။) အထ ခေါ၊ ၌။ ပါဟိမာ၊ သော။ မာဏော၊ သည်။ ဘဂဝတောဝ၊ ၏။ ဘယံ၊ ကို။ အမ္ဘိတတ္ထံ၊ ကို။ လောမဟံသံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတု-ကာမော၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ဥပသင်္ကမိ-တွာ၊ ၍။ ဘဂဝတောဝ၊ ၏။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ သုဘာ စေဝ၊ တင့်တယ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အသုဘာ စ၊ မတင့်တယ် သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဥစ္စာဝစာ၊ ယုတ်ယုတ်မြတ်မြတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝဏ္ဏနိဘာ၊ အဆင်းအရောင်တို့ကို။ ဥပဓံသေတိ၊ ပြ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အယံ၊ ဤသူကား။ ပါဟိမာ၊ သော။ မာဏော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတ္တာ၊ ၍။ ပါဟိမန္တံ၊ သော။ မာဏံ၊ ကို—

(ပဌမဂါထာ-ဟတ္ထိရတေသုတ် ၁၃၈-ပိုဒ်နှင့် တူ၏။)

"ယေ စ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်ရင်း။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်ရင်း။ မနသာစ၊ စိတ်ဖြင့်ရင်း။ သုသံဝုတာ၊ ကောင်းစွာ ပိတ်ဆို့ စောင့်ရှောက်ကုန်၏။ မာရ၊ မာရ်နတ်။ ဧတ၊ ထိုပိတ်ဆို့ စောင့်ရှောက်ကုန်သောသူတို့သည်။ မာရဝသာနုဂါ၊ မာရ်နတ်၏ အလိုသို့လိုက်ကုန်သည်။ နု ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဧတ၊ တို့သည်။ မာရဿ၊ မာရ်-နတ်၏။ ပဒ္ဓဂ္ဂ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သော အနွေဝါသိက ထပည်တို့သည်။ နု ဟောန္တိတိ၊ ကုန်" ဟူသော။ ဂါထာယံ၊ တို့ဖြင့်။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ စသည် တပေါကမွာသုတ်နှင့် တူ၏။)

၄-ပဌမမာရပါသာဒုတ်

၁၄၀။ (ဧवं မေ သုတံ စသည် ပေးပြီ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဣသိပတနေ၊ ရဲသေ့တို့၏ ကျောင်းပြစ်သော။ မိဂဒါယေ၊ သမင်တောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တတြ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ ဟူ၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဘဒ္ဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတောဝ၊ ၏ စကားတော်ကို။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနာယူကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

"ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မယံ ခေါ၊ ငါသည်။ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ မနသိကာရာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ သမ္မပ္ပဓာနာ၊ လွှဲလပြုခြင်း ကြောင့်။ အနုတ္တရာ၊ အတုမရှိသော။ ဝိမုတ္တိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ကြောင်း အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့။ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်ရောက်တော်မူအပ်ပြီ။ အနုတ္တရာ၊ အတုမရှိသော။ ဝိမုတ္တိ၊ ကို။

သန္ဓိကတာ၊ မျက်မှောက်ပြုတော်မူအပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ယောနိသော၊ အားပြင့်။ မနသိကာရာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းပြင့်။ ယောနိသော၊ အားပြင့်။ သမ္မပ္ပဓာနာ၊ လုံ့လပြုခြင်းပြင့်။ အနုဇ္ဇရုံ၊ သော။ ဝိမုတ္တိ၊ သို့။ အနုပါပုဏာထ၊ အစဉ်ရောက်ကုန်လော့၊ အနုဇ္ဇရုံ၊ သော။ ဝိမုတ္တိ၊ ကို။ သန္ဓိကရောထာတိ၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်လော့”ဟူသော။ ထေ၊ ကို။ အဝေါ စ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

“သမဏ၊ ရဟန်း။ ဒိဋ္ဌာ၊ နတ်ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ယေ စ၊ အကြင်ကိလေသမာရ် ကျေ့ကွင်းတို့သည်ရင်း။ မာနုသာ၊ လူဖြစ်သော ကာမဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ယေ စ၊ အကြင်ကိလေသမာရ် ကျေ့ကွင်းတို့သည်ရင်း။ (သန္ဓိ၊ ကုန်၏။) မာရပါသေန၊ ထိုကိလေသမာရ်ကျေ့ကွင်းပြင့်။ ဗဒ္ဓေါ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ (တုံ၊ သည်။) မေ၊ ငါ၏ အနှောင်အဖွဲ့မှ။ နု မောက္ခသိတိ၊ မလွတ်လတ္တံ့”ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗျာဘာသိ၊ ပြီ။

“အန္ဓက၊ မာရ်နတ်။ ဒိဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ယေ စ၊ တို့သည်ရင်း။ မာနုသာ၊ ကုန်သော။ ယေ စ၊ တို့သည်ရင်း။ (သန္ဓိ၊ ကုန်၏။) တေနု မာရပါသေန၊ မှ။ အဟံ၊ သည်။ မုတ္တော၊ လွတ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ မာရဗန္ဓနမုတ္တောဟု၊ ကိလေသမာရ် အနှောင်အဖွဲ့မှလွတ်သည်။ အမှိ၊ ၏။ အန္ဓက၊ နတ်။ တုံ၊ သည်။ နိဟတောဟု၊ ရှုံးသည်။ အသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ဣတိ ဗိန္ဒုတော်မူ၏။”

(အထ ခေါ စသည် ပေးပြီ။)

၅-ဒုတိယမာရပါသသုတ်

ဘဂဝါ။ (ကော် သ်မယံ စသည်ပေးပြီ။) ဘဂဝါ၊ သည်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရား သည်။ ဒိဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ယေ စ၊ တို့သည်ရင်း။ မာနုသာ၊ ကုန်သော။ ယေ စ၊ တို့သည်ရင်း။ (သန္ဓိ၊ ကုန်၏။) တေဟိ သမ္ဗပါသေဟိ၊ ထိုအလုံးစုံသော ကျေ့ကွင်းတို့မှ။ မုတ္တော၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ဒိဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ယေ စ၊ တို့သည်ရင်း။ မာနုသာ၊ ကုန်သော။ ယေ စ၊ တို့သည်ရင်း။ (သန္ဓိ၊ ကုန်၏။) တေဟိ သမ္ဗပါသေဟိ၊ တို့မှ။ မုတ္တာ၊ လွတ်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (တုမှေ၊ တို့သည်)။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ လူအများ၏စီးပွါးအလို ငှါ။ ဗဟုဇနသုခါယ၊ လူအများ၏ ချမ်းသာကိုပြုခြင်းငှါ။ လောကာနုကမ္ပါယ၊ လူအများကို အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဟိတာယ၊ စီးပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာကိုပြုခြင်းငှါ။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရထ၊ လှည့်လည် ကုန်လော့။ ဧကေန၊ တကြောင်းတည်းသောခရီးဖြင့်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ (ဟုတ္တာ၊ ၌။) မာ အဂမိတ္ထ၊ မသွားကုန်လင့်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဒိကလျာဏံ၊ အစ၏ ကောင်း ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ်၏ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပရိယော သာနကလျာဏံ၊ အဆုံး၏ ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့် ပြည့်စုံသော။ သဗ्ယဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံသော။ မေ့၊ ထရားကို။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဟောကုန်လော့။ ကေवလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံပြည့်ပြီးသော။ ပရိသုद्ध၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ်စွာသော။ ပြဟ္မစရိယံ၊ ပြတ်သော အကျင့်ကို။ ပကာသေထ၊ ပြကုန်လော့။ အပ္ပရဇက္ခာတိကာ။ ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာ တည်းဟူသော မြူနည်းသော သတ္တဝါရှိကုန်သော။ ဘဝန္တိ၊ ဘဝတို့ရှိသည်။ သန္ဓိ၊

ကုန်၏။ အဘာဘနတာ၊ တဆုံးမနာရသောခြာ့ဉ်။ ဓမ္မဿ၊ တဆုံးမှ။ ပရိယာယန္တိ၊ ယုတ်ကုန်၏။ ဓမ္မဿ၊ တရားကို။ အညာတာရော၊ သိစွမ်းနိုင်သူတို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ ရှိကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယမ္ပိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ ယေန၊ ဌ်။ ဥရုဝေဠာ၊ ဥရုဝေဠတောသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ယေန၊ ဌ်။ သေနာနိဂမော၊ သေနာနိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ တိုအရပ်သို့။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမိတာမိတိ၊ ကပ်တော်မူအံ့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ စ၊ ပြီ။ပ။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဗာဘာသိ၊ လျှောက်ပြီ။ (ဤ ၂-ဂါထာသည် ပဌမမာရပါသ သုတ်နှင့်တူ၏။)

၆-သပ္ပသုတ်

. ၁၄၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ စသည်သည် ဒေဝဟ္ဒသုတ်ယုတ် ဒီဃလဋ္ဌိသုတ်နှင့် တူ၏။) တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရတ္တန္ဓကာရတိမိသာယ၊ ညဉ့်အခါ ကန်းသည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော အင်္ဂါလေးပါးရှိသော အမိုက်တိုက်ဌ ။ အဗ္ဘောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်ဌ။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝေါ စ၊ မိုးသည်လည်း။ ကေမေကာ၊ တပေါက် တပေါက်။ ဖုသာယတိ၊ ဆွတ်ဖျန်း၏။

အထ ခေါ၊ ဌ်။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘယံ၊ ကို။ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ ကို။ လောမဟံသံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ ရှိ။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ သပ္ပရူပဝေဏ္ဏံ၊ မြွေမင်း၏အသွင်ကို။ အတ္တာနံ ပရိမိုနိတ္တာ၊ ဖန်ဆင်းရှိ။ ယေန၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော။ ကေရုကွိကာ၊ သစ်တလုံးတည်းထွင်းသော။ နာဝါသေယျထာပိ နာမ၊ ပိန်းကောလှေကဲ့သို့။ ဝေ၊ တို့ အတူ။ အဿ၊ ထိုမြွေမင်း၏။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ သောဏ္ဍိကာဝိဋပံ သေယျထာပိ နာမ၊ သေတင်းကုန်ရှိ ခင်းအပ်သော ဖျာကဲ့သို့။ ဝေ၊ တို့ အတူ။ အဿ၊ ထိုမြွေမင်း၏။ ဖဏံ၊ ပါးယှဉ်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟတိ၊ သော။ ကောသလိကာ ကံသပါတိ သေယျထာပိ နာမ၊ ကောသလမင်း၏ (ရထားလှည်းဘီးပမာဏရှိသော) ကြေးခွက်ကဲ့သို့။ ဝေ၊ တို့ အတူ။ အဿ၊ ထိုမြွေမင်း၏။ အက္ခိနီ၊ မျက်စိတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒေဝေ၊ မိုးသည်။ ဂဠဂဠာယန္တေ၊ ဂ ဂ အသံကို ပြုသည်ရှိသော်။ ဝါ၊ အလုန်ချုန်းသည်ရှိသော်။ ဝိဇ္ဇုလတာ၊ လျှပ်စစ်နယ်တို့သည်။ နိစ္ဆရန္တိ သေယျထာပိ နာမ၊ ထွက်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေ၊ တို့ အတူ။ အဿ၊ ထို မြွေမင်း၏။ ဇိဝှါ၊ လျှာသည်။ နိစ္ဆရတိ၊ ထွက်၏။ ကမ္မာရဂ္ဂရိယာ၊ ပန်းတဲဖိုသည်။ မေမာနာယ၊ မှုတ်သည်ရှိသော်။ သဒ္ဒေါ၊ သေယျထာပိ နာမ၊ (ဟူးဟူး ထွက်သော) အသံကဲ့သို့။ ဝေ၊ တို့ အတူ၊ အဿ၊ ထိုမြွေမင်း၏။ အဿာသပဿာသာနံ သဒ္ဒေါ၊ ထွက်သက်ဝင်သက် အသံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အထခေါ၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဟံ၊ ဤမြွေမင်းသည်ကား။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ ထည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတ္တာ၊ (လျှပ်စစ်ရောင်ဖြင့်) သိမြင်တော်မူ၍။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို—

ယော မုနိ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ သေယျော (သေယျောယ)၊ လေးပါးသော ဈာန်ယာဝုတ်ဖြင့် နေခြင်းငှါ။ သုညဂေဟာနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်းတို့ကို။ သေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။ သော မုနိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထသညတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော

၁။ ရတ္တန္ဓကာရတိမိသာယန္တိ ရတ္တိ အန္ဓကာရကာရုဏေ မဟာတမေ ဝေဒုရိတ် ထမသိ။ သံ-ဋ္ဌ၊ ၁။ စာပိုဒ် ၁ဝုဂ။

ခန္ဓာကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (သေဝတိ၊ မိုဝဲ၏။) သော မုနိ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအတ္တဘောဘ၌။ (နိုကန္ဓိ ၁၊ တပ်ခြင်းကို။) ဝေဿဒ္ဓ၊ စွန့်၍။ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ တထာဝိသော၊ ထိုသို့အတ္တဘောကို စောင့်ရှောက်ခြင်း သဘောရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏။ တံ၊ ထိုသို့အတ္တဘောကိုတပ်ခြင်း၌ စွန့်ခြင်းသည်။ ပတိရူပံ ဟိ၊ သင့်လျော်သည် သာလျှင်တည်း။

ဗဟု၊ မျှားစွာကုန်သော။ စရဏာ၊ သွားတတ်ကုန်သော ခြေသည်။ သစ် ကျား စသော သတ္တဝါတို့သည်ရင်း။ ဗဟု၊ မျှားစွာကုန်သော။ ဘေရဝါ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော သဝိညာဏက အဝိညာဏကဘေးရန်တို့သည်ရင်း။ အထော၊ ထိုပြင်။ ဗဟု၊ မျှားစွာကုန်သော။ ဒုံသသရီသပါ။ ကိုက်တတ်သော ခြင်မြွေ စသော သတ္တဝါတို့သည်ရင်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) ဝတ္ထု၊ ထိုကြောက်မက်ဖွယ် အာရုံတို့ကြောင့် ၁။ သုညာဂါရဂတော၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်သော။ မဟာမုနိ၊ အတ္တဘောဘ၌ တပ်ခြင်းကင်းသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောမဟို၊ မွေးတော်တရောင်းကိုမျှ လည်း။ နဿ ဗ္ဗဟေယ၊ လှုပ်စေတော်မမူ။

နဘံ၊ ကောင်းကင်သည်။ ဖလေယျ၊ အမြှောမြှောကွဲစေကာမူ။ ပထဝီ၊ မြေသည်။ စလေယျ၊ လှုပ်စေကာမူ။ ဥဒေ၊ ထိုသို့မဟုတ်။ သမုဒ္ဒေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ပါဏာပိ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်း။ သန္ဓသေယျုံ၊ ခြိမ်းချောက်ကြစေကာမူ။ ဥဒဝါ၊ ရင်ခွဲ။ သလ္လမ္ပိ၊ ထက်စွာသော လှံ ကိုလည်း။ စေ ပဟပ္ပယေယျုံ၊ အလယ်၌ ချိန်ရွယ်ကြစေကာမူ။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဥပဓီသု၊ ကိုယ်ခန္ဓာတို့၌။ တာဒိ၊ ပုန်းအောင်း ကွယ်ကာရာကို။ နကရောန္တိ တိ၊ မပြုကုန်” ဟူသော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ပြင့်။ အဗ္ဗောဟာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ စသည် ပေးပြီ။)

၇-လုပတိသုတ်

ဘဂဝါ။ (ကော် သမယံ စသည် ပေးပြီ။) အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗဟုဒေဝရတ္တိ ၁၊ မျှားစွာသောညဉ့်တို့ပတ်လုံး။ အပ္ပေါကာသေ၊ လင်းတီးခေါင်း၌။ စင်္ကမိတ္မာ၊ စင်္ကြံသွားရ၍။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပစ္ဆိမယာမသမယံ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ဟတ္ထာလေတ္ဝာ၊ ဆေး၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ပဝိသိတ္မာ၊ ဝင်တော်မူ၍။ ဒက္ခိဏေနပဿေန၊ လက္ခဏာနံပါးဖြင့်။ ပါဒေ၊ (လက္ခဏာ) ခြေ၌။ ပါဒံ၊ (လက်ဝဲ) ခြေကို။ အစ္စာဓာယ၊ စဉ်းငယ် လွန်ကာ တင်ထား၍။ သတောဝ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဥဋ္ဌာနသညံ၊ ထအုံ့ဟူသောအမှတ်ကို။ မနသိကတ္မာ၊ စိတ်၌ပြုလျက်။ သီဟသေယ္ယံ၊ မြတ်သောအိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

၁။ တတ္ထာတိ တေသု သောရဝေသု ၌။ တတ္ထာတိ တံ နိမိတ္တံ ရှိ။ ထို ကြောက်မက်ဖွယ် ဘေရုန်အာရုံတို့ ကြောင့် ဟု ပေလိုက်သည်။

"(တုံ့၊ သင်သည်) သောပွသိ ကိ"၊ အိပ်သလော။ (တုံ့၊ သင်သည်)။ ကိ"၊ အဘယ့်ကြောင့်။ သောပွသိနု"၊ အိပ်သနည်း။ ဒုဗ္ဗဂေါ ဝိယ၊ ကြောက်သရေမရှိသောသူကဲ့သို့။ ဝါ၊ သေဒေသာသူ မိန်းမောသောသူကဲ့သို့[1]။ သောပွသိ၊ အိပ်ဘိ၏။ ဗုဒ်၊ ဤအိပ်ခြင်းသည်။ ကိ"၊ ဘာတဲ့နည်း။ (မေ၊ ငါသည်။) သုည၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။ အဂါရံ၊ ကျောင်းကို။ (လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီ။) ဗုတ်၊ ဤသို့ နလုံးဆွင်းရ၏။ (တုံ့၊ သင်သည်။) သောပွသိ၊ အိပ်သလော။ သုရိယော၊ နေသည်။ ဥဂ္ဂတော၊ တက်အောင်။ (တုံ့၊ သည်။) သောပွသိ၊ အိပ်၏။ ဗုဒ်၊ ဤအိပ်ခြင်းသည်။ ကိန္တိ၊ ဘာတဲ့နည်း" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဒ္ဓဘာသိ၊ ပြီ။

ကုဟိဋ္ဌိ၊ တစုံတရသော ဘဝဋ္ဌိ။ နေတဝေ၊ (ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်) ဆောင်ခြင်းငှါ။ ယဿ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏။ ဇာလိနီ၊ ကွန်ရက်သဖွယ်ဖြစ်သော။ ဝိသတ္တိကာ၊ အာဝုံဠ် ငြိတတ်သော။ -တဏှာ၊ တဏှာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သော ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္ဗုဇ္ဈိတ္ဝာ၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပဓိတို့၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ သောပွတိ၊ အိပ်၏။ မာရ၊ မာရ်နတ်။ ဗ္ဗေ၊ ဤအလုံးစုံသော ဥပဓိ၏ကုန်ခြင်းကြောင့် စင်ကြယ်သော ငါဘုရား၏ အိပ်ခြင်းအကျင့်ဟု။ ဝဝ၊ သင်မာရ်နတ်၏။ (ဥဒ္ဒာနံ၊ ပြ။ ၃ ခြင်းသည်။) ကိ"၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဗုတ်၊ ဤသို့ ပိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ စသည် ပေးပြီ။)

ဂ-နန္ဒတိသုတ်

ဝဏ္ဏ။ (စံ မေ သုတं စသည် ပေးပြီ။) အထ ခေါ[2] ဟု။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော။ သည်။ ယေန၊ ဟု။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ဟု။ ဗုဒ်ဝိတိ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

(ဤသုတ်ပါ ဂါထာမျှသာသည် ဒေဝတာသံယုတ် နန္ဒနဝဂ် ၂-သုတ်, စာပိုဒ် ၁၂-နှင့် တူ၏။ အထ ခေါ စသည် ပေးပြီ။)

၉-ပဌမအာယုသုတ်

ဝဏ္ဏ။ (စံ မေ သုတं စသည် ပေးပြီ။) ဘဂဝါ၊ သည်—ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ဗုဒ်အာယု၊ ဤအသက်သည်။ အပ္ပံ၊ နည်းလှ၏။ သမ္ပရာယေ၊ တမလွန်ဘဝသို့။ ဂမနီယော၊ မချေတ်သွားရလတ္တံ့။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုထိုက်၏။ ပြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ထိုက်၏။ ဇာတဿ၊ ပဋိသန္ဓေနေသောသူ၏။ အမရဏံ၊ မသေခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ စိရံ၊ မြင့်ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဇီဝတိ၊ အသက်ရှင်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။

---

[1] ကိ"နု သောပွသိတိ ကသ္မာ နု သုပသိ။ ဗ္ဗ။ ကိ" နုတိ ဣဒေ ကိန္တိ ယောဂုနိဿဣဒေ ပဋိဿဝေနန္တိ အာယ ကသ္မာ နု သုပသိတိ။ ဋီ။

[2] ဒုဗ္ဗဂေါ ဝိယာတိ မတော ဝိယ ဝိသညီ ဝိယ စ။ ဗ္ဗ။ ဒုဗ္ဗဂေါ ဣတိ နိဿိရိကော ဘိန္နသဘောသော ပန မတ သဒိသော ဝိသညိသဒိသော စ ယောတိတိ အာယ မတော ဝိယ ဝိသညီ ဝိယ စာတိ။ ဋီ။

ဇီဝတိ၊ အသက်ရှင်၏။ အပ္ပဝါဘိယျောတိ၊ အနည်းငယ်သော်လည်း ကျော်လွန်၏"ဟူသော။ (အနှစ်နှစ်ရာသို့ မရောက်နိုင်ဟူလို။) တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

"မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ အာယု၊ အသက်သည်။ ဒီဃံ၊ ရှည်၏။ သုပေါ၊ ရှိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ နံ၊ ထိုအသက်ကို။ နဟီဠေ၊ တိုး၏ဟု မရှုတ်ချရာ။ ဝါ၊ မကဲ့ရဲ့ရာ။ ခီရမတ္တောဝ၊ နို့ရည်ယစ်တွယ် ပက်လက်အိပ် ကလေးငယ်ကဲ့သို့။ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ မဗ္ဗုဿ၊ သေမင်း၏။ အာဂမော၊ လာခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဗျာဘာသိ၊ ပြီ။

မနုဿာနံ၊ တို့၏။ အာယု၊ သည်၊ အပ္ပံ၊ တိုလှ၏။ သုပေါ၊ရှိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ နံ၊ ကို။ ဟီဠေယျ၊ ရာ၏။ အာဒိတ္တသီသောဝ၊ ဦးခေါင်း ဥသျှောင် မီးထောက်လောင်သော ယောကျ်ားကဲ့သို့။ စရေယျ၊ ရာ၏။ မစ္စုဿ၊ သေမင်း၏။ အာဂမော၊ လာခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိမယုတ် ရှိသည်သာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ် စသည် ပေးပြီ။)

၁၀-စုတိယအာယုသုတ်

ဘဂဝါ။ (ဧဝံ မေ သုတं အစ ဥပသင်္ကမိတ္မာ အထိ ပဌမအာယုသုတ်နှင့် တူ၏။) ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

'အယောရတ္တာ၊ နေ့ည၌တို့သည်။ နာစ္ဆယန္တိ၊ လွန်၍ မသွားကုန်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်လည်း။ နုပရုဇ္ဈတိ၊ မချုပ်။ မစ္စာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အာယု၊ အသက်သည်။ (ဂတမ္ပိ၊ သွားသော်လည်း။) အနုပရိယာယတိ၊သတ္တဝါသို့ပင် အစဉ်လိုက်၏။ နေမိ၊ ရထားလှည်းဘီး၏အကွပ်သည်။ ရထကုဗ္ဗရံ၊ ရထားပုံထောင်းသို့။ အနုပရိယာယတိ ဟုဝါတိ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့တည်း" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဗျာဘာသိ၊ ပြီ။

အယောရတ္တာ၊ တို့သည်။ အစ္စယာ နိ၊ လွန်၍သွားကုန်၏။ ဇီဝိတံ၊ သည်။ ဥပရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ မစ္စာနံ၊ တို့၏။ အာယု၊ သည်။ ခီယတိ၊ ကုန်၏။ ကုန္နဒီနံ၊ မြစ်ယိုတို့၏။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ခီယတိဝေါ၊ ကုန်လွယ်သကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ် စသည်ပေးပြီ။)

ပဌမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

တပေါကမ္မဥ္စ၊ တပေါကမ္မသုတ်။ နာဂေါ စ၊ နာဂသုတ်။ သုတံ၊ သုတသုတ်။ ပါသေန၊ ပါသအမည်ဖြင့်။ တေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒုဝေ၊ နှစ်သုတ်တို့တည်း။ သမ္ပေါ၊ သမ္ပသုတ်။ သုပတိ၊ သုပတိသုတ်။ နန္ဒနံ၊ နန္ဒနသုတ်။ အပရေ၊ ထိုမှတပါး။ အာယုနာ၊ အာယုအမည်ဖြင့်။ ဒုဝေ၊ နှစ်သုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၂-ဒုတိယဝဂ်

၁-ပါသာဏသုတ်

၁၄၇။ ဧကံ၊ သောဒ။ သမယံ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဂိဇ္ဈကူဋေ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ်အမည်ရှိသော။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေ နု ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရတ္တန္တကာရတိမိသာယံ၊ ၌။ အဠောကာသေ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အေဝါ စ၊ သည်လည်း။ ကောမေကံ၊ ပေါက်။ ဖုသာယတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပါဏိမာ၊ သော။ မာဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘယံ၊ ကို။ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ ကို။ လောမဟံသံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဝိဒူရေ၊ ၌။ မဟန္တေ၊ ကြီးကုန်သော။ ပါသာဏေ၊ ကျောက်တိုက်ကို။ ပဒါလေသိ၊ ဖောက်ခဲ့ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အယံ၊ ဤသူကား။ ပါဏိမာ၊ သော။ မာဏော၊ တည်း။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ ဝိဒိတ္မာ၊ ၍။ ပါဏိမန္တံ၊ သော။ မာဏဝ်၊ ကို—

"မာဏ၊ မာဏ်နတ်။ ကောဝလံ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဂိဒ္ဓကူဋ္ဌပ္ပဗ္ဗတံ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်ကိုသော်လည်း။ (တံ၊ သည်။) သစေ စလေယျာသိ၊ အကယ်၍ လှုပ်ခြားအုံ့။ ဝေဠုဂ္ဂါသိုလှုပ်စေခြားသော်လည်း။ သမ္မာ။ ကောင်းစွာ၊ ဝိမုတ္တောနံ ကိလေသာမှလွတ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သုရားတို့၏။ ဗုဒ္ဓိတံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ နေဝ အတ္ထိတိ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ် မာဏော စသည် ပေးပြီ။)

၂-ကိန္နုသိဟသုတ်

၁၄၈။ (ဧကံ။ပ။ အာဝုသော ပေးပြီ။) တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဟတိယာ၊ များစွာသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်ဖြင့်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်။ ဗျိ၊ တရုံးကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အထ ခေါ်၊ ၌။ ပါဏိမတော၊ သော။ မာဏဝေ၊ မာဏ်နတ်၏(စိတ်၌)"အယံ သမဏော ဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်။ မဟတိယာ၊ သော။ ပရိသာယ၊ ဖြင့်။ ပရိဝုတော၊ လျက်။ ဗျိ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဝိစက္ခုကမ္မာယ၊ ပညာမျက်စိ ကင်းအောင် ပြုခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမေယျံ၊ ကပ်ရပါမူကား။ ယံနူနာဟံ၊ ကောင်းလေစွတကား" ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ပါဏိမာ၊ သော။ မာဏော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

" (သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း။) ပရိသာယ၊ ပရိသတ်အလယ်၌။ ဝိသာရဒေါ၊ ရဲရင့်သည်ဖြစ်၍။ သီဟောဝ၊ ဧကသရခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့။ ကိ ံ နု၊ အဘယ်ကြောင့်။ နဒသိ၊ ကြွေးဝါးဘီသနည်း။ ဟေ၊ သင်၏။ ပဋိမလ္လော၊ ထက်လက်ပန်းသည်သည်။ ဝါ-ဆန်ကျင်ဘက်သည်။

အတ္ထိ ဟိ၊ ရှိသည်သာတည်း။ တုံ၊ သည်။ ကိံ နု၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝိဇိတာဝီ၊ အောင်ပြီး သူဟူ၍။ မညသိနုတိ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်ပါဘိသနည်း" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဒ္ဓါဘာသိ၊ ပြီ။

(အဋ္ဌက၊ မာရ်နတ်။) လောကော၊ ၌။ ဝိသတ္တိကံ၊ တဏှာကို။ တိဏ္ဏာ၊ လွန်မြောက်ကုန်ပြီးသော။ ဗလပ္ပတ္တာ၊ ဆယ်ပါးသောအားသို့ရောက်တော်မူကုန်ပြီးသော။ မဟာဝီရာ၊ ကြီးမြတ်သော ဝီရိယရှိတော်မူကုန်သော။ တထာဂတာ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ ပရိသာသု၊ ပရိသတ်တို့၌။ ဝိသာရဒါ၊ ရဲရင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဒန္တိ၊ ကြွေးဝါးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ မာရော စသည် ပေးပြီ။)

ဒု-သကဿိကသုတ်

၁၄၉။ (ဧवं မေ သုတံ စသည် ပေးပြီ။) ကော်၊ သော။ သမယော်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ မဒ္ဒကုစ္ဆိသ္မိံ၊ မဒ္ဒကုစ္ဆိ အမည်ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊ သမင်တောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ထေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေါ၊ ခြေတော်သည်။ သကလိကာယ၊ (ဒေဝဒတ်သည် ချအပ်သော) ကျောက်ခြမ်းဖြင့်။ ခတော၊ ခတ်မိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘုသာ၊ ပြင်းထန်ကုန်သော။ သာရီရိကာ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တိပ္ပာ၊ ကြီးမားကုန်သော။ ခရာ၊ ကြမ်းကုန်သော။ ကဋုကာ၊ ထက်ကုန်သော။ အသာတာ၊ မသာယာ အပ်ကုန်သော။ အမနာပါ၊ စိတ်ကိုမပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာတို့သည်။ ဥတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တာဝေဒနာ၊ တို့ကို။ အဝိဟညမာနော၊ မပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စတုဂ္ဂုဏံ၊ လေးထပ်။ သင်္ဃာဋိံ၊ ခုကုဋ္ဌတော်ကို။ ပညပေတ္မာ၊ ခင်းမ်။ ဒက္ခိဏေနပဿေန၊ လက္ခဏာနံတောင်းဖြင့်။ ပါဒေ၊ လက္ခဏာခြေ၌။ ပါဒံ၊ လက်ဝဲခြေကို။ အစ္စာဝေယ၊ အနည်းငယ် လွန်ကာ ထား၍။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်ခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သီဟသေယျံ၊ မြတ်သောအိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

"(သမဏ၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သည်။) မန္ဒီယာ၊ မိန်းမောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သေသိ နု၊ အိပ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ကာဝေယျမတ္တော၊ ကဗျာမှုဖြင့် ဟစ်မူးသည်ဖြစ်၍။ သေသိ နု၊ အိပ်သလော။ ဧတာ၊ သင်၏။ သမ္ဗုရာ၊ မျှားစွာကုန်သော။ အတ္ထာ၊ အကျိုးတို့သည်။ နု သန္တိ နု၊ မရှိကုန်သလော။ ကေစ၊ တယောက်တည်း။ ဝိဝိတ္တော၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။ သယနာသနမ္ပိ၊ အိပ်ရာနေရာ၌။ နိဒ္ဒါမုခေါ၊ အိပ်ခြင်းကို ရှေးရှုသည်ဖြစ်၍။ သောယ္ယသေ၊ တအိပ်တည်းအိပ်သည်သာတည်း။ ဣဒံ၊ ဤအိပ်ခြင်းသည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဒ္ဓါဘာသိ၊ ပြီ။

(အဋ္ဌက၊ မာရ်နတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။) မန္ဒီယာ၊ မိန်းမောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နု သယာမိ၊ မအိပ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကာဝေယျမတ္တော၊ ကဗျာမှုဖြင့်ဟစ်မူးသည်ဖြစ်၍။ နာပိ သယာမိ၊ အိပ်လည်းမအိပ်။ အတ္ထံ၊ နှိမ့်ချာနှိုင်းဟူသောအကျိုးကို။ သမေစ္စ၊ ကောင်းစွာ

ရောက်ပြီး၍။ အပေတသောကော၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဝိတ္တော၊ ဘိတ်ငြိမ်သော။ သယနာသနမှီ၊ အိပ်ရာနေရာ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကေသ၊ တယောက်တည်း။ သမ္ဘာဘူတာနုကမ္ပိ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌ အစဉ်သနားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ သယာမိ၊ ၏။

ဣဒ၊ ဤလောက၌။ ယေသမ္ပိ၊ အကြင်သူတို့၏လည်း။ ဥရသိ၊ ရင်၌။ သလ္လံ၊ ရာဂတည်းဟူသော မြှားခြောင့်သည်။ ပဝိဋ္ဌံ၊ စူးဝင်သည်ဖြစ်၍။ မုဟုံမုဟုံ၊ လျင်စွာလျင်စွာ။ဟဒယံ၊ စိတ်နှလုံးသည်။ ဝေဓမာနံ၊တုန်လှုပ်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သသလ္လော၊ ရာဂတည်းဟူသော မြှားနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ တေပိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း။ သောမ္ပိ၊ အိပ်ခြင်းကို။ လဗ္ဘရေ၊ ရကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဝီတသလ္လော၊ ကင်းသော ရာဂတည်းဟူသော မြှားခြောင့်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နု သုပေ၊ မအိပ်။

(အန္ဓက၊ မာရ်နတ်။ အဟံ၊သည်။) ဇဂ္ဂံ၊ ခရီးဆိုး၌ နိုးကြားလျက်လည်း[1]။ နု သကေ၊ မရှိရှား။ ဣသာဘဏ္ဍံ၊ခရီးဆိုး၌ အိပ်ခြင်းငါလည်း။ နပိ ဘေမိ၊မကြောက်။ ရတ္တိန္ဒိဝါ၊နေ့ညဉ့်တို့သည်။ မာမံ၊ ငါဘုရားကို[2]။ နာနုတပန္တိ၊ မပူပန်စေကုန်။ ကုဟိဋ္ဌိ၊ တစုံတခုသော။ လောကေ၊ လောက၌။ ဟာနိ[3]၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နု ပဿာမိ၊ မမြင်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌ အစဉ်သနားခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုပေ၊ အိပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ၊ မာရော စသည် ပေးပြီ။)

၄-ပတိရူပသုတ်

၁၅၀။ ကေ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ ကောသာလာယံ၊ ရေပ်တဆောင်သာရှိသော။ ပြာဟတ္ထကဝေ၊ ပုဏ္ဏားရွာ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ မဟတိယာ၊ မျှားစုသော။ ဂိဟိပရိသာယ၊ လူပရိသတ်ဖြင့်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်။ မွေ့၊ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။အထ ခေါ၊၌။ ပါဝိမတော၊ သော။ မာရသ၊၏။ (စိတ်၌)။ပ။ ယံနူနာဟံ၊ ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။အထ ခေါ၊ ၌။ ပါဝိမာ၊ သော။ ဇာဒေါ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

"(သမဏ၊ ရဟန်း၊) အာသုံ၊ သူတပါးကို။ ဝါ-သူတပါးတို့အား။ ယံ-အနုသာသတိ၊ အကြင်ဆုံးမတော်မူ၏။ တေ၊ ဤဆုံးမခြင်းသည်။ တဝ၊ သင့်အား။ နု ပဋိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်။ တဒါစရိ၊ ထိုသို့ ပြုကျင့်သည်ဖြစ်၍။ (တုံ၊ သင်သည်။) အနုဇောဝ-ဝိဇောခေသေ၊ ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်း (ရာဂ ဒေါသ)တို့၌။ ဝါ-တို့ကြောင့်[4]။ မာသင်္ဂိတ္ထောတိ၊ မကပ်ငြိစေလင့်"ဟူသော။ ဂါထာယ၊ဖြင့်။အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။

၁။ ဇဂ္ဂံ နု သကေတိ ဟတ္ထာ ကောဒ္ဓာ သိယာ ပတာဒိသု ဇဂ္ဂေန္တာ သကေတိ၊ ဟတ္ထာ အယံ ဇဂ္ဂေန္တော ပိ နု သကေမိ။ ဇဂ္ဂေန္တာတိ ဇာဂရေန္တာ ပရိဟရန္တာ ဝိယ။ ဋီ။

၂။ မာမန္တိ မယံ ဂါထာသုတ္တေ ဟိ ဒီဃံ ကတ္တာ ဝုတ္တံ။ ဋီ။

၃။ အနုရဂ္ဂတိ ဝေဒနာယ အနုရောဝေ၊ ရာဂေ။ ဝိရဂ္ဂတိ ဝေဒနာယ ဝိရောဝေ၊ ဒေါသေ။ ဋီ။ ဟေတု အနုရောဝိရောဝေသု တမ္ပိ မတ္တံ။ ဋီ။

(အန္ဓက၊ မာရ်နတ်။) အည်း၊ သူတပါးကို။ ဝါ-သူတပါးတို့အား။ ယံ အနုသာသတိ၊ အကြင်ဆုံးမ၏ ။ တေန၊ ထိုဆုံးမခြင်းဖြင့်။ သမ္ဘဒ္ဒေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟိတာ-နုကမ္ပိ၊ ဝေနေယျတို့ကို အစီးအပွါးဖြင့် အစဉ်သနားတော်မူလေ ရှိ၏။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်။) တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ အနုရောဝိရောမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဿမုတ္တော လွတ်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ် မာရော စသည်ပေးပြီ။)

၅-မာနသသုတ်

၁၅၁။ (ဧဝံ မေ သုတံ စသည် ပေးပြီ။) ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

"(သမဏ၊ ရဟန်း။) အန္ဓလိကွစရော၊ ကောင်းကင်၌ သွားလာနိုင်သူတို့ကိုသော် လည်း နှောင်ဖွဲ့နိုင်သော ။ မာနုသော၊ စိတ်နှင့်ယှဉ်သော။ ယွာယံ ပါသော၊ အကြင် ရာဂတည်းဟူသော ကျေးကွေ့ကင်းသည်။ စရတိ၊ လှည့်လည်သွားလာနိုင်၏။ တေန၊ ထိုရာဂ တည်းဟူသော ကျေးကွေ့ကင်းဖြင့်။ တံ၊ သင့်ကို၊ ဗာဓယိဿာမိ၊ နှိပ်စက်အံ့။ (တုံ၊ သင်သည်။) မေ၊ ငါ၏လက်မှ။ နိ မောက္ခသိတိ၊ မလွတ်လတ္တံ့"ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်၊ အဗျာဘာသိ၊ ပြီ။

မနောရမာ၊ စိတ်ကို မွေ့လျော်စေတတ်ကုန်သော။ ရူပါ စ၊ ရူပါရုံတို့သည်ရင်း။ သဒ္ဒါ စ၊ သဒ္ဒါရုံတို့သည်ရင်း။ ရသာ စ၊ ရသာရုံတို့သည်ရင်း။ ဂန္ဓာ စ၊ ဂန္ဓာရုံတို့သည်ရင်း။ ဖောट्ဌဗ္ဗာ စ၊ ဖောट्ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်ရင်း။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏)။ တေ၊ ဤအာရုံငါးပါးကို။ မေ၊ ငါ၏။ ဆန္ဒေါ၊ တောင့်တတတ်သော ဆန္ဒသည်။ ဝိဂတော၊ ကင်းတော်မူပြီ။ အန္ဓက၊ မာရ်နတ်။ တုံ၊ သင်သည်။ နိယတော၊ နှိပ်စက်အပ်သူသည်။ ဝါ၊ ခွဲ။ ဟိ၊ သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ်.မာရော စသည် ပေးပြီ။)

၆-ပတ္တသုတ်

၁၅၂။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ ပေးပြီ။) တေန ခေါ် ယနေ သမယေန၊ ခွဲ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပတ္ထေ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်။ သန္ဒဿေတိ၊ ကောင်းစွာပြတော်မူ၏။ သမာဒပေတိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေ၏။ သမုတ္တေဇေတိ၊ ကောင်းစွာထက်စေ၏။ သမ္ပဟံ-သေတိ၊ ကောင်းစွာ ရွှင်စေ၏။ ထေ စ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ အဋ္ဌိ ကတ္တာ၊ အကျိုးရှိသည်ကို ပြု၍ ။ မနသိ ကတ္တာ၊ စိတ်ဖွဲ့ ပြု၍ ။ သမ္ဘစေတသာ၊ အလုံးစုံသောစိတ်ဖြင့်။

၁။ ယာဝညေနုသာသတိတိ ယံ အည် အနုသာသတိ။ဗျ။ ယာဝညေနုသာသတိတိ ယံ အညော် အနုသာသတိ၊ တံ ဘေသံ ဟိတောသနံ အနုကမ္ပနံ။ဋီ။

၂။ အန္ဓလိကွေ ခရန်ကို အန္ဓလိကွစရာ၊ အာကာသေစရ သတ္တဝါတို့ကိုရမ်း၊ ဟေမိ ဖမ်းတတ်သော အန္ဓလိကွ စရော၊ ပါသကိုရမ်း ဤ ၂-ခု တို့ကို။ ။

၃။ အဋ္ဌိ ကရောတိ အတ္ထိကံ ကတ္တာ "အယံ နော အတ္ထိကော ဘဝေယ္ယာ"ထိ ဝေ သတ္တဝေါတို့သာ ထာယ ဒေသနာယ အတ္ထိကာ ဟုတ္တာ။ဗျ။ အဋ္ဌိ ကရောတိ ထာယ ဒေသနာယ ပါဠေတမ့် အတ္ထံ ပယောဇေနံ အဋ္ဌ ကတ္တာ။ ဘေနာယ—အယံ နောတိ အာဒိ။ဋီ။

သမန္နာဟာရိတ္တာ၊ စုရုံးမှ ၁။ သြဘိဘသောတာ၊ ချထားအပ်သော နားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ပါဋိမောက္ခေ၊ သော။ မာရဏား၊ ၏။ "အယံ ခေါ သမဏော ဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်။ ပဗ္ဗဇိ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ၊ တို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ မေဓိယာ ကထေယ၊ ဖြင့်။ သန္ဓေယ္ယတိ၊ ၏။ သမာဒပေတိ၊ ၏။ သမုတ္တေဇေတိ၊ ၏။ သမ္ပဟံသေတိ၊ ၏။ တေ စ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်လည်း။ အဠိ ကတ္တာ၊ ၍။ မနသိကတ္တာ၊ ၍။ သမ္ဘစေတသာ၊ ဖြင့်။ သမန္နာဟာရိတ္တာ၊ ၍။ သြဘိတသောတာ၊ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ ငါသည်။ ယေန၊ ၌။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဝိစဂ္ဂုကမ္မာယ၊ ပညာမျက်စိ ကင်းအောင် ပြုခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမေယ္ယံ၊ ကပ်ရပါမူကား။ ယံ နူနာ၊တိ၊ ကောင်းစွ"ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ ဃဋေတိ၊ ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္ဘဟုလာ၊ ကုန်သော။ ပဗ္ဗဇာ၊ သပိတ်တို့သည်။ အမ္ဗဋ္ဌာကာဒေသေ၊ လှင်ထီးခေါင်၌။ နိက္ခိတ္တာ၊ လှန်းထားအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ ခေါ၊၌။ ပါဋိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ဗလိဗဒ္ဓဝတ္ထုံ၊ နားလားအသွင်ကို။ အဘိနိမ္မိနိတ္တာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ယေန၊ ၌။ တေ ပဗ္ဗဇာ၊ ထိုသပိတ်တို့ဆည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ "ဘိက္ခု ဘိက္ခု၊ ရဟန်း ရဟန်း။ သော ဗလိဗဒ္ဓေါ၊ ဤနားလားသည်။ ပဗ္ဗေ၊ သပိတ်တို့ကို။ ဘိန္ဒေယျာတိ၊ ခွဲရာ၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သော၊ ထိုနားသည်။ နု ဗလိဗဒ္ဓေါ၊ နားလားစစ်မဟုတ်။ သော၊ ထိုနားလားသည်။ ပါဋိမာ၊ သော။ မာရော၊ မာရ်နတ်တည်း။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဝိစဂ္ဂုကမ္မာယ၊ ၄။ အာဂတောတိ၊ လာ၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အယံ၊ ဤနားလားသည်။ ပါဋိမာ၊ သော။ မာရော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိတော်မူ၍။ ပါဋိမန္ဒံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို—

"(အန္ဓက၊ မာရ်နတ်။) ယဒေဝ ဘဝ၊ အကြင် ရူပကွန္ဓာသည်ရင်း။ ယဒေ ဝေဒနာ၊ အကြင် ဝေဒနာကွန္ဓာသည်ရင်း။ ယာ စ သညာ၊ အကြင်သညာကွန္ဓာသည်ရင်း။ ယေ ဝိညာဏ၊ အကြင် ဝိညာဏကွန္ဓာသည်ရင်း။ ယေ သင်္ခါ၊ အကြင်သင်္ခါရကွန္ဓာသည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တတ္ထ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့၌။ ဧသော၊ ဤခန္ဓာငါးပါးသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နိ အသ္မိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ ဤခန္ဓာငါးပါးသည်။ မေ၊ ငါ၏ ဥစ္စာသည်။ နိ၊ မဟုတ်။ ဧवं၊ ဤသို့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဒဿတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။

၁။ သမ္ဘစေတသာ သမန္နာဟရိတ္တာတိ သမ္ဘေန တေန ကမ္မဋ္ဌာနစိတ္တေန သမန္နာဟရိတ္တာ။ ကမ္ဘ-ကာရကစိတ္တံ နာမ ဩတရကစိတ္တံ။

ဝေ့၊ ဤသို့။ ဝိရတ္တိ၊ တပ်ခြင်းကင်းပြီးသော။ သမ္ဗသံယောဇနာတိဂ်၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်ကို လွန်သော ရဟန္တာ၏။ (သာမျုတ္တဒုတိယာကြံ့။) ခေမတ္တံ၊ ဘေးမရှိသော အတ္ထဘောဂကို"။ မာရသေနာ၊ မာရ်စစ်သည်သည်။ သမ္ဗဇ္ဇောနေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘဝ ယောနိ ဂတိစသော အရပ်တို့၌။ အနေသမ္မိ၊ ရှာသော်လည်း။ နဒ္ဓဂါ၊ မရမတွေ့ပြီ"ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဏ္ဏဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ် မာရော စသည် ပေးပြီ။)

၃-ဧကသာယတနသုတ်

ဘဂဝါ။ ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်တောင်၌။ ကူဋာဂါရသာလာယံ၊ စုလစ်မှန်းချွန်အထွဋ်ထပ်သောကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (တေန ခေါ် ပန သမယေနမှ ဝိစက္ခုဏမှာယာအထိ ပေးပြီ။ ဆန့်၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဖဿာ-ယတနာနံ၊ ဖဿာယတနတို့ကိုယု ပေးသည်သာထုး၏။) အထ ခေါ်၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဝိဒူရေ၊ ၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဘယဘေရဝံ၊ အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်သော။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ အပိဿု၊ စင်စစ်။ ပထဝီ၊ မြေသည်။ ဥန္ဒြိယတိ-မညေ၊ ပြိုယောင်တကား[1]။ အထ ခေါ်၊ ၌။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ "ဘိက္ခု ဘိက္ခု၊ ရဟန်း ရဟန်း။ သောပထဝီ၊ ဤမြေကြီး သည်။ ဥန္ဒြိယတိမညေတိ၊ ပြိုယောင်တကား"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သော၊ ဤသည်။ ပထဝီ၊ သည်။ နဥန္ဒြိယတိ၊ ပြိုသည်မဟုတ်။ ဧသော၊ ဤအသံသည်။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ ပ။ အာဂတောတိ၊ လာ၏"ဟူသော။ တံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ။ မာရံ၊ ကို—

"(အန္ဓကမာရ်နတ်။) ကေဝလာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ရူပါ စ၊ ရူပါယတနတို့သည်ရင်း။ သဒ္ဒါ စ၊ သဒ္ဒါယတနတို့သည်ရင်း။ ရသာ စ၊ ရသာယတနတို့သည်ရင်း။ ဂန္ဓာ စ၊ ဂန္ဓာ-ယတနတို့သည်ရင်း။ ဖဿာ စ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနတို့သည်ရင်း။ ဓမ္မာ စ၊ ဓမ္မာယတနတို့သည် ရင်း။ (သန္ဓိ၊ ရှိကုန်၏။) ဧတေ၊ ဤအာယတန ခြောက်ပါးသည်။ ဟောရုံ၊ ကြမ်းထန်သော။ လောကာမိသံ၊ လောကအာမိသမည်၏။ ဣဒေ၊ ဤလောကအာမိသ အာယတန ခြောက်ပါး တို့၌။ လောကော၊ လူအားပါင်းသည်။ ဝိမုဇ္ဈတိ၊ အလွန် တွေ့ဝေ၏။

၁။ ဧမေတ္တန္ဒီ ခေမီဘူတံ အတ္ထာဘာဝံ၊ ဣဒါနာ ဖလဂ္ဂဏ် ဒဿေတိ။ ခေမော အတ္ထာတိ ခေမတ္ထာ။ တံ ခေမတ္ထံ၊ ဝေဒနာဃ-ခေမီဘူတံ အတ္ထာဘာဝန္တိ။ ဧ။

၂။ ဥန္ဒြိယိဿတိတိ ဘိဒ္ဒိဿတိ ဟူသော သံ-ဌ-စာပိုဒ် ၂၇၄-နှင့်အညီပေးသည်။ ဥ+ဒရ+ယ+တေ ခြင်္ဂ ဥန္ဒြိယတိဟု သိမှတ်ထိုင်ရှိလျှင် 'ဒရော ဘေဒေ ဘူ ရ' ဟူသော ဓာတုတ္ထသင်္ဂဟနှင့်ညီ၍ ပိုမိုသင့်မြတ်ဖွယ်ရှိ၏။ ရင်းသိ-အဘိနဝဋီ၌ ကုသုလောဘိဒ္ဓေယေကဲ့သို့ ကမ္မဓာရယ်ကြံ၏။ ဤ သံ-ဌ-ဌ်ကား ဥန္ဒြိယတိတိ ဝိပရိဝတ္တတိ ဟု အာဝတ္တဖွင့်၏။ ပထဝီ၊ မြေသည်။ ဥန္ဒြိယတိမညေ၊ ချာချာလည်ယောင်တကားဟုပေး။ ပထဝီ မညေ ဥန္ဒြိယတိတိ အယံ ယာဝပထဝီ ပဌဝီသဒ္ဒံ ကုရုမာနာ ဝိယ အယောသိယု ဤ၌-ဖွင့်သည်ကား ပုဂ္ဂိုလ်ပြုသော သိမ္ဘနဝစနာ-အာဝတ္တသာ။

သင်တော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ ဘေဒ္ဓ၊ ဣန္ဒြေလေးပါးကာမိသ အာယတနေ ခြောက်ပါးကိုသာလျှင်။ သမတိက္ကမ္မ၊ ကောင်းစွာ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ မာရဝေယျ၊ မာရ်၏ ထည်ရာဖြစ်သော တောဘုံကဝင်္ဂကို[1]။ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍။ အာဒိစ္စော၀ ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဏ္ဍဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ မာရော စသည် ပေးပြီ။)

၈-ပိဏ္ဍသုတ်

၁၅၄။ ကော၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မာဂဓေသု၊ မဂဓတိုင်းတို့၌။ ပဋ္ဌသာလာယံ၊ စရပ် ငါးဆောင်ရှိသော။ ပြာသာဒကေ၊ ပုဏ္ဏားရှာ၌။ ဝိဟရति၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ပဋ္ဌသာလာယံ၊ စရပ်ငါးဆောင်ရှိသော။ ပြာသာဒကေ၊ ပုဏ္ဏားရှာ၌။ ကုမာရိကာနံ၊ သတ္တိသား သတ္တိသမီးတို့၏။ ပါဟုနကာနိ၊ ပေးဘွယ်လက်ဆောင်တို့သည်[2]။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (အချင်းချင်း လက်ဆောင်ပေးကြသည် ဟူလို။)အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ၌။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ ၌။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၌။ ပဋ္ဌသာလံ၊ သော။ ပြာသာဒကံ၊ ပုဏ္ဏားရှာသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ၄ါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ပဋ္ဌသာလေယျကာ ပြာသာဒဟာပတိကာ၊ ပဋ္ဌသာလရှာ၌ နေကုန်သော ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်။ ပါဝိမဟာ၊ သော။ မာရေန၊ သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ပိဏ္ဍံ၊ ဆွမ်းကို။ မာ အလတ္တောတိ၊ မရစေလင့်”ဟု နှလုံးပြု၍။ အနုဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ပူးဝင်အပ်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယထာဝေဝေတေန၊ ဆေးပြတိုင်းသော။ ပတ္တေန၊ သပိတ်ဖြင့်။ ပဋ္ဌသာလံ၊ သော။ ပြာသာဒကံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ၄ါ။ ပါဝိသိ၊ ပြီ။ ယထာဝေဝေတေန၊ ဆေးပြတိုင်းသော။ ပတ္တေန၊ ဖြင့်။ ပဋိက္ကမိ၊ ပဲတော်မူခဲ့ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပါဝိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပ-သင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “သမဏ၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သည်။ ပိဏ္ဍံ၊ ဆွမ်းကို။ အလတ္တ အပိတိ၊ ရခဲ့ပါ၏လော” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ စ၊ ပြီ။ ပါဝိမ၊ မာရ်ယုတ်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းရာဖြင့်။ အယံ၊ ငါသည်။ ပိဏ္ဍံ၊ ဆွမ်းကို။ နာ လဘေယျံ၊ မရနိုင်ရာ။ တထာ၊ ထိုအ-ခြင်းရာဖြင့်။ တုံ၊ သင်သည်။ အဟာသိနေ၊ ပြုပြင်ညှဉ်းပန်းတတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ သန္တေ၊ ရှိ။ ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ပဋ္ဌသာလံ၊ သော။ ပြာသာဒကံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ၄ါ။ ပဝိသတု၊ ဝင်တော်မူပါလော။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းရာဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပိဏ္ဍံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ရလတ္တံ့။ တထာ၊ ထိုအခြင်းရာဖြင့်။ အယံ၊ သည်။ ကရိဿာမိ၊ ပြုဖွံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

---

[1] မာရဝေယျန္တိ မာရဿ ဌာနဘူတံ တေဘူမကဝဋ္ဋံ။ မာရဿာတိ ကိလေသမာရဿ။ ဌာနဘူတန္တိ ပတ္ထိဋ္ဌာနဘူတံ။ ဋီ။

[2] ပါဟုနကာနိ ဘဝန္တိထိ တထာရူပေ နက္ခတ္တေ ဘတ္တ ဘတ္တ ပေသေတဗ္ဗာနိ ပါဟုနကာနိ ဘဝန္တိ။ ။ ဘတ္တ ဘတ္တာသိ ဘတ္တိ ဘတ္တိ ဥာတိမိတ္တကုလေ။ ပါဟုနကာနိ ပဟိတဗ္ဗပဏ္ဏာကာရာနိ။ ဋီ။ ကုမာရိကာနံ ၌ ကုမာရကော ၀ ကုမာရိကာ ၀ ကုမာရိကာ ဟု ကေသိသ်ပြု။

မာ၎ရော၊ မာရ်နတ်သည်။ တထာဂတ်၊ ဘုရားကို။ (နံကား နိပါတ်။) အာသဇ္ဇ၊ ထိပါး၍။ အပ္ပည်း၊ မကောင်းမှုကို။ ပသဝိ၊ ပျိုးစေပြီ။ ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။ မေ၊ ငါ၏။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ နဝိပဿတိ၊ အကျိုးမပေး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညသိ ကိ ံ နု၊ အောက်မေ့သလော။

(ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။) ယေသံနော၊ အကြင်ငါဘုရားတို့၏။ ကိဉ္စနံ၊ နှိပ်နင်းလွှမ်းမိုး နိုင်သောကိလေသာသည် ိ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (တော မယံ၊ ထိုငါဘုရားတို့သည်။) ဝေတာ၊ စင်စစ်။ သုသုခံ၊ အလွန်ချမ်းသာစွာ။ ဇီဝါမ၊ အသက်ရှည်ကုန်အံ့။ အာဘာဿရာ၊ အာဘာဿရဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါယထာ၊ ဗြဟ္မာတို့ကဲ့သို့။ ပီတိဘက္ခာ၊ ပီတိသာလျှင် အစာရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ မာရော စသည်ပေးမြ။)

၉-ကဿကသုတ်

၁၅၅။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ ပ ဝိစကျုကမ္မာယအတိ ပေးမြ။ နိဗ္ဗာနပဋိသံယုတ္တာယ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့် စပ်သော ဟု ပေးသည်သာထူး၏။)ဇဏ ခေါ၊ ၌။ပါပိမာ၊ သော။မာရော၊ သည်။ကဿကဝတ္ထုံ၊ လယ်ထွန်ယောက်ျားအသွင်ကို။ အဘိနိမ္မိနိတ္မာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ နင်္ဂလံ၊ ထွန်တုံးကို။ ခန္ဓေ၊ ပခုံး၌။ ကရိတ္မာ၊ ထမ်းသည်ကိုပြု၍။ ဒီဃပါဒနယင်္ဂ ံ ၊ ရှည်သောနင်ထမ်းကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ကိုင်၍။ ဟရ္ဒဟရ္ဒကေသော၊ ရွှပ်တွေးသော ဆံရှိသည်ဖြစ်၍ ိ။ သာဏသာဋိနိဝတ္ထော၊ ဝတ်အပ်သော ပိုက်ဆံဖြင့် ရက်အပ်သောပုဆိုးရှိသည်ဖြစ်၍။ ကဒ္ဒမမက္ခိတေဟိ၊ ညွန်အလိမ်းလိမ်းကပ်ကုန်သော။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္တာ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "သမဏ၊ ရဟန်း။ ဗလိဗဒ္ဓေ၊ နွားလားတို့ကို။ အဇ္ဇသအပိတိ၊ ပြင်ပါ၏လော"ဟုသော။ ထေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ စ၊ လျှောက်ပြီ။ ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။ တေ၊ သင်အား။ ဗလိဗဒ္ဓေဟိ၊ နွားလားတို့ဖြင့်။ ကိ ံ ပန၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ စက္ခု၊ မျက်စိမှန်သမျှသည်။ မမေဝ၊ ငါ၏ ဥစ္စာချည်းသာတည်း။ ရူပါ၊ ရူပါရုံမှန်သမျှတို့သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာချည်းသာတည်း။ စက္ခုသမ္ဖဿ-ဝိညာဏာယတနံ၊ စက္ခုသမ္ဖဿ, ဝိညာဏာယတနမှန်သမျှသည် ိ။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာချည်းသာတည်း။ သမဏ၊ ရဟန်း။ (ဘဲ၊ သင်သည်။) ကုဟိ ံ ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားရ၍။ မေ၊ ငါ၏ လက်မှ။ မောက္ခသိ၊ လွတ်မည်နည်း။ပ။ သမဏ၊ ရဟန်း။ မနော၊ သဝဏ်စိတ်မှန်သမျှသည်။ မမေဝ၊ ငါ၏ဥစ္စာချည်းသာတည်း။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာရုံမှန်သမျှတို့သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာချည်းသာတည်း။

၁။ ကိဉ္စနန္တိ မဒ္ဒိတုံ သမတ္တံ ရာဂကိဉ္စနာဒီ ကိလေသေတိ။ဋ။ ကိ ံ ဉ္စတိ မဒ္ဒတိ အသိသဝတိသိ ကိဉ္စနန္တိ အာဟ မဒ္ဒိတုံ သမတ္တန္တိ ဋီ။

၂။ ဟရ္ဒဟရ္ဒကေသောသိ..... ဝိပ္ပကိဏ္ဏကေသော။ဋ။ ဟရ္ဒဟရ္ဒကေသောသိ ဗ္ဗတောစိတော စ ဝိကိဏ္ဏတ္တာ အာကုလာကုလကေသော။ဋီ။

၃။ စက္ခုသမ္ဖဿအရေ စက္ခုဝိညာဏ်နှင့်ယှဉ်သော ဖောကိုယူ။ အဝိနာဘာဝနည်းအားဖြင့် ထံ သမ္ဖယုတ္တမ္မေကိုယူ။ ဝိညာဏာယတနအရေ စက္ခုဒ္ဒါရိကစိတ်တို့ကိုယူ။ သောတသမ္ဖဿသည်လည်း နည်းတူ။ မနောသမ္ဖဿအရေ အာဝဇ္ဇန်၏အခြားမဲ့ဖြစ်သောသဝဏ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော ဖောကိုယူ။ အဝိနာဘာဝ နည်းအားဖြင့် ထံ သမ္ဖယုတ္တမ္မေတို့ကိုယူ။ ဝိညာဏာယတနအရေ ဇောတေါရုံတို့ကိုယူ။

မနောသမ္ဓာသ ဝိညာဏာယတနံ၊ မနောသမ္ဓာသ, ဝိညာဏာယတနမ္ပန်သမျှသည်။ မမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာချည်းသာတည်း။ သမဏ၊ ရဟန်း။ (တံ့၊ သင်သည်)ကုဟိ ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၌။ မေ၊ ငါ၏လက်မှ။ မောက္ခသိ၊ လွတ်မည်နည်း။ (တလောကလုံးရှိ စက္ခုစသည်, ရူပစသည်, စက္ခုသမ္ဓာသ, ဝိညာဏာယတနစသည်တို့သည် ငါပိုင်ချည်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်သင်သည် ငါ၏ လက်မှ ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မလွတ်နိုင်ဟုလို။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ပါပိမ၊ မာရ်ယုတ်။ စက္ခု၊ မျက်စိမှန်သမျှသည်။ တဝေဝ၊ သင်၏ ဥစ္စာချည်းသာတည်း။ ရူပါ၊ ရူပါရုံမှန်သမျှတို့သည်။ တဝ၊ သင်၏ ဥစ္စာချည်းသာတည်း။ စက္ခုသမ္ဓာသ ဝိညာဏာယတနံ၊ စက္ခုသမ္ဓာသ, ဝိညာဏာယတနမ္ပန်သမျှသည်။ တဝ၊ သင်၏ဥစ္စာချည်းသာတည်း။ ပါပိမ၊ မာရ်ယုတ်။ ယတ္တ စ ခေါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌ကား။ စက္ခု၊ မျက်စိသည်။ (ဌာနုပစာအားဖြင့် စက္ခုဒသရထဏာကောက်၊ ရူပါရုံစသည်လည်း ၎င်းနည်း။) နတ္ထိ၊ မရှိ။ ရူပါ၊ ရူပါရုံဘို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ စက္ခုသမ္ဓာသ ဝိညာဏာယတနံ၊ စက္ခုသမ္ဓာသ, ဝိညာဏာယတနသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။ တတ္ထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌။ တဝ၊ သင်၏။ အဂတိ၊ ကျက်စားရာမဟုတ်။ (အဂတိ-အဓိသယော။ မ-ဋ္ဌ-၂-၆၇။)။ ပ။ ပါပိမ၊ မာရ်ယုတ်။ မနော ၊ဘဝင်စိတ်မှန်သမျှသည်။ တဝေဝ၊ သင်၏ဥစ္စာ ချည်းသာတည်း။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်။ တဝ၊ သင်၏ဥစ္စာချည်းသာတည်း။ မနောသမ္ဓာသ ဝိညာ-ဏာယတနံ၊ မနောသမ္ဓာသ, ဝိညာဏာယတနမ္ပန်သမျှသည်။ တဝ၊ သင်၏ဥစ္စာချည်းသာတည်း။ ပါပိမ၊ မာရ်ယုတ်။ ယတ္တ စ ခေါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌ကား။ မနော၊ ဘဝင်စိတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ မနောသမ္ဓာသ ဝိညာဏာယတနံ၊ မနောသမ္ဓာသ, ဝိညာဏာယတန-သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါပိမ၊ မာရ်ယုတ်။ တတ္ထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌။ တဝ၊ သင်၏။ အဂတိ၊ ကျက်စားရာမဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန့်တော်မူ၏။

ယံ၊ အကြင် ရှေ့ သပိတ် သက်နှံ့ အစရှိသော ဘဏ္ဍာကို။ "ဣဒံ၊ ဤဘဏ္ဍာသည်။ မမန္တိ၊ ငါ၏ဘဏ္ဍာတည်း "ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ယေ စ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လည်း။ မမန္တိ၊ ငါ၏ခန္ဓာဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တတ္ထ၊ ဤဘဏ္ဍာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ တေ၊ သင်၏။ မနော၊ စွဲလမ်းသော စိတ်သည်။ စေ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အုံ။ သမဏ၊ ရဟန်း။ တံ့၊ သင်သည်။ မေ၊ ငါ၏လက်မှ။ နု မောက္ခသိ၊ မလွတ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ပါပိမ၊ မာရ်ယုတ်။ ယံ၊ အကြင် ရှေ့ ဌေ သပိတ်သက်နှံ့ စသော ဘဏ္ဍာကို။ (မမန္တိ၊ ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍။) ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တံ၊ ထိုဘဏ္ဍာသည်။ မယှံ၊ ငါ၏ဥစ္စာမဟုတ်။ ယေ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မမန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ နု အဟံ၊ ငါဟူသော အတ္တ မဟုတ်။ ပါပိမ၊ မာရ်ယုတ်။ ဧवံ၊ ဤသို့။ (တံ့၊ သင်သည်။) ဇာနာဟိ၊ သိလေလော့။ မေ၊ ငါ၏။ မဂ္ဂမ္ပိ၊ ဘဝယောနိဂတိ စသည်တို့၌ သွားရာလမ်း ကိုလည်း။ နု ဒကွသိ၊ မမြင်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ် မာရော စသည် ပေးပြီ။)

၁၀-ရဒ္ဓသုတ်

ဘဗ္ဗ။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ ယာမဝန္ဓုပဒေသေ၊ ယာမဝန္ဓုဘုရားရှိခိုး၌။ အရညကုဋိကာယံ၊ တောကျောင်းငယ် (ကုဋီ)၌။ ဝိဟရတိ၊

၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်လျက်။ ပဋိသလ္လီနဿ၊ သတ္တသခါရ တို့မှ ဖဲ့၍ တယောက်ထီးတည်း ကိန်းအောင်းသော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ "အဟန်၊ မသတ် သဖြင့်"။ အလာတယ်၊ သူတပါးကို မသတ်စေသဖြင့်။ အဒိန်၊ ဆုံးရှုံးစေသဖြင့်။ (အဒိန္နန္တိ အန္တောဂဓေဟေတု အတ္ထံ ဝဒတိ အာဟ ပရဿ ဓနဇာနိ အဂဟေတုန္တိ။) အဇာယယ်၊ သူတပါးကိုဆုံးရှုံးစေရန် မစေသဖြင့်။ အသောစ်၊ မစိုးရိမ်သဖြင့်။ အသောစာယယ်၊ သူတပါးကို မစိုးရိမ်စေသဖြင့်။ မေမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်း၏အမှုကိစ္စဟူသော အုပ်ချုပ်ခြင်းကို။ ကာရေတုံ၊ ပြုစိမ့်သောငါ"။ သက္ကာနုခေါတိ၊ တတ်နိုင်အံ့လော"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ စေတသော၊ ၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံတော်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ ကို။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ အညာယ၊ ၌။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—"ဘန္တေ၊ ထုး။ အဟန်၊ သဖြင့်။ အလာတယ်၊ စေသဖြင့်။ အဒိန်၊ သဖြင့်။ အဇာယယ်၊ စေသဖြင့်။ အသောစ်၊ သဖြင့်။ အသောစာယယ်၊ စေသ ဖြင့်။ မေမ္မေန၊ သဖြ[illegible]။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေတု၊ ပြုတော်မူလော့။ သုဂတော၊ ကောင်း သောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေတူတိ၊ ပြုတော်မူ လော့" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

"ဘန္တေ၊ ထုး။ အဟန်၊ သဖြင့်။ အလာတယ်၊ စေသဖြင့်။ အဒိန်၊ သဖြင့်။ အဇာယယ်၊ စေသ ဖြင့်။ အသောစ်၊ သဖြင့်။ အသောစာယယ်၊ စေသဖြင့်။ မေမ္မေန၊ သဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေတု၊ လော့။ သုဂတော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေတူတိ၊ လော့" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ တုံ၊ သင်မာရ်နတ်သည်။ မံ၊ ကို။ ယံ ဝေဒေသိ၊ အကြင်ဆိုး၏။ ပါပိမ၊ မာရ်ယုတ်။ တ္တေ၊ ဤသို့ဆိုရာ၌။ တုံ၊ သင်မာန်နတ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ကိံ ပန၊ အဘယ်တန်ခိုးကို။ ပဿသိ၊ မြင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ထုး။ ဘဂဝတာ ခေါ၊ သည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣဒ္ဓိ-ပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိဟိန်တို့ကို။ ဘာဝိတာ၊ ပွါးအပ်ကုန်ပြီ။ ဗဟုလီကတာ၊ အဖန်တလဲလဲ အလေ့အလာ ပြု အပ်ကုန်ပြီ။ ယာနီကတာ၊ ကအပ်သော ယာဉ်ကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ ဝတ္ထုကတာ၊ တည်ရာကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အနုट्ठိတာ၊ မပြတ်တည်စေအပ်ကုန်ပြီ။ ပရိစိတာ၊ ထက်ရန်းကျင်မှ ဆည်းဝှေး အပ်ကုန်ပြီ။ သုသမာရဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာအားထုတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ထုး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာကင်္ခမာနော စ၊ အလိုရှိတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာ အမည်ရှိသော။ ပဗ္ဗတရာဇ်၊ တောင်မင်းကို။ သုဝဏ္ဏံတေ့ဝ၊ ရွှေဟူ၍သာလျှင်။ အဓိမုစ္စေယ္ယ၊ နှလုံးသွင်းငြားအုံ့။ သုဝဏ္ဏာ ပန၊ ရွှေသည်သာလျှင်။ အဘာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၏။

၁။ အဟန္တန္တိ ဂဏရဟေ ပစ္စတ္တဝစနန္တိ အာဟ အဟနန္တေနာတိ၊ ပစ္စဝေါ ဟတ္ထတ္ထဝစနံ၊ အဟနန္တေ ဟုတ္ဝာတိ ဝေနေသေသေန ဘဝိတမ္ပန္တိ ဣဒမ်ိပါဟေယာ။ သေသပဒေသုပိ ဧသေဝ နယော။ ဣဒံ။ ဤအလို အဟန်၊ မသတ် သည်ဖြစ်၍ဟု ပေး၊ ကြွင်းပုဒ်တို့၌လည်း ဤနည်း ပေးလေ။

၂။ ရဇ္ဇံ ကာရေတုံ ဝယ်-ကာရေတုံ၌ ဂဏဝေတ် တနာဒီဖြစ်၍ -ဩ ပစ္စည်းသက်၍ ၎င်းကို - ကွဲ ဝိကရဏာနံသုတ်ဖြင့်ခေ့၊စုဒ (ခါဒိကတ္တု- ၁၅)သုတ်၌ ထိ-ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ကိ ပစ္စည်းသက်။ ၎င်းထိ ကို ဧ ပြု အာဝုဒ္ဓိပြုလျက် ကာရေတုံ ဟုပြီးသည်။ ထို့ကြောင့် ရဇ္ဇံ၊ မင်း၏အမှုကိစ္စဟူသော အုပ်ချုပ်ခြင်းကို။ ကာရေတုံ၊ ပြုခြင်းငါ ဟု စုရာဒိဂဏ်းအနက်ပေး။ ဤကား မောဂ္ဂလာန်နည်းတည်း။ တနည်း-ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ် ကို။ (ယာဝေနေန၊ လူအပေါင်းကို။ ကာရိက်ကံထည့် ။)ကာရေတုံ၊ ပြုစေခြင်းငါ ဟု ကာရိုက်ရပ် အနက်ပေး၊ မင်း ၏အဖြစ်ဟူရာ၌ လူအပေါင်း၏ အရိုအသေပြုမှု အခွန်အတုတ်ပေးမှုစသည်ကိုဟူ။ ဤကား - ဘဒ္ဒန်တိယဠိကာ, ဋီကာ ထို့ အလိုတည်း။

ကေဿ၊ တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဧာတရူပဿ၊ တောက်ပြောင်သော သဘော ရှိသော ။ သုဝဏ္ဏဿ၊ ရွှေ၏။ ပဒုတော၊ တောင်သည်။ ကေဝလော၊ တလုံးတည်း သက်သက်။ အဿ၊ ရှိ၏။ ဒ္ဒိဘ္ဘာဝ၊ ထိုမျှလောက်ကြီးသော ရွှေတောင်နှစ်လုံးရှိသော် လည်း။ နာလံ၊ အလိုပြည့်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့သိမြင်သော။ ဝိဒ္ဒါ၊ ပညာ ရှိသည်။ သမံ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးညီမျှစွာ။ စရေ၊ ကျင့်သုံးထုတ်။

ယော ဇန္တု၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ ယတောနိဒါနံ၊ ယင်းရွှေတောင် စသော ကာမဂုဏ်လျှင် အကြောင်းရှိ၏ဟူ၍။ အဒက္ခိ၊ သိမြင်ပြီ။ သော ဇန္တု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် သည်။ ကာမေသု၊ ဆင်းရဲကြောင်း ရွှေတောင်စသော ကာမဂုဏ်တို့၌။ ကထံ၊ အဘယ် ကြောင့်။ နမေယျ၊ ညွှတ်ချဆုံးနည်း။ ဇန္တု၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လောကေ၊ လောကဌ။ ဥပဓီ၊ ကာမဂုဏ်ဟူသော ဥပဓိကို။ သင်္ခါတိ၊ ကပ်ငြိတွယ်တာရာဟူ၍။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိပြီးလျှင်။ ဥဿဝေ၊ ထိုကာမဂုဏ်ဥပဓိကိုသာလျှင်။ ဝိနယာယ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ။ သိက္ခေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ စသည် ပေးပြီး)

ဒုတိယော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ကား—

ပါသာဏော၊ ပါသာဏသုတ်။ သီဟော၊ ကိန္နုသီဟသုတ်။ သကလိကံ၊ သကလိက-သုတ်။ ပတိရူပဇ္ဇ၊ ပတိရူပသုတ်။ မာနသံ၊ မာနသသုတ်။ ပဏ္ဍံ၊ ပဏ္ဍသုတ်။ အာယတနံ၊ ဆဖဿာယတနသုတ်။ ဝိဏ္ဍံ၊ ဝိဏ္ဍသုတ်။ကဿကံ၊ ကဿကသုတ်။ ရဇ္ဇေန၊ ရဇ္ဇသုတ်နှင့် တကွ။ ဘော၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၃-တတိယဝဂ်

၁-သမ္မဟုလသုတ်

၁၅၇။ (ဧဝံ မေ သုတံ စသည် ပေးပြီး) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သဝတ္ထိသု၊ သဝတ္ထိတိုင်းတို့၌။ သိလာဝတိယံ၊ ကျောက်တံတိုင်းကာရံသော ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ သံဃာ၊ သံဃာတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို ပူလောင်စေတတ်သော လုံ့လရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ပြာပဿ-ဝဏ္ဏံ၊ ပဏ္ဍာဒေသသွင်ကို။ အဘိနိမ္မိနိတ္မာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ မဟန္တေန ဧရဏ္ဍရေန၊ ကြီးဝှာသော ဆံကျစ် ဆံသုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ (ဣတ္ထမ္ဘူတလက္ခဏေ။) အင်ဒနဂ္ဂီပန်ဝတ္ထော၊ ဝတ်ရုံအပ်သော ခွါနှင့်တကွ သစ်နက်ရေရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧကော၊ အိုမင်းသည်ဖြစ်၍။ ဂေါပါနသိဝင်္ကော၊ အိမ်အခြင်နှင့်တူသော နံရိုး, ကိုင်းသောခါးရှိသည် ဖြစ်၍။ ထုရုထုရုပဿာသီ၊ ထုရုစုရုဟုရှူရှိုက်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍။

၂။ ဧာတရူပဿာတိ အာတပရူပသမ္ပန္နဿ ၏။ ဤဒိုကာ၌ ဧာတသဒ္ဒါက အာထပအနက် မဟောနိုင်။ ဧာတသဒ္ဒါကသာ အာထပအနက်ဟောနိုင်သောကြောင့် "ဧာတရူပဿ"ဟု ပြင်၍ အနက်သမ္ပန်လိုက်သည်။

ဥဒုမ္ဗရာဒဏ္ဍီ၊ ရောသဖန်းသားတောင်ရေးကောက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ယေနံ၊ ၌။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ (သင်္ဘီ၊ ကုန်၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ တေဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘဝန္တော ပမ္ဘဒီတာ၊ အရှင်ရဟန်းတို့သည်။ ဖဟာရု၊ ငယ်ကုန်သေး၏။ သုသူ၊ ပျိုနုကုန်သေး၏။ ကာဠကေသာ၊ နက်မည်းသောဆံရှိကုန်သေး၏။ ဘဒ္ဒြေန၊ ကောင်းသော။ ယောဗ္ဗနေန၊ အရွယ်နှင့်။ ပဌမေနဝယသာ၊ ပဌမအရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အနိက္ခိတ္တဓုရာ၊ မခံစားမမြဲ။ ထားဘူးကုန်သေး။ ဘဝန္တော၊ တို့သည်။ မာနုသကေ၊ လွန်ပြစ်ကုန်သော။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဘုဉ္ဇန္တု၊ ခံစားကုန်လော့။ သန္ဓိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်၌ ပြစ်သော လူကာမဂုဏ်ကို။ ဟိတ္မာ၊ စွန့်၍။ ကာလိကံ၊ နောင်ကာလ၌ပြစ်သော နတ်ကာမဂုဏ်ကို။ မာ အနုဓာဝိတ္ထာသိ၊ မတောင့်တကြကုန်လင့်" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ပြောဟူ၏၊ ပုဏ္ဏား။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သန္ဓိဋ္ဌိကံ၊ ကို။ ဟိတ္မာ၊ ၍။ ကာလိကံ၊ ကို။ နု ခေါ အနုဓာဝါမ၊ မတောင့်တကုန်။ ပြောဟူ၏၊ ပုဏ္ဏား။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ကာလိကဉ္စ ခေါ၊ နောင်ကာလ၌ပြစ်သော နတ်ကာမဂုဏ်ကိုလည်း။ ဟိတ္မာ၊ စွန့်၍။ သန္ဓိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်၌ပြစ်သော လောကုတ္တရာ တရားကို။ အနုဓာဝါမ၊ တောင့်တကြကုန်၏။ ပြောဟူ၏၊ ပုဏ္ဏား။ ဟိ၊ မှန်၏။ ကာလိကာ၊ နောင်ကာလ၌ ပြစ်ကုန်သော။ ကာမာ၊ နတ်ကာမဂုဏ်တို့ကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသော ဆင်းရဲခြင်း ရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဗဟုပါယာသာ၊ များသောဘေးခန်းခြင်း ရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တွေ၊ ဤကာမဂုဏ်တို့၌။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျော၊ များလှ၏။ အယံ ဧဿော၊ ဤလောကုတ္တရာတရားသည်။ သန္ဓိဋ္ဌိကော၊ မျက်မှောက်၌ ကောင်းသော အကျိုးကို ပေးတတ်၏။ အကာလိကော၊ အခါမလင့်အကျိုးကို ပေးတတ်၏။ ဧဟိပဿိကော၊ လာလှည့် ရှုလှည့်ဟူသော အစီရင်ကိုခံထိုက်၏။ ဩပနေယျိကော၊ စိတ်ထဲသိုပ်ဂယ်၍ ဆောင်ထိုက်၏။ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးသီး။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် ခံစားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ရဟန်းတို့က ဆိုကုန်၏။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သော်။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဩကမ္ပတွာ၊ ညိတ်၍။ ဧဝံ၊ လျှာကို။ နိလ္လာလေတွာ၊ ထုတ်၍။ တိဝိသာခံ၊ အရေးသုံးကြောင်းရှိသော။ နလာဋိကံ၊ နဖူးရေးကို။ နလာဋေ၊ နဖူး၌။ ဝဋ္ဋာပေတွာ၊ ထစေ၍။ ဒဏ္ဍံ၊ တောင်ဝှေးကို။ ဩလုဇ္ဇ၊ ထောက်၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲလေပြီ။

(အထ ခေါ၊ ရှေ့ ပက္ခန္ဓောတိ တိုင်အောင် ဝါကျများ၌ ပေးပြီးကို နည်းမိ၍သမ္မန် ရဟန်းတို့က ဘုရားရှင်အား ပြန်၍လျှောက်ထားကြခြင်း ဖြစ်သည်။)

သိက္ခေ၊ တို့။ သော၊ ဤသူသည်ကား။ နု ပြောဟူကော၊ ပုဏ္ဏား မဟုတ်။ သော၊ ဤသူသည် သည်ကား။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ တည်း။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဝိစကွေ ကမ္မာယ၊ ၄၂။ အာဂတော၊ လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ ဘုရား။ တေ ဘိက္ခူ၊ ဤ အကြောင်းကို။ ဝိဒိတ္မာ၊ သိတော်မူ၍။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ၌။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။ (ဤသုတ်ပါ ဂါထာကား ရဟူသုတ်၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။)

၂-သမိဒ္ဓိသုတ်

၁၅၇။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သဝတ္ထိယံ၊ တို့၌။ သိလာဝတိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ အရှင်သမိဒ္ဓိသည်။

ဘဂဝတော၊ ၏။ အဝိဇ္ဇရေ၊ ၌။ အပ္ပမတ္တော၊ ၌။ အာတာပီ၊ ၌။ ပဟိတတ္တော၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ရဟောဂတဿ၊ လျက်။ ပဋိသလ္လီနဿ၊ သော။ အာယသ္မတော သမိဒ္ဓိဿ၊၏။ "ယဿ မေ၊ အကြင်ငါ၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်။ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားတည်း။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းသောရခြင်းပေတည်း။ ယဿ မေ၊ အကြင်ငါသည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ သုဘာဘာ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မ-ဝိနယော၊ သာသနာတော်၌။ ပမ္ဘဇိတော၊ ရဟန်းပြုရပြီ။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ တဿမေ၊ ထိုငါ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းသောရခြင်းပေ တည်း။ ယဿ မေ၊ အကြင်ငါ၏။ သပြဟ္မစာရိနော၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်။ သီလဝန္တော၊ သီလရှိကုန်၏။ ကလ္လာဏဓမ္မာ၊ ကောင်းသောသဘောရှိကုန်၏။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ လာဘာ၊ တို့တည်း။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သုလဒ္ဓန္တိ၊ တည်း"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပါဝိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ အာယသ္မတော သမိဒ္ဓိဿ၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို။ စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၌။ အာယသ္မတော သမိဒ္ဓိဿ၊ ၏။ အဝိဇ္ဇရေ၊ အနီးဌ။ ဟေဋ္ဌာ၊ ကြီးစွာသော။ ဘယဘေရဝံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သော။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ အပိဆုဒ်၊ စင်စစ်။ ပထဝီ၊ မြေသည်။ ဥန္နီယတိမညေ၊ ပြိုယောင်တကား။

(အထ ခေါ် မှစ၍ ဥန္နီယတိတိ အထိ ရှင်သမိဒ္ဓိက မိမိ၏ဖြစ်ပုံကို မြတ်စွာဘုရားအား ပြန်လျှောက်သည်သာ ထူး၏။)

သမိဒ္ဓိ၊ သမိဒ္ဓိ။ သော၊ ဤသည်။ ပထဝီ၊ မြေသည်။ နု ဥန္နီယတိ၊ ပြိုသည် မဟုတ်။ ဧသော၊ ဤသည်။ ပါဝိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ တုယှံ၊ သင်၏။ ဝိစက္ခုကမ္မာယ၊ ဌ၊။ အာဂဝတော၊ လာ၏။ သမိဒ္ဓိ၊ ဒ္ဓိ။ တုံ၊ သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ ပင်လျှင်။ အပ္ပမတ္တော၊ ၌။ အာတာပီ၊ ၌။ ပဟိတတ္တော၊ ၌။ ဝိဟရာဟိ၊ နေချေလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဝေ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဧတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ သည်။ ဘဂဝ-တော၊ ၏စကားကို။ ပဋိဿုတ္မာ၊ ရှေးရှုနာယူ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ၌။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရိုအရေသကို။ ကတ္မာ၊ ပြု၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲပြီ။ ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ သည်။ တတ္ထေဝ၊ ၌သာလျှင်။ အပ္ပမတ္တော၊ ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ပ။ အပိဆုဒ်၊ စင်စစ်။ ပထဝီ၊ မြေသည်။ ဥန္နီယတိမညေ၊ ပြိုယောင်တကား။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ သည်။ ပါဝိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို—

"ပါဝိမ၊ မာရ်နတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာတည် ထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင် ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ထွေက်ခဲ့ပြီ။ မေ၊ ငါသည်။ သတိ စ၊ သတိကိုရင်း။ ပညာ စ၊ ပညာကိုရင်း။ ဗုဒ္ဓါ၊ သိအပ်ပြီ ။ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကိုလည်း။ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာ ထားအပ်ပြီ။ တုံ၊

၁-သတိ ပညာ စ မေ ဗုဒ္ဓါတိ မယာ သတိ စ ပညာ စ ဥာတာ။ဌ။

သင်သည်။ ရှပါနိ၊ လောက်ပြန်သော အာခ္ခံတို့ကို[1]။ ကာမ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ကရဿု၊ ပြုလော့။ မံ၊ ငါ့ကို။ နေဝဗျာယိဿသိတိ၊ မနှိပ်စက်နိုင်လတ္တံ့။ ငါ၊ မတုန်လှုပ်စေနိုင်လတ္တံ့"ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဗာဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ စသည် ပေးပြီ။)

၃-ဂေါဓိကသုတ်

၁၅၉။ (ဧवं မေ သုတံ စသည် မာရသံယုတ် ပဌမဝဂ် ဒုတိယအာယုသုတ်နှင့် တူ၏။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဠ္ဍ။ အာယသ္မာ ဂေါဓိကော၊ အရှင်ဂေါဓိကသည်။ ဣသိဂိလိပဿေ၊ ဣသိ-ဂိလိတောင်နံပါး၌။ ကာဠသိလာယံ၊ ညိုသော ကျောက်ဖျာ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ဠ္ဍ။ အာယသ္မာ ဂေါဓိကော၊ သည်။ အပ္ပမတ္တော၊ ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ သာမယိကံ၊ အခါအခါ၌ ရအပ်သော။ စေတော-ဝိမုတ္တိံ၊ လောကီသမာဓိတရားကို[2]။ ဖုသိ၊ ရပြီ။ (ဖုသိတိ ပဋိလဘိ၊ ၌။) အထ ခေါ၊ ဠ္ဍ။ အာယသ္မာ ဂေါဓိကော၊ သည်။ တမှာ သာမယိကာယ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ထိုလောကီသမာဓိတရားမှ။ ပရိဟာယိ၊ ယုတ်ပြီ။ပ။ သတ္တမမ္ပိ ခေါ၊ ခုနှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ အာယသ္မာ ဂေါဓိကော၊ သည်။ အပ္ပ-မတ္တော၊ ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ သော်။ သာမယိကံ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ ကို။ ဖုသိ၊ ရပြီ။

အထ ခေါ၊ ဠ္ဍ။ အာယသ္မတော ဂေါဓိကဿ၊ ၏။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ယာဝ ဆဋ္ဌံ ခေါ၊ ခြောက်ကြိမ်တိုင်အောင်လည်း။ သာမယိကာယ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ မှ။ ပရိဟိနော၊ ယုတ်ပြီ။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္တံ၊ ဝေးယမ်းကို။ အာဟရေယျံ၊ ဆောင်ရမ္မကား။ ယံနူနာဟံ၊ ကောင်းလေစု" ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဠ္ဍ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ အာယသ္မတော ဂေါဓိကဿ၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ ကို။ ဇေတသာ၊ ဖြင့်။ အညာယ၊ ၍။ ယေန၊ ဠ္ဍ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

"မဟာဝီရ၊ ကြီးသောလှုံ့လရှိတော်မူသော။ မဟာပဉ္ဇ၊ ကြီးသောပညာရှိတော်မူသော။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်ရင်း။ ယသသာ၊ အခြံအရံဖြင့်ရင်း။ ဇလ၊ ထွန်းပတော်မူသော။ သမ္ဗောဓိယာတိတ၊ အလုံးစုံသောဘေးရန်တို့ကိုလွန်တော်မူသော။ စက္ခုမ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ပြုတ်စွာဘုရား။ (တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။) ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ဟဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

မဟာဝီရ၊ ကြီးသော် လုံ့လရှိတော်မူသော ပြုတ်စွာဘုရား။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ သာဝကော၊ တပည့်ဖြစ်သော ဂေါဓိကသည်။ မရဏာဘိဘူ၊ သေခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို။ အာကင်္ခတိ၊ တောင့်တပါ၏။ စေတယတိ၊ စေ့ဆော်

---

[1] ရှပါနိထိ ဝိပ္ပကာရုနိ၊ ဝိပ္ပကာရဏ္ဍောပိ ဟိ ရှပသဒ္ဒေ။ ရှပ် ဒေသေတိ အနုပ္ပဏ္ဏိ အာဒီသု ဝိယ။ ဍီ။

[2] ဤ၌ သာမယိကစေတောဝိမုတ္တိအရ-လောကီသမာဓိတရားကိုယူ။ သမယေ သမယေ လဗ္ဘတ္တာ သာမယိကာ ဍီ။ ဤသာမယိကံ ဟူသောဝိသေသနကြောင့် စေတောဝိမုတ္တိအရ လောကီသမာဓိတရားကို ယူသည်။

အားထုတ်ပါ၏။ ဇုတိန္ဓရ၊ ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်ကို ဆောင်တော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရား[1]။ တံ၊ ထိုတပည့်ဂေါဓိကကို။ နိသေဓ၊ တားမြစ်တော်မူပါလော့။

ဇနေသုတ၊ လူ၌ထင်ရှား ကျော်စောတော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တုယှံ၊ အရှင်ဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ရတော၊ မွေ့လျော်သော။ အပ္ပတ္တမာနသော၊ ရောက်အပ်ပြီးသောအရဟတ္တဖိုလ်ရှိသူမဟုတ်သော[2]။ သေက္ခော၊ ကျင့်ဆဲသာဖြစ်သော။ သာဝကော၊ တပည့်ဂေါဓိကသည်။ ကထံ ဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ကာလံ ကယိရာတိ၊ သေရအံ့ နည်း" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဗဘာသိ၊ ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မတာ ဂေါဓိကေန၊ အရှင်ဂေါဓိကသည်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားယော်ကို။ အာဟရိတံ၊ ဆောင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဒိတ္မာ၊ သိ၍။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို—

"(ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။) ဝေါဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဓီရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ကုမုဒ္ဓံ၊ ပြုကုန်၏။ ဧဝိတံ၊ အသက်ကို။ နာဝကင်္ခန္တိ၊ မတောင့်တကုန်။ ဂေါဓိကော၊ ငါ့တပည့် ဂေါဓိကသည်။ သမူလံ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသောအမြစ်အရင်းနှင့်တကွသော။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ အဗ္ဗုယှ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်နုတ်၍။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ အနုပါဒိသေသပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာယာမ၊ လာသွားကြကုန်အံ့။ ယေန၊ ၌။ ဣသိဂိလိပဿံ၊ ဣသိဂိလိတောင်နံပါးသည်။ ကာဠသိလာ၊ ညိုသော ကျောက်ဖျာသည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိဿာမ၊ ကပ်ကြကုန်အံ့။ ယတ္ထ၊ ယင်း ဣသိဂိလိတောင်နံပါးညိုသောကျောက်ဖျာ၌။ ဂေါဓိကေန၊ ဂေါဓိကအမည်ရှိသော။ ကုလပုတ္တေန၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ သတ္ထာ၊ ဓားယော်ကို။ အာဟရိတန္တိ၊ ဆောင်အပ်ပြီ" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကားကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ကုန်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သမ္မဟုလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ'၊ တကွ။ ယေန၊ ၌။ ဣသိဂိလိပဿံ၊ သည်။ ကာဠသိလာ၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဂေါဓိကံ၊ အရှင်ဂေါဓိကကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ မဟုဟေ၊ ညောင်စောင်းယော်၌။ ဝိဝတ္တကန္တံ၊ လည်သော ခန္ဓာကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သေမာနံ၊ ပက်လက်အိပ်သည်ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်တော်မူပြီ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဓူမာယိတတ္တံ၊ အခိုးကဲ့သို့ပြုကျင့်သည်၏အဖြစ်သည်[3]။ တိမိရာယိတတ္တံ၊ အမိုက် မှောင်ကဲ့သို့ပြုကျင့်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ပုရိမံ ဒိသံ၊ အရှေ့အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတေဝ၊ သွားသည် သာလျှင်တည်း။ ပစ္ဆိမံ ဒိသံ၊ အနောက်

၁။ အာနုဘာဝရိယာယောပိ ဟိ ဧတိသရ္ဂေါ၊ ဋီ။

၂။ အနုဝေသသဝတာ မာနံ သိယာတိ သမ္ပန္ဓိန္ဓတိတိ မာနသံ၊ ဇာဂရမရ္ဂေါ။ တံနိမ္ဗတ္ထနာ ပန အရဟတ္တသာ မာနသတာ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဋီ။

၃။ ဓူမာယိတတ္တန္တိ ဓူမာယိတဘာဝံ၊ ဋီ။ ဓူမာယိတတ္တန္တိ ဓူမသာ ဝိယ အယိတဘာဝံ ပဝတ္တိသာဝကာရံ၊ ဋီ။ ဓူမော ဝိယ အာစရတိတိ ဓူမာယိတံ၊ ထသ ဘာဝေါ ဓူမာယိတတ္တံ ဟုတ္ပြီ။ ရှမ်ပြီးပုံကို မောက်-နိသျ ဇာတိ-ကဿ ၇၁-သုတ်ကို၌။

အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ ဧဝ၊ တည်း။ ဥတ္တရံ ဒိသံ၊ မြောက်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ ဧဝ၊ တည်း။ ဒက္ခိဏံ ဒိသံ၊ တောင်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ ဧဝ၊ တည်း။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ ဂစ္ဆတိ ဧဝ၊ တည်း။ အဓော၊ အောက်သို့။ ဂစ္ဆတိ ဧဝ၊ တည်း။ အနုဒိသံ၊ အထောင့်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ ဧဝ၊ တည်း။

အထ ခေါ၊ ဘိက္ခဝေ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဓမ္မာယတနာနိ၊ သည်။ တိမိရာယတနာနိ၊ သည်။ ပုရိမံ ဒိသံ၊ သို့။ ဂစ္ဆ ဘေဝ၊ သွားသည်သာလျှင်တည်း။ ပ။ အနုဒိသံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ ဧဝ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဧတေ၊ ဤဖြစ်ပုံခြင်းရာကို။ ပဿထနော ဘိ၊ မြင်ကြကုန်၏လော" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ဝေ၊ မြင်ပါကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ ဤအခြင်း အရာကား။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ဂေါဓိကဿ ကုလပုတ္တဿ၊ ဂေါဓိကအမျိုးသား၏။ ဝိညာဏံ၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်ကို။ "ကတ္တ၊ အာဟယ်အရပ်ဌ။ ဂေါဓိကဿ ကုလပုတ္တဿ၊ ဂေါဓိက အမျိုးသား၏။ ဝိညာဏံ၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်သည်။ ပတိဋ္ဌိတန္တိ၊ တည်လေသနည်း" ဟူ၍။ သမနှေ-သတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ရှာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပ္ပတိဋ္ဌိတေန ဝိညာဏေန၊ ထောက်တာ ကိုထုမရသော ဝိညာဉ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ (ဣတ္ထတ္တမ္ဘူတလက္ခဏတ္တာ။) ဂေါဓိကော ကုလပုတ္တော၊ ဂေါဓိကအမျိုးသား သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ဗေလုဝပဏ္ဍုဝိဏ်၊ ဥသျစ်မှည့်ကဲ့သို့ ဖျော့တော့သော အဆင်းရှိသော ရွှေစောင်းကို။ အာဒါယ၊ လက်ကတီးကြားခ၌ ညှပ်၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

"(ဘဒ္ဒေ၊ ရား။) အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌ရင်း။ အဓော၊ အောက် ၌ရင်း။ တိရိယံ၊ ဖီလာ၌ရင်း။ ဒိသာ အနုဒိသာသု၊ တူရွှေအရပ် ထောင့်အရပ်တို့၌ရင်း။ သော ဂေါဓိကော၊ ထိုဂေါဓိကသည်။ ကုဟိ ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတော၊ သွားလေ သနည်းဟူ၍။ အနေသိ၊ ရှာသော်လည်း။ နာဓိဂစ္ဆာမိ၊ မသိမမြင်ပါ" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဘျာဘာသိ၊ ပြီ။

ယော၊ အကြင်ဂေါဓိကထေရ်သည်။ ဓီရော၊ မြဲမြံသော ပညာရှိ၏။ ဓိတိသမ္ပန္နော၊ တည်ကြည်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဗျာယာ၊ ဗျာနဝင်စားလေ ရှိ၏။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဗျာနရတော၊ ဗျာနဉ်ပွေလျော်၏။ သောဂေါဓိကော၊ သည်။ ဧဝိတံ၊ အသက်ကို။ အနိဂၢဟယံ၊ မင့်ကွက်ဘဲ။ အဟောရတ္တိ၊ နေ့ည၌ပတ်လုံး။ အနုယုဉ္ဇံ၊ အားထုတ်လျက်။

၁။ အပ္ပတိဋ္ဌိတေန ဝိညာဏေန နာတိ ပဋိသန္ဓိဝိညာဏေန အပ္ပတိဋ္ဌိတေန၊ အပ္ပတိဋ္ဌိတကာရဏာတိ အတ္ထော။ ဌ။ အပ္ပတိဋ္ဌိတေနာတိ ပတိဋ္ဌံ အလဘတ္တေန။ ဣတ္ထတ္တမ္ဘူတလက္ခဏေ ဧတံ ကရဏဝစနံ၊ အနုပ္ပတ္တိမေဝနာတိ အတ္ထော ။ သတိ ဟိ ဥပ္ပါ ခေ ပတိဋ္ဌိတံ နာမ သိယာ ။ ဌ ။

ဤ၌ ဦးပဉ္စမနေနေ ပတ္တေန ဟုဆိုလို့သို့ ဣတ္ထတ္တမ္ဘူတလက္ခဏ အနက်ပေးသည်။ မောဂ္ဂလာန်ဌာန ၂-ဝ-သျှောမီ-ကဏ္ဍ ၁၀-လက္ခဏေသုတ်ပြင့် လက္ခဏ အနက်ဌ တတိယာဝိဘတ် သက်၍ စီရင်၏၊ ၎င်း နိဿယသစ် စာမျက်နှာ ၁၉၆-၌ တိုးတွေ့ရှုန်း၊ ကရုဏာတင်ရန် တုဟ်ချောင်း သုံးခဲ့ပြင့်။ ဥပလက္ခိတ်၊ မှတ်အပ်သော၊ ပရိဗ္ဗာ-ဇက်၊ ပရိုစ်ကို။ ဟာကို၊ ပြင်ပြီဟု အနက်ဘမ္ဘန်သကဲ့သို့။ အပ္ပတိဋ္ဌိတေန၊ ထောက်ထည်ရာကို မရသော။ ဝိညာဏေန၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်ဖြင့်။ ဥပလက္ခိတော၊ မှတ်အပ်သော။ ဂေါဓိကော ကုလပုတ္တော၊ ဂေါဓိက အမျိုး သားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပြီ ဟု သမ္ဘန်။ ၌-အလို အပ္ပတိဋ္ဌိတေန၊ ဟော။ ဝိညာဏေန၊ ကြောင့် ဟုပေး။ ပေတ္တတ္တေ ဧ (ကရည်း) သုတ်ဖြင့် ဟိတ်အနက်ဌ တတိယာသက်။

မစ္စုနော၊ သေမင်းခံ။ သေနံ၊ စစ်သည်ကို။ ဇေတ္တာန၊ အောင်ပြီးမှ။ ပုနဗ္ဘဝံ၊ တဖန် ဘဝသို့။ အနာဂန္ဒ္မာ၊ မလာမူမှ။ သမူလံ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းနှင့်တကွသော။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ အဗ္ဘုယ္ယ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် နုတ်၍။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူခဲ့။

သောကပရေတဿ၊ သောကသည် နှိပ်စက်အပ်သော။ တဿ၊ ထိုမာရ်နတ်ခဲ့။ ကစ္ဆ၊ လက်ကတီးမှ။ ဝိဏာ၊ စောင်းသည်။ အဘဿထ၊ လျှောကျပြီ။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ သော ယက္ခော၊ ထိုမာရ်နတ်သည်။ ဒုမ္မနော၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယထ၊ ကွယ်လေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ သဂီတိ-ကာရကတို့ဆိုကြခဲ့။

၄-သတ္တဝေဿာနုဗန္ဓသုတ်

ဘဒ္ဒန္တ။ (ဝေ၊ မေ သုတံ စသည် မာရသံယုတ် ပဌမဝဂ် တမေါကမ္မသုတ်နှင့် ခဲ့။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ သတ္တဝေဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ အနုပဒေန္တော၊ အစဉ်လိုက်လျက်။ ဩတာရာပေက္ခော၊ အခွင့်ကိုရှာသော်လည်း။ ဩတာရံ၊ အခွင့်ကို။ အလဘမာနော၊ မရသည်။ ယေဝ တေ၊ ခဲ့။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခဲ့။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

"(သမဏ၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သင်သည်။) သောကာဝတိဏ္ဏော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသို့ သက်ဝင်သည်ဖြစ်၍။ ဝနမှိ၊ တောင်၌။ ဗျာယသိန၊ မှိုင်၍နေသလော။ ဥဒ၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဝိတ္ထဲ၊ တရုတထောင်သော ဥစ္စာကို။ ဟတ္ထယာနော၊ တောင့်တလျက်။ ဧနော၊ ဥစ္စာမှ၌။ သည်။ (အသိ)နု၊ ဖြစ်သလော[1]။ ဂါမသ္မိံ၊ ရွာတွင်း၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ အာဟုံ၊ မကောင်းမှုကို။ အကာသိန၊ ပြုမိလေသလော။ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧနေန၊ လူနှင့်ထက္ခ။ သက္ခိ၊ မျက်မှောက်ကို။ ဝါ-အသေခင်ပွန်းမွဲခြင်းကို။ နု ကရောသိ၊ မပြုပါသနည်း။ ဟေ၊ သင်ခဲ့။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သော သူနှင့်တကွ။ သက္ခိ၊ မျက်မှောက်သည်။ ဝါ၊ အသေခင်ပွန်းမွဲခြင်းသည်။ နု သမ္ဘတိ၊ မဖြစ်ပါသနည်း" ဟူသော။ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဘာဘာသိ၊ ရွတ်ပြီ။

"ပမတ္တဗန္ဓု၊ မေ့လျော့သောသူ အပေါင်းတို့၏ အသေခင်ပွန်းဖြစ်သော မာရ်နတ်။ (အဟံ၊ ငါသည်။) သောကဿ၊ သောကခဲ့။ သမ္ဘဲ၊ အလုံးစုံသော။ မူလံ၊ အမြစ်ကို။ ပလိခါယ၊ တူးမြှုတ်၍။ အနာဂု၊ မကောင်းမှု မရှိသည်ဖြစ်၍။ အသောစမာနော၊ မစိုးရိမ်သည်ဖြစ်၍။ ဗျာယာမိ၊ ဗျာယာမ်၊ ဗျာန်ဝင်စားခဲ့။ သမ္ဘဲ၊ အလုံးစုံသော။ ဘဝလောဘဇပ္ပံ၊ ဘဝလောဘဟု ဆိုအပ်သော တဏှာကို။ ဆေတ္တာန၊ ဖြတ်ပြီး၍။ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဗျာယာမိ၊ ဗျာန်ဝင်စားခဲ့။

(ယံ ဝေန္ဒ္ဓိ စသော ၂-ဂါထာကို ဂါထာကသုတ် စာပိုဒ် ၁၅၅-၌ ပေးခဲ့ပြီ။)

ခေမံ၊ ဘေးမရှိသော။ အမတဂါမိနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂံ၊ အရိယာ

---

[1] ဝိတ္ထဲ နု ဇိနောတိ သတံ ဝါ အယသံ ဝါ ဇိတောသိ နု။ ဝ။ ဇိတော ဝိတ္ထယရာဇိတော အသိန။ ရှိ။

ပါ ၁၂၄

၁၅၀ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော် နိဿယ [၄-မာရ

မင်္ဂ်ကို။ သစေ အနုဗုဒ္ဓ၊ အကယ်၍ သင်သိအပ်သည်ဖြစ်အုံ့။ (ဝိသာတ္ထိဝိပဿလ္ပာသ။) အပေဟိ၊ ဖဲလော့။ တူမေဝကောဝ၊ သင်တယောက်ထည်းသာလျှင်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ ကိं၊ အဘယ်ကြောင့်။ အညံ၊ သူတပါးကို။ အနုသာသသိ၊ ဆုံးမ၍ နေဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မာရ်နတ်က လျှောက်ပြီ။

(မာရ၊ မာရ်နတ်။) ပါရဂါမိနော၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောကမ်းတဖက်ကိုသွားလိုကုန်သော။ ယေ ဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အမစ္စုဒ္ဓေယ္ယံ၊ သေမင်း၏ တည်ရာမဟုတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ ပဋ္ဌေန္တိ၊ မေးလျှောက်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ ပုဗ္ဗော၊ မေးအပ်သော။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ သစ္စံ၊ မဖောက်မပြန်မှန်၏။ နိဗ္ဗဟတိ၊ ဥပဓိ-မရှိ။ တံ၊ ထိုသဘောတရားကို။ အက္ခာမိ၊ ပြောဆိုတော်မူ၏ ?။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဘဒ္ဒေ၊ ထား။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဂါမသာ ဝါ၊ ရွာ၏ရင်း။ နိဂမသာ ဝါ၊ နိုင်ငံ၏ ရင်း။ အဝိဒူရေ၊ ၌။ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတြ၊ ထိုရေကန်၌။ ကဏ္ဏဝေါ၊ ပုဇွန်လုံးသည်။ အသာ၊ ရှိရာ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရား။ အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာ ကုန်သော။ ကုမာရကာ ဝါ၊ သတိုးသားငယ်တို့သည်ရင်း။ ကုမာရိကာယော ဝါ၊ သတိုးသျှီးငယ် တို့သည်ရင်း။ တမှာဂါမာ ဝါ၊ ထိုရွာမှရင်း။ တမှာနိဂမာ ဝါ၊ ထိုနိုင်ငံမှရင်း။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ သာ ပေါက္ခရဏီ၊ ထိုရေကန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏ ။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမေယျုံ၊ ကပ်ကုန်ရာ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်ကုန်ပြီး၍။ တံ ကဏ္ဏံ၊ ထိုပုဇွန်လုံးကို။ ဥဒကာ၊ ရေမှ။ ဥဒ္ဓရိတ္တာ၊ ထုတ်၍။ ထလေ၊ ကျည်းကုန်း၌။ ပတိဋ္ဌပေယျုံ၊ ထားကုန်ရာ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ထား။ သောကဏ္ဏဝေါ၊ ထိုပုဇွန်လုံးသည်။ ယံယဒေဝ အင်္ဂံ၊ အကြင်အကြင်လက်မကိုသာလျှင်။ အဘိနာမေယျ၊ အထက်သို့မူလည်း ထောင်ပြားအုံ့။ တံ တဒေဝ၊ ထိုထိုလက်မကိုသာလျှင်။ ဧဝေဝ ကု မာရကာ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ တာ ကုမာရိကာယော ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ကဋ္ဌေန ဝါ၊ သစ်သား ချောင်းဖြင့်ရင်း။ ကထလာယ ဝါ၊ ကျွောက်စစ်အိုးခြမ်းဖြင့်ရင်း။ သဠိုနေယျုံ၊ ဖြတ်မူလည်း ဖြတ်ကုန်ရာ၏။ သမ္ဘဇ္ဇေယျုံ၊ ချိုးမူလည်း ချိုးကုန်ရာ၏။ သမ္ပလိဘဇ္ဇေယျုံ၊ ဖဲ့မူလည်း ဖဲ့ကုန် ရာ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ထား။ ဧवं ဟိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သောကဏ္ဏဝေါ၊ ထိုပုဇွန်လုံးသည်။ သဠိုနေဟိ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီးသော။ သမ္ဘဇ္ဇေဟိ၊ ချိုးအပ်ကုန်ပြီးသော။ သမ္ပလိဘဇ္ဇေဟိ၊ ဖဲ့အပ် ကုန်ပြီးသော။ သမ္ဘေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ လက်မတို့ဖြင့်။ တံ ပေါက္ခရဏိं၊ ထိုရေ ကန်သို့။ ဩတရိတ္တုं၊ ဆင်းအုံ့သောငါ။ အဘမ္ဘော၊ မယိုက်။ ဘဒ္ဒေ၊ ထား။ ဧဝं ခေါ၊ ဝိ အတ္ထသာလျှင်။ ဝိသုကာယိကာနိ၊ မာရ်၏ တံကျင်သဖယ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိသေဝိတာနိ၊ ဆန့်ကျင် သဖြင့် မှီဝဲအပ်ကုန်သော။ ဝိပ္ပန္နိတာနိ၊ တုန်လှုပ်စေအပ်ကုန်သော။ ယာနိကာနိစိ၊ အကြင်အမှတ် မရှိကုန်သော မာရ်နတ်၏ အမူအရာတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တာနိ သမ္ဘာနိ၊ ထိုအလုံးစုံတို့ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သဠိုနာနိ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ သမ္ဘဇ္ဇာနိ၊ ချိုးအပ်ကုန်ပြီ။ သမ္ပလိဘဇ္ဇာနိ၊ ဖဲ့အပ်ကုန်ပြီ။ ဘဒ္ဒေ၊ ထား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဩတာရုပေက္ခော၊ အခွင့်အလမ်းကို ရှုသည်ဖြစ်၍။ (ယဒိဒं နိပါတ်မျှ။) ပုန၊ တဖန်။ ဘဂဝန္တं၊ ဖြတ်စွာဘုရား

၁။တံ မဂ္ဂံ ယံ နိဗ္ဗဟတိ ဟု ရှိသောအလို၊ ယံ၊ အကြင်အရိယာမဂ်လမ်းဖြင့်။ နိဗ္ဗဟတိ၊ ဥပဓိကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့။ (ဂဠ္ဆတိ၊ ရောက်၏။) တံ မဂ္ဂံ၊ ထိုအရိယာမဂ်လမ်းကို။ အက္ခာမိ၊ ၏ ဟုပေး။

သို့။ ပသေနဒိမင်းတို့၊ ကပ်ခြင်းငှါ။ အဘဘေဝ၊ မထိုက်။ ဤတို၊ ဤသို့လျှောက်၏[1]။ အလ ဃေ၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ ၌—

"ဝါယသော၊ ကျိုးသည်။ မေဒဝဏ္ဏ၊ အဆိုခံနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ ပါသာဏ၊ ကျောက်ခဲကို။ (ဒီသွား၊ မြင်၍။) ဧတ္ထ၊ ဤအဆိုခံနှင့်တူသောအဆင်းရှိသောကျောက်ခဲ၌။ မုဒုံ၊ နူးညံ့ချိုမြသော အရသာကို။ အပိဝိနေမ၊ ရသော်ရကုန်ရာ၏။ အဿာဒနာ၊ သာယာမှုယ်သည်။ အပိ သိယာ၊ ဖြစ်သော်ဖြစ်ရာ၏။ (ဤတို၊ ဤသို့နလုံးပြု၍။) အနုပရိယဂါ၊ အစဉ်လိုက်ရာ၏[2]။

ဝါယသော၊ ကျိုးသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအဆိုခံနှင့်တူသောကျောက်ခဲ၌။ အဿာဒံ၊ သာယာဖွယ်ကို။ အလဒ္ဓါ၊ မရရှိ။ ဧတ္ထာ၊ ဤအဆိုခံနှင့်တူသော ကျောက်ခဲမှ။ အပဏ္ဏမေ၊ ဖ်ားရာ၏။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ကာကောဝ၊ ကျိုးကဲ့သို့။ သေလံ၊ ကျောက်နှင့်တူသောရှင်ဂေါတမကို။ အာသဇ္ဇ၊ ထိပါး၍။ (တတ္ထ၊ ထိုကျောက်ခဲနှင့်တူသောရှင်ဂေါတမ၌။ အဿာဒံ၊ ကို။ အလဒ္ဓါ၊ ၍။) ဂေါတမာ၊ ကျောက်ခဲနှင့်တူသော ရှင်ဂေါတမမှ။ နိဗ္ဗဇ္ဇ၊ ငြီးငွေ့စိတ်ပျက်၍။ အပေမာတိ၊ ဖဲကုန်တော့အံ့" ဟူကုန်သော။ ဣမာနိ ဗြဟ္မဏိ-ယာ ဂါထာယော၊ ဤငြီးငွေ့စိတ်ပျက်ဖွယ် ဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

၅-မာရဓီတုသုတ်

ဝမ်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ ၌။ ဣမာနိ ဗြဟ္မဏိယာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိတ္မာ၊ ရွတ်ဆိုပြီး၍[3]။ တမှာဌာနာ၊ ထိုအရပ်မှ။ အပဏ္ဏမ္ဘု၊ ဖဲ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေး၌။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်-ဝယ်ဖြင့်။ တုဏှီဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်။ မဟာဘူတော၊ အရှိန်အစောမဲ့သည်ဖြစ်၍။ ပတ္ထဂ္ဂေ၊ ချအပ်သောပခုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ အဝေဟမ္ဘေ၊ အောက်သို့မျက်နှာချလျက်။ ပဗ္ဗာ-ယဇ္ဇာ၊ ကြံမိုင်လျက်။ အဗ္ဗဠှိတာနော၊ ပညာညာဏ်မရှိသည်ဖြစ်၍။ ကဋ္ဌေန၊ သစ်သားချောင်းဖြင့်။ ဘူမိ၊ မြေကို။ ဝိလိခဇ္ဇော၊ ခြစ်လျက်။ နိသီဒိ၊ နေပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ တဏှာ စ၊ တဏှာဝင်း။ ဃရတီ စ၊ အရတီဝင်း။ ရဂါ စ၊ ရဂါဝင်း။ မာရဓီတရော၊ မာရ်မင်း၏ သမီးတို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ သု၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၌။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို—

"တာတ၊ ဖခင်။ ကေန၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဒုမ္မနော၊ နလုံးမသာယာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကံ ပုရိသံ၊ အဘယ်ယောကျ်ားကို။ (ပဠိစ္စ၊ စွဲ၍။) သောစသိ နု၊ စိုးရိမ်ပူပန်ဘီသနည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ အာရညံ၊ တောင်္ခနေသော။ ကုဋုရံ၊ ဆင်ကို။ ဗန္ဓိတ္မာ၊ ပ္ပနောင်၍။ အာနယန္တိ ဗ္ဗဝ၊ ဆောင်ယူကုန်သကဲ့သို့။ ရုဂပါ-

---

၁။ မ နိ ၁-စာမျက်နှာ ၂၃၇-စုဋ္ဌသရူပသုတ်ဖွင့်လည်း ရှု။

၂။ အနုပရိယဂါတိ အာဒီသု ကိဗျာပိ အတိတဝစနံ ကတံ အဝေ္ဓာ ပန ဝိကပ္ပဝသေန ဝေဒိတဗ္ဗော။ ပ။ အနုပရိဂစ္ဆေယျ။ ၌။ ဝိကပ္ပဝသေန ဝေဒိတဗ္ဗော ဩပယ္ယပရိကပ္ပဝိသယတ္တာ ဘဝေ ကိရိယာပဒေ ဘေနာဟ အနုပရိဂစ္ဆေယျာတိ။ ဋီ။

၃။ အဘာသိတ္မာတိ ဣဒ္ဓ ဘဂဝေါ နိပါတမတ္တံ။ ၌။

သေနဲ့၊ ရှာဂတည်းဟူသော ကျေးဇူးကွင်းဖြင့်။ ဗန္ဓိတ္တာ၊ ဖွဲ့နှောင်ရှိ။ အာနယိသဟမ၊ ဆောင်ယူကုန်အံ့။ ကေ၊ သင်ဖခင်၏။ ဝသဝဂါ၊ အလိုသို့လိုက်သည်။ ဘဝိသတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့” ဟူသော ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဗဘာသိ သု၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။

(ဓီတရော၊ သမီးတို့။ သော၊ ထိုယောဂျားသည်။) လောကေ၊ လောကတွင်။ အရဟံ၊ ကိလေသာတို့မှ ကင်းဝေးတော်မူသော။ သုဂတော၊ ဘုရားရှင်တည်း။ ရာဇေန၊ ရှာဂတည်းဟူသောကျေးဇူးကွင်းဖြင့်။ နဿဝါနယော၊ လွယ်ကူစွာ ဆောင်ယူအပ်သူမဟုတ်။ မာရဝေယျ၊ မာရ်၏တည်ရာ တောဘုမ္မကဝင်္ဂကို။ အတိက္ကန္တော၊ လွန်မြောက်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါ သည်။ ဘုသံ၊ ပြင်းပြစွာ။ သောစামি၊ စိုးရိမ်ပူပန်မိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မာရ်နတ်က ပြောဆိုပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ တဏှာ စ၊ ရင်း။ အရတိ စ၊ ရင်း။ ရဂါ စ၊ ရင်း။ မာရဓီတရော၊ မာရ်မင်း၏သမီးတို့သည်။ ယေန၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ ၁ သု၊ ကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “သမဏ၊ ရဟန်း။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေရင်း၌။ ပရိစာရေမာတိ၊ လုပ်ကျွေးပါကုန်အံ့” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယထာ၊အကြောင်အကြောင်းကြောင့်။ (တံ အနက် မဲ့။) အနုတ္တရေ၊ မိမိထက်မြတ်သောတရားမရှိသော။ ဥပဓိသင်္ခယေ၊ ဥပဓိ၏ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၌။ ဝိမုတ္တော၊ အာဝဇ္ဇပြုသောအားဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်တော်မူပြီ။ တထာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ နု မနသာကာသိ၊ (မာရ်နတ်သမီးတို့၏ စကားကို) နှလုံးသွင်းတော်မမူ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ တဏှာ စ၊ ရင်း။ အရတိ စ၊ ရင်း။ ရဂါ စ၊ ရင်း။ မာရဓီတရော၊ တို့သည်။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်သို့။ အဟက္ကမုံ၊ ဖဲ၌။ “ပုရိသာနံ၊ ယောဂျားတို့၏။ အဓိပ္ပါယာ၊ အလိုအာသာတို့သည်။ ဥစ္စာဝစာ ခေါ၊ အထူးထူး အပြားပြား မျိုးကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ကေသတံ ကေသတံ၊ တရုစီ တရုစီ။ ကုမာရိဝဏ္ဏသတံ၊ သတိုးသမီးအသွင် အတွေ့ဘောတရုကို။ အဘိနိမ္မိနေယျာမ၊ ဖန်ဆင်းရကုန်မူကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်းစွ” ဟု၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမစိန္တေသုံ၊ အညီအညွတ်ကြံစည်ကုန်ပြီ။ ဣတိ ခေါ၊ ဌ။ တဏှာ စ၊ ရင်း။ အရတိ စ၊ ရင်း။ ရဂါ စ၊ ရင်း။ မာရဓီတရော၊ တို့သည်။ ကေသတံ ကေသတံ၊စီ။ ကုမာရိဝဏ္ဏသတံ၊ ကို။ အဘိနိမ္မိနိတ္တာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ယေန၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ ၁ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။“သမဏ၊ ရဟန်း။ မယံ၊ တို့သည်။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေရင်း၌။ ပရိစာရေမာတိ၊ လုပ်ကျွေးပါကုန်အံ့” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ တမ္မိ၊ ထိုလျောက်ထားသော စကားကိုလည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယထာ၊ ကြောင့်။ အနုတ္တရေ၊ သော။ ဥပဓိသင်္ခယေ၊ ၌။ ဝိမုတ္တော၊ ပြီ။ တထာ၊ ကြောင့်။ နု မနသာကာသိ၊ မမူ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ တဏှာ စ၊ ရင်း။ အရတိ စ၊ ရင်း။ ရဂါ စ၊ ရင်း။ မာရဓီတရော၊ တို့သည်။ ဧကမန္တံ၊ သို့။ အဟက္ကမုံ၊ ၌။ “ပုရိသာနံ၊ တို့၏။ အဓိပ္ပါယာ၊ တို့သည်။ ဥစ္စာဝစာ ခေါ၊ ကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ကေသတံ ကေသတံ၊ တရုစီ တရုစီ။ အဝိဇာတဝဏ္ဏ-သတံ၊ သားမဖွားသေးသော မိန်းမအသွင် အတွေ့ဘောတရုကို။ အဘိနိမ္မိနေယျာမ၊ ဖန်ဆင်းရကုန်မူကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်းစွ”ဟု၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမစိန္တေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ တဏှာ စ၊ ရင်း။ အရတိ စ၊ ရင်း။ ရဂါစ၊ ရင်း။(ဣတိ၊ ဤသို့။) မာရဓီတရော၊ တို့သည်။ ကေသတံ

ကောသတ်၊ တရုမိ ဟရုမိ။ပ။ သကိ ံ ဝိဇေတဝဏ္ဏာသတ်၊ တဂ်ကြိမ်သားဖွားပြီးသော ပိန်းမအသွင် အတ္တဘောတရုကို။ပ။ ဒုဝိဇေတဝဏ္ဏာသတ်၊ နှစ်ကြိမ်သားဖွားပြီးသော ပိန်းမအသွင် အတ္တဘောတရုကို။ပ။မဇ္ဈိမိတ္ထိဝဏ္ဏာသတ်၊ မဇ္ဈိမအရွယ်မိန်းမအသွင် အတ္တဘောတရုကို။ပ။ မဟိတ္ထိဝဏ္ဏာသတ်၊ အရွယ်ကြီးသော မိန်းမအသွင် အတ္တဘောတရုကို။ အဘိနိမ္မိနေယျာမ၊ ဖန်ဆင်းရကုန်မူကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်းစွာဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ သမစိန္တေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ပ။ မဟိတ္ထိဝဏ္ဏသတ်၊ အရွယ်ကြီးသော မိန်းမအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော အတ္တဘောတရုကို။ အဘိနိမ္မိ-နိတ္မာ၊ ဖန်ဆင်းချီ။ ယေန၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ နု မနုသာကာသိ၊ မမူ။ အထ ခေါ၊ဌ်။ တဏှာ စ၊ ဂုင်း၊ အရတိ စ၊ ဂုင်း။ ရဂါစ၊ ဂုင်း။ မာရဓီတရော၊ တို့သည်။ ကေမန္တံ၊ သို့။အပဏ္ဏမ္မ၊ ၍။ "နော၊ ငါတို့၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ 'အရဟံ။ပ။ ဘုသန္တို၊ ဘုသ်ဟူသော'စကားကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီး (တံ၊ ထိုစကားသည်။) သစ္စံကိရတိ၊ မလွဲကေန်မှန်ပေ၏" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ဆိုကုန်ပြီ။

ဟိ၊ မှန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အဝိတရာဂ၊ မကင်းသော ရာဂရှိသော။ ယံ သမဏံ ဝါ၊ အကြင် ရဟန်းကိုရင်း။ ယံ ပြာဟ္မဏံ ဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားကိုရင်း။ ဣမိနာ ဥပဏ္ဍ မေန၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော လုံ့လမျိုးဖြင့်။ဥပဏ္ဍမေယျာမ၊ လုံ့လထုတ်ကုန်ကြားအုံ့။ အဿ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏား၏။ ဟဒယံ ဝါ၊ ရင်သည်မူလည်း။ဖလေယျ၊ ကွဲရာ၏။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဥဏ္ဏလောဟိတံ ဝါ၊ သွေးပူသည်မူလည်း။ ဥဂ္ဂဠေယျ၊ အန်ထုတ်ရာ၏။ ဥမ္မာဒံ ဝါ၊ ရူးသွပ်ခြင်းသို့မူလည်း။ ပါပုဏေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ စိတ္တကွေပံ ဝါ၊ စိတ်ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့မူလည်း။ ပါပုဏေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဝါ ယန၊ သို့မဟုတ်။ လုတော၊ ပြတ်နုတ်အပ်ပြီးသော။ ဟရိတော၊စီမံစိုသော။ နဋ္ဌော၊ ကျ။ သည်။ ဥဃုဃတိ သေယျထာ၊ အတွင်းမှခြောက်သွေ့သကဲ့သို့။ ဝိသုဃတိ သေယျထာ၊ အပြင်မှ ခြောက်သွေ့သကဲ့သို့။ မိလာယတိ သေယျထာ၊ ညှိုးနွမ်းသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ထို့အတူသာလျှင်။ ဥဃုဃေယျ၊ အတွင်းမှ ခြောက်သွေ့ရာ၏။ ဝိသုဃေယျ၊ အပြင်မှ ခြောက်သွေ့ရာ၏။ မိလာလေယျ၊ ညှိုးနွမ်းရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။

[1] အထ ခေါ၊ ဌ်။ တဏှာ စ၊ ဂုင်း။ အရတိ စ၊ဂုင်း။ ရဂါ စ၊ဂုင်း။ မာရဓီတရော၊ တို့သည်။ ယေန၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ ံ သု၊ ကုန်ပြီ။ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ကေမန္တံ၊ ဌ်။ အဋ္ဌံသု၊တည်ကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ဌ်။ ဌိတာ ခေါ၊သော။ တဏှာ မာရဓီတာ၊ တဏှာ မည်သော မာရ်မင်း၏သမီးသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သောကာဝတိဏ္ဏော။ပ။ ကေနစိ တေတိ၊ ကေနစိ တေ ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗျာဘာသိ၊လျှောက်ပြီ။

(အနက်ကို မာရသံယုတ် တတိယဝဂ် သတ္တဝဿာနုဗန္ဓသုတ် စာပိုဒ် ၁၆၀-၌ ရေးခဲ့ပြီ။)

(တဏှေ၊ တဏှာ။) ပိယသာတရူပ်၊ ချစ်အပ် သာယာအပ်သောရူပ် ဟုဆိုအပ်သော။ သေနံ၊ ကိလေသာစစ်သည်ကို ၂။ ဗေတ္တာန၊ အောင်ပြီး၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧကော၊ တယောက်ထီးတည်း။ ဗျာယံ၊ဗျာယာမ်ထီးတည်း။ အတ္ထသ ပတ္ထိ ံ၊ စင်စစ်အကျိုးစီးပွါး သို့ ရောက်ခြင်းဟူသော။ ဟဒယသ သန္တိ ံ၊ စိတ်နလုံး၏ ငြိမ်းအေးခြင်းဟူသော။ သုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို၊အနုဗောဓိ ံ၊ အစဉ်အားဖြင့်သိတော်မူပြီ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧနေန၊ လွန်ဘုရား။ သက္ခိ ံ၊ မျက်မှောက်ကို။ ဝါ၊အသွေးခင်ပွန်းမွဲခြင်းကို။ နု ကရောမိ၊

၁။ သေနန္တိ ကိလေသဿနံ။ဋ္ဌ။ ကိလေသသေနန္တိ ကာမဂုဏသင်္ခါတံ ပဌမံ ကိလေသဿနံ။ဋီ။

မပြု။ ပေ၊ ငါ၏။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက် သူနှင့်တကွ။ သဂ္ဂိ၊ မျက်မှောက်သည်။ ဝါ၊ မိတ်ဆွေမဲ့ခြင်းသည်။ နု သမ္ဘဒေတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ၎င်္ဂ။ အရတိမာရဓီတာ၊ အရတိ မည်သော မာရ်မင်း၏ သမီးသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

"(သမဏာ၊ ရဟန်း။) ဣဓ၊ ဤလောကင်္ဂ။ ကထံဝိဟာရိဗဟုလော၊ အဘယ်အခြင်းအရာဖြင့် မျှားစွာနေလေ့ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပဠောဃတိဏ္ဏော၊ ငါးဒွါရဖြင့် ဖြစ်သော ကိလေသာတည်းဟူသော ညြေးကို ကူးမြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော မနောဒွါရဖြင့်ဖြစ်သော ကိလေသာကို။ အတရိ၊ ကူးမြောက်ပြီးပါသနည်း။ ဗဟုလံ၊ မျှားစွာ။ ကထံ ဗျာယမိ၊ အဘယ်မည်သောဗျာယာမဖြင့် ဗျာယာမဝင်စားလေ့ရှိသော။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ကာမသညာ၊ ကာမသညာတို့သည်။ အလဒ္ဓ၊ အခွင့်မရကုန်မူ၍။ (ဆန်းကြောင့် ရဿ။) ပရိဗာဟိသု၊ ပြင်ပတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်ပါသနည်း" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗျာဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ (အလဒ္ဓယောဠ် ယောကား နိပါတ်မှု။)

(အရတိ၊ အရတိ။) ပဿဒ္ဓကာယော၊ စတုတ္ထဈာန်ဖြင့် ငြိမ်းပြီးသော အဿာသ-ပဿာသကာယရှိသော။ သုဝိမုတ္တစိတ္တော၊ အရဟတ္တဝိမုတ္တိဖြင့် ကောင်းစွာကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ပြီးသောစိတ်ရှိသော။ အသခ်ရာနော၊ သုံးပါးသော ကမ္မာဘိသင်္ခရတို့ကို မပြုသော။ ဆတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော။ အနောကော၊ ကိလေသာ၏ တည်ရာ အိမ်မရှိသော။ အဝိတဏ္ဏဗျာယီ၊ ဝိတက်မရှိသော စတုတ္ထဈာန်ဖြင့် နေလေ့ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဗေမ်း၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ နု ကုဟိ၊ ဒေါသဖြင့် အမျက်မထွက်။ နု သရတိ၊ ရာဂဖြင့် မအောက်မေ့။ နု ထိနော၊ မောဟဖြင့် မထိုင်းမှိုင်း။

ဣဓ၊ ၌။ ဧဝံ ဝိဟာရီ ဗဟုလော၊ ဤအခြင်းအရာဖြင့် မျှားစွာနေလေ့ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပဠောဃတိဏ္ဏော၊ ငါးဒွါရဖြစ်သော ကိလေသာတည်းဟူသော ညြေးကို ကူးမြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော မနောဒွါရဖြစ်သော ကိလေသာတည်းဟူသော ညြေးကို။ အတရိ၊ ကူးမြောက်ပြီ။ ဗဟုလံ၊ မျှားစွာ။ ဧဝံ ဗျာယမိ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်ဖြင့် ဝင်စားလေ့ရှိသော။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ကာမသညာ၊ ကာမသညာတို့သည်။ အလဒ္ဓ၊ အခွင့်မရကုန်၍။ ပရိဗာဟိသု၊ ပြင်ပတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဒုတိယ ခေါ၎င်္ဂ။ ရဂါ မာရဓီတာ၊ ရဂါမည်သော မာရ်နတ်သမီးသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ဒုတိယ—

"(သမဏ၊ ရဟန်း။) သတ္ထာ၊ ဆရာရဟန်းသည်။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ အဇ္ဈဂေ၊ ဖြတ်၍။ ဂဏသယ်စာရီ၊ ဂိုဏ်းသင်္ဘာအလယ်၌ လှည့်လည်လေ့ရှိ၏။ ဗဟူ၊ မျှားစွာကုန်သော။ သဒ္ဒါ စ၊ သဒ္ဒါတရားရှိသော တပည့်တို့သည်လည်း။ အဒ္ဓါ၊ မချတ်။ စရိသန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်လတ္တံ့။ အနောကော၊ ကိလေသာ၏ တည်ရာအိမ်မရှိသော။ အယံ၊ ဤဆရာရဟန်းသည်။ ဗဟုံ၊ မျှားစွာသော။ ဇနတံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ မစ္စုရာဇေ၊ သေမင်း၏ လက်မှ။ အဇ္ဈေဇ္ဇ၊ လုယက်၍။ ပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဖက်သို့။ နေဿတိ၊ ပို့ဆောင်လတ္တံ့" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗျာဘာသိ၊ ပြီ။

(ရဂေ၊ ရဂါ။) မဟာဝိဟာ၊ ကြီးသောလုံ့လမ္ဘကုန်သော။ ပဓာနကဟာ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ သဒ္ဓမ္မေန၊ သူတော်ကောင်းတရားဖြင့်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ နယန္တိ၊ ဦးဆောင်ကုန်၏။ မမ္မေန၊ သူတော်ကောင်းတရားဖြင့်။ နယမာနာနံ၊ ပို့ဆောင်ကုန်စဉ်။ (နယမာနာနန္တိ အနာဒရေ သာမိဝစနံ။ ဌိ။) ဝိဇာနတံ၊ ပညာရှိတို့အား။ ဥဿုယာ၊ ငြူစူစောင်းမြောင်းခြင်းသည်။ ကာ၊ အဘာယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ဠ။ တဏှာ စ၊ ဌင်း။ အရတိ စ၊ ဌင်း။ ရဂါ စ၊ ဌင်း။ မာရဓီတရော၊ တို့သည်။ ယေန၊ ဠ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ သု၊ ကုန်ပြီ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ တဏှာ၊ တဏှာကိုဌင်း။ အရတိ စ၊ အရတိကိုဌင်း။ ရဂဉ္စ၊ ရဂါကိုဌင်း။ မာရဓီတရော၊ မာရ်မင်းသမီးတို့ကို။ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တိယော၊ လာကုန်သည်ထို့ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍—

"ဟလာ၊ အမိုက်မတို့။ (တုမှေ၊ သင်တို့သည်။) ကုမုဒနာရေဟိ၊ ကြာရိုးတို့ဖြင့်။ ပဒ္ဒတ်။ တောင်ကို။ အဘိမတ္ထထ၊ ထိုးမွှေ့ကုန်ဘိ၏။ ဂိရိ ၊ တောင်ကို။ နခေန၊ လက်သည်းဖြင့်။ ခနထ၊ တူးဖြိုကုန်ဘိ၏။ အယော၊သံကို။ ဒန္တေဟိ၊သွားတို့ဖြင့်။ ခါဒထ၊ ကိုက်ခဲကုန်ဘိ၏။

သိရသိ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။ သေလံ၊ တောင်ထွဋ်ပမာအရှိသော ကျောက်ကို။ ဥဟာစ္စ၊ ရွက်၍။ ပါတာလေ၊ ပါတာလမည်သော ဝဲဩဃထ၌။ ဂါဓံ၊ထောက်တည်ရာကို။ သေထ ဣဝ၊ ရှာကုန်ဘိ၏သို့ဌင်း။ ဥရသာ၊ ရင်ဘတ်ဖြင့်။ ခါဏုံ၊ သစ်ငုတ်ကို။ အာသဇ္ဇ၊ ထိပါး၍။ နိမ္မိဇ္ဇ၊ ငြီးငွေ့စိတ်ပျက်၍။ အပေထ ဣဝ၊ ဖဲကုန်ဘိ၏သို့ဌင်း။ ဂေါတမာ၊ ဂေါတမမှ။ အပေထ၊ ဖဲကြဲကုန်ဘိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။

တဏှာ စ၊ တဏှာသည်ဌင်း။ အရတိ စ၊ အရတိသည်ဌင်း။ ရဂါ စ၊ ရဂါသည်ဌင်း။ ဒဒ္ဒလ္လမာနာ၊ ထွန်းတောက်ပကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဂဒ္ဓုံ၊ လာကုန်ပြီ။ မာလုတော၊ လေသည်။ ဘင်္ဂံ၊ အသီးတောင့်မှ လျှောကြွေကျသော။ တုလံ၊ လဲကို။ ပနုဒတိ ဣဝ၊ တိုက်လွှင့်သကဲ့သို့။ တာ၊ ထိုမာရ်နတ်သမီးသုံးယောက်တို့ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအပေါလည်ညောင်ပင်ရင်း၌။ ပနုဒိ၊ တိုက်လွှင့်တော်မူပြီ။

ဣတိယော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တသ၊ ထိုဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

သမ္မဟုလာ၊ သမ္မဟုလသုတ်။ သမိဒ္ဓိ စ၊ သမိဒ္ဓိသုတ်။ ဧကိဓိကံ၊ ဧကိဓိကသုတ်။ သတ္တဝဿာနိ၊ သတ္တဝဿာနုပနှသုတ်။ ဓီတရော၊ မာရဓီတုသုတ်။ ဣတိ၊ ဤ။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ မာရယဇ္ဈကံ၊ ဤ မာရသံယုတ် ငါးသုတ်အပေါင်းကို။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ် ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

မာရသံယုတ္တံ၊ မာရသံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၅-ဘိက္ခုနိသိပယုတ်

၁-အာဠဝိကာသုတ်

ဟင်္ဂ။ (ဝေ၊ မေ သုတ် စသည် ပေးမြဲ။) အထ ခေါ၊ ဌ။ အာဠဝိကာ၊ အာဠဝိပြည်၌ နေသော။ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမသည်။ ပုဗ္ဗဏ္ဏသမယ်၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတ္တာ၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဌ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရိတ္တာ၊ လှည့်လည်၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တာ၊ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲခွဲသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ဌ။ အနေဝန်၊ အမိုက်တောသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဝိဝေကတ္ထိနီ၊ ဆိတ်ငြိမ်စွာနေခြင်းကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ အာဠဝိကာယ၊ အာဠဝိပြည်၌ နေသော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းကို။ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ဖြစ်ခြင်းကို။ လောမဟံသံ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဝေကမှာ၊ ဆိတ်ငြိမ်စွာနေခြင်းမှ။ စာဝေတုကာ-မော၊ ရွှေ့လျောစေခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ဌ။ အာဠဝိကာ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ အာဠဝိကံ၊ သော။ ဘိက္ခုနိံ၊ ကို—

> "(အယ္ယေ၊ အရှင်မ။) လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တုံ၊ အရှင်မသည်။ ဝိဝေကေန၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းဖြင့်။ กึ ကာဟ-သိ၊ ဘာပြုရအံ့နည်း။ ကာမရတိယော၊ မွေ့လျော်ဖွယ် ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဘုဉ္ဇဿု၊ ခံစား လော့။ ပစ္ဆာနုတာပိနီ၊ နောက်မှတဖန်ပူပန်ခြင်းသည်။ မာ အဟူတိ၊ မဖြစ်စေလင့်" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ အာဠဝိကာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ "အယ်၊ ဣတ္ထိသူသည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘာယ်သူနည်း။ မနုဿော ဝါ၊ လူလော။ အမနုဿော ဝါ၊ နတ်လော။ ဂါထံ၊ ကို။ ဘာသတိ၊ ရွတ်ဆို၏" ဟူသော။ တေ၊ ဣတ္ထိအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ အာဠဝိကာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ "အယ်၊ ဣတ္ထိသူသည်။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ တည်း။ မမ၊ ငါ၏။ ဘယံ၊ ကို။ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ ကို။ လောမဟံသံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ ၍။ ဝိဝေကမှာ၊ မှ။ စာဝေတုကာမော၊ ၍။ ဂါထံ၊ ကို။ ဘာသတိ၊ ရွတ်ဆို၏" ဟူသော။ တေ၊ ဣတ္ထိအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ အာဠဝိကာ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ အယ်၊ ဣတ္ထိကား။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိ။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိ၍။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို—

> "ပမတ္တဗန္ဓု၊ မေ့လျော့သောသူတို့၏ အဆွေဖြစ်သော။ ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ နိဿရဏံ၊ ဝဋ္ဌဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ မေ၊ ငါသည်။ ပညာယ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာပညာဖြင့်။ သုဝိဿိတံ၊ ကောင်းစွာတွေ့ထိရရှိအပ်ပြီ။ တုံ၊ သင်သည်။ တံ ပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကို။ နဝေနာသိ၊ မသိ။

(ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။) ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ သတ္တိသူလူပမာ၊ လှံတံကျင်လျှင် ဥပမာရှိကုန်၏။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ အာသီ၊ ထိုကာမတို့၏။ အဓိကုန္ဓနာ၊ စဉ်းတီးတုံးနှင့် တူကုန်၏။ တို့၊ သင်သည်၊ ယံ ကာမရတိ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဗြဟ္မာသိ၊ ဆိုး၏။ သာ၊ ထိုထာမဂုဏ်၌မွေ့လျော်ခြင်းသည်။ မယှံ၊ ငါ၏။ အရတိ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ရာ မဟုတ်သည်။ အဟူတိ၊ ဖြစ်ပြီ" ဟူသော။ ဂါထာဟု၊ တို့ဖြင့်။ ပမ္ဘာသိ၊ တုံ့ပြန်ရှုတ် ဆိုပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ "အာဠဝိကာ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇာနာတိတိ၊ သိ၏" ဟု နှလုံးပြု၍။ ခုက္ခီ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသည်ဖြင့်၍။ ဒုမ္မနော၊ နှလုံး မသာယာသည်ဖြစ်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။

၂-သောမာသုတ်

ဝေဠု။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ သောမာဘိက္ခုနီ၊ သောမာ အမည်ရှိသော ရဟန်းမသည်။ပ။ ယေန၊ ၌။ အန္ဓဝနံ၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေ့သန်းအံ့သောဘုံ၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ အန္ဓဝနံ၊ သို့။ အဇ္ဇေဝ၊ ဂါဟေတ္မာ၊ ဝင်ရောက်၍။ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့သန်ခြင်းငှါ။ နိသီဒိ၊ နေပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ သောမာဟဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ ဘယံ၊ ကိုး။ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ ကို။ လောမဟံသံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ ဖြစ်၍။ သမာဓိမှာ။ သမာဓိ-တရားမှ။ စာဝေတုကာမော၊ ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ သောမာဘိက္ခုနီ၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၌။ သောမံ ဘိက္ခုနိံ၊ ကို—

"(အယျေ၊ ရှင်မ။) ဣသိဟိ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာတို့သည်။ ပတ္ထေန္တိ၊ ရောက်အပ် ရောက်ထိုက်သော။ ဒုရဘိသမ္ဘဝံ၊ အလွန်တရာဖြစ်နိုင်ခဲရောက်နိုင်ခဲသော။ ယံ တံ ဌာနံ၊ အကြင်အရပ်တည်ဖိုလ်ဟူသော အရပ်ဌာနသည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) တံ၊ ထို အရပ်တည်ဖိုလ်ဟူ သော အရပ်ဌာနသို့။ ဒုက္ခိုလပညာယ၊ လက်နှစ်သစ်မျှ နည်းလှသော ပညာရှိသော။ ဝါ၊ (ဇိုင်းဝင်ရာထမင်းချက်ရာ၌)လက်နှစ်ချောင်းတို့ဖြင့် သိနိုင်သောပညာရှိသော။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမသည်။ ပမ္ပေါတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ နု သက္ကာတိ၊ မစွမ်းနိုင်" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါမှ စာဝေတုကာမော ဂါထံ ဘာသတိတိအတိ အာဠဝိကာ သုတ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။) အထ ခေါ၊ ၌။ သော မာ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ပ။ မာရံ၊ ကို—

စိတ္တမ္ပိ၊ စိတ်ကို။ သုသမာဟိတေ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သည်ရှိသော်။ ဉာဏမ္ပိ၊ ဗလသမာပတ္တိဉာဏ်သည်။ ဝတ္တမာနမ္ပိ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ ဝိပဿတော၊ သိမြင်သော ဗုဒ္ဓိလ်အား။ ဣတ္ထိဘာဝေါ၊ မိန်းမ၏ အဖြစ်သည်။ ကိं ကယိရာ၊ ဘာပြုရာအံ့နည်း။ (မိန်းမအဖြစ်သည် ပဓာနမဟုတ် ဟူလို။)

အဟံ၊ ငါသည်။ ဣတ္ထီ၊ မိန်းမသည်။ အသ္မိတိ ဝါ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍သော်ရင်း၊ အဟံ၊ သည်။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ အသ္မိတိ ဝါ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍သော်ရင်း။ ယန၊ ထိုမှတပါး။

အဟ၊ သည်။ အည်၊ မိန်းမ ယောကျ်ားမှတပါးသော။ ကိဠိ၊တစုံတယောက် (နပုံး) သည်။ အသ္မိတိ ၁၊ ဖြစ်၏ဟူ၍ သော်၎င်း။ (အညသ္မိ = အည် + အသ္မိဟု ဖြတ်။) ငေ၊ ဤသို့ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းသည်။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏သန္တာန်၌။ နတ္ထိ၊ စင်စစ်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ ဝတ္တုံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့မ-ရောက်နိုင်ဟုဆိုခြင်းငှါ။ အရဟာတိတိ၊ ထိုက်၏" ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဠာဘာ-သိ၊ တို့ပြန်ရွတ်ဆိုပြီ။

(အထ ခေါ စသည် ပေးပြီ။)

၃-ကိသာဂေါတမီသုတ်

ဝ၆ဝ။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ မုနိသီဒိအထိပေးပြီ။ ကိသာဂေါ်တမီကို မာရ်နတ်က ပြောဆိုသည်သာ-ထူး၏။) အထ ခေါ၊ ၌။ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ပ။ ကိသာဂေါတမီ ဘိက္ခုနီ၊ ကို—

"(အယျေ၊ ရှင်မ။) တွဲ၊ သင်သည်။ မတပုတ္တာ၊ သေပြီးသောသားရှိသည်ဖြစ်၍။ ရုဒမ္ဘုခီဝိယ၊ ငိုကြွေးသော မျက်နှာရှိသော မိန်းမကဲ့သို့။ ဣဟ၊ ဤတယောက်ထီးတည်း။ ကိံ နုအာသိ၊ အဘယ့်ကြောင့် ဖြစ်ဘိသနည်း[1]။ ဣဟ၊ ဤတယောက်ထီးတည်း။ ဝန-မဠ္ဠတော၊ တောအလယ်သို့ဝင်ရောက်လျက်။ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို။ ဂဝေသသိ နု တိ၊ ရှာနေသလော" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ မှ စာရေတုကာမော ဂါထံ ဘာသတိတိ အထိ ပေးပြီ။) အထ ခေါ၊ ၌။ပ။ ကိသာ-ဂေါတမီ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ပ။ မာရံ၊ ကို—

"အာဝုသော၊ မာရ်နတ်၊ (အဟံ၊ ငါသည်။) အစ္ဆန္ဒံ၊ သား သေခြင်းဟူသောအဆုံးကို လွန်မြောက်လျက်။ မတပုတ္တာ၊ သေပြီးသောသားရှိသောဘူသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ပုရိသာ၊ ယောကျ်ားတို့သည်လည်း။ တေဒဠ္ဍိကာ၊ ထိုသား သေခြင်းလျင်အဆုံးရှိကုန်၏။ (တတ္ထ၊ ဧကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။) နု သောစামি၊ မစိုးရိမ်။ နု ရောဒါမိ၊ မငိုကြွေး။ တံ၊ သင့်ကို။ နု ဘာယာမိ၊ မကြောက်။

သမ္ဘတ္တ၊ ခပ်သိမ်းသောခန္ဓာ, အာယတန, ဘဝ, ယောနိ, ဂတိ တို့၌။ နန္ဒီ၊ တပ်ခြင်း တဏှာသည်။ ဝိဟတာ၊ ကင်းပြီ။ တမောခန္ဓော၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမှောင်ထုကို။ ပဒါလိတော၊ ညွှတ်ဖြင့်ဖျက်အပ်ပြီ။ မစ္စုနော၊ သေမင်း၏။ သေနံ၊ ကိလေသာစစ်သည်ကို။ ဝေတ္တွာန၊ အောင်ပြီး၍။ အနာသဝါ၊ ကင်းပြီးသောအာသဝရှိသည်ဖြစ်၍။ (အဟံ၊ ငါသည်။) ဝိဟရာမိတိ၊ နေ၏" ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဠာဘာသိ၊ ပြီ။

၄-ဝိဇယာသုတ်

ဝ၆၅။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ မှ နိသီဒိအထိ ပေးပြီ။ ဝိဇယာကို မာရ်နတ်က ဆိုသည်သာ ထူး၏။) အထခေါ၊ ၌။ပ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ပ။ ဝိဇယံ ဘိက္ခုနီ၊ ကို—

"အယျေ၊ အရှင်မ။ ဧဟိ၊ လာလော့။ တွဲ၊ ရှင်မသည်။ ဒဟရာ၊ ငယ်နုသေး၏။ ရှပဝတီ၊ အသက်ရှည်၏။ အဟဘူ၊ ငါသည်လည်း။ ဒဟရော၊ ငယ်နု၏။ သုသု၊ နှက်မည်း

၁။ကေမာသိတိ ကော အာသိ။ရှေ။ ကေမာသိတိ ဣဿ မကာရော ပဒသန္ဓိကရောသံယောဇကော ဧ ပုရိမ-ပဒေ ဝါ ရဿတ္တံ ပရပဒေ ဝါ ဒီဃတ္တန္တိ အာဟ "ကော အာသိ"တိ။ ဋီ။

သောသံရှိ၏။ ပဠူဂိုဏေန၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသော။ တုရိယေန၊ တူရိယာဖြင့်။ အဘိရုမာ-
မသေတိ၊ အလွန်ပျော်လျော်ကြကုန်ပို့" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဋ္ဌဘာသိ၊ ပြီ။
(အထ ခေါ မှ စာဝေတုကာမော ဂါထံ ဘာသတိတိ အထိ ပေးပြီ။) အထခေါ၊ ၌။ ဝိဇယာ
ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ပ။ မာရံ၊ ကို—

"မာရ၊ မာရ်နတ်။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်ရင်း။ သဒ္ဒါ၊ သဒ္ဒါရုံတို့သည်ရင်း။ ရသာ၊
ရသာရုံတို့သည်ရင်း။ ဂေါ၇ဗ္ဗာ၊ ဂေါ၇ဗ္ဗာရုံတို့သည်ရင်း။
မနောရမာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ချည်းတည်း။ တုယှော၀၊ သင့်အားသာလျှင်။ နိယျာတ-
ယာမိ၊ အပ်နှင်း၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေန၊ ထိုအာရုံငါးပါးဖြင့်။ နှ အတ္ထိကာ၊
အလိုမရှိ။

ဘိန္နနေန၊ ကွဲပျက်ခြင်းသဘောရှိသော။ ပဘင်္ဂနာ၊ မှန်မှန်ညက်ညက် ကြေပျက်ခြင်း
သဘောရှိသော။ ဣမိနာ ပူတိကာယေန၊ ဤအကောင်ပုပ်ဖြင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အနီ-
ယာမိ၊ ငြိုးငွေ့စက်ဆုပ်၏။ ယရုယာမိ၊ ရှက်နိုး၏။ ကာမတဏှာ၊ ကာမဂုဏ်၌ တပ်ခြင်း
ကို။ သမူဟတာ၊ အကြွင်းမဲ့ နုတ်အပ်ပြီ။

ရူပူပဂါ၊ ရူပဘုံသို့ ရောက်ကုန်သော။ ယေ သတ္တာ စ၊ အကြွင်းသတ္တ၀ါတို့ သည်ရင်း။
အရူပဗြဟ္မာယိနော၊ အရူပဘုံ၌တည်ကုန်သော။ ယေ သတ္တာ စ၊ အကြွင်းသတ္တ၀ါ တို့သည်ရင်း။
သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်သော။ ယာ သမာပတ္တိ စ၊ အကြင် ရှစ်ပါးသော လောကီဈာန်
သမာပတ်တို့သည်ရင်း။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) သမ္ဘတ္တ၊ အလုံးစုံသော ရူပဘ၀, အရူပဘ၀,
(ကာမဘ၀) လောကီဈာန်သမာပတ်တို့၌။ ဘဝေ၊ ဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟကို။
ဝိယဝေတာတိ၊ ပယ်ဖျက်အပ်ပြီ" ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဋ္ဌဘာသိ၊ ပြီ။
(အထ ခေါ စသည်ပေးပြီ။)

၅-ဥပ္ပလဝဏ္ဏာသုတ်

၁၆၆။ သာ၀တ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဥပ္ပလ၀ဏ္ဏာ၊ ဥပ္ပလ၀ဏ်အမည်ရှိသော။
ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ပ။ အညတရသ္မိံ၊ သော။ သုပုပ္ဖိတသာလရုက္ခမူလေ၊ အဖျားမှ စ၍ ကောင်းစွာ
ပွင့်သော အင်ကြင်းပင်ရင်း၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာ၀ေါ၊
သည်။ပ။ ဥပ္ပ လ၀ဏ္ဏံ ဘိက္ခုနိံ၊ ကို—

"ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမ။ တုဝံ၊ သင်သည်။ ကော၊ တယောက်ထီးတည်း။ သုပုပ္ဖိတဂ္ဂံ၊
အဖျားမှစ၍ ကောင်းစွာပွင့်သော အင်ကြင်းပင်သို့။ ဥပဂမ္မ၊ ကပ်၍။ သာလမူလေ၊ အင်
ကြင်းပင်ရင်း၌။ တိဋ္ဌသိ၊ ရပ်တည်၏။ တေ၊ ၏။ ဝဏ္ဏ၀ေတု၊ အဆင်းဓာတ်နှင့် တူသော။
ဝါ၊ သင့်လောက်လှသော။ ဒုတိယာ၊ နှစ်ယောက်မြောက်သည်။ နှ အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာ။
ဗာလေ၊ ပျိုမျစ်နုနယ် ရဟန်းမငယ်။ ဧတ္တကာနံ၊ သေသောက်ကြူးတို့ကို။ ဝါ၊ တို့မှ။ တုံ၊
သည်။ နှ ဘာယသိတိ၊ မကြောက်သလော" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဋ္ဌဘာသိ၊ ပြီ။
(အထ ခေါ မှ စာဝေတုကာမော ဂါထံ ဘာသတိတိ အထိ ပေးပြီ။) အထခေါ၊ ၌။ ဥပ္ပလ-
ဝဏ္ဏာ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ပ။ မာရံ၊ ကို—

"မာရ၊ မာရ်နတ်။ ဧတ္တကာနံ၊ သေသောက်ကြူးတို့၏။ သတံသဟဿာနိ၊ တသိန်း
တို့သည်။ ဣဓ၊ ဤရပ်သို့။ အာဂတာပိ၊ လာကုန်သော်လည်း။ တာဒိသကာ၊ သင်ကဲ့

သို့ သဘောရှိကုန်သည်။ ဘဝေယျုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ (ဝေ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။) လောမံ၊ အမွေးတချောင်းကိုမျှ။ နာ ဣဇ္ဈာမိ၊ မလှုပ်စေ။ နာ သန္ဓဿामိ၊ မထိတ်လန့်။ ကေဝလံ ပိ၊ တယောက်တည်းပင် ဖြစ်သော်လည်း။ တံ၊ သင့်ကို။ နာ ဘာယာမိ၊ မကြောက်။

သော အဟံ၊ ဤ ငါသည်။ အန္ဓရဝေယာမိ၊ ပုံးကွယ်အုံ့။ တေ၊ သင်၏။ ကုန္ဓိं ဝါ၊ ဝမ်းသို့မူလည်း။ ပဝိသာမိ၊ ဝင်အုံ့။ ပခုမန္ဓရကာယမှိ၊ မျက်ခုန်းကြားခ်ိန်လည်း။ ထိတ္ဌာမိ ။ တည်သော။ မံ၊ ငါ့ကို။ နာ ဒက္ခသိ၊ မမြင်နိုင်။

အာဝုသော၊ မာရ၊နတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ စိတ္တသိုဒ်၊ စိတ်ခ်။ ဝသီဘူတာ၊ ဖြစ်သော အလေ့အလာရှိသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို။ သုဘာဝိတာ၊ ကောင်းစွာ ပွါးအောင်ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗပဒ္ဒနမုတ္ထာ၊ အလုံးစုံသော အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ သင့်ကို။ (အဟံ၊ ငါသည်။) နာ ဘာယာမိတိ၊ မကြောက်” ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဘာသိ၊ ပြီး။

(အထ ခေါ စသည် ပေးပြီ။)

၆-စသာသုတ်

၁၄၇။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံမှ တေနုပသင်္ကမိအတိ ပေးပြီ။) ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ စသံ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ ၊ ကို။ “ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမ။ တုံ၊ သင်သည်။ ကိ နု၊ အဘယ်ကို။ နာ ရောစေသိတိ၊ မနှစ်သက်ပါသနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ မာရ၊နတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧဝတိ ခေါ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို။ နာ ရောစေမိ၊ မနှစ်သက်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုခ၏။

ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမ။ ကိ နု၊ အဘယ့်ကြောင့်။ (တုံ၊ သင်သည်။) ဧဝတိ ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းကို။ နာ ရောစေသိ၊ မနှစ်သက်ပါသနည်း။ ဧဝတော၊ ပဋိသန္ဓေနေသောသူသည်။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဘုဇ္ဇတိ၊ ခံစားရ၏။ ကော နု၊ ပညာနည်းသော အဘယ်သူ သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ‘ဘိက္ခုနီ၊ ဘိက္ခုနီမ။ တုံ၊ သင်သည်။ ဧဝတိ ၊ ပဋိသန္ဓေနေ ခြင်းကို။ မာရောစာတိ၊ မနှစ်သက်လင့်’ ဟူသော။ ဣတိ၊ ဤအယူကို။ အာဘယတိ၊ လှည့်ပတ်၍ ယူစေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မာရ၊နတ်က ပြောဆိုပြီ။

(ပါပိမ၊ မာရ၊နတ်။) ဧဝတဿ၊ ပဋိသန္ဓေနေသောသူ၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝတော၊ ပဋိသန္ဓေနေသောသူသည်။ ဒုက္ခာနိ၊ ဆင်းရဲတို့ကို။ ဖုသတိ၊ တွေ့ရ၏။ ပဒုံ၊ နှောင်ယှက်ခြင်းကိုလည်း။ ဝဓံ၊ သတ်ခြင်းကိုလည်း။ ပရိက္လေသံ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော ဥပဒ္ဒဝေါကိုလည်း။ ဖုသတိ၊ တွေ့ရ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧဝတိ ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို။ နာ ရောစယေ၊ မနှစ်သက်။

(ပါပိမ၊ မာရ၊နတ်။) ဘုဇ္ဇေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧဝတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို။ သမတိက္ကမ်၊ ကောင်းစွာ လွန်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ သမ္ဘဒုက္ခပဟာနာယ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲကို ပယ်ခြင်းငှါ။ အဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သစ္စေ၊ ပရုမတ္တသစ္စာ နိဗ္ဗာန်၌။ နိဝေသယိ၊ သွင်းတော်မူပြီ။

ရူပူပဂါ၊ ရူပဘုံသို့ကပ်ရောက်ကုန်သော။ ယေ စ သတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်ကား။ အရူပဒွာယိနော၊ အရူပဘုံ၌ တည်ကုန်သော။ ယေ စ သညာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်ရင်း။ (သန္ဓိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။) နိရောဓံ၊ နိရောဓသစ္စာကို။ အပ္ပဇာနန္တာ၊ မသိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပုနဗ္ဘဝံ၊ တဖန်ဘဝသို့။ အာဂန္တာရော၊ အပန်တဝဲလဲ လာရောက်ရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ စာလာဘိက္ခုနီက ပြောဆိုပြီ။

(အထ ခေါ စသည်ပေးပြီ။)

၇-ဥပစာလာသုတ်

၁၆၈။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ မဟေနုပသက်မိအထိ ပေးပြီ။) ဥပသက်မိတော၊ ၌။ ဥပစာလံ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊ ကို။ "ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမ။ တုံ၊ သင်သည်။ ကတ္တာ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇိတုကာမာ နုတိ၊ ဖြစ်လိုပါသနည်း" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ မာရ်နတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကတ္တာစိ၊ တစုံတခုသောအရပ်၌။ နခေါ ဥပ္ပဇ္ဇိတုကာမာ၊ မဖြစ်လို။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုပြီ။

ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမ။ တာဝတိ သာ၊ တာဝတိ သာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ယေ စ ဒေဝါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်ရင်း။ ယာမာ၊ ယာမာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ယေ စ ဒေဝါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်ရင်း။ တုသိတာ၊ တုသိတာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ယာ စာပိ ဒေဝတာ၊ အကြင်နတ်တို့သည်ရင်း။ နိမ္မာနရတိနော၊ နိမ္မာနရတိဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ဒေဝါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်ရင်း။ ဝသဝတ္တိနော၊ ဝသဝတ္တီဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ဒေဝါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်ရင်း။ (သန္ဓိ၊ ရှိကုန်၏။) တတ္တ၊ ထိုနတ်တို့၌။(တုံ၊ သင်သည်။) စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဏိဓေဟိ၊ ဆောက်တည်လော့။ ရတိ၊ မြေလျှောခြင်းကို။ ဟဒ္ဒုဘောဃသိ၊ ခံစားရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မာရ်နတ်က ပြောဆိုပြီ။

ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။ ထာဝတိ သာ၊ ကုန်သော။ ယေ စ ဒေဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ယာမာ၊ ကုန်သော။ ယေ စ ဒေဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ တုသိတာ၊ ကုန်သော။ ယာ စာပိ ဒေဝတာ၊ တို့သည်ရင်း။ နိမ္မာနရတိနော၊ ကုန်သော။ ယေ စ ဒေဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ဝသဝတ္တိနော၊ ကုန်သော။ ယေ ဒေဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ (သန္ဓိ၊ ကုန်၏။)တေ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ကာမ-ဗန္ဓနလဗ္ဘါ၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အနှောင်အပွဲမြင့် နှောင်ပွဲအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပုန၊ တဖန်။ မာရဝသံ၊ မစ္စုမာရ် ကိလေသာမာရ် ဒေဝပုတ္တမာရ်တို့၏ အလိုသို့။ ဧန္တိ၊ လာရောက်ကြကုန်၏။

သမ္ဘော၊ အလုံးစုံသော။ လောကော၊ လူအပေါင်းကို။ အာဒီပိတော၊ ရာဂမီးစသည်သည် တောက်လောင်စေအပ်ပြီ။ သမ္ဘော၊ အလုံးစုံသော။ လောကော၊ လူအပေါင်းကို။ ပဒိပိတော၊ အနိုးလွှတ်စေအပ်ပြီ။ သမ္ဘော၊ အလုံးစုံသော။ လောကော၊ လူအပေါင်းကို။ ပဇ္ဇာလိတော၊ အလျှံပြောင်ပြောင် လောင်စေအပ်ပြီ။ သမ္ဘော၊ အလုံးစုံသော။ လောကော၊ လူအပေါင်းကို။ ပကမ္ပိတော၊ ထုန်လှုပ်စေအပ်ပြီ။

ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အကမ္ပိတံ၊ ရာဂမီးစသည်သည် မတုန်လှုပ်စေအပ်။ အပဇ္ဇ-လိတံ၊ အလျှံပြောင်ပြောင် မတောက်လောင်စေအပ်။ အပုထုဇ္ဇနသေဝိတံ၊ ပုထုဇဉ်တို့သည်

မမှီဝဲအင်။ မာရဿ၊ မစ္စုမာရ် ဒေဝပုတ္တမာရ် ကိလေသမာရ်၏။ အဂတိ၊ ကျက်စားရာ မဟုတ်။ တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌။ မေ၊ ငါ၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ နိရတော၊ အပြီးမွေ့လျော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟု စာလာက ပြောဆို၏။

(အထ ခေါ် စသည်ပေးပြီ။)

ဂ-သီသုပစာထာသုတ်

ခ၆၉။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံမှ တေနုပသင်္ကမိ အတိ ပေးပြီ။) ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ သီသုပစာလံ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊ ကို။ "ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမ၊ တုံ၊ သင်သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ပါသဏ္ဍံ၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ကျောက်ကင်းကို ထောင်တတ်သော အယူဝါဒကို။ ရောစေသိ နု တိ၊ နှစ်သက်ပါသနည်း" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ မာရ်နတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူ၏။ ပါသဏ္ဍံ၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ကျောက်ကင်းကို ထောင်တတ်သော အယူဝါဒကို။ နု ခေါ် ရောစေမိ၊ မနှစ်သက်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။

(ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမ။ တုံ၊ သင်သည်။) ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်မှတ်၍။ မဂ္ဂေ၊ ဦးပြည်းသည်။ အသိနု၊ ဖြစ်သနည်း။ သမဏိ ဝိယ၊ ရဟန်းမကိုကဲ့သို့။ ဒိဿသိ၊ ရှုမြင်အပ်၏။ ပါသဏ္ဍံ၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ကျောက်ကင်းကို ထောင်တတ်သော အယူဝါဒကို။ နု ဝ ရောစေသိ၊ မနှစ်သက်သနည်း။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မောမူဟာ ဣဝ၊ အလွန်တွေဝေသကဲ့သို့။ စရသိ၊ ကျင့်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မာရ်နတ်က ပြောဆိုပြီ။

(ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။) ပါသဏ္ဍာ၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ကျောက်ကင်းကိုထောင်တတ်သော အယူဝါဒတို့သည်[1]။ ဣဓေဝ၊ ဤသာသနာတော်မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပတို့တည်း။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဒိဋ္ဌိသု၊ မိစ္ဆာအယူတို့၌။ ပသိဒန္တိ၊ ကပ်ငြိနှစ်မြှုပ်ကုန်၏။ (ပသီဒန္တိ သံသီဒန္တိ လဂ္ဂန္တိ။ ဌ။ ငုံလည်းရှု။) တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ မမ်ံ၊ တရားကို။ နု ရောစေမိ၊ မနှစ်သက်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ မမ္မဿ၊ သစ္စာလေးပါးတရား၌။ အကောဝိဒါ၊ မလိမ္မာကုန်။

သဏ္ဌကုလေ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုး၌။ ဇာတော၊ မွေးဖွားတော်မူသော။ (အတ္ထိ-နိပါတ်မှ။) ဗုဒ္ဓေ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်မူသော။ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော၊ ပြိုင်ဘက်ကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော။ သမ္ဗာဘိဘူ၊ အလုံးစုံသော ခန္ဓာအာယတန စသည်တို့ကို လွှမ်းမိုးတော်မူနိုင်သော။ မာရနုဒေါ၊ မစ္စုမာရ်စသည်ကို ပယ်နုတ်တော်မူပြီးသော။ သမ္ဗဒ္ဓ၊ အလုံးစုံသော ရာဂစသည်တို့၌။ ဝါ၊ မာရ်နတ်နှင့်စစ်ထိုးရာ၌။ အပရာဇိတော၊ ရှုံးထော်မမူသော။ ဝါ၊ အောင်တော်မူသော။

၁။ အဂတိ၌ စပ်ရိုက် ယတ္ထကို ဧကိုဏ်ဟယောဇနာသော်-ပိ၍ပြောင့်ထု၏။ ဌ-ဌ်ကား အာတိ ယတ္ထ မာရ-ဿာတိ ယတ္ထ ထုတ်ပ် မာရဿ အဂတိယုဒ္ဓ်ပင် ဖွင့်ဆို၏။

၂။ ပါသံ ခေါ်တိ ပါသဏ္ဍာ၊သဏ္ဍာန် စိတ္ထေသု ဒိဋ္ဌိပါသံ ခေါ်တိ အတ္ထော။ ဌ။ ပါသံ ခေါ်တိ ပါသံ သဒ္ဒေါ်၊ ယံသော ထတ္ထ ဒိဋ္ဌိပါသေ သတ္ထာန် စိတ္ထံ ပဋ္ဌမ္ဘူတံ ဟောတိ၊ ဧဝံ သဒ္ဒေါ်တိ အတ္ထော၊ ထဝ ဘူတာ ဧ ဧတ သတ္ထာန် စိတ္ထေ ဒိဋ္ဌာ ဝိယ ဟောန္တိ အာဟ "စိတ္ထေသု ဒိဋ္ဌိပါသံ ခေါ်တိ အတ္ထော"တိ၊ ဧသ ကတ္ထာ သမ္ဗေါ် ဗာဟိရကသမယော သန္ဓာယ ဥဒ္ဒသိယနာဒသုတ္ထေ "ဆန္နဝုတိ ပါသဏ္ဍာ"တိ ဝုတ္တံ။ ဌ။ ဤ ဌ-ရှိပုံ-အတိုင်း—ယေ၊ အကြင်အယူဝါဒတို့သည်။ ပါသံ၊ ဒိဋ္ဌိကျောက်ကင်းကို။ ခေါ်၊ ထောင်ထတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဧတေ၊ ထို့သည်။ ပါသဏ္ဍာ၊ မည်ကုန်၏ ဟုပြီ။ ပါသဏ္ဍအရ ဗာဟိရကသမယကိုကောက်။

သမ္ဘတ္တ၊ အလုံးစုံသော ခန္ဓာစသည်တို့၌။ မုတ္တော၊ စွဲလမ်းခြင်းမှ လွတ်မြောက်တော်မူသော။ အသိတော၊ တဏှာဖိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မီတော်မမူသော။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ သမ္ဘဝမဟာယံ၊ အလုံးစုံသော ကုသိုလ်တံ အကုသိုလ်တံတို့၏ကုန်ရာ အရယာတည်ဟိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီးသော။ ဥပဓိသခ်ယေ၊ ဥပဓိတို့၏ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၌။ ဝိမုတ္တော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်တော်မူသော။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသော တရားကို။ ပဿတိ၊ သိမြင်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ မယှံ၊ ငါ၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာတည်း။ တဿ၊ ထိုဆရာဘုရား၏။ သာဝကနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို။ ရောစေမိ၊ နှစ်သက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သီသုပစာလသုတ ပြောဆိုပြီး။

(အထ ခေါ စသည် ပေးပြီ။)

၉-သေလာသုတ်

ဘုဝ။ (သာဝတ္ထိနိဒါန်မှ နိသိဒိအထိ ပေးပြီ။) အထ ခေါ၊ ဌ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ပ။ သေထံ ဘိက္ခုနိံ၊ ကို—

"ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ ဣဒံ ဒိမ့်၊ ဤအတ္တဘောကို။ ပဏတံ၊ ပြုလုပ်ဖန်ဆင်းအပ်သနည်း။ ဒိမ္မဿ၊ အတ္တဘောကို။ ကာရကော၊ ပြုလုပ်ဖန်ဆင်းတတ်သောသူသည်။ ကုန၊ အဘယ်သူနည်း။ ကု၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဒိမ့်၊ အတ္တဘောသည်။ သမုဋ္ဌိတော နု၊ ဖြစ်သနည်း။ ကု၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဒိမ့်၊ အတ္တဘောသည်။ နိရုဇ္ဈတိ နု တိ၊ ချုပ်သနည်း" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ မှ စာဝေတုကာမော ဂါထံ သာသတိတိအထိ ပေးပြီ။) အထ ခေါ၊ ဌ။ သေလသာဝကိုနိ၊ သည်။ပ။ မာရံ၊ ကို—

"(ပါပိမ၊ မာရ၏နတ်။) ဣဒံ ဒိမ့်၊ ဤအတ္တဘောကို။ နု အတ္တကတံ၊ မိမိသည် ပြုလုပ်အပ်သည် မဟုတ်။ ဣဒံ အယံ၊ ဤဆင်းရဲ၏တည်ရာအတ္တဘောကို။ နု ပရကတံ၊ သူတပါးသည်လည်း ပြုလုပ်အပ်သည်မဟုတ်။ ယတော၊ အကြောင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သမ္ဘူတံ၊ ဖြစ်၏။ ယတ္ထ ဘဝတိ၊ အကြောင်းမဲ့ကျက်ခြင်းကြောင့် ။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။

ဧဝေတ္ထ၊ သယ်ဌ။ ဝုတ္ထံ၊ ဧကိုက်ယှိုးအပ်သော။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဗီဇံ၊ မျိုးစေ့ သည်။ ပထဝီရသဉ္စ၊ မြေတိမ်မြေသြဇာကိုရင်း။ သိနေဟဉ္စ၊ အစေးကိုရင်း။ ဥဒကသ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဝါ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဝိရူဟတိ ယထာ၊ ပေါက်သကဲ့သို့။

ဧवं၊ ထိုအတူ။ ခန္ဓာ စ၊ ခန္ဓာတို့သည်ရင်း။ ဝေဒနာ စ၊ ဝေဒနာတို့သည်ရင်း။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အာယတနာ စ၊ အာယတနတို့သည်ရင်း။ ဣမေ၊ ဤအလုံးစုံတို့သည်။ ယတော၊ အကြောင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သမ္ဘူတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယတ္ထ ဘဝတိ၊

၁။ ယတ္ထ ဘဝတိ ဟု ယတ္ထ နိရောဓေ နု ပဋ္ဌာယ ဝေဒနာ ဣဒ။ ယတ္ထ နိရောဓေ နု ဘတိ ဟု ဘဏ္ဍာသစ် ဟု ဘာသ ယတ္ထ နု အနုပ္ပါဒနိရောဓေ နု၊ ပဋ္ဌာယ ဝေဒနာ ဣတိ ဘဏ္ဍာသစ် ကိလေသာဘိသင်္ခါရတို့ပယ်ပယ်သော ဝေဒနာ ဣတိ ဘာဝေန၊ အပဋ္ဌာယ ဘာဝုပဟတ ဝေဒနာ ဣတိ အတ္ထော ။ ဣဒံ ဘဏ္ဍာ ဟူသော ယတ္ထ, ဘဝ-သောဘဝကိလေသာ ဝေသော ပဋ္ဌာယနှစ်ပါးကို "ယတ္ထ" ဟုဟူ၏ ။

အကြောင်းမ်ားကြောင့်။ နိဗ္ဗဒေရောတိ၊ ချုပ်ကုန်၏"ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟု၊ တို့ပြောင့်။ ပမ္ဘာဘာသိ၊ တို့ပြန်ရှုတ်ဆိုပြီ။

(အထ ခေါ် စသည် ပေးပြီ။)

ခဝ-ဝဇီရာသုတ်

ခဝ။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ မ နိသိဒိအသိ ပေးပြီ။) အထ ခေါ်၊ ဌ။ ပါပိမာ၊ သော။ မ်ာရော၊ သည်။ပ။ ဝဇိရံ ဘိက္ခုနိ ံ၊ ကို—

(အယျေ၊ အရှင်မ။) ကေန၊ အာဘယ်သူသည်။ အယံ သတ္တော၊ ဤသတ္တဝါကို။ ပဏာတော၊ ပြုလုပ်အပ်သနည်း။ ကုဝံ၊ အာဘယ်သူသည်။ သတ္တာဃ၊ သတ္တဝါကို။ ကာရ-ကော၊ ပြုလုပ်တတ်သနည်း။ ကုဝံ၊ အာဘယ့်ကြောင့်။ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်။ သမုပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သနည်း။ ကုဝံ၊ အာဘယ့်ကြောင့်။ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်။ နိဗ္ဗဒေတိ၊ ချုပ်ငြိမ်းသနည်း" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဋ္ဌာဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ်မှ စာရေတုကာမော ဂါထံ ဘာသတိ အထိ ပေးပြီ။) အထ ခေါ်၊ ဌ။ ဝဇိရာ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ပ။ မာရံ၊ ကို—

"မာရ၊ မာရ်နတ်။ (တံ၊ သင်သည်။) ကိ ံ၊ အာဘယ်ကို။ သတ္တောတိ၊ သတ္တဝါဟု၏။ ပဒေသိ နု၊ ယုံကြည်သနည်း။ တေ၊ သင်၏။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မိစ္ဆာအယူသည်။ အသိနု၊ ဖြစ်သနည်း။ အယံ၊ ဤသတ္တဝါသည်။ သုဒ္ဓသင်္ခါရပုဉ္ဇော၊ သက်သက် သင်္ခါရတရားအစုတည်း။ ဣတိ၊ ဤသင်္ခါရတရားအစု၏။ သတ္တော၊ သတ္တဝါကို။ နု ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် မရဟပ်။

အင်္ဂသမ္ဘာရာ၊ လှည်းသန့်, ဝင်ရိုး စသော အစိတ်အင်္ဂါတို့ စုပေါင်းမိသောကြောင့်။ ရထော ဣတိ၊ ရထားဟူ၏။ သဒ္ဒေါ၊ သဒ္ဒါ (ဝေါဟာရ) သည်။ ဟောတိ ယထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧवं၊ ထို့အတူ။ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာငါးပါးထို့သည်။ သန္တေသု၊ ထင်ရှားရှိကုန်သော်။ သတ္တောတိ၊ သတ္တဝါဟူ၏။ သမုတိ၊ သမုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဟိ၊ မှန်၏။ ဒုက္ခမေव၊ ပဋ္ဌာနာဟူသော ဆင်းရဲသည်သာလျှင်။ သမ္ဘောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခံ၊ ပဋ္ဌာနာဟူသော ဆင်းရဲသည်။ တိဋ္ဌတိ စ၊ ထည်လည်း တည်၏။ ဝေတိ စ၊ ချုပ်လည်း ချုပ်၏။ ဒုက္ခာ၊ ပဋ္ဌာနာဟူသော ဆင်းရဲမှ။ အညတြ၊ ကင်းရှိ။ နု သမ္ဘောတိ၊ မဖြစ်။ ဒုက္ခာ၊ ပဋ္ဌာနာဟူသော ဆင်းရဲမှ။ အညံ၊ တပါးသည်။ နု နိဗ္ဗဒေတိ၊ ချုပ်သည် မဟုတ်"ဟူကုန်သော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ပမ္ဘာဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ် စသည် ပေးပြီ။)

ဘိက္ခုနီသံယုတ္တံ၊ ဘိက္ခုနီသံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

တသာ၊ ထိုဘိက္ခုနီသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

အာဠဝိကာ စ၊ အာဠဝိကာသုတ်။ သောမာ စ၊ သောမာသုတ်။ ဂေါတမီ၊ ကိသာ ဂေါတမီသုတ်။ ဝိဇယာ၊ ဝိဇယာသုတ်။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ စ၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာသုတ်။ စာလာ စ၊ စာလာသုတ်။ ဥပစာလာ၊ ဥပစာလာသုတ်။ သီသုပစာလာ စ၊ သီသုပစာလာသုတ်။ ဝဇိရာယ၊ ဝဇိရာသုတ်နှင့်တကား။ သေလာ၊ သေလာသုတ်။ ဣတိ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၆-ကြဟ္မဒသံယုတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-ကြဟ္မာယာနသုတ်

၁၇၂။ (ဧवं မေ သုတं ပေးမြဲ။) ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ဠ္ဍ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥရုဝေလာယံ၊ ဥရုဝေလတောဠ္ဍ။ နေရဉ္ဇရာယာ၊ နေရဉ္ဇရာအမည်ရှိသော။ နဒ္ဒာ၊ မြစ်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနားဠ္ဍ။ အဘိ-သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားအမြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အဇပါလနိဂြောဓမူလေ၊ အဇပါလပညောင်ပင်ရင်းဠ္ဍ။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ဠ္ဍ။ ရဟောဂတာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်လျက်။ ပဋိသလ္လီနာ၊ တပါးထီးတည်း ကိန်းအောင်းသော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ "မေ၊ ငါဘုရားသည်။ အဓိဂတော၊ ရအပ် သိအပ်ပြီးသော။ အယံ ဓမ္မော၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားသည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်နဲ၏။ ဒုဒ္ဒသော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်သော အရာတည်း။ ဒုရနုဗောဓော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ထိုးထွင်းသိအပ်သောအရာတည်း။ သန္တော၊ ငြိမ်းအေး၏။ ပဏီတော၊ မွန်မြတ်၏။ အတက္ကာဝစရော၊ အကြံအစည် စိတ်ကူးဖြင့် သက်ဝင်အပ်သော အရာမဟုတ်။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့၏။ ပဏ္ဍိတဝေဒနီယော၊ ပညာရှိတို့သာသိစွမ်းနိုင်၏။ အယံ ပဇာ ပန၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်ကား။ အာလယရတာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်၏။ အာလယရတာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဠ္ဍ မွေ့လျော်၏။ အာလယသမ္မုဒိတာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဠ္ဍ ပျော်ပိုက်၏။ ယဒိဒံ ဣဒပ္ပစ္စယတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ [1]၊ (သခါရ စသော အကျိုးတရားတို့၏ အကြောင်း, အကြောင်းတရားတို့၏ ညီညွတ်မှုကို စဲ၍ အကျိုးတရားဖြစ်ပေါ်ရာဖြစ်သော) အကြင် ဣဒပ္ပစ္စယတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ ဌာနံ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟူသောဌာနကို။ အာလယရတာယ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်သော။ အာလယရတာယ၊ သော။ အာလယသမ္မုဒိတာယ၊ သော။ ပဇာယ ပန၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်ကား။ ဒုဒ္ဒသံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်၏။ သမ္ဘသခါရ-သမထော၊ အလုံးစုံသော သခါရတရားတို့၏ ငြိမ်းချမ်းရာဖြစ်သော။ သမ္ဗုပဓိပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ အလုံးစုံသော ဥပဓိတို့၏ စွန့်လွှတ်ရာဖြစ်သော။ တဏှာက္ခယော၊ တဏှာ၏ကုန်ရာဖြင်သော။ ဝိရာဂေါ၊ တပ်ခြင်းကင်းရာဖြစ်သော။ နိရောဓော၊ ရာဂ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော။ ယဒိဒံ နိဗ္ဗာနံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒမ္ပိ ဌာနံ၊ ဤ နိဗ္ဗာန်ဟူသောဌာနကိုလည်း။ ဒုဒ္ဒသံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်၏။ အဟဘိက္ခဝေ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ မေ၊ ကို။ ဒေသေယျံ၊ ဟောကြားအုံ။ ပရေ စ၊ တပါးသောသူတို့သည်လည်း။ မေ၊ ငါဘုရား၏ (တရားကို)။ နု အာဇာနေယ္ယုံ၊ မသိကုန်ရာ။ သော၊ ထိုတရားဟောခြင်းသည်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ကိလမထော၊ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထို တရားဟောခြင်းသည်။ မမ၊ ၏။ ဝိဃာသော၊ နှမ်းနယ်ခြင်းသည်။ အဿာတိ၊ ရာ၏" ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အပိဿု၊ ထို့ပြင်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဠ္ဍ။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ မကြားအပ်ဖူးကုန်သော (ရှေးဠ္ဍ ကြားနာအပ်ပြီး မဟုတ်ကုန်သော)။ အနန္တရိယာ၊ အဖန်ဖန် အုံ့ညြှိုဘွယ်ကောင်းကုန်သော။ ကိဏ္ဍေန မေ။ပ။ အာဝုဏ္ဏာတိ၊

---

[1] ယဒိဒံ-စသောပုဒ်တို့၏ အဆုံးအဖြတ် အကျယ်ကို မ နိ-၁၊ စာမျက်နှာ (၁၇၉) (စာပိုဒ် ၂၈၁) တွင်ရှုလေ။

အာဝုဏ္ဍာ ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (ဉာဏ်၌)။ ပဋိဘံသု၊ ထင်ကုန်ပြီ။

ကိုယ်ရွန်း၊ ဆင်းရဲပြိုကြွင်သဖြင့်။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သိအပ်ပြီးသော တရားကို။ ဒါနိ၊ ၌။ ပကာသိတုံ၊ ဟောပြခြင်းငှါ။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏။ (ဟ-အနုက် မရှိ။) ရာဂဒေါသပရေတေဟိ၊ ရာဂဒေါသနှိပ်စက်အပ်သော သတ္တဝါတို့သည်။. အယံ ဓမ္မော၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားကို။ နု သုသမ္မုဠှော၊ လွယ်လင့်တကူမသိအပ်။

နိပုဏာ၊ သိမ်မွေ့စွာသော။ ဂမ္ဘီရာ၊ နုက်စွာသော။ ဒုဒ္ဒသာ၊ မြင်နိုင်ခဲစွာသော။ အဏု၊ အဏုမြူသဖွယ်သေးငယ်စွာသော။ ပဋိသောတဂါမိနီ၊ နိစ္စ သုခ စသော အယဉ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အနိစ္စ ဒုက္ခ စသောအားဖြင့် ဖြစ်သော သစ္စာတရားကို။ ရာဂရတ္တာ၊ ရာဂဖြင့် တပ်စွဲသူတို့သည်။ တမောခန္ဓေန၊ အဝိဇ္ဇာအမှောင်ထုသည်။ အာဝုဋာ၊ လွှမ်းမိုးပိတ်ဆို့အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နု ဒက္ခန္တိ၊ မမြင်နိုင်ကုန်။

ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ ပဋိသဠိက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကတာယ၊ ကြောင့်ကြခြင်းကင်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ နမတိ၊ ညွှတ်၏။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်း၌။ နော နမတိ၊ မညွှတ်။

အထ ခေါ၊ ၌။ သဟမ္ပတိဿ၊ သဟမ္ပတိမည်သော။ ब्रह्मုနော၊ ब्रह्मာ၏။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို။ အညာယ၊ သိ၍။ "ယတြ ဟိ နာမ၊ အကြင် လောကင်၌။ အရဟတော၊ ပုဗ္ဗေဝ်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို အမှန်ကိုယ်တိုင် သိတော်မူသော။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားရှင်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကတာယ၊ အဖြစ်ဖြင့်။ နမတိ၊ ညွှတ်၏။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ၌။ နော နမတိ၊ မညွှတ်။ ဘော၊ အချင်းတို့။ သော လောကော၊ ထိုလောကသည်။ နဿတိ ဝတ၊ ပျက်စီးစုတကား။ ဘော၊ တို့။ သော လောကော၊ သည်။ နဿတိ ဝတာတိ၊ ကား" ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ သဟမ္ပတိ ब्रह्मा၊ သည်။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဉ္ဇိတံ၊ ကွေးထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ မောင်းကို။ ပသာရေယျ ဝါ သေယျထာပိ၊ ဆန့်ရာသကဲ့သို့ငင်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်အပ်သော။ ဗာဟံ၊ ကို။ သမိဉ္ဇေယျ ဝါ သေယျထာပိ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့ငင်း။ ဧवमेव၊ သာလျှင်။ ब्रह्मलोकေ၊ ၌။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ သဟမ္ပတိ ब्रह्मा၊ သည်။ ဧကံသံ၊ ပခုံးထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ အပေါ်ခွံကို။ ကရိတ္မာ၊ ဝတ်၍။ ဒက္ခိဏဇာဏုမဏ္ဍလံ၊ လက္ခဏာဖူးဝန်းကို။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ နိဟန္တ္မာ၊ ထောက်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္မာ၊ ညွှတ်စေ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘဒ္ဒေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါ။ သုဂတော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါ။ အပ္ပရဇက္ခေါ တိဏာ၊ ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာမှုန်ညိုးသော သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဿဝနတာ၊ တရားမနာရခြင်းကြောင့်။ ဓမ္မဿ၊ မှ။ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ ဓမ္မဿ၊ တရားကို။ အညာတာရော၊ သိစွမ်းနိုင်သူတို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ရှိကုန်လတ္တံ့" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဟမ္ပတိ ब्रह्मा၊ သည်။ ဣတိ၊ ဤ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဣတိ၊ ကို။ ဝတ္မာ၊ လျှောက်ထားပြီး၍။ အထာပရံ၊ ထိုမှနောက်၌—

"သမလေဟိ၊ အညစ်အကြေးရှိသူ (ပူရဏကဿပစသည်) တို့သည်။ စိန္ဓိတော၊ ကြုံဆအပ်သော။ ဟသုဒ္ဓေါ၊ မစင်ကြယ်သော။ ဒမ္မော၊ မိစ္ဆာတရားသည်။ မဂဓေသု၊ မဂဓတိုင်းတို့၌။ ပုမ္မေ၊ ရှေးဦး။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ (ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။) အမတ်သား၊ အမ္ပိုက်နီဗွာန်၏။ ဒွါရံ၊ တံခါးသဖွယ်ဖြစ်သော။ တေ၊ ဤအရိယာမဂ်တရားကို။ အပါပုရ၊ ဖွင့်တော်မူပါလော့။ ဝိမလေန၊ အညစ်အကြေးကင်းသော ဘုရားရှင်သည်။ အနုဗုဒ္ဓံ၊ အလျှော်သိတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ (သတ္တာ၊ တို့သည်။) သုဏန္တု၊ နာကြစေကုန်သတည်း။

သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင် မြင်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်မျက်စိရှိတော်မူသော။ သုမေဓ၊ ကောင်းသောပညာရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား။ သေလ၊ ကျောက်အတိပြီးသော။ ပဗ္ဗ-တမုဒ္ဓနိ၊ တောင်ထိပ်၌။ ဌိတော၊ တည်သောသူသည်။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို။ ပဿေ ယထာပိ၊ မြင်ရာသကဲ့သို့။ တထူပမံ၊ ထိုကျောက်တောင်လျှင် ဥပမာရှိသော။ ဓမ္မမယံ၊ တရားဖြင့် ပြီးသော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့။ အာရုယှ၊ တက်တော်မူ၍။

အပေတသောကော၊ ကင်းသောစိုးရိမ်ခြင်းရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ သောကာဝတိဏ္ဏံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသို့သက်ဆင်းသော။ ဇာတိဇရာဘိဘူတံ၊ ဇာတိဇရာတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော။ ဇနတံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ အဝေက္ခသု၊ ရှုတော်မူလော့။ (ဥပဓာရယ ဥပဓရိက္ခ ဖွင့်ဆိုကြောင့် စူးစမ်းတော်မူလော့ -- ဟုဆိုလည်း ပေး။)

ဝီရ၊ လှုံ့လရှိတော်မူသော။ ဝိဇိတသင်္ဂါမ၊ အောင်အပ်ပြီးသောစစ်မြေရှိတော်မူသော။ သတ္ထဝါဟ၊ ယာဉ်မှူးသဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော။ အနဏ၊ ကာမစွဲနှီး ကြွေးမြီရှိတော်မမူသော မြတ်စွာဘုရား။ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထတော်မူလော့။ လောကေ၊ ၌။ ဝိစရ၊ လှည့်လည်တော်မူလော့။ ဘဂဝါ။ ရား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေဟု၊ ဟောတော်မူလော့။ အညာတာရော၊ တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြန်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗြဟ္မုနော၊ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာ၏။ အဇ္ဈေသနဉ္စ၊ တောင်းပန်ခြင်းကိုလည်း။ ဝိဒိတ္မာ၊ သိတော်မူ၍။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ကာရုညတံ စ၊ သနားခြင်းကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ စဉ်း၍။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဘုရားရှင်၏ (ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တ, အာသယာနုသယ) ဉာဏ်မျက်စိဖြင့်။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝေါလောကေသိ ၊ ကြည့်ရှုတော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ လောကံ၊ ကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်ရှုလတ်သော်။ အပ္ပရဇက္ခေ၊ ပညာမျက်စိ၌ နည်းသောကိလေသာမြှုပ်ရှိကုန်သော။ မဟာရဇက္ခေ၊ ပညာမျက်စိ၌ များသောကိလေသာမြှုပ်ရှိကုန်သော။ တိက္ခိန္ဒြိယေ၊ ထက်သောဣန္ဒြေရှိကုန်သော။ မုဒိန္ဒြိယေ၊ နုံ့သောဣန္ဒြေရှိကုန်သော။ သ္မာကာရေ၊ ကောင်းသောအခြင်းအရာရှိကုန်သော။ ဒ္မိကာရေ၊ မကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန်သော။ သုဝိညာပယေ၊ လွယ်ကူသဖြင့် သိစေအပ်ကုန်သော။ ဒုဝိညာပယေ၊ ခဲခဲယဉ်းယဉ်း သိစေအပ်ကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ ပရလောကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနော၊ တမလွန်လောကနှင့်အပြစ်ကိုဘေးဟူ၍လေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တေ၊ နေကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို

ရင်း။ အပ္ပေကစ္စေ၊ ကုန်သော။ ပရုဝေလာကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝီနေ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိ ဝိဟာရဇ္ဇေ၊ မနေကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကိုရင်း။ အဒ္ဒသာ၊ မြင်တော်မူပြီ။

သေယျထာပိ နာမ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုအံ့။ ဥပ္ပလိနိယံ ဝါ၊ ကြာညိုတော၌ ရင်း။ ပဒုမိနိယံ ဝါ၊ ပဒုမာကြာတော၌ရင်း။ ပုဏ္ဍရိကိနိယံ ဝါ၊ ပုဏ္ဍရိက်ကြာတော၌ရင်း။ (အဿ၌ စပ်။) ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝဍ္ဎာနိ၊ ကြီးပွါးကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ရေသို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ အန္တောနိမုဂ္ဂပေါသိနိ၊ ရေအတွင်း၌ နစ်လျက်ရှိသည် မြေးမြှုပ်အပ်ကုန်သော။ (ကြီးပွါးစေအပ်ကုန်သော။) အပ္ပေကစ္စာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပ-လာနိ ဝါ၊ ကြာညိုတို့သည်ရင်း။ ပဒုမာနိ ဝါ၊ ပဒုမာကြာတို့သည်ရင်း။ ပုဏ္ဍရိကာနိ ဝါ၊ ပုဏ္ဍရိက်-ကြာတို့ သည်ရင်း။ (အဿ၊ ရှိကုန်ရာ၏။) ဥဒကေ၊ ၌။ ဇာတာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝဍ္ဎာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ကုန်သော၊ သမောဒကံ၊ ရေနှင့်အညီအမျှ။ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ပဒုမာနိ ဝါ၊ ကို့သည်ရင်း။ ပုဏ္ဍရိကာနိ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ (အဿ၊ ကုန်ရာ၏။) ဥဒကေ၊ ၌။ ဇာတာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝဍ္ဎာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အစ္ဆုဂ္ဂမ္မ၊ လွန်၍။ ဌိတာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကေန၊ သည်။ အနုပလိတ္တာနိ၊ မလိမ်းကျံအပ်ကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ပဒုမာနိဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ပုဏ္ဍရိကာနိဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ (အဿ၊ကုန်ရာ၏။)

ဝေမေဝ၊ လျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ အဒ္ဒသ၊ ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၌။ သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာနံ၊ ကို။ အပါရုတာ။ပ။ ဗြဟ္မေတိ၊ ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ပစ္စဘာသိ၊ တုံ့ပြန်မိန့်ဆိုပြီ။

ဗြဟ္မေ၊ ဗြဟ္မာ။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ သောတဝန္တော၊ ကြားနိုင်သောနား ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါတရားကို။ ပမုဉ္စန္တု၊ လွှတ်ကုန်လော့။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ အမတဿ၊ အပြိုက်နိဗ္ဗာန်၏။ ဒ္ဝါရာ၊ တံခါးသဖွယ်ဖြစ်သော အရှိယာမဂ်တို့ကို။ အပါရုတာ၊ ဖွင့်အပ်ကုန်ပြီ။ ဝိဟိံ သသညီ၊ ကိုယ်နှုတ်ပင်ပန်း၏ ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဂုဏံ၊ လေ့ကျက်အပ်ပြီးသော။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ မနုဿေသု၊ လူတို့အား။ နိ ဘာသိ၊ မဟောပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရား ဟောခြင်းငှါ။ ကတာဝကာသော၊ ပြုအပ်ပြီးသော အခွင့်ရှိသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရှိဒဏ္ဍေသကို။ ကတ္မာ၊ ပြု၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုနေရာ၌ ပင်လျှင်။ အန္တဓရဝေယိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။

၂-ဂါရဝဆုတ်

ဘဂဝါ။ (ဝေ၀ မေ သုတံ စသည်ပေးမြဲ။) အထ ခေါ၊ ၌။ ရဟောဂတဿ၊ ဆိပ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်လျက်။ ဟရိသလ္လိနဿ၊ တပါးထီးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူသော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ "အဂါရဝေါ၊ သူတပါး၌ အရိုအသေပြုရခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ အပ္ပတိဿော၊ ထုပ်ဝပ်

ကျွန်း[1]ပျက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဗုဒ္ဓ ခေါ်၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ။ ဝိဟာရတိ၊ နေပျော်။ အဟာ၊ ဗျာဘုရား သည်။ ကာ၊ ဖခင်ယ်မည်သော။ သမဏ၊ ဝါ၊ရဟန်းကိုသော်၎င်း။ ब्राह्मण ဝါ၊ပုဏ္ဏားကိုသော်၎င်း။ သက္ကတ္မာ၊ အရိုအသေပြု၍။ ဂရု ကတ္မာ၊ဘလေးအမြတ်ပြု၍။ ဥပနိဿာယ၊ အပိုပြု၍။ ဝိဟရေယ္ယ နု ခေါ်တိ၊ နေရအံ့နည်း" ဟု၍။ ဝေါ၊ဤသို့။ စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ စိတ်အကြံသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။

အထ ခေါ်၊ ၎င်း။ ဘဂဝတော၊ ၏။ "အပရိပုဏ္ဏာ ခေါ်၊ မပြည့်စုံသေးသော။ သီလက္ခန္ဓာ၊ သီလကျေးဇူးကို။ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ။ အည်း၊ တပါးသော။ သမဏ ဝါ၊ ကိုသော်၎င်း။ ब्राह्मण ဝါ၊ကိုသော်၎င်း။ သက္ကတ္မာ၊၍။ ဂရု ကတ္မာ၊ ၍။ ဥပနိဿာယ၊၍။ ဝိဟရေယ္ယုံ၊နေလိုမ်။ ပန်၊ ထိုသို့နေလိုသော်လည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယံ၊ အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏားကို။ သက္ကတ္မာ၊ ၍။ ဂရု ကတ္မာ၊ ၍။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရေယ္ယုံ၊ နေရာ၏။ သဒေဝကေ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွ သော။ သမာရကေ၊ ဝသဝတ္တီ နတ်ပြည်နှင့်တကွသော။ သပြဟ္မကေ၊ ब्रह्म ပြည်နှင့်တကွသော။ လောကေ၊ သြကာသလောကဌ်။ သဿမဏပြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့်တကွသော။ သဒေ-မနုဿာယ၊ သမုတိနတ်တည်းဟူသောလူမင်း ကြွင်းသော လူတို့နှင့်တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တ-လောကဌ်။ အတ္တနာ၊ မိမိထက်။ သီလသမ္ပန္နတရံ၊ သီလနှင့်သာလွန်၍ ပြည့်စုံသော[2]။ အည်း၊ တပါးသော။ တံသမဏ ဝါ၊ ကိုလည်း။ တံပြာဟ္မဏ ဝါ၊ ကိုလည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နပသာမိ၊ မြင်တော်မမူ။

(သမာဓိဝါကျ,ပညာဝါကျ,ဝိမုတ္တိဝါကျ, ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနဝါကျတို့၌လည်း သီလဝါကျနည်းမှီး၍ပေးလေ။ ဤ စ သီလာဒယော စတ္တာရော မဂ္ဂာ လောကိယလောကုတ္တရာ ကထိတာ၊ ဝိမုတ္တိ-ဉာဏဒဿန် လောကိယမေဝ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် ဟောတ်။၌။သီလ, သမာဓိ, ပညာ, ဝိမုတ္တိလေးပါး၌ လောကီ လောကုတ် သီလစသည်ကို ယူ။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနအရ လောကိပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ကို ကောက်။)

မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ယွာယံ၊ မြတ်ခမ်းမြတ်၊ အကြင်ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရား ကို။ အဘိ-သမ္ဘုဇ္ဈေ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူအပ်ပြီ။ တမေဝမမ်ံ၊ ထိုကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားကိုသာ

၁။ အဂါရဓေါတိ အညသ္မိ" ဂါရဝယိတောဝ၊ ကဿ ဂရုဠာနေ အဌပေတ္မာတိ အတ္ထော၊ အယ္ပတိဿယရယိတောဝ၊ ကဿ ဓေဌ္ဌကဠာနေ အဌပေတ္မာတိ အတ္ထော။၌။ဆရာ့အရာ၌ ထားရမည်သူ မရှိသည်ကား၊ အဂါရဝ၊ လူကြီးအရာ၌ ထားရမည်သူ မရှိသည်ကား အပတိဿဟု ဆိုလို၏။ အညသ္မိန္တိ ပရသ္မိ"၊ အတ္ထော နဟောတိတိ ဟိ အညော၊ ပရော၊ သောပနေတ္ထ နယော ကောစိ အဓိပ္ပေတော၊ ဣတိ ခေါ် ဂရုဠာနီယော၊ တေနာဟ "ကဿ ဂရုဠာနေ အဌပေတ္မာ"တိ။ ပတိဿတိ ဂရုနော အာမသတိ သမ္ဘဇ္ဈတိတိ ပတိဿော၊ နဿ ပတိဿော အယ္ပတိဿော၊ ဌီ။အဝတိဿော၊ဆရာ့ဂုဏ်ကို ယနာယူရသည်ဖြစ်၍ဟု ဋီ-နည်းသော်လည်းပေး။

၂။ သီလသမ္ပန္နတရန္တိ သီလေန သမ္ပန္နတရံ၊ အဓိကတရန္တိ အတ္ထော။၌။ သီလသမ္ပန္နတရန္တိ ဣဒ္ဓ ပရိပုဏ္ဏ-သမ္ပန္နတာ အဓိပ္ပေတာ။"သဗ္ဗန္တံ သာလိ ကေဒါရ"န္တိ အာဒိသုဝိယ၊ တေနာဟ "အဓိကတရန္တိ အတ္ထော"တိ။ ပရိပုဏ္ဏာ ဟိ အဓိကာ ဘဝန္တိ ဝုတ္တမေဝ ဟေတံ။ ဌီ။သို့ဖြစ်သောကြောင့် တရားတို့ကို သီလဟူသော ရွေးပုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ သည်ဟူသော နောက်ပုဏ်နှင့်စပ်၍ အနက်ပေးသည်။

လျှင်။ သက္ကတ္တာ၊ ၍။ ဂရုံ ကတ္တာ၊၍။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟာရေယျ၊ နေရမ္ဟကား။ ယံ နူနာတိ၊ ကောင်းစွ"ဟူ၎ေသာ။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၎ဒ္ဓ။ သဟမ္ပတိ၊ သော။ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ ကို။ စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ ၍။ ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဒ္ဓိတံ၊ သော။ ဗာဟံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပသာရေယျ၊ သေယျထာပိနာမ၊ သက္ခိသို့။ ပသာရိတံ၊ သော။ ဗာဟံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ သမိဒ္ဓေယျ၊ သေယျထာပိနာမ၊ သက္ခိသို့။ ဧဝမေव၊ သာလျှင်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ၌။ အန္တရဟိတော၊ ပျောက်ကွယ်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရှေတော်၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဒ္ဓ။ သဟမ္ပတိ၊ သော။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ ကို။ ဧကံသံ၊ ၌။ ကရိတ္မာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္မာ၊ ညွှတ်စေ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ ဤသို့ ကြုံတော်မူခြင်းသည်။ စဝံ၊ မှန်ပါ၏။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ သည်။ ဧဝံ ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ အရဟန္တော၊ ပုဗ္ဗေဝ်အထူးကို ခံတော်မူ ထိုက်ကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓါ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကို အမှန်ကိုယ်တိုင် သိမြင်တော်မူကုန်သော။ ယေပိ တေ ဘဂဝန္တော၊ အကြင်ဘုရားရှင်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေပိ ဘဂဝန္တော၊ထိုဘုရား ရှင်တို့သည်လည်း။ ဓမ္မညော၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားကိုသာလျှင်။ သက္ကတ္တာ၊ ၍။ ဂရုံ ကတ္တာ၊ ၍။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရိံသု၊ နေတော်မူကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှား။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ လာလတ္တံ့သောအခါ၌။ အရဟန္တော၊ ကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓါ၊ ကုန်သော။ ယေပိ တေ ဘဂဝန္တော၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေပိ ဘဂဝန္တော၊ တို့သည်လည်း။ ဓမ္မညော၊ ကိုးပါး သော လောကုတ္တရာတရားကိုသာလျှင်။ သက္ကတ္တာ၊ ၍။ ဂရုံ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရိဿန္တိ၊ နေတော်မူကုန်လတ္တံ့။ ဘန္တေ၊ ရှား။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာ-သမ္ဗုद္ဓေါ၊ သော။ ဘဂဝါပိ၊သည်လည်း။ ဓမ္မညော၊ ကိုသာလျှင်။ သက္ကတ္တာ၊ ၍။ ဂရုံ ကတ္တာ၊ ၍။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူပါဘုရား"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ သဟမ္ပတိ၊ သော။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတ္မာ၊ လျှောက်ပြီး၍။ အထာပရံ၊ ထိုမှတပါးသော—

> အတီတာ၊ ပွင့်တော်မူပြီးကုန်သော။ ယေ စ သမ္မုဒ္ဓါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ၎င်း။ အနာဂတာ၊ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့ကုန်သော။ ယေ စ ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့ သည်၎င်း။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ပဟုနံ၊ များစွာကုန်သော ဝေနေယျတို့၏။ သောက-နာသနော၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်တော်မူတတ်သော။ ယော စ သမ္မုဒ္ဓေါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။)
>
> သမ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ သမ္မုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဒ္ဓမ္မဂရုနော၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားကို အလေးအမြတ် ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟံသု၊ နေ တော်မူကုန်ပြီ။ ဝိဟရန္တိ စ၊ နေလည်းနေတော်မူကုန်၏။ တထာပိ၊ ထို့အတူလည်း။ ဝိဟရိဿန္တိ၊ နေတော်မူကုန်လတ္တံ့။ သော၊ ဤသို့တရားတော်ကို အလေးပြု၍နေတော် မူခြင်းသဘောသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဓမ္မတာ၊ သဘောတည်း။

ဟသ္မာဟိ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်။ အတ္တကာမေန၊ မိမိ၏စီးပွါးချမ်းသာကိုဘလိုရှိသော ။ မဟတ္တံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ အဘိကင်္ခတာ၊ တောင့်တသော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို။ သရဏ(သရဏ-ဇွန်)၊ အောက်မေ့သူသည်။ သဒ္ဓမ္မော၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားကို။ ဂရုကာတဗ္ဗောတိ၊ အလေးအမြတ် ပြုထိုက်၏ဟူ သော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ စ၊ ပြီ။

၃-ပြဟ္မဒေဝသုတ်

၁၇၄။ (ဧဝံ မေ သုတံ စသည် ပေးပြီ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဘုန်း။ အညတရိဿာ၊ တယောက်သော။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏားမ၏။ ဗြဟ္မဒေဝေါ နာမ၊ ဗြဟ္မဒေဝ အမည်ရှိသော။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ တာဝဒတာ၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ အထံ၌။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အထ ခေါ၊ ဘုန်း။ အာယသ္မာ ဗြဟ္မဒေဝေါ၊ အရှင်ဗြဟ္မဒေဝသည်။ ကောဓ၊ တပါးထီးတည်း။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ကိုယ်ခြင်ဆိပ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်လျက်။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယ္ယ၊ နေသည်ရှိသော်။ နစိရဿေव၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ (ဝိဟာသိဘ္ဘစပ်။) ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေव၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အသာအလွန်မရှိသော။ ब्रह्मစရိယပရိယောသာနံ၊ မဂ္ဂ-ब्रह्मစရိယ၏ အဆုံးဖြစ်သော။ ထံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာယ၊ သိ၍။ သစ္ဆိကတ္မာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ "မေ၊ ငါ၏။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ब्रह्मစရိယံ၊ မဂ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကတရကိယံ၊ ၁၆-ချက် မဂ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စအကျိုးငှါ။ အပရံ၊ တပါးသော ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ အဗ္ဗညာသိ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိပြီ။ အာယသ္မာ ဗြဟ္မဒေဝေါ ● ပန၊ အရှင်ဗြဟ္မဒေဝသည်လည်း။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာတို့တွင်။ အညတရော၊ တပါးအပါဝင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဘုန်း။ အာယသ္မာ ဗြဟ္မဒေဝေါ၊ အရှင်ဗြဟ္မဒေဝသည်။ ပုဗ္ဗဏ္ဏသမယံ၊ ဘုန်း။ နိဝါသေတ္မာ၊ ၍ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ သာဝတ္ထိ"၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ ပါဝိသိ၊

၁။ အတ္တကာမာတိ အတ္တနော ဟိတသုခံ ဣစ္ဆန္တာ၊ ဗျတ္ထနုဝန္တောတိ အတ္ထော။ ဧမ္ပေါတိ ဟိ ဟိတံ တန္နိမိတ္တကာ သုခန္တိ။ အထ ဝါ ဝိညူနံ နိဗ္ဗိသေသတ္ထာ အတ္ထသာဝပရိယာပန္နတ္ထာ စ အတ္ထာ နာမ ဧမ္ပေါ၊ တံ ကာမေန္တိ ဣစ္ဆန္တိတိ အတ္ထကာမာ။ ဒီ ၃ ရှိ ၁-၂၄၅။ အရုနာ ပန အတ္ထကာမတာ ဟိတဝါစကေန အတ္ထသဒ္ဒေန ပါဠေ နိဿိတာ ဗဟုသုတ္တေ ဟိတမိစ္ဆန္တာ၊ ယာ ဟိတဘုတ်ဝါ ဗဟုမိစ္ဆန္တာတိ တာသာတ္ထော။ ဒီ-အဋ္ဌ ၀ ရှိ ၁-၈၇။ အတ္ထနော (ဟိတသုခံ) ကာမေန္တိ အတ္ထကာမာ၊ မဇ္ဈေလောပီ ကိတန္တသမာသကြံ။ တနည်း၊ အတ္တံ ကာမေန္တိ အတ္ထကာမာ၊ ပြီ။ အတ္တသဒ္ဒါ ဟိတသုခဝါစကကြံ။ ယိတဝါစကအဘိဓာသဒ္ဒါကြံ၍ အတ္ထကာ-မာဟုလည်းရှိ၏။ ဟုပြသောကြောင့် ဤ၌အတ္ထကာမေန, အတ္ထကာမေန ၂-ချက်သင့်၏။

ဝင်ပြီ။ သာဝတ္ထိယဲ၊ ၌။ သပဒါနုံ၊ အိမ်စဉ်မလွတ်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဌ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည် ရှိသော်။ ယေန၊ ၌။ သကမာတုနိဝေသနံ၊ မိမိ၏အမိအိမ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ပြီ။ တေန ခေါ် ယန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မတော ဗြဟ္မဒေဝဿ၊ အရှင်ဗြဟ္ম-ဒေဝ၏။ မာတာ၊ အမိဖြစ်သော။ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမသည်။ ဗြဟ္မုနော၊ ဗြဟ္မာအား။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ အာဟုတီ၊ မီးပူဇော်ယဉ် ဃနာနိ့ ဆွမ်းကို။ ပဋိဂ္ဂဏာတိ၊ ပူဇော်ယသ တင်မြောက်၏။ အထ ခေါ်၊ ၌။ သဟမ္ပတိဿ ဗြဟ္မုနော၊ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာ၏။ "အာယသ္မတော ဗြဟ္မဒေဝဿ၊ ၏။ မာတာ၊ သော။ အယံ ခေါ် ဗြာဟ္မဏီ၊ ဤပုဏ္ဏားမသည်။ ဗြဟ္မုနော၊ ဗြဟ္မာအား။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ အာဟုတီ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏာတိ၊ ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားမသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ သံဝေဇေယ္ယံ၊ ထိတ်လန့်စေရမူကား။ ဝါ-တိုက်တွန်းခြိုးဆော်ရမူကား။ ယံ နုနာတိ၊ ကောင်းလေစု" ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ်၊ ၌။ သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဒ္ဓိတံ၊ သော။ ဗာဟံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဟသာရေယ္ယ-သေယ္ယထာပိ နာမ၊ သကဲ့သို့။ ဟသာရိတံ၊ သော။ ဗာဟံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ သမိဒ္ဓေယ္ယ သေယ္ယ-ထာပိ နာမ၊ သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌။ အန္တရဟိတော၊ ပျောက်ကွယ်ခဲ့၍။ အာယသ္မတော ဗြဟ္မဒေဝဿ၊ ၏။ မာတုနိဝေသနေ၊ အမိအိမ်၌။ ပါတု-ရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ်၊ ၌။ သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဝေယာသံ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ အာယသ္မတော ဗြဟ္မဒေဝဿ၊ ၏။ မာတရံ၊ အမိဖြစ်သော။ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမကို—

"ဗြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏားမ။ ယဿ၊ အကြင်ဗြဟ္မာအား။ (တုံ၊ သင်သည်။) နိစ္စံ၊ အမြဲ။ အာဟုတီ၊ မီးပူဇော်ယဉ် ဃနာနိ့ ဆွမ်းကို၊ ပဋိဂ္ဂဏာသိ၊ ပူဇော်ယသ တင်မြောက်၏။ (တဿ၊ ထိုဗြဟ္မာ၏။) ဗြဟ္မလောကော၊ ဗြဟ္မပြည်သည်။ ဣဒေါ၊ ဤပြည်မှ။ ဒူရေ၊ ဝေးလှ၏။ ဗြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏားမ။ တောဒိသော၊ ဤသို့သောဘောရှိသော ဃနာနိ့ ဆွမ်း သည်။ နု ဗြဟ္မသကျော၊ ဗြဟ္မာ၏အစာမဟုတ်။ ဗြဟ္မပထံ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သွားလမ်း ချောနှစ်ခန်းကို။ အဇောနံ၊ မသိပဲလျက်။ (တုံ၊ သင်သည်။) ကိုံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဇပ္ပသိ၊ မည်တမ်းရွတ်ဆိုဘိသနည်း။

ဗြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏားမ။ ယော သော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ တေ၊ သင်၏။ ဃရံ၊ အိမ်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်တော်မူ၏။ သော၊ ဤရဟန်းတော်သည်။ တေ၊ သင်၏ သားတော်ဖြစ်သော။ ဗြဟ္မဒေဝေါ၊ ဗြဟ္မဒေဝပါတည်း။ နိရူပဓိကော၊ ကင်းသော(ကိလေသာ အာဘိသင်္ခါရ ကာမ) ဥပဓိရှိတော်မူ၏။ အတိဒေဝပတ္တော၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့ထက် လွန်မြတ်သော နတ်ဗြဟ္မာ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။ အကိဉ္စနော၊ ရာဂ စသော ကြောင့်ကြမ္မ ရှိတော်မမူ။ အနညပေါသီ၊ မိမိကိုယ်မှတပါး သားမယား မျှားကို မွေးမြူလေ့ရှိတော်မမူ။

အာဟုနေယျော၊ (အဝေးမှ)ဆောင်ယူ၍ လာသော ပေးလှူဖွယ်ကို ခံယူတော်မူထိုက်၏။ ဝေဒဂူ၊ လေးပါးသော မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခအဆုံးသို့ ရောက်တော်မူ၏။ ဘာဝိတတ္တော၊(သီလ စသော ဂုဏ်တို့ဖြင့်)ပွါးများအပ်သောကိုယ်ရှိတော်မူ၏။ နရာနံ၊ လူဘို့ခါဂင်း။ ဒေဝါနဉ္စ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ဂင်း။ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သောအလှူကို

ခံယူတော်မူထိုက်၏။ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို။ ဗာဟိတ္တာ၊ မျှောပစ်၍။ အနုပလိတ္တာ၊ ရာဂ စသော အညစ်အကြေးတို့ပြင့် လိမ်းကပ်တော်မမူ။ ဃာသေသနံ၊ အစာအာဟာရကို ရှာခြင်းငှါ။ ဗ္ဟရိယာတိ၊ လှည့်လည်တော်မူ၏။ သီတိဘူတော၊ ကိလေသာအပူမှ ကင်းဝေး၍ ငြိမ်းအေးတော်မူ၏။

တဿ၊ ထို သင်၏သားတော် ပြဟ္မဒေဝအား။ ပဗ္ဗာ၊ အတိတ်ဘဝ၌ တောင့်တခြင်းသည်။ နု အတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုရတ္ထံ၊ အနာဂတ်ဘဝ၌ တောင့်တခြင်းသည်။ နု အတ္ထိ၊ မရှိ။ သဗ္ဗော၊ ရာဂ စသည်တို့မှ ငြိမ်းအေးတော်မူ၏။ ဝိဓူပေါ၊ ကောဓမီးခိုးမှ ကင်းတော်မူ၏။ အနီဃော၊ ဆင်းရဲရှိတော်မမူ။ နိရုပသော၊ တဏှာဆန္ဒရှိတော်မမူ။ တသ္သ ဘဝတိ ရေသု၊ ထိတ်လန့်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ် တည်တံ့ခိုင်မြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ နိက္ခိတ္တဒဏ္ဍာ၊ ချထားအပ်သော တုတ်ထားရှိတော်မူ၏။ သော၊ ထို သင်၏သားတော် ပြဟ္မဒေဝသည်။ တေ၊ သင်၏။ အာဟုတိ ံ၊ မီးပူဇော်ယဇ်ရာဖြစ်သော။ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ၊ ဆွမ်းဦးဆွမ်းမြတ်ကို။ ဘုဥ္ဇတု၊ ဘုဥ်းပေးတော်မူပါစေ။

သော၊ ထို သင်၏သားတော် ပြဟ္မဒေဝသည်။ ဝိသေနိဘူတော၊ ကိလေသာစစ်သည် ရှိတော်မမူ။ ဥပသန္တစိတ္တော၊ ကိလေသာငြိမ်းအေးသောစိတ် ရှိတော်မူ၏။ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော။ နာဂေါ၊ မင်းစီးတော် ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့။ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့တော်မူသည်ဖြစ်၍။ စရတိ၊ လှည့်လည်တော်မူ၏။ အနေဇော၊ တဏှာရှိတော်မမူ။ သုသိလော၊ ကောင်းသော (ခံ၊ အာသဝ) သီလရှိတော်မူ၏။ သုဝိမုတ္တစိတ္တော၊ အရဟတ္တဖလဝိမုတ္တိပြင့် ကိလေသာတို့မှ ကောင်းစွာ လွတ်သောစိတ် ရှိတော်မူ၏။ သော ဘိက္ခု၊ ထို သင်၏သားတော် ပြဟ္မဒေဝရဟန်းသည်။ တေ၊ သင်၏။ အာဟုတိ ံ၊ မီးပူဇော်ယဇ်ရာဖြစ်သော။ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ၊ ဆွမ်းဦးဆွမ်းမြတ်ကို။ ဘုဥ္ဇတု၊ ဘုဥ်းပေးသုံးဆောင်တော်မူပါစေ။

ဗြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏေးမ။ (တုံ၊ သင်သည်။) ဒကို့ဘေယျ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံယူတော်မူထိုက်သော။ တသ္မိ ံ၊ ထို သင်၏သားတော် ပြဟ္မဒေဝရဟန်း၌။ အဝိကမ္မမာနာ၊ မတုန်မလှုပ်။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍။ ဒတ္ဝါ၊ မြတ်သော ပဋိဉာဏ်းလေးပါးအလှူကို။ ပတိဋ္ဌပေဟိ၊ တည်စေလော့။ ဝါ-လှူဒါန်းလော့။ ဩဝတိတ္ထံ၊ ဩဝတလေးပါးကို ကူးမြောက်တော်မူပြီးသော။ မုနိ ံ၊ ပြဟ္မဒေဝရဟန်းတော်ကို။ ဗီသုဘာ၊ ဗုဒ္ဓမျှော်၍။ သုမောယတိကံ၊ နောင်အခါ၌ ကောင်းကျိုးချမ်းသာရှိသော။ ပဋိ၊ ကောင်းမှုကို။ ကရောဟိတိ၊ ပြုလော့” ဟူကုန်သော။ ဂါထာယံ၊ တို့ကြင့်။ အတ္ထသာသိ၊ ပြီ။

ဗြာဟ္မဏိ၊ မယ်တော်ပုဏ္ဏေးမသည်။ ဒကို့ဘေယျ၊ သော။ တသ္မိ ံ၊ ၌။ အဝိကမ္မမာနာ၊ မတုန်မလှုပ်။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍။ ပတိဋ္ဌပေသိ၊ ပြီ။ ဩဝတိတ္ထံ၊ သော။ မုနိ ံ၊ ကို။ ဗီသုဘာ၊ ၌။ သုမောယတိကံ၊ သော။ ပဋိ၊ ကို။ အကာသိ၊ ပြီ။ ဤတိ၊ ဤသို့ သဂါထာရကမဟေရ်တို့ ဆိုကုန်ပြီ။

၄-ဗကပြဟ္မသုတ်

၁၇၅။ (ဧဝံ မေ သုတံ စသည် ပေးပြီး) တေန ခေါ၊ ယန သမယေန၊ ၌။ ဗကာ ပြဟ္မာ၊ ဗကပြဟ္မာ၏။ “ဥတ်၊ ဤကာယဌာန နှစ်ဝယုံးသည်။ နိစ္စံ၊ မြဲ၏။ ဥတ်၊ သည်။ (သဟ ကာယေန

ပြဟ္မဌာန်။ အဌကထာ။) ရုဝ်၊ ခိုင်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ သည်။ သဿတ၊ တည်တံ့၏။ ဣတိ၊ သည်။ ကေဝလ၊ ပြည့်စုံ၏။ (အခဏ္ဍ သကလ။ အဌကထာ။ သကလန္တိ ပရိပုဏ္ဏံ။ ဋီကာ။) ဣတိ၊ သည်။ အစေဝနမ္မံ၊ ရှေလျောခြင်းသဘောမရှိ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤကာယဌာန နှစ်လုံးသည်။ နဿတိ၊ မပြစ်။ နဿတိ၊ မဆုံး။ နဿတိ၊ မသေ။ နစဝတိ၊ မရွှေ့လျော။ နဥယဗ္ဗတိ၊ ပရိသန္ဓေမနေ။ ဣတော၊ ဤကာယဌာနနှစ်ဝတက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ အညံ၊ တပါးသော။ နိဿရဏံ၊ လွတ်မြောက်ရာသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူသော။ ဝေဒူပ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သဿတဒိဋ္ဌိသည်။ ဥဿန္နံ၊ ပြစ်ပေါ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗဟဿ၊ သော့။ ပြဟ္မုနော၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံအစည်ကို။ စေတသာ၊ ဘုရားရှင်၏ စိတ်တော်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဉ္ဇိတံ၊ ကွေးထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ မောင်းကို။ ပသာရေယျ ဝါ သေယျထာပိ၊ ဆန့်ရာသကဲ့သို့ရင်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်ထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ ကို။ သမိဉ္ဇေယျ ဝါ သေယျထာပိ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့ရင်း။ ဧवမေव၊ သာလျှင်။ စေတဝနေ၊ ဧတဝန်ကျောင်းတော်၌။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့၍။ တသ္မိံ ပြဟ္မလောကေ၊ ထိုပြဟ္မာ့ပြည်၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားပြစ်ပြီ။ ဗဟော၊ သော။ ပြဟ္မာ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာသည်ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "မာရိသ၊ အရှင်ဘုရား။ (အဟာမိဝ ဒိဿတိတိ မာရိသော၊ ငါကဲ့သို့ ရှုအပ်သောသူ ဟု သဒ္ဒါနက်ပေး။) ဟေ၊ ကြွလာတော်မူပါ။ မာရိသ၊ ဘုရား။ သွာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းပါတည်း။ မာရိသ၊ ဘုရား။ ဣဒ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂမနာယ၊ လာရောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ယဒိဒံ၊ အကြင် အလှည့်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဣမံ ပရိယာယံ၊ ဤအလှည့်ကို။ စိရဿံ ခေါ၊ ကြာမြင့်မှ။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ မာရိသ၊ ဘုရား။ ပ။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟုသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (ဘဂဝါ တေဒဝေါစမု တေ အဝေါစ-ပြန်စပ်သည်။)

တေ၊ သို့။ ဥဗ္ဗေ၊ လျှောက်ထားအပ်သည်ရှိသော်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗဟုံ၊ သော။ ပြဟ္မာနံ၊ ကို။ "ယတ္ထ၊ အကြင်ပြဟ္မာသည်။ (ယော နာမ။ အဌကထာ။) အနိစ္စံယေव၊ မပြည့်သည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ ဖြစ်ပါလျက်။ နိစ္စန္တိ၊ မြဲ၏ဟု၌။ ဝက္ခတိနာမ၊ ဆိုဘိ၏။ အဒ္ဓုဝံယေव၊ မခိုင်ခံ့သည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ ဓုဝန္တိ၊ ခိုင်ခံ့၏ ဟု၌။ ဝက္ခတိနာမ၊ ဆိုဘိ၏။ အသဿတံ-ယေဝ၊ မတည်တံ့သည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ သဿတန္တိ၊ တည်တံ့၏ ဟု၌။ ဝက္ခတိနာမ၊ ၏။ အဧကေဝလံယေဝ၊ မပြည့်စုံသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ ကေဝလန္တိ၊ ပြည့်စုံ၏ ဟု၌။ ဝက္ခတိ-နာမ၊ ၏။ စဝနမ္မံယေဝ၊ ရှေလျောသောသဘောရှိသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ အစဝနမ္မန္တိ၊ မရှေလျောတတ်သောသဘောရှိ၏'ဟု၌။ ဝက္ခတိနာမ၊ ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကာယနှင့်တကွသော ပြဟ္မာ့ဌာနမှ၌။ ဇာယတိ၊ ၏။ ပ။ ဥပဟဗ္ဗတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကာယနှင့်တကွသော ပြဟ္မာ့ဌာနကိုလည်း။ ဣဒံ၊ ဤကာယဌာန နှစ်လုံးသည်။ ပ။ နဥယဗ္ဗတိတိ၊ ပရိသန္ဓေမနေ ဟု၌။ ဝက္ခတိနာမ၊ ဆိုဘိ၏။ အညံ၊ (ကာယဌာနနှစ်ဝမ)တပါးသော။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာသည်။ သန္တဿ၊ ရှိပါလျက်လည်း။ နတ္ထည် ဥတ္တရိနိဿရဏန္တိ၊ ဟု၌။ ဝက္ခတိနာမ၊ ဆိုဘိ၏။ ဘော၊ အို ပြဟ္မာတို့။ ဗဟော၊ ဗဟုမည်သော။ သောပြဟ္မာ၊ ထိုပြဟ္မာသည်။ အဝိဇာ-ဂတောဝတ၊ မသိမမြင်ခြင်းနှင့်တကွ ပြစ်စွဲတကား။ ဘော၊ တို့။ ဗဟော၊ သော။ သောပြဟ္မာ၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာဂတောဝတာတိ၊ တကား"ဟုသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူခဲ့ပြီ။

ဂေါတမ၊ ဂေါတမနွယ်ဖွား ရှင်တော်ဘုရား။ ဒွါသတ္တတိ၊ ခုနစ်ကျိပ်နှစ်ယောက်သော။ (မယ်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်။) ပုညကမ္မာ၊ ကောင်းမှုကံကြောင့် ဖြစ်လာကုန်၏။ ဝသဝတ္တီနော၊ သူတပါးတို့ကို မိမိအလိုသို့ လိုက်စေနိုင်ကုန်၏။ ဧဘတိဧရံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်းကို။ အတိတာ၊ လွန်ကုန်ပြီ။ အယံ၊ ဤပြဟ္မာပြည်ကို ဖြစ်ခြင်းသည်။ အန္တိမာ၊ အဆုံးစွန်သော။ ဝေဒဂူ၊ ဉာဏ်တို့ဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ပြဟ္မုဟဟတ္တိ၊ ပြဟ္မာပြည်ကို ဖြစ်ခြင်းတည်း။ အနေကာ၊ များစွာကုန်သော။ ဧနာ၊ လူတို့သည်။ အသ္မေ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို။ အဘိဝပ္ပန္တိ၊ တောင့်တမြဲတန်းကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဗဟုကာရဟု လျှောက်၏။

ဗဟု၊ ဗဟုပြဟ္မာ၊ နိုဝုဗ္ဗေဒါနံ၊ နိုဝုဗ္ဗေဒတ္ထိ။ သဟဿာနံ သတံ၊ တသိန်းသော။ ယံ အာယုံ၊ အကြင်အသက်ကို။ တုံ၊ သင်သည်။ ဒီဃံ၊ ရှည်၏ဟူ၍။ မညသိ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်ဘိ၏။ တေ ဆာယုံ၊ ဤအသက်သည်။ အပ္ပကံ၊ နည်းသည်သာလျှင်တည်း။ နဟိဒီဃံ၊ မရှည်သည်သာ။ ပြဟ္မေ၊ ဗဟုပြဟ္မာ။ အယံ၊ ငါသည်။ ဘဝ၊ သင်၏။ အာယုံ၊ အသက်ကြောင်းကို။ ပဇာနာမိ၊ အပြားအားဖြင့် သိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ (တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။) "အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧဘတိဧရံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်းကိုငင်း။ သောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကိုငင်း။ ဥပါတိဝတ္တော၊ လွန်မြောက်ပြီးသူသည်။ အနန္တဒဿီ၊ အဆုံးမရှိမြင်တော်မူနိုင်သူသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏"ဟု (ဝဒတ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏။) မေ၊ တပည့်တော်၏။ ပုရာဏံ၊ ရှေးဦးဖြစ်သော။ ဝတသီလဝတ္တံ၊ အကျင့်သီလဝတ်သည်။ ကိ ၊ အဘယ်နည်း။ ယံ၊ အကြင်တပည့်တော်၏အကြောင်းကို။ အယံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဝိဇာ၊ သိနိုင်ရာ၏။ တံ၊ ထိုတပည့်တော်၏အကြောင်းကို။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ အာစိက္ခ၊ ဟောကြားတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

(ဗဟု၊ ဗဟုပြဟ္မာ။) ဟမ္ဘနိ၊ ဒေ့အခါ၌။ သမ္ဘရေတေ၊ အပူဖြင့် နိုင်စက်အပ်ကုန်သော။ ဝိပါသိတေ၊ ရေသောက်လိုကုန်သော။ ဗဟू ဗဟုဟေ၊ များစွာကုန်သောလူတို့ကို။ (တုံ၊ သင်သည်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။) ယံ အပါဒယသိ၊ အကြင် သောက်သုံးစေပြီး။ တံ၊ ထို သောက်သုံးစေသောအကျင့်သည်။ ဟေ၊ သင်၏။ ပုရာဏံ၊ ရှေးဦးဖြစ်သော။ ဝတသီလဝတ္တံ၊ အကျင့်သီလဝတ်တည်း။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုသင်၏ရှေးအကြောင်းကို။) သုတ္တပုဗ္ဗေါ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးသောယောဂျီကဲ့သို့။ အနုဿရामိ၊ အမှန်တကယ် အောက်မေ့တော်မူနိုင်၏။

(ဗဟု၊ ဗဟုပြဟ္မာ။) ဂယှကံ၊ ဖမ်းယူ၍။ နိယမာနံ၊ ဆောင်ယူအပ်သောသူ့ပန်းကိုငင်း ။ ဂယှတံ၊ ဖမ်းယူအပ်သော။ ဧနံ၊ လူအပေါင်းကိုငင်း။ ဧဏိကူလသို့ ၊ ဂင်ါမြစ်ကမ်း၌။ (တုံ၊ သင်သည်။) ယံ အမောစယိ၊ အကြင်လွှတ်စေဘူးပြီ။ တံ၊ ထိုလွှတ်စေသော အကျင့်သည်။ ဟေ၊ သင်၏။ ပုရာဏံ၊ ရှေးဦးဖြစ်သော။ ဝတသီလဝတ္တံ၊ အကျင့်သီလ ဝတ်တည်း။ (အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ကို။) သုတ္တပုဗ္ဗေါ၊ ကဲ့သို့။ အနုဿရာမိ၊ ၏။

(ဗဟု၊ ဗဟုပြဟ္မာ။) ဂင်ါယ၊ ဂင်ါမြစ်၏။ သောတသို့ ၊ ရေအယဉ်၌။ လုဒ္ဒေန၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ နာဝေန၊ ဂေါ်ယျက နဂါးသည်။ မနုဿကမ္မာ၊ လူတို့ကိုညှဉ်းဆဲလို

၁။ ဂယှကံ နိယမာနန္တိ ဂယောတွာ နိယမာနံ၊ ကရုဏံ နိယမာနန္တိပိ အတ္ထော။ ၌။

သည်၏အမြစ်ကြောင့်။ ဂယာတနဿ ဝံ၊ ဖမ်းယူထားအပ်သောလူကို။ ဗလသာ၊ အာဘိညာဏ်အားစွမ်းဖြင့်။ ပသယှ၊ လွှမ်းမိုးမှု။ ယံ ပမောစယိတ္ထ၊ အကြင်လွတ်စေဘူးပြီ။ တံ၊ ထိုလွတ်စေသောအကျင့်သည်။ တေ၊ သင်၏။ ပုထုဏ်၊ ရှေးဦးဖြစ်သော။ ဝတာသိလဝတ္တံ၊ အကျင့်သီလဝတ်တည်း။ (အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ကို။) သုတ္တပ္ပဗုဒ္ဓေါဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အနုဿရာမိ၊ ၏။

(ဟက၊ ဟကပြဟွာ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) တေ၊ သင်၏။ ကပ္ပေါ၊ ကပ္ပအမည်ရှိသော။ ဗဒ္ဓစရော၊ နောက်လိုက်တပည့်ကြီးသည်လည်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ (တံ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။) သမ္ဗုဒ္ဓီမန္တံ၊ ပညာရှိသူဟူ၍။ ဝတိနံ၊ အကျင့်ရှိသူဟူ၍။ အမည်၊ ဆောက်မေ့ မှတ်ထင်ဘူးပြီ။ တံ၊ ထိုအကျင့်သည်။ ပုရာဏံ၊ ရှေးဦးဖြစ်သော။ ဝတာသီလဝတ္တံ၊ အကျင့်သီလဝတ်တည်း။ (အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ကို။) သုတ္တပ္ပဗုဒ္ဓေါဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အနုဿရာမိ၊ ၏။

(သန္တေ၊ ပြတ်စ္စာဘုရား။ တုံ၊ သည်။) မမ၊ တပည့်တော်၏။ ဧတံ အာယုံ၊ ဤအသက်ကို။ အဒ္ဓါ၊ မရှေတ်။ ပဇာနာသိ၊ အပြားအားဖြင့်သိတော်မူ၏။ အညေပိ၊ ဤမှတပါး သောအကြောင်းတို့ကိုလည်း။ ဇာနာသိ၊ သိတော်မူပေ၏။ တထာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ တထာဟိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ အယံ ဇလိတာနုဘာဝေါ၊ ဤတန်းလင်းတောက်ပသော အာနုဘော်တော်သည်။ ပြဟ္မလောကံ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်ကို။ ဩဘာသယံ၊ တန်းလင်းတောက်ပစေလျက်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၅-အညတရပြဟ္မာသုတ်

၁၇၆။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရာ၊ သော။ ပြဟ္မာ နော၊ ပြဟ္မာ၏။ "ယော၊ အကြင်ရဟန်း ဟဏ္ဍာ၊သည်။ ဣဒံ၊ ဤပြဟ္မာ့ပြည်သို့။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာနိုင်ရာ၏။ သော သမဏော ဝါ၊ ထိုရဟန်းသည်ရင်း။ သော ပြာဟ္မဏော ဝါ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်ရင်း။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ" ဟူ၍။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ဗီဋ္ဌာ-အယူသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ တသ္မိံ ပြဟ္မ-လောကေ၊ ၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တဿ ပြဟ္မုနော၊ ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်၌။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်မွှေခွေသဖြင့်။ ထေဇောဓာတုံ၊ တေဇောဓာတ်ကို။ (တေဇောကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော ဈာန်ကို။) သမာပဇ္ဇိတ္မာ၊ ဝင်စားမှု။ နိသိဒိ၊ နေတော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်၏။ "ဧတရဟိ၊ ယာဝုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ ပြတ်စ္စာဘုရားသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိ နု ခေါ တိ၊ နေတော်မူသနည်း" ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာ-နော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ပြတ်စ္စာဘုရားကို။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တ-မာနုသကေန၊ လူတို့၏ ပကတိမျက်စိအပြင်ကို လွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဗိုလ်စက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ တထာ ပြဟ္မုနော၊ ၏။ ဥပရိ၊ ၌။ ဝေဟာသံ၊ ၌။ ပလ္လင်္ကေန၊ ဖြင့်။ ထေဇောဓာတုံ၊ ကို။ သမာပန္နံ၊ ဝင်စားလျက်။ နိသိန္နံ၊ နေတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာနု၊

မြင်ပြီးချီ။ပ။ ပါတုရဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ်၊ ဌ။ အာယသွာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ပုရတ္ထိမ် ဒိသံ၊ အဋ္ဌေအရပ်ကို။ နိသာယ၊ မှီ၍။ တဿ ပြဟ္ဟေ၊ ၏။ ဥပရိ၊ ဌ။ ဝေဟာသံ၊ ဌ။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအောက်။ နိစတရုံ၊ နိမ့်ဝသာနေထိုင်။ ထေရောဝေတုံ၊ ကို။ သမာ-ပဇ္ဇိတ္မာ၊ ဝင်စားချီ။ ပဲလ္လကေန်း ခြင့်။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။

(အရှင်မဟာကဿပဝါကျ, အရှင်မဟာကပ္ပိနဝါကျ, အရှင်အနုရုဒ္ဓဝါကျတို့ကိုလည်း အရှင်-မဟာမောဂ္ဂလ္လာန ဝါကျကို နည်းမီးချီ သမ္မန်။ အရှင်မဟာကဿပ က တောင်အရပ်ကို, အရှင်မဟာကပ္ပိန က အနောက်အရပ်ကို, အရှင်အနုရုဒ္ဓါက မြောက်အရပ်ကိုမှီ၍ နေတော်မူကြသည်သာ ထူးတော့၏။)

အထ ခေါ်၊ ဌ။ အာယသွာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ တံ ပြဟ္ဟာနံ၊ ထိုပြဟ္ဟာကို—

"အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပြဟ္ဟာ။ တေ၊ သင်၏။ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌။ ယာ ဒိဋ္ဌိ၊ အကြင် လန့်ဖိုင်ဋ္ဌ သဿတဒိဋ္ဌိဟူသော နှစ်ပါးသောအယူသည် ၁။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ အဇ္ဇာပိ၊ ယခုလည်း။ တေ၊ သင့်အား။ သာ ဒိဋ္ဌိ၊ ထိုနှစ်ပါးသော အယူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သေး၏ လော။ တုံ၊ သင်သည်။ ပြဟ္ဟလောကေ၊ ပြဟ္ဟာ့ပြည်၌။ ဝိတိဝတ္တန္တံ၊ ထပါးသောပြဟ္ဟာတို့၏ ကိုယ်ရောင် ဖိမာန်ရောင်, အသင်းတန်ဆောရောင်ကို ကျော်လွန်သော။ ပဿသိ၊ မြင်တတ်ရဲ့၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏ ပြိုးပြိုးပြက်သော အရောင်ကို။ ပဿသိတိ၊ မြင်၏ လော" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

မာရိသ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ ပုရေ၊ ဌ။ ယာ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ မေ၊ ၏။ သာ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်တော့ချေ။ (အယံ၊ သည်။) ပြဟ္ဟလောကေ၊ ဌ။ ဝိတိဝတ္တန္တံ၊ သော။ ပဿာမိ၊ ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်ရ၏။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ သ္မာဟံ၊ သည်။ "အယံ၊ သည်။ နိစ္စော၊ မြဲသည်။ သဿတော၊ တည်တံ့သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏" ဟု။ ကတိ ဝဋ္ဌံ၊ အဘယ်မှာ ပြောဆိုဝံ့တော့အံ့ နည်း။ ဟုတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

အထ ခေါ်၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ ပြဟ္ဟာနံ၊ ထိုပြဟ္ဟာကို။ သံဝေဝေတ္မာ၊ ထိတ်လန့်စေ-တော်မူပြီးချီ။ ဝါ-ထိုက်တွန်းတော်မူပြီးချီ။ပ။ ပါတုရဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ်၊ ဌ။ သော ပြဟ္ဟာ၊ ထိုပြဟ္ဟာသည်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ ပြဟ္ဟပါဠိသဒ္ဒံ၊ ပြဟ္ဟာတို့၏ အလုပ်အကျွေးပြုစ်သော ပြဟ္ဟာကို။ "မာရိသ၊ အချင်း။ တုံ၊ သင်သည်။ ဟေ၊ လာလတ္တိ။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အာယသွာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ ချဉ်းကပ်လော။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို။ 'မာရိသ မောဂ္ဂလ္လာန၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်။ ဘဝံ မောဂ္ဂလ္လာနော သေယျထာပိ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ကဲ့သို့။ ဘဝံ ကဿပေါ သေယျထာပိ၊ အရှင်မဟာကဿပကဲ့သို့။ ဘဝံ ကပ္ပိနော သေယျထာပိ၊ အရှင်ကပ္ပိနကဲ့သို့။ ဘဝံ အနုရုဒ္ဓေါ သေယျထာပိ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါကဲ့သို့။ ဧတေ မယိဒ္ဓိကာ၊ ဤအတူ ကြီးသော ထနီးရှိကုန်သော။ ဧတေ မယာနုဘာဝါ၊ ဤအတူ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိကုန်သော။ တဿ ဘဂဝတော၊ တို့မြတ်စွာဘုရား၏။ အညေပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သာဝကာ၊

၁။ နတ္ထိ ဓေ ဘာတိ ရှုခါနိ ဓေ ဘာ ဒိဋ္ဌိ နတ္ထိ၊ နတ္ထိ သော သမဏော ဝါ ပြာဟ္မဏော ဝါ၊ ယော ရှုဝ အာဂဇ္ဇယျာတိ အယံ ထဒ္ဒိ နတ္ထိ။ ဝဒ္ဒိ ဒိဋ္ဌိ အစိပ္ပါယော။

တပည့်သာဝကတို့သည်။ အတ္ထိ နု ခေါတိ၊ ရှိကုန်သေးသလော' ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝေဒေဟိတိ၊ လျှောက်ချေလော့" ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ သော မြတ်ဗုद्ध ပါရိသင့်သော၊ ထိုမြတ်ဗုद्धာတို့၏ အလုပ်အကျွေးပြုစ်သော မြတ်ဗုद्धာသည်။ ဧဝံ ဘာရိသာတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီအရှင် ဟူ၍။ တဿ မြတ်ဗုद्धဿ နော၊ ၏ စကားကို။ ပဋိဿုတ္တွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ပ ။ အညေပိ၊ ကုန်သော။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ နု ခေါတိ၊ လော ဟူသော။ ဝေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ တံ မြတ်ဗုद्धံ၊ ကို—

"(မြတ်ဗုद्ध၊ မြတ်ဗုद्ध။) တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ ဘုဇ္ဈင်ဟု၏ စ၊ ဘုဇ္ဈင်ဝိဇ္ဇာဏ်သို့ရောက်ကုန်သော။ စေတောပရိယာယကောဝိဒါ၊ သူတပါးတို့၏စိတ်ကို ပိုင်းခြားမှတ်သိခြင်း၌ လိမ္မာကုန်သော။ ခီဏာသဝါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝ ရှိကုန်သော။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာပြစ်ကုန်သော။ ဗုद्ध၊ မြတ်ဗုद्ध၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တပည့်သားတော်တို့သည်။ ဧဟိတိ၊ မျှားကုန်၏" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗျာဘာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ သော မြတ်ဗုद्ध ပါရိသင့်သော၊ သည်။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတ္တာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ ယေန၊ ၌။ သော မဟာမြတ်ဗုद्ध၊ ထိုမဟာမြတ်ဗုद्ध သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ တံ မြတ်ဗုद्धံ၊ ကို။ "မာရိသ၊ အရှင်မြတ်ဗုद्ध။ မမ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ တေဝိဇ္ဇော။ ပ ။ သာဝကာတိ၊ သာဝကာ ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာယာတိ၊ မိန့်တော်မူ၏" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

သော ပါရိသင့်သော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သော မြတ်ဗုद्ध၊ ထိုမဟာမြတ်ဗုद्ध သည်။ အတ္ထမနော၊ ပီတိသုခတို့ဖြင့် သိမ်းယူအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဘာသိတံ၊ ပြောဆိုအပ်သော စကားကို။ အဘိနန္ဒိ၊ အလွန်နှစ်သက်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၆-မြတ်ဗုद्ध၏ကသုတ်

၁၇၇။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဒီဝါဝိဟာရကတော၊ နေ့သန့်ရာအရပ်သို့ကပ်တော်မူလျက်။ ပဋိသလ္လီနော၊ ထပါးတည်း ကိန်းဝှောင်းတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သုဗြဟ္မာ၊ သုဗြဟ္မာမည်သော။ ပရေကဗြဟ္မာ စ[1]၊ တဦးတည်းနေသော မြတ်ဗုद्धာသည်ရင်း။ ဟေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ပရေကာ၊ အသီးအသီးသော။ ဒ္ဝါရမဟေသီ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တံခါးဘောင်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ သုဗြဟ္မာ၊ သော။ ပရေကဗြဟ္မာ၊ သည်။ သုဒ္ဓါဝါသေ၊ သော။ ပရေကဗြဟ္မာနံ၊ ကို။ "မာရိသ၊ အရှင်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပယိရုပါသိတုံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ။ အကာလော ခေါ တာဝ၊ အခါ မယုတ်သေးသည်သာတည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒီဝါဝိဟာရကတော၊ နေ့သန့်ရာအရပ်သို့ ကပ်တော်မူ လျက်။ ပဋိသလ္လီနော ၀၊ ထပါးတည်းကိန်းဝှောင်းတော်မူသည်ထည်း။ (ဟောတိ၊ ၏။)

---

[1] ပရေကဗြဟ္မာတိ ၀ ဆောရိုဗြဟ္မာ၊ နှ ပရိဿဝေါ ဗြဟ္မာတိ အဋ္ဌော။

အသုကော၊ ဤအမည်ရှိသော။ မြဟွလောကော စ၊ မြဟွာပြည်သည်လည်း။ ဣဒ္ဓေါ၊စေ၀၊ ချောန် ချမ်းသာဖြင့် ပြည့်လည်းပြည့်စုံ၏။ ဖိတော စ၊ အဘိညာဉ်ပန်းတို့ဖြင့် ကောင်းစွာပွင့်လည်းပွင့်၏။ တတြ၊ ထိုမြဟွာပြည်၌။ ၊မြဟွာ စ၊ မြဟွာသည်လည်း။ ပမာဒဝိဟာရီ၊ မေ့လျော့၍နေခြင်းဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ မာရိသ၊ အရှင်။ အာယာမ၊ လာ-သွားကြကုန်အုံ့။ ယေန၊ ၌။ မြဟွလောကော၊ မြဟွာပြည်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိဿာမ၊ ကပ်ကုန်အုံ့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၌။ တံ မြဟွာနှင့်၊ ထိုမြဟွာကို။ သံ၀ေဇေယျာမာတိ၊ ထိတ်လန့်စေကုန်အုံ့။ ၀ါ-တိုက်တွန်းကုန်အုံ့" ဟူသော။ တေ၊ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ သုဒ္ဓါ၀ါသော၊ သော။ ပဓာ၀ကမြဟွာ၊ သည်။ ဧ၀ं မာရိသာတိ ခေါ၊ ဟူ၏။ သုမြဟွာ၊နော၊ သုမြဟွာအမည်ရှိသော။ ပဓာ၀ကမြဟွာ၊နော၊ ၏ စကား၊ကို။ ပဋိသော-သိ၊ ဝန်ခံပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ သုမြဟွာ၊ သော။ ပဓာ၀ကမြဟွာ စ၊ သည်ရင်း။ သုဒ္ဓါ၀ါသော၊ သော။ ပဓာ၀ကမြဟွာ စ၊ သည်ရင်း။ ဘဂ၀တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရှေ့တော်မှ။ အန္တရဓာယာ၊ ကွယ်ခဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တသ္မိं မြဟွလောကေ၊ ၌။ ပါတုရဟောသုံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်ပြီ။ သော မြဟွာ၊ ထိုမြဟွာသည်။ ဧတေ မြဟွာနော၊ ထိုမြဟွာတို့ကို။ ဒုရတော၀၊ အ၀ေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာသည်တို့ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ မြင်ပြီး၍။ ဧတေ မြဟွာနော၊ တို့ကို။ "မာရိသာ၊ အရှင်တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဟန္ဒ၊ ယခု၊ ကုတော၊ အာဘယ်အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆ-ထနုတိ၊ လာကုန်ပါသနည်း" ဟူသော။ ဧတေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ မာရိသ၊ အရှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ အရဟတော၊ ပုဗ္ဗော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို အမှန်ကိုယ်တိုင် သိတော်မူသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကာ၊ အထံတော်မှ။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မာရိသ၊ အရှင်။ တုံ ပန၊ သင်သည်လည်း။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ကို။ ဥပဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆေယျာသိတိ၊ သွားစေလိုမ်း သွားပါလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်ပြီ။

ဧवं၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ ခေါ၊ ဆိုအပ်သော။ သော မြဟွာ၊ ထိုမြဟွာသည်။ တံ ဝနေန်၊ ထိုစကား၊ ကို။ အနုမောဒိတ္ဝာ၊ သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍။ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သဟသာ ဂဟေတ္ဝါ၊ အကြိမ်တစေတောင်။ အဘိနိပ္ပီနိတ္ဝာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ သုမြဟွာနံ၊ သော။ ပဓာ၀ကမြဟွာနံ၊ ကို။ "မာရိသ၊ အရှင်။ တုံ၊ သင်သည်။ ဟေ၊ ငါ၏။ ဝေရှပ်၊ ဤသို့သောဝိုဏ်သော။ ဣဒ္ဓါနုဘာ၀ံ၊ ထန်ခိုးအာနုဘော်ကို။ ပဿသိနောတိ၊ မြင်၏လော" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ မာရိသ၊ အရှင်။ အယံ၊ သည်။ ဧတေ၊ ၏။ ဝေရှပ်၊ သော။ ဣဒ္ဓါနုဘာ၀ံ၊ ကို။ ပဿာမိ ခေါ၊ မြင်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုမြဟွာကဆိုပြီ။ မာရိသ၊ အရှင်။ သော ခေါ အယံ၊ ထိုငါသည်။ ဧ၀ं မဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ ကြီးသောတန်ခိုးရှိပါလျက်။ ဧ၀ं မဟာနုဘာ၀ော၊ ဤသို့ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိပါလျက်။ အညေသု၊ တပါးသော။ ကဿ သမဏဿ ၀ါ၊ အဘယ်ရဟန်းကိုလင်း။ ကဿ ब्राह्मणस्स ၀ါ၊ အဘယ်ပုဏ္ဏားကိုလင်း၊ ဥပဌာနံ၊ ဆည်းကပ်စေားခြင်းငှါ၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားရတော့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပဓာ၀ဝိဟာရီမြဟွာကဆိုပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ သုမြဟွာ၊ သော။ ပဓာ၀ကမြဟွာ၊ သည်။ အတ္ထာနံ၊ ကို။ နိဿဟသာ ဂဟေတ္ဝါ၊ အကြိမ်နှစ်ထောင်။ အဘိနိပ္ပီနိတ္ဝာ၊ ၌။ တံ မြဟွာနံ၊ ကို။ "မာရိသ၊ အရှင်။ တုံ၊ သည်။

မေ၊ ငါ၏။ ဝေဠုပ်၊ သော။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ကို။ ပဿသိနောတိ၊ မြင်၏လော" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မာရိသ၊ အရှင်၊ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ သင်၏။ ဝေဠုပ်၊ သော။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ကို။ ပဿာမိ ခေါ၊ မြင်သည်သာတည်း။ ဗုတိ၊ ဤသို့ ပမာဒဝိဟာရီပြဟ္မာက ဆိုပြီ။ မာရိသ၊ အရှင်။ သေဝ ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်။ တယာ စ ခေါ၊ သင်ထက်ဝင်း။ မယာ စ၊ ငါထက်ဝင်း။ မဟိဒ္ဓိကတရော စေဝ၊ သာလွန်၍ ကြီးသော တန်ခိုးရှိတော်မူ၏။ မယာနုဘာဝ-တရော စ၊ သာလွန်၍ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိတော်မူ၏။ မာရိသ၊ အရှင်။ တုံ၊ သည်။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ သ၊ သော။ တထာ ဘဂဝတော၊ ကို။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်စေးခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆေယျာသိ၊ သွားလေလော့။ ဗုတိ၊ ဤသို့ သုပြဟ္မာက ဆိုပြီ။ အထ ခေါ၊ ဠ်။ သော ပြဟ္မာ၊ ထိုပမာဒဝိဟာရီပြဟ္မာသည်။ သုပြဟ္မာနံ၊ သော။ ပဓေကပြဟ္မာနံ၊ ကို—

"(ပြဟ္မေ၊ သုပြဟ္မာ။)ရှာယိနော၊ ရှာန်ဝင်စားသော ငါ၏ဒီမာန်ဠ်။ တယော သုပဿာ၊ ဂဠုန်ရွယ်သုံးရာတို့သည်ဝင်း။ စတုရော စ ဟံသာ၊ ဟသံရွယ်လေးရာတို့သည်ဝင်း။ ဗျဂ္ဃိ-နိသာ ပဠာသတာ စ၊ ကျားနှင့်တူသော သားရဲရွယ် ငါးရာတို့သည်ဝင်း"။ (သန္ဓိ၊ ရှိကုန်၏။) တယိဒံဝိမာနံ၊ ထို ငါ၏ ဗျိုဟိမာန်သည်။ ဥတ္တရသ္မာ ဒီသာယံ၊ သင်တို့နေရာမှ မြောက်ဖျက်နှာ၌။ ဩဘာသယံ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်။ ဧလတေ၊ တောက်ပသည်သာလျှင်တည်း" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဗဘာသိ၊ ပြီ။

(ပြဟ္မေ၊ ပမာဒဝိဟာရီပြဟ္မာ။) တေ၊ သင်၏။ တံ ဝိမာနံ၊ ထိုဗျိုဟိမာန်သည်။ ဥတ္တရသ္မာ ဒီသာယံ၊ ငါတို့နေရာမှ မြောက်ဖျက်နှာ၌။ ဩဘာသယံ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်။ ကိဏ္ဏာပိ ဧလတေ၊ အကယ်၍ကား တောက်ပ၏။ (တထာပိ၊ ထိုသို့ပင် တောက်ပသော်လည်း။) ရူပေ၊ ရူပ်၌။ ရတိ၊ ဖြစ်ခြင်း, ရင့်ရော်ခြင်း, ပျက်ခြင်း ဟု ထိုအပ်သော အပြစ်ကိုဝင်း။ သဒ္ဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပဝေဓိတံ၊ ရွပ်၏ ဇောက်ပြန် တုန်လှုပ်ခြင်းကိုဝင်း။ ဒီသွာ၊ ရှုမြင်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သုဗေဓော၊ ကောင်းသောပညာရှိသော ဘုရားရှင်သည်။ ရူပေ၊ ရူပ်၌။ နိ ရမတိ၊ မမွေ့လျော်၊ ဗုတိ၊ ဤသို့ သုပြဟ္မာကဆိုပြီ။

အထ ခေါ၊ ဠ်။ သုပြဟ္မာ၊ သော။ ပဓေကပြဟ္မာ၊ သည်ဝင်း။ သုဗ္ဗါဝါသော၊ သော။ ပဓေကပြဟ္မာ စ၊ သည်ဝင်း။ တံ ပြဟ္မာနံ၊ ကို။ သံဝေဇေတွာ၊ ဠ်။ ထဇ္ဇော၊ ထိုအရပ်ဠ်ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယိ သု၊ ကွယ်ပျောက်ကုန်ပြီ။ သော ပြဟ္မာ၊ ထိုပြဟ္မာသည်။ အပရေန သမယေန၊ ထပါးသောအခါ၌။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ ဘဂဝတော၊ ကို။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်စေးခြင်းငှါ။ အဂမာသိ စ ခေါ၊ သွားသည်သာလျှင်တည်း။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၇-ကောဓာဝလိကသုတ်

၁၇။ (သာဝတ္ထိနိဒါန်မှ အဠံသု တိုင်ဖောင် ရွှေသုတ်နှင့်တူပြီ။) အထ ခေါ၊ ဠ်။ သုပြဟ္မာ၊ သော။ ပဓေကပြဟ္မာ၊ သည်။ ကောဓာဝလိကံ၊ ကောဓာဝလိကရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်း ပြု၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌—

၁။ ပဠာသတာဟုတ်မှ သဘဟုတ်လိုက်စပ်ရမည် ဟု အဋ္ဌကထာတရော ပြထားသောကြောင့်. အဟော သုပဿာ, စတုရော စ ဟံသာတို့၌ သတအနက်ရှိသောတို့၌ ဟေလိုက်သည်။

" (ကောဏာလိကာ၊ ကား တုံ၊ သည်။) အပွမေယျ၊ သိလစသည်တို့ဖြင့် မနှိုင်းယှဉ်ထိုက်သော ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပမိနန္တော၊ နှိုင်းယှဉ်သည်။ (အသိ၊ ဖြစ်ဘိ၏။) ဣဒေ၊ ဤသို့ နှိုင်းယှဉ်ရာ၏။ ကော ဝိဒေါ၊ အဘယ်ပညာရှိသည်။ ဝိကပ္ပယေတိ၊ မှန်ကန်အောင် ကြံစည်နိုင်ပါအုံ့နည်း။ အပွမေယျ၊ မနှိုင်းယှဉ်ထိုက်သော ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပမာယနံ၊ နှိုင်းယှဉ်လေ့ရှိသော။ တံ ပုထုဇ္ဇနံ၊ ထိုပုထုဇဉ်ကို။ နိဝုတံ၊ ဉာဏ်ပညာ ဆို့ပိတ်သူဟူ၍။ မညေတိ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်ပါ၏" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

၈-ကတမောဒကတိဿသုတ်

၁၇၉။ (ဤသုတ်သည် ရှေသုတ်နှင့်တူပြီ။ သုဒ္ဓါဝါသပြဟ္မာက လျှောက်သည်နှင့် ဂါထာ၌ အကိသော၊ ပညာမရှိသူဟူ၍။ နိဝုတံ၊ ဉာဏ်ပညာဆို့ပိတ်သူဟူ၍ ဟု ပေးသည်သာ ထူး၏။ ကိဿဝေရကိုလည်း၊ ကိ ကုသလဂေဝေသိတာယ ကိ ကုသလံ ဧကုသလန္တိ အာဒိနာ ကိန္တိ သုဏာတိ ဘောယာတိ ကိဿဝါဟုပြု၊ ပညာကိုကောက်။)

၉-တုရွမြဟွာသုတ်

၁၈၀။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဏောဏာလိကော၊ ကောဏာလိကမည်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဗာဓိကော၊ အလုံးပေါက်သော အနာရှိသည်။ ဗာဠှဂိလာနော၊ ပြင်းစွာနာကျားသည်။ ဒုက္ခိတော၊ ဖြစ်သော ဆင်းရဲရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ တုရွ၊ တုရွမည်သော။ (ကောဏာလိကတို့ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်ဘူးသည်။) ပဓေဏပြဟွာ၊ တဦးတည်းနေသောပြဟ္မာသည်။ပ။ ဝေယာသံ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ ကောဏာ-လိကံ ဘိက္ခုံ၊ ကောဏာလိက ရဟန်းကို။ "ကောဏာလိက၊ ကောဏာလိက။ သာရိပုတ္တ-မောဂ္ဂလ္လာနေသု၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပသာဒေဟိ၊ ကြည်ညြိစေလော့။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တို့သည်။ ပေသလာတိ၊ ချစ်ဖွယ်သော သီလရှိကုန်၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါ စ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တုံ၊ သင်သည်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးမြန်းပြီ။ အသံ၊ ငါသည်။ တုရ္ဓ၊ သော။ ပဓေဏပြဟွာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ပြဟ္မာ။ တုံ၊ သင့်ကို။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနာဂါမီ၊ အနာဂါမ်ဟူ၍။ ဗျာကရော နု၊ မိန့်ကြားတော်မူအပ်သည် မဟုတ်လော့။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဣဒ၊ ဤလူ ပြည်သို့။ အာဂတော၊ လာရသနည်း။ ယာဝဇ္ဇ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ဣဒံ၊ ဤ (အနာဂါမ်သည် လူ ပြည်သို့ မလာဟူသော) ဘုရားရှင်၏ စကားကို။ ဝေ၊ သင်သည်။ အပရဇ္ဇ၊ (လူ ပြည်သို့ လာခြင်းဖြင့်) ချွတ်ယွင်းစေအပ်ပြီ။ (တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သော။ ဣဒံ၊ ဤအပြစ်မျှကို။) ပဿ၊ ရှုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဏောဏာလိကက ပြောဆို၏။

ယာယ၊ အကြင်ကြမ်းတန်းသော စကားဖြင့်။ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဆိန္နတိ၊ ဖြတ်၏။ သာ၊ ထိုကြမ်းတန်းသော စကားသည်။ ဧာတဿ၊ မေးမှာ ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ပဏ္ဍိတဿ၊ ယောဂျီ၏။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ ကုဋ္ဌာရီ၊ ခားမသဖွယ်သည်။ ဧဝမေတေ၊ ဖြစ်ပေါ်၏။

ယောဟု အကြင်လူမိုက်သည်။ နိန္ဒိယံ၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သူကို။ ပသံသတိ၊ ချီးမွမ်းတတ်။ ယောဟု အကြင်သူသည်။ ပသံသိယော၊ ချီးမွမ်းထိုက်သူတည်း။ တံ ဝါ၊ ထိုသူ့ကိုလည်း။ နိန္ဒတိ၊ ကဲ့ရဲ့တတ်။ သော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်။ ကလိ ၊ အပြစ်ကို။ ဝိဓိနာတိ၊ ဆည်းပူးရှာဖွေတတ်။ တေန ကလိနာ၊ ထိုအပြစ်ဖြင့်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ နဝိန္ဒတိ၊ မရနိုင်။

အကျွှေသု၊ ကြွေအန်ကစားရာတို့၌။ သမ္ဘဿ (သမ္ဘေနာပိ)၊ အလုံးစုံသော ဥစ္စာနှင့်ရင်း။ အတ္ထနာပိ၊ မိမိနှင့်ရင်း။ သဟ၊ တကွ။ ယော ခေါ ဧကပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ဥစ္စာခွဲးခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) အယံ ကလိ၊ ဤဥစ္စာခွဲးသော အပြစ်သည်။ အပ္ပမတ္တကော၊ အနည်းငယ်မျှသာတည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သုဂတော သု၊ ကောင်းစွာကျင့်သူတို့၌။ (သမဂ္ဂ-ဝေတသု ပဂ္ဂလေသု၊ ဌ။) မနံ၊ စိတ်ကို။ ပဒေါသယေ၊ ဖျက်ဆီးခြားအံ့။ အယမေဝ ကလိ၊ ဤပြစ်မှားသော အပြစ်သည်သာလျှင်။ မဟန္တတရော၊ သာလွန်ကြီးမား၏။

ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော။ ဝါစဉ္စ၊ နှုတ်ကိုလည်း။ မနဉ္စ၊ စိတ်ကိုလည်း။ ပဏိဓာယ၊ ဆောက်တည်၍။ အရိယာဂရဟိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို ကဲ့ရဲ့သော သူမိုက်သည်။ ယံ နိရယံ၊ အကြင်ငရဲသို့။ ဥပေတိ၊ ရောက်၏။ (တဿ၊ ထိုငရဲ၏။ အာယုပ္ပမာဏံ၊ အသက်အတိုင်းရှည်သည်။) နိရယ္ဟိ၊ နိရယ္ဟုဒါန်း နိရယ္ဟုဒတို့၏။ သယဿာနံသတံ၊ တသိန်းသည်ရင်း။ ဆတ္တိ ်သတိ၊ သုံးဆယ်ခြောက်ရသည်ရင်း။ ပဉ္စဆေ ဗ္ဗုဒါနိ၊ ငါးခုကုန်သော နိရယ္ဟုဒတို့သည်ရင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝုဠ္ဠပြဟွာက ပြောကိုပြီ။

၁၀-ကောကာလိကသုတ်

ဘဂဝါ။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ ကောကာလိကော ဘိက္ခု၊ ကောကာလိက မည်သော ရဟန်းသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီး။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ရှိခိုးပြီး။ ဧကမန္တံ၊ တစုံသောအရပ်အဖို့၌။ နိသီဒိ၊ နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ နေသော။ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိက မည်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘဒ္ဒေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ၊ သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂလ္လာန်တို့သည်။ ပါပိစ္ဆာ၊ ယုတ်မာသော အလိုရမက်ရှိကုန်၏။ ပါပိကာနံ။ ယုတ်မာကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ အလိုတို့၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ ဂတာတိ၊ လိုက်ကုန်၏" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောကာလိကံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ "ကောကာလိက၊ ကောကာလိက။ ဝေ၊ ဤသို့။ မာ အဝစ၊ မဆိုလင့်။ ကောကာလိက၊ က။ ဝေ၊ သို့။ မာ အဝစ၊ လင့်။ ကောကာလိက၊ က။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ၊ တို့သည်။ ပေသလာ၊ ချစ်အပ်သော သီလရှိကုန်၏။ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလ္လာနေသု၊ တို့၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပသာဒေဟိ၊ ကြည်သို့စေလော့" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ကောကာလိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘဒ္ဒေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သဒ္ဓါယိကော၊ ယုံကြည်ထိုက်သောစကားရှိသူသည်။ ပတ္တယိကော၊ သက်ဝင်ထိုက်သောစကားရှိသူသည်။ ကိဉ္စာပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ရှိကား ဖြစ်၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ယုံကြည်သက်ဝင်ထိုက်သော စကားရှိသော် လည်း။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ၊ တို့သည်။ ပါပိစ္ဆာ၊ ယုတ်မာသော အလိုရမက်ရှိကုန်သည်သာ လျှင်တည်း။ ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ တို့၏။ ဝသံ၊ သို့။ ဂတာတိ၊ လိုက်ကုန်၏" ဟူသော။

ဝတ်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောကာလိကံ၊ သော၊ ဘိက္ခု၊ ကို။ "ကောကာလိက၊ က။ ဝေ၊ သို့။ မာ အဝစ၊ လင့်။ ကောကာလိက၊ က။ ဝေ၊ သို့။ မာ အဝစ၊ လင့်။ ကောကာလိက၊ က။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ၊ တို့သည်။ ပေသလာ၊ ကုန်၏။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနေသု၊ တို့၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပသာဒေယာထိ၊ စေလော့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တတိယမ္ပိ ခေါ။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ကောကာလိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"။ပ။ ဣဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ ဝသံ၊ သို့။ ဂတာတိ၊ ကုန်၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တတိယမ္ပိ ခေါ၊ လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောကာလိကံ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ကောကာလိက၊ က။ "။ပ။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ၊ တို့သည်။ ပေသလာတိ၊ ကုန်၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ ကောကာလိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရိုအသေကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပက္ကာမိ၊ ပါပြီ။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ ပါ၍မကြာမြင့်မီ။ ကောကာလိကဿ၊ သော။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ (ကာယောဘွဲ့ စပ်။) သာသပမတ္တိကာဟိ၊ ပုန်ညင်းစေ့အတိုင်းအရွယ် ရှိကုန်သော။ ပိဋ္ဌကာဟိ၊ အရေးတို့သည်။ သမ္ဖော၊ အလုံးစုံသော။ ကာယော၊ ကိုယ်ကို။ ပရိေ၊ ပြန့်နှံ့ စေအပ်သည်။ ဝါ-လွှမ်းမိုးအပ်သည်။ အယောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သာသပမတ္တိယော၊ ပုန်ညင်းစေ့အတိုင်းအရွယ် ရှိကုန်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ ပဂ္ဃရိတ္တိယော၊ ပဲနောက်စေ့အတိုင်းအရွယ်ရှိကုန်သည်။ အယောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဂ္ဃရိတ္တိယော၊ ပဲနောက်စေ့အတိုင်းအရွယ် ရှိကုန်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ကလာယမတ္တိယော၊ ကုလားပဲ ဝါ-စားတော်ပဲ အတိုင်းအရွယ် ရှိကုန်သည်။ အယောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ကလာယမတ္တိယော၊ ကုန်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ကုန်၍။ ကောလဋ္ဌိမတ္တိယော၊ သီးခေ့အတိုင်းအရွယ် ရှိကုန်သည်။ အယောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ကောလဋ္ဌိမတ္တိယော၊ ကုန်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ကုန်၍။ ဓောလမတ္တိယော၊ သီးသီးအတိုင်းအရွယ် ရှိကုန်သည်။ အယောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဓောလမတ္တိယော၊ ကုန်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ကုန်၍။ အာမလကမတ္တိယော၊ ရွက်ရှားသီးအတိုင်းအရွယ် ရှိကုန်သည်။ အယောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အာမလကမတ္တိယော၊ ကုန်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ကုန်၍။ ပေရုဝသလာဋုကမတ္တိယော၊ ဆုတ်ရွက်သီးငယ်အတိုင်းအရွယ် ရှိကုန်သည်။ အယောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ပေရုဝသလာဋုကမတ္တိယော၊ ကုန်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ကုန်၍။ ဒီလ္လမတ္တိယော၊ ဆုတ်ရွက်သီးကြီးအတိုင်းအရွယ် ရှိကုန်သည်။ အယောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဒီလ္လမတ္တိယော၊ ကုန်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ကုန်၍။ ပတိဋ္ဌိ"သု၊ ကွဲပေါက်ကုန်ပြီ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ပြည်သည်ရင်း။ လောဟိတဋ္ဌာ၊ သွေးသည်ရင်း၊ ပဗ္ဗရိ"သု၊ ယိုစီးကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ကောကာ-လိကော၊ သော။ ဘိက္ခု သည်။ တေနေဝ အာဗာဓေန၊ ထိုအနာကြောင့်သာလျှင်။ ကာလမကာသိ၊ သေပြီ။ကာလကံတောစ၊ သောသည်လည်း၊ ဖြစ်သော။ ကောကာလိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနေသု၊ တို့၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အာဃာတေတွာ၊ ပျက်စီးစေသောကြောင့်။ ပဒုမနိရယံဥပ၊ ပဒုမဝရဲ့။ ပဋ္ဌိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ ပြဟ္မာ သဟမ္ပတိ၊ သဟမ္ပတိပြဟ္မာသည်။အဘိက္ကန္တာယ၊ ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော။ ရတ္တိယာ၊ သန်းကောင်းယံ၌။ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏော၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ကေवलကပ္ပံ၊ သော။ ဇေတဝနံ၊ ကို။ ဩဘာသေတွာ၊ ၍။ ယေန၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ဌ။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ဌ။ ဌိတော ခေါ၊ ရပ်သော။ ပြဟ္မာ သဟမ္ပတိ၊ သဟမ္ပတိပြဟ္မာသည်။

ဘဂဝန်း၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကောကာလိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာလက-တော၊ သေပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ကာလက်တော၊ သေသော။ ကောကာလိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်လည်း။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနေသု၊ တို့၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာဃာတေတော့၊ ပျက်စီး စေသောကြောင့်။ ပဒုမနိရယံဥပ၊ ၌။ ဥနွာတိ၊ ဖြစ်ပြီ" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဗြဟ္မာ သဟမ္ပတိ၊ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာသည်။ ဗုဒ္ဓ၊ ဤစကားကို။ ဝတ္တာ၊ ၌။ ဘဂဝန်း၊ ကို။ အဘိဝါ ဒေတော့၊ ၌။ ပဒက္ခိဏံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၌။ တတ္ထေव၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓေယျိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တဿာ ရတ္တိယာ၊ ထိုညဉ့်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်ရာ၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဗဟုံ ရတ္တိ'၊ ဤညဉ့်၌။ ဗြဟ္မာ သဟမ္ပတိ၊ သည်။ အဘိက္ကန္တာယ၊ သော။ ရတ္တိယာ၊ ၌။ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏော၊ ၍။ ကေवलကပ္ပံ၊ သော။ ဇေတဝနံ၊ ကို။ ဩဘာသေတ္တာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ဒ္ဝိ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ဗြဟ္မာ သဟမ္ပတိ၊ သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ ရှား။ ကောကာလိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာလက်တော၊ သေပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ကာလက်တော၊ သော။ ကောကာလိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလ္လာနေသု၊ တို့၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာဃာတေတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပဒုမနိရယံဥပ၊ ၌။ ဥနွာတိ၊ ဖြစ်ပြီ" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ စ၊ လျှောက်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗြဟ္မာ သဟမ္ပတိ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓ၊ ကို။ ဝတ္တာ၊ ၌။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ၌။ ပဒက္ခိဏံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၌။ တတ္ထေव၊ ဥ ပင်လျှင်။ အန္တရဓေယျိတိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန်း၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ပဒုမနိရယော၊ ပဒုမငရဲ၌။ အာယုပမာဏံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်သည်။ ကိတ္တကံ နု ခေါတိ၊ အဘယ်မျှရှည်မိသနည်း" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ပဒုမနိရယော၊ ၌။ အာယုပမာဏံ၊ သည်။ ဒီဃံ ခေါ၊ ရှည်သည်သာတည်း။ တံ၊ ထိုပဒုမငရဲ၏ အသက်ကို။ ဣတ္ထကာနိ၊ ဤမျကုန်သော။ ဝဿာနိ ဣတိ ဝါ၊ နှစ်တို့ဟူ၍ ၎င်း။ ဣတ္ထကာနိ၊ ကုန်သော။ ဝဿသတာနိ ဣတိ ဝါ၊ အနှစ်တရာတို့ဟူ၍ ၎င်း။ ဣတ္ထကာနိ၊ ကုန်သော။ ဝဿသဟဿာနိ ဣတိ ဝါ၊ အနှစ်တသောင်းတို့ဟူ၍ ၎င်း။ ဣတ္ထကာနိ၊ ကုန်သော။ ဝဿသတသဟဿာနိ ဣတိ ဝါ၊ အနှစ်တသိန်းတို့ဟူ၍ ၎င်း။ သခါတုံ၊ ရေတွက်ရန်သော ဌာ၊ ။ နု သုကရံ၊ မလွယ်။ ဣတိ၊/ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ကာယန၊ တတ်နိုင်အံ့လော။ ဣတိ၊ သို့လျှောက်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်—

"ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဃေယျထာပိ နာမ၊ ဥပမာကိုမိန့်တော်မူအံ့။ ကောသလကော၊ ကော-သလတိုင်းရှိခြစ်သော။ ဝီသတိခါရိကော၊ အတိုနှစ်ဆယ်ဝင်သော။ တိလဝါဟော၊ နှမ်းလှည်း သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတော၊ ထိုနှမ်းလှည်းမှ။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ဝဿ-သတသ ဝဿသတဿ၊ အနှစ်တရာ အနှစ်တရာ၏။ အစ္စယေန၊ လွန်ရာ၌။ ကေမေကံ၊ တစေ့တစေ့သော။ တိလံ၊ နှမ်းကို။ ဥဒ္ဓရေယျ၊ ထုတ်ငြားအံ့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကောသလ-

ကော၊ သော။ ဝိသတိခါရိကော၊ သော။ သော တိလဝါဟော၊ သည်။ ဣမိနာ ဥပဏ္ဍေန၊ ဣဒ္ဓိလုံလမြင့်။ ပရိကွယ်၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ပရိယာဒါနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှယူအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂဠေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ခေကာ၊ တခုသော။ အမ္ဘုဒေါ နိရယော၊ အမ္ဘုဒဝေသည်။ နတ္ထေဝ-ဂဠေယျ၊ (ကုန်ခြင်းသို့)မရောက်ရာ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝိသတိအမ္ဘုဒါနိရယာ၊ နှစ်ဆယ်သော အမ္ဘုဒဝေတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေ၊ ထို့အတူ။ ကော၊ တခုသော။ နိရဗ္ဗုဒေါနိရယော၊ နိရဗ္ဗုဒဝေသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝိသတိနိရဗ္ဗုဒါနိရယာ၊ နှစ်ဆယ်သောနိရဗ္ဗုဒဝေတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဝေ၊ ထို့အတူ။ ကော၊ တခုသော။ အဗဗော နိရယော၊ အဗဗဝေသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝိသတိအဗ-ဗနိရယာ၊ နှစ်ဆယ်သောအဗဗဝေတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဝေ၊ တူ။ ကော၊ တခု-သော။ အဋဋနိရယော၊ အဋဋဝေသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝိသတိအဋ-ဋနိရယာ၊ နှစ်ဆယ်သောအဋဋဝေတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဝေ၊ တူ။ ကော၊ သော။ အဟဟော နိရယော၊ အဟဟဝေသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝိသတိ အဟဟာ နိရယာ၊ နှစ်ဆယ်သောအဟဟဝေတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဝေ၊ တူ။ ကော။ သော။ ကုမုဒေါနိရယော၊ ကုမုဒဝေသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝိသတိကုမုဒါနိရယာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဝေ၊ တူ။ ကော။ သော။ သောဂန္ဓိကော နိရယော၊ သောဂန္ဓိကဝေသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝိသတိသောဂန္ဓိကာနိရယာ၊ နှစ်ဆယ် သော သောဂန္ဓိကဝေတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဝေ၊ တူ။ ကော၊ သော။ ဥပ္ပလ-ကော နိရယော၊ ဥပ္ပလကဝေသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝိသတိဥပ္ပလကာနိရယာ၊ နှစ်ဆယ်သောဥပ္ပလကဝေတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဝေ၊ တူ။ ကော၊ သော။ ပုဏ္ဍရိကော နိရယော၊ ပုဏ္ဍရိကဝေသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝိသတိ ပုဏ္ဍရိကာနိရ-ယာ၊ နှစ်ဆယ်သောပုဏ္ဍရိကဝေတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဝေ၊ တူ။ ကော၊ သော။ ပဒုမော နိရယော၊ ပဒုမဝေသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကောကာလိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနေသု၊ တို့၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာဃာတေတွာ၊ ကြောင့်။ ပဒုမ် ခေါ် ပန နိရယံ ဥပ၊ ပဒုမ(အတိစ်)ဝေ၌။ ပန္နောတိ၊ ဖြစ်ပြီ”ဟူသော စကားကို။အဝေါ စ၊ ပြီ။ (ဘဂဝါ အဝေါ စ ပြန်သတ်။)

(ဤအဝေါစ သေည်ပေးပြီ။ ဤသုတ်ပါ ဂါထာများသည် ဗြဟ္မသံယုတ်-ပဌမဝဂ် တုရှဗြဟ္မသုတ် ဂါထာများနှင့် လုံးဝတူကြ၏။)

ပဌမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး၏။

တဿ၊ ထိုပဌမဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

အာယာစနံ၊ အာယာစနသုတ်။ ဂါရဝေါ၊ ဂါရဝသုတ်။ ဗြဟ္မဒေဝေါ၊ ဗြဟ္မဒေဝသုတ်။ ပဓာနာ စ ဗြဟ္မာ၊ ဗဟုဗြဟ္မသုတ်။ အပရာ စ၊ တပါးသော။ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိသုတ်။ ပမာဒေါ၊ ပမာဒသုတ်။ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကသုတ်။ တိဿကောစ၊ တိဿသုတ်။ တုဋ္ဌ စ ဗြဟ္မာ၊ တုဋ္ဌဗြဟ္မသုတ်။ အပရောစ၊ တပါးသော။ ကောကာလိကော၊ ကောကာ-လိကသုတ်။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၂-ဒုတိယဝဂ်

၁-သနက္ခုမာရသုတ်

၁၈၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ ပေးမြို့။) ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂေယ၊ ၌။ သပ္ပိနီတီရေ၊ သပ္ပိနီမြစ်ကမ်းနား၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သနက္ခုမာရော၊ သနက္ခုမာရ-မည်သော။ မြဟွာ၊ မြဟွာသည်။ အဘိက္ကန္တာယ၊ သော။ ရတ္တိယာ၊ ၌။ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏော၊ ၌။ ကေवलကပ္ပံ၊ သော။ သပ္ပိနီတီရံ၊ သပ္ပိနီမြစ်ကမ်းကို။ ဩဘာသေတ္စာ၊ ၌။ပ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌—

> "ယော၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဂေါတ္တဝဒီသာဝရိနော၊ အနုယ်ကိုအောက်မေ့ကုန်၏။ (တေသု၊ ထိုသူတို့တွင်။) ဣဒေယော၊ မင်းမျိုးသည်။ ဇနေတသ္မိံ၊ လူလောကဌ။ သေဋ္ဌော၊ အမြတ်ဆုံးတည်း။ (ယော၊ အကြင်သူသည်။) ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏနှင့်ပြည့်စုံ၏။သော၊ ထိုသူသည်။ ဒေဝမနုသေ၊ နတ်လောက လူလောကဌ။ သေဋ္ဌောတိ၊ အမြတ်ဆုံးတည်း"ဟူသော။ ဗြဟ္မဲ ဂါထံ၊ ကိုဗျာ။ အဘာသိ၊ ပြီ။

မြဟွာသနက္ခုမာရော၊ သနက္ခုမာရမြဟွာသည်။ ဗြဟ္မဲ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သဗ္ဗာ၊ သည်။ သမနုညော၊ နှစ်သက်တော်မူသည်။ အယောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ မြဟွာသနက္ခုမာရော၊ သည်။ "သဗ္ဗာ၊ သည်။ မေ၊ ငါအား။ သမနုညောသိ၊ နှစ်သက်တော်မူပြီ" ဟု နှလုံးပြု၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္စာ၊ ၌။ ဖရက္ခိဏံ၊ ကို။ ကတ္စာ၊ ၌။ တတ္ထေव၊ ၌ပင်လျှင်။ အန္တဓာယိ၊ ပြီ။

၂-ဒေဝတ္တသုတ်

၁၈၃။ (ဧဝံ မေ သုတံ ပေးမြို့။) ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂေယ၊ ၌။ ဂိဇ္ဈကူဋေ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ်မည်သော။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ ဒေဝဒတ္တေ၊ ဒေဝဒတ်သည်။ အဘိရုယ္ဟန္တေ၊ သံဃာ သင်းခွဲ၍ ဗေဒေဟိကျောင်းတော်မှ ဂယာသီသသို့ ဖဲသွားရ၍ မကြာမြင့်မီ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ မြဟွာ သဟမ္ပတိ၊ သဟမ္ပတိမြဟွာသည်။ပ။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌—

> "ဟလံ၊ ဌက်ပျောသီးသည်။ ကဒလီ၊ ငှက်ပျောပင်ကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဟန္တိ၊ ယထာ၊ သတ်သကဲ့သို့ဝင်း။ ဟလံ၊ ဝါးသီးသည်။ ဝေဠုံ၊ ဝါးပင်ကို။ ဟန္တိ၊ ယထာ၊ သတ်သကဲ့သို့ဝင်း။ ဟလံ၊ ကျူသီးသည်။ နဠံ၊ ကျူပင်ကို။ ဟန္တိ၊ ယထာ၊ ကဲ့သို့ဝင်း။ ဂဗ္ဘော၊ အဿတိုရ်မြင်းမ၏ ကိုယ်ဝန် (ကလေး) သည်။ အဿတရိံ၊ အဿတိုရ်မြင်းမကို။ ဟန္တိ၊ ယထာ၊ ကဲ့သို့ဝင်း။ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ဝုဒေါ်မှုသည်။ ကာပုရိသံ၊ ယောကျ်ားယုတ်ကို။ ဟန္တိ၊ သတ်တတ်၏" ဟူသော။ ဗြဟ္မဲ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

၁။ ဣဒ္ဓိဂါထာ-မနိ-၂-ဘေဒသုတ် စာမျက်နှာ ၃၀၌သည်း၊ ကာ၏။ ဧနေတသ္မိံ ပုဒ်အဆုံးအပြတ်ကို ထင်း မနိ-၂၌ ရှုပါ။

၂။ သဗ္ဗာ သမနုညော စသည်သည် အဓိပ္ပာယ် ကြည်ညဏ်ရှုတတ်၌ ကာ၏။

၃-အနုရာဓနုသုတ်

ဘုရား။ ကော်သော။ သမယ်၏။ ။ ဘုရား၊ သည်။ မာဂဓေသု၊ မဂဓတိုင်းတို့၏။ အနုရာဓနှေ့၊ အနုရာဓနုရှာ၏။ ဝိဟာရတော်၊ ၏။ တနေ့ ခေါ် ပန် သမယေန၊ ၏။ ဘုရား၊ သည်။ ရတ္တနုကာရ-တိမိသာယ်၊ ညဉ့်အခါ ကန်းသည်၏အပြစ်ကို ပြုတတ်သော အင်္ဂါလေးပါး စုံညီသည့် အမိုက်မှောင်၏ ၁။ အမှောင်ကာသော၊ လွင်ထီးခေါင်၏။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်လည်း။ ကေမေကံ၊ တပေါက်တပေါက်။ ဖုသာယတိ၊ ဖျန်း၏။ အထ ခေါ်၊ ၏။ ဗြဟ္မာ သဟမ္ပတိ၊ သည်။ ပ။ ဘုရားထောပ၏။ သန္ဓိကော၊ ၏—

"ပန္ဓာနိ၊ အစွန်အဖျားဖြစ်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို။ သေဝေထ၊ မှီဝဲရာ၏။ သံယောဇနဝိပ္ပမောက္ခာ (သံယောဇနဝိပ္ပမောက္ခာယ)၊ သံယောဇဉ်ဆယ်ပါးမှ လွတ်ခြင်းငှါ ၂။ စရေထ၊ ကျင့်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းတို့၌။ ရတိ ံ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို။ သစေ နာဓိဂစ္ဆေထ၊ အကယ်၍ မရခြားအုံ။ ရကွိတတ္ထော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော ကိုယ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သံဃေ၊ သံဃာ၏ အလယ်၌။ ဝသေ၊ နေရာ၏။

ကုလာကုလံ၊ အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်းသို့။ ပိဏ္ဍိကာယ၊ ဆွမ်းအလှူငှါ၊ စရန္တော၊ လှည့်လည်လျက်။ ဗ္ဗှိုယဂုတ္တော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော ဗုဒ္ဓေါ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိပကော၊ ရင့်ကျက်သောပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝသေ၊ နေရာ၏။ ဘယာ၊ ဝရ်ဆင်းရဲဘေးမှ။ ပမုတ္တော၊ လွတ်မြောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ အာသယော၊ သေးမဲ့ရာနိဗ္ဗာန်၌။ ဝိမုတ္တော၊ အာဝရဏပြုသောအာရုံမှ နုလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍။ ပန္ဓာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့ကို။ သေဝေထ၊ ရာ၏။

ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ သေရတိ၊ ကြောက်မက်ဖွယ် သေးတို့သည်ရှင်း။ သရီသပါ၊ မြွ ကင်း သန်းတို့သည်ရှင်း။ (သန္ဓိ၊ ရှိကုန်၏။) ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၌။ အနုကာရတိ-မိသာယ၊ ကန်းသည်၏အပြစ်ကို ပြုတတ်သော အင်္ဂါလေးပါးစုံညီသည့် အမိုက်မှောင်၌။ ဝိဇ္ဇု၊ လျှပ်စစ်သည်။ သဉ္ဇရတိ၊ ပြက်၏။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။ ထနယတိ၊ ချုန်း၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝိဂတလောမဟံသော၊ ကင်းဆာ ကြက်သီး မွေးညင်းထခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ နိသိဒိ၊ နေပြီ။

ယိ၊ မှန်၏။ ဗ္ဗဓံ၊ ဤအရပ်ကို။ မေ၊ ထပည်တော်သည်။ ဇာတု၊ စင်စစ်။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်ပြီ။ ဗ္ဗဓံ၊ ဤအရပ်သည်။ နု ဗုတိယိတိယံ၊ တဆင့်ပြောမဟုတ်။ ကေသို ံ၊ တခုသော။ ဗြဟ္မစရိယသို ံ၊ တရားဒေသနာတော်၌။ မဗ္ဗုဟာယိနံ၊ သေခြင်းသဘောကို ပယ်ရှုန့်ကုန်သော ရဟန္တာ ဟုတ်လိမ့်၏။ သဟဿံ၊ တထောင်သည်ရှင်း။

၁။ ရတ္တနုကာရတိမိသာယန္တိ ရတ္တိ ံ အနုသာဝကာရေန ဟောတမေ တေရေဂါ တမသိ၊ သံ-ဋ-၁။ ဘုန်း။ ဒေဝိတ် ၁၃၈။

၂။ ဤအနက်ကား အဋ္ဌကထာနည်းတည်း။ သံယောဇနဝိပ္ပမောက္ခာတိ သံယောဇနဝိမောက္ခ-ဟောတု။ ရှိ။ အဋ္ဌကထာ၌ ဟအကြောကြ ၌ ရှိကာ၌ သွာဝီဘတ်ကို ဟောတု အနက်ဟောကြ၏သည်။

ဘိယျောပန္ဓသတာ၊ တထောင်ထက်အလွန် ငါးရာတို့သည်ရင်း။ (ဟောန္ဓီ၊ ကုန်၏။) သမ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ သောတာသဟဘုနာ၊ မက်သောတသို့ ရောက်ကုန်သော။ အတိရစ္ဆာနဂါမိနော၊ တိရစ္ဆာန်အပါအဝင် အပါယ်လေးတံ့သို့ မလားရောက်ကုန်သော။ သေက္ခာ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒသ၊ တကျိပ်တို့သည်ရင်း။ ဒသဝေဒသ၊ တဆယ် ဆယ်လီ တရာတို့သည်ရင်း။ (ဟောန္ဓီ၊ ကုန်၏။)

အထ၊ တို့ပြင်။ ဗုဒ္ဓရာ၊ သေက္ခရဟန္တာတို့မှတပါးသော။ ပုဗ္ဗာဘာဂါ၊ ဝိဝဋ္ဋနိဿိတ ကုသိုလ်အပို့ရှိသော။ ပဇာ၊ သတ္တဝါသည်။ အယန္တီ၊ ဤမျှသာတည်း ဟူ၍။ သစ်ါတုံ၊ ရေတွက်ခြင်းငှါ။ နောပိ သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ (ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။) မေ၊ တပည့်တော်၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ မုသာဝါဒဿ၊ မုသာဝါဒမှ။ ဝါ၊ ကို။ သြတ္တပ်၊ ထိပ်လန့်၏။ (တသ္မာတိ၊ တို့ကြောင့်တည်း)"ဟု ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

၄-အရှဏဝတီလုတ်

ဘဂ္ဂ။ (ဝေ၊ မေ သုတ် စသည်ကို စာပိုဒ်-၁၄၀ ပဌမမာရပါသာသုတ်ဖို့၌ ပေးလေ။) ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးခဏ်ပြစ်ဘူးသည်ကား။ အရှဏဝါနာမ၊ အရှဏဝါမည်သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရှဏဝေ၊ အရှဏဝါမည်သော။ ရညော ခေါ် ပန၊မင်း၏။ ရာဇဝေါနိ၊မင်းနေပြည်သည်။အရှဏဝတိနာမ၊ အရှဏဝတီမည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရဏီ၊ သော။ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ သော။ သိဒိဘဂဝါ၊ သိဒ်မြတ်စွာဘုရားသည်။ အရှဏဝတိ ခေါ် ပန၊ အရှဏဝတီမည်သော။ ရာဇဝေါနိ ၊မင်းနေပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊အမှီပြု၍။ ဝိဟာသိ၊ နေ့တော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရဏဝေါ၊ သော။ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ သော။ သိဒိဿ ခေါ် ပန ဘဂဝတော၊ သိဒ်မြတ်စွာဘုရား၏။ အဘိဘူသမ္ဘဝံနာမ၊ အဘိဘူ, သမ္ဘဝမည်သော။ သာဝကယုဂံ၊ တပည့်သား၊အစုံသည်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဘဒ္ဒယုဂံ၊ ကောင်းသောအစုံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဝ ခေါ် ၌။ အရဏီ၊ သော။ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ သော။ သိဒိဘဂဝါ၊ သည်။ အဘိဘူ ဘိက္ခု၊ အဘိဘူ ရဟန်းသည်။ ဝေ ခေါ် ၌။ ရဏီ၊ သော။ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ သော။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားရှင်တို့ ကုန်ကုန်ရှိ ကုန်ကုန်ရှိ ကုန်ကုန်ရှိ

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ သော။ သိဓိဘဂဝါ၊ သည်။ အဘိဘုံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ "ပြာဟူ၏၊ အဘိဘူ ရဟန်း၊ ပြဟူ့နော စ၊ ပြဟူ၏ခင်း။ ပြဟူပရိသာယ စ၊ ပြဟူ၏ပရိသတ်၏ခင်း။ ပြဟူပါရိသဇ္ဇာနဉ္စ၊ ပြဟူ၏တို့၏ အလုပ်အကျွေး ပြဟူ၏တို့၏ခင်း။ မွေ့ကထာ၊ တရားနှင့်စပ်ယှဉ်သောစကား (တရားစကား)သည်။ တံ၊ သင်၏ဥဿာဟ်ဌ်။ ပဋိဘာတူတိ၊ ထင်စေလော့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဘိဘူ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝေ ဘန္တေတိ ခေါ၊ ဟူ၍။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓဿ၊ သော။ သိဓိဿဘဂဝတော၊ ၏ စကားကို။ ပဋိဿုတ္တာ၊ ၍။ ပြဟူ၏နဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ပြဟူပရိသဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ပြဟူပါရိသဇ္ဇေစ၊ တို့ကိုရင်း။ မွေ့ယာကထာယ၊တရားစကားဖြင့်။ သန္ဓေသေသိ၊ ကောင်းစွာပြတော်မူပြီ။ သမာဒပေသိ၊ကောင်းစွာယူစေပြီ။ သမုတ္တေဇေသိ၊ကောင်းစွာထက်ပြက်စေပြီ။ သမ္ပဟံသေသိ၊ကောင်းစွာ ရွှင်လန်းစေပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊သုခံ၊ ထိုအခါ၌။ ပြဟူ စ၊ သည်ရင်း။ ပြဟူပရိသာ စ၊ သည်ရင်း။ ပြဟူပါရိသဇ္ဇာ စ၊ တို့သည်ရင်း။ "ဘော၊ အိုအရှင်းတို့။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး ခေါ်ချီးထိုက်ပေစု။ ဘောဒ္ဓ တို့။ အဗ္ဘုတံ ဝတ၊ မဖြစ်စဘူး အဦးအသစ်ဖြစ်ပေစု။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဆရာဘုရားသည်။ သမ္မုခီဘူတေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်လျက်။ မွေ့၊ တရားကို။ ကထံဟိ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဒေသေဿတိနာမာတိ၊ ဟောကြားတိသနည်း"ဟူ၍။ ဥဒ္ဒါယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဓိယျန္တိ၊ ရွတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ၊ ဇရိဖရဲကြဲစေကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ သော။ သိဓိဘဂဝါ၊ သည်။ အဘိဘုံ ဘိက္ခုံ၊ကို။ "ပြဟူ၏၊ အဘိဘူရဟန်း။ ဝတ၊ သင်အား။ ဝါ၊သင့်ကို။ ပြဟူ၏စ၊ သည်ရင်း။ ပြဟူပရိသာ စ၊သည်ရင်း။ ပြဟူပါရိသဇ္ဇာ စ၊ တို့သည်ရင်း။ 'ဘော၊ တို့။ အစ္ဆရိယံဝတ၊ ဗျ။ ဘော၊ တို့။ အဗ္ဘုတံဝတ၊ ဗျ။ သာဝကော၊ သည်။ သတ္ထာရံ၊ သည်။ သမ္မုခီဘူတေ၊ လျက်။ မွေ့၊ ကို။ ကထံဟိ၊ ကြောင့်။ ဒေသေဿတိနာမာတိ၊ နည်း'ဟူ၍။ ဥဒ္ဒါယန္တိ ခေါ်၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ပြဟူ၏၊ အဘိဘူရဟန်း။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တုံ၊သင်သည်။ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက် အလွန်။ ပြဟူနဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ပြဟူပရိသဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ပြဟူပါရိသဇ္ဇေ စ၊ တို့ကိုရင်း။ သံဝေဝေဟိတိ၊ ထိတ်လန့်စေလော့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။အဘိဘူဘိက္ခု၊သည်။ ဝေ ဘန္တေတိခေါ၊ ဟူ၍။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓဿ၊ သော။ သိဓိဿဘဂဝတော၊ ၏ စကားကို။ ပဋိဿုတ္တာ၊ ၍။ ဒီဃမာနေန၊ ထင်ရှားသော။ ကာယေနပိ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်း။ မွေ့၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ အဒီဃမာနေန၊ မထင်ရှားသော။ ကာယေနပိ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်း။ မွေ့၊ကို။ ဒေသေသိ၊ပြီ။ ဒီဃမာနေနာပိ ဟေဋ္ဌိမေန ဥပနိဿယေန အဒီဃမာနေန ဥပရိမေနကာ ယေန၊ ထင်ရှားသော အောက်ပိုင်း ထက်ဝက်ကိုယ်, မထင်ရှားသော အထက်ပိုင်း ထက်ဝက်ကိုယ် ဖြင့်လည်း။ မွေ့၊ ကို။ ဒေသေသိ၊ ပြီ။ ဒီဃမာနေနာပိ ဥပရိမေန ဥပနိဿယေန အဒီဃမာနေန ဟေဋ္ဌိမေန ဥပနိဿယေန၊ ထင်ရှားသော အထက်ပိုင်းထက်ဝက်ကိုယ်, မထင်ရှားသော အောက်ပိုင်း ထက်ဝက်ကိုယ်ဖြင့်လည်း။ မွေ့၊ ကို။ ဒေသေသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊သုခံ၊ ထိုအခါ၌။ ပြဟူ စ၊ သည်ရင်း။ ပြဟူပရိသာ စ၊ သည်ရင်း။ ပြဟူပါရိသဇ္ဇာ စ၊ တို့သည်ရင်း။ "ဘော၊ တို့။ သမဏသာ၊ ရဟန်း၏။ မဟိဒ္ဓိကတာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ မဟာနုဘာဝတာ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ အစ္ဆရိယံဝတ၊ ဗျ။ ဘော၊ တို့။ အဗ္ဘုတံဝတာတိ၊ ဗျ" ဟူ၍။ အစ္ဆရိယဗ္ဗုတဝိတ္ထာရတာ၊ ဖြစ်သောအံ့ချီးခြင်းရှိကုန်, ဖြစ်သော မဖြစ်စဘူး အဦးအသစ်ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်, ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်းရှိကုန်သည်။ အပေါသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

ပါ ၁၅၉

၁၉၀ ဗဟုသုတဝဏ္ဏသံယုတ်ပါဠိတော် နိဿယ [၆-မြပွ

အထ ခေါ၊ ဌ်။ အာဘိဘူဘိက္ခု၊ သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓံ၊ သော။ သိဒိ' ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘိက္ခုသံဃသာ၊ ရဟန်း သံဃာ၏။ မဂ္ဂေ၊ အလယ်ဌ။ 'အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အဟံ၊ သည်။ မြဟွလောကေ၊ မြဟွာပြည်ဌ။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ သဟာသိလောကဓာတုံ၊ ထသောင်းသော လောကဓာတ်ကို။ သရေန၊ အသံဖြင့်။ ဝိညာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ။ ပဟောမိ ခေါတိ၊ ရှမ်းနိုင်သည်သာတည်း'ဟူသော။ ဝေရွေပိ'၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသိတာတိ၊ ပြောကိုနိုင်သုဟ္ဌ။ အာဘိဘေနာမိတိ၊ သိပါ၏" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မြဟွဏ၊ အာဘိဘုရဟန်း။ တုံ၊ သင်သည်။ မြဟွလောကေ၊ ဌ်။ ဌိတော၊ လျက်။ သဟာသိလောကဓာတုံ၊ ကို။ သရေန၊ မြင့်။ ယံ ဝိညာပေယျာသိ၊ အကြင်သိစေရာ၏။ မြဟွဏ၊ အာဘိဘုရဟန်း။ တေဿ၊ ထိုသိစေခြင်း၏။ ကာလော၊ အခါတည်း။ မြဟွဏ၊ အာဘိဘုရဟန်း။ တေဿ၊ ၏။ ကာလော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဘိဘုဘိက္ခု၊ သည်။ ဝေဘန္တေတိ ခေါ၊ ဟူ၍။ အရဟတော။သော၊ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓဿ၊ သော။ သိဒိဿ ဘဂဝတော၊ ၏ စကားကို။ ပဋိဿုတ္တာ၊ ၍။ မြဟွလောကေ၊ ဌ်။ ဌိတော၊ လျက်—

"ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌။ အာရမ္ဘတ၊ အားထုတ်ကြကုန်လော့။ နိက္ကမတ၊ မယျင်းမရှိ အားထုတ်ကြကုန်လော့။ ယုဇ္ဇတ၊ ဘဆင့်ဆင့် အားထုတ်ကြကုန်လော့။ ကဋ္ဌရော၊ ဆင်ပြောင်သည်။ နဋ္ဌဂါဟိ'၊ ကျွန်းအိမ်ကို။ ဝုနာတိဟ္ဝ၊ ဖျက်ဆီး သကဲ့သို့။ မစ္စုနော၊ သေမင်း၏။ သေနံ'၊ ကိလေသာစစ်သည်ကို။ ဝုနာထ၊ ဖျက်ဆီးကြ ကုန်လော့။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဣမသ္မိ'ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အပ္ပမတ္တော၊ မစေ့မလေ့ဘဲသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရိဿတိ'၊ နေလတ္တံ့။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဇာတိသံသာရံ၊ ခန္ဓာတို့၏ဖြစ်ခြင်း အပေါ်ပေါ်ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝါ၊ ဘဝတည်ယူသော သံသရာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ'၊ အဆုံးကို။ ကရိဿတိတိ၊ ပြုတတ်၏။" ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓေ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓေါ၊ သော။ သိဒိဿ ဘဂဝါ၊ သည်ရင်း။ အာဘိဘူ ဘိက္ခု၊ ၏၊ အာဘိဘူ ရဟန်းသည်ရင်း။ မြဟွာနဋ္ဌ၊ ကိုရင်း။ မြဟွပရိသဋ္ဌ၊ ကိုရင်း။ မြဟွပါရိသဇ္ဇ ၏၊ တို့ကိုရင်း။ သံဝေဇေတွာ၊ ထိတ်လန့်စေ၍။ ပဟဋတဿိ' မြဟွလောကေ၊ ထိုမြဟွာ ပြည်ဌ။ အန္ဓရဟိတာ၊ ကုန်၍။ အရှကာဝတိယာ၊ သော။ ရာဇဓာနိယာ၊ ဌ်။ ပါတုရဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓေါ၊ သော။ သိဒိ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ မြဟွလောကေ၊ ဌ်။ ဌိတသာ၊ တည်လျက်။ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ ဘာသမာနသာ၊ ဟောသော။ အာဘိဘုသာ ဘိက္ခုနော၊ အာဘိဘုရဟန်း၏ တရားသံကို။ အသုဏ္ဏ နောတိ၊ ကြားကုန်ပြီလော" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဟဘံ၊ တပည့်တော် တို့သည်။ မြဟွလောကေ၊ ဌ်။ ဌိတသာ၊ တည်လျက်။ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ ဘာသမာနသာ၊ သော။ အာဘိဘုသာ ဘိက္ခုနော၊ အာဘိဘုရဟန်း၏ တရားသံကို။ အသုမှာ၊ ကြားကုန်ပြီ။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ယထာ ကထံ ပန၊ အသယ်ဟိုလျှင်။ မြဟွ-လောကေ၊ ဌ်။ ဌိတသာ၊ လျက်။ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ ဘာသမာနသာ၊ သော။ အာဘိဘုသာ-ဘိက္ခုနော၊ ၏ တရားသံကို။ အသုတ္တ၊ ကြားခဲ့ကုန်သနည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊

ရား။ မယ်၊ တို့သည်။ ပြဟ္မလောကေ၊ ၌။ ဌိတသာ၊ လျက်။ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ ဘာသမာနသာ၊ သော။ အဘိဘုဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏တရားသံကို။ "အာရမ္ဘထ။ပ။ကရိဿတိ၊ ကရိဿတိ" ဟူ၍။ ဧတံ ခေါ၊ ဣတိလျှင်။ အဿုမှာ၊ ကြားခဲ့ကုန်ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ မယ်၊ တို့သည်။ ပြဟ္မလောကေ၊ ၌။ ဌိတသာ၊ လျက်။ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ ဘာသမာနသာ၊ သော။ အဘိဘုဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏တရားသံကို။ ဧတံ ခေါ၊ ဣတိလျှင်။ အဿုမှာ၊ ကြားကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဣတိ လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ပြဟ္မလောကေ၊ ၌။ ဌိတသာ၊ လျက်။ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ ဘာသမာနသာ၊ သော။ အဘိဘုဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏တရားသံကို။ သာဓုခေါ၊ ကောင်း စွာသာလျှင်။ အဿုတ္တ၊ ကြားကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တမနာ၊ပိတိသုခတို့ဖြင့် သိမ်းယူအပ်သောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာဘိတ်၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားစကားကို။ အဘိနန္ဒုံ။ အလွန်နှစ်သက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဆို။ သုတံ၊ ပြီ။

၅-ပရိနိဗ္ဗာနသုတ်

ဘဂဝါ။ ဂေါ်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုသိနာရုယံ၊ ကုသိနာရွက်ပြည်၌။ ဥပဝတ္တနေ၊ မြို့ဘို့ကပ်၍ သုဝဏ္ဏကြောင်းအကျွေးဖြစ်ရာ။ မလ္လာနံ၊ မလ္လာမင်းတို့၏။ သာလဝနေ၊ အင်ကြင်းတောင်း။ ယမကသာလာနံ၊ အစုံအစုံကုန်သော အင်ကြင်းပင်ပျိုတို့၏။ အန္တရေန၊ အလယ်၌။ ပရိနိဗ္ဗာနသမယေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူခါနီး၌။ ဝိယာရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ ဟန္ဒ၊ ယခုအခါ၌။ အာမန္တယာမိ၊ သိစေတော်မူအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်။ ဝယဓမ္မာ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့ခြင်း (သတိ)ဖြင့်။ သမ္ပာဒေထာတိ၊ (ပြုဘွယ်ကုသိုလ်ကိစ္စတို့ကို) ဖြစ်စေကုန်လော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အယံ၊ ဤ စကားသည်။ တထာဂတဿ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏။ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်ဆုံးပြစ်သော။ ဝါစာ၊ စကား တော်တည်း။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားတော်မူပြီ။ ပဌမဈာနာ၊ ပဌမဈာန်မှ။ ဝุฏฐหิตฺวา၊ ထခေါ်တော်မူ၍။ ဒုတိယံ ဈာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ကို။ သမာ-ပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ ဒုတိယာ ဈာနာ၊ မှ။ ဝุฏฐหิตฺวา၊ ၍။ တတိယံ ဈာနံ၊ တတိယဈာန်ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ တတိယာ ဈာနာ၊ မှ။ ဝุฏฐหิตฺวา၊ ၍။ စတุတฺถံ ဈာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ စတุတฺถာ ဈာနာ၊ မှ။ ဝุฏฐหิตฺวา၊ ၍။ အာကာသာနญฺจายตနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ အာကာသာနญฺจายตနာ၊ မှ။ ဝุฏฐหิตฺวา၊ ၍။ ဝိညาณญฺจายตနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာ-ယတနဈာန်ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ ဝိညาณญฺจายตနာ၊ မှ။ ဝุฏฐหิตฺวา၊ ၍။ အာကิญฺจญฺญายตနံ၊ အာကิญฺจญฺญายတနဈာန်ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ အာကิญฺจญฺญายตနာ၊ မှ။ ဝุฏฐหิตฺวา၊ ၍။ နेवสญฺญานาสญฺญายตနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ နेဝสญฺญานาสญฺญายตနာ၊ မှ။ ဝุฏฐหิตฺวา၊ ၍။ သညာဝေဒယိတနิโรธံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ခြင်း နိုးရောသမာပတ်ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။

သညာဝေဒယိတနิโรธာ၊ မှ။ ဝุฏฐหิตฺวา၊ ၍။ နेဝသညာနာသညာယတနံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ နेဝသညာနာသညာယတနာ၊ မှ။ ဝุฏฐหิตฺวา၊ ၍။ အာကิญฺจญฺญายตနံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။

အာကိုဏ္ဍညာယတနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ၍။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ ဝိညာ-ဏဉ္စာယတနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ၍။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ အာကာသာ-နဉ္စာယတနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ၍။ စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ စတုတ္ထာ ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ၍။ တတိယံ ဈာနံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ တတိယာ ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ၍။ ဒုတိယံ ဈာနံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ ဒုတိယာ ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ၍။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ ပဌမာ ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ၍။ ဒုတိယံ ဈာနံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ ဒုတိယာ ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ၍။ တတိယံ ဈာနံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ တတိယာ ဈာနာ၊ မှ၊ ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ၍။ စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ စတုတ္ထာ ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ၍။ သမန္နာဟာရ၊ ဈာန်၏ အခြားမဲ့ ပစ္စယေဟုဏာဝိယိ၏ အခြားမဲ့၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီ။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်။ သဟ ပရိနိဗ္ဗာနာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်နှင့်တပြိုင်နက်။ ပြေးပွားသဟမ္ပတိ၊ သည်——

"လောကေ၊ သခါရုလောကဠ်။ ဘုတာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သမ္ဘေ၀၊ အလုံးစုံသောသူတို့ သည်သာလျှင်။ သမုဿယံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို။ ခိပိဿန္တိ၊ ပစ်ချရကုန်လတ္တံ့။ ယတ္တ၊ ယင်း သခါရုလောကဠ်။ ဘူတော၊ ဖြစ်တော်မူသော။ သတ္တာ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူ သော။ လောကေ၊ သတ္တလောက, ဩကာသလောကဠ်။ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော၊ တုဘက်ပုဂ္ဂိုလ် ရှိတော်မမူသော။ ဗဟုဇနေ၊ ရှေးဘုရားများ အတူလာတော်မူသော။ ဗဟုဇ္ဇနာ၊ ကိုယ်အား ဉာဏ်အားဟူ ရောက်တော်မူသော။ သမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံကို သိတော်မူသော။ ထောဓိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဘုရားရှင်သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတောတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော် မူပြီ"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ဘဂဝတိ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ သော်။ သဟ ပရိနိဗ္ဗာနာ၊ နက်။ ဒေ၀ါနမိန္ဒာ၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်—

"သခါရာ၊ သခါရတရားတို့သည်။ အနိစ္စာ ဝတ၊ အပြိုမရှိကုန်စုတကား။ ဥပ္ပါဒဝယ-ဓမ္မိနော၊ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီး၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ် တတ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသခါရတရားတို့၏။ ဥပသမော၊ ငြိမ်းရာ (နိဗ္ဗာန်) သည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ဘဂဝတိ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ သော်။ သဟ ပရိနိဗ္ဗာနာ၊ နက်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်—

ယဒေဝ ကာရ ဝဠဝပေတေ၊ အလုံးစုံမြင်သောဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော [1]။ သမ္ဘုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်။ ယံ ဘိ ဘနက်၊ အကြင် ကြောက်မက်ဖွယ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုကြောက်မက်ဖွယ်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ယံ လောမဟံသနံ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညင်းထဖွယ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုကြက်သီး မွေးညင်းထဖွယ်သည်။ အာသိတိ၊ ဖြစ်ပြီ"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

၁။ သမ္ဘာဝနာရုဟပေတေ၊ သမ္ဘာဝနာရုဟရုဏေ ၊ ဌ။ ဟမ္ဘာဝနာရုဟရုဏေ၊ ဘဝေယိ ဘာဝနာရုဟဝေယိ ဥတ္တမဘာဝနာဝေဟိ သိလာဒိဂုဏေဟိ ဘဝေနာဟတေ ၊ ဌ။

ဘဂဝတိ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ သော်၊ သဟပရိနိဗ္ဗာနာ၊ နုကာ။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အဂ္ဂင်အနုရုဒ္ဓါသည် —

"ဌိတစိတ္ထသာ၊ တည်တံ့ခိုင်မြဲသော စိတ်ရှိတော်မူသော။ တာဒိနော၊ (ကောင်း ဆိုး နှစ်တန် လောကဓံကြောင့် ပေါက်ပြန်ကင်းမဲ့) ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သော မြတ်စွာဘုရား၏။ အဿာသပဿာသော၊ ထွက်သက်ဝင်သက်သည်။ နု အာဟု၊ မပြစ်ဘော့ပြီ။ အနေဇော၊ တဏှာရှိတော်မမူသော။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား သည်။ သန္တိ'၊ ငြိမ်းအေးသောနိဗ္ဗာန်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အာဂုံပြုပြီး၍[1]။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီ။

အသလ္လီနေန၊ မတွန့်သော။ စိတ္တေန၊ စိတ်တော်ဖြင့်။ ဝေဒနံ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာ (ကာယိကဒုက္ခ)ကို။ အဇ္ဈဝါသယိ၊ သည်းခံတော်မူပြီ။ ပဇ္ဇောတဿ၊ သိမီးဏ်။ နိဗ္ဗာနံ ဣဝ၊ ငြိမ်းခြင်းကဲ့သို့။ ဝေတသော၊ စိတ်တော်ဏ်။ ဝိမောက္ခော၊ အသိုးအထားမရှိ အပြီး ငြိမ်းမျှောက် လွတ်မြောက်ခြင်းသည်။ အဟူတိ၊ ဖြစ်ပြီ"ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်တည်။

ထသ၊ ထိုဒုတိယဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ပြဟ္မာသနံ၊ သနက္ကုမာရသုတ်။ ဒေဝဒေဝေါ၊ ဒေဝဒတ္တသုတ်။ အနုဂဝိနော၊ အနုဂ ဝိနသုတ်။ အရဏဝတိ၊ အရဏဝတီသုတ်။ ပရိနိဗ္ဗာနေန၊ ပရိနိဗ္ဗာနသုတ်နှင့်ထက္ခ။ ဣဒံ ပြဟ္မပဿကံ၊ ဤ ဒုတိယဝဂ် ပြဟ္မသံယုတ် ငါးသုတ်အဝယင်းကို။ ဒေသိတံ၊ ဟောကြား တော်မူအပ်ပြီ။

ပြဟ္မသံယုတ္တံ၊ ပြဟ္မသံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁။ ဘုရားရှင်သည် (ရုတိမရောက်ခင်) နိဗ္ဗာန်ကို အာဂုံပြုနေသည်၊ တို့နောက် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည် ဟူလို။ သန္ဓိဟာရပုဗ္ဗကြိယာကို ပုဗ္ဗဟာဝကြိယာဝိသေသန ဟု၊ ရုတိစိတ်မရောက်မီ ဘုရားရှင်၏စိတ်သည် နိဗ္ဗာန်ကို အာဂုံ ပြုခြင်းကြိယာနှင့်၊ ရုတိစိတ်ရောက်သောအခါ ဂုဏ်ရုတိစိတ်နှင့်ထက္ခ စိတ်အားလုံး ပြိုပျက်မျှောက်ကင်း ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းကြိယာကား ထပြား ဟု ဆိုလိုပါ။

၇-ပြာဟွဏာသံယုတ်

၁-အရဟန္တဝဂ်

၁-နေဠာနီသုတ်

ဘဂ္ဂ။ (ဝေ၊ မေ သုတ် စသည်ကို မာရသံယုတ် ဂေါဓိကသုတ် စာပိုဒ် ၁၅-အတိုင်း ပေး။) တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ဠာ။ အညတရဿ၊ တယောက်သော။ ဘာရဒ္ဒါဝေါ်တွေ့သား၊ ဘာရဒ္ဒါဝ အမည်ရှိ၏သော။ ပြာဟွဏဿ၊ ပုဏ္ဏားဧ၏။ နေဠာနီနာမ၊ နေဠာနီမည်သော။ ပြာဟွဏိ၊ ပုဏ္ဏေးမ သည်။ ဗုဒ္ဓေ စ၊ ဘုရားဠာ့ဝင်း။ ဓမ္မေ စ၊ တရားဠာ့ဝင်း။ သံဃေ စ၊ သံဃာဠာ့ဝင်း။ အဘိပ္ပသန္နာ၊ အလွန်ကြည်ညိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ်၊ ဠာ။ နေဠာနီ၊ သော။ ပြာဟွဏိ၊ သည်။ ဘာရဒ္ဒါဝေါ်တွေ့သား၊ သော။ ပြာဟွဏဿ၊ ၏။ ဘတ္တာ၊ ထမင်းကို။ ဥပသံဟရန္တီ၊ ဆောင်သည် ရှိသော်။ ဥပဟရိတွာ၊ ချေ၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ "နမော တဿ၊ ဘဂ္ဂဿာတိ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ"ဟု၍။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်ပြီ။

ဝေ၊ ဣတိ။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဘာရဒ္ဒါဝေါ်တွေ့သော၊ သော။ ပြာဟွဏော၊ သည်။ နေဠာနီ ပြာဟွဏိ၊ နေဠာနီ ပုဏ္ဏေးမကို။ "အယံ ဝသလီ၊ ဣတ္ထီသူယုတ်မသည်။ ဝေမေ၊ ဣတ္ထီ ဘာလျှင်။ ယဿ ဝါ တဿ ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ပြားပြားသော။ ဝါ၊ ထင်ရှားပြင်ရှာ အကြောင်းပြု၍။ မုဏ္ဍကဘာ၊ ဦးပြည်းသော။ တဿ ဘမဏဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ ဝသလီ၊ သူယုတ်မ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝေ၊ သင်၏။ တဿ ဘဂ္ဂဿ၊ ထိုဆရာ၏ အပေါ်၌။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေဿာမိတိ၊ တင်အံ့"ဟုသော။ ဝေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ပြာဟွဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အရဟာတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ သော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုပြတ်စွာဘုရား၏အပေါ်၌။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေယျ၊ တင်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ သဒေဝကေ၊ သော။ သမာရကေ၊ သော။ သပြဟ္မကေ၊ သော။ လောကေ၊ သြဂသသလောကင်္ဘာ။ သဿမဏပြာဟွဏိယာ၊ သော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သော။ ပဇာယ၊ သတ္တဝါလောကင်္ဘာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ နေ ခေါ် ပဿာမိ၊ မမြင်။ ပြာဟွဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧတံ စ၊ ယခုကား။ ဝုဏ်၊ သင်သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ ဂန္တ္မာ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဝိဇာနိဿသိ၊ သိရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဣတိ ပုဏ္ဏေးမက ပြောဆိုပြီ။

ဣ

အထ ခေါ်၊ ဠာ။ ဘာရဒ္ဒါဝေါ်တွေ့သော၊ သော။ ပြာဟွဏော၊ သည်။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော၊ မိမိ၏ ပကတိစိတ် မရှိသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ဠာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ဠာ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ပြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ထက်။ သမ္မောဒိ၊ ခန့်ကျန်းဖျော်လော စသည် ပြောလျက် ရောနှောမိပြီ။ သဓွောဓနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ဖြစ်သော။ သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့ဖွယ်ဖြစ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၏။ နိသီဒိ၊ နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၏။ နိသိန္နော ခေါ်၊ နေသော။ ဘာရဒ္ဒါဝေါ်တွေ့သော၊ သော။ ပြာဟွဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

(ဤကိုထာမျှားကို ဒေဝတာသမ်ယုတ် ဂ-ဆေတွာပင်၊ ၁-ဟေဘွာသုတ် စာပိုဒ် ၇၁-ခု အနက်ရေးခဲ့ပြီ။ ဧတံ ဝုတ္တေမှစ၍ ဘိက္ခုသံဃာတိုင်အောင် ကောသလသမ်ယုတ် ၁-ဟဂ္ဂမဝဂ်၊ ၁-ဒဟရသုတ် စာပိုဒ် ၁၁၂-ရှု၍ ပေးလေ။)

အဟံ၊ ဘပဏ္ဍိတော်သည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမ၏။ သန္ဓိကေ၊ အထံ၌။ ပမ္ဘဒ္ဒံ၊ ရှင်အပြစ်ကို။ လဘေယျုံ၊ ရလိုပါ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအပြစ်ကို။ လဘေယျုန္တိ၊ ရလိုပါ၏” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘာရဒ္ဒါ၊ ဂေါတ္တော၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ ၌။ ပမ္ဘဒ္ဒံ၊ ကို။ အလတ္တ ခေါ၊ ရပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ အလတ္တ၊ ရပြီ။ အစိရူပသမ္ပန္နော ခေါ ပန၊ ရဟန်းပြစ်၍ မကြာမြင့်သေးသော။အာယသ္မာ ဘာရဒ္ဒါ၊ ဂေါ၊အရှင်ဘာရဒ္ဒါ၊ ဧကော၊ တပါးထီးတည်း။ ဝူပကट္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို ပူလောင်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ယုဘိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ နစိရဿေဝ၊ မမြင့်မီလျှင်။ (ဝိဟာသိ၌ စပ်။) ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေव၊ ကောင်းစွာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အသာအလွန်မရှိသော။ ब्रह्मचरियပရိယောသာနံ၊ မဂ္ဂ ပြဟ္မစရိယ၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဒိဋ္ဌေဝ၊ မျှော်မှော်သော ကိုယ်၏ အပြစ်ရှိပင်လျှင်။ ဘယံ၊ ကိုယ်ထိုင်။ ဘာဝိတ္တာ-ဘာဝိတ္တာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သန္ဓိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဒ္ဒ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ “ (မေ၊ ငါ၏။) ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ब्रह्मचरियं၊ မဂ်အကျင့်ပြတ်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ တဆဲ့ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣဒါနိ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆဲ့ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စ အလိုငှါ။ အပရံ၊ တပါးသော မဂ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ”ဟူ၍။ အညတရာသိ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိပြီ။ အာယသ္မာ ဘာရဒ္ဒါ၊ ဂေါ စ ပန၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါ၊ ဧတေ၊ ရဟန္တာ ဟုကိုလ်ထို့ကုန်။ အညတရော၊ တပါးအပါအဝင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၂-အင်္ဂေါသသုတ်

၁၈။ (ဂေါ် သမယံ စသည် ပေးပြီ။) အထ ခေါ၊ ၌။ အင်္ဂေါသကဘာရဒ္ဒါ၊ ဂေါ၊ အင်္ဂေါသက ဘာရဒ္ဒါမည်သော။ ပြာဟ္မဏော၊ ဟုဆိုသည်။ “ဘာရဒ္ဒါ၊ ဂေါ၊ တ္ထော၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ သမဏာသာ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သန္ဓိကေ၊ ၌။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတောကိရတိ၊ ဝင်ရောက်သတတ်”ဟု၍။ အဿောသိ ခေါ၊ ကြားပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြားရ၏။ (ဣတိ ထလုံးကြေ။) ကုပိတော၊ ဆဖျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော၊ မိမိ၏ ပကတိစိတ် မရှိသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အသမ္ဘောဟိ၊ ပရိသတ်အလယ် မမှယ်မရွေ့ဖြစ်ကုန်သော။ ဗရသာဟိ၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန်သော။ ဝါစာဟိ၊ စကားတို့ဖြင့်။ အင်္ဂေါသတိ၊ ဆဲရေး၏။ ပရိဘာသတိ၊ ခြိမ်းခြောက်၏။

၁။ မောဂ္ဂလ္လာန် ၄-ကဏ္ဍ ၂၂-သုတ်နှင့်အညီ ပေးသည်။

ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆဲရေးစကား ပြောကြားအပ်သည်ရှိသော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အကျွောသကဘာဝရှိစ၊ အကျွောသကဘာဝရှိဧမည်သော။ ပြာဟွဏ၊ ကို။ "ပြာဟွဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တံ၊ ထိုင်ဘုရား မိန့်တော်မူအပ်လတ္တံ့ သော စကားကို။ ကိ" မညာသိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ မိတ္တာမစ္စာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်ရင်း။ ဥတိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်ရင်း။ အတိထိယော၊ ဧည့်သည်တို့သည်ရင်း။ ဟေ၊ သင်၏ထံသို့။ အာဂစ္ဆန္တိ အပိ နု ထိ၊ လာတတ်ကုန်သည် မဟုတ်လော"ဟူသော။ ဟေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ကေဒါ၊ [1] တရံတခါ၌။ မိတ္တာမစ္စာ၊ တို့သည်ရင်း။ ဥတိသာလောဟိတာ၊ တို့သည်ရင်း။ အတိထိယော၊ တို့သည်ရင်း။ မေ၊ တပည့်တော်၏ထံသို့။ အာဂစ္ဆန္တိ အပိ၊ လာတတ်ပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဧလျာက်၏။ ပြာဟွဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တံ၊ ကို။ ကိ" မညာသိ၊ နည်း။ တေသံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်း ဆွေမျိုးသားချင်း ဧည့်သည်တို့အား။ ခါဒနီယံ ဝါ၊ ခဲဘွယ်ကိုရင်း။ ဘောဇနီယံ ဝါ၊ ဘောဇဉ်ကိုရင်း။ သာယနီယံ ဝါ၊ လျက်ဘွယ်ကိုရင်း။ အနုပ္ပဒေသိ အပိနု၊ ပေးသည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ကေဒါ၊ ဠ။ အဟံ၊ သည်။ နေသံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်း ဆွေမျိုးသားချင်း ဧည့်သည်တို့အား။ ခါဒနီယံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ဘောဇနီယံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ သာယနီယံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ အနုပ္ပဒေမိ အပိ၊ ပေးမိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဧလျာက်၏။ ပြာဟွဏ၊ ဟာ။ တေ ခေါ ပန၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်း ဆွေမျိုးသားချင်း ဧည့်သည်တို့သည်။ သစေ နု ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ အကယ်၍ မခံယူကုန်အုံ့။ တံ၊ ထိုခဲဘွယ် ဘောဇဉ် လျက်ဘွယ်သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏အရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ တေ၊ တို့သည်။ သစေ နု ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ ကုန်အုံ့။ တံ၊ ထိုခဲဘွယ်, ဘောဇဉ်, လျက်ဘွယ်သည်။ အမှာကမေဝ၊ တပည့်တော်တို့အရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။ ပြာဟွဏ၊ ဟာ။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ တုံ၊ သင်သည်။ ဘဒ္ဒကော သဒ္ဓေ၊ မဆဲရေးကုန်သော။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ ယံ အကျွောသသိ၊ အကြင်ဆဲရေးဘိ၏။ အရောသေ ဝ ဒ္ဓေ၊ မချွတ်ချယ်ကုန်သော။အမှေ၊ ငါတို့ကို။ ယံ ရောသေသိ၊ အကြင်ချွတ်ချယ်ဘိ၏။ အသဗ္ဗာ ဒ္ဓေ၊ ခိုက်ရန်မပြုကုန်သော။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ ယံ သဗ္ဗာသိ၊ အကြင်ခိုက်ရန်ပြုဘိ၏။ တေ၊ သင်၏။ တံ၊ ထိုဆဲရေးခြင်း ချွတ်ချယ်ခြင်း ခိုက်ရန်ပြုခြင်းကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ နု ပဋိဂ္ဂဏာမ၊ မခံယူကုန်။ ပြာဟွဏ၊ ဟာ။ တေ၊ ဤဆဲရေးခြင်း ချွတ်ချယ်ခြင်း ခိုက်ရန်ပြုခြင်း သည်။ တဝေဝ၊ သင်၏အရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပြာဟွဏ၊ ဟာ။ တေ၊ သည်။ တဝေဝ၊ သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပြာဟွဏ၊ ဟာ။ ယော ခေါ၊ အကြင်သူသည်။ အကျွောသန္တံ၊ ဆဲရေးသောသူကို။ ပဋိကျွောသတိ၊ တုံ့ပြန်ဆဲရေး၏။ ရောသေန္တံ၊ ချွတ်ချယ်သောသူကို။ ပဋိရောသေတိ၊ တုံ့ပြန် ချွတ်ချယ်၏။ သဗ္ဗန္တံ၊ ခိုက်ရန်ပြုသောသူကို။ ပဋိသဗ္ဗတိ၊ တုံ့ပြန်ခိုက်ရန်ပြု၏။ ပြာဟွဏ၊ ဟာ။ အယံ၊ ဤသူကို။ သပ္ပုရိသော၊ အတူတကွခံစားဘက်ဟူ၍။ ဝိတိဟရတိ၊ တုံ့ပြန်ဘက်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧတ မယံ၊ ထိုငါတို့သည်။ ဘယာ၊ သင်နှင့်။ နေဝသပ္ပုရိသေ၊ အတူတကွ မခံစားကုန်။ နု ဝိတိဟရာမ၊ မတုံ့ပြန်ကုန်။ ပြာဟွဏ၊ ဟာ။ ဧတံ၊ ဤဆဲရေးခြင်း စသည်သည်။ တဝေဝ၊ သင်၏အရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပြာဟွဏ၊ ဟာ။ ဧတံ၊ သည်။ တဝေဝ၊ သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သဒ္ဓါဒိကာ၊ မင်းနှင့်တကွသော။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်။

၁။ အပေါကဝါဒ် အပါ-ကေဒါ ပုစ်ဖြတ်၍ ယျောဇယုတ် ပေါ ၀ သဒ္ဒနီတိသုတ်ဖြင့် စီရင်။

ဘဝန္တံ ခေါ ဂေါတမ၊ ကိုး။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အရဟန္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ ကင်းဝေးတော်မူသူဟူ၍။ ဧवं ဧကာနာတိ၊ ဤသို့သိ၏။ အထ ဧ ပ န၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင် ဂေါတမသည်။ ကုဋ္ဌတိ၊ အမျက်ထွက်ဘိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

(ပြာဟွဏ၊ အဂ္ဂေါသကဘာရဒ္ဒါဝေယျာဝေ။) ဒန္ဓဿ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသော။ သမဏိဝိနော၊ မွေနှင့်အညီ အသက်မွေးလေ့ရှိသော။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာ၊ သစ္စာလေးပါးတရား ကိုသိ၍။ ဝိမုတ္တဿ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ပြီးသော။ ဥပသန္တဿ၊ ကိလေသာငြိမ်းပြီးသော။ တာဒိနော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ အဂ္ဂေါသေ၊ အမျက်မထွက်သူ၏ သန္တာန်၌။ ဧကာနေ၊ အမျက်သည်။ ကုဓော၊ အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ ကုဒ္ဓံ၊ အမျက်ထွက်သူကို။ ပဋိကုဇ္ဈတိ၊ တုံ့ပြန်အမျက်ထွက်၏။ ဝေသောဝ၊ ထိုတုံ့ပြန်အမျက်ထွက်သူ၏သာလျှင်။ တေန၊ ထိုတုံ့ပြန်အမျက်ထွက်ခြင်းကြောင့်။ ပါပိယော၊ ယုတ်မာခြင်းဝယ်[1]။ (ဟောတိ၊ ၏။) ကုဒ္ဓံ၊ အမျက်ထွက်သူကို။ အပဋိကုဇ္ဈန္တော၊ တုံ့ပြန်အမျက်မထွက်သည်ရှိသော်။ ဒုဇ္ဇယံ၊ အောင်နိုင်ခဲသော။ သင်္ဂါမံ၊ စစ်ပွဲကို။ ဇေတိ၊ အောင်နိုင်၏။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ သက်ပိတံ၊ အမျက်ထွက်သော။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဥ တ္တာ၊ သိရှိလျက်။ သဇေတာ၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ပြု၍။ ဥပသမ္မတိ၊ အမျက်မထွက်ငြိမ်ငြိမ်-သက်သက်နေ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အတ္ထနော စ၊ မိမိ၏ ၎င်း။ ပရဿ စ၊ သူတပါး၏ ၎င်း။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့၏။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွါးကို။ စရတိ၊ ကျင့်သည်မည်၏။

ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ မမ္မဿ၊ ခန္ဓာတရား သစ္စာတရားဌ။ အကောဝိဒါ၊ မလိမ္မာကုန်။ ဘေ ဧနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္ထနော စ၊ ၏၎င်း။ ပရဿ စ၊ ၏၎င်း။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့၏ အကျိုးငှါ။ တိကိစ္ဆန္တာနံ (တိကိစ္ဆန္တံ-ဋီ၊) အမျက်ရောဂါ လျင်စွာပျောက်မှု ဆေးကုသကို[2]။ ဗာလောတိ၊ သုမိုက်ဟူ၍။ မညန္တိ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်ကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

(ဧဝံ ဝုတ္တေ မှစ၍ ဘိက္ခုသံဃာ တိုင်အောင် ကောသလသံယုတ် ပဌမဝဂ် ၁ယရသုတ် စာပိုဒ် ၁၁၂-ရှိ၍ရှင်း လခေဘယျာယံ မှစ၍ အရဟတ် အဓိဂေါသိတိုင်အောင် ဌ ဓနဉ္စာနိသုတ် စာပိုဒ်-၁၇၇-ရှိ၍ရှင်း သမ္မန်။)

၃-အသုရိန္ဒကသုတ်

၁၈။ (ဧကံ သမယံ စသည် ပေးပြီ။) အသုရိန္ဒကဘာရဒ္ဒါဝေါ၊ အသုရိန္ဒကဘာရဒ္ဒါဝေ မည်သော။ ပြာဟွဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ "ဘာရဒ္ဒါဝေါ ဂေါတ္တော၊ ဘာရဒ္ဒါ၏အနွယ်ဖြစ်သော။ ပြာဟွဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သမဏသ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော ကိရာတိ၊ ဝင်ရောက်သတတဲ့"ဟု၍။ အသောသိ ခေါ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြား၍။

၁။ ပါပိယောဘွဲ့ ဗျယဝစနည်း သူတူ၊ တသော တေန ပါပိယောတိ တသော ပဋ္ဌလသော တေန ကောဓေန ပါပ်ယောတိ။ ၂။ ထိုကြောင့် ဗျယဝစနည်း ဝိသေသတူ ကြံသော အယူဝါဒကို ဦး၌ ကေစိဝါဒပြုကိုတော်မူ၏။

၂။ ထိကိစ္ဆေတာရံ ရှိမူ ပြီး သင့်ပြုတ်ရာ၏။

(ဗုတိ တလုံးကြေ။) ကုပ်တော၊ ၌။ အနတ္တမနော၊ ၌။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဝေန၊ သို့။ ဥပသက်မိ၊ ပြီ။ ဥပသက်မိတ္မာ၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အသဒ္ဓါဟိ၊ ကုန်သော။ ဟရိသာဟိ၊ ကုန်သော။ ဝါစာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဂ္ဂေါသတိ၊ ၏။ ပရိဘာသတိ၊ ၏။ ဝေ၊ သို့။ ဝုဏ္ဏေ၊ သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အသုရိန္ဒကဘာရဒ္ဒါဇော၊ သော။ ပြာဟွဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "သမဏ၊ ရဟန်း။ ဇိတော၊ ရှုံးသည်"။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ ဇိတော၊ ရှုံးသည်။ အသိတိ၊ ဖြစ်၏" ဟု သော။ ဝေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဗာလေါ၊ သူမိုက်သည်။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ဗဟုသံ၊ ကြွမ်းကြွတ်သောစကားကို။ ဘဏံ၊ ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ ဇယံ၊ (ဝါ၏) အောင်ခြင်းဟူ၍။ ဝေ၊ စင်စစ်။ မညတိ၊ မှတ်ထင်၏။ ဝိဇာနတော၊ သည်းခံခြင်းဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသိသူ၏။ ယာ တိတိက္ခာ၊ အကြောင်း သည်းခံခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ထံ စ၊ ထိုသည်းခံခြင်းသည်သာလျှင်။ အသော၊ ထိုသည်းခံခြင်းဂုဏ်ကျေးဇူးကို သိသူ၏သာလျှင်။ ဇယံ၊ အောင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

(ကြွင်းဂါထာများသည် ရှေ့အဏ္ဏောဝသုတ်ဂါထာများနှင့် တူကြ၏။)

၄-ဓိလဂီဂသုတ်

ဝ၉၀။ (ကော် သမယံ စသည် ပေးပြီ။) ဓိလဂီဂသာဝရဒ္ဒါဇော၊ ဓိလဂီဂသာဝရဒ္ဒါဇမည်သော။ ပြာဟွဏော၊ ဟုဆိုးသည်။ "သာဝရဒ္ဒါဇဂေါတ္တော၊ သော။ ပြာဟွဏော၊ သည်။ သမဏသ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ ၌။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော ကိရတိ၊ ဝင်ရောက်သတတ်" ဟူ၍။ အဟောသိ ခေါ၊ ပြီ။ ဗုတိ၊ ဤသို့ကြားရ၏။ (ဗုတိ တလုံးကြေ။) ကုပိတော၊ ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော၊ ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဝေန၊ သို့။ ဥပသက်မိ၊ ပြီ။ ဥပသက်မိတ္မာ၊ ၌။တုဏှီဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်။ ကေမန္တံ၊ ၌။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓိလဂီဂသာ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ သော။ ပြာဟွဏော၊ ၏။ စေတော-ပရိဝိတက္ကံ၊ ကို။ စေတသာ၊ မိမိ၏စိတ်တော်ဖြင့်။ အညာယ၊ ၍။ ဓိလဂီဂသာဝရဒ္ဒါဇံ၊ သော။ ပြာဟွဏံ၊ ကို။ (ယော အပ္ပဒုဋ္ဌေသု။ ပ။ ပဋိဝါတံ ဝ ခိတ္တောတိ၊ ခိတ္တောဟူသော။) ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။ (ဤဂါထာ၏အနက်ကို ဒေဝတာသံယုတ် စာပိုဒ် ၂၂-၂-ဝုဏတိသုတ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။ စဝံ ဝုတ္တော စသည်လည်း ပေးပြီ။)

၅-အဟိ သကသုတ်

ဝ၉၁။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ အဟိ သကသာဝရဒ္ဒါဇော၊ အဟိ သကသာဝ-ဒ္ဒါဇမည်သော။ ပြာဟွဏော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသက်မိ၊ ပြီ။ ဥပသက်မိတ္မာ၊ ၌။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သမ္မောဒိ၊ ပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ သော။ သာရဏီယံ၊ သော။ ကထံ၊ ကို။ ဝီတိသာရေတ္မာ၊ ၌။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ အဟိ သကသာဝရဒ္ဒါဇော၊ သော။ ပြာဟွဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။

၁။ ဓီ-ယော၊ ဇယိတိ ဇိနော၊ ဝိတ္ထမနုသောစတိ ဇိတော ဝါ။ ဗုယသိဒ္ဓိ-ဒီဘာ-လုတ်။ ဓီ-ဘာနိယံ။ ဘရုနိတိ ဘဏ္ဍမာလာ။ ဇိနော ဝိတ္ထံ အနုသောစတိ ဓီ-ဂ-ဘဏ္ဍ ၌ ဇိနောတိ ဇုတယရာယောဘနဘာဝေ နေဘောနိယာ ဇိနော။ ဓီ-ဋီ ဂ-ဘုဝ တို့နှင့်အညီ ဇိတော၊ ရှုံးသည်ဟု ဇိဘာတ် ရှုံးခြင်းဟုနာ သမ္ဗန္ဓမည်။

"ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အယံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဟိ သံကော၊ အဟိ သက ပါဘုရား။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အဟံ၊ သည်။ အဟိ သကောတိ၊ အဟိ သက ပါဘုရား" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ နဘဝံ၊ အမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ (တုံ၊ သင်သည်။) စေ အဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကြားအုံ့။ ယော၊ အကြင်သင်သည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်ဝင်း။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်ဝင်း။ မနသာ စ၊ စိတ်ဖြင့်ဝင်း။ နဟိ သတိ၊ မညှဉ်းဆဲ။ သော တုံ၊ ထိုသင်သည်။ အဟိ သကော၊ အဟိ သကမည်သည်။ သိယာ ခေါ၊ ဖြစ်နိုင်သည်သာတည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ နဟိ သတိ၊ မညှဉ်းဆဲ။ သ-သော၊ ထိုသူသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ အဟိ သကော၊ အဟိ သက မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန်တော်မူ၏။

(ဝေ ဝုတ္တေ စသည် ပေးပြီ။)

၆-ဌာနသုတ်

ဤ ၁၉၂။ (သာဝတ္ထိနိဒါန် မှစ၍ ကေမန္ဒ နိသီဒိ တိုင်အောင် ပေးပြီ။ ဤသုတ်ပါ အနေ့ဌာဝေရာ ဗဟိဌော စသော ဂါထာတို့သည် ဗေဝတာသံယုတ် သတ္တိဝဂ် စာပိုဒ် ၂၃-ဌာနသုတ်နှင့် တူကြ၏။)

၇-သုဒ္ဓိကသုတ

၁၉၃။ (သာဝတ္ထိနိဒါန်မှ စ၍ ကေမန္ဒ နိသီဒိတိုင်အောင်ပေးပြီ။) ကေမန္ဒ၊ ဠ။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ သုဒ္ဓိကဘာရဒ္ဒါဇော၊ သုဒ္ဓိကဘာရဒ္ဒါဇမည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဘဂဝတော၊ ပြည်ရှာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌—

"လောကေ၊ လောကဠ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သီလဝါပါ၊ ပညာစရိယနှင့်ပြည့်စုံသော်လည်း။ တပေါကရမ္မို၊ အစာမစားခြင်းစသော အကျင့်ကို ပြုကျင့်သော်လည်း။ နု သုဠ္ဠတိ၊ မစင်ကြယ်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝေဒသုံးပုံ ဟု ဆိုအပ်သော ဝိဇ္ဇာသုံးပါး, အပျိုး၏အကျင့် ဟု ဆိုအပ်သော စရဏတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏။ သော၊ ထိုသူသည်သာ။ သုဠ္ဠတိ၊ စင်ကြယ်၏။ အညာ၊ တပါးသော။ ဣတရာ၊ ဗြာဟ္မဏ ဟူသော နာမည်မျှသာရှိသော။ ဝါ၊ ယုတ်ညံ့သော။ ပဇာ၊ သတ္တဝါသည်။ နု သုဠ္ဠတိ၊ မစင်ကြယ်" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘျာသာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

ပဃသံ၊ စင်ကြယ်၏ ဟူသော စကားကို။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ဧဝမ္ပိ၊ ဆိုသော်လည်း။ အနေ့ဌဝကာသမ္ပိ၊ ယောက်သ္ခားပုဝ်ကဲ့သို့ အတွင်းဌ၌ ကိလေသာဖြင့် ပုပ်သော။ သံကိလိဋ္ဌော၊ ကာယဒုစရိုက် စသည်တို့ဖြင့် ညစ်ညူးသော။ ကုဟနံ၊ ဝါကြွား ပလွှားမှုကို။ ဥပနိဿိ-တော၊ မှီသောသူသည်။ ဇဗ္ဗာ၊ အပျိုးတော်ကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်သည်။ နု ယောတိ၊ မပြု၏။

ခတ္တိယော၊ မင်းသည်သော်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်သော်၎င်း။ ဝေဿော၊ ကုန်သည်သည်သော်၎င်း။ သုဒ္ဒေါ၊ သူငယ်ရဲသည်သော်၎င်း။ စဏ္ဍာလပုက္ကုသော၊ ခွန်းစဏ္ဍား, ပန်းမျိုက်သွန်သည်သော်၎င်း။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိ၏။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိ၏။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဒဠ္ဍပရက္ကမော၊

မြဲမြံသော လုံ့လရှိ၏။ (သော၊ ထိုသူသည်။) ပရမ်၊ မြတ်သော။ သုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်ခြင်းသို့။ ပပ္ပေါ်တိ၊ ရောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏားလို့။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဇာနာယိ၊ သိလေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(ဧတံ ဝုတ္တေ စသည် ပေးမြဲ။)

ဂ-အဂ္ဂိကသုတ်

၁၉၄။ (ကော် သမယံ စသည် ပေးမြဲ။) တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ဘုန်း အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဝေယ၊ အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဝေမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏသည်၊ ပုဏ္ဏားမှ။ "အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ဇုဟိသောမိ၊ ပူဇော်အံ့။ အဂ္ဂိဟုတ္တံ၊ မီးပူဇော်ရာ တဲသို့။ ပရိစရိဿာမိတိ၊ ချဉ်းကပ်အံ့ "ဟု"။ ပါယာသော၊ စနာနို့ ထမင်းသည်။ သပ္ပိနာ၊ ထောပတ်ဖြင့်။ သန္နီဟိတော၊ ရောနှောစီရင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အထ ခေါ်၊ ဘုန်း ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတ္တာ၊ သင်းဝိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝေဇယံ၊ ရုဇဂြိုဟ်မြို့သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ ရုဇဂဟေ၊ ရုဇဂြိုဟ်မြို့၌။ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်လတ်သော်။ ယေန၊ ဘုန်း အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဝေ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ (အတ္ထိ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ကေမဋ္ဌံ၊ ထခုံသောအရပ်အဖို့၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်ပြီ။ အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဝေါ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဌ၊ ဌိတံ၊ ရပ်တော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ်၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို—

"ယော ဗြာဟ္မဏော၊ အကြင်ပုဏ္ဏားသည်။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝိဇ္ဇာဟိ၊ ဝေဒတို့နှင့်။ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဇာတိမာ၊ စင်ကြယ်သောအမျိုးဇာတ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော ကျမ်းဂန်တို့ကို။ သုတဝါ၊ ကြားနာ တတ်မြောက် (ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်)ပြီ။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ ထို ပုဏ္ဏားသည်။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏတို့နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့်။ (ဟေတုမန္တ ဝိသေသန။) ဗဟုမံ ပါယသံ၊ ဤထောပတ်ခြင့် ရောနှောစီရင်အပ်သော နို့လနာ ထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇေယျာတိ၊ သုံးဆောင်နိုင်ရာ၏" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

ပလယံ၊ ကို။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ဗျပ္ပမ်ိ၊ ဆိုသော်လည်း။ အန္ဓောကသမ္ပု၊ ယောက်သ္ယား ပုပ်ကဲ့သို့ အတွင်း၌ ကိလေသာဖြင့် ပုပ်သော။ သံကိလိဋ္ဌော၊ ကာယစုရိုက် စသည်တို့ဖြင့် ညစ်ညူးသော။ ကုဟနာ ပရိဝါရိတော၊ ဝါကြွားပလွှားခြင်းသည် ခြံရံအပ်သောသူသည်။ ဧတ္ထ၊ အမျိုးဇာတ်ကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

ယော မုနိ၊ အကြင်ရဟန်း (ဘုရား) သည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘို့ နေဘူးခဲသော ရှေ့အစဉ်ကို။ ဝေဒိ၊ (ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ဖြင့်) သိပြီ။ သဂ္ဂဉ္စ၊ နတ်ပြည်ကိုရင်း။ အပါယဉ္စ၊ အပါယ်ကိုရင်း။ ပဿတိ၊ (ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်) မြင်၏။ အထော၊ ထို့ပြင်။ ဇာတိက္ခယံ၊ ဇာတိ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ။ သော မုနိ၊ ထိုရဟန်း (ဘုရား) သည်။ အဘိညာ၊ (သစ္စာလေးပါးကို) သိ၍။ ဝေါသိတော၊ မက်လိုစွာအားလုံး ပြီးဆုံးပြီ။

၁။ အဂ္ဂိဟုတ္တံ ပရိစရတိတိ အဂ္ဂေ ဃာတေန် သမ္ပဇ္ဇနုပဓလေ ပနဗလိကမ္မာဒိနာ ပယိရုပါသတိ ဟုသော ၌။ သပ္ပိမရုပါယာသာဒီဟိ အဂ္ဂိ ဇေဟာတိ ဣဟာတိ အဂ္ဂိဟုတ္တံ ဟုသော ၌ တို့နှင့် အညီပေးသည်။

(သော်၁ မုနိ၊ ထိုရဟန်းသည်။) တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ တောဟ် ဝိဇ္ဇာဟ်၊ ဤ ဝိဇ္ဇာတို့ဖြင့်။ တေ ဝိဇ္ဇေ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိသည်ဖြစ်၍။ ပြာဟ္မဏော၊ ပြာဟ္မဏမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ပြာဟ္မဏော၊ ထို ပြာဟ္မဏသည်။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ တို့နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့်။ ဣမံ ပါယာသံ၊ ဤ နို့ဆနာထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇေယ္ယ၊ သုံးဆောင်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ဘုဉ္ဇတု၊ သုံးဆောင်တော်မူလော့။ ဘဝံ၊ အရှင်သည် သာလျှင်။ ပြာဟ္မဏော၊ ပြာဟ္မဏအစစ်ဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဝါဗြဟ္မဏာ၊ ကလျှောက်၏။

ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဂါထာဘိဂီတံ၊ ဂါထာတို့ဖြင့် သီဆိုရှိ ရအပ်သော နို့ဆနာဆွမ်းကို။ မေ၊ ငါသည်။ အဘောဇေနေယျံ၊ မသုံးဆောင်ထိုက်။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ သော၊ ဤ ဂါထာတို့ဖြင့် သီဆိုရှိ ရအပ်သော ဆွမ်းကို သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ သမ္မသ္ဃတ်၊ (အကျိုးအကြောင်းကို) သိမြင်ကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့၏။ နေ မေ့ဝေ၊ အကျင့်သဘောမဟုတ်။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဂါထာဘိဂီတံ၊ ဂါထာတို့ဖြင့် သီဆိုရှိရအပ်သော ဆွမ်းကို။ ပနုဒန္တိ၊ ပယ်ရှုန်း၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧဝမ္ဘေ၊ အရိယာတို့၏အကျင့်သဘောသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧ ၊ ဤ သူတော်ကောင်းတို့၏ အသက်မွေးခြင်းသည်။ ဝုတ္တိ၊ ကောင်းမြတ်သော အသက်မွေးခြင်းတည်း။

မဟေသိ'၊ သီလကွန်ရှစ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ရှာမှီးတတ်သော။ ကုက္ကုစ္စရှုပသန္တ'၊ ငြိမ်းပြီးသော စက်ဆုပ်ဖွယ်အမှုအရာရှိသော။ ဂေဝလိန်၊ အလုံးစုံကိစ္စ ပြီးပြီးသော။ ခီဏာသဝံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အညေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဆွမ်းမှတပါးသော။ အနေန စ၊ ဆွမ်းဖြင့်ရင်း။ ပါနေန စ၊ အဖျော်ပြင့်ရင်း။ ဥပဋ္ဌဟာဒု၊ လုပ်ကျေးလော့။ ဟိ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထို ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (အဋ္ဌကထာဘွဲ့ကား တံကို "တေ ဟတ္ထာဂတသာသနံ နာမ" ဟုဖွင့်၏။) ပုညပေက္ခဿ၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသောသူ၏။ ခေတ္တံ၊ လယ်မြေကောင်းသဖွယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(ဝေ ဝုဏ္ဏေ စသည် ပေးပြီ။) အာယသ္မာ အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဝါဇော၊ အရှင်အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဝါဇသည်။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အညတရော၊ တပါးအပါအဝင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

၉-သုန္ဒရိကသုတ်

ဘဒ္ဒေ။ ဂေါ်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ သုန္ဒရိကာယ၊ သုန္ဒရိကာမည်သော။ နဒီယာ၊ မြစ်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သုန္ဒရိကဘာရဒ္ဝါဇော၊ သုန္ဒရိကဘာရဒ္ဝါဇမည်သော။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သုန္ဒရိကာယ၊ သော။ နဒီယာ၊ ၏။ တီရေ၊ ၌။ အဂ္ဂိ'၊ မီးကို။ ဇုဟတိ၊ ပူဇော်၏။ အဂ္ဂိဟုတ္တံ၊ မီးပူဇော်ရာတဲသို့။ ပရိစရတိ၊ ချဉ်းကပ်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သုန္ဒရိကဘာရဒ္ဝါဇော၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ အဂ္ဂိ'၊ မီးကို။ ဇုဟိတ္မာ၊ ပူဇော်၍။ အဂ္ဂိဟုတ္တံ၊ မီးပူဇော်ရာ တဲသို့။ ပရိစရိတ္မာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ "ကော နု ခေါ၊ အဘယ်သူသည်။ ဣမံ ဟဒယေသယံ၊ ဤမီးပူဇော်ကြွင်း နို့ဆနာထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇေယျာတိ၊ စားရာအံ့နည်း" ဟူ၍။

သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ စတုဒ္ဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကို။ အနုဝိလောကေသိ၊ လှည့်၍ ကြည့်ပြီ။ သုနုရိကဘာရဒ္ဒါ၊ ဧော၊ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အညတရသ္မိံ၊ တရုသော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်းခံ။ သသီသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ ပါရုတံ၊ ခြွေ လျက်။ နိသိန္နံ၊ နေတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာနု၊ မြင်၍။ ဝါမေနဟတ္ထေန၊ လက်ဝဲလက်ဖြင့်။ ဟတ္ထသေသံ၊ မီးဖူးဝေါ်ကြွင်း နို့လနှာထမင်းကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ ဒက္ခိဏေန ဟတ္ထေန၊ လက္ခိုလက်ဖြင့်။ ကမဏ္ဍလုံ၊ ရေကရားကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ကိုင်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သုနုရိက-ဘာရဒ္ဒါဿ၊ သော။ ပြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ပဒသဒ္ဒေန၊ ခြေသံကြောင့်။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဝိဝရိ၊ ဖွင့်တော်မူပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ သုနုရိကဘာရဒ္ဒါဧော၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ "အယံ ဘဝံ၊ ဤအရှင်သည်။ မုဏ္ဍော၊ ဦးပြည်းထည်း။ အယံ ဘဝံ၊ သည်။ မုဏ္ဍကောတိ၊ ယုတ်သော ဦးပြည်း တည်း"ဟု ရွတ်ချီ၍။ တဏောဝ၊ တိုအရပ်မှသာလျှင်။ ပုန၊ တဖန်။ နိဝတ္ထိတုကာမော၊ ပြန်ဆုတ် လိုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ သုနုရိကဘာရဒ္ဒါဿ၊ သော။ ပြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ "ဥဝ၊ ဤအရပ်၌။ မုဏ္ဍောပိ၊ ဦးပြည်းသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကေစေ၊ အချို့ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဘဝန္တိ ဟိ၊ ရှိကုန်သေးသည်သာလျှင်တည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ တိုဦးပြည်းပုဏ္ဏားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်၍။ ဧဝတိ"၊ အမျိုးဇာတ်ကို။ ပုစ္ဆေယ္ယံ၊ မေးရမူ ကား။ သံနုနာတိ၊ ကောင်းလေစုတကား"ဟူသော၊ တော်၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ သုနုရိကဘာရဒ္ဒါဧော၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘဝံ၊ အရှင် သည်။ ကိံ ဇစ္စောတိ၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း"ဟူသော။ တော်၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီး

(ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။) ဇာတိ"၊ အမျိုးဇာတ်ကို။ မာပုစ္ဆ၊ မမေးလင့်။ စရဏဉ္စ(သီလ အစရှိသော) အကျင့်ကိုသာလျှင်။ ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။ ဇာတဝေဒေါ၊ မီးသည်။ ကဋ္ဌ၊ ထင်းမှ။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ နီစာကုလီနောပိ၊ အမျိုးပင်ယုတ်သော်လည်း။ မုနိ၊ ရဟန္တာသည်။ ဓီတိမာ၊ လုံ့လရှိသူသည်။ အာဇာနီယော၊ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို သိသူသည်။ ဟိရိနိသေဓော၊ ရှက်ခြင်းဖြင့် မကောင်းမှုတို့ကို တားမြစ်တတ် သူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သစ္စေန၊ ပရမတ္ထသစ္စာဖြင့်။ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးသူတည်း။ ဒမသာ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို ဆုံးမ ခြင်းနှင့်။ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသူတည်း။ ဝေဒန္တဂူ၊ လေးပါးသော မဂ်ဉာဏ်တို့၏ အဆုံးသို့ ရောက်သူတည်း။ ဝုသိတပြဟ္မစရိယော၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်ဟူသော မြတ်သော အကျင့်ရှိသူတည်း။

ယညောဟနိတော၊ ကပ်၍ဆောင်အပ်(စီမံအပ်)သော ယဇ်ရှိသူတည်း။ တံ၊ တို(ခီတိ စသော ဂုဏ်ရှင်) ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ကာလေန၊ နံနက်အခါ၌။ ဥပဝုယော၊ ပင့်လျှောက် ဖိတ်ခေါ်ရာ၏။ သော၊ တိုပင့်ဖိတ်မူတော်သူသည်။ ဒက္ခိဏေယ္ယော၊ မြတ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် ၌။ ဇုဟာတိ၊ ပူဇော်သည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြိန်ထောက်မူ၏။

(သော ဝေါတမ၊မ။)ယံ၊အကြင်ဝန်ကြောင့်။ ဝေဒဂုံ၊ မဂ်ဉာဏ်တို့၏အဆုံးသို့ ရောက်တော် မူသော။ တာဒိသံ၊ အရှင်ဘုရားကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို။ အဒ္ဒသာမိ၊ ဖူးမြင်ရ၏။ (တသ္မာ၊ တို့ကြောင့်။) မမ၊ ကျွန်ုပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤပူဇော်ခြင်းသည်။ သုယိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ

ပူဇော်ခြင်းသည်။သုဟုတ်၊ ကောင်းမွန်စမ်းနားစွာ ပူဇော်ခြင်းသည်။ အဒ္ဓါ၊ မချုတ်ကေန်။ (ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့။)

ဟိ၊ မှန်၏။ တုမှာဒီသာနံ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အဒ္ဓသေနေန၊ မဟုမြင်ရခြင်းကြောင့်။ ဟဗျသေသံ၊ ယင်ပူဇော်ကြွင်း နို့ဆန်ထမင်းကို။ အညော ဇနော၊ တပါးသောသူသည်။ ဘုဉ္ဇတိ၊ စားတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(ဘုဉ္ဇတု စသောဝါကျနှင့် ၂-ဂါထာသည် အဂ္ဂိကသုတ် စာပိုဒ် ၁၉၄-နှင့်တူ၏။)

ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အထ၊ ထိုသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ဣမံ ဟဗျသေသံ၊ ဤယင်ပူဇော်ကြွင်း နို့ဆန်ထမင်းကို။ ကဿ စ၊ အဘယ်သူအား။ ဒမ္မိ၊ ပေးရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တထာဂတဿ ဝါ၊ ငါဘုရားကိုလည်း။ တထာဂတသာဝကဿ ဝါ၊ ငါတုရား တပည့်သားကိုလည်း ။ အညတြ၊ ကြဉ်ထားရ၏။ ယဿ၊ အကြင်သူသည်။ (ဘုဏ္ဍောဘ္ဘစ်။) ။ ဝါ၊ ၏။ (ဟဗျသေသောဘ္ဘစ်။) ဘုဏ္ဍော၊ စားအပ်ပြီးသော။ သောဟဗျသေသော၊ ဤယင်ပူဇော်ကြွင်း နို့ဆန်ထမင်းသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိ ဏာမံ၊ အစာကြေခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ (တံ၊ ထိုသူကို။) အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သဒေဝကေ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကေ၊ ဝသဝတ္တီမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော။ သပြဟ္မကေ၊ ပြဟ္မာနှစ်ထပ်နှင့် ၀ အ-ကွသော။ လောကေ၊ သြကာသလောကဘ်။ သဿမဏပြာဟ္ম-ဏိယာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့်တကွသော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမုတိနတ်မင်း ကြွင်းသောလူနှင့်တကွ သော။ ပဇာယ၊ သတ္တဝါတို့။ နိ ခေါ ပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်မူ။ တုံ၊ သင်သည်။ တံ ဟဗျသေသံ၊ ထိုယင်ပူဇော်ကြွင်း နို့ဆန်ထမင်းကို။ အပ္ပဟရိ-တေ ဝါ၊ စိမ်းသော မြက်သစ်ပင်မရှိသော အရပ်၌မူလည်း။ ဆဍ္ဍေဟိ၊ စွန့်လော့။ အပ္ပါဏကေ၊ ပိုးမရှိသော။ ဥဒကေ ဝါ၊ ရေ၌မူလည်း။ ဩပိလာပေဟိ၊ ပျောချလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အထခေါ၊ ဘ္ဘ။ သုနက္ခတ္တာရဒ္ဒါဇော၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ တံ ဟဗျသေသံ၊ ကို။ အပ္ပါဏကေ၊ သော။ ဥဒကေ၊ ဘ္ဘ။ ဩပိလာပေသိ၊ ပျောချပြီး။ အထ ခေါ၊ ဘ္ဘ။ သော ဟဗျသေ-သော၊ သည်။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ပဏ္ဍိတ္ထော၊ ထည်အပ်သည် ရှိသော်။ စိစ္စိဠာယတိ၊ စိဠိစိဠိ ဟူ ။ သော အသံကိုပြု၏။ စိဋ္ဌိစိဋ္ဌာယတိ၊ စိဋ္ဌိစိဋ္ဌိဟူသော အသံကို ပြု၏။ သန္ဓူပါယတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် အခိုးထလောင်၏။ သမ္ဓူပါယတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြင်းထန်စွာ အခိုးထ၏။ ဘေယ္ယ-ထာပိ နာမ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုး။ ဒီဝဿ ဝဿ ဘ္ဘ။ တနေ့လုံးပူလောင်အပ်သော။ ဇာလော၊ သံတုန်သွားထယ်သွားသည်။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ပဏ္ဍိတ္ထော၊ ထည်အပ်သည်ရှိသော်။ စိစ္စိဠာယတိ၊ ၏။ စိဋ္ဌိစိဋ္ဌာယတိ၊ ၏။ သန္ဓူပါယတိ၊ ၏။ သမ္ဓူပါယတိ၊ ၏။ ဝေမေ ခေါ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ပ။ သမ္ဓူပါယတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြင်းထန်စွာ အခိုးထ၏။

၁- ဝိနာညတြ တတိယာ စ ဟုသော မောဂ္ဂလ္လာန်သျှောဒီကဏ္ဍ ၃-သုတ်နှင့်အညီ "ဝိနာညတြ၊ ယဉ်လတ်ကာ၊ ဒုတ,ယမ္ပမိ,ဘက် ဟု ဝိဘတ် ၃-မျိုးသာ ရှိရှိတည်း။ ဤနေ့ကား အညတြအယုဉ်ဝယ် အဆိုပါ ၃-မျိုး မှတပါးသော ဒေါ့ကြောင့် အညတြ ပြာဟ္မဏ တထာဂတဿ ဝါ တထာဂတ သာဝကဿ ဝါဟု ရှိခြင်းသည်ဝင်း,

နှ ခွါယံ ပြာဟ္မဏ ဟုသော ပဇာနဝါကျ၌ ပြာဟ္မဏဟု အာလုပ်ပါပြီးဖြစ်လျက် အညတြ ပြာဟ္မဏ တထာဂ တဿ ဝါ တထာဂတ သာဝကဿ ဝါ ဟုသော အပဇာနဝါကျ၌ ပြာဟ္မဏ အာလုပ်ထပ်မံပါရှိခြင်းသည်ဝင်း ဝဏ္ဏစာ။ ဇယ်ဖြစ်၏။

အထ ခေါ်၊ ၌။ သုန္ဒရိကဘာရဒ္ဒါဇော၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ သံဝိဂ္ဂေါ်၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍။ လောမဟဋ္ဌဇာတော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတံ ခေါ်၊ သော။ သုန္ဒရိကဘာရဒ္ဒါဇံ၊ သော။ ပြာဟ္မဏံ၊ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်—

"ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ (တုံ၊ သင်သည်။) ဒါရုံ၊ ထင်းကို။ သမာဟရာနော်၊ မီးရှို့သည်ရှိသော်။ သုဿိ၊ စင်ကြယ်၏ ဟူ၍။ မာ အမညိ၊ မဝေအာက်မေ့လင့်။ တေ၊ ဤထင်းကိုမီးရှို့ခြင်းသည်။ ဗဟိဒ္ဓါဟိ၊ (အရိယာတို့၏ တရားမှ) အပသာတသည်။ ဟိ၊ မှန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဗာဟိရေန၊ (အရိယာတို့၏ တရားမှ)အပဖြစ်သော မီးပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို။ ဂဟေ၊ အလိုရှိ၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ တေန၊ ထိုမီးပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ သုဿိ၊ စင်ကြယ်၏ ဟူ၍။ ကုသလာ၊ ခန္ဓာ စသည်တို့၌ လိမ္မာကုန်သော ပညာရှိတို့သည်။ နိ ဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်။

ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အယံ၊ ငါသည်။ ဒါရုဒါယံ၊ ထင်းကိုမီးရှို့ခြင်းကို။ ဟိတ္မာ၊ ပယ်တော်မူ၍။ အဗ္ဘန္တရမေဝ၊ မိမိသန္တာန်၌သာလျှင်။ ဇောတိ၊ ဉာဏ်မီးကို။ ဥဇ္ဇာလယာမိ၊ တောက်ပစေ၏။ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ အယံ၊ ငါသည်။ နိစ္စဂ္ဂိနီ၊ အပြမပြတ်တောက်ပသော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဉာဏ်မီးရှိသည်ဖြစ်၍။ နိစ္စသမာဟိတော၊ အပြမပြတ် ကောင်းစွာထားအပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပြာဟ္မစရိယံ၊ ပြာဟ္မဏတို့ကျင့်သော အကျင့်ကို။ စရामိ၊ ကျင့်၏။

ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တေ၊ သင်၏။ မာနော ဟိ၊ မာနသည်လျှင်။ ခါရိသာရော၊ ထမ်းပိုးဝန်သဖွယ်ဖြစ်၏။ ကောဓော၊ အမျက်သည်။ ရုမော၊ မီးခိုးသဖွယ်ဖြစ်၏။ မောသဝဇ္ဇံ၊ မမှန်မကန်ပြောဆိုခြင်းသည်။ ဘသ္မနိ၊ ပျားသဖွယ်ဖြစ်၏။ ဇိဝှါ၊ လျှာသည်။ သုဝေ၊ ယင်ပူဇော်သော ယောက်မသဖွယ်ဖြစ်၏။ ဟဒယံ၊ (သတ္တဝါတို့၏) နှလုံးသားသည်။ ဇောတိဋ္ဌာနံ၊ မီးပူဇော်ရာအရပ်သဖွယ်ဖြစ်၏။ ပုရိသဿ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၏။ သုဒ္ဓေ၊ ကောင်းစွာဆုံးမအပ်ပြီးသော။ အတ္တာ၊ စိတ်သည်။ ဇောတိ၊ မီးသဖွယ်ဖြစ်၏။

ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဓမ္မော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားသည်။ သီလတိတ္ထော၊ စတုပါရိသုद्ध-သီလတည်းဟူသောရေချိုးဆိပ်ရှိသော။ အနာဝိလော၊ မစနာက်ကျုံသော။ သဒ္ဓေ၊ ကောင်းမြတ်သော ရေ။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပသတ္ထော၊ ခြိုးမှမ်းအပ်သော။

၁။ ဥတ္တမတ္ထေန ဝါ သော သဒ္ဓိတိ ဝုစ္စတိ ဟူသောကား။ သေဋ္ဌသောဝေန သဒ္ဓေါ ပါသံသော ဟုတ္တာ ကိလေသေ ဘိန္ဒတိ သမုစ္ဆိန္ဒတိ သဒ္ဓိတိ ဝုစ္စတီဟူသောကား။ တိုနှင့်အညီ သန္တာနဗျူဟဟေတုဘိဒေါတ်ဖြင့်ပြီးသော ပဌမကဝစနနှင့် ဥတ္တမဝါစကဟုကြံ၍ ရယေ၊ ဒေါ်ခါ၊ ဝိသေသနအဖြစ်ဖြင့် "သဒ္ဓိ၊ ကောင်းမြတ်သော" ဟု ပေးသည်။ သဒ္ဓါရေဝသမာသေ သတိ ဒေသနာ ဣဒ္ဓိ ကတိယာ ဗဟုဝစနနှင့် ... ...

သဒ္ဓါသတိ ပသဒ္ဓေါတိ ပဋိဇာနေယ်ပါ ပဋိဇာနာမိ ပသဒ္ဓေါ ဟူသော အဓိကပေ ပ-ဝိကပ်စသော်သည်ပုန်ယမ်ပါ ဘတ် သဒ္ဓကို သပ္ပုရိသတိကိုဘိပ္ပါယ်ပြီးလျှင် "သဒ္ဓကိုပ, ဘဝေယ်ရုနောက်, ဧရေသော်ရောက်၏" ဟူသည်နှင့်အညီ အသဒ္ဓါသပ္ပုရိသတို့ရောက်ကာ သဒ္ဓါဟုပြီးသည်။ သတ်ကိုလည်း ပဋိတာန် ဟုဌ။ ပဋိတာန် ပသဒ္ဓေါတိ ပဋိတာန် ပုရတော သေဋ္ဌောဟု ဋီကာပွင့်သောခြေကြောင့် ယင်းသတ်ပုံလည်း သဒ္ဓပုဒ် ဆဋ္ဌီဟုဝစနနှင့်တည်း။

ရဟဒေါ့။ ရေအိုင်သဖွယ်ဖြစ်၏။ ယတ္ထ၊ ယင်းရေအိုင်၌။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ သိနာတာ၊ ရေချိုးကုန်သော။ ဝေဒဂူနော၊ ရဟန္တာတို့သည်။ အနုလ္လဂတ္တာဝ၊ ကိလေသာရေပြင့် မစိုစွတ်သောကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့။ တရန္တိ၊ ကူးကြကုန်၏။

ပြာဟူ၊ ပုဏ္ဏား။ သစ္စံ၊ မှန်ကန်သောစကားသည်ရင်း။ ဓမ္မော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိစသော ငါးပါးသောတရားသည်ရင်း။ သံယမော၊ စောင့်စည်းမှု (သမ္မာကမ္မန္တသမ္မာအာဇီဝ) သည်ရင်း။ ပြာဟူစရိယံ၊ ပြတ်သောအကျင့်မည်၏။ မဇ္ဈေ၊ သဿတဒိဋ္ဌိဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိတို့၏ အလယ်ဖြစ်သောမဂ္ဂင်လမ်းစဉ်၌။ သိတာ၊ မှီသောတရားမည်၏။ ပြာဟူပတ္တိ၊ ပြတ်သော အပြစ်သို့ရောက်စေတတ်သောတရားမည်၏။ သ (တုံ)၊ ထိုသင်သည်။ ဥဒဇဝေ၊ ပြောင့်မတ်စွာပြုက်ကုန်သော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ဘဒ် နရ၊ ထိုမဂ္ဂင်တရားကျင့်သောသူကို။ မေ့သာရိတိ၊ မဂ္ဂင်တရားတည်းဟူသော အဆင်ထန်းဆာပြတ်ရှိသူဟု၍။ ဝါ (ကုသိုလ်) တရားတိန်းဟု၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပြုမိတိ၊ ဟောတော်မူ၏ ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။ အဗ္ဗဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

(ဝေ ဝုတ္တော စသည်ပေတည်း။)

(သစ္စံမေ့ဟာစသည်တို့၏ တရားကိုယ်ကို ၂၆။ ၌ ၂-နည်းဟူ၏၊ ၅ လေး)

၁၀-ဗဟုဓီတရသုတ်

၁၉၆။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ အညတရဿ၊ တခုသော။ ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်၌။ ဌိတော၊ ရှိ၏။ ထေရ ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရာ၊ တယောက်သော။ ဘာရဒ္ဒါဝေါ်ဏာ၊ ဘာရဒ္ဒါဝအနွယ်ဖြစ်သော။ ပြာဟူတာ၊ ပုဏ္ဏား၏။ ဓီတရော၊ ထမဲ့လေးကောင်ကုန်သော။ ဗဟုဓီတရော်၊ နွားလား၊ တို့သည်။ နဋ္ဌာ၊ ပျောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ဘာရဒ္ဒါဝေါ်ဏော၊ သော။ ပြာဟူတော၊ သည်။ ဗဟုဓီတရော်၊ ထိုနွားလား၊ တို့ကို။ ဂဝေသန္တော၊ ရှာဘည်ရှိသော်။ ယေန၊ ၌။ သော ဝနသဏ္ဍော၊ ထိုတောအုပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ဗြဟ္မာ့ဘုရားကို။ ဧတဒဝေါစ၊ ဤစကားကို ဟောကြား၏။

ကစ္စိ ဘေ ဘဂဝေ ဝုဏ္ဏံ ဝုဏ္ဏံ ဝိယ ဒိဿတိ ဟေ ဘဂဝတော

စတုဒ္ဒသ၊ တဆဲ့လေးကောင် ကုန်သော။ ပလီပဒ္ဓါ၊ နွားလားတို့ကို။ အဒ္ဓသင်္ဘိ၊ ခြောက်ရက်မြောက်သောယနေ့တိုင်အောင်[1]။ နှ ဒိဿန္တိ၊ မတွေ့မမြင်အပ်ကုန်။ ဣမဿ သမဏဿ၊ ဤရဟန်းအား၊ နှ ဟိ နူန၊ နွားလားမရှိလေယောင်တကား။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိတော်မူ၏။

တိလာခေတ္တသို့၊ နှမ်းခင်းခဲ့။ ကေပဏ္ဏာ စ၊ တရွက်သာရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုပဏ္ဏာ စ၊ နှစ်ရွက်သာရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ အသုံးမကျသော နှမ်းငုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣမဿ သမဏဿ၊ ဤရဟန်းအား။ နှ ဟိ နူန၊ နှမ်းခင်းမရှိလေယောင်တကား။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိတော်မူ၏။

တဏ္ဍုလေယျသို့၊ အရည်းနှီးသော ထမီကြမ်း။ မှသိကာ၊ ကြွက်တို့သည်။ ဥသောဘဋ္ဌကာယ၊ ခွန်အားဝိုက်သဖြင့်။ နစ္ဆိန္နာ၊ ကခုန်ပြုးထူးကြကုန်၏။ ဣမဿ သမဏဿ၊ ဤရဟန်းအား။ နှ ဟိ နူန၊ ထမီကြမရှိလေယောင်တကား။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ သမဏော၊ သည်။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိတော်မူ၏။

သတ္တမာသိကော၊ ခုနစ်လပတ်လုံး သုခ်သင်ခြင်းကင်းသော။ သန္ဌာဝေါ၊ အိပ်ယာမြက်ခင်းကို။ ဥပ္ပါဋေကေဟိ၊ အရေကိုခွါသကဲ့သို့ ကိုက်ထက်ကုန်သော ကြမ်းပိုးတို့သည်။ သဏ္ဌေနော၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ ဣမဿ သမဏဿ၊ ဤရဟန်းအား။ နှ ဟိ နူန၊ အိပ်ရာမရှိလေယောင်တကား။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိတော်မူ၏။

ဝိဓဝါ၊ မုဆိုးမဖြစ်ကုန်သော။ ကေပုဏ္ဏာ စ၊ သားတယောက်ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုပုဏ္ဏာ စ၊ သားနှစ်ယောက်ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တမီတရော၊ ခုနစ်ယောက်သော သမီးတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ဣမဿ သမဏဿ၊ ဤရဟန်းအား။ နှ ဟိ နူန၊ သမီးမရှိလေယောင်တကား။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိတော်မူ၏။

ပိဏ်လာ၊ မှုက်စိနီကြောင်သော။ တိလကာဃတာ၊ မှဲ့မည်းရဲသော မယားသည်။ သောတ္ထိ၊ အိပ်ပျော်နေသော ငါ့ကို။ ပါဒေန၊ ခြေထောက်ဖြင့်။ ဗောဓေတိ၊ နှိုးတတ်။ ဣမဿ သမဏဿ၊ ဤရဟန်းအား။ နှ ဟိ နူန၊ မယားမရှိလေယောင်တကား။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိတော်မူ၏။

ပစ္ဆူသမိ၊ ဝိုးဝေသာက်ထုအခါ၌။ ဣဏာယိကာ၊ မြီကြွေးရှင်တို့သည်။ ဒေထ ဒေထာတိ၊ ပေးကုန်လော့ ပေးကုန်လော့ ဟူ၍။ ဓောဒေန္တိ၊ တောင်းကုန်၏။ ဣမဿ သမဏဿ၊

၁။ အဒ္ဓသင်္ဘိ နှ ဒိဿန္တိတိ အဒ္ဓ ဆဒိဝသမတ္တကာ ပဌာယ နှ ဒိဿန္တိ၊ ဌ။ အဒ္ဓသင်္ဘိန္တိ အဒ္ဓ ဆဒိ ပုရတ သင်္ဘိ ဒ္ဝိဝသဝုတ္တိ၊ အဒ္ဓအာဒိ ကတ္ဝာ ဆဒိဝသေတိ အတ္ထော။ အစ္ဆန္ဒသံယောဂေ ဧတံ ဥပယောဂဝစနံ။ အဒ္ဓ ဆဒိဝသမတ္တကာတိ အဒ္ဓတော ဆဒ္ဓဒိဝသမတ္တကာ၊ ဌ။ တ္ဝိနုဒ်အညီပေးသည်။ "ယနေ ဟုသော ၆-ရက်ပြောက် တိုင်အောင်"ဟုလည်း ပေးနိုင်သည်။ အမိပ္ပါယ်အတူတူပင်။ အဒ္ဓ အာဒိ ကတ္ဝာ ဆ ဒိဝသေတိ အတ္ထော ဟု သော ဌ။ အလို "ယနေ့မစ၍ ၆-ရက်တိုင်တိုင်"ဟု အမိပ္ပါယ်အနက်ပေး။ သင်္ဘီဟူကား ဆပုတ် ပုရတအနက်၌ ဌ-ပဒေး နှ၁ ဒေါ ဤပဒေး ဆ ကို သ ပြု၍ ပြီးသည်။

ဤရဟန်းအား။ နဟီ နှုန်း ကြေးမရှိလေယောင်တကား။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ သုခီတိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိတော်မူ၏" ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

(နဟိ မယှံ ဗြာဟ္မဏ စသော ၃-ဂါထာတို့ကို ရေးခဲ့ပြီး ဂါထာနှက်များအတိုင်း- ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ မယှံ၊ ငါ့ဘုရားအား။ နဟိ၊ နှုတ်လားမရှိသည်သာ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ၊ ငါ့ဘုရားသည်။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိ၏တော်မူ၏ စသည်ဖြင့် အနည်းငယ် လျှော့၍ သမ္မန်။ ဧတံ ဝုတ္တေ စသည်ကိုလည်း။ နေဠာနီသုတ် စာပိုဒ်-၁၇- ရှု၍ပေးလော။)

ပဌမမာ၊ သော။ အရဟန္တဝဂ္ဂေါ၊ အရဟန္တဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ကတာ၊ ထိုအရဟန္တဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား၊—

ရေဠာနီ စ၊ နေဠ-ာနီသုတ်။ အဂ္ဂေါသော်၊ အဂ္ဂေါသသုတ်။ အသုရိန္ဒ စ၊ အသုရိန္ဒကသုတ်။ ဒီဃဂီကော်၊ ဒီဃဂီကသုတ်။ အဟိ သော်၊ အဟိ သကသုတ်။ ဇဋာစေ၊ ဇဋာသုတ်။ သုဒ္ဓိကော်စေ၊ သုဒ္ဓိကသုတ်။ အဂ္ဂိကာ၊ အဂ္ဂိကသုတ်။ ဗဟုဒေတရေန စ၊ ဗဟုဒေတရသုတ်နှင့်။ သဟ၊ တကွ၊ သုန္ဒရိကော်၊ သုန္ဒရိကသုတ်။ ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။

၂-ဥပါသကဝဂ်

၁-ကသိဘာရဒ္ဒါဇသုတ်

ဘဂဝါ။ (ဧကံ မေ သုတံ စသည် ပေးပြီး။) ကော်၊ သော။ သမယော်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဂဓေသု မဂဓတိုင်းတို့၌။ ဒက္ခိဏာဂိရိသ္မိံ၊ ဒက္ခိဏာဂိရိနေယုန်၌။ ကေနာဇ္ဇာယော်၊ ကေနာဇ္ဇမည်သော။ ဗြာဟ္မဏဂါမေ၊ ပုဏ္ဏားရွာ၌။ ဝိဟရတိ ၏။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ ကသိဘာရဒ္ဒါဇော၊ ကသိဘာရဒ္ဒါမည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား၏။ ဝပ္ပကာလေ၊ ပျိုးကြဲသောအခါ၌။ ပဉ္စမတ္တာနိ နင်္ဂလသတာနိ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ထွန်တို့သည်။ ယယုတ္တာနိ၊ နွားဖြင့် ကအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယော်၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊ သင်းဝိုင်းကို ပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌ ။ ကသိဘာရဒ္ဒါဇဿ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ကမ္မန္တော၊ အမှုလုပ်ငန်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်တော်မူပြီ။

ဘုရား (ဧကံ မေ သုတံ စသည် ပေးပြီး) ကော်၊ သော။ သမယော်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဂဓေသု မဂဓတိုင်းတို့၌။ ဒက္ခိဏာဂိရိသ္မိံ၊ ဒက္ခိဏာဂိရိနေယုန်၌။ ကေနာဇ္ဇာယော်၊ ကေနာဇ္ဇမည်သော။ ဗြာဟ္မဏဂါမေ၊ ပုဏ္ဏားရွာ၌။ ဝိဟရတိ ၏။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ ကသိဘာရဒ္ဒါဇော၊ ကသိဘာရဒ္ဒါမည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား၏။ ဝပ္ပကာလေ၊ ပျိုးကြဲသောအခါ၌။ ပဉ္စမတ္တာနိ နင်္ဂလသတာနိ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ထွန်တို့သည်။ ယယုတ္တာနိ၊ နွားဖြင့် ကအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယော်၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊ သင်းဝိုင်းကို ပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌ ။ ကသိဘာရဒ္ဒါဇဿ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ကမ္မန္တော၊ အမှုလုပ်ငန်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်တော်မူပြီ။

တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ ကသိဘာရဒ္ဒါဇော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ၏။ ပရိဝေသနာ၊ (လယ်လုပ်သားလို့အား) ကျွေးမွေးရာအရပ်သည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယေန၊ ၌။ ပရိဝေသနာ၊ ကျွေးမွေးရာအရပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်တော်မူပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူပြီ။ ကသိဘာရဒ္ဒါဇော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဝိတ္ထာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ ဌိတံ၊

၁။ တေနုပသင်္ကမိသိ ယေန ဝေဠု ကမ္မန္တော ဂန္ဓတ္ထော၊ တေန ကာကောဝ ဥပသင်္ကမိ ဟူသောဒေ။ အလို-ယေန၊ အကြင်သမ်းရိုးကြောင့်။ ကသိဘာရဒ္ဒါဇော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ၏။ ကမ္မန္တော၊ အလုပ်လုပ်ရာ အရပ်သို့။ ဂန္ဓတ္ထော၊ ရောက်သိုက်၏။ တေန၊ ထိုသမ်းရိုးကြောင့်။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ ဟု ပေး။

ရပ်တော်မူသည်ကို။ အဒ္ဓသာ ခေါ်၊ မြင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒီသွာန၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "သမဏာ၊ ရဟန်း။ အဟံ ခေါ်၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ကသာမိ စ၊ ထွန်လည်း ထွန်၏။ ဝပါမိ စ၊ စိုက်ပျိုးလည်း စိုက်ပျိုး၏။ ကသိတ္မာ စ၊ ထွန်၍ရင်း။ ဝပိတ္မာ စ၊ စိုက်ပျိုး၍ရင်း။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ စားမ်။ သမဏာ၊ ရဟန်း။ တွမ္ပိ၊ သင်သည်လည်း။ ကသဿု စ၊ ထွန်လည်း ထွန်လော့။ ဝပဿု စ၊ စိုက်ပျိုးလည်းစိုက်ပျိုးလော့။ ကသိတ္မာ စ၊ ထွန်၍ရင်း။ ဝပိတ္မာ စ၊ စိုက်ပျိုး၍ရင်း။ ဘုဉ္ဇဿုတိ၊ စားလော့" ဟု၍။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီး။ မြာဟွေ၊ ပုဏ္ဏား။ အဟမ္ပိ ခေါ်၊ ငါသည်လည်း။ ကသာမိ စ၊ ထွန်လည်းထွန်၏။ ဝပါမိ စ၊ စိုက်လည်းစိုက်ပျိုး၏။ ကသိတ္မာ စ၊ ထွန်၍ရင်း။ ဝပိတ္မာ စ၊ စိုက်ပျိုး၍ရင်း။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ စား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန်တော်မူ၏။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမ၏။ ယုဂံ ဝါ၊ ထမ်းပိုးကိုရင်း။ နင်္ဂလံ ဝါ၊ ထွန်တုံးကိုရင်း။ ဖာလံ ဝါ၊ ထွန်သွားကိုရင်း။ ပါစနံ ဝါ၊ နှင်တံကိုရင်း။ ဗလိဗဒ္ဒေ ဝါ၊ နွားလားထို့ကိုရင်း။ နု ခေါ် ပဿာမ၊ မမြင်ကုန်။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ မမြင်ပဲလျက်။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ "မြာဟွေ၊ ပုဏ္ဏား။ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ ကသာမိ စ၊ ထွန်လည်း ထွန်၏။ ဝပါမိ စ၊ စိုက်လည်းစိုက်ပျိုး၏။ ကသိတ္မာ စ၊ ထွန်၍ရင်း။ ဝပိတ္မာ စ၊ စိုက်ပျိုး၍ရင်း။ ဘုဉ္ဇာမိတိ၊ စား၏" ဟု၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုပြီး။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ကသိဘာရဒ္ဒါဇော၊ သော။ မြာဟွေကော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို—

("ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။) (တုံ၊ သင်သည်။) ကသာကော၊ လယ်သမား ဟု၍။ ပဋိဇာနာသိ၊ ဝန်ခံ၏။ တေ၊ သင်၏။ ကသိ၊ လယ်ထွန်သတ္တိကို။ အယံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နု စ ပဿာမိ၊ မမြင်ပါ။ ကသကော၊ လယ်သမားဟု ဝန်ခံသော။ ပုဗ္ဗဏ္ဏော၊ (တပည့်တော်) မေးလျှောက်အပ်သော။ တုံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ မြူဟိ၊ ပြေတော်မူပါလော။ တံ ကသိ၊ ထို လယ်ထွန်သတ္တိကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဇာနေယ္ယာမ၊ သိရပါကုန်အံ့နည်း" ဟုသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ လျှောက်ပြီး။

(မြာဟွေ၊ ပုဏ္ဏား။) မေ၊ ငါ့ဘုရား၏။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်။ ဗီဇံ၊ မျိုးစေ့တည်း။ မေ၊ ငါ့ဘုရား၏။ တပေါ၊ ဂျုန်ဒီယသံဝရသီလသည်။ ဝုဋ္ဌိ၊ မိုးရေတည်း။ မေ၊ ငါ့ဘုရား၏။ ပညာ၊ ဝိပဿနာပညာ, မဂ်ပညာသည်။ ယုဂနင်္ဂလံ၊ ထမ်းပိုး, ထွန်တုံးတည်း။ မေ၊ ငါ့ဘုရား၏။ ဟိရီ၊ ဟိရိ, ဩတ္တပ္ပတရားသည် [1]။ ဂျာသာ၊ ထွန်သန်တည်း။ မေ၊ ငါ့ဘုရား၏။ မနော၊ သမာဓိစိတ်သည် [2]။ ယောတ္တံ၊ ကြိုးတည်း။ မေ၊ ငါ့ဘုရား၏။ သတိ၊ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သော သတိ, မဂ်နှင့် ယှဉ်သော သတိသည်။ ဖာလပါစနံ၊ ထွန်သွား, နှင်တံတည်း။

(အဟံ၊ ငါ့ဘုရားသည်။) ကာယဂုတ္တော၊ ကာယသုစရိုက်သုံးပါး တည်းဟူသော စောင်ရန်းဖြင့် လုံခြုံသူတည်း။ ဝစီဂုတ္တော၊ ဝစီသုရိုက်လေးပါးတည်းဟူသော စောင်ရန်းဖြင့် လုံခြုံသူတည်း။ အာဟာရေ၊ ပစ္စည်းလေးပါးဌာ်ရင်း။ ဥဒေရ၊ ဝမ်းဌာ်ရင်း။ ယတော၊ စောင့်စည်းလုံခြုံသူတည်း။ အဟံ၊ ငါ့ဘုရားသည်။ သစ္စံ၊ မုန်သောစကားဖြင့်။ နိဒ္ဒါနံ၊

၁။ဟိရိယတိ ပါပကေဟိ ဝေယျတိတိ ဟိရိ၊ ထလူဟတေန ကာယ အစိမ္မဟုတ္တံ ဩတ္တပ္ပတိ ဂါပတိ ပဝတ္တေ ပဟာတိ ဟုသောကဋ္ဌနှင့်အညီ ဟိရိကိုဆိုသဖြင့် ဩတ္တပ္ပ ကိုလည်း အဓိပ္ပာယ်ဝေ နည်းတူရယူ။

၂။လုပ ပန မနောသဒ္ဒေန တံသမ္ပယုတ္တော သမာဓိ အဓိပ္ပေတော-ဟုသောကဋ္ဌ။ နှင့် အညီပေးသည်။

ရိတ်ပြတ်ခြင်းကို။ ကရောမိ၊ ပြု၏။ မေ၊ ငါ၏။ သောရစ္စ၊ ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်၌ မြေ လျှော်သည်၏ အပြစ် (အရဟတ္တဖိုလ်) သည်။ ပမောစနံ၊ လုပ်ငန်းမှလွတ်မြောက်ကြောင်း ထည်း[1]။

မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိရိယံ၊ ကာယိကဝိရိယ စေတသိကဝိရိယသည်။ ဧရဧဝေရယ္ပံ၊ လှည်းဦး၌ ဝန်ကိုဆောင်သော နွားလားသဖွယ်ပြစ်၏[2]။ ယောဂက္ခေမာဓိဝါဟနံ၊ ယောဂကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တတ်၏"[3]။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်သို့။ ဂန္ဓွာ၊ ရောက်-သည်ရှိသော်။ နိ သောစတိ၊ မစိုးရိမ်ရ။ (တတ္ထ၊ ထိုစိုးရိမ်ခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့။)

၁။ အာယဟတ္ထော ဝစီဂုတ္ထောပြင့် ငါဘုရားသည် မိမိကိုယ် မိမိ ကာယသုစရိုက် ဝစီသုစရိုက် (တည်ယူ သောစောင်ရန်း) ကျင့်ပြင့် လုံ့လမြဲအောင် စောင့်ရှောက်သောသူ (ပါသိမောက္ခသံဝရသီလနှင့်ပြည့်စုံသူ) ဟုဆိုလို သည်။

အာယာဝရေ ယတောပြင့် ငါဘုရားသည်ပဋ္ဌာန်းလေးပါး၌ ထုတ်တာမှ ကင်းအောင်စောင့်စည်းတတ်သူ (အာ ဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလနှင့် ပြည့်စုံသူ) ဟုဆိုလိုသည်။ (အာယာဝရေပြင့် ဆုမ်းပဋ္ဌာန်းကိုသာ ယူသင့်သော်လည်း နိဗ္ဗာ-ဏနှင့် ဥပထမဈာနည်းရေ ကျွန်ပဋ္ဌာန်းသုံးပါးကိုလည်း ယူနိုင်သည်။)

ဥဒေရေ ယတောပြင့် ငါဘုရားသည် ဝမ်းရေးနှင့်ပတ်သက်၍မိမိကိုယ်မိမိ စောင့်စည်းတတ်သူ(ဘောဇနေမတ္တညူ ဟိုလ် ပဋ္ဌာယဝဏ္ဏဘောဇနသီလနှင့် ပြည့်စုံသောပဋိပုဂ္ဂိုလ်) ဟုဆိုလိုသည်။

သဋ္ဌံ ကရောမိ နိဗ္ဗာန်ပြင့် သင်ပြုလျှောသည် ပေါင်းမြက်တို့ကို လက် တံစဉ်ပြင့် ရိတ်ပြတ်သကဲ့သို့ ငါဘုရားသည် ကုသိုလ်ဟုသော ကောက်ပင်တို့ကို ရှက်ထိုးတတ်သော ဧကသာဝါဒတည်းဟူသော ပေါင်းမြက်တို့ကို သစ္စာကေား ပြင့် ရိတ်ပြတ်ခြင်း အမျှပြုသည် ဟုဆိုလိုသည်။ ကရထတ္ထ ဧတံ ဥပယောဂဝစနံ ဟူသော ၆။နှင့်အညီ သဋ္ဌံကို ပြင့် ဟု ပေး၍ နိဗ္ဗာန်ကို ဆောနံ လုနနံ ဥပါဒါနနှင့်အညီ နိဗ္ဗာန်ကို ရိတ်ပြတ်ခြင်းဟု ယောဇနာအည်။

သော ရဋ္ဌံ မေ ပမောစနံ ပြင့် သင်ပြုလျှောသည် တနေ့ပြီးတနေ့ တနှစ်ပြီး တနှစ် ထပ်ချည်းထလိုလို ထွန်ယက် ခြင်းအမျှပြုနေရမည်ဟုပြစ်၍ ထွန်ယက်ခြင်းအမှု လုတ်လပ်ပို့ မမြင်သော်လည် ငါဘုရားကေား ကောင်းမြတ်သော နိဗ္ဗာန်၌ အတူတည်ပြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပြင့် မျှော်လျှော်သူပြစ်သောကြောင့် နောက်တပ် ထွန်ယက် ရန်၍ ထွန်ယက်ခြင်းမှ လွတ်မြောက်ပြီဟု ဆိုလိုသည်။

၂။ ရုဏ်+ဝယတိတိ=ဧဝေရယော၊ ရုဏ်ဟူသော်ပဋ္ဌာန်း (ဝေဒနာနှင့် ဆာဒိကတို့ ၁၂၀-နိုဿ။) ရုဏယံ+ ဧဝေရယော=ရုဏဧဝေရယော၊ နွားအရုဏကောက်။ ဝေ သော ဝိယာတိ ရုဏဧဝေရယ်၊ (ဝိရိယကောက်။) ဟူသော ဤဝိဂြိုဟယနှင့်အညီ ဝေးသည်။

အထ ဝါ ဟရိမရုဏဝယတော ရုဏ၊ ပုဗ္ဗရုဏဝယတော ဧဝေရယော၊ ရုဏ ဧ ဧဝေရယော ဧ ရုဏဧဝေရယ် ဟူသောဧကပုဒ် ဝိကပ်အလို ဖြစ်သည် ဟု သတိတိ ရုဏ၊ သာ+ဧတေသံ+အတ္ထိတိ=ရုဏ။ (နွားလေးကောင်အနက် ပထမ ၂-ကောင်ကို မုရုဏောပြင့်လေ။ ဤနှစ်သမျှဝန် လေးပါးအနက် ပထမ ၂-ရုဏ်ကို သဒ်သုပစာရတည်း အာပြင့် ရ၏။)

ရုဏ်+ဝယန္တိတိ=ဧဝေရယော။ (နွားလေးကောင်အနက် ဒုတိယ ၂-ကောင်ကို မုရုဏောပြင့်လေ။ သမ္ပယုတ်ဝန် လေးပါးအနက် ဒုတိယ ၂-ရုဏ်ကို သဒ်သုပစာရတည်း အာပြင့် ရ၏။) ရုဏ ဧ+ဧဝေရယော ဧ=ရုဏဧဝေရယ်(သမာ ဟာရ ဗုဒ္ဓ) ဟု ဝိဂြိုဟယပြု၍ "မေ ငါဘုရား၏။ ဝိရိယံ၊ သည်။ ရုဏ ဧဝေရယ်၊ ပထမဝန် ဒုတိယဝန်ကိုဆောင် တတ်သော နွားလေးကောင်နှင့်တူ၏" ဟုပေး။

၃။ ဝ ယာဟေယိ ဝေတ္ထော နိဗ္ဗာန် ယောဂက္ခေမံ နာမ၊ ထံ အဓိကိစ္စ ဝါယိယတိ,အသိမုခံ ဝါ ဝါယိယ-တိယိ အဓိဝါဟနံ ဟူသော၊ ၆-အလို ယောဂကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကိုရည်၍ ပို့ဆောင်စေတတ်သော တရားတည်းဟု ပေးလေ။ ယောဂက္ခေမော အဓိဝါဟနံ ယောဂက္ခေမာဓိဝါဟနံ ဟူသော၊ ၆-ဝိဂြိုဟအလို ယောဂကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်ကြောင်းပြစ်သော တရားတည်းဟု ပေးရယ်ရှိ၏။

အနိဝတ္တန်၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂန္ဓတိ၊ သွားတတ်၏။ (ဂန္ဓတိ၏ ကတ္တားကား ဝိရိယပင်။)

ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း။ ဧသော ကသိ၊ ဤလယ်ကို။ (မဟာ၊ ငါဘုရားသည်။) ကဋ္ဌာ၊ ထွန်အပ်ပြီ။ သာ၊ ထိုလယ်သည်။ အမတပ္ပလာ၊ နိဗ္ဗာန် ဟူသော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတံ ကသिं၊ ဤလယ်ကို။ ကသित္ဝာန၊ ထွန်သောကြောင့်။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲမှ။ ပမုစ္စတိ၊ လွတ်မြောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

သော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ယံ ယိ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါမသည်။ အမတပ္ပလတ္တိ၊ အမြိုက် နိဗ္ဗာန် ဟူသော အကျိုးရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ကသिं၊ လယ်ကို။ ကသတိ၊ ထွန်တော်မူ၏။ (တေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။) ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ဘုဉ္ဇတု၊ သုံးဆောင်တော်မူလော့။ ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ ကဿကော၊ လယ်ထွန်တတ်သော လယ်သမားပါဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(ဂါထာဘီဂီတံ စသော ၂-ဂါထာသည်။ ပြာဟူဏသံယုတ် အရဟန္တဝဂ် အဋ္ဌကသုတ် စာမျိုး ၁၉၄-နှင့် တူပြီ။ ဧတံ ဝုတ္တေ စသည်လည်း ပေးပြီ။)

၂-ဥဒယသုတ်

၁၉၇။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ယေန၊ ၌။ ဥဒယဿ၊ ဥဒယမည်သော။ ပြာဟူဏဿ၊ ပုဏ္ဏားဧ၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဥဒယော၊ သော။ ပြာဟူဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဩဒနေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ ပူရေသိ၊ ပြည့်စေပြီး၊။ တတိယမ္ပိ ခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ဥဒယော၊ သော။ ပြာဟူဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဩဒနေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ ပူရေတ္ဝာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘယံ သမဏော ဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်။ ပဟဋ္ဌကော၊ အရသာ၌ တပ်မက်မောသည်ဖြစ်၍ ၁။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဝန်ဝန်။ အာဟရတိ၊ လာ၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီ။

(ပြာဟူဏ၊ ဥဒယပုဏ္ဏား။) ဗီဇံ၊ မျိုးစေ့ကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဝန်ဝန်။ ဝပန္တို စေ၊ စိုက်လည်း စိုက်ပျိုးကုန်၏။ ဒေဝေါ စ၊ မိုးမင်းသည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဝန်ဝန်။ ဝဿတိ၊ ရွာ၏။ ကဿကာ၊ လယ်သမားတို့သည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဝန်ဝန်။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ ကသန္တိ၊ ထွန်ကုန်၏။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းသူတိုင်းသားသည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဝန်ဝန်။ ဥညံ၊ စပါးလုပ်ရာသို့။ ဥပေတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ (တိုင်းသူပြည်သားသည် ဆန်စပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဟူလို။)

ယာဝကာ၊ ရုန်းထောင်းယာဝကာတို့သည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဝန်ဝန်။ ယာဝယန္တိ၊ ထောင်းကုန်၏။ ခါနုပယတိ၊ အလှူရှင်တို့သည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဝန်ဝန်။ ဒေန္တိ၊ ပေးလှူကုန်၏။ ခါနုပယတိ၊

၁။ ပဟဋ္ဌကောတိ ရသာဟိ ဣ။ ပဟာရတော ကဿတိတိ ပဟဋ္ဌကော၊ ရသဿာယ ပဟရန္တောတိ အတ္ထော ။ဋီ။

အလျှုရှင်တို့သည်။ ပုန္နပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ ဒိတ္ထာ၊ ပေးလျှုပြီးၵ္ခဏ်။ ပုန္နပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ သင်္ဂဲ၊ နတ်ပြည်ပြစ်သော။ ဌာနံ၊ အရပ်သို့။ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။

ခီရုနိုကာ၊ နို့ရည်ကိုဆောင်ယူလိုသောသူတို့သည်။ ပုန္နပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ (ခေနုံ၊ နွားမ ကို။) ဒုဟန္တိ၊ နို့ညှစ်ကုန်၏။ ဝစ္ဆော၊ နွားငယ်သည်။ ပုန္နပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ မာတရံ၊ အမိနွားမသို့။ ဥပေတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ ပုန္နပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ ကိလမတိ စ၊ ပင်လည်း ပင်ပန်း၏။ ဖန္ဒတိ စ၊ တုန်လည်းတုန်လှုပ်၏။ မနော၊ ပညာနှံ့သောသူသည်။ ပုန္နပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ ဂစ္ဆံ၊ (တိရစ္ဆာန်တို့၏) ဝမ်းသို့။ ဥပေတိ၊ ကပ်ရောက်၏။

ပုန္နပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ ဇာယတိ စ၊ ပဋိသန္ဓေလည်း နေ၏။ မီယတိ စ၊ သေလည်း သေ၏။ (ထံ၊ ထိုသေသူကို။) ပုန္နပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ သိဝထိကံ၊ သင်းချိုင်းသို့။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဘူရိပညော၊ ပညာကြီးသော သူတော်ကောင်းသည်။ အပုနဗ္ဘဝါယ၊ တဖန် မဖြစ်ခြင်းငှါ။ မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ်ကိုလည်း။ လဒ္ဓါ၊ ရ၍။ ပုန္နပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ နဇာယတိ၊ ပဋိသန္ဓေ မနေး ဟူတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(ဝေ ဝုတ္ထ စသည်သည် ကသိဏာရဒ္ဓါဇသုတ် စာပိုဒ် ၁၉၇-နှင့် တူပြီ။)

၃-ဒေဝဟိတသုတ်

၁၉၉။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ တေန ခေါ် ယန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝါတေယိ၊ ဝမ်းကွဲပြစ်သော လေတို့ကြောင့်။ အာဗာဓိကော၊ အနာရှိ(လေနာ)သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာယသ္မာ ဥပဝါဏော စ၊ အရှင်ဥပဝါဏသည်လည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပဋ္ဌာ-ကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥပဝါဏံ၊ ကို။ "ဥပဝါဏ၊ ဥပဝါဏ။ ဤသည်၊ တိုက်တွန်း၏။ တံ၊ သင်သည်။ မေ၊ ငါ၏အလို့ငှါ။ ဥဏောဒကံ၊ ရေနွေးကို။ ဒေနာယိတိ၊ သိလော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အာယသ္မာ ဥပဝါဏော၊ သည်။ "ဧवं ဘန္တေ"တိ ခေါ်၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားတော်ကို)။ ပဋိဿုတ္တာ၊ ခွေးမျှနာဟူ၍။ နိုဝါသေတ္တာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ဟူ၍။ ယေန၊ ၌။ ဒေဝဟိတဿ၊ ဒေဝဟိတမည်သော။ ပြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအိမ်။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ဥတ္တိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်။ ကေဝလံ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်ပြီ။ ဒေဝဟိတော၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥပဝါဏံ၊ အရှင်ဥပဝါဏကို။ တုဏှီဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ကေဝလံ၊ တရုသော အရပ်အမျိုး၌။ ဌိတံ၊ ရပ်သည်ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ်၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာနု၊ ၌။ အာယသ္မန္တံ ဥပဝါဏံ၊ ကို—

"သမ်ဘဒ္ဒိပါရတော၊ သင်္ကန်းကိုရုံသည်ဖြစ်၍။ တုဏှီဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်။ တိဋ္ဌ၊ ရပ်နေသော။ မုဏ္ဍော၊ ဦးပြည်းသော။ ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပတ္ထယာနော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ဘော၊ ရှာသည်ဖြစ်၍။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ယာစိတုံ၊ တောင်းခြင်းငှါ။ အာဂတောနု၊ လာသနည်း" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဝေဿဝေ၊ ဝေဿဝဏ်။ အရဟံ၊ ဘုရားတိုက်သော။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတတ်သော။ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝါဏေယိ၊ လေတို့

ကြောင့်။ အာဗာဓိကော၊ အနာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဏ္ဏောဒကံ၊ ရေနွေးသည်။ သစေ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအုံ့။ မုနိနော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒေယိ၊ လှူလော့။

(ယော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။) ပုဗ္ဗနေယျာနံ [1]၊ ပုဗ္ဗော်ထိုက်ကုန်သောရဟန္တာ တို့သည်။ ပုဗ္ဗိတော၊ ပုဗ္ဗော်အပ်သောသူတည်း။ သက္ကရေယျာနံ [2]၊ အလေးအမြတ်ပြုထိုက်ကုန်သော ရဟန္တာတို့သည်။ သက္ကတော၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သောသူတည်း။ အပစေ-ယျာနံ [3]၊ အရိုအသေပြုထိုက်ကုန်သော ရဟန္တာတို့သည်။ အပစိတော၊ အရိုအသေ ပြုအပ်သောသူတည်း။ တသာ၊ ထိုဘုရား၏(ထံ၌)။ ထံ၊ ထိုရေနွေးကို။ ဟာတဝေ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ။ (ဟာတဝေတိ ဟရိတုံ၊ ဌ။) ဗ္ဗဿာမိ၊ အလိုရှိ၏။ ဗ္ဗတိ၊ ဤသို့ ဖိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဒေဝဟိတော၊ သော။ ပြာယဟုတော၊ သည်။ ဥဏ္ဏောဒကသာကာဇံ၊ ရေနွေး တဏ်းကို။ ပုရိသေန၊ ယောကျ်ားကို။ ဂါဟာပေတ္မာ၊ ယူစေ၍။ ဖာဏိတသာ ဧ ဟရုံ၊ ထင်လဲတဝုတ် ကိုလည်း။ အာယသ္မတော ဥပဝါဏသ၊ အရှင်ဥပဝါဏအား။ ပါဒါသိ၊ လှူပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဥပဝါဏော၊ အရှင်ဥပဝါဏသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဥဏ္ဏောဒကေန၊ ရေနွေး ကြီး။ နှာပေတ္မာ၊ ရေချိုးစေ၍။ ဥဏ္ဏောဒကေန၊ ရေနွေးဖြင့်။ ဖာဏိတံ၊ ထင်လဲကို။ အာလော-လေတ္မာ၊ ဖျော်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပါဒါသိ၊ ကပ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အာဟာရော၊ လေနှာသည်။ ဟရိယ္ယာမ္ဘိ၊ ငြိမ်းပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဒေဝဟိတော၊ သော။ ပြာယဟုတော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို—

"(သော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။) ကတ္ထ၊ အဘယ်ဟူ၏လော်။ ဒေယျမ္မေ၊ လှူဘွယ် ဝတ္ထုကို။ ခဠော၊ လှူရပါအုံ့နည်း။ ကတ္ထ၊ အဘယ်ဟူ၏လော်။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော အလှူ သည်။ မဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးကြီးပါသနည်း။ ကထံ ဟိ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ယဇမာနဿ၊ လှူသောသူ၏။ ဒကွိဏာ၊ အလှူသည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဗ္ဗတိတိ၊ ပြည့်စုံပါ သနည်း" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗျာဘာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

(ပြာယဟုတ၊ ပုစ္ဆာ။) ယော မုနိ၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘဝနေသူ သော ဓမ္မာအစဉ်ကို။ ဝေဒိ၊ (ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏ်ဖြင့်) သိပြီ [1]။ သဂ္ဂဉ္စ၊ နတ်ပြည်ကိုလည်း။ အပါယဉ္စ၊ အပါယ်ကိုလည်း။ ပဿတိ၊ (ဒိဗ္စစက္ခုညာဏ်ဖြင့်) မြင်၏။ အထော၊ ထို့ပြင်။ ဇာတိက္ခယံ၊ ဇာတိ၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီး။ သော မုနိ၊ ထိုရဟန်း သည်။ အသိညာ၊ (သစ္စာလေးပါးကို) သိ၍။ ဝေါသိတော၊ ကိစ္စအားလုံးပြီးဆုံးပြီ။ (ဤ ဂါထာ ၁၉၄-ပိုဒ်၌လည်း ပါ၏။)

၁။ ဖလဝိသေသာဘာဝေါ ယေ ပုဗ္ဗေတမ္မာတိ ပုဗ္ဗနိယာ။ တေ ဝေ ဣဒ "ပုဗ္ဗနေယျာ"တိ ဝုစ္စာ။

၂။ ထဇ္ဇ အာဒရေန ပုဗ္ဗေတမ္မတာယ သက္ကာရိယာ၊ အာ-ကာရသာ ရသတ္ထိ, ဝိ-သဒ္ဒသာ ဧ ရဿအာဒေသေ ကတ္မာ "သက္ကရေယျာ"တိ ဝုစ္စတိ။

၃။ အပစယေယျာသိ ဝတ္ထုဒေ့ ယကာရုဝေသေ ကတ္မာ "အပစယျာ"တိ ဝုစ္စတိ။

၄။ ယော ဝဝိတိ ယော အဝေဒိ အညာသိ၊ ဝိဒိတံ ပါကဋမကာသိ "ဝယော ဝေတိ"တိပိ ပါဌော၊ ယော အဝေတိ ဘဝနာတိတိ အတ္ထော။

ဣတ္ထေ၊ ဤရဟန်းခို။ ဒေယျမ္မေ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို။ ဒဇ္ဇာ၊ လှူရာ၏။ ဣတ္ထေ၊ ဤရဟန်းခို။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သောအလှူသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးကြီး၏။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ယဇမာနဿ၊ လှူသောသူ၏။ ဒကွိဏာ၊ အလှူသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣဒ္ဓတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖိန့်တော်မူ၏။

(ဧဝံ ဝုတ္တေ ဘဂဝါ ပေးမြဲ။)

၄-မဟာသာလ သုတ်

[1] ၂၁၀။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ဘုံ။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ပြာဟ္မဏ-မဟာသာလော၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်သည်။ လူခေါ၊ နွမ်းပါးသည်ဖြစ်၍။ လူခပါဝုရဏော၊ နွမ်းပါး သောအဝတ်အရံရှိသည်ဖြစ်၍။ ပ။ နိသိဒိ၊ ထိုင်ပြီး။ ဧကမန္တံ၊ ခို။ နိသိန္နံ ခေါ၊ သော။ ထံ ပြာဟ္မဏ-မဟာသာလံ၊ ထိုပုဏ္ဏားသူကြွယ်ကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ "ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကိန္နု၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တုံ၊ သင်သည်။ လူခေါ၊ နွမ်းပါးသနည်း။ လူခပါဝုရဏောသိ၊ နွမ်းပါးသော အဝတ်အရံရှိသနည်း" ဟုသော။ ထေ၊ ဤဝတ္ထုကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ သော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဣဒံ၊ ဤအရပ်ခို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။, စတ္တာရော၊ ၁လေးယောက်ကုန်သော။ ပုတ္တာ၊ သားတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေ၊ ထိုသားတို့သည်။ ဒါရေဟိ၊ မယားတို့နှင့်။ သံဝုတ္ထ၊ တိုင်ပင်၍။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဃရာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခာမေန္တိ၊ ထုတ်စေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကေန ဟိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်မူ။ တုံ၊ သင်သည်။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဆိုအပ် သည့် သော ဂါထာတို့ကို။ ပရိယာပုဏိတ္မာ၊ သင်ယူ၍။ သဗ္ဗာယ၊ ဉာဏ်ဝေးပွဲ၌။ မယာ ဧနကာ-ယော၊ လူမျှားအပေါင်းသည်။ ဘန္ဒိပတိတော၊ ဉာဏ်ဝေးသည် ရှိသော်။ ပုတ္တေသု စ၊ သားတို့သည် ထည်း။ သန္ဓိသိန္ဓေသု၊ တပေါင်းတည်း ထိုင်နေကုန်သည် ရှိသော်—

"ယေယိ ဇာတေယိ၊အကြင်သားတို့ကြင့်။ နန္ဒိတ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခဲ့ပြီ။ ယေသု၊ အကြင်သားတို့၏သည်။ ဘဝ၊ ပွါးစီးခြင်းကို။ ဣစ္ဆိတ၊ တောင့်တခဲ့ပြီ။ သာ၊ ခွေးတို့ သည်။ သုဂတေ၊ ဝက်ကို။ ဝါ ရေ ဣ ဣ ဣ

အိမ်ငင်းသော။ ဗာလကာနံ၊ သားမိုက်တို့၏။ ဝိတာ၊ ခေင်သည်။ ပရာဂါရေသု၊ သူတပါး အိမ်တို့၌။ ဘိက္ခတိ၊ တောင်းစားနေရ၏။

အနဿဝါ၊ မနာယူကုန်သော။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တာ၊ သားတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုသားတို့ထက်။) မေ၊ ငါ၏။ ဒဏ္ဍောဝ၊ လက်စဲ့တောင်ဝှေးသည်သာလျင်။ သေယျောကိရ၊ ကောင်းမြတ်ချေသေး၏။ (ယခေါ်တိ နိပါတောဒ္ဓ။ အနက်မဲ့ဟု ထိုလို၏။) ဒဏ္ဍော၊ တောင်ဝှေးသည်။ စဏ္ဍံ၊ ကြမ်းသော။ ဂေါအမ္ပိ၊ နွားကိုလည်း။ ဝါရေတိ၊ မောင်းနှင်ဖော်ရ၏။ အထော၊ ထို့ပြင်။ စဏ္ဍံ၊ ကြမ်းသော။ ကုဏ္ဍရမ္ပိ၊ ခွေးကိုလည်း။ ဝါရေတိ၊ မောင်းဖော်ရ၏။

အန္ဓကာရေ၊ အမိုက်တိုက်၌။ ပုရေ၊ ရွှေသွားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂန္ဓိရေ၊ နက်သောရေ၌။ ဂါဓံ၊ ထောက်တည်ရာကို။ ဒေတိ၊ ရ၏။ ခလိတ္မာ၊ ချော်သော်လည်း။ ဒဏ္ဍဿ၊ တောင်ဝှေး၏။ အာနုဘာဝေန၊ အစွမ်းကြောင့်။ ပတိ ထိဋ္ဌတိ၊ တရန်ရပ်နိုင်၏" ဟူ၍။ ဘာသဿု၊ ရှုတ်ဆိုလေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ သော ဗြာဟ္မဏမဟာသာလော၊ ထိုပုဏ္ဏားသူကြွယ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ ပရိယာပုဏိတ္မာ၊ သင်ယူ၍။ သဘာယံ၊ ၌။ မဟာဇနကာယေ၊ အည်။ သန္နိပတိတေ၊ သော်။ ပုဏ္ဏေသု ၈၊ တို့သည်လည်း။ သန္နိသိန္နေသု၊ ကုန်သော်။ ယေဟိ ဘာဘေဟိ နန္ဒိဿံ။ပ။ ခလိတ္မာ ပတိတိဋ္ဌတိ၊ ပတိတိဋ္ဌတိ-ဟူ၍။ အသာသိ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ။ (ဂါထာများကိုပေးမြဲ။)

အထ ခေါ၊ ၌။ နံ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလံ၊ ကို။ ပုဏ္ဏာ၊ သား၊ တို့သည်။ စရံ၊ အိမ်သို့။ နေတွာ၊ ဆောတ်၍။ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍။ ပစ္ဆေကတ်၊ အသီးအသီး။ ဒုဿယုဂေန၊ ပုဆိုးအစုံပြင့်။ အစ္ဆာဒေသုံ၊ ဖုံးလွှမ်းကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော ဗြာဟ္မဏမဟာသာလော၊ သည်။ ကောဏ္ဍညဂုတ်၊ ပုဆိုးတစုံကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "သော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ မယံ ဗြာဟ္မဏာနဿ၊ အကျွန်ုပ်တို့ပုဏ္ဏားတို့မည်သည်။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ အာစရိယနံ၊ ဆရာ့ဥစ္စာကို။ ပရိယေသာမ၊ ရှာပါကုန်၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အာစရိယနံ၊ ဆရာ့ဥစ္စာကို။ ပရိဂ္ဂဏှတု၊ ခံယူတော်မူပါ" ဟုသောစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုကမ္ပံ၊ ပုဏ္ဏားအား အစဉ်သနားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ပရိဂ္ဂဟေသိ၊ ခံယူတော်မူပြီ။

(အထ ခေါ စသည်ပေးမြဲ။)

၅-မာနတ္ထဒ္ဓသုတ်

၂၀၁။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ မာနတ္ထဒ္ဓေါ-နာမ၊ မာနတ္ထဒ္ဓ-မည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပဋိဝသति၊ နေ၏။ သော၊ ထိုမာနတ္ထဒ္ဓ-ပုဏ္ဏားသည်။ မာတရံ၊ အမိကို။ နေဝ အသိဝေတိ၊ ရှိမခိုး။ ပိတရံ၊ အဖကို။ နေ အသိဝါဒေတိ၊ ရှိမခိုး။ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။ နေ အသိဝါဒေတိ၊ ရှိမခိုး။ ဇေဋ္ဌာပစာယိကေ၊ အကိုကြီးကို။ နေ အသိဝါဒေတိ၊ ရှိမခိုး။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟတိယာ၊ မျှားစွာသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်သည်။ ပရိဝုတော၊

ခြုံရုံးအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ မာနတ္ထဒ္ဓသာ ပြာဟ္မဏသား၊ မာနတ္ထဒ္ဓပုဏ္ဏားဟု။ "အယံ ခေါ သမဏော ဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်။ မဟတိယာ၊ များစွာသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြုံရုံးအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယေန၊ ၌။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမေယျံ၊ ချဉ်းကပ်ရမ္မကား။ ယံ နူန၊ ကောင်းလေစု။ မံ၊ ငါ့ကို။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ သစေ အာလပိဿတိ၊ အကယ်၍ စကားဆိုအံ့။ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ တံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ အာလပိဿာမိ၊ စကားဆိုအံ့။ မံ၊ ငါ့ကို။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ နော စေ အာလပိဿတိ၊ အကယ်၍စကားမဆိုအံ့။ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ တံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ နော အာလပိဿာမိတိ၊ စကားမဆိုအံ့" ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ မာနတ္ထဒ္ဓေါ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်။ ကေမဋ္ဌံ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ၊ ထိုမာနတ္ထဒ္ဓပုဏ္ဏားကို။ နာလပိ၊ စကားဆိုတော်မမူ။ အထ ခေါ၊ ၌။ မာနတ္ထဒ္ဓေါ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ "အယံ သမဏော ဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမ သည်။ ကိဠိ၊ ထစ်ထခုသော အကြောင်းကို။ နု ဇာနာတိတိ၊ မသိ"ဟု နှလုံးပြု၍။ တတော၀၊ ထိုအရပ်မှသာလျှင်။ ပုန၊ တဖန်။ နိ၀တ္တိတုကာမော၊ ပြန်လိုသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မာနတ္ထဒ္ဓသာ ပြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ စေတောပရိ၀ိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို။ ဇဏသာ၊ ပိမိစိတ်တော်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ မာနတ္ထဒ္ဓပြာဟ္မဏံ၊ ကို—

"ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣဒ၊ ဤလောကတွင်။ အတ္ထိကဿ၊ အကျိုးကိုအလိုရှိသူ၏။ မာနံ၊ မာန်ဂေါ်ထန်ခြင်းသည်။ နု သာရု၊ မကောင်း။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ယေန အတ္ထေန၊ အကြင် အကျိုးစီးပွါးကြောင့်။ အာဂစ္ဆိ၊ လာရောက်ပြီ။ တမေ၀ အတ္ထံ၊ ထိုဆိုအပ်သော အကျိုးစီးပွါးကိုသာလျှင်။ အနုပြုဟယေတိ၊ အဖန်ဖန်ပွါးရောက်"ဟူ သော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗျာဟာသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ မာနတ္ထဒ္ဓေါ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဇာနာတိတိ၊ သိတော်မူ၏"ဟု နှလုံးပြု၍။ တတ္ထေ၀၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ နိပတိတ္မာ၊ တုပ်ဝပ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒါနိ၊ ခြေတော်တို့ကို။ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်။ ပရိစုမ္ဗတိ၊ စုတ်၏။ ပါဒေ ဟိ စ၊ လက်တို့ဖြင့်လည်း။ ပရိသမ္မာဟတိ၊ ဆုပ်နယ်၏။ "ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မာနတ္ထဒ္ဓေါ၊ မာနတ္ထဒ္ဓပါတည်း။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အဟံ၊ သည်။ မာနတ္ထဒ္ဓေါတိ၊ တည်း"ဟု၍။ နာမဋ္ဌ၊ အမည်ကိုလည်း။ သာဝေတိ၊ လျှောက်(ကြားစေ)၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သာပရိသာ၊ ထိုပရိသတ်သည်။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊ လက်ဖျစ်ခတ်ထိုး အံ့ချီးထိုက်စွတကား။ ဘော၊ တို့။ အဗ္ဘုတံ ဝတ၊ မဖြစ်စဘူး အဲဩအသစ် ဖြစ်စွတကား။ ယိ၊ မှန်၏။ အယံ မာနတ္ထဒ္ဓေါ ပြာဟ္မဏော၊ ဤမာနတ္ထဒ္ဓပုဏ္ဏားသည်။ မာတရံ၊ အမိကို။ ဧဝံ အဘိ၀ါဒေတိ၊ ရှိမရိုး။ ပိတရံ၊ အဖကို။ နု အဘိ၀ါဒေတိ၊ ရှိမရိုး။ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။ နု အဘိ၀ါဒေတိ၊ ရှိမရိုး။ ဇေဋ္ဌ ဘာတရံ၊ အစ်ကိုကြီးကို။ နု အဘိ၀ါဒေတိ၊ ရှိမရိုး။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သျှက်။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမ၌။ ဝေရုပ်၊ ဤသို့သောဘေဒရှိသော။ ပရမ

နိပစ္စကာရံ၊ အလွန်အရိုအသေ ပြုခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏"ဟု၎။ အမ္ဘုတဝိတ္ထောတာ၊ ပြစ်သော မပြစ်စကား အဦးပြစ်ခြင်းနှင့် ပြစ်သော နှစ်သက်ခြင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၎။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မာနတ္ထဒ္ဒံ ပြာဟွေတံ၊ ကို။ "ပြာဟွေ၊ ပုဏ္ဏား။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ မယိ၊ ငါ့၌။ ပသန္နံ၊ ကြည်ညိုမ။ (တတော၊ ထိုကြောင့်။) အလံ၊ သင့်တော်ပြီ။ ဥဒ္ဒေဟိ၊ ထလော့။ သကေ အာသနေ၊ မိမိနေရာ၌။ နိသီဒါတိ၊ နေလော့"ဟုသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ စ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အထ ခေါ၊ ၎။ မာနတ္ထဒ္ဒေါ ပြာဟွဟော၊ သည်။ သကေ အာသနေ၊ မိမိနေရာ၌။ နိသီဒိတ္မာ၊ ထိုင်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို—

"(ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။) ကေသု၊ အာယပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ မာနံ၊ မာနကို။ နု ကရိယာထ၊ မပြုရာသနည်း။ ကေသု၊ အာယပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ သဂါရဝေါ၊ ရိုသေမှု ရှိသည်။ အသာ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ ကေ၊ အာယပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဟစ်တာ၊ အရိုအသေ ပြုအပ်ကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာသနည်း။ ကေ၊ အာယပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သာဓု၊ ကောင်းစွာ။ သုပူဇိတာ၊ ကောင်းစွာ ပူဇော်အပ်ကုန်သည်။ အဿုတိ၊ ဖြစ်ကုန်ရာသနည်း" ဟုသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဗဿာသိ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ပြာဟွေ၊ ပုဏ္ဏား။ မာတရိ စာပိ၊ အမိ၌ရင်း။ ပိတရိ စာပိ၊ အဖ၌ရင်း။ အထော၊ ထို့ပြင်။ ဇေဋ္ဌမှိ၊ အကြီးဖြစ်သော။ ဘာတရိ၊ အစ်ကို၌ရင်း။ စတုတ္ထမှိ၊ လေးယောက်မြောက်ဖြစ်သော။ အာစရိယေ၊ ဆရာ၌ရင်း။ တေသု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ မာနံ၊ မာနကို။ နု ကရိယာထ၊ မပြုရာ။ တေသု၊ တို့၌။ သဂါရဝေါ၊ ရိုသေခြင်းရှိသည်။ အသာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဟစ်တာ၊ အရိုအသေ ပြုအပ်ကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သာဓု၊ ကောင်းစွာ။ သုပူဇိတာ၊ ကောင်းစွာ ပူဇော်အပ်ကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။

အရဟန္တေ၊ ဝုဇော်အထူးကို ခံထိုက်ကုန်သော။ သိတိဘူတေ၊ ငြိမ်းအေးပြီးကုန်သော။ ကတကိစ္စေ၊ ပြုအပ်ပြီးသော တာဝဲခြောက်ချက်မက်စွဲရှိကုန်သော။ အနာသဝေ၊ အာသဝမရှိကုန်သော။ အနုတ္တရေ၊ အလွန်အမြတ်မရှိကုန်သော။ ဝေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ မာနံ၊ မာနကို။ နိဟစ္စ၊ နှိမ်ချ၍။ အထဝါ၊ ဂေါ်ထန်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ နမသော၊ ရှိခိုး ထု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(ဝေ ဝုတ္တေ စသည် ပေးပြီး)

၆-ပစ္စနီကသုတ်

၂၀၂။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၎။ ပစ္စနီက သာဝတောနာမ၊ ပစ္စနီကသာဝတမည်သော။ ပြာဟွဟော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၎။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ အထ ခေါ၊ ၎။ ပစ္စနီကသာဝတဿ၊ သော။ ပြာဟွဟဿ၊ ၏။ "အယံ၊ ငါသည်။ ယေန၊ ၎။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမေယ္ယံ၊ ကပ်ရမ္မကာ။ ယံ နု ခေါ၊ ကောင်းရာ။ ယညေဝ၊ အကြောင်အကြောင် ကောင်းကိုသာလျှင်။ သမဏော ဂေါတမော၊ တည်း

ဘာသိသေတိ၊ ဆိုလတ္တံ့။ တံ တဒေဝ၊ ထိုထိုကောဒကိုသာလျှင်။ (ဘာသန္တသာ၊ ပြောဆိုသော။) အသာ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ ပစ္စနီကော၊ ဆန့်ကျင်ဖက်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသာန္တိ၊ ပြစ်အံ့" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံဖစည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဇ္ဇေဘဂဝေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ စင်္ကမတိ၊ စင်္ကြံသွားတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပစ္စနီက သာဝေါ၊ သော။ ပြာယမ္ဘဏော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို— "သမဏ၊ ရဟန်း။ ဧဝံ၊ တထား၊ ကို။ ဘဏာတိ၊ ဟော (ရှုတ်) ပါလော့" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ပြာယမ္ဘဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဥပဂ္ဂိုလိဒ္ဓစိတ္တေန၊ နှိပ်စက်ဝှယ်စေအပ်သောစိတ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သာဝဇ္ဇဟုတေန၊ စ၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းမျှားသည်လည်းဖြင့်သော။ ပစ္စနီကသာ-တေန၊ ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်သော သာဒုယာအပ်သော သုခရှိသူသည်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော တရား၊ ကို။ ဘုရိဘောနံ၊ လွယ်ကူသဖြင့် သိအပ်သည်။ နု၊ မဖြစ်။

ယော စ၊ အကြင်သူသည်ကား။ သာဝဇ္ဇဟု၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းကိုလည်း။ စေတသော၊ စိတ်၏။ အပ္ပသာဒဟု၊ မကြည်လင် (ညစ်နွမ်း) ခြင်းကိုလည်း။ ဝိနေယျ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ အာဘာတံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ကို။ ပဋိနိဿဇ္ဇ၊ စွန့်လွှတ်၍။ သုဘာတိ၊ နာ၏။ သ၊ ထို သူသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်သောတရား၊ ကို။ ဧဝ၊ သိနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

(စေ့ ဝုတ္တ စသည် ပေးပြီး)

၇-နဝကမ္မိက သုတ်

၂၀၃။ (ကေ သမယံ စသည် ပေးပြီး) တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ၌။ နဝကမ္မိက သာဝ-ရှိခေါ၊ နဝကမ္မိက သာဝရှိမည်သော။ ပြာယမ္ဘဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ တသ္မိံ ဝနသဏ္ဍေ၊ ထိုတော အုပ်၌။ ကမ္မန္တံ၊ အမှုကို။ ကာရာပေတိ၊ ပြုစေ၏။ နဝကမ္မိကဘာဝရှိခေါ၊ သော။ ပြာယမ္ဘဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အညတရသ္မိံ၊ တရုသော။ သာလဝရုက္ခမူလေ၊ အင်ကြင်းပင်ရင်း၌။ ပလ္လင်္ကံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာဘုဇိတ္မာ၊ ပွဲ၍။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဥဇုံ၊ ဥဇု၊ ကြွေးစွာ။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋฐာန်းသို့ ရှေးရှု။ သတိံ၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတ္မာ၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေတော်မူ သည်ကို။ အဇ္ဈသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၌။ အဿ၊ ထို နဝကမ္မိကသာဝရှိပုဏ္ဏား၏။ "အယံ ခေါ၊ ငါသည်။ ဇုမသ္မိံ ဝနသဏ္ဍေ၊ ဤတောအုပ်၌။ ကမ္မန္တံ၊ အမှုကို။ ကာရာပေန္တော၊ ပြုစေလျက်။ ရမာမိ၊ မွေ့လျော်၏။ အယံ သမဏော ဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်။ ကိံ၊ အသယ်အမှုကို။ ကာရာပေန္တော၊ ပြုစေလျက်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်သနည်း" ဟူသော။ ဣတိ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ နဝကမ္မိက သာဝရှိဧေါ၊ သော။ ပြာယမ္ဘဏော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

"ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဘာသဝေန၊ အင်ကြင်းတောင်၌။ ဝေ၊ သင်သည်။ ဧဝ ကမ္မန္တာ၊ အသယ်အမှုတို့ကို။ ကရီယန္တိ နု၊ ပြုအပ်ပါကုန်သနည်။ ယံ၊ ယင်းသို့ အမှုကိစ္စမရှိပါပဲ လျက်။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမရဟန်းသည်။ အရညဿ္မိံ၊ တောင်၌။ ဧကော၊ တယောက်

ထီးတည်း။ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဝိနှတိတိ၊ ရဟါသနည်း" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ပြင့်။ အဗ္ဗဘာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

(ပြာဟွားထေ၊ ဗုဒ္ဓရား။) မေ၊ ငါ၏။ ဝနသ္မိံ၊ တောင်၌။ ကရဏီယံ၊ အမှုကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မေ၊ ငါ၏။ ဝနံ၊ ကိလေသာတောသည်ရင်း။ ဝိသုကံ၊ ကိလေသာငြောင့်သည်ရင်း။ ဥစ္ဆိန္နမူလံ၊ အကြင်းမဲ့ပြတ်အပ်သော အမြစ်ရှိ၏။ သဗ္ဗဟိ၊ထိုင်ငါသည်။ ဝနေ၊တောင်၌။ နိပ္ပန္နတော၊ ကိလေသာတောမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိသလ္လော၊ ကိလေသာငြောင့်ကင်းသည်ဖြစ်၍။ အရတိ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဝိဟဟာယ၊ ပယ်၍။ ဧကော၊ တယောက်ထီး တည်း။ ရမေ၊ မွေ့လျော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(ဒေ၀ ဝုတ္တော စသည်ပေးပြီ။)

ဂ-ကဠုဟာရ သုတ်

၂၀၄။ (ကော် သမယံ စသည် ပေးပြီ။) တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ဘုန်း။ အညတရသာ၊ ထယောက်သော။ ဘာရဒ္ဒါဝေါ်တွေ့သား၊ ဘာရဒ္ဒါဝေအနေယ်ပြစ်သော။ ပြာဟွားထား၊ ဗုဒ္ဓရား၏။ သမ္မုခုလာ၊ မျှားစွာကုန်သော။ အနေ့ဝါသိကာ၊ တပည့်ပြစ်ကုန်သော။ ကဠုဟာရကာ၊ ထင်းခွေ ထက်ကုန်သော။ မာဏ၀ကာ၊လုလင်တို့သည်။ပ။ဘာရဒ္ဒါ၀ ဝေါ်တွေ့၊ သော။ ပြာဟွားထံ၊ကို။ "ယဉ္ဇေ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ဘဝံ၊ အရှင်။ (တုံ၊ သင်ဗုဒ္ဓရားသည်။) ဧဝနေယျော သိ၊ သိပါလော။ အသုကသ္မိံ ဝနံသဏ္ဌေ၊ ဤမည်သောတောအုပ်၌။ သမဏော၊ ရဟန်းသည်။ ပလ္လင်္ကံ ၊ ကို။ အာဘုဇိတ္မာ၊ ၍။ ကာယံ၊ ကို။ ဥဇုံ၊ စာ။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရှေးရှု။ သတိ ၊ကို။ ဥပဋ္ဌပေတ္မာ၊ ၍။ နိသီဒေါတိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အ၀ေါစုံ၊ ဆိုကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဘုန်း။ ဘာရဒ္ဒါ၀ ဝေါ်တွေ့သော၊ သော။ ပြာဟွားထော၊ သည်။ တေဟိ မာဏ၀ကေဟိ၊ ထိုလုလင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ။ပ။ဥပသက်မိ၊ ပြီ။ ဥပသက်မိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို—

"ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ (တုံ၊ သည်။) ဂမ္ဘီရဝေ၊ နက်ရှိုင်းသော သဘောရှိသော။ ဗဟု ဘေရ၀ေ၊ များသောကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော။ ဝနေ၊ တောအုပ်ကြီးအတွင်း၌။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။ ဝိဇနံ၊ လူသူကင်းဝေးသော။ အရညံ၊ တောသို့။ ဝိဂါဟိယ၊ ဝင်ရောက်၍။ အနိဠမာနေန၊ မတုန်မလှုပ်။ ဌိတေန၊ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်။ ဝဂ္ဂုနာ၊ ပြေပြေ ပြစ်ပြစ်။ (တနည်း-အနိဠမာနေန ကာယေန၊ မတုံ့မလှုပ်သောကိုယ်ဖြင့်။ ဝါ-ရှိသည်ပြစ်၍။ ဌိတေန ကာယေန၊ တည်ငြိမ်သောကိုယ်ဖြင့်။ ဝါ-ရှိသည်ပြစ်၍။ ဝဂ္ဂုနာကာယေန၊ ပြေပြစ် သောကိုယ်ဖြင့်။ဝါ-ရှိသည်ပြစ်၍ဟု ဗုဒ္ဓဃောษ္ဌတလက္ခဏတ္ထ သော်လည်းပေး ။) သုစာရုရှေယ်၊ အလှန်ကောင်းသောသဘောရှိသော ရှာန်ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ရှာယသိ၊ ဝင်စားနေတော်

ရှု၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်တောင်၌။ ဂိတံ၊ သီဆိုအပ်သောသီချင်းသံသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယတ္ထ၊ အကြင်တောင်၌။ ဝါဒိတံ၊ တီးမှုတ်အပ်သောအသံသည်လည်း။ နပိ အတ္ထိ၊ ရှိလည်း မရှိ။ တတ္ထ အရညေ၊ ထိုတောင်၌။ မုနိ၊ ရဟန်းသည်။ ဧကော၊ တကိုယ်တော်တည်း။ ဝနဝဿိတော၊ တောကိုပိုင်၍ နေတော်မူ၏။ ဧကော၊ တယောက်ထီးတည်း။ ပိတိမနော၊ ပီတိနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိသည်ပြစ်၍။ ဝနေ၊ တောင်၌။ ယံ၀သေ၊ အကြင်နေတော်မူ၏။

၁။အနိဠမာနေနဿတိအာဒိနိ ကာယဝိသေသနာနိ၊ ဧဝမေန ကာယေနာတိ အတ္ထော ဟူသော၊ ၆။နှင့် အနိဠမာနေနဿတိ ဗုဒ္ဓဃောษတ္ထတ္ထော ကရဏ၀ဝန်ဟူသော ဋီကာအရ ပေးလိုက်သည်။

ဗုဒ်၊ ဣန္ဒိသို့ တောင်ခွန်နေခြင်းသည်။ မ၊ အကျွန်ုပ်၏စိတ်၌။ အစ္စေရရှုပ်၊ ဆုံ့ဘွယ်သဘော ရှိ၏ဟူ၍။ ပရိဘာတိ၊ ထင်၏။

အနုတ္တရ၊ ဗိမိထက် အမြတ်မရှိသော။ တိဒိဝံ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်ကိုဝင်း။ လောကာ-ဓိပတိသဟဿေ၊ ပြဟ္မာမင်းနှင့် အထူးတကွအပြစ်ကိုဝင်း။ အာဂတမ္ဘာနော၊ တောင့်တသူ ဟူ၍။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်(ပုဏ္ဏား)သည်။ (ထံ၊ သင်ဂဂါတမကို။) မညာမိ၊ အောက်မေ့ မှတ်ထင်ပါ၏။ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ ဝိဇနံ၊ လူသူကင်းဝေးသော။ အရညံ၊ တောကို။ အဿိတော၊ မှီခိုနေပါသနည်း။ (တုံ၊ သည်။)ပြဟ္မပတ္တိယာ၊ မြတ်သည်၏အပြစ်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ။ ဗုဒ္ဓ၊ ဣန္ဒိတောဋ္ဌ။ တပေါ၊ အကျင့်ကို။ ကြွေမွှသိတိ၊ ပြုကျင့်၍ နေပါသလော”ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

ပြဟ္မ၊ ပုဏ္ဏား။ (ဂါထာ၌ ထင်ကြသည်။) ပုထု၊ အမည်နာမ မျိုးစုံပြားလှသော။ အနေကာဝတူသု၊ မျိုးဇာသာသဏ္ဌာန်သော အာရုံတို့၌။ သဒ္ဒါသိတာ၊ အခါခပ်သိမ်းမှီနေသော။ အညာဏမှလပ္ပဘာဝါ၊ အဝိဇ္ဇာလွင့် အကြောင်းရင်းမှလည်း အလုန်ကျော်ကြီ[illegible]။ ပဝေါ်တာ၊ ငါ့ဟာ-ငါ့ဟာဟု ခဲ့လမ်းတောင်တသော။ ယာဝတာ၊ ကိုယ်ကိုယ်ကို၊ အကြင်လိုချင်မှု တဏှာသည်ရင်းဟယာ ကာစီ အသိနဿနာ ဝါ၊ အကြင် အလွန်နစ်သက်မှု တဏှာသည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သမူလိကာ၊ အဝိဇ္ဇာ ကြောင်းရင်းနှင့် တကွဖြစ်သော။ သမ္ဘာ၊ အလုံးစုံ သော တဏှာကို။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗျန္တီကတာ၊ ကင်းသောအရုံးရှိအောင်ပြုအပ်ပြီ။

သွာယံ၊ ထိုငါဘုရားသည်။ အဂၢခေါ၊ ထောင့်တမှုတဏှာ မရှိသည်ဖြစ်၍။ အသိတော၊ အာရုံတို့၌ မှီနေမှုတဏှာမရှိသည်ဖြစ်၍။ အနေ၊ ဝယာ၊ ခဲ့လမ်းသောအားဖြင့် ကပ်ရောက်မှု တဏှာမရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ဘေသု၊အလုံးစုံကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊တရားတို့၌။ ဝိသုဒ္ဓဒဿနော၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော ဉာဏ်အမြင် (သမ္ဘတ္တဉာဏ်) ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုတ္တရ၊ မိမိထက် အမြတ်မရှိသော။ သိဝံ၊ ချမ်းမြမ်းအပ်သော။ (သိဝန္တိ သေဋ္ဌေ၊ ၌။) သမ္ပေသိ ၊ အရယာတ္ထ မဂ်ဉာဏ်သို့။ ပမ္ဘုယျ၊ရောက်၍။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ ရဟေ၊ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌။ ဝိသာရဒေ။ ခွန်ရှားခြင်းကင်း(ခဲ့တင်း)သည်ဖြင့်၍။ ဗျာယာမိ၊ ဗျာယာမ်ကြိုးစား၏။ ဗုဒ္ဓ၊ ဣန္ဒိ မိန့်တော်မူ၏။

(ဝေ ဝုတ္ထေ သေည်ပေးမြဲ။)

၉-မာတုပေါသကသုတ်

၂၀၅။ သာဝတ္ထိနိဒါန်၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ မာတုပေါသကော၊ မာတုပေါသကမည်သော။ ပြဟ္မဟောဟု၊ ပုဏ္ဏားသည်းပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အဟံ ဟိ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ဘိက္ခံ၊ ထမင်းကို။ ပရိယေသာမိ၊ ရှာပါ၏။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ဘိက္ခံ၊ ထမင်းကို။ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာပြီး၍။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖ ထို့ကို။ ပေါသေမိ၊ လုပ်ကျွေးပါ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ကိ၊ အသို့နည်း။ ဝေ ကာရီ၊ ဤသို့ ပြုလေ့ရှိသော။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကိစ္စကာရီ၊ ပြုထိုက်သည်ကို ပြုလေ့ရှိသူသည်။ ယောမိ၊ ဖြစ်ပါသလော”ဟူသော။ ဝေါ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ ပြဟ္မဟော၊ ပုဏ္ဏား။ ဝေ ကာရီ၊ ဤသို့ပြုလေ့ရှိသော။ တုံ၊ သင်သည်။ ဘဝ္ဘ၊ ဧင်စစ်။ ကိစ္စကာရီ၊ ပြုထိုက်သည်ကိုပြုလေ့ ရှိသူသည်။ ယောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပြဟ္မဟော၊ပုဏ္ဏား။ ယော ခေါ၊ အကြင်သူသည်။ ဓမ္မေန၊ သဖြင့်။

ဘိက္ခု၊ ကို။ ပရိယေသတိ၊ ရှာမိုး၏။ ဧမေန၊ သမ္ပြင့်။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ပရိဃသိတ္ဘာ၊ ၌။ မာတာ-ပိတရော၊ တို့ကို။ ပေါသေတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည် ဗဟု၊ များစွာသော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ပသဝတိ၊ ပွါးစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

(ခြောဟွေ၊ ပုဏ္ဏား။) ယောမဧဝေ၊ အကြင်သူသည်။ မာတရံ ဝါ၊ အမိကိုဝင်း။ ပိတရံ ဝါ၊ အဖကိုဝင်း။ ဧမေန၊ တရားသမ္ပြင့်။ ပေါသတိ၊ ကျွေးမွေး၏။ မာတာပိတဲ့သူ၊ အမိအဖတို့၌။ တာယ ပါရိစရိယာယ၊ ထိုသို့လုပ်ကျွေးခြင်းကြောင့်။ နံ၊ ထိုလုပ်ကျွေး သောသူကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဣဓေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ သာလျှင်။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝသို့ ရောက်၍။ (ပေစ္စာတိ ဣတော ပဋိဂန္တ္ဝါ၊ ။)သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌။ ပမောဒတိ၊ ဝမ္မလျော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

(ဝေ ဝုတ္တော စသည်ပေးပြီ။)

၁၀-ဘိက္ခုကသုတ်

၂၀၆။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘိက္ခုကော၊ ဘိက္ခုကမည်သော။ ခြောဟွေဟော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အဟမ္ပိ ခေါ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ ဘိက္ခုကော၊ ဂဟာင်းစားသူပါတည်း။ ဘဝမ္ပိ၊ အရှင်ဂေါတမသည်လည်း။ ဘိက္ခုကော၊ တောင်းစားသူပါတည်. ဣဒ၊ ဤတောင်းစားသူ၏အဖြစ်၌။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ နာနာကရဏံ၊ ထူးခြားချက်သည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်ပါနည်း" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ စ၊ လျှောက်ပြီ။

(ခြောဟွေ၊ ပုဏ္ဏား။) ဧတန၊ ထိုတောင်းတတ်ကာမျှဖြင့်။ ဘိက္ခုကော၊ ဘိက္ခုကမည်သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ဖြင့်။ ဝိဿံ၊ မကောင်းသော အနှံ့ကိုလိုင်စေတတ်သော[1]။ မဲ့၊ အကုသိုလ်တရားကို။ ဘမာဒေါယ၊ ဆောက်တည်၍။ အပရေ၊ တပါးကုန်သောသူတို့ကို။ ဘိက္ခုတေ၊ တောင်းတတ်၏။ (သူတပါးတို့ထံ အစား-အစာကို တောင်းသည်ဟု ဆိုလိုသည်၊ ဥပစာ စကား။) တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣဓ လောကေ၊ ဤလောကဌ်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပုညဉ္စ၊ ကောင်းမှုကိုဝင်း။ ပါပဉ္စ၊ မကောင်းမှုကိုဝင်း။ ဗာဟိတ္ဘာ၊ (အရဟတ္တမဂ်ဘက်ဖြင့်) ဟယ်မြင်၍။ ခြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ သခ်ါယ၊ ရှုဆင်ခြင်တတ်သောဝိပဿနာပညာဖြင့်။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ သော၊ ထိုသူကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဘိက္ခုတိ၊ ဘိက္ခုဟု၏။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

(ဝေ ဝုတ္တော စသည်ပေးပြီ။)

၁၁-သင်္ဂါရဝသုတ်

၂၀၇။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဧကမဒေ ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ၌။ သင်္ဂါရဝေါ နာမ၊ သင်္ဂါရဝ မည်သော။ ခြောဟွေဟော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ ဥဒကာ ဘုဒ္ဓိဟော၊ ရေဖြင့် စင်ကြယ်၏ဟု အယူရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဒေကေန၊ ရေဖြင့်။ ပရိသုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို။ ပဏ္ဍေတိ၊ ယုံကြည်၏။ သာယံ၊ ညဉ့်မနက်၌ ဝင်း။ ပါတံ၊ နံနက်၌ ဝင်း။ ဥဒကောရောဟနာနုယောဂံ၊ ရေသို့သက်ဆင်းခြင်းကိုလုံ့လပြုခြင်း၌။ ယုဇ္ဇော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။

---

[1] ဝိရုပ် ဣဿ ပဘဝတိတိ ဝိဿော၊ ဋီ။ ဝိသဝေါ သဟဇာတိ သဟဇာတိ။ ဝိဟ္ဟ-သုဒ္ဓေါ + အပဇ္ဇည်းယုလည်း ကြံကြ၏။

အာယသ္မာ အာနန္ဒေါ၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သင်္ဂါရဝေါ နာမ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဗုဒ္ဓ သာဝတ္ထိယံ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်၌။ ပဋိဝသတိ၊ ၏။ ဥဒကသုဒ္ဓိကော၊ ဖြစ်၍။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ သုဒ္ဓိ၊ ကို။ ပဗ္ဗေတိ၊ ၏။ သာယံ၊ ၌ဌင်း။ ပါတော်၊ ၌ဌင်း။ ဥဒကောရောဟနာနုယောဂံ အနု၊ ၌။ ယုတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ သာဓု၊ တောင်း ပန်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ သင်္ဂါရဝေါ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ် သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ အနုဂန္တုံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဥပသင်္ကမတု၊ ချဉ်းကပ်တော်မူပါဘုရား"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏှီ ဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ လက်ခံတော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ပ။ သင်္ဂါရဝေါ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တုံ၊ သင်သည်။ ဥဒကသုဒ္ဓိကော၊ ဖြစ်၍။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ သုဒ္ဓိ၊ ကို။ ပဗ္ဗေသိ၊ ယုံကြည်၏။ သာယံ၊ ၌ဌင်း။ ပါတော်၊ ၌ဌင်း။ ဥဒကောရောဟနာနုယောဂံ အနု၊ ၌။ ယုတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရသိ ကိရ၊ နေသတဲ့။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤစကားသည်။ သစ္စန္တိ၊ မှန်သလော"ဟူသော။ ကော့ဗျိုကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဧဝံ၊ ပိန့်တော်မူတိုင်း မှန်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တုံ၊ သင်သည်။ ကိံ ယန္တ အတ္ထဝသံ၊ အဘယ်အကျိုးထူးကို။ သမ္မာသမာနော၊ ကောင်းစွာမြင်သည် ဖြစ်၍။ ဥဒကသုဒ္ဓိကော၊ ဖြစ်၍။ ဥဒကသုဒ္ဓိ၊ ကို။ ပဗ္ဗေသိ၊ ယုံကြည်သနည်း။ သာယံ၊ ၌ဌင်း။ ပါတော်၊ ၌ဌင်း။ ဥဒကောရောဟနာနုယောဂံ အနု၊ ၌။ ယုတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရသိ၊ နေသနည်း။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဗုဒ္ဓ၊ ဤဘဝ၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဒိဋ္ဌေ၊ နေ၌။ ယံ ပါပကမ္မံ၊ အကြင်မကောင်းမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို။ သာယံ၊ ညချမ်း၌။ နှံဇနေန၊ ရေချိုးသဖြင့်။ ပဝါဟေမိ၊ မျှောပါ၏။ ရတ္တိ ၊ ညဉ့်၌။ ယံ ပါပကမ္မံ၊ အကြင်မကောင်းမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို။ ပါတော်၊ နံနက်၌။ နှာဇနေန၊ ရေချိုးသဖြင့်။ ပဝါဟေမိ၊ မျှောပါ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အတ်၊ ဆကျွန်ုပ်သည်။ ဗုမ် ခေါ၊ အတ္ထဝသံ၊ ဤအကျိုးထူးကို။ သမ္မာ-မာနော၊ ကောင်းစွာမြင်သည်ဖြစ်၍။ ဥဒကသုဒ္ဓိကော၊ ဖြစ်၍။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ သုဒ္ဓိ ၊ ကို။ ပဗ္ဗေမိ၊ ယုံကြည်ပါ၏။ သာယံ၊ ၌ဌင်း။ ပါတော်၊ ၌ဌင်း။ ဥဒကောရောဟနာနုယောဂံ အနု၊ ၌။ ယုတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေပါ၏။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(ဤဂါထာကို အရဟန္တဝတ် သုန္ဒရိကသုတ် စ ဒုံ၌ ၁၉၅-၌ အနက်ရေးခဲပြီ။ ဧတံ ဝုတ္တေ စသည်ကိုသည်း ပေးပြီ။)

၁၂-ခေါမ ဒုဿ သုတ်

၂၁၈။ (ဧတံ မေ သုတံ ပေးပြီ။) ကော်၊ သော။ သမယော်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သင်္ကေသု၊ သင်္ကဿ တိုင်းတို့၌။ ခေါမဒုဿံ နာမ၊ ခေါမဒုဿ မည်သော။ သကျာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနိဂုံး၌။) ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ၌။ နိဝါသေတ္မာ၊ ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ခေါမဒုဿံ နိဂမံ၊ ခေါမဒုဿနိဂုံးသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ တေန ခေါ၊ ယန သမယေန၊ ၌။ ခေါမဒုဿကာ၊ ခေါမဒုဿနိဂုံး၌ နေကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်။ သဘာယံ၊ ဧည်းဝေးရာစရပ်၌၊ (သဘာယန္တိ သာလာယံ၊ ဌ။) ကေနစိ ဒေဝကရဏီယေန၊ တစုံတရာ

သော ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့်။ သန္ဓိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ဒေဝေါ စ၊ မိုးသည်လည်း။ကေမေကာ်၊ တပေါက်တပေါက်။ ဖုသာယတိ၊ ဆွတ်ပြန်း၏ (ရွာ၏)။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယေန၊ ဌ။ သာသဘာ၊ ထိုစရပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သ္မိ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ခေါမ-ဒုဿကာ၊ ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသံသု၊ မြင်ကုန်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၌—

"မုဏ္ဍကာ၊ ဦးပြည်းကုန်သော။ သမဏကာ၊ ရဟန်းယုတ်တို့သည်။ ဂေ စ၊ သယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်စားတို့နည်း။ ဂေ စ၊ သယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်စားတို့သည်။ သဘာမ္မေ၊ အစည်းအဝေးခွဲ ကျင့်ဝတ်တရားကို။ ဇာနိဿန္တိ၊ သိကုန်ဘိုးနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ဆိုကုန်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ခေါမဒုဿကေ၊ ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏ ဂဟပတိကေ၊ တို့ကို—

" (ပြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့။) ယတ္ထ၊ အကြင်စည်းဝေးရာ စရပ်၌။ သန္ဓော၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့သည်။ နိ သန္တိ၊ မရှိကုန်။ သော၊ ဤစည်းဝေးရာ စရပ်သည်။ နိ ဘဒ္ဒာ၊ စည်းဝေးရာ စရပ်မမည်။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဧတ္ထ၊ တရားကို။ နိ ဝဒန္တိ၊ မဟောတတ်ကုန်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ နိ သန္ဓော၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းမမည်ကုန်။ ရာဂဠ၊ ရာဂကိုရင်း။ ဒေါသဠ၊ ဒေါသကိုရင်း။ မောဃဠ၊ မောဃကိုရင်း။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဧတ္ထ၊ တရားကို။ ဝဒန္တော စ၊ ဟောတတ်သောသူတို့သည်သာလျှင်။ သန္ဓော၊ ပညာရှိ သူတော်ကောင်း မည်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အတ္ထောဘာသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

(ဧစ် ဝုတ္တော စသည် ပေးမြဲ။)

ဒုတိယော၊ သော။ ဥပါသကဝဂ္ဂေါ၊ ဥပါသကဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုဥပါသကဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ကသိ၊ ကသိသုတ်။ ဥဒယော၊ ဥဒယသုတ်။ ဒေဝဟိတော၊ ဒေဝဟိတသုတ်။ အညတရ-မဟာသာလံ၊ အညတရမဟာသာလသုတ်။ မာနတ္ထဒ္ဒဠ၊ မာနတ္ထဒ္ဒဠသုတ်။ ပဠုနိကံ၊ ပဠုနိကသုတ်။ နဝကမ္မိ၊ နဝကမ္မိကသုတ်။ ကဋ္ဌဟာရိ၊ ကဋ္ဌဟာရသုတ်။ မာတုပေါသကံ၊ မာတုပေါသကသုတ်။ ဘိက္ခုကော၊ ဘိက္ခုကသုတ်။ သဂ်ါရဝေါ စ၊ သဂ်ါရဝသုတ်။ ခေါမဒုဿေန၊ ခေါမနုဿသုတ်နှင့်တကွ။ ဒ္ဒါဒသ၊ တဆယ့်နှစ်သုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

ပြာဟ္မဏ သံယုဇ္ဇံ၊ ပြာဟ္မဏ သံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၈-ဝဏ္ဏီသသံယုတ်

၁-နိဂ္ဂုန္ဒသုတ်

[1] ၂၀၉။ (ဝေ၊ မေ သုတ် ပေးပြီး) ကော်၊ သော။ သမယ်၊ ၌။ အာယသ္မာ ဝဏ္ဏီသော၊ အရှင် ဝဏ္ဏီသသည်။ အာဠဝီယံ၊ အာဠဝီပြည်၌။ အဂ္ဂါဠဝေ၊ အဂ္ဂါဠဝမည်သော။ စေတိယေ၊ စေတိ (ကျောင်း)၌။ ဥပဋ္ဌာယေန၊ ဥပဋ္ဌာယ်ဖြစ်သော။ အာယသ္မတာ နိဂ္ဂြောဓကပ္ပေန၊ အရှင်နိဂ္ဂြော-ဓကပ္ပနင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ဝဏ္ဏီသော၊ သည်။ အစိရ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့်သေးသော။ ဩဝါဒယ္ယကော၊ ကျန်ရစ်သော။ ဝိဟာရပါလော၊ ကျောင်းစောင့်ဖြစ်သော။ နဝကော၊ ပဋ္ဌင်းယေသည်။ ယောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူယော၊ မိန်းမတို့သည်။ သမလက်ရိတ္တာ၊ ကောင်းမွန်စွာထန်ဆာဆင်ကုန်၍။ ယေန၊ ၌။ အဂ္ဂါဠဝကော၊ အဂ္ဂါဠဝကမည်သော။ အာရုမော၊ အရပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဝိဟာရပေက္ခိကာယော၊ ကျောင်းကိုကြည့်ရှုလိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကပ်ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော ဝဏ္ဏီသဿ၊ အရှင်ဝဏ္ဏီ၏(သန္ဓာန်၌)။ တာ ဘိက္ခုယော၊ ထိုမိန်းမတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သောကြောင့်။ အနဘိရတိ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အနုဒ္ဓံသေတိ ဖျက်ဆီး၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော ဝဏ္ဏီသဿ၊ ၏။ "ယဿမေ၊ အကြင်ငါ၏ (သန္ဓာန်၌)။ အနဘိရတိ၊ မမွေ့မလျော်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပြီ။ ရာဂေါ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ အနုဒ္ဓံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အလာဘာ၊ မကောင်းသောလာဘ်တို့သည်။ တဿ မေ၊ ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ လာဘာ၊ ကောင်းသောလာဘ်တို့သည်။ နု၊ မဟုတ်ကုန်။ တဿ မေ၊ ထိုငါသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဒုလ္လဒ္ဓံ၊ မကောင်းသည်ဖြင့်ရအပ်၏။ တဿ မေ၊ သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာရအပ်သည်။ နု၊ မဟုတ်။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ပဓော၊ တပါးသောသူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ အနဘိရတိ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဝိနောဒေတူ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ အဘိရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေနိုင်ရာ၏။ တ္တေ၊ ဤရာဂဖြစ်ပေါ်ရာ၌။ ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ။ လဗ္ဘာ၊ ရပါအုံ့နည်း။ အယံ၊ ငါသည်။ အတ္ထနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ အနဘိရတိ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဝိနောဒေတူ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ အဘိရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေယျံ၊ ဖြစ်စေရမ္မကား။ ယံ နူနာဘိ၊ ကောင်းလေစွ" ဟူသော၊ ထော်၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာဝဏ္ဏီသော၊ သည်။ အတ္ထနာဝ၊ သာလျှင်။ အတ္ထနော၊ ၏။ အနဘိရတိ၊ ကို။ ဝိနောဒေတူ၊ ၍။ အဘိရတိ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတူ၊ ၍။ တာယ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌—

> "အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာတည်ထောင် လူတို့ဘောင်မှ။ နိဂ္ဂန္ထံ၊ တွက်မြောက်သည်။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ခုမထောင် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သည်။ သန္ထံ၊ ဖြစ်သော။

---

[1] အနဂါရိယန္တိ အဂါရဝိရဟိတော အနဂါရံ ဟုတ္တာ။ ထဝ္တ နိယုတ္တတ္တာ အနဂါရိယံ ဣ-ကာရဿ ယ-ကာရံ ကတ္တာ၊ ဟုတ္ဝါ ဟုတ္ဝါ အတ္ထော။ ဋီ။

မ်ိ၊ ငါ့ထံသို့။ ဟဂ္ဘာ၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန်သော။ ဗ္ဗမေ ဝိတက္ကာ၊ ဤကာမဝိတက်တို့သည်။ ကဏ္ဍတော၊ မာရ်မင်း၏ အသင်းအပင်းမှ။ ဥပဓေဝန္တိ ဝတ၊ ပြေးဝင်လာကုန်ယောင် တကား။

သိက္ခိတာ၊ သင်ကြားထက်မြောက်ပြီးကုန်သော။ ဒဠ္ဍမေဓိနော၊ ခိုင်ခံ့သော လေးရှိကုန်သော။ (ဒဠ္ဍမေဓိနောတိ ဒဠ္ဍဓနုနော) ဥဠာရဂုဏ္ဍာ၊ ထင်ရှားကျော်ဇောသူတို့၏ သားဖြစ်ကုန်သော။ အပလာယိနံ၊ ထွက်ပြေးလေ့ မရှိကုန်သော လေးသမားတို့၏။ သယာသိ၊ တထောင်သော။ မဟိယာသာ၊ လေးဆရာကြီးတို့သည်။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ပရိကိရေယျုံ၊ ဝန်းရံ၍ ပစ်နိုင်ကုန်ရာ၏။

တေထော၊ ဤလေးသမားတထောင်ထက်။ သိယျော၊ သာလွန်၍ (ပစ်နိုင်) ကုန်ဦးသော။ ဗ္ဗဂ္ဂိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ သစေပိ အာဂမိဿန္တိ၊ အကယ်၍မူလည်း လာကုန်အံ့။ သမ္ပိ-ဓေမ္မေ၊ ဗိမိတရားခ်ိ။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သော။ မံ၊ ငါ့ကို။ နေဝ ဗျာယေဿန္တိ၊ မနှိပ်စက်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။

ဟိ၊ မှန်၏။ နဗ္ဗာနကမန်၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ဘေ မဂ္ဂံ၊ တိုဝိယဿနာလမ်းကြောင်းကို။ မေ၊ ငါသည်။ အာဒိစ္စပန္နုနော၊ နေမင်း၏အဆွေ ဖြစ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သက္ခိ၊ မျက်မှောက်တော်၌။ သုတံ၊ ကြားနာအပ်ဘူးပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ တတ္တ၊ တိုဝိယဿနာတည်းဟူသော လမ်းကြောင်း၌။ နိရတော၊ မွေ့လျော်၏။

ပါပိမ၊ အယုတ်တမာ ကိလေသာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိယာရဏ္ဍေ၊ တရားနှလုံးသွင်း၍နေသော။ မံ၊ ငါ့ကို။ တုံ၊ သင်သည်။ ဧဝ ဥပဂန္တွာ၊ အလယ်၌ ကပ်ရောက်ပြန်ပြီးအံ့။ မဗ္ဗ၊ သတ္တဝါတို့ကို သေ ဧတေတ်သော ကိလေသာ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအားဖြင့်။ (တုံ၊ သင်သည်။) မေ၊ ငါ၏။ မဂ္ဂမ္ဟိ၊ (ဘဝ ယောနိ ဂတိတို့၌) သွားရာလမ်းကိုလည်း။ နဖဏ္ဍသိ၊ မပြင်နိုင်။ ဘဘာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကရိဿာမိ၊ ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်ပြုလုပ်ပေအံ့” ဟုကုန်သော။ ဗ္ဗမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

၂-အရုတိ သုတ်

၂၁၀။ (ဧကံ သမယံ။ပ။ ဥပဇ္ဈာယေန ဘဒ္ဒေ။ ပေးပြီး) တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ နိဂြောဓကပ္ပေါ်၊ အရှင်နိဂြောဓကပ္ပသည်။ ပန္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရာမှပြန်ခဲ့၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၏။ အာယတ် ဝါ၊ ညရှေ့မ်းရှိသော်ငင်း။ အပရဏ္ဍကာလေ ဝါ၊ နောက်ထနေ့ ဆွမ်းခံချိန်ရှိသော်ငင်း။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ကျောင်းမှ ထွက်၏။

(တေန ခေါ် ပန သမယေန မှ ဥပ္ပါဒေယျန္တိ ကိုင်အောင် ရှေ့ဘုတ်အတိုင်းပေး။) အထ ခေါ်၊ ၌။ အာယသ္မာ ဝဂ္ဂီသော၊ သည်းပ။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌—

"ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အခုတိ၌၊ သာသနာတော်၌ မမ္မေ့လျော်ခြင်းကိုငဲ့။ ရတို၌၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ မ္မေ့လျော်ခြင်းကိုငဲ့။ ဂေဟသိတ်၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်သော အိမ်ကိုမှီသော။ ဝိတက္ကာ၌၊ ဝိတက်ကိုငဲ့။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ပဟာယ၊ (ပဟာန်သုံးပါးဖြင့်) ပယ်၍။ ကုဟိ၌၊ တစုံတခုသော အာဝုံ၌။ ဝနထ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ထောအုပ်ကြီးကို။ နိ ကရေယျ၊ မပြုရာ။ နိဗ္ဗနထော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ထောအုပ်မရှိသော။ အရဒေါ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မ္မေ့လျော်သူ မဟုတ်သော။ သ ဟိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းမည်၏။

ဗုဒ္ဓ၊ ဣန္ဒြိယာဒီ။ ပထဝီ၌၊ မြေ၌ငဲ့။ ဝေဟာသံ စ၊ ကောင်းကင်၌ငဲ့။ (ပထဝီ၌ ဝေဟာသင်္ကြီ ဘုမ္မတ္ထေ ပစ္စတ္တဝစနံ၊ ဋီ။) ဧဂတောဂဓံ စ၊ မြေအတွင်း၌ငဲ့။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ယဉ် ရှိပဂတံ၊ အကြင်ရှိပ်သည်။ (ဋ္ဌိတံ၊ တ္ဌာ၏။) သမ္ဘု၊ အလုံးစုံသော ရှိပ်သည်။ ပရိဇိယတိ၊ ဆွေးမြေ၏။ အနိစ္စံ၊ မပြု။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမေဟု၊ (ဥာဏ်ဖြင့်) ကပ်ရောက်ရှုမြင်၍။ ပုတ္ထာ၊ သိအပ်ပြီးသော ကိုယ်ခန္ဓာရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ စရန္တိ၊ ကျင့်ကြံနေထိုင်ကြကုန်၏။

ဥပစိသု စ၊ ခန္ဓ, ကိလေသ, အာဘိသင်္ခါရ, ကာမဥပစိတို့၌ငဲ့။ ဒီဃသုတေ စ၊ မြင်အပ်သော ရှုပါရုံ, ကြားအပ်သော သဒ္ဒါရုံ၌ငဲ့။ ပဋိဃေ စ၊ နှမ်းအပ်သောဂန္ဓာရုံ, လျက်အပ်သော ရသာရုံ၌ငဲ့။ ပုထေစ၊ ထွေအပ်သော ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌ငဲ့။ ဇနာ၊ လူဘို့သည်။ ကိတာသေ၊ ထပ်မက်မောကုန်၏။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣဒေ၊ ဤဥပစိလေးပါးတို့၌။ ဆန္ဒံ၊ တပ်ခြင်းဆန္ဒကို။ ဝိနောဒယ၊ ပယ်ရှောက်၍။ အနေဇော၊ တဏှာမရှိသည် ဖြစ်၍။ ဣဒေ၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌။ နိ လိမ္ပတိ၊ (တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်) မလိမ်းကျံ။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မုနိ ၊ မုနိမည်၏ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။

အထ၊ ထို့ပြင်။ သင်္ဘိန်သိတာ ၁၊ အာရုံခြောက်ပါးကိုမှီကုန်သော။ ပုထု၊ များစွာကုန်သော။ အမ္မော၊ မှားယွင်းဖောက်ပြန်ကုန်သော။ သဝိတက္ကာ၊ ခြောက်ပါးသော ဝိတက်တို့သည်။ ဇနတာယ၊ လူအပေါင်း၌။ နိဝိဋ္ဌာ၊ သက်ဝင်တည်နေကုန်၏။ ယော၊ သည်။ ကုဟိ၌၊ တစုံတခုသော အာဝုံ၌။ ဝဂ္ဂဂတော၊ ကိလေသာအစုသို့ ကပ်ရောက်သည်။ နှ စ အဿ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ရာ။ ဒုဗ္ဗလ္လဘာဝတိ၊ (ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သည့်) ရွန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော စကားကို ဆိုလေ့ရှိသည်။ နော ပန အဿ၊ မဖြစ်ရာ။ သ၊ ထိုသူသည်။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်၏။

ဒမ္ဘော၊ ပညာရှိသော။ စိရရတ္တာသမာဟိတော၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး တည်ကြည်သော။ အကုဟကော၊ ဝါကြွားမှုမရှိသော။ နိပကော၊ ပညာရင့်ကျက်သော။ အပိဟာလု၊ တဏှာပေါမျှားသူ မဟုတ်သော။ မုနိ၊ ရဟန်းသည်။ သန္တ်၊ ငြိမ်းအေးသော။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အဒ္ဓဂမာ၊ ရပြီ။ ပဋိဓ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရဲ့၍။ ဝါ-အာဝုံပြု၍။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာမပါသိမ်း အေးငြိမ်းပြီ။ ကာလံ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရူပ် အကြွင်းမရှိသော ပရိနိဗ္ဗာန်

၁။ အထ သင်္ဘိန်သိတာ။ပ။ တိ အထ ဆ-အာရုံပုဗ္ဗဏှိသိတာ။ပ။ သင်္ဘီ သဒ္ဒါ ဆ-သဒ္ဒေန သမာနတ္ထောတဲ့ "သင်္ဘိန်သိသာ"တိ ပဒဿ "ဆ-အာရုံပုဗ္ဗဏှိသိတာ"တိ အဓိဗ္ဗာ ဝုတ္တော ဟုသော ဒီ တို့ အလို သင်္ဘိ ၌ ပဗ္ဗည်း ပုရသာဗ္ဗဟုတ်၊ သ္ဘ ဟုလို။

စ်ထုအခါကို။ ကခ်ံတီတီ၊ ငံ့လင့်ရ်ခ်ိန်ခ်ိ"ဟူကုန်သော။ ဤမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာ ထို့ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

၉-ပေသဟသုတ်

၂၁။ (ကော် သမယ်။ပ။ ဥပဇ္ဈာယေန သဒ္ဓိ ပေးပြီ။) တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ဘုန်း အာယသ္မာဝဂ်ီသော။ သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဋိဘာနေန၊ ပညာဖြင့်။ အညေ၊ တပါး ကုန်သော။ ပေသလေ၊ ချစ်အပ်သော သိလရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အတိမညတိ၊ မထီမဲ့မြင် ပြု၏။

(အထ ခေါ်။ပ။ အတိမညာမိတိ ပေးပြီ။) အထ ခေါ်၊ ဘုန်း။ အာယသ္မာ ဝဂ်ီသော၊ သည်။ပ။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်ဘုန်း—

"ဂေါတမ၊ ဂေါတမသာဝကဖြစ်သော ဝဂ်ီသ၊ (ဂေါတမာတိ ဂေါတမ ဗုဒ္ဓသာဝကတ္တာ အတ္တာနံ အာလပတိ၊ ဌ။) တုံ၊ သင်သည်။ မာနုံ၊ မာန်ကို။ ပဇဟဿု၊ ပယ်လော့။ မာနုပထဿ၊ မာန်၏ အကြောင်း (အာရုံ, သဟဇာတ်တရား) ကိုလည်း။ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ပဇဟဿု၊ ပယ်လော့။ သော တုံ၊ ထိုသင်သည်။ မာနု ပဟတ္မိ၊ မာန်၏ အခြေကြောင်း (အာရုံ, သဟဇာတ်တရား) ဘုန်း။ မုစ္ဆိတော၊ တွေ့ဝေ ဝိန်းမောသည်ဖြစ်၍။ စိရရတ္တံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဝိပ္ပဋိသာရီ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်။ အဟုဝါ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။

မဂ္ဂေန၊ သူ၏ဂုဏ်ကို ချေဖျက်ခြင်းဖြင့်။ မဂ္ဂိတာ၊ ချေဖျက်တတ်ကုန်သော။ ပဇာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ မာနယတာ၊ မာန်သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ပဟတ္ဆိ၊ ကျဆုက်ကုန်၏။ မာနယတာ၊ မာန်သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပပန္နာ၊ ကပ်ရောက်ကုန်သော။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ စိရရတ္တံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ သောစန္တိ၊ စိုးရိမ်ကုန်၏။

မဂ္ဂဇိနော၊ မဂ်ဖြင့် ကိလေသာကို အောင်ပြီးသော။ သမ္မာပဋိပန္နော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကဒါစိ၊ တရံတခေါ်မျှ။ နု ဟိ သောစတိ၊ မစိုးရိမ်။ ကိတ္တိဘူ၊ ကျော်စောခြင်းကိုရင်း။ သုခဘူ၊ ကိုယ်စိတ်၏ချမ်းသာခြင်းကိုရင်း။ အနုဘောတိ၊ ခံစား၏။ ပဟိတတ္တိ၊ နှိမ့်ချာန်ဆို စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသော။ ထံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဓမ္မဒေသောတိ၊ တရားကိုမြတ်သူဟူ၏။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဟေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အဝိလော၊ ငါးပါးသော စေတောဝိလပရိုသော။ ပဓာနဝါ၊ (ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်) အားထုတ်ခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နိဝရဏာနိ၊ နီဝရဏတို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိသုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်၏။ မာနဿ၊ မာနကိုလည်း။ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဝိဇာယ၊ အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်ဖြင့်။ အန္တကရော၊ ကိလေသာတို့၏အဆုံးကို ပြုသည်ဖြစ်၍။ ဘဝိတာဝီတိ၊ ငြိမ်း အေးပြီ" ဟူကုန်သော။ ဟေ၊ ဤဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

၄-အာနန္ဒသုတ်

၂၁၂။ (ပဋ္ဌာဌာနမဇ္ဈေ၊ နောက်သိုက်ရဟန်းပြုစ်သော။ အာယသ္မာတာ ဝဂ်ီသေန၊ အရှင် ဝဂ်ီသနှင့်တကွ။ ပါဝိသီ၊ ဝင်ပြီ ဟု ပေးသည်သာထူးမ်။ ကော် သမယ်မှ အနုဒ္ဓံသေထိအထိ ပေးပြု။) အထ ခေါ်၊ ၌။ အာယသ္မာ ဝဂ်ီသော၊ သည်။ပ။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌—

"ဂေါတမ၊ ဂေါတမအနွယ်တော်ပြစ်သော အရှင်အာနန္ဒာ။ ကာမရုဂေန၊ ကာမရုဂ ဟု ဆိုအပ်သော မီးသည် (အဟ်၊ တပည့်တော်ကို ။) ဒုယှာမိ၊ လောင်မြိုက်အပ်ပါ၏။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိဒဟတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် လောင်မြိုက်အပ်ပါ၏။ သာဓု၊ ထောင်းပန်ပါ၏။ အနုကမ္ပာယ၊ အစဉ်သနားတော်မူသဖြင့်။ နိဗ္ဗာပန်၊ ရာဂဋ္ဌိမ်း စေကြောင်းတရားကို။ (တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။) ဗြူဟိတိ၊ ယောတော်မူပါလော့" ဟု သော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဗာဘာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

(အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဝဂ်ီသ။) သညာယ၊ အမှတ်သညာ၏။ ဝိပရိယေသာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိဒဟတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် လောင်မြိုက်အပ်၏။ ရာဂူပသံဟိတံ၊ ကာမရုဂဖြင့် ကပ်၍ထားအပ်သော။ ဝါ၊ ကာမရုဂနှင့် စပ်ယှဉ်သော ။ သုဘံ နိမိတ္တံ၊ သုဘနိမိတ်အာရုံကို။ ပရိဝဇ္ဇေဟိ၊ နှလုံးမသွင်း ရှောင်ကင်းလော့။

သစ်ရေ၊ သစ်ရတရားတို့ကို။ ပရေတော၊ သူတစ်မ်းပြင်ပအားဖြင့်။ ဝါ၊ ဟူ၍။ ပဿ၊ ရှုလော့။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခအားဖြင့်။ ပဿ၊ ရှုလော့။ အတ္တတော၊ အတ္တအားဖြင့်။ မာ စ ပဿ၊ မရှုလင့်။ မဟာရာဂ၊ ကြီးစွာလော ရာဂမီးကို။ နိဗ္ဗာပေဟိ၊ ငြိမ်းစေ လော့။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ မာ ဒုယှိတ္ထော၊ မလောင်အပ်စေလင့်။

အသုဘာဟ၊ အသုဘဘာဝနာဖြင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ကေဝ္ဍ၊ တခုတည်းသော အာရုံ ရှိအောင်။ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်အောင်။ ဘာဝေဟိ၊ ပွါးများလော့။ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိသည်။ တေ၊ သင်၏ (သန္ဓောန်၌)။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ လော။ နိဗ္ဗိဒါဗဟုလော၊ ငြီးငွေ့ခြင်းများသူသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်လော့။

အနိမိတ္တဉ္စ၊ နိစ္စ စသော နိမိတ်မရှိသော ဝိပဿနာကိုလည်း။ ဘာဝေဟိ၊ ပွါးများ လော့။ မာနာနုသယံ၊ မာနာနုသယကို။ ဥဒ္ဃဟ၊ စွန့်ပယ်လော့။ တတော မာနာ-ဘိသမယာ၊ ထိုမာနကို စွန့်ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဥပသန္တော၊ ရာဂမီးငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍။ စရိဿသိ၊ ကျင့်ကြံနေထိုင်ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်အာနန္ဒာက မိန့်တော်မူ၏။

၅-သုဘာသိတသုတ်

၂၁၃။ (သာဝတ္ထိနိဒါန်။ပ။ ပဋ္ဌမသောသုံ ပေးပြု။) ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ဝါစာ၊ စကားသည်။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ ဥပဝေန သံဝေန ဝိုဏသာ ဓာတော် ထပ်ခွဲည်ကြောင့် ပါ၊်သော ပုဒ်ပြစ်သည်အားလျော်စွာ သဒ္ဒဗေဒလိုက် သည်။ ကာမရုဂကြောင့် စပ်နှံ့ထားအပ်သော ထဆုံးသည် ကာမရုဂကြပ်ခြင်း၏ အကြောင်းပြစ်သော ဗုဒ္ဓဘုံပင် တည်း။ ထို့ကြောင့် ၄-၌ ရုဂပဘဝိုဘန္ဓိ ရုဂဗာနိယံ ဗုဒ္ဓာရမ္မဏံ ဟု မိန့်အပ်ပြီ။

ဒုဋ္ဌာသိဟာ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သည်။ နော ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနုဝဇ္ဇာစ၊ အပြစ်မရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိညူနံ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အနနုဝဇ္ဇာစ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကတမေဟိ စတူဟိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နှင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့ဗျာ၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သုဘာသိတံယေဝ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားကိုသာလျှင်။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ ဒုဋ္ဌာသိတံ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်သောစကားကို။ နော ဘာသတိ၊ မဆို။ ဓမ္မံ ယေဝ၊ တရားနှင့်ညီသော စကားကိုသာလျှင်[1]။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ အဓမ္မံ၊ တရားနှင့်မညီသောစကားကို။ နော ဘာသတိ၊ မဆို။ ပိယံယေဝ၊ ချစ်ခင်ဖွယ်စကားကိုသာလျှင်။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ အပ္ပိယံ၊ မချစ်ခင်ဖွယ်စကားကို။ နော ဘာသတိ။ မဆို။ သစ္စံယေဝ၊ မှန်ကန်သော စကားကိုသာလျှင်။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ အလိကံ၊ မမှန်သောစကားကို။ နော ဘာသတိ၊ မဆို။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ ခေါ အင်္ဂေဟိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော။ ဝါစာ၊ စကားသည်။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုဋ္ဌာသိတာ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်သည်။ နော ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနုဝဇ္ဇာစ၊ အပြစ်မရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိညူနံ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အနနုဝဇ္ဇာစ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၏ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

(ဤ၅ မ ဝေါစ သည်ပေးပြီ။) သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်—

"သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားကို။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဓမ္မံ၊ တရားနှင့်လျော်သောစကားကို။ ဘဏေ၊ ဆိုရာ၏။ အဓမ္မံ၊ တရားနှင့်မလျော်သောစကားကို။ နဘဏေ၊ မဆိုရာ။ တံ၊ ထိုတရားနှင့် လျော်သောစကားကို။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယအပြတ်ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ပိယံ၊ ချစ်ခင်ဖွယ်စကားကို။ ဘဏေ၊ ဆိုရာ၏။ အပ္ပိယံ၊ ချစ်ခင်ဖွယ်မဟုတ်သောစကားကို။ နဘဏေ၊ မဆိုရာ။ တံ၊ ထိုချစ်ခင်ဖွယ်စကားကို။ တတိယံ၊ တတိယအပြတ်ဟူ၍။ အာဟု၊ ကုန်ပြီ။ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို။ ဘဏေ၊ ဆိုရာ၏။ အလိကံ၊ မမှန်သောစကားကို။ နဘဏေ၊ မဆိုရာ။ တံ၊ ထိုမှန်သောစကားကို။ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထအပြတ်ဟူ၍။ အာဟုတိ၊ ဆိုကုန်ပြီ" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာဝဂ္ဂီသော၊ သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဧကံသံ၊ ပခုံးတဖက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ (အပေါ်၌ ကပ်ငြိတတ်သော) အပေါ်ခွံကို။ ကရိတ္မာ၊ ထင်သည်ကို ပြု၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္မာ၊ ညွှတ်စေ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မုံပဋိ၊ တပည့်တော်၏ အပို(တာဝန်)သည်[2]။

၁။ ဒုတိယေန သဒ္ဒပ္ပလာပ ဒေါသရဟိတံ မေတ္တာ အနပေတံ မန္တ ၁ စနံ။ မေတ္တာ အနပေတန္တိ အတ္ထနော ပရဿ ဟိတသုခါဝဟမေတ္တာ အနပေတံ ဟူသော ဋီကာအလို မေတ္တာရ ဟိတသုခါဝဟ ဖြစ်သော မေတ္တာကို ရှေးဘုံးဖွာကောက်ထိုနောက် မေတ္တာ + အနပေတာ = မေတ္တာ ဟု အနပေတတဒ္ဓိတ်ပြု၍ဟိတသုခါဝဟမေတ္တာအလွတ် မဟုတ်သော ဝါစာ (စကား)အရကောက်။ အမေတ္တာပုဒ်ကိုလည်း နှ + မေတ္တာ = အမေတ္တာ ဟု ပြု၍ ဟိတသုခါဝဟမေတ္တာ အလွတ်ပြစ်သော ဝါစာ(စကား)အရကောက်။

၂။ ပဋိကို ဘာဝကတ္တု ကမ္မဟုဝစနီယကြံ၍ ပေးလိုက်သည်။ အကယ်၍ ဥပဘာဝကြံသော် မံ၊ တပည့်တော်၏ (ဥာတ်၌)။ ပဋိဘာတိ၊ ထင်ပါ၏ဟု၍ သာမတ္ထ ဖြစ်စေ၊ မံ၊ တပည့်တော်အား။ ပဋိဘာတိ၊ ထင်ပါ၏ ဟု၍ အမ-ဓိနတ္ထ ဖြစ်စေ။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ ပဋိ၊ ခံ၍။ ဘာတိ၊ ထင်ပါ၏ ဟု၍ ကမ္မတ္ထ ဖြစ်စေ ပေးနိုင်သည်။

ဘာတိ၊ ပြစ်ပါ၏။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မံ ဟရှိ၊ တပည့်တော်၏ အဖို(တာဝန်)သည်။ ဘာကိတိ၊ ပြစ်ပါ၏"ဟုသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ "ဝဂီသ၊ ဝဂီသ။ ဟံ ဟရှိ၊ သင်၏ အဖို (တာဝန်)သည်။ ဘာဝု၊ ပြစ်ပါစေ"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ ဝဂီသော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌—

"ယာယ၊ အကြင်စကားဖြင့်။ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ နိ ဝေဒယေ၊ မပူပန်စေရာ။ ပရေ စ၊ သူတပါးတို့ကိုမူလည်း။ နိ ဝိဟိ ံသေယျ၊ မထိပါး မညှဉ်းဆဲရာ။ တမေဝ ဝါစံ၊ ထိုစကားကိုသာလျှင်။ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သာ ဝါစာ၊ ထိုစကားသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားမည်၏။

ယာဝါစာ၊ အကြင်စကားကို။ ပဋိနန္ဒိတာ၊ (သူတပါးကဲ့သည်)နှစ်လည်း နှစ်သက်အပ်၏။ ယံ၊အကြင်စကားကို။ ဘာသန္တော၊ ပြောဆိုသောသူသည်။ ဝိညူဟိ၊ ဉာဏ်ရှိသူတို့၏ ချစ်ခင်ဖွယ် စကားကိုသာလျှင်။ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ပါပါနိ၊ ယုတ်မာကြမ်းထမ်းသော စကားတို့ကို။ အနာဒါယ၊ မယူမူ၍။ ဝိယံ၊ ချစ်ခင်ဖွယ်စကားကိုသာလျှင်။ ဘာသတေ၊ ပြောလည်း ပြောဆို၏။ (သာ၊ ထိုစကားသည်။ ဝိယ ံ ၊ ဝိယဝါစာ မည်၏။ ဌ-ဌ်ကား တံ ဝါစံ ဘာသေယျ ဟု ပေးလို၏။)

သစ္စံ၊ မှန်သောစကားသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ အမတာဝါစာ၊ အမြိုက်သုဒ္ဓါဘုတ်နှင့် တူသော စကားမည်၏။ သေ၊ ဤမှန်သော စကားသည်။ သနန္တနော၊ ရှေးဦးဖြစ်သော။ ဓမ္မော၊ ကျင့်စဉ်သဘောတည်း။ သဓမ္မော စ၊ မှန်သော စကားဟူ၏။ အတ္ထော စ၊ မိမိအကျိုး သူတပါးအကျိုးဟူ၏။ ဓမ္မော စ၊ အဝိဟိ ံသာစသော တရားဟူ၏။ (တနည်း-အတ္ထော စ၊ အကျိုးစီးပွါးရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဓမ္မော စ၊ တရားနှင့်လျော်သည်လည်း ဖြစ်သော။ သဓမ္မော၊ မှန်ကန်သော စကားဟူ။)ပတိဋ္ဌိတာတိ၊ တည်ကုန်၏ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။

ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ။ ဒုက္ခဿ၊ ဝင်းရဲ၏။ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိသော။ ယံ ဝါစံ၊ အကြင် စကားကို။ ဘာသတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ သာ၊ ထိုစကားသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဝါ ်ာနံ၊ စကား အမျိုးမျိုးတို့ဘက်။ ဥတ္တမာတိ၊ လွန်မြတ်၏"ဟုကုန်သော။ ဘာရုပ္ပါဟိ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဘိတ္ထဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။

၆-သာရိပုတ္တသုတ်

ဒုဂ္ဂေ။ (ကော် သမယံ။ပ။ အာရုမေ ပေးပြီး) ဝေနေ ခေါ် ပန သမယေန၊ ဌ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဘိက္ခူ၊ ချဲယန်းတို့ကို။ ဓမ္မိယာ၊ တရားဟောသော။ ကထာယ၊ စကားဖြင့်။ ဝိဿဇ္ဇာယ၊ အပြစ်လွတ်ကင်းသန့်ရှင်းသော။ အနေလဂလာယ၊ တံထွေး ယိုထွက်ခြင်းမရှိသော။ အတ္ထသာ၊ အနက်သဘောကို။ ဝိညာပနိယာ၊ သိစေနိုင်သော။ ပေါရိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းဟူ၍ဖြစ်သော။ ဝါ-ဂုတ်ပေါင်းသော။ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်။ သန္ဒဿေတိ၊ ကောင်းစွာ ပြု၏။ သမာဒပေတိ၊ ကောင်းစွာယူစေ၏။ သမုတ္တေဇေတိ၊ ကောင်းစွာထက်စေ၏။ သမ္ပဟံသေတိ၊

ကောင်းစွာရှင်စေ၏။ တေ စ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ အဋ္ဌိ ကတ္တာ၊ အရိုအသေပြု၍။ မနသိကတ္တာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ သဗ္ဗစေတသာ၊ အလုံးစုံသော စိတ်ဖြင့်။ သမဂ္ဂါဟရိတ္တာ၊ ကောင်းစွာဆောင်၍။ ဩဟိတသောတာ၊ ရှုထားအပ်သော နားရှိကုန်သည်ဖြင့်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မတော ဝဂ်သဿ၊ အရှင်ဝဂ်သ၏။ "အယံ ခေါ၊ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ ဣဒ္ဓိအရှင်သာရိပုတြာသည် ။ပ။ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတြာကို။ သမ္ဗဟုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ သာရ္ဝပ္ပါဟိ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဘိတ္ထဝေယ္ယံ၊ ချီးမွမ်းရမူကား။ ယံ နူနာ၊ ကောင်းလေစု" ဟူ . သော။ တေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

(အထ ခေါ မှ အာဝုသော ဝဂ်သာတိ အထိ ပေးမြဲ။) ·

အထ ခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ ဝဂ်သော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတြာကို။ သမ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်၌—

"ဂမ္ဘီရပညော၊ နက်နဲသောပညာရှိတော်မူသော။ မေဓာဝီ၊ အကျိုးအကြောင်းကို သိသောပညာလည်း ရှိတော်မူသော။ မဟာပဏ္ဍိတော ကောဝိဒေါ၊ တရားလမ်း ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ လိမ္မာတော်မူသော။ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာလည်း ရှိတော်မူသော။ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတြာသည်။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သံခိတ္တေနပိ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်လည်း။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝိတ္ထာရေနပိ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်း။ ဘာသတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာဒ္ဓိကာယ၊ သာဒ္ဓိကာဌာန်မစ်။ (နိဗ္ဗေါသော ဗ္ဟာ၊ ချီသာသောအသံကဲ့သို့။) နိဗ္ဗေါသော၊ (အရှင်သာရိပုတြာ၏) ချီသာသော အသံတော်သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ပဋိဘာနံ၊ ဒေသနာညာဏ်တော်သည်။ ဥဒိရယိ၊ ထင်ရှားပေါ်လာတော်မူပြီ"။

ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ရဇနီယေန၊ တပ်မက်ဖွယ်သော။ သဝနီယေန၊ နာပျော်ဖွယ်သော။ ဝဂ္ဂုနာ၊ သာယာစွာသော။ သဝေန၊ အသံဖြင့်။ တं၊ ထိုတရားကို။ ဒေသ-ယန္တဿ၊ ဟောတော်မူသော။ တဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတြာ၏။ မရဏံ၊ သာယာစွာသော။ ဂီရံ၊ တရားစကားကို။ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။ ဥဒဂ္ဂစိတ္တာ၊ တက်ကြွသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ : မုဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သောတံ၊ နာကို။ ဩဒဟိတွာ၊ ထောင်ကုန်၏" ဟူကုန်သော။သာရ္ဝပ္ပါဟိ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။ အဘိတ္ထဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။

၇-ပဝါရဏာသုတ်

၂၁၅။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဌ။ ပုဗ္ဗာရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း၌။ မိဂါရမာတုပါသာဒေ၊ မိဂါရမာတာဝိသာခါ၏ပြာသာဒ်၌။ မဟတာ၊ များပြားသော။

၁။ ပဋိဘာနံ ဥဒိရယိတိ သမ္ဗုဒ္ဓတော ဥမ်

ဟ ဆနန္တံ ပဋိဘာနံ ဥဋ္ဌယတိ။
ဝိဝိဓာကာရံ ကတ္တာ ရမ္မံ ကထေတုံ ပဋိဘာတိတိ ပဋိဘာနံ၊ ဒေသနာဉာဏမေဝ။
ဥဒိရယိ၌ ဥ ဤရဝတ်သည် အခြားနေရာ၌ မိန့်ပြောကြောင်းအနက်ကို ဟောသော်လည်း ဤ၌ ဥဋ္ဌယတိ ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ဒေသနာဉာဏ်တော် ထင်ရှားပေါ်လာခြင်းအနက်ကို ဟောသည်။

ဘိက္ခုသံဃာနှုန်းရဟန်းအပေါင်းနှင့်။သမ္ဗေဟေ၀၊ အလုံးစုံသည်သာလျှင် ပြစ်ကုန်သော။အရဟန္တ-ဟိ၊ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော။ ပဗ္ဗမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည်မှီကုန်သော ရဟန်း တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တကား။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဘဂ၀၊ သည်။ ပန္နရသေ၊ တဆဲ့ငါးရက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ တစဟုပေါသထေ၊ ထိုဥပုသ်နေ့၌။ ပ၀ါရ-ဏာယ၊ ပ၀ါရဏာပြုအံ့သောငှါ။ ဘိက္ခုသံဃပရိ၀ုတော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည် ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဇေ၀ကာသေ၊ လွင်ထီးခေါင်၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂ၀၊ သည်။ တုဏှီဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ အနုဝိလော-ကေတ္မာ၊ စောင်းငဲ့ကြည့်တော်မူ၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ "ဘိက္ခ၀ေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟန္ဒ၊ တိုက်-တွန်း၏။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။(အယံ၊ ငါဘုရားသည်။)ခေါ၊ သင်တို့အား။ ပ၀ါရေမိ၊ ဖိတ်ကြား၏။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတရုံသော။ ကာယိကံ ၀ါ၊ ကိုယ်၌ပြစ်သော အမှုကိုလင်း။ ၀ါစသိကံ ၀ါ၊ နှုတ်၌ပြစ်သော အမှုကိုလင်း။ နု စ ကရယာတာတိ၊ မကဲ့ရဲ့ပဲ ရှိကြကုန်၏လော" ဟု၍ ။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဝေ၊ ဣတိ။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဧကံသံ၊ ပခုံးတဖက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ ၊ အပေါ်ရုံကို။ ကရိတ္မာ၊ တင်သည်ကိုပြု၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂ၀၊ သည်။ (အတ္တဿ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥဇုံ ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္မာ၊ ညွှတ်စေ၍။ ဘဂ၀န္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မယံ၊ တပည့်-တော်တို့သည်။ ဘဂ၀တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတရုံသော။ ကာယိကံ ၀ါ၊ ကိုယ်၌ပြစ်-သော အမှုကိုလင်း။ ၀ါစသိကံ ၀ါ၊ နှုတ်၌ပြစ်သော အမှုကိုလင်း။ နု ခေါ ကရယာမ၊ မကဲ့ရဲ့ပါကုန်။ ယာ၊ မှန်၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ ဘဂ၀၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုယုဇ္ဇာ၊(သူတပါးတို့သည်) မပြစ်စေ-အပ်ပုံသော။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်ကို။ ဥပ္ပါဒေတာ၊ ဖြစ်စေတော်မူတတ်၏။ အသဉ္ဇာတဿ၊ သူတပါးတို့သည် ကောင်းစွာ မပြစ်ပေါ်စေအပ်ပုံသော။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်ကို။ သဉ္ဇနေတာ၊ ကောင်းစွာ ပြစ်ပေါ်စေ-တော်မူတတ်၏။ အနက္ခာတဿ၊ သူတပါးတို့သည် မပြောအပ်ပုံသော။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်ကို။ အက္ခာတာ၊ ပြောစေတော်မူတတ်၏။ မဂ္ဂညူ၊ မဂ်ကိုထိုးထွင်းသိတော်မူ၏။ မဂ္ဂ၀ိဒူ၊ မဂ်ကိုသိတော်မူ၏။ မဂ္ဂ-ကောဝိဒေါ၊ မဂ်၌ လိမ္မာတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ တေရယိ၊ ယခုအခါ၌။ သာ၀ကာ၊ တပည့်သား-တို့သည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ မဂ္ဂါနုဂါ၊ မဂ်သို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမန္နာဂတာ၊ မဂ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ အဟဘု ခေါ၊ တပည့်တော်သည် ထည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပ၀ါရေမိ၊ ဖိတ်ပါ၏။ ဘဂ၀၊ သည်။ ၎ပ၊ ၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံ-တရုံသော။ ကာယိကံ ၀ါ၊ ကိုယ်၌ပြစ်သော အမှုကိုလင်း။ ၀ါစသိကံ ၀ါ၊ နှုတ်၌ပြစ်သော အမှုကို-လင်း။ နု စ ကရယာသိ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မမူပဲ ရှိပါ၏လော" ဟူသော။ ဝေ၊ ဣတိကားကို။ အ၀ေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတြာ။ အယံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝေ၊ သင်၏။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ကာယိကံ ၀ါ၊ ကိုလင်း။ ၀ါစသိကံ ၀ါ၊ ကိုလင်း။ နု ခေါ ကရယာမိ၊ မကဲ့ရဲ့။ သာရိပုတ္တ၊ တြာ။ တုံ၊

၁။ နု စ မေ ကိဉ္စိ ကရယာတာတိ ဣဒေ နု စ ကိဉ္စိတိ ပဒုနဒ္ဓေ နကာရော၊ ကိ ˚ မေ ကိဉ္စိ ကရယာထယာတိ ကရယာထ ဝတ္ထု ဣဒ္ဓာဝေယိ ခေါ ဝတ္ထုန္တိ အဒ္ဓေါဒ္ဒ။ ပဒုနဒ္ဓေတိ ပဒ္ဓိကေ့ပယုဇ်ေနေ၀ ပဒုနဒ္ဓေ နကာရော၊ မေ ကိဉ္စိ ကာယိကံ ၀ါ ၀ါစသိကံ ၀ါ နု ကရယာထ၊ ကိမ္မု ကရယာထ ကာယ၀ါစာယိတိ အဒ္ဓေါဒ္ဓိ။ ပဒ္ဓိကေ့ပ ပဒုနဒ္ဓေ နု နိပါတ်ပုဒ် ဟုသိ။

သင်သည်။ ပရိတ္တိတော၊ ပညာရှိသူတည်း။ပ။ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိသူတည်း။ပ။ ပုထုပညော၊ ကျယ်ပြန့်သော ပညာရှိသူဘည်း။ပ။ ဟာသပညော၊ ရွှင်သော ပညာရှိသူတည်း။ပ။ ဇဝနပညော၊ လျင်သော ပညာရှိသူတည်း။ပ။ တိက္ခပညော၊ ထက်မြက်သောပညာရှိသူတည်း။ပ။ နိဗ္ဗေဓိကပညော၊ ထိုးထွင်းရှု သိသော ပညာရှိသူတည်း။ သာရိပုတ္တ၊ တြာ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာကိုဆိုအံ့။ ရညော စက္ကဝတ္တိဿ၊ စက္ကြဝတေးမင်း၏။ ဧဒ္ဒေပုတ္တော၊ သားကြီးရတနာသည်။ ပိတရာ၊ အဖသည်။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ စက္ကံ၊ အာဏာစက်ကို။ သမ္မဒေव၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်သာလျှင်။ အနုပ္ပဝတ္တေတိ၊ ဆက်လိုက်၍ဖြစ်စေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ တြာ။ ဧवमेव ခေါ၊ ထို့အတူသာလျှင်။ တံ၊ သင်သည်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေတော်မူအပ်သော။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစက်ကို။ သမ္မဒေव၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့် သာလျှင်။ အနုပ္ပဝတ္တေသိ၊ အတုလိုက်၍ ဖြစ်စေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ ကိဠီ၊ သော။ ကာယိကံ ဝါ၊ ကိုယ်။ ဝါစသိကံ ဝါ၊ ကိုယ်။ နော စေ ဂရုယတိ၊ အဂယ်၍ ကဲ့ရဲ့တော်မမူသည်ဖြစ်အံ့။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣမေသံ ပန ပဿန္နံ ဘိက္ခူသတာနံ၊ ဤ ငါးရာသော ရဟန်းတို့၏ကား။ ကိဠီ၊ သော။ ကာယိကံ ဝါ၊ ကိုယ်။ ဝါစသိကံ ဝါ၊ ကိုယ်။ နု ဂရုယတိ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မမူပါရှိပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ တြာ။ အယံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣမေသမ္ပိ ခေါ ပဿန္နံ ဘိက္ခူသတာနံ၊ ဤ ငါးရာသောရဟန်းတို့၏လည်း။ ကိဠီ၊ သော။ ကာယိကံ ဝါ၊ ကိုယ်။ ဝါစသိကံ ဝါ၊ ကိုယ်။ နု ဂရုယာမိ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မမူ။ သာရိပုတ္တ၊ တြာ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဣမေသံ ပဿန္နံ ဘိက္ခူသတာနံ၊ ဤ ငါးရာသော ရဟန်းတို့တွင်။ သဗ္ဗိဘိက္ခူ၊ ခြောက်ကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်။ တေ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ သဗ္ဗိဘိက္ခူ၊ ခြောက်ကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဆဠဘိညာ၊ အဘိညာဉ် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ သဗ္ဗိဘိက္ခူ၊ ခြောက်ကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တာ၊ (အရှုပရျောန် အရဟတ္တမဂ်) ဟူသော နှစ်ပါးသောအကျိုးတို့ဖြင့် နှစ်ပါးသော ရုပ် နာမ် ကဲ့သို့တို့မှ လွတ်ကုန်၏[1]။ အထ၊ ထို့ပြင်။ ဣတရေ၊ ဤမှ တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ပညာဝိမုတ္တာ၊ မဂ်ပညာဖြင့်သာလျှင် ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ မှ ဘဂဝါ အဓိစ အထိ သုဘာသိတသုတ် စာပိုဒ် ၂၁၃-အတိုင်းပေး။) အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဝဂ္ဂီသော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်၌—

> ဘဒ္ဒ ပန္နရသေ၊ ဤပန္နရသီ ဥပုသ်နေ့၌။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ဝိသုဒ္ဓိပဝါရဏာပြုခြင်းငှါ။ သံယောဇနပဟာနဒ္ဓိဒါ၊ သံယောဇဉ်အနှောင်ဖယ်ခဲ့ ဟူသော ကိလေသာတို့ကို ဖြတ်ပြီးကုန်သော။ အနီဃာ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သော။ ခီဏပုနဗ္ဘဝါ၊ ကုန်းခမ်းပြီးသော ဘဝသစ်ရှိကုန်သော။ ဣသီ၊ ရဟန္တာချည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဿသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ သမာဂတာ၊ အညီအညွတ်လာကုန်၏။

စက္ကဝတ္တိရာဇာ၊ စက္ကြဝတေးမင်းသည်။ အမစ္စပရိဝါရိတော၊ အမတ်အပေါင်း ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ သာဂရန္တံ၊ သမုဒ္ဒရာအဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော။ ဣမံ ပထဝိံ၊ ဤမြေအပြင်ကို။

၁။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တာတိ ဥဘယဘာဂေဟိ ဥဘယဘာဂတော ဝိမုတ္တာတိ အယမတ္ထော အဝတ္ထာတိ ဒဿေတိ "ဒ္ဝီဟိ ဘာဂေဟိ ဝိမုတ္တာ၊ အရူပါ။ပ။ နာမကာယတောတိ" ဣမိနာ-ဋီ။ မ-၂.၇ ဒုဗေဓိသုတ်အတွင်း ၄-ရိ တိုင်ပ္ပ ရှုလေ။

သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ အနုပရိယေတိ ယထာ၊ လှည့်လည်သကဲ့သို့။ ဧတံ၊ ဣဒ္ဓိအတူ။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော။ မစ္စုဟာယိနော၊ မစ္စုမာရ်ကို စွန့်လေ့ရှိတော်မူကုန်သော။ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ ဝိဇိတာသင်္ဂါမ်၊ အောင်အပ်ပြီးသော (ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ ဟူသော) စစ်မြေပြင်ရှိတော်မူသော။ သတ္တဝါဟာ၊ ဝိနေယျသတ္တဝါအပေါင်းကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော[1]။ အနုတ္တရံ၊ အတုမဲ့ဘုရားရှင်ကို။ ပယိရုပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။

သမ္ဘေ၊ အလုံးစုံကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုတ္တာ၊ သားတော် စစ်တို့တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤရဟန်းတို့တွင်။ ပလာပေါ၊ သီလနှစ်ကင်း ဖျင်းသော ရဟန်းသည်။ နု ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ တဏှာသလ္လဿ၊ တဏှာတည်းဟူသော ဧြာင့်တံသင်းကို။ ဟန္တွာ၊ နုတ်ယယ်တော်မူဘက်သော။ အာဒီနဝမန္ဒုန်၊ နေမင်း၏အဆူ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒေတိ၊ ရှိခိုးပါ၏" ဟူကုန်သော။ သာရဗ္ဘပါဟိ၊ ရေမျောက်ပတ်ကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။ အဘိတ္ထဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။

ဂ-ပရောသဟာသုတ်

၂၁၆။ ဧကံ၊ သော၊ သမယံ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။, သာဝတ္ထိယံ၊ ဘုရား။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ အာရာမေ၊ သော။ ဇေတဝနေ၊ ဘုရား။ မဟတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ အဧတေလသေယျ ဘိက္ခုသဝဏ်ဟိ၊ တောင့်နှစ်ရာ့ငါးဆယ်ကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဧတေ ခေါ၊ ဝန ဘိက္ခဝေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ နိဗ္ဗာနပရိသံယုတ္တာယ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော။ ဓမ္မိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်။ (သန္ဓေသောတိမှ ဘဂဝါ အဝေါစ ထိုင်အောင်သော ကျွန်ပါ့မျိုးမျှ၏ အနက်ကို ဝဂ္ဂီသသံယုတ် သာရိပုတ္တသုတ် စာပိုဒ် ၂၄၄-၌ မြင်ပေးလေ။)

အထ ခေါ၊ ဘုရား။ အာယသ္မာဝဂ္ဂီသော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သမ္မုခါ၊ ဘုရား—

"ဝိရာဂ၊ အညစ်အကြေးကင်းသော။ အကုတောဘယံ၊ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်မှ ဘေးမရှိသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော။ မေ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တိ၊ ဟောတော်မူတတ်သော။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ပရောသဟာဿံ၊ တထောင် အလွန်သည်။ (ရဟန်းပေါင်း တထောင့် နှစ်ရာ့ငါးဆယ် ရှိသောကြောင့် တထောင်ကျော် ပရောသဟာဿံ ဟု ဆိုသည်။) ယထိရုပါသတိ၊ ဆည်းကပ်၏။

ဝိရဇံ၊ အညစ်အကြေးကင်းသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေသိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော။ မေ၊ တရားတော်ကို။ (ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။) သုဏန္တိ၊ နာလုန်၏။ ဘိက္ခုသံဃပုရက္ခတော၊ ရဟန်း အပေါင်းသည် ရှေ့ဆောင်ပြုအပ်သော။ သမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သောဘတိ ဝတ၊ ထင်တယ်တော်မူစွတကား။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နာဂနာဝေမာ၊ နာဂ အမည်ရှိသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်တော်မူပြီ။ ဗ္ဟသိနံ၊ ပမ္ဘေဂဗဟုလ, အဂ္ဂသာဝက, ဗာဟိယက ဗ္ဟသိ တို့ထက်။ ဗ္ဟသိ သတ္တမော၊ မြတ်သော ဗ္ဟသိ သည်၊ ရှိ။ တနည်းကား ဗ္ဟသိနံ၊ ဝိပဿီဘုရား အစရှိသည်တို့တွင်။ ဗ္ဟသိ သတ္တမော၊ ခုနှစ်ဆူမြောက်သော။ ဗ္ဟသိ၊ သည်၊ ဌ။ အာသိ၊ ဖြစ်တော်မူပြီ။

---

[1] ဝိနေယျသတ္တာနံ ဝိနေတဗ္ဗဝနသမုဟံ၊ ရှိ။

မဟာမေဃောဝ၊ မိုးကြီးသဖွယ်။ ဟုတ္တာနု၊ ဖြစ်၍။ သာဝကေ၊ တပည့်သားအပေါင်းခု။ အဘိဝဿတိ၊ (တရားမိုးကို) ရွာတော်မူ၏။

မဟာဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ တေ၊ ခင်ဗျားတို့ဘုရား၏။ သာဝကော၊ တပည့်ဖြစ်သော။ ဝဂ်ီသော၊ ဝဂ်ီသသည်။ သတ္တုဒဿနကမျှတာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်လိုသောကြောင့်။ ဒိဝါဒိယာဝု၊ နေ့သန်းစင်ရာ အရပ်မှ။ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်ခဲ့၍။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ဝန္ဒတိတိ၊ ရှိခိုးပါ၏”ဟူကုန်သော။ သာရုပ္ပါတိ၊ ကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဘိတ္ထဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။

ဝဂ်ီသ၊ ဝဂ်ီသ။ တေ၊ သင်သည်။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးခု။ ပရိဝိတက္ကိတာကိ$^{\circ}$နု၊ ကြံစည်ချိန်ထားအပ်ကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဌာနသောဝ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာသာလျင်။ တံ၊ သင်၏(ဉာဏ်ခု)။ ပဋိဘန္ဓိကိ$^{\circ}$နု၊ ထင်လှာကုန်သာလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးခု။ နု ခေါ် ပရိဝိတက္ကိတာ၊ မကြံစည်အပ်ပေးကုန်။ အထ ခေါ်။ စင်စစ်ဆောက်ကား။ ဌာနသောဝ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာသာလျင်။ မံ၊ တပည့်တော်၏ (ဉာဏ်)ခု။ ပဋိဘန္ဓိ၊ ထင်လှာကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြေဆို၏။

ဝဂ်ီသ၊ ဝဂ်ီသ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တံ၊ သင်၏ဉာဏ်ခု။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးခု။ အပရိဝိတက္ကိတာ၊ မကြံစည်အပ်ပေးကုန်သော။ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဘိယျောသော၊ အလွန်။ ဂါထာ-ယော၊ဂါထာတို့သည်။ ပဋိဘန္တု၊ ထင်စေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဒီန်တော်မူ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ စဲ၊ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ အာယသ္မာ ဝဂ်ီသော။ သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားကို)။ ပဋိဿုတ္တာ၊ ရှေးရှုနာယူ၍။ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဘိယျော-သော၊ အလွန်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

(“ယော၊ အကြင်မြတ်စွာ ဘုရားသည်။) မာရဗာ၊ ကိုးလသမာရ်၏။ ဥမ္မဂ္ဂယထံ၊ လမ်းမှားကို။ အဘိဘုယျ၊ လွှမ်းမိုးဖျက်ဆီး၍။ ခီလာနိ၊ ရာဂစသော ငြောင့်ငါးစင်းတို့ကို။ ပဘိဒ္ဓ၊ ချိုးဖျက်၍။ စရတိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ အသိတံ၊ ရာဂစသည်တို့၌ မှီတော်မမူသော။ ဘဘဂသော၊ အတို့အစုအားဖြင့်။ (ဓမ္မံ၊ သတိပဋ္ဌာန် စသော တရားကို။) ပ ဝ ဒိ ဘဒ်၊ အပြားအားဖြင့်ဟောကြားတော်မူတတ်သော။ ပန္နပမ္ဘဝကရံ၊ အနောင်အမှုမှ လွတ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော။ တံ၊ ထိုသို့သော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿထ၊ ရှုမျှော်ကြကုန်။

(သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။) သြဘာသ၊ သြဘာလေးပါးမှ။ နိတ္တရဏတ္ထံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ အနေကဝိဟိတံ၊ (သတိပဋ္ဌာန် စသောအားဖြင့်) များသော အပြားရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်တရားကို။ အက္ခာသိ၊ ဟောကြားတော်မူပြီ။ အမတေ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ဆောင်ယူတတ်သော (အမတ+အာဝဟတိတိ-ဟု ပြု-ဦး) တဿိ$^{\circ}$ စ၊ ထိုမဂ်တရားကိုလည်း။ အက္ခာတေ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဧဝမ္ဘူသာ၊ တရားကို ပြင်သိသူတို့သည်။ အသံဟီရာ၊ (ဒိဋ္ဌိလေတို့သည်) ဆဲဆောင်အပ်သူတို့ မဟုတ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဌိတာ၊ တည်ကြည်ကုန်၏။

ဗဒ္ဓေါတကာရော၊ ဥာတ်တည်းဟူသော ထုန်းတောက်ပခြင်းကို ပြုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတိဝိဇ္ဇ၊ ထိုးထွင်းသိတော်မူ၍။ သမ္ဗုဇ္ဈတိနံ၊ အလုံးစုံသော နိဗ္ဗိုဒ်တို့၏ ဌာနတို့ကို။ အတိက္ကမံ၊ လွန်မြောက်သော နိမ္မာန်ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူပြီ။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥ တ္တာ စ၊ သိပြီးမှ၎င်း။ သန္ဓိကတ္တာ စ၊ မျက်မှောက်ပြုပြီးမှ၎င်း။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သောတရားကို။ ဒသဒ္ဓါနံ၊ ပဋ္ဌဝဂ္ဂါးယောက်တို့အား။ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီ။

ဝေါ၊ ဣဒ္ဓိသို့။ ဝေမ္မေ၊ တရားကို။ သုဒေသိတေ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သည် ရှိသော်။ ဝမ္မေ၊ ကို။ ဝိဇာနတာ၊ သိကုန်သောပညာရှိတို့၏။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်။ ကော၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ တသ္မာဟိ၊ တို့ကြောင့်သာလျှင်။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ အပ္ပမတ္တေန၊ မေ့လျော့ခြင်းကင်းသည်ပြစ်၍။ နမဿိ၊ ရှိခိုးလျက်။ အနုသံ၊ ကွတိ၊ သီကွာသုံးပါးကိုသင်ရာ၏ ဟူကုန်သော။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး။ အပရိဝိတက္ကိတာဟိ၊ မကြံစည်အပ်ပူးကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဘိတ္ထဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။

၉-ကောဏ္ဍညသုတ်

၂၁၇။ (ဧကံ သမယံ။ ပ။ ကသနုကနိဝါပေ ပေ။ မြန်။) အထ ခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ အညာ သိ ကောဏ္ဍညော၊ အရှင်အညာသိကောဏ္ဍညသည်။ သုစိရသေဝ၊ အလွန် (တရယ် နှစ်နှစ်) ကြာမှသာလျှင်။ ယေန၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ။ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၎။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတော်တို့၌။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ နိပတိတ္မာ၊ ပျပ်ဝပ်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒါနိ၊ ခြေတော်တို့ကို။ မုခေန စ၊ ခံတွင်းဖြင့်လည်း။ ပရိစုမ္ဗတိ၊ ရုပ်၏။ ပါတိဟိ စ၊ လက်တို့ဖြင့်လည်း။ ပရိသမ္ဗာဟတိ၊ ဆုတ်နယ်၏။ နာမဓေ၊ အမည်ကိုလည်း။ "ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ ထပည်တော်သည်။ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညပါတည်း။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ကောဏ္ဍညောတိ၊ ကောဏ္ဍညပါတည်း" ဟု၍။ သာဝေတိ၊ လျှောက်ကြားစေ၏။ (အထ ခေါ မှ ဘဂဝါ အဝေါ စ အတိ ပေ။ မြန်။) အထ ခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ ဝဂ္ဂီသော၊ အရှင်ဝဂ္ဂီသသည်။ အာယသ္မန္တံ အညာသိကောဏ္ဍညံ၊ အရှင်အညာသိကောဏ္ဍညကို။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ ကျက်မှောက်၌—

"ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညမည်သော။ သော ထေရော၊ ထိုထေရ်သည်။ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်ကို အတုလိုက်၍ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိတော်မူ၏။ တိပ္ပနိဂ္ဂဟော၊ ထက်သန်သော ဝီရိယရှိတော်မူ၏။ သုခေါ်ဟာရုနံ၊ ချမ်းသာစွာနေကြောင်း ရှာနံ့သမာ ပတ်တို့ကို။ လာဘီ၊ ရတော်မူလေ့ရှိ၏။ ဝိဝေကာနံ၊ သုံးပါးသော ဝိဝေကတို့ကို။ အဘိဏှ သော၊ မပြတ်။ ထာ၊ ၏။

၁။ ဒသဒ္ဓါနန္တိ ပဌမံ။ ဒသဒ္ဓါနန္တိ ဒသန္နံ ဥာဏာနံ။ ဌ။ ဒသ အဒ္ဓါနံ ဟု ပဘေဒေ။ ထပယ်တို့၏ထက်ဝက်တို့အား ဟု သဒ္ဒတ္ထပေ။ ထပယ်တို့၏ ထက်ဝက်ဟူသည် ငါးယောက်ပင် ဖြစ်သောကြောင့် ပဌမံ ဟု ဋ္ဌာဝုင်ဆိုသည်။ ထိုကြောင့် ပဌမတို့ ၅-ယောက်တို့အားဟု သာဝတ္ထပေးတိုက်သည်။

သတ္တုသာသနကာရိနာ၊ မြတ်စွာဘုရားဆုံးမတော်မူတိုင်း ပြုကျင့်လေ့ရှိတော်မူသော။ သာဝကေန၊ တပည့်သည်။ ယံ၊ အကြင်လောကုတ္တရာတရားသို့။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်ထိုက်ရထိုက်၏။ အပ္ပမတ္တေန၊ မမေ့မလျော့သည်ပြစ်၍။ သိက္ခတော၊ ကျင့်သော။ အဿ၊ ထိုကောလုံးညမထေရ်သည်။ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ၊ ထိုလောကုတ္တရာတရားသို့။ အနုပ္ပတ္တံ၊ အစဉ်ရောက်တော်မူအပ်ပြီ။

မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိတော်မူသော။ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ စေတောပရိယာယကောဝိဒေါ၊ စေတောပရိယအဘိညာဉ်၌ လိမ္မာသော။ ဗုဒ္ဓဒါယာဒေါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အမွေကိုခံယူတော်မူသော။ ကောဏ္ဍညော၊ အရှင်ကောဏ္ဍညမထေရ်သည်။ သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ဝန္ဒိတိ၊ ဦးခိုးပါ၏"ဟူကုန်သော။ သာရမ္ပါဟိ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဘိတ္ထဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။

၁၀-မောဂ္ဂလ္လာနသုတ်

ဥဿ။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဂုဿကိလိပသေ၊ ဂုဿကိလိထောင်နံပါး၌။ ကာဠသိလာယံ၊ ညိုသောကျောက်ဖျာ၌။ ဗဟုတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သမ္ဗဟုပေတေ၊ အရဟန္တာမျိုးဟူ၏၊ ရဟန္တာချည်းသာလျှင်ပြစ်ကုန်သော။ ပဋ္ဌမတ္ထေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်သည်။ စေဘသာ၊ မိခိုစိတ်ဖြင့်။ ဘေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဝိပ္ပမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီးသည်ကို။ နိရုပဓိ၊ (ကိလေသာ,အဘိသင်္ခရ,ကာမဟူသော) ဥပဓိမရှိသည်ကို။ သမနုနော သတိ၊ ဆင်ခြင်သောအားဖြင့်ရှာဖိုး၏။

(အထ ခေါ မ ဘဂဝါ အဝေါစ အသိ ပေးပြီ။) အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာဝဂ်ီသော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ကို။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ ၌—

"တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ မဗ္ဗဟာသိနော၊ မစ္စုမာရ်ကိုစွန့်လွှဲကုန်သော။ သာဝကာ၊ တပည့် ရဟန္တာငါးရာတို့သည်။ နဂဿ၊ ဂုဿကိလိတောင်၏။ ပဿေ၊ နံပါး၌။ အာသီနံ၊ လိတင်းသုံးနေတော်မူသော။ (ဆန်းကြောင့်ဒီဃ။) ဗုဒ္ဓဿ၊ ဝဠုဆင်းရဲ၏။ ပါရဂူ၊ ကမ်းတဖက်သို့ရောက်တော်မူသော။ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပယိရုပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။

မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော။ မောဂ္ဂလ္လာနော၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်သည်။ နေသံ၊ ထိုရဟန္တာပရိုရ်တို့၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဝိပ္ပမုတ္တံ၊ ကိလေသာမှလွတ်ပြီးသည်ကို။ နိရုပဓိ၊ ဥပဓိမရှိသည်ကို။ သမနုနော၊ ရှာမိုးသည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုရဟန္တာပရိုရ်တို့ကို။ စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ အနုပရိယေတိ၊ ဝိုင်းခြာ၏သိ၏[1]။

၁။ စေတသာတိ အတ္ထနော စေတောပရိယဉာဏေန ဟုသော တေဟိ ဂါထာ၂-၇-၁ နှင့် အညီ စေတသာ အရ စေတောပရိယဉာဏ်နှင့် ဟုဉ်သောစိတ်ကိုယူ။ အနုပရိယတိတိ အနုဂ္ဂမေန ပရိစ္ဆိန္နတိယုဇ္ဇင်း ၌ ဇွင့်သော ကြောင့် "အစဉ်အားဖြင့် ဝိုင်းခြာ၏"ဟု၍သော်လည်းပေး။

ဧကံ၊ ဤသို့။ သမ္ဘဝ်သမ္ဘန်း၊ အလုံးစုံသောအင်္ဂါကြီးငယ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဒုက္ခသ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏။ ပါရဂူ၊ ကမ်းကဖက်သို့ရောက်ငတော်မူသော။ မုနိ ၊ ဗုဒ္ဓမုနိဖြစ်တော်မူသော။ အနေကာဝကာဝရသမ္ဘန်း၊ မျှားစွာကုန်သောကျေးငှားတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဂေါတမ်၊ ဂေါတမနွယ်ပွားဖွင့်တော်ဘုရားကို။ ယသိရပါသန္တိတိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏" ဟုကုန်သော။ သာရမ္ဘပါဟိ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဘိတ္ထဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။

၁၁-ဂဂ္ဂရာသုတ်

၂၁၉။ ကော်၊ သော။ သမယော်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စမ္ပာယံ၊ စမ္ပာပြည်၌။ ဂဂ္ဂရာယပေါက္ခရဏိ-ယာ၊ ဂဂ္ဂရာရေကန်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ မဟတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ ပဉ္စမတ္တေဟိ၊ ငါးရာ့အတိုင်းအရည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုသတေဟိ စ၊ ရဟန်းအရာတို့နှင့်ရင်း။ သတ္တဟိဥပါသကသတေဟိ စ၊ ခုနစ်ရာသော ဥပါသကာ(ဗုဒ္ဓဘာသာ)ကျင်းတို့နှင့်ရင်း။ သတ္တဟိ ဥပါသိ-ကာသတေဟိ စ၊ ခုနစ်ရာသော ဥပါသိကာမိန်းမတို့နှင့်ရင်း။ အနေကေဟိ၊ မျှားစွာကုန်သော။ ဒေဝတာသတသဟဿေဟိ စ၊ အထောင်သောနတ်တို့နှင့်ရင်း။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေ၊ ထိုနတ်လူတို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝဏ္ဏေန္တေ၊ အဆင်းတော်ဖြင့်ရင်း။ ယာသသာ၊ အခြံအရံဖြင့်ရင်း။ အတိရောစတိ၊ သာလွန်၍ တင့်တယ်တော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာဝဂ်-သဿ၊ ၏။ "အယံ ခေါ ဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ပ။ အတိရောစတိ၊ သာလွန်၍တင့်တယ်တော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သမ္မုခါ၊ ၌။ သာရမ္ဘပါယ၊ လျှောက်ပတ်သော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဘိတ္ထဝေယ္ယံ၊ ချီးမွမ်းရမ္မကား။ ယံနူနာဟံ၊ ကောင်းလေစု" ဟူသောတော်၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (အထ ဒေါ မှ ဘဂဝါ အဝေါစ အထိပေးပြီ။) အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာဝဂ်ီသော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သမ္မုခါ၊ ၌—

"ဝိဂတဝလာဟကေ၊ ကင်းသောတိမ်တိုက်ရှိသော။ နဘေ၊ ကောင်းကင်၌။ စန္ဒေ၊ လမင်းသည်။ ဝိရောစတိယထာ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့ရင်း။ ဝိဂတမလော၊ ကင်းသော အညစ်အကြေးရှိသော။ သာဒုမာ၊ နေမင်းသည်။ ဝိရောစတိဧဝ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့ရင်း။ ဝေမ္မိ၊ ဤအတူလည်း။ အဂ်ီရသ၊ ကိုယ်တော်မှုပ္ပြီးပ္ပြီးမျက်ထူက်သောရောင်ခြည်ထော်ရှိတော်မူသော။ မဟာမုနိ၊ မုနိတကာတို့ထက်ပြတ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား။ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ယာသသာ၊ အခြံအရံဖြင့်။ သမ္ဘလောကံ၊ အလုံးစုံသောသတ္တလောကကို။ အတိရောစတိတိ၊ သာလွန်၍တင့်တယ်တော်မူ၏" ဟုသော။ သာရမ္ဘပါယ၊ လျှောက်ပတ်သော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဘိတ္ထဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။

၁၂-ဝဂ်ီသုတ်

၂၂၀။ (ဧကံ သမယံ။ပ။ အာရုမေ ပေးပြီ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ဝဂ်ီသော၊ သည်။ အစိရ အဇ္ဇဟပ္ပတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၍ မကြာမြင့်မီ ။ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို။ ပဋိသံဝေဒီ၊ ခံစားလျက်။ ထာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌—

၁။ အစိရအရဟတ္တပ္ပတ္တော နောက်၌ ဟုတ္တာ သို့မဟုတ် ဟောတိပါသင့်သည် မထင်၊ ပါဠိတော်ရတ္တိယဝါကျ မျာ၌ ဤသို့သော အရာတယ် ဟုတ္တာ ဟောတိ ရှိ မရှိ ရှာလေသင့်၏ ဤ၌ ဟုတ္တာ ရှိနေ၏။

"(မယ်၊ ငါတို့သည်။) ပုဇ္ဇေ၊ ရှေးဦး။ ဂါမာ၊ တရွာမှ။ ဂါမံ၊ တရွာသို့။ ပုရာ၊ တမြို့မှ။ ပုရံ၊ တမြို့သို့။ ကာဝေယျမတ္တာ၊ ပညာရှိ၏ ဥစ္စာပြစ်သော ကဗျာပွဲခြင်းမျှင့် ဟစ်မူး ကုန်သည်ပြစ်၍။ ဝိစရိမှ၊ လှည့်လည်ခဲ့ကုန်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား ကို။ အဒ္ဒသသမ၊ မျက်တွေ့ရကုန်ပြီ။ နေ၊ ငါတို့၏။ သဒ္ဓါ၊ ကြည်ညိုခြင်းသဒ္ဓါတရား သည်။ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပြီ။

သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ခန္ဓာယတန ဓာတုယော၊ ခန္ဓာအာယတနဓာတ်ဘို့ကို။ (ပဂၢာသေန္ဒြော၊ ပြုတော်မူလျက်။) မေ၊ ငါ့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။အဟံ၊ ငါသည်။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ သုတ္တာန၊ ကြားနာရ၍။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိ ံ၊ ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီ။

ယော၊ အကြင်ရဟန်း, ရဟန်းမတို့သည်။ နိယာမဂတဒဿာ၊ သမ္မတ္တနိယာမသို့ရောက် ကုန် သမ္မတ္တနိယာမကို သိမြင်ကုန်၏။ (ဖိုလ်သို့ရောက်၍ မင်္ဂဏ်ရကုန်၏ဟူလို။) ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော။ တေသံ ဘိက္ခူနဉ္စ၊ ထိုရဟန်းတို့၏ရင်း။ ဟာသံ ဘိက္ခုနီနဉ္စ၊ ထိုရဟန်း မတို့၏ရင်း။ အတ္ထာယ၊ ကျိုးငှါ။ ပုန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိ ံ၊ အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ် သမ္မညုတညာဏ်ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အဒ္ဓဂမာ၊ ရတော်မူလေပြီ။

ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်သို့။ မယ၊ ငါ၏။ (အာဂတံ၊ လာခြင်းသည်ကား။) မေ၊ ငါ၏။ သုဘဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းသည်။ အာသိဝတ၊ ဖြစ်ပြီတကား။ ပိသော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့သို့။ အနုပ္ပတ္တာ၊ အရှင် ရောက်အပ်ကုန်ပြီ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို။ ကတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီ။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘဝနေပုံးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို။ ဝိသောဓိတံ၊ သုတ်သင်အပ်ပြီ။ တေဝိဇ္ဇော၊ သုံးပါး သော ဝိဇ္ဇာရှိသည်။ ဣဒ္ဓိပဋိဟာရိယော၊ ဣဒ္ဓိဝိဓေအဘိညာဉ်သို့ရောက်သည်။ စေတောပရိယ-ဉာဏဝိဒေါ၊ စေတောပရိယအဘိညာဉ်ကို လိမ္မာသည်။ အမိုတိ၊ ဖြစ်၏"ဟုကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ထို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

ဝဂ်သသံယုတ္တံ၊ ဝဂ်သသံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

ထဝ၊ ထိုဝဂ်သသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

နိက္ခန္တံ၊ နိက္ခန္တသုတ်။ အရတိစေဝ၊ အရတိသုတ်။ ပေသလာအတိ မညနာ၊ ပေသလာ-အတိမညမာနသုတ်။ အာနန္ဒေန၊ အာနန္ဒသုတ်နှင့်တကွ။ သုဘာသိတာ၊ သုဘာသိတ-သုတ်။သာရိပုတ္တပဝါရဏာ၊သာရိပုတ္တသုတ်-ပဝါရဏာသုတ်။ ပရောသယာဝကောဇ္ဇညော၊ ပရောသယာဝသုတ်-ကောဇ္ဇညသုတ်။ မောဂ္ဂလ္လာနေန၊ မောဂ္ဂလ္လာနသုတ်နှင့်တကွ။ဂဠုရာ၊ ဂဠုရာသုတ်။ ဝဂ်ဏေန၊ ဝဂ်ဏသုတ်နှင့်။ ဘဟ၊ တကွ။ ဒ္ဝါဒသ၊ တဆယ့်နှစ်သုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၉—ဝနသံယုတ်

၁-ဝိဝေကသုတ်

[1] ၂၂၁။ (ဧवं မေ သုတံ ပေးမြဲ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ အခါ၌။ အညတရော၊ တပါး သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိ တခုသော။ ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဒိဝါဝိဟာရဂတော၊ နေ့သန့်ရာအရပ်သို့ ကပ်ရောက်လျက်။ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဂေဟနိဿိတေ၊ အိမ်၌ မှီကုန်သော။ ဝိတက္ကေ၊ ကာမဝိတက်တို့ကို။ ဝိတက္ကေတိ၊ ကြံစည်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ တသ္မိံ ဝနသဏ္ဍေ၊ ထိုတောအုပ်၌။ အဓိဝတ္ထာ၊ စိုးအုပ်၍နေသော။ ယာဒေဝတာ၊ အကြင်နတ်သားသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။) ဘဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းကို။ အနုကမ္ပိကာ၊ အစဉ်သနားစောင့်ရှောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးစီးပွါးကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သံဝေဇေတုကာမာ၊ ထိတ်လန့်စေလိုသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ ကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို—

"(ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။) ဝိဝေကကာမော၊ သုံးပါးသော ဝိဝေကတို့ကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝန်၊ တောသို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ဧတ၊ သင်၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဂေါစရဂ္ဂဟဏမှအပ ဖြစ်သော အာရုံတို့၌။ နိဗ္ဗုရတိ၊ ဖြစ်၏[1]။ ဧနော၊ လူဖြစ်သော အရှင်ရဟန်းသည်။ ဧနသ္မိံ၊ မိမိမှထပါးသောလူ၌[2]။ ဆန္ဒံ၊ တပ်မက်ခြင်းဆန္ဒရာဂကို။ ဝိနယဿု၊ ပယ်ဖျောက်လော့။ ဘဘော၊ ကြောင့်။ (တုံ၊ အရှင်ဘုရားသည်)။ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသောရာဂ ရှိသည်ဖြင့်၍။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသူသည်။ ဟောဟိသိ၊ ဖြစ်ရလတ္တံ့။

အရတိ၊ သာသနာတော်၌ မမွေ့လျော်ခြင်းကို။ ပဇဟာသိ၊ ပယ်စွန့်လော့။ သတော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဘဝါသိ၊ ဖြစ်လော့။ သတ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော။ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ သာရယာမသေ၊ ကိလေသာမျောက်ရန် အောက်မေ့စေပါကုန်၏။ (တနည်း သတ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ (ကိလေသာပယ်ကြောင်း ဘုရားကို။) တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ သာရယာမ၊ အောက်မေ့စေပါကုန်၏။) ဟိ၊ မှန်၏။ ပါတာလရဇော၊ တည်ရာမရှိသော ဗလဝါမုခဝဋဝတည်းဟူသော ကိလေသာမြူသည်။ ဒုက္ခရော၊ ဆင်းရဲသမျှင့် ကူးခတ်အပ်သော အရာတည်း။ (ကူးမြောက်နိုင်ခဲသည် ဟူလို။) တံ၊ သင့်ကို။ ကာမရဇော၊ ကာမရာဂတည်းဟူသော မြူသည်။ မာအဝဟာရိ၊ အပါယ်သို့မဆောင်စေလင့်။

၁။ နိဗ္ဗုရတိ ဗဟိဒ္ဓါတိ ဗာဟိရဂုဏေသု ပုထုဇ္ဇာရမ္မဏေသု စရတိ။ ဗာဟိရေသူတိ ဂေါစရဂ္ဂဟဏတော ဗဟိ ဘူတေသု။ ပုထုဇ္ဇာရမ္မဏေသူတိ ရူပါဒိနာနာရမ္မဏေသု။ စရတီတိ ပဝတ္တတိ။

၂။ ဧနော ဧနသ္မိန္တိ တုံ ဧနော အညသ္မိံ ဧနေ ဆန္ဒရာဂံ ဝိနယဿု။ ဧနော တိ တုံ အတ္တနော ကိလေ-သေယိ ဧနနတော ဝိသုံ ဘေတော တာဒိသေ ဝေ အညသ္မိံ ဧနေ ဟုမ် အယောနိသောမနသိကာရဝသေန ပဝတ္တမာနံ ဆန္ဒရာဂံ ဝိနယဿု ဝိနောဒယိ၊ ဌိ။ အတ္တနော ကိလေသေ ဧနေတိ ဧနောဟတ္ထိ။

ပံသုကူဋ္ဌိတော၊ မြေမှုံ့ကပ်သော။ သကုဏော၊ ငှက်သည်။ သီတံ ရင်း၊ ကိုယ်ခွံကပ်သောမြှုကို။ ဝိဓုနံ၊ ခါတွက်လျက်။ ပါတယတိယထာ၊ ကျစေသကဲ့သို့။ ဧवं၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပဓာနဝါ၊ ဝီရိယရှိသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သီတံ ရင်း၊ ကိုယ်ခွံကပ်စသော မြှုကို။ ဝိဓုနံ ပါယသိတိ၊ ခါတွက်လျက်ကျစေ၏" ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဗျာဘာသိ၊ ပြီ။

အထ ဓေါ၊ ခွဲ။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ တာယ ဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သားသည်။ သံဝေဇိတော၊ ထိတ်လန့်စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့။ အာပါဒိ၊ ရောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၂-ဥပဓိဝနရုတ်

၂၂၂။ (ကော် သမယံ မှ စ၍ တေနုပသက်မိတိုင်အောင် ဝိဝေကသုတ်နှင့်တူပြီ။) သာဒေ၀တာ၊ သည်။ပ။ ဥပသက်မိတ္မာ၊ ၍။ တं ဘိက္ခုံ၊ ထိုရဟန်းကို—

"ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဥဒ္ဓေဟိ၊ ထလော့။ ကိं၊ အဘယ်ကြောင့်။ သေသိ၊ အိပ်နေဘိ သနည်း။ တေ၊ သင်၏။ သုပ်တေန၊ အိပ်ခြင်းဖြင့်။ ကော အတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုးဖြစ် ပါသနည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ သလ္လဝိဒ္ဓဿ၊ ထဏှာဘာဏ်းဟူသော မြှားဖြင့် ဖောက်ထွင်းအပ် သည်ဖြစ်၍။ ရတ္တိတော၊ ဖောက်ပြန်သော[1]။ အာတုရဿ၊ ကိလေသာနာဖြင့် နာကျင်သူ၏။ နိဒ္ဒါ၊ အိပ်ခြင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ရတိ၊ ရှိအံ့နည်း။

ယာယ သဒ္ဓါယ၊ အကြင်ကြည်ညိုခြင်းဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။ ထမေဝ သဒ္ဓံ၊ ထိုယုံကြည်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ တုံ၊ သင်သည်။ ပြူ။ဟေဟိ၊ ပွါးစေလော့။ နိဒ္ဒါယ၊ အိပ်ခြင်း၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ မာဂမိတိ၊ မလိုက်လင့်" ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဗျာဘာသိ၊ ပြီ။

ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ အဓုဝါ၊ မတည်တံ့ကုန်။ ယေသု၊ ယင်း ကာမဂုဏ်တို့၌။ မနော၀၊ ပညာနည်းသောသူသည်သာလျှင်။ မုစ္ဆိတော၊ တွေ့ဝေ၏။ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့၌။ မုဠှံ၊ (စွဲလန်းခြင်းမှ) လွတ်ပြီးသော[2]။ အသိတံ၊ တဏှာဖိဋ္ဌိတို့ဖြင့် ခန္ဓာကိုမမှီသော။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သူကို။ (ဒီဝါ သောဃံ၊ နေ့၌ အိပ်ခြင်းသည်။) ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တပေ၊ နှိပ်စက်နိုင်အံ့နည်း။

ဆန္ဒရာဂဿ၊ ဆန္ဒရာဂကို။ ဝိနယာ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းကြောင့်။ အဝိဇ္ဇာ သမတိက္ကမာ၊ အဝိဇ္ဇာကို လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ တံ ဉာဏံ၊ ထိုစတုသစ္စဉာဏ်သည်။ ပရမောဒါနံ၊ အစင်ကြယ်ဆုံးဖြစ်၏။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ထိုဉာဏ်ရှင်ရဟန်းကို။ (ဒီဝါ သောဃံ၊ နေ့၌အိပ်ခြင်းသည်။) ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တပေ၊ နှိပ်စက်နိုင်အံ့နည်း။

၁။ ရတ္တိတောတိ လဇ္ဇီယမာနဿ ဟု ဋ-၌ ကမ္မရှေ့ဝင့်၏။ ဣတ္ထိပုဗ္ဗနှင့်စပ်၍ ကတ္တုရှေ့ ကမ္မရှေ့ ကမ္မကတ္တုရှေ့ ၃-မျိုးလုံး ဖြစ်နိုင်ပုံကို ဝိဘင်းမူလဋီကာ နှာ ၅-၌။

၂။ သမ္ဘတ္တမုတ္တော အသိတော၊ သံ-၁။ သမ္ဘတ္တမုတ္တောတိ သတ္ဘေသု ရဂေဒီသု မုတ္တော၊ ဘံ ၌။ ဘီသုပဒေသော သုတ် စာပိုဒ် (၁၆၉)နှင့်ဆက်ဆီ ခန္ဓေသု မုတ္တံ ဟု သမ်ပူအတိုင်း ပေးလိုက်သည်။

အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကို။ ဝိဇ္ဇာယ၊ စတုတ္ထမဂ်ာဏ် ဝိဇ္ဇာပြင့်။ ဆေတ္တာ၊ ပြတ်၍။ အာသဝါနံ၊ အာသဝတရားတို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အသောကာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော။ အနုပါယာသာ၊ ပူပန်းခြင်းမရှိသော။ ပဗ္ဗတိတ၊ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သူကို။ (ဒီဝါ သောပွဲ၊ နေ့၌ အိပ်ခြင်းသည်။) ကသ္ဟာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တပေ၊ နှိပ်စက်နိုင်အံ့နည်း။

အာရဒ္ဓဝီရိယံ၊ အားထုတ်ဖမ်းဆီသော ဝီရိယရှိသော။ ပဟိတတ္တံ၊ နှိမ့်ချာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသော။ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ဒဠှပရက္ကမံ၊ မြဲမြဲန်သော လုံ့လရှိသော။ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို။ အဘိဝဏ္ဏံ၊ လိုလားတောင်းတသော။ ပဗ္ဗတိတ၊ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သူကို။ (ဒီဝါ သောပွဲ၊ နေ့အိပ်ခြင်းသည်။) ကသ္ဟာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တပေ၊ နှိပ်စက်နိုင်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရဟန်းက ပြောဆိုရ၏။

၃-ကဿပဂေါတ္တ သုတ်

၂၂၃။ (ကေ သမယံ။ပ။ ဝေသာလျေ ပေးပြီ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဘုံ။ အာယသ္မာ ကဿပဂေါတ္တော၊ အရှင်ကဿပဂေါတ္တသည်။ ဒီဝါဝိဟာရဂတော၊ နေသန့်ထုအရပ်သို့ ကပ်လျက်။ အညတရံ၊ တခယောက်သော။ စေတံ၊ စေတမည်သော သားမုဆိုးကို။ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမ၏။ အထ ခေါ၊ ဘုံ။ တတော် နေသလ္လေ၊ ဘုံ။ပ။ သာဓုဝတော၊ သည်။ပ။ ဥပသက်မိတော၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ ကဿပဂေါတ္တံ၊ ကို—

"ဂိရိဒုဂ္ဂစရံ၊ တောင်မြောင်ချောက်ကြားဌ သုံးလေသော။ အပ္ပပညံ၊ ပညာမရှိသော။ အခေလသံ၊ အခကြောင်းခြင်းထုကို သိတတ်သောစိတ်မရှိသော။ စေတံ၊ စေတမည်သော သားမုဆိုးကို။ အဟာသေ၊ အခါမဟုတ်သည်၌။ ဩဝဒ၊ ဆုံးမသော၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ မဒ္ဒနော၊ နံ့အ ညှစ်ရွင်းသူကဲ့သို့။ မံ၊ ငါ၏ညွှတ်၌။ ပဋိဘာသိ၊ ထင်လှာ၏။

မေဘိုး၊ တရားကို။ ဘညမာနဘိုး၊ ပေါကပ်သည်ရှိသော်။ သုဏာတိ၊ ကြားကား ကြား၏။ နဲ ဝိဇာနာတိ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုကား မသိ။ အာဝေသေ ဝေဒယတိ၊ ကြည့်ကား ကြည့်၏။ နဲ ပဿတိ၊ အခကြောင်းကိုကား မမြင်။ ဗာဓေသာ၊ မုဆိုးမိုက်သည်။ အတ္ထံ၊ ထို တရား၏ အနက်ကို။ နဲ ဗုဇ္ဈတိ၊ မသိ။

ကဿပ၊ ကဿပ။(ထို၊ သင်သည်။) ဒဿပဒ္ဓောဝေ၊ လက်ဝယ်ချောင်းတို့၌ ဆယ်ပွင့်သော တန်ခိုးမီးတို့ကို။ ဘဝေပိ ဝေရယိဿသိ၊ အကယ်၍ ညှိုတွန်းစေကာမူ။ (သော၊ ထို မုဆိုးသည်။) ရူပါနိ၊ ထွန်းလင်းကြောင်းသဘောတို့ကို။ နေဝ ဒက္ခတိ၊ မမြင်နိုင်။ ဟိ၊ အခကြောင်းကား။ အဿ၊ ထိုမုဆိုး၏။ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်။ နဲ ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ"ဟု ကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ ကဗျာဖြင့်။ ဩဝဒတိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ။ ပ။ သ်ဝေဂမာပါဒိတိ ပေးပြီ။)

၁။ ရှေးနိဿဂ သိပ္ပိဠိမှု ဝေဿန္တရဇာတ် ၄ နှာ ၃၀-တို့၌ စောဟု ရှိသည်။ ဤသဘင်မှ၌ကား ဆောဟုရှိသည်။

၄-သမ္မာဟုလသုတ်

[1] ၂၂၄။ (ဧကံ သမယံ။ပ။ ဝနသဏ္ဍေ ပေါ်ပြီ။) အထ ခေါ၊ ဌ။ တောဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဝဿံ-ဝုဋ္ဌာ၊ဝါကျွတ်ကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ တေမာသမ္ဘယေန၊ သုံးလလွန်ရာအခါ၌။ စာရိကံ၊ဒေသစာရီလှည့်လည်ခြင်းငှါ။ ဟဏ္ဍာမိ" သု၊ ဖဲသွားကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ တသ္မိံ ဝနသဏ္ဍေ၊ တိုတောရောပ်၌။ အဓိဝတ္ထာ၊ စိုးအုပ်နေသော။ ယာဒေဝတာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဧ။ သာဒေဝတာ၊ သည်။) တောဘိက္ခူ၊ တို့ရဟန်းတို့ကို။ အပသာနေ၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဒေဝမာနာ၊ ငိုကြွေး မည်တမ်းလျက်။ တာယံ ဝေလာယံ၊ တို့အချိန်၌—

"ဗဟုဏေ၊ မျှားစွာကုန်သော။ ဝိဝိတ္ထေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ကုန်သော။ အာသနေ၊ နေရာတို့ကို။ ဒိသ္သာန၊ မြင်ရသောကြောင့်။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ မေ၊ ငါ၏စိတ်၌။ အရတိ ဝိယ၊ မမွေ့လျော်သကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ စိတ္တ,ကထာ၊ ဆန်းကြယ်သော တရားစကားရှိကုန်သော။ ဗဟုဿုတာ၊ မျှားသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သော။ တေ ဗ္ဟမေ ဂေါတမသာ-ဝကာ၊ တို့အရှင်ဂေါတမ တပည့်တို့သည်။ ကေ၊ အဘယ်အရပ်သို့"။ ဂတာတိ၊ ကြွသွားကုန်သနည်း" ဟူသော။ ဗ္ဟမ် ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ဝေ၊ ဣတိ။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော်။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ တံ ဒေဝတံ၊ တို့(ဝိုနေသော) နတ်သားကို —

"ကေန္ဒိယာ၊ အချို့သောရဟန်းတို့သည်[2]။ မာဂဓ၊ မဂဓတိုင်းသို့။ ဂတာ၊ ကြွသွားကုန်ပြီ။ ကေန္ဒိယာ၊ အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ကောသလ၊ ကောသလတိုင်းသို့။ ဂတာ၊ ကြွသွားကုန်ပြီ။ ကေန္ဒိယာ၊ အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝဇ္ဇီဘူမိ-ယာ၊ ဝဇ္ဇီတိုင်းသို့ သွားကုန်ပြီ[3]။ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့သည်။ မဂါဓိယာ၊ သားသမင်တို့ကဲ့သို့။ အသဂ်စာရိနော၊ ကပ်ငြိခြင်းမရှိ လှည့်လည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနိကေတာ၊ အပြုနေရာအိမ်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိယာရန္တိ၊ နေကုန်၏" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ပစ္စာဘာသိ၊ တုံ့ပြန်ပြောဆိုပြီ။

၅-အာနန္ဒသုတ်

[1] ၂၂၅။ (ဧကံ သမယံ။ပ။ ဝနသဏ္ဍေ။ ပေါ်ပြီ။) ဘေန ခေါ ပန ဘဂဝေန၊ ဌ။ အာယသ္မာ-အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ အတိဝေလံ၊ အချိန်လွန်အောင်။ ဂိဟ်သဉ္ဇာတ္တိပဟုလော၊ လူတို့၌သိစေခြင်းများသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အထ ခေါ၊ ဌ။ သာဒေဝတာ၊ သည်။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊၍။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ[1] ကို—

"ဂေါတမ၊ ဂေါတမနွယ်ဖွား အရှင်ဘုရားအာနန္ဒာ။ ရုက္ခမူလဂဟနံ၊ သစ်ပင်ရင်း တောချုံသို့။ ပသက္ကိယ၊ ဝင်ရောက်၍။ (ပသက္ကိယာတိ ပဝိသိတ္တာ၊ ဌ။ ပသက္ကိယာတိ

၁။ ကေဝ မေတိ ကဟံ ဗ္ဟမေ ဌ။ ကေဝ မေတိ ကိ" ဗ္ဟမေ ဌ။ ကေဝမေ ကေဝ္ဗမေဟု ပုစ္ဆိပြတ်။ ကောဌ် ဥပမေယျာဂတ္ထ၌ ပစ္စတ္တဝိဘတ်သက်၊ ဌ-ဌိ၌ကား ကောဏ် ဝိဘတ္တိတ္ထအရင့်ပျော်ဘာ။

၂။ ကေဒေ့ယေ ကေဒ့ကာဟု ပြု က ကို ယ ပြုလျှင် ကေဒ့ယာ ဖြစ်၏။

၃။ ဝဇ္ဇီဘူမိ" ဂတာ ဝဇ္ဇီဘူမိကာဟု ပြု က ကို ယ ပြုလျှင် ဝဇ္ဇီဘူမိယာ ဖြစ်၏။

ဥပသက္ကိုတွေ ဂန္ဓာဝါရှိ။) နိုဗ္ဗာန်၊ နိုဗ္ဗာန်ကို။ ဟဒယသွဲ့၊ စိတ်နှလုံးမှ။ ဩပ်ယာ၊ ကည့်သင့်း ရှိ။ရှေ့ယာ၊ ရှေ့ဘက်ဝင်စားနေပါလော့။ မာပမာဒေါ၊ မမေ့လျော့ပါလင့်။ တေ၊ သင်၏။ ဗိဇ္ဇမိဇ္ဇကာ၊ လူတို့နှင့် ဗဒ္ဓစ်ဗဒ္ဓစ်ပြောဆိုနေခြင်းသည်။ ကိ"ကရိဿတိ"တိ၊ အဘယ်ပြုဘုံ နည်း" ဟူသော။ ဂါထာယား ဖြင့်။ အဋ္ဌာဘာသီ၊ ပြီ။ (အထ ခေါ် စသည်ပေးမြဲ။)

၆-အနုရုဒ္ဓသုတ်

၂၂၆။ (ကော် သမယ်။ပ။ ဝေသာလျှော ပေးမြဲ။) အထ ခေါ်၊ ၌။ အညတရာ၊ သော။ တာဝ-တိ"သကာယိကာ၊ တာဝတိ"သာ၌ နေသော။ အာယာသွတောအနုရုဒ္ဓသာ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏။ ပုရာ-ဏဒုတိယိကာ၊ ပဏဒုးဖြစ်သူးသော။ ဇာလိနီနာမ၊ ဇာလိနီမည်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သွီးသည်။ ယေန၊ ၌။ အာယာသွာအနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ အာယာသွန္တံ အနုရုဒ္ဓံ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါကို—

"ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ တေ၊ သင်သည်။ ပုရေ၊ ရှေး၌။ ဝုသိတံ၊ နေဘူးပြီး သမ္ဘကာမသမိဒ္ဓိသု၊ အလိုးစုံသော ကာမဂုဏ်တို့နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ တာဝတိ"သေသု-ဒေဝေသု၊ တာဝတိ"သာနတ်တို့၌။ ဒေဝကညာဟိ၊ နတ်သွီးအပေါင်းတို့သည်။ ရက္ခ-တော၊ ရှေ့ဆုံးပြုထားအပ်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ သောဘသိ၊ တင့်တယ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဏိဓေဟိ၊ ထားပါလော့" ဟူသော။ ဂါထာယား ဖြင့်။ အဋ္ဌာဘာသီ၊ ပြီ။

ဒေဝကညာယော၊ နတ်သွီးတို့သည်။ ဒုဂ္ဂတာ၊ ပင်ပန်းအကျင့်အားဖြင့်မကောင်းသော အလားရှိကြကုန်၏။ သဂ္ဂါယသွို့၊ ခန္ဓာကိုယ်၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ (အကြောင်းရှစ်မျိုးတို့ဖြင့်။) တည်နေကြကုန်၏။ ဒေဝကညာဟိ၊ နတ်သွီးတို့သည်။ ပတ္ထိတာ၊ တောင့်တအပ်ကုန်သော။ တေ စာပိ သတ္ထာ၊ ထိုနတ်သားတို့သည်လည်း။ ဒုဂ္ဂတာ၊ ပင်ပန်းအကျင့်အားဖြင့်မကောင်း သောအလားရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့အရှင်အနုရုဒ္ဓါက မိန့်တော်မူပြီ။

ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ယာဝဘိန်၊ မျှားသောအခြံအရံရှိကုန်သော။ တိဒသာနံ၊ တာဝတိ"သာနတ်ပြည်၌ နေကုန်သော။ နရုဒေဝါနံ၊ နတ်သားတို့၏။ အာဝါသံ၊ နေရာ ဖြစ်သော။ နန္ဒနံ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကို။ နုပဘုဉ္ဇိ၊ မမြင်ကြကုန်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ နုပဘုဉ္ဇိ၊ မသိကြကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဇာလိနီနတ်သွီးကလျှောက်ပြု။

ဗာလေ၊ အမိုက်မ။ အနိစ္စာ။ပ။ သုခေါ်၊ သုခေါ်ဟူသော။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ယထာဝစော၊ အကြင်စကားသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုစကားကို။ တွံ၊ သင်သည်။ နု ဝိဇာနာသိ၊ မသိ။ (အနိစ္စာ သဗ္ဗသင်္ခါရာ ဂါထာ၏အနက်ကို ပရိနိဗ္ဗာနသုတ် စာပိုဒ် ၁၈-၌ရေးခဲ့ပြီ။)

ဇာလိနီ၊ ဇာလိနီ။ ဒေဝကာယသွို့၊ နတ်ပြည်၌။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပုနာဝါသော၊ တဖန်နေခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘေတိသံသာရော၊ ထိုထိုဘဝ၌ ဖြစ်ခြင်းတည်းဟူသော သံသရာသည်။ ဝိဏ္ဍိတော၊ ကုန်ခန်းပြီ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ တဖန်ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ အနုရုဒ္ဓါက မိန့်တော်မူ၏။

၃-နာဂဒတ္တသုတ်

၂၂၃။ (ကော် သမယ်။ပ။ ဝနသဏ္ဍေ ပေးမြဲ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ နာဂဒတ္တော၊ အရှင် နာဂဒတ္တသည်။ အတိကာလေန၊ အလွန်စောသောအချိန်၌။ ဂါမံ၊ ရွာတွင်း သို့။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ အတိဒိဝါ၊ အလွန်နေမြင့်သောအချိန်၌။ ပဋိက္ကမတိ၊ ဖဲခွါ ပြန်လာ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ပ။ သာဒေဝတာ၊ သည်။ပ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ နာဂဒတ္တံ၊ ကို—

"နာဂဒတ္တ၊ နာဂဒတ္တ။ (တုံ၊ သင်သည်။) ကာလေ၊ နံနက်စောစော၌။ ပဝိသ၊ ဝင်၍။ ဒိဝါစ၊ အလွန်နေမြင့်မှ။ အာဂန္တွာ၊ ပြန်လာ၍။ အတိဝေလစာရီ၊ အချိန်အခါကိုလွန်၍ လှည့်လည်လေ ရှိ၏။ ဂဟာဌေဟိ၊ လူတို့နှင့်။ သံသဋ္ဌော၊ ရောနှောမ်း။ သမာနသုခဒုက္ခော၊ တူသောချမ်းသာဆင်းရဲရှိ၏။

သုပ္ပဂဋ္ဌံ၊ အလွန်ကော်ထန်ကြမ်းတန်းသော။ ကုလေသု၊ မင်းစသောအမျိုးလေးမျိုးတို့ ၌။ ဝိနိဗဇ္ဈံ၊ ဖွဲ့-ရှက်စရဲလမ်းသော။ နာဂဒတ္တာ၊ နာဂဒတ္တကဲ့။ (အယံ၊ ငါသည်။) ဘာယာမိ၊ ကြောက်၏။ အန္ဓကဝ၊ အဆုံးကိုပြုတတ်သော။ ဗလဝတော၊ ခွန်အားကြီးသော။ မစ္စု-ရညော၊ သေမင်း၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ ဂတော ဥပေသိတိ၊ မကပ်ရောက်လင့်"ဟူကုန်သော။ ဂါထာယိ၊ တို့ဖြင့်။ အဘျာဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ် စသည်ပေးမြဲ။)

၄-ကုလဝရဏီသုတ်

၂၂၄။ (ကော် သမယ်။ပ။ ဝနသဏ္ဍေ ပေးမြဲ။) ဧတေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အညတရသ္မိံ၊ တခုသော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ အတိဝေလံ၊ အချိန်လွန်အောင်။ အဘျော-ဂါဠှပ္ပတ္တော၊ အလွန်သက်(အကျမ်း)ဝင်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ တသ္မိံ ဝနသဏ္ဍေ၊ ၌။ အဓိဝတ္ထော၊ သော။ ယာဒေဝတာ၊ အကြင်နတ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သည်။) တဿ ဘိက္ခုနော၊ ကို။ အနုကမ္ပိကာ၊ အစဉ်သနားလိုသည်ဖြစ်၍။ အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးစီးပွါးကိုလိုလားသည်ဖြစ်၍။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ သံဝေဇေတုကာမာ၊ ထိတ်လန့်စေလို၍။ တသ္မိံ ကုလေ၊ ထိုအမျိုး၌။ ယာကုလဝရဏီ၊ အကြင်ထိမ်ရှင်မသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တဿာ၊ ထိုထိမ်ရှင်မ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ အသွင်ကို။ အဘိနိမ္မိနိတ္မာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ယေန၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဧတေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို—

"နဒီတိရေသု၊ မြစ်ဆိပ် မြစ်ကမ်းတို့၌ဝင်း။ သဗ္ဗာသေ၊ အယန်းရှေ့ နှားနေထုအရေပ်၌ဝင်း။ သဘာသု၊ ရေပ်တို့၌ဝင်း။ ရထိယာသု စ၊ ခရီးထမ်းမတို့၌ဝင်း။ ဧနာ၊ လူတို့သည်။ သင်္ကမ္ဘ၊ ချုံးကုန်၍။ မဉ္ဇ၊ ငါ့ကိုဝင်း။ ဘဉ္ဇ၊ သင့်ကိုဝင်း။ (မဉ္ဇ ဘဉ္ဇ ကိမန္တရံ မနေ့နဲ့၊ သူတပြန်ကိုယ်တပြန် အကြောင်းမရှိ ပြောဆိုကုန်၏။) ကိမန္တရံ၊ အကြောင်းမရှိ။ မနေ့ဆဲတို့၊ ပြောဆိုကြကုန်၏"ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဘျာဘာသိ၊ ပြီ။

ဗဟူဟိ၊ များသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဟစ္ဘူဟာ၊ ဆန့်ကျင်ဖက် ဖြစ်ကုန်သော။ သဒ္ဒါ၊ စကားသံတို့ကို။ ဘဟဏိနာ၊ ရှုဟန်းသည်။ ခမိတဗ္ဗာ၊ သည်းခံထိုက်ကုန်၏။ ဧတေန၊ ထိုစကားကြောင့်။ ဝါ-ထိုရှုဟန်းသည်။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို။ မဂ္ဂကာမလာ။ နှ ဟောတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်ရာ။ ဧတေန၊ ထိုဆန့်ကျင်ဖက် စကားသံကြောင့်။ နှ ဟိ ကိလိဿတိ၊ မညစ်နွမ်းနိုင်သည်သာတည်း။

ယော စ၊ အကြောင်သူသည်ကား။ ဝနေ၊ တောဘ္ဏ်။ ဝါတမ်ကေါ် ယသ၊ သမင်ကျွဲကဲ့သို့။ သဒ္ဒပရိတ္တာသီ၊ ဆန်ကျင်ဖက်စကားသံမျှဖြင့် ထိတ်လန့်ပေ့ရှိ၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ လဟု-စိတ္တောတိ၊ လျင်မြန်ပေါ့ပါးသောစိတ် ရှိသူဟု၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ အဃ၊ ထိုသူ၏။ ဝတံ၊ အကျင့်သည်။ နု သမ္ဘဋေ၊ မပြည့်စုံ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရဟန်းက ပြောဆိုပြီ။

၉-ဝဇ္ဇီပုတ္တသုတ်

၂၂၉။ ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ဘ္ဏ်။ အညတရော၊ သော။ ဝဇ္ဇီပုတ္တကော၊ ဝဇ္ဇီတိုင်းဖွား ဝဇ္ဇီမင်းသားဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဘ္ဏ်။ အညတရသ္မိံ၊ သော။ ဝနသဏ္ဍေ၊ ဘ္ဏ်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဘ္ဏ်။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်ဘ္ဏ်။ ဝဇ္ဇီပုတ္တကော၊ ဝဇ္ဇီတိုင်းသားအပေါင်းသည်။ သမ္ဗဟုတ္တိစာရော၊ တည်ခ်ိပ်လုံးလှည့်လည်အပ်သောနက္ခတ်ပွဲ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ဘ္ဏ်။ ဘော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဘ္ဏ်။ တူရိယ တာဠိတ ဝါဒိတ နိဿိသသဒ္ဒံ၊ ဍိုက်ခေါ်တီးမှုတ်အပ်သော တူရိယာတို့၏ မြည်သံကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ပရိဝေဝမာနော၊ ငိုကြွေးလျက်။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌—

"ဝနသ္မိ"၊ တောဘ္ဏ်။ အပရိဒ္ဓံ၊ ရှုန့်ပစ်အပ်သော။ ဒါရုကံ ဣဝ၊ ထင်းချောင်းကဲ့သို့။ ကေကာ၊ တယောက်တီးတည်း ဖြစ်ကုန်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အရညေ၊ တောဘ္ဏ်။ ဝိဟရာမ၊ နေရကုန်၏။ တောဒိသိကာယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်ဘ္ဏ်။ အဝေယျာ၊ ငါတို့အောက်။ ပါပိယော၊ အလွန်ယုတ်ညံ့သောသူသည်။ ကော နာမတိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း" ဟုသော။ (သု အနက်မဲ့။) ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဘ္ဏ်။ တတ္ထ ဝနသဏ္ဍေ၊ ဘ္ဏ်။ အဓိဝတ္ထာ၊ သော။ ယာဝဒေဝတာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ သာဒေဝတာ၊ သည်။) တသ္မာ၊ ထိုရဟန်းကို။ အနုကမ္ပိကာ၊ ၍။ အတ္ထကာမာ၊ ၍။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဘံဝေဒေတုကာမာ၊ ထိတ်လန့်စေလိုသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ဘ္ဏ်။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ယေန၊ ဘ္ဏ်။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို—

"တုံ၊ သင်သည်။ ဝနသ္မိ"၊ တောဘ္ဏ်။ အပရိဒ္ဓံ၊ ရှုန့်ပစ်အပ်သော။ ဒါရုကံ ဣဝ၊ ထင်းချောင်းကဲ့သို့။ ကေကာဝ၊ တယောက်တီးတည်းသာလျှင်။ အရညေ၊ တောဘ္ဏ်။ ဝိဟရသိ၊ နေပါ၏။ သဠာဂါမိနံ၊ နတ်ရွာသို့ သွားကုန်သောသူတို့အား။ နေရယိကာ၊ ငရဲသားတို့သည်။ ပိဟယန္တိ ဝိယ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်သကဲ့သို့။ တသ္မာ တေ၊ ထိုသို့ထမယ်ဝက် တည်းနေသော သင့်အား။ ဗဟုကာ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ ပိဟယန္တိ တိ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏" ဟုသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ် စသည်ပေးပြီ။)

၁၀-သဗ္ဗာဃသုတ်

၂၃၀။ (ကော် သမယံ။ပ။ ဝနသဏ္ဍေ ပေးပြီ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဘ္ဏ်။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ (ယံ သုဒန္တိ နိပါတမတ္တံ။ဌ။) ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘ္ဏ်။ အတိဝေလံ၊ အချိန်လွန်အောင်။ သဗ္ဗောဃ ဗဟုလော၊ သရဗ္ဗာယ်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထို ရဟန်းသည်။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ အပ္ပေါသုဏ္ဏော၊ ပရိယတ်ဌ ကြောင့်ကြွ မရှိပဲ။ ဘုရားဘုရားတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်။ သဒ္ဓါသာယတိ၊ (ဇလသမာယတ် ချမ်းသာဖြင့်) အချိန်

ကုန်စေမိ[1]။ အယ ခေါ၊ ၌။ တသို့ ဝန်သလော့၊ ၌။ အဝိဇ္ဇာ၊ သော။ ယာဝေဝတာ၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။ သာဝေဝတာ၊ သည်။) တဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဧဝံ၊ (သရဏ္ဍာယ်အပ်သော) တရားကို။ အသုဏန္တို့၊ မကြားနာရသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို—

"ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုဝံ၊ သင်သည်။ ဧဝမ္ပဟါနိ၊ တရားအစုတို့ကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ နာဓိယသိ၊ မသရဏ္ဍာယ်သနည်း။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သံဝသန္တော၊ ပေါင်းဖော်သောသူသည်။ ဧဝံ၊တရားကို။ သုတ္တာန၊နာရသောကြောင့်။ ပသာဒံ၊စိတ်၏ကြည်လင်ခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ ပသံသံ၊ ချီးမွမ်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ လဘတိတိ၊ ရ၏" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဏ္ဍဘာ၃သိ၊ ပြီ။

ပုရေ၊ ရှေး၌။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက် ကာလပတ်လုံး။ ဝိရောဂေန၊ ထပ်ခြင်းကင်းကြောင်း အရဟတ္တမဂ်နှင့်။ သမာဂမိမှ၊ ပေါင်းဆုံမိကုန်ပြီ။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်ကာလပတ်လုံး။ (အရဟတ္တမဂ်မရမီ ရှေးအဖို့ဟူလို။) ဧဝမ္ပဒေသု၊ တရားအစုတို့၌။ ဆန္ဒော၊ သရဏ္ဍာယ်လိုသော ဆန္ဒသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဝိရောဂေန၊ ထပ်မက်ခြင်းကင်းကြောင်း အရိယမဂ်နှင့်။ သမာဂမိမှ၊ ပေါင်းဆုံမိကုန်ပြီ။ (တတော၊ ထိုအခါ၌။) ဒိဋ္ဌိ ဝါ၊ မြင်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ သုတံ ဝါ၊ ကြားအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ မုတံ ဝါ၊ သိအပ် ထောက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ယံကိဉ္စိ၊ အကြင်တစုံတခုသော တရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ (တဿ၊ ထိုဖြစ်စေသော တရားကို။) နိက္ခေပနံ၊ ရွန်ယယ်ခြင်း

၁။ သက်သာယတိတိ ဖရသမာပတ္တိသုခေန ကာလံ အတိဝတ္တေတိ၎။ ကာလံ အတိဝတ္တေတိတိ ဣမံ သက်သာယတိတိ ဖဿ အတ္ထဝ�်။ ဋီ။

၂။ အဟု ပုရေ ဓမ္မပဒေသု ဆန္ဒောဘ၌ ပုရေအရ မထင်ရှားရှိ ယင်းကို "မည်သည့်ကာလအပိုင်းအခြားအတွင်း" ဟု အတိအကျ ဖော်ပြလိုသောကြောင့် "ယာဝဝိရောဂေန သမာဂမိမှ" ဟူသော ဒုတိယပါဌကို မိန့်ကိုးသည်။ အရဟတ္တမဂ်နှင့် မပေါင်းဆုံခင် အရဟတ္တမဂ် မရသေးမီ ကာလသည် ပုရေ၏ အရပ်ဖြစ်၏ဟူလိုသည်။

ယာဝ ဝိရောဂေ သမာဂမိမှ ဝါကျ၌ ပဋိသေဓပေါသော်လည်း မပေါင်းဆုံမီ မရသေးမီ ဟူသော ပဋိသေဓ အဓိပ္ပါယ်ကို ၎င်းဝါကျက သိစေနိုင်သည်။ဥပမာ ယာဝါဟံ အာဂစ္ဆာမိ တာဝ ဣဓေव အာဂမယဟိ ဟူသော ဝါကျဖြင့် အကျွန်ုပ် မလာခင် ဤနေရာ၌ပင် စောင့်နေပါ ဟူသော ပဋိသေဓတို့ကို သိစေသကဲ့သို့တည်း။

ဝိရောဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်နှင့်။ ပုရေသမာဂမိမှ၊ မပေါင်းဆုံမီ။ဓမ္မပဒေသု၊ တို့၌။ ဆန္ဒော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ ဟူ၍ ပုရေနှင့် သမာဂမိမှတို့ပြီးလျှင် ယာဝဘုန်းမဲ့ကြုံကာ မပေးသင့်။ မှန်၏။ ပုရေ ပုရာ ယာဝ နိပါတ်တို့သည် ဝတ္ထုမာန ကာလကို အာဓာရပြုနှင့်သာ တွဲစပ်၍ ပေးရမည်ဟု သဒ္ဒါထုံးရှိသောကြောင့်တည်း။

ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ့လောက်။ ဝိရောဂေန၊ နှင့်။ သမာဂမိမှ၊ ကုန်ပြီ။ တာဝ၊ ထိုအခါမှ။ ပုရေ၊ ၌။ ဓမ္မပဒေသု၊ တို့၌။ ဆန္ဒော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီဟူ၍လည်း မပေးသင့်။ မှန်၏။ တာဝကို အပါဒါနတ္ထပေးနိုင်သည်ဟု ကြုံတွေ့ရှိစကားမှ ရှေ့ဝါကျရှိ ပုရေအရနှင့် ယာဝဝိရောဂေန သမာဂမိမှ(တာဝ)ဟူသော နောက်ဝါကျ၏အရသည် ကာလချင်းတူနေသည့်အတွက် နောက်ဝါကျသည် ပုရေ၏ အပါဒါန် မဖြစ်နိုင်သောကြောင့်ဝင်းတည်း။

ဟူ၍။ သင်္ခေါ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ အာဟု၊ ဆုံကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရဟန်းက ဆိုတော်မူပြီ။

၁၁-အကုသလစိတ္တဇ,သုတ်

၂၃၁။ (ကော် သမယ်။ပ။ ဝန်သတ္တေ ပေးပြီ။) တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ဘိက္ခု။ သည်။ ဒီဝါ ဝိဟာရကတော၊ လျှက်။ ပါ၊ပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိတက္ကေ၊ ကာမဝိတက် စသည်တို့ကို။ ဝိတက္ကတိ၊ ကြံစည်၏။ သေယျထိဒံ၊ အဘယ်ဝိတက်တို့ကိုနည်း။ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကာမဝိတက်ကိုရင်း။ ဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ ဗျာပါဒဝိတက်ကိုရင်း။ ဝိဟိံသာဝိတက္ကံ၊ ဝိဟိံသာဝိတက်ကိုရင်းတည်း။ အထ ခေါ်၊ ဘုန်း။ပ။ သာဒေဝတာ၊ သည်။ပ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို—

"အယောနိသော မနသိကာရာ၊ - အကြောင်းမဟုတ်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိတက္ကေဟိ၊ ကာမဝိတက် စသည်တို့သည်။ သော၊ ထို သင့်ကို။ ဇာသိ၊ ဓဇာ၊ အပ်၏။ (နှိပ်စက်အပ်၏။) အယောနိသော၊ အကြောင်းမဟုတ်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ပဟိနိဿတိ၊ စွန့်လော့။ ယောနိသော၊ အကြောင်းအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ အနုဓိဋ္ဌယ၊ အမှန်ထားလတ်သော် ကြံစည်လော့"။

သတ္တာဝုံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုရင်း။ ဝေါ်၊ တရားတော်ကိုရင်း။ သံ၊ သံဃာတော်ကိုရင်း။ ဘဂ္ဂေနော၊ ဖိဖိ၏။ ဘိဒါနိ၊ ဘိလဘိုကိုရင်း။ အာရဗ္ဘ၊ အာဝဲ့ပြု၍။ ပါ၊ဒေဘဲ့၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုရင်း။ ပီတိသုခံ၊ နှစ်သက်ခြင်း ချမ်းသာခြင်းကိုရင်း။ အသံ်သယံ၊ ယုံမှားမရှိ။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရလတ္တံ့။ တတော၊ ထို ကြောင့်။ ပါ၊ဒေဘဲ့ဟေတုလော၊ မှားသောဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ခုဂ္ဂဟာ၊ ဝင့်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုရလတ္တံ့" ဟုကုန်သော။ ဂါထာယ်၊ ကိုခြင်း။ အဋ္ဌာဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ် စသည် ပေးပြီ။)

၁၂-မဗ္ဗုန်ကသုတ်

၂၃၂။ ကော်၊ တပါးသော။ သမယ်၊ အခါ၌။ အညတရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဂေါသလေသု၊ ဂေါသလတိုင်းတို့၌။ အညတရသ္မိံ ဝနသဏ္ဍေ၊ တခုသောတောအုပ်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အထ ခေါ်၊ ၍။ တသ္မိံ ဝနသဏ္ဍေ၊ ထိုတောအုပ်၌။ အဓိဝတ္ထော၊ စိုးအုပ်၍ နေသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဋ္ဌိတေ။ပ။ သာ ရတိ ပဋိဘာတိ မန္တိ၊ မံ ဟုသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

(ဤသုတ်၌ ဂါထာနက်များကို နန္ဒနဝဂ် သဏမာနသုတ် စာပိုဒ် ၁၅-၌ ရေးခဲ့ပြီ။)

၁။ အသုဘ စသည်ကို သုဘ စသည်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းသည် အယောနိသော မနသိကာရ၊ အသုဘ စသည်ကို အသုဘ စသည်ဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းသည် ယောနိသော မနသိကာရမည်၏။ အယောနိသော ယောနိသော ပုဒ်တို့၌ မနသိကာရပုဒ် အကြေကြေ်သည်။

ပါ ၂၀၆

၂၄၈ သဂါထာဝဂ္ဂ သံယုတ်ပါဠိတော် နိဿယ [ဒု-၀နဝ

၁၃-ပါကတိန္ဒြိယသုတ်

၂၃၃။ (ဧကံ သမယံ မှ ပါကတိန္ဒြိယာအတိ နာနာတိတ္ထိယဝဂ် ဇန္တုသုတ် စာပိုဒ် ၁၀၆-ရှေ့ရှု လေး။ အထ ခေါ မှ တေနုပသင်္ကမိအတိ ဝိဝေကသုတ် စာပိုဒ် ၂၂၁-ရှေ့ရှုလေး။) သာဓုဝေတာ၊ သည်။ပ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ တောဘိက္ခု၊ တို့ကို။ သုခဝိဝိနော။ပ။ နမော တေသံ ကရောမဟန္တီ၊ ကရော မဟံ ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဗျာဘာသိ၊ ပြီ။

(ဤဂါထာနက်မျှားကိုလည်း နာနာတိတ္ထိယဝဂ် ဇန္တုသုတ် စာပိုဒ် ၁၀၆-ကိုပင်ရှုရှုပေးလော။)

အထ ခေါ၊ ၍။ တောဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တာယဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သည်။ သံဝေဇိတာ၊ ထိတ်လန့်စေအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သံဝေဂ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့။ ဟာပါခုံ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ ဗုတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၁၄-ဂန္ဓဗ္ဗဇေနသုတ်

၂၃၄။ (ဧကံ သမယံ။ပ။ ဝနသဏ္ဍေ ပေးပြီ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၍။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပန္ဓာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်၍။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲ့ခဲ့သည် ဖြစ်၍ ။ ပေါက္ခရဏိ ၊ ရေကန်သို့။ ဩဂါဟေတ္မာ၊ သက်ဆင်း၍။ ပဒုမံ၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းကို။ ဥပသိယ်တိ၊ နံ -ရှုပ်၏။ အထ ခေါ၊ ၍။ သာဓုဝေတာ၊ သည်။ပ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို—

"မာရိသ၊ အရှင်ရဟန်း။ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည် မပေးအပ်သော။ ဝါရိတံ၊ ရေ၌ဖြစ်သော။ ယံ တေ ပုပ္ပံ၊ အကြင်ပဒုမ္မာကြာပန်းကို။ ဥပသိယ်သိ၊ နမ်းရှုပ်၏။ စတံ၊ ဤပန်းသည်။ ဃေယျာနံ၊ ခိုးဖွယ်ငါးမျိုးထဲတွင်။ ကောဂ် ၊ တပါးသောအရုတည်း။ တုံ၊ သည်။ ဂန္ဓဗ္ဗ-နော၊ အနံ့ကို ခိုးသူသည်။ အသိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗျာသာသိ၊ ပြီ။

နမဟာရာမိ၊ မယှာဆောင်။ နမ ဘဉ္ဇာမိ၊ မချိုးပဲ့။ အာရာ၊ အဝေးမှ။ ဝါရိတံ၊ ရေ၌ပွင့်လန်း ပဒုမ္မာကြာပန်းကို။ သိယ်သမိ၊ နမ်းရှုပ်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကေန ဝဏ္ဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဂန္ဓဗ္ဗနောတိ၊ အနံ့သူခိုးဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း။

ယဒေယံ၊ အကြင်ရေသည်။ ဘိသာနိ၊ ကြာနွယ်ထို့ကို။ ခနတိ၊ တူး၏။ ပတ္ထရိတ္ဝာနိ၊ ကြာပွင့်ပန်းထို့ကို။ ဘဉ္ဇတိ၊ ချိုး၏။ စေ၊ ဤသို့။ အာကိဏ္ဏဝမ္မဏ္ဍော၊ ရေပြွမ်းသောအမှု ရှိသော။ ။ ။သာ၊ ဤရေသည်ကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နဝုစ္စတိ၊ (အနံ့သူခိုးဟု) မဆိုအပ်သနည်း။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့ ရဟန်းက ပြောဆိုပြီ။

အာကိဏ္ဏလုဒ္ဒေါ၊ ဇရုပြွမ်းကြမ်းတန်းသော။ (အာကိဏ္ဏော ဟုတ္တာ လုဒ္ဒေါ၊ ရှိ။) ပုရိသော၊ ယောဝျာဒကိုး။ ဓာတိစေလံ၊ နို့ထိန်းမ၏အဝတ်ကိုကဲ့သို့။ ပဂ္ဂိတော၊ (ရှာဂ စသည်သည်) လိမ်းကျံအပ်၏။ တသ္မိ ၊ ထိုယောဝျာဒ၌။ ပေ၊ တပည့်တော်၏။ ဝစနံ၊ ဆိုဖွယ်စကားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (အဟံ၊ သည်။) တံ စ၊ အရှင်ဘုရားကိုသာလျှင်။ ဝတ္တေ၊ (အနံ့သူခိုး) ဟု ဆိုခြင်းငှါ။ အရဟာမိ၊ ထိုက်၏။

၁။ ပန္ဓာဘတ္တန္တိ ဘတ္တဿ ပန္ဓတော၊ မဇ္ဈေ-၂-ခုမ်-စာပိုဒ်။ ဘတ္တဿ ပန္ဓတောတိ ဘတ္တသ္မိံ ဗုဒ္ဓတော ပန္ဓတော မဇ္ဈိ-၂ ၎င်း စာပိုဒ်။ ပိဏ္ဍပါတ ပဋိက္ကန္တောတိ ပိဏ္ဍပါတပရိယေသနတော ပဋိက္ကန္တောမဇ္ဈ-၂-၎င်း စာပိုဒ်။

အနှင်ကားသား၊ ကိုလေသာမရှိသော။ နိုဗ္ဗိ၊ အပြဲ။ သုစိဂဝေသိနော၊ စင်ကြယ်သော သီလ သမာဓိ ပညာကို ရှာမှီးလေ ရှိသော။ ပေါသဿ၊ ယောကျ်ားမ်။ ပါပဿ၊ မကောင်းမှု၏။ ဝါလဂ္ဂမတ္တံ၊ သားပြီးဖျားမျှလောက်သော အပြစ်သည်။ အဇ္ဇာမတ္တံ၊ တိမ်တိုက်မျှလောက်သော အပြစ်ကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ နတ်သားက ပြောကိုး၏။

ယက္ခ၊ ထောစောင့်နတ်။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဧဝနာသိ၊ (စင်ကြယ်သူ) ဟု သိ၏။ပေ၊ ငါ့အား။ အဝေဒေ အနုကမ္ပသိ၊ အကယ်၍ အစဉ်သနားစောင့်ရှောက်အုံ။ ယက္ခ၊ ထောစောင့်နတ်။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဧဒိသံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော အမှုကို။ ပဿသိ၊ မြင်၏။ (တဒါ၊ ထိုအခါ၌။) ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ဝဇ္ဇာသိ၊ ပြောဆိုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရဟန်းက ပြောဆိုပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင့်ကို။ နေဝဥပဇိဝါမ၊ ပိုင်ခြင်းအသက်မမွေးကုန်။ တေ၊ သင်၏။ ဘတကာ၊ အစားတို့သည်။ နပိအမှသော၊ မပြစ်ကုန်။ (သေ–နိပါတ်။) ယေန၊ အကြင် အမှုဖြင့်။ သုဂတိ[1]၊ သုဂတိသုံးသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ တုမေဝ၊ သင်သည်သာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ သိလော့ ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ထောစောင့်နတ်က ပြောဆိုပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ထာယ ဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သည်။ သံဝေဇိတော၊ ထိတ်လန့်စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့။ အာပါဒိ၊ ရောက်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီး။

ဝနသံယုတ္တံ၊ ဝနသံယုတ်သည်။ အပမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

ကဿ၊ ထို ဝနသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဝိဝေကံ၊ ဝိဝေကသုတ်။ ဥပဝဋ္ဋနဉ္စ၊ ဥပဝဋ္ဋနသုတ်။ ကဿပဂေါတ္တေန၊ ကဿပဂေါတ္တ သုတ်နှင့်တကွ။ သမ္မဟုလာ၊ သမ္မဟုလသုတ်။ အာနန္ဒေ၊ အာနန္ဒသုတ်။ အနုရုဒ္ဓေ စ၊ အနုရုဒ္ဓါသုတ်။ နာဂဒတ္တေ ဧ၊ နာဂဒတ္တသုတ်။ ကုလဃရဏီ၊ ကုလဃရဏီသုတ်။ ဝဇ္ဇိ-ပုတ္တေ စ ဝေသာလိ၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တသုတ်။ သဗ္ဗာဝယန၊ သဗ္ဗာဝယသုတ်နှင့်တကွ။ အယောနိသော၊ အကုသလဝိတက္ကသုတ်။ မဂ္ဂေနိကာ ဒုဝေ၊ မဂ္ဂေနိကသုတ်။ ဟတ္ထပုဗ္ဗေ ဂ၊ ဟတ္ထပုဗ္ဗေနှင့် သုတ်နှင့်တကွ။ ပါကတိန္ဒြိယ၊ ပါကတိန္ဒြိယသုတ်။ ဣတိ၊ ... ဧကာ၊ တဆဲ့လေးသုတ်တို့ သည်။ ဘဝေ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

---

[1] ဘေနယျာတိ ဘေနယျာသိ။ ယေနာတိ ယေန ကမ္မေန သုဂတိ[1] ဂစ္ဆေယျာသိ ဟူသော ဌ-ကို ထောက်၍ ဘေနယျ ဂစ္ဆေယျတို့သည် ပုရိသဝိပလ္လာသ ဟု သိရာ၏။

၁ ၀-ယက္ခသံယုတ်

၁-ဣန္ဒက သုတ်

[1] ၂၄၅။ (ဧကံ မေ သုတံ ပေးပြီ။) ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ဠ္ဍ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂေဟေ၊ ဠ္ဍ။ ဣန္ဒကူဋေ၊ ဣန္ဒကူဋမည်သော။ ပမ္မထေ၊ တောင်ဠ္ဍ။ ဣန္ဒကဿ၊ ဣန္ဒကမည်သော။ ယက္ခဿ၊ ဘီလူး၏။ ဘဝနေ၊ ဗိမာန်ဠ္ဍ။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ဠ္ဍ။ ဣန္ဒကော၊ ဣန္ဒကမည်သော။ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ ယေန၊ ဠ္ဍ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

"ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုဂုဏားရှင်တို့သည်၊ ရှုပ်၊ ရှုပ်ကို။ ဇီဝန္တိ၊ ဇီဝဟုဆို။ နု ဝဒန္တိ၊ ဟောထော်မမူကုန်။ အယံ၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ဣမံ သရီရံ၊ ဤကိုယ်ကို။ ကထံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဝိနုတိ နု၊ ရသနည်း။ အဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏၊ အဋ္ဌိယကပိဏ္ဍံ၊ အရိုးစု အသားဆိုင်သည် [2]။ ကုတော၊ အဘယ်မှ။ ဇာတံ၊ ရောက်လာသနည်း။ အယံ၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ဂဗ္ဘရသ္မိံ၊ တောင်ခေါင်းသဖယ်ဖြစ်သော အမိဝမ်းဠ္ဍ။ ကထံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ သဇ္ဇတိ-နုတိ၊ ကပ်ငြိသနည်း" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ကလလံ၊ ကလလရေကြည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကလလာ၊ ကလလရေကြည်မှ နောက်ဠ္ဍ။ ဝါ၊ ကလလရေကြည်ရုပ်ကြောင့် [1]။ အဗ္ဗုဒံ၊ အမြှုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဗ္ဗုဒါ၊ အမြှုပ်မှ နောက်ဠ္ဍ။ ပေသိ၊ သားထစ်သည်။ ဇာယတေ၊ ဖြစ်၏။ ပေသိ၊ သားထစ်မှ နောက်ဠ္ဍ [2]။ ဃနော၊ အစိုင်အခဲသည်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဃနာ၊ အစိုင်အခဲမှ နောက်ဠ္ဍ။ ပသာခါ၊ ခေါ်မင်းပြောတို့သည်။ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ပသာခါ၊ ခေါ်မင်းပြောမှ နောက်ဠ္ဍ။) ကေသာ၊ ဆံတို့သည်ရင်း။ လောမာ၊ အမွေးတို့သည်ရင်း။ နခါ၊ ခြေသည်း လက်သည်းတို့သည်ရင်း။ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

အဿ၊ ထိုအမိဝမ်းဠ္ဍဖြစ်သူ၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ ယဒေ အန္တံ၊ အကြင် ထမင်းကိုရင်း။ ယံ ပါနဉ္စ၊ အကြင် အဖျော်ကိုရင်း။ ယဒေ ဘောဇနံ၊ အကြင် ဘောဇဉ်ကိုရင်း။ ဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။ မာတုကုစ္ဆိဂတ-ဘာ၊ အမိဝမ်းဠ္ဍဖြစ်သော။ သော နဇော၊ ထိုသူသည်။ တေန၊ ထို အမိသုံးဆောင်အပ်သော ထမင်း အဖျော် ဘောဇဉ်ဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုအမိဝမ်းဠ္ဍ။ ယာပေတိ၊ မှီတည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

---

[1] ကုတသ အဋ္ဌိယကပိဏ္ဍမေတံ အဿ သတ္တဿ အဋ္ဌိယကပိဏ္ဍဠ္ဍ ကုတော အာဂတ္တတိ။ ဣဒေ စ အဋ္ဌိဂ္ဂဟဏေန တိဏိ အဋ္ဌိသတာနိ၊ ယကပိဏ္ဍဂ္ဂဟဏေန နဝမံသပေသိသတာနိ ဂဟိတာနိ ဟူသော ဌာနတ္ထိအညီ အသိုင်းဝိုင်းမပေးပဲ အသားဆိုင် ဟု ပေးသည်။

[2] ကလလာ ဟောတိ အဗ္ဗုဒန္တိ တသ္မာ ကလလာ၊ ဌ။ ကလလာတိ ယထာဝုတ္တကလလရူပဟေတု တံ နိဿာယ ပဗ္ဗယံ ကတ္တာ၊ ဌ။

[1] ပေသိ နိဗ္ဗတ္တတိ ဃနောတိ ဘဂေါ ပေသိတော၊ ဌ။ ပေသိ နိဗ္ဗတ္တတိတိ ဣဒေ နိဿဣဒေ ပဗ္ဗတ္ထဝေနန္တိ အာဟ ဘဂေါ ပေသိတောတိ၊ ဌ ။

၂-သက္ကနာမသုတ်

၂၃၈။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဆုဇဂဟေ၊ ၌။ ဂိဇ္ဈကူဋေ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ္ဌ မည်သော။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သက္ကနာမကောဝ၊ သက္ကအမည်ရှိ သော။ ယာဝေါ၊ ဘိလူးသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

"တေ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ သဗ္ဗဂန္ဓပဟီနဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောအလုံးစုံသောဂန္ဓရှိ တော်မူသော။ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ ဘဝတို့မှလွတ်မြောက်တော်မူပြီးသော။ သမဏဿ၊ ရဟန်း သည်။ သတော၊ ဖြစ်တော်မူပါလျက်။ အညံ၊ တပါးသောသူကို။ ယံ အနုသာသတိ၊ အကြင်ဆုံးမ၏[1]။ တံ၊ ထိုဆုံးမခြင်းသည်။ နု သာဓုတိ၊ မကောင်း" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဘျဘာသိ၊ ပြီ။

သက္ကေ၊ သက္ကတိလူး။ ယေန ကေနစိ၊ အကြင်တစုံတယောက်သောသူနှင့်။ ဝဏ္ဏေန၊ အကြောင်းမျှဖြင့်[2]။ သံဝါသော၊ ပေါင်းသင်းခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ သပညော၊ ပညာရှိသူသည်။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုကမ္ပိတုံ၊ အစဉ်သနား စောင့်ရှောက် ခြင်းငှါ။ နု အရဟတိ၊ မတိုက်။

ယဿနေန၊ ကြည်လင်သော။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အညံ၊ တပါးသောသူကို။ စေယံ အနုသာသတိ၊ အကယ်၍ အကြင်ဆုံးမဆုံး။ ဧတေန၊ ထိုဆုံးမခြင်းကြောင့်။ သံယုတ္တော၊ အပေါင်းအဖော်ရှိ၍ ယှဉ်ကပ်ငြိတွယ်သောသူသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယာအနုကမ္ပာ၊ အကြင်အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ ယာအနုဒ္ဒယာ၊ အကြင်အစဉ်သနားခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဟာယ၊ ထိုအစဉ်စောင့်ရှောက်သနားခြင်းကြောင့်။) သံယုတ္တော၊ အပေါင်း အဖော်ရှိ၍ယှဉ်ကပ်ငြိတွယ်သောသူသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၃-သူစီလောမ သုတ်

၂၃၉။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂယာယံ၊ ဂယာရွာ၌။ သူစီလောမဿ ယက္ခဿ၊ သူစီလောမတိလူး၏။ ဘဝနေ၊ ဗိမာန်၌။ ရုက္ခဿမူ၊ ရွက်ထမင်း ရွှည်သော ညောင်စောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ၌။ ခရောစယက္ခော၊ ခရတိလူးသည်ရင်း။ သူစီလောမောစ ယက္ခော၊ သူစီလောမတိလူးသည်ရင်း။ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ အတိက္ကမန္တိ၊ ဖြတ်သွားကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ခရောယက္ခော၊ ခရတိလူးသည်။ သူစီ-လောမယက္ခံ၊ သူစီလောမတိလူးကို။ "ဧသော၊ ဤသူသည်။ သမဏောတိ၊ သမဏ (ရဟန်း) တည်း"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဧသော၊ ဤသူသည်။ နု သမဏော၊ သမဏ

၁။ ယညေန္တိ ဣဿ ဟန္တိ ကိရိယာပရုမသနံ၊ တဿ ယံ အညဿ အနုသာသနံ၊ တံ သမဏဿ နု သာဓုတိ ယောဇနာ၊ ဒီ။

၂။ ဝဏ္ဏေနာတိ ကာရဏေန၊ ၄ ။ ကာရဏေနာတိ ကာရဏမတ္တေန သံဝါသော ဇာယတိ၊ ယေန ကေနစိ ယာဒိသေန ဝါ ပဗ္ဗဇိတေန ခေါ၊ ဒီ။

(ရဟန်း) မဟုတ်။ သော၊ ဤသူသည်။ သမဏကော၊ သမဏက (ရဟန်းတူ) ဟုသည်း[1]။ သော၊ ထိုသူသည်။ ယဒိဝါသမဏော၊ သမဏ (ရဟန်း) ဟူ၍သော်ငင်း၊ ပန်၊ ထို့ပြင်။ သော၊ ထိုသူသည်။ ယဒိဝါသမဏကော၊ သမဏက (ရဟန်းတူ) ဟူ၍သော်ငင်း။ ယာဝဇီဝနာမိ၊ မကြာမီ သိရလတ္တံ့[2]။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုအံ့။

အထ ခေါ၊ ဌ။ သူစီလောမောယက္ခော၊ သူစီလောမတိလူးသည်။ ယေန၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည် (အတ္ထိ၊ ၏။) ဝေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားထံသို့။ ကာယံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဥပနာမေသိ၊ ညွှတ်ခစေပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ အပနာမေတိ၊ စဉ်းငယ်တိမ်းတော်မူပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ သူစီလောမောယက္ခော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "သမဏ၊ ရဟန်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဘာယသိတိ၊ ကြောက်သလော"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဘိလူး။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင်ကို။ နခေါ ဘာ[3]ယာမိ၊ မကြောက်။ အပိစ၊ ထိုသို့မကြောက်သော်လည်း။ တေ၊ သင်၏။ သမ္ဘသော၊ ကိုယ်အတွေ့သည်။ ပါပကော[4]၊ ယုတ်ညံ့ကြမ်းတန်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင့်ကို။ ပဟ်၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးအံ့။ မေ၊ ငါ၏ ပြဿနာကို။ သစေ နမ ဗျာကရိဿသိ၊ အကယ်၍ မဖြေနိုင်အံ့။ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ ဝါ၊ စိတ်ကိုမူလည်း။ ဝိပိ-ဿာမိ၊ ပျံ့လွင့်စေအံ့။ တေ၊ သင်၏။ (ဟဒယံ ဝါ၊ ရင်ကိုမူလည်း[5]။ ဖာလေဿာမိ၊ ခွဲအံ့။ ပါဒေ-သု ဝါ၊ ခြေတို့ဖျားမူလည်း။ ဂဟေတ္မာ၊ ကိုင်၍။ ပါရကံ ဃ၊ ဂင်္ဂါတဖက်သို့။ ခိပိဿာမိ၊ ပစ်ချအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုအံ့။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဘိလူး။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ ဝါ၊ စိတ်ကိုမူလည်း။ ခိပေယျ၊ ပျံ့လွင့်စေနိုင်ရာ၏။ ဟဒယံ ဝါ၊ ရင်ကိုမူလည်း။ ဖာလေယျ၊ ခွဲနိုင်ရာ၏။ ပါဒေသု ဝါ၊ ခြေတို့ဖျားမူလည်း။ ဂဟေတ္မာ၊ ကိုင်၍။ ပါရကံ ဃ၊ ဂင်္ဂါတဖက်သို့။ ခိပေယျ၊ ပစ်ချနိုင်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ သဒေဝကေ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကေ၊ ဝသဝတ္တီမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော။ သပြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မာ ၂၀-နှင့်တကွသော။ လောကေ၊ သြဃာသလောကတို့။ သဿမဏပြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့်တကွသော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္မုတိနတ်တည်းဟူသောလူမင်း ကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တဝါလောကတို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နခေါ ပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။ အပိ စ၊ သို့သော်လည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဘိလူး။ တုံ၊ သင်သည်။ ယံ၊ အကြင်ပြဿနာကို။ အာဂစ္ဆိ၊ မေးလို၏။ (တံ၊ ထိုပြဿနာကို။) ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဆဋ္ဌေ ခေါ၊ ဆုဂသည်ဝင်း။ ဒေ[6]ဝ ဝ၊ ဒေါသသည်ဝင်း။ ကုတောနိဒါနာ၊ အဘယ်ယုံ့အကြောင်းရှိကုန်သနည်း။ အရတိ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းသည်ဝင်း။ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းသည်ဝင်း။ လောမဟံသော၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းသည်ဝင်း။ ကုတောဇာ၊ အဘယ်မှပြစ်ကုန်သနည်း။ ကုမာရကာ၊ သူငယ်တို့သည်။ ဂေါ[7]ဏံ၊ ကျီးကို။ ဩဿဇန္တိ ဣဝ၊ စွန့်လွှတ်

၁။ နေသော သမဏောသမဏကော ဟောတိ သော ကိရ ယော မံ ဟသိတုံ ဘီတော ပလာယတိ၊ တံ သမဏ-ဟောတိ ဒေ[illegible]ယာ နု ဘာယတိ တံ သမဏောတိ။ ဌ။ ငါ့ကိုပြင်၍ ကြောက်လန့်ပြေးသူသည် သမဏက၊ မပြေးသူ သည် သမဏဟု ဆိုလိုသတည်း။

၂။ ယာဝဇီဝေ့ရှုထုယောဂေ- သက္ခန်တိ သုတ္တမာလာ ဧဂဂ-သုတ်နှင့်အညီ ဝတ္ထုမာန်ဝိဘာတ်ကို အနာဂတ် အနက်ပေးသည်။

၃။ စိတ္တံ ဝါ ဟေ ခိပိဿာမိ ဟဒယံ ဝါ ဖ[illegible]ဿာမိတိ ဗျော ဥရော ဟဒယန္တိ ဝုတ္တံ။ အဘိ ဌ-ဘဂဝဂ။

ကုန်သကဲ့သို့။ ဝိတက္ကာ၊ မိစ္ဆာဝိတက်တို့သည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှ။ သမုဋ္ဌာယ၊ ဖြစ်ကြ၏။ မနော၊ ကုသိုလ်စိတ်ကို။ ဩသာဒေန္တိ၊ စွန့်လွှတ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။

ရာဂေါ စ၊ ရာဂသည်ရင်း။ ဒေါသော စ၊ ဒေါသသည်ရင်း။ ဣတော နိဒါနာ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်လျှင် အကြောင်းရင်းရှိကုန်၏။ အရတိ စ၊ မမြေ့မလျော်ခြင်းသည်ရင်း။ ရတိ စ၊ မြေ့လျော်ခြင်းသည်ရင်း။ လောမဟံသော၊ ကြက်သီးမွေးညင်း ထခြင်းသည်ရင်း။ ဣတောဇ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်မှဖြစ်ကုန်၏။ ကုမာရကာ၊ သူငယ်တို့သည်။ ဧကံ၊ ကျီးကို။ ဩသာဒေန္တိ ဣဝ၊ စွန့်လွှတ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝိတက္ကာ၊ မိစ္ဆာဝိတက်တို့သည်။ ဣတော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်မှ။ သမုဋ္ဌာယ၊ ဖြစ်၍။ မနော၊ ကုသိုလ်စိတ်ကို။ ဩသာဒေန္တိ၊ စွန့်လွှတ်ကုန်၏။

အတ္ထိ သမ္ဘူတာ၊ အတ္ထိဘောဇ္ဈဖြစ်ကုန်သော မိစ္ဆာဝိတက်, ထိုမိစ္ဆာဝိတက်နှင့် သမ္မယုတ်ဖြစ်ကုန်သော ကိလေသာတို့သည်။ နိဗ္ဗောဓေ၊ ပညောင်ပင်၏။ ခန္ဓော ဣဝ၊ ပင်စည်ဖြစ်သော မြစ်ပျဉ်းတို့ကဲ့သို့။ ဘေဒ္ဓာ၊ ထဏ္ဍာပေမကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏။ ဝနေ၊ တောင်။ မာလုဝါ၊ မာလေါနွယ်သည်။ (ရက္ခံ၊ မိမိနွယ်သောဘစ်ပင်ကို။) ဝိတတာ ဣဝ၊ ပြန့်ကြက်နွယ်ယှက်သကဲ့သို့။ ပုထူ၊ မျိုးစုံကုန်သော မိစ္ဆာဝိတက်, ထိုဝိတက်နှင့်ယှဉ်သော ကိလေသာတို့သည်။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌။ ဝိသတ္ထာ၊ ကပ်ငြိတွယ်တာကုန်၏။ ဘနည်း။ ပုထူ၊ မျိုးစုံကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။(ဝတ္ထု၊ ထိုကိလေသကာမတို့ဖြင့်။) ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌။ ဝိသတ္ထာ၊ ကပ်ငြိတွယ်တာကုန်၏။

ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ နံ၊ ထိုခန္ဓာကိုယ်ကိုရင်း။ ယတော နိဒါနံ၊ (ခန္ဓာကိုယ်၏) အကြင်အကြောင်းကိုရင်း။ ပဇာနန္တိ၊ အပြားအားဖြင့်သိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ နံ၊ ထိုခန္ဓာကိုယ်ဟု ဆိုအပ်သော ခုဏ္ဍသစ္စာ၏အကြောင်း သမုဒယသစ္စာကို။ ဝိနောဒေန္တိ၊ မဂ္ဂသစ္စာဖြင့်ပယ်ကုန်၏[1]။ ယက္ခ၊ သူဝိလောမဘီလူး။ သုဏောဟိ၊ နာလေ[2]။ တေ၊ ထိုသမုဒယသစ္စာထဏှာကို ပယ်ကုန်သောသူတို့သည်။ အပုနဗ္ဘဝါယ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဆေတ္တွာ ပဏ္ဍိ၊ ရေးခ၌ မကူးမြောက်ဘူးသော။ ခုတ္တရံ၊ ဆင်းရဲသဖြင့် ကူးအပ်သော။ (ကူးမြောက်နိုင်ခဲသော။) ဣမံ ဩဃံ၊ ဤကိလေသာတည်းဟူသော ဩဃကို။ တရန္တိ၊ ကူးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဗြေဆိုတော်မူ၏။

၄-ပဏိဓိသုတ်

၂၃၇။ ကော၊ သော။ သမယော၊ ခဏ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဂဓေသု၊ မဂဓတိုင်းတို့၌။ ပဏိမာလိကေ၊ ပဏိမာလိကမည်သော။ စေတိယေ၊ စေတီ၌။ ပဏိဘဒ္ဒဿ၊ ပဏိဘဒ္ဒ အမည်ရှိသော။ ယက္ခဿ၊ ဘီလူး၏။ ဘဝနေ၊ ဗိမာန်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပဏိဘဒ္ဒေါ၊ ပဏိဘဒ္ဒ မည်သော။ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌—

၁။ မနောတိ ကုသလစိတ္တံ၊ ဝိတက္ကာတိ ဥရဂသုတ္တေ ဝုတ္တာ နဝကာမဝိတက္ကာဧဝေါ၊ သုတ္တေ နိ-ဌ-သုစိလော-မသုတ်၊ ၇၁။ ဤအဌကထာတို့ကိုတောက်၍ မနောဝိတက္ကာ၌ သမာသ်မဟုတ် ဝါကျအာတည်း။

၂။ သုတ္တနိပါတဋ္ဌကထာ သုစိလောမသုတ် စာမျက်နှာ ၇၀-၌ တမျိုးတူ၏။ ဋ္ဌလေ။

"သတိမတော၊ သတိရှိသောသူ၏ သန္ဓာန်၌။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဘဒ္ဒ၊ ကောင်းခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သတိမာ၊ သတိရှိသောသူသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ ဧတိ၊ ရ၏။ သတိမတော၊ သတိရှိသောသူ၏ သန္ဓာန်၌။ သုဝေ၊ နက်ဖန်တိုင်း နက်ဖန်တိုင်း။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဝေရော၊ ရန်မှ လည်း။ ပရိမုစ္စတိ၊ လွတ်၏"ဟူသော။ ဂါထာယာ၊ ဖြင့်။ အဘာသိ၊ ပြီ။

သတိမတော၊ သတိရှိသောသူ၏ သန္ဓာန်၌။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဘဒ္ဒ၊ ကောင်းခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သတိမာ၊ သတိရှိသောသူသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ ဧတိ၊ ရ၏။ သတိမတော၊ သတိရှိသောသူ၏ သန္ဓာန်၌။ သုဝေ၊ နက်ဖန်တိုင်း နက်ဖန်တိုင်း။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဝေရော၊ ရန်မှ။ နပရိမုစ္စတိ၊ မလွတ်။

ယသာ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ သမ္မမဟောရတ္တံ၊ အလုံးစုံသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ အဟိ သာယ၊ သူတပါးကို မညှင်းဆဲခြင်း၌။ ရတော၊ မွေ့လျော်၏။ သမ္မတ္တတော သု၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌။ မေတ္တံ သော၊ မေတ္တာဟူသောအတ္ထိရှိ၏။ ယသာ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သောသူနှင့်ထက္ခ။ ဝေရံ၊ ရန်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၅-သာနုသုတ်

၂၃၉။ (ကော် သမယံ စသည် ပေးပြီ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရိဿာ၊ တယောက်သော။ ဥပါသိကာယ၊ ဥပါသိကာမ၏။ သာနုနာမ ပုတ္တော၊ သာနုမည်သောသားသည်။ ယဂ္ဂေန၊ ဘီလူးသည်။ ဂဟိတော၊ ဖမ်းစားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သာ ဥပသိကာ၊ ထိုဥပါသိကာမသည်။ ပရိဒေဝမာနာ၊ ငိုကြွေးလျက်။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌—

"စာတုဒ္ဒသိံ၊ တဆဲ့လေးရက်ပြောက်သော (လကွယ်)နေ့ပတ်လုံးရင်း။ ပဉ္စဒသိံ၊ တဆဲ့ငါးရက်ပြောက်သော (လပြည့်လကွယ်)နေ့ပတ်လုံးရင်း[1]။ ဟဘ္ဘဿ၊ ဟဘ္ဘ၏။ ယာ စ အဋ္ဌမီ၊ အကြင်ရှစ်ရက်ပြောက်သောနေ့သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုနေ့ပတ်လုံးရင်း။) ပါဋိဟာရိယပက္ခဿ၊ စာတုဒ္ဒသိ ပဉ္စဒသိ အဋ္ဌမီတို့၏ အကြိုအပို နေ့ဟုပတ်လုံးရင်း[2]။

၁။ မေတ္တံ သောတိ မေတ္တဥော မေတ္တာ ပုဗ္ဗဘာဂဿ ဘာဝေတိ၊ ဌ။ဤ၌အလို "သော၊ ထိုဂုဏ်ရှိသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို။ (ဘာဝေတိ၊ ပွါးများ၏)" ဟု ဟု။

၂။ စာတုဒ္ဒသိံ ပဉ္စဒသိန္တိ ဟဘ္ဘဿာတိ သမ္ဘဒ္ဒေ၊ အစ္ဆန္ဒသံယောဇနေ ဥပယောဂဝစနံ။ ဝိမာန ဝတ္ထု-ဌ။ ဥတ္တရဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ စာပိဒ်-၁ ၂၉။

စာတုဒ္ဒသိံ ပဉ္စဒသိံ၊ ယာ စ ဟဘ္ဘဿ အဋ္ဌမီ၊ ဥပေါသထံ ဥပဝသိဿန္တိ ဣဒေ ပန စာတုဒ္ဒသိန္တိ ပဉ္စဒသိန္တိ စ အစ္ဆန္ဒသံယောဇေ ဥပယောဇဝစနံ၊ နု ဣဒေ နိဂ္ဂဟီတာဂမော၊ ယာ စ ဟဘ္ဘဿ အဋ္ဌမီတိ ဣဒံ ပန ပစ္စတ္တဝစနံ၊ ယာ စ ဟဘ္ဘဿ အဋ္ဌမီ တဿ ဟဘ္ဘဿ အဋ္ဌမိန္တိ အစ္ဆန္ဒသံယောဇေ ဥပယောဇဝစနံ အာနေတ္ဝါ။ သဗ္ဗနိတ္ထိ သုတ္တမာလာ ဆုတ်အမှတ်-ဂ၅၁။

၃။ ပဋိဟာရိယပက္ခေ ပဉ္စ စ ပဋိဟာရိယဝေါ ပဋိဟာရိယပက္ခေ ပါဋိဟာရိယော၊ သောဝ ပဝေါ ပါဋိဟာရိယပဝေါ ဟု ဟုပ်ပြီ။ ပဋိသဒ္ဒါ အသိမုခေ ပဉ္စ သာဝကတ္ထေ၊ ဟဘ္ဘသဒ္ဒါ ဣဒ္ဓိ ကောဌာသတ္ထေ၊ အကြိုအပိုပြစ်သော ဝန်ကျားကို ကောက်။

အဋ္ဌဂ်သုသမာဂတံ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ ယဝ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဥပဝသန္တိ၊ သုံးကုန်၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုသူတို့နှင့်တကွ။ ယကွာ၊ ဘိလူးတို့သည်။ နု ကိုယ်ကို၊ မကစား နိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏စကားကို။ မေ၊ ငါသည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်ဘူး၏။ ယကွာ၊ ဘိလူးတို့သည်။ သာနုနာ၊ ငါ၏သားတော် သာနုနှင့်တကွ။ ကိုယ်ကို၊ ကစားကုန်၏။ သာ၊ ထိုငါသည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ပဿာမိတိ၊ မြင်ရ၏”ဟုကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

(ဝ) စာတုဒ္ဒသီ၊ တဆဲ့လေးရက်မြောက်သော (လကွယ်)နေ့ပတ်လုံးငင်း။ ပဉ္စဒသီ၊ တဆဲ့ငါးရက်မြောက်သော (လပြည့်လကွယ်)နေ့ပတ်လုံးငင်း။ ပက္ခဿ၊ ပက္ခ၏။ ယာ အဋ္ဌမီ၊ အကြင် ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုနေ့ပတ်လုံးငင်း။) ပါဋိဟာရိယပက္ခဿ၊ စာတုဒ္ဒသီ, ပန္နရသီ, အဋ္ဌမီတို့၏ အကြို့အပိုပြစ်သော နေ့အရေပတ်လုံးငင်း။ အဋ္ဌင်္ဂသုသမာဂတံ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဥပဝသန္တိ၊ သုံးကုန်၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုသူတို့နှင့်။ ယကွာ၊ ဘိလူးတို့သည်။ နု ကိုယ်ကို၊ မကစားနိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ ငါ၏။ သုတံ၊ ကြားဘူးသော။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စကားသည်။ သာဟု၊ ကောင်း၏။

ယကွာနံ၊ (အမိပြစ်ပူးသော) နတ်ဘိလူးတို့၏။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤအမှာစကားကို။ ပဋုဒ္ဓံ၊ နှိုးလာသော။ သာနုံ၊ သာနုကို။ ဝဇ္ဇာသိ၊ ပြောရစ်ပါလော့။ တုံ၊ သင်သည်။ အာဝိ ဝါ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော်ငင်း။ ယဒိ ဝါ ရဟောဝ၊ မျက်ကွယ်ဖြစ်သော်ငင်း။ ပါပကံ၊ မကောင်းသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ မာ အကာသိ၊ မပြုလင့်။

ပါပကံ၊ မကောင်းသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ သစေ ကရိဿသိ ဝါ၊ အကယ်၍ နောင်လည်း ပြုလတ္တံ့ ၊ သစေ ကရောသိ ဝါ၊ အကယ်၍ ယခုလည်း ပြုအုံ့။ ဥပ္ပစ္ဆ၊ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍။ ပလာယဇေတာ အပိ၊ ပြေးသည်လည်းဖြစ်သော။ ဝေ၊ သင်၏။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှု။ ပမုတ္တိ၊ လွတ်ခြင်းသည်။ နု အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘိလူးမက ပြောဆိုပြီ။

အမ္မ၊ အမိ။ မတံ ဝါ၊ သေသောသူကိုမူလည်း။ (အာဂမ္မ၊ ရဲ့၍။) ရောဒန္တိ၊ ငိုကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူကို။ ဇီဝံ၊ အသက်ရှင်သည်ကိုမူလည်း။ နု ဒိဿတိ၊ မတွေ့မြင်အပ်။ (တံဝါ၊ ထိုသူကိုမူလည်း။ အာဂမ္မ၊ ရဲ့၍။) ရောဒန္တိ၊ ငိုကုန်၏။ အမ္မ၊ အမိ။ ဇီဝန္တံ၊ အသက်ရှင်သောငါ့ကို။ ပဿန္တိ၊ မြင်နေသည်။ (အသိ၊ ဖြစ်၏။) အမ္မ၊ အမိ။ ကဿ၊ အသယ်ကြောင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ (အာဂမ္မ၊ ရဲ့၍။) ရောဒသိ၊ ငိုဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ သာနုသားမယားက ပြောဆို၏။

ပုတ္တ၊ ချစ်သား။ မတံ ဝါ၊ သေသောသူကိုမူလည်း။ (အာဂမ္မ၊ ရဲ့၍။) ရောဒန္တိ၊ ငိုကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူကို။ ဇီဝံ၊ အသက်ရှင်သည်ကို။ နု ဒိဿတိ၊ မတွေ့မြင်အပ်။

(တံဝါ၊ ထိုသူကိုမူလည်း။ အာဂမ္မ၊ ၌။) ရောဒန္တီ၊ ငိုကုန်၏။ ပုတ္တ၊ ချစ်သား။ ယော စ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမ, ကိလေသာကာမတို့ကို။ စဇိတ္ဝာန၊ စွန့်ပြီး၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဥဒ၊ ဣတိ, ဘောင်သို့။ အာဂစ္ဆတေ၊ ပြန်လာ၏။ တံဝါပိ၊ ထိုသူကိုလည်း။ အာဂမ္မ၊ ၌။ ရောဒန္တီ၊ ငိုကုန်၏။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ သော၊ ထိုလူ, ဘောင်သို့ ပြန်လာသောသူသည်။ ပုန၊ တဖန်။ ဧဝံ၊ အသက်ရှင်သော်လည်း။ မတော၊ သေသူနှင့် တူ၏။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။)

တာတ၊ ချစ်သား။ ကုဏ္ဍ, ဣ၊ (အိမ်ရှေတည်ထောင်ခြင်းဟူသော) ပြာပူမှ။ ဥဒ္ဓတော၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ပြီးဖြစ်ပါလျက်။ ကုဏ္ဍ, ဣ၊ (အိမ်ရှေတည်ထောင်ခြင်းဟူသော) ပြာပူသို့။ ပတိတုံ၊ ကျခြင်းငှါ။ ဥဒ္ဓ, သိ၊ အလိုရှိဘိ၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ နရဝါ၊ (အိမ်ရှေ ထောင်ခြင်းဟူသော) ချောက်မှ။ ဥဒ္ဓတော၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ နရကံ၊ (အိမ်ရှေထောင်ခြင်းဟူသော) ချောက်သို့။ ပတိတုံ၊ ကျခြင်းငှါ။ ဥဒ္ဓ, သိ၊ အလိုရှိဘိ၏။

အဘိဝေဝယ၊ လူ, ဘောင်သို့ပြေးသွားကြကုန်၏။ ဝေ၊ သင်၏။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းခြင်း သည်။ (ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။) ကဿ၊ အဘယ်သူကို။ ဥဒ္ဓရေယာမဝေ၊ အယုတ်အားဖြင့်ကြည့်ရှုစေကုန်အံ့နည်း။ ဝါ-ကဲ့ရဲ့, ကုန်အံ့နည်း။ အာဒိတ္တာ၊ မီ.ားလောင် အပ်သောအိမ်မှ။ နီဟာတံ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်သော။ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာကဲ့သို့။ နီဟရေဝ၊ လူဘောင်မှထုတ်ဆောင်အပ်ပြီးသူဖြစ်ပါလျက်။ (တုံ၊ သင်သည်။) ပုန၊ တဖန်။ ဥယ္ယောဇေတုံ၊ လောင်မြိုက်ခံခြင်းငှါ။ ဥဒ္ဓ, သိ၊ အလိုရှိဘိ၏[1]။ ဥတိ၊ ဤသို့ မယ်တော်က ပြောဆို၏။

ဓမ်ပီယက်ရဟုတ်

၂၄၀။ (ဧကံ သမယံမှ အာရုမေ အတိဝေးပြီ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပဌမံ ယာမံ၊ ပိုဏခသောက်ယံ်အခါ၌။ ပဌမ-ဇ္ဈာယေ၊ စောဝေါဝေါ၌။ မေဃပဒါနိ၊ တရားအစုတို့ကို။ ဘာသတိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဓမ်ပီယက်ရမာတာ၊ ဓမ်ပီယက်ရ၏ အမိဖြစ်သော။ ယက္ခိနီ၊ ဘီလူးမသည်။ ပုတ္တကံ၊ သားငယ်ကို—

"ဓမ်ပီယက်ရ၊ ဓမ်ပီယက်ရ။ သခ္ခံ၊ အသံကို။ မာကရိ၊ မပြုလင့်။ ဘီကျ, ရတန်းသည်။ မေဃပဒါနိ၊ တရားအစုတို့ကို။ ဘာသတိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ အပိ စ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ မေဃဒံ၊ တရားအစုကို။ ဝိဘာနိယ၊ သိ၍။ ပရိပဇ္ဇမ၊ ကျင့်ကုန်အံ့။ နော၊ ငါတို့၏။ ဟိတာယ၊ စီးပွါးအလို့ငှါ။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

ပါဏေသု စ၊ သတ္တဝါတို့၌လည်း။ သံယမာမဝေ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်အံ့။ (သေ-နိ ပါတ်။) သမ္ဘောနမုဿ၊ သီလမျက်ချွတ်ယှင်းသောစကားကို။ နု ဘဏာမဝေ၊ မပြောဆို ကုန်အံ့။ (သေ-နိပါတ်ပင်။) အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ထုသီလံ၊ ကောင်းသောသီလကို[2]။

၁။ ဤအဓွန်ကသောဋီကာနှင့် မေဃဒေ-၂၁ဝ၌ တို့ကို ရှု။

၂။ ပါဏာတိပါတဝိရတိ မုသာဝါဒဝိရတိ တို့မှ ကြင်းသော အဒိန္နာဒါနဝိရတိ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရဝိရတိ သုရာမေရယဝိရတိ သုံးပါးကိုဟု။ ဆုသီလမေဝ ဆုသီလံ ဟု ဆိုထိုက်၏။

သိကျွေမ၊ ကျွန်ုပ်ကုန်အုံ့။ ပ်သာစယောနိယာ၊ ဘိလူးချိုးမှ။ အခ်ဲ့ မုဇွေမာဟ်၊ လွတ်ကုန်-
တန်ရာ၏''ကျ၍။ ဧတံ၊ ဣဒ္ဓိသို့။ ကောသေသိ၊ နှစ်သက်စေပြီ။(ရှေ့ကပြု။)

၇-ပုန္ဒမသုသုတ်

ကြား။ (ကော် သမယ်။ပ။ အာရာမေ ပေးမြဲ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ နိဗ္ဗာနပရိယောသာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်ယှဉ်သော။ ဓမ္မီ-ယာ ကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ ဟောတိ၊ ကောင်းစွာပြုတော်မူ၏။ သမာဒပေတိ၊ ကောင်း-စွာယူစေတော်မူ၏။ သမုတ္တေဇေသိ၊ ကောင်းစွာထက်မြက်စေတော်မူ၏။ သမ္ပဟံသေတိ၊ ကောင်း-စွာရွှင်လန်းစေတော်မူ၏။ တေ စ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ အဠ်ကထာ၊ အကျိုးရှိသည်-ကိုပြု၍။ မနသိကတ္တာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ သဗ္ဗစေတသာ၊ အလုံးစုံသော စိတ်ဖြင့်။ သမန္နာဟရိတ္တာ၊ ကောင်းစွာဆောင်၍။ ညြဟိတသောတာ၊ ထောင်အပ်သောနှားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပုန္ဒမသုမာတာ၊ ပုန္ဒမသု၏ အမိဖြစ်သော။ ယက္ခိနီ၊ ဘီလူး-မသည်။ ပုတ္တကေ၊ သားငယ် သို့မဟုတ်ကို—

"သတ္တုနော၊ လူ နတ်တို့ကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သောဿामि၊ နာအုံ့။ (တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။) ဥတ္တရိကရ၊ သို့ဥတ္တရိကာ။ တုတ္တိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်ပါလော့။ ပုန္ဒမသု၊ သားငယ်ပုန္ဒမသု။ တုတ္တိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်ပါလော့။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗာနုပုဗ္ဗမောစနံ၊ အလုံးစုံသော ဂန္ဓတို့မှ လွတ်မြောက်-ကြောင်းဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော်တရားစကားကို။ အာယ၊ ဟောတော်-မူ၏။ အသို့မဟု၊ ထိုတရားတော်၌။ မေ၊ ငါ၏။ အတိဝေလာ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုလွန်-သော။ ပိယာယနာ စ၊ မြတ်နိုး တောင့်တခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

လောကေ၊ လောကမှာ။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သောအရာကား။ သကော ပုတ္တော၊ မိမိသားသို့တည်း။ လောကေ၊ လောကမှာ။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သောအရာကား။ သကော ပတိ၊ မိမိခင်ပွန်းတည်း။ တတော၊ ထိုသားသို့ခင်ပွန်းထက်။ မယှံ၊ ငါသည်။ ပိယတရော၊ အလွန်ချစ်မြတ်နိုးအပ်သောအရာကား။ အာသ မေ့ဿ၊ ထိုတရားကို။ မဂ္ဂနာ၊ ရှာမှီခြင်းတည်း။

ဟိ၊ မှန်၏။ သဗ္ဗမ္ပိဿဝနံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို နာခြင်းသည်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါ-တို့ကို။ ဝါ၊ သတ္တဝါတို့၏[1]။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှု။ မောစေတိ ယတော၊ လွတ်မြောက်စေသ-ကဲ့သို့။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သော။ ပုတ္တော၊ သားသို့သည်ရင်း။ ပတိဝါပိ၊ ခင်ပွန်း-သည်ရင်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှု။ နံ ပမောစယေ၊ မလွတ်မြောက်စေနိုင်။

ဒုက္ခပရေတသို့၊ ဆင်းရဲခြင်းသည် နိုပ်စက်အပ်သော။ ရောဂရဏသံယုတေ၊ အိုခြင်း-သေခြင်းနှင့် ယှဉ်စပ်သော။ လောကေ၊ လောကမှာ။ ဇရောမရဏမောက္ခာယ၊ အိုခြင်း-သေခြင်းတို့မှ လွတ်မြောက်ခြင်းငှါ။ ယံ ဓမ္မံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော တရားတော်ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဘိသမ္ဗုဓံ၊ ထိုးထွင်းမျှော်သိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ (ဒေသေတိ၊ ဟောတော်

---

[1] ပါဏိနန္တိ သာသိ အာဟု ပုဗ္ဗဝုဒနံ ဒုက္ခသဒ္ဒါပေက္ခံကာ မောစယတီသိ မောစနကြိယာယ ကမ္မံ ပဋ္ဌတိဟိ။ ဒုက္ခာပုဒ်ကိုဦးလျှင် ပါဏိနံ၌ သမ္ပဒါန်။ ပဘဝေ ဝေ ကြိယာကိုဦးလျှင် ကံဟူလို။

မှု၏။) တံ ဓမ္မံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်နှင့် စပ်သော တရားတော်ကို။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှါ။ (အဟံ၊ ငါသည်။) ဣဒ္ဓိဘာမိ၊ အလိုရှိ၏။ ပုနဗ္ဗသု၊ သားယောပုနဗ္ဗသု။ တုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဟောဟိတိ၊ ဖြစ်ပါလော့"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ တောဝေသသိ၊ နှစ်သက်စေပြီ။

အမှာ၊ အမိ။ နု ဗျာဟရိဿာမိ၊ စကားမပြောဆိုပါအုံ့။ အယံ ဥတ္တရာ၊ ဤဥတ္တရာ သည်လည်း။ တုဏ္ဍီဘူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍နေ၏။ မမ္ဟမေဝ၊ တရားတော်ကိုသာလျှင်။ နိသာမေဟိ၊ နှလုံးသွင်းပါလော့။ သဒ္ဓမ္မဿဝနံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကိုနာခြင်းသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏။ အမှာ၊ အမိ။ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ အနုညာယ၊ မသိခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းဆင်းရဲရ၏။ စရာမသေ၊ ကျင့်လည်ကြရကုန်၏။ (သေ-နိပါတ်။)

သမ္ဘူဋ္ဌာနံ၊ ပြင်းစွာတွေ့ဝေကုန်သော။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ပဘဝ်ရော၊ အရောင်အလင်းကို ပြုတတ်သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော။ အန္ဓိမ-သာဒိရော၊ အဆုံးစွန်သော ဓနှာကိုယ်ရှိတော်မူသော။ ဣဏ္ဍမ်ပ၊ ဣဏ္ဍငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံ တော်မူသော။ သေ၊ ဤပြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော တရားတော်ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သားယော်ပုနဗ္ဗသုက ပြောဆို၏။

သာဓု ဓေါ၊ ကောင်းပေစု။ ဥရေသယော၊ ရင်ခွံကိန်းဝောင်းသော။ ဘာတာ၊ မွေးမှားလှာသော။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ပဏ္ဍိတော နာမ၊ ပညာရှိပါပေ၏။ ဟေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ဗုဒ္ဓေသေဋ္ဌဿ၊ ပြတ်စွာဘုရား၏။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ပိယာယတိ၊ ချစ်ပြတ်နိုးထတ်ပါပေ၏။

ပုနဗ္ဗသု၊ သားယော်ပုနဗ္ဗသု။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါလော့။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ အဟံ၊ ငါသည်။ သမ္ဘဏ္ဍတာ၊ ဝင့်မှုတွက်ပြောက်သည်။ အမ္ပိ၊ ဖြစ်၏။ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယာသစ္စာတို့ကို။ ဒိဋ္ဌာနိ၊ သိမြင်အပ်ကုန်၏။ ဟေ၊ ငါ၏။ ဥတ္တရေ၊ ဥတ္တရောပါ၊ ချစ်သို့ဥတ္တရောသည်လည်း။ သုဏာတု၊ (ငါတို့သားအမိနှစ်ယောက် သောတာယန်ဖြစ်သော သတင်းစကားကို) ကြားသိပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိခင်ဘိုးမက ပြောဆို၏။

၈-သုဇ္ဇောသုတ်

(ကြည့်) ၂၄၂။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ ပြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ သီတဝနေ၊ ယင်းတိုက်တော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန ခေါ၊ ယန သမယေန။ ၌။ အနာထ-ပိဏ္ဍိကော ဂဟပတိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ ကေနစိဒေဝကရဏီယေန၊ တစုံတရာသော ပြုဘွယ် ကိစ္စဖြင့်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်လာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနာထပိဏ္ဍိကော ဂဟပတိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ "လောကေ၊ လောကၢ်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား သည်။ ဥပ္ပန္နော ကိရတိ၊ ဖြစ်တော်မူသတတ်"ဟူ၍။ အဿောသိ ခေါ၊ ကြားပြီ။ တာဝဒေव စ ယန၊ ထိုဧကာဒ္ဓပင်လျှင်။ ဘဂဝန္တံ၊ ပြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်အံ့သောငှါ။ ဥပသင်္ကမိတု-ကာမော၊ ကပ်လိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ အနာထပိဏ္ဍိကဿ ဂဟပတိဿ၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေး၏။ "အဇ္ဇ၊ ယနေ။ ဘဂဝန္တံ၊ ပြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်အံ့ သောငှါ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ကပ်ခြင်းငှါ။ အကာလော ခေါ၊ အခါမဟုတ်သေး။ အဟံ၊ ငါသည်။ (ဒါနိ-အနက်မဲ့) သေ့၊ နက်ဖန်။ ကာလေန၊ နံနက်အခါ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ပြတ်စွာဘုရားကို။

ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်အံ့မသာဟု။ ကမိဿာမိတိ၊ သွားအုံ့"ဟူသော။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (ဤတိ၊ ဤသို့ကြံစည်၍။) ဗုဒ္ဓဂတာယ၊ ဘုရားအာရုံခံ့ဖြစ်သော။ သတိယာ၊ သတိဖြင့်။ နိဗဒ္ဓိ၊ အိပ်ပြီ။ ပဘာတန္တိ၊ မိုးထိန်းထိန်လင်းပြီဟု။ မညမာနော၊ မှတ်ထင်သည် ဖြစ်၍။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၌။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ဝုဋ္ဌာသိ၊ ထပြီ။ (သုဒ်ကား နိပါတ်မျှသာတည်း။) အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကော ဂဟပတိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ ယေန၊ ၌။ သိဝထိကဒ္ဒါရံ၊ သင်းချိုင်းတံခါးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ပြီ။ အမနုဿာ၊ ဘီလူးတို့သည်။ ဒ္ဒါရံ၊ တံခါးကို။ ဝိဝရိ သု၊ ဖွင့်ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အနာထ-ပိဏ္ဍိကဿ ဂဟပတိဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ နဂရမှာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခမန္တဿ၊ ထွက်စဉ်။ အာလောကော၊ အလင်းရောင်သည်။ အန္ဓရဝယိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ အန္ဓကာရော၊ အမိုက်မှောင်သည်။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားပြစ်ပြီ။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်ဝင်း။ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏အပြစ်သည်ဝင်း။ လောမဟံသော၊ အမွေးရွှင်ပျံ ကြက်သီးထခြင်းသည်ဝင်း။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားပြစ်ပြီ။ တဝေါ ဝ၊ ထိုအရပ်မှသာလျှင်။ ပုန၊ တဖန်။ နိဝတ္တိတုကာမော၊ ပြန်ဆုတ်လိုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သိဝကော ယက္ခော၊ သုသာန်စောင့်နတ်သည်။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ပျောက်လျက်—

"သတ်သဟဿာနိ၊ တသိန်းကုန်သော။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်တို့သည်ဝင်း။ သတ်သဟဿာနိ၊ တသိန်းကုန်သော။ အဿာ၊ မြင်းတို့သည်ဝင်း။ သတ်သဟဿာနိ၊ တသိန်းကုန်သော ။ အဿတရီရထာ၊ အဿတိုရ် (မြင်းမြန်) ကသော ရထားတို့သည်ဝင်း။ အာမုက္ကမဏိကုဏ္ဍလာ၊ ဝတ်ဆင်အပ်သော ပတ္တမြားနားဆွဲဝင်းရှိကုန်သော။ သတံ ကညာ သဟဿာနိ၊ တသိန်းသော သတ္တိသမီးကညာတို့သည်ဝင်း။ ဧကဿပဓီတိဟာရဿ၊ ခြေတလှမ်း၏။ ဝါ၊ ခြေလှမ်းကြောင်း ကုသိုလ်စေတနာတရု၏ ၂။ သောဠသိ ၊ တဆဲခြောက်စိတ်မြောက်သော ၃။ ကလံ၊ တစိတ်တခုမျှ။ နဂ္ဃန္တိ၊ အဝိုးမတိုက်ကုန်။

ဂဟပတိ၊ သူဌေး။ အာဘိဏ္ဍမ၊ ရွှေသို့တက်လော့။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ အာဘိဏ္ဍမ၊ ရွှေသို့တက်လော့။ ဝေ၊ သင်၏။ အာဘိဏ္ဍမနံ၊ ရွှေသို့တက်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။

၁။ သတ် ကညာသဟဿာနိတိ ပုရိမဝါဒီပိ ဤမိန္ဒာဝ သဟဿမဟေ သတ္တိ သမ္ဗန္ဓနီယာနိ၊ ယထေဝ ဟိ သတ် ကညာသဟဿာနိ။ သတ် သဟဿာနိ ဟတ္ထိ သတ် သဟဿာနိ အဿာ သတ် သဟဿာနိ ရထာတိ အယမေဠ အဝေ္ဍာ။ သတ် ကညာသဟဿာနိဉ္စ သမ္ပုဏ္ဏမ်ိုးဖြစ်၍ သတ္တိသမီးတို့၏ တသိန်းတို့သည်ဝင်းဟု ပေးသင့်သော်လည်း အာမုက္ကမဏိကုဏ္ဍလာဟူသော ဝိသေသနကို ငဲ့၍ဝင်း ရွေးယူစ်တို့နှင့် ကိုက်ညီစေလိုခြင်း သဘော်ကြောင့်ပေးလိုက်သည်။ ကညာနှင့် သဟဿာနိကို ဝါကျကြဲ၍ "သတ် သဟဿာနိ၊ ကုန်သော။ အာမုက္ကမဏိကုဏ္ဍလာ၊ ကုန်သော။ ကညာ၊ သတ္တိသို့တို့သည်ဝင်း" ဟုသော်လည်းပေး။ ဤ၌ ကား စာမျှတိုင်း သမာသ် အပြစ်ဖြင့် ပေးသည်။

၂။ ပဒံ ဝိတိဟရတိ ဣတိ ပဒဝိတိဟာရော၊ ပစဝိတိဟာရဿ ပဒံ ဝါ ဝိတိဟရတိ ဣတိ ပဒဝိတိဟာရော၊ တဿ ဟတ္ထာ ကုသလစေတနာ။ ဒ္ဓိ။

၃။ သောဠသန္တိ ပူရဏော သောဠသော၊ ဣတ္ထိယံ ဝီ ပဗ္ဗည်းသက်၍ သောဠသီ၊ ဒုတိယာ ဆဋ ဝိဘတ် သက်လျှင် သောဠသီ ဟု ပြီးသည်။ သောဠသောဝ၌ ပူရဏ အနက်၌ မောဂ္ဂလာန် ဣသိဂဏ္ဍ (၅၁) တဿ ပူရဏဿ ဒသာဒိတောဝါ သုတ်ဖြင့် ၃ ပဗ္ဗည်းသက်ရပြီးသည်။ သောဠသီ ကလံ၊ ခြေတလှမ်း သို့မဟုတ် ခြေလှမ်းကြောင်း ကုသိုလ် စေတနာတရက်ကို တဆဲခြောက်စိတ် စိတ်၊ ၎င်းတဆဲခြောက်စိတ်အနက် တစိတ်ကို တဖန် တဆဲခြောက်စိတ်ထပ်စိတ်၊ ၎င်းနည်းအတူ တဆဲခြောက်ကြိမ် စိတ်ပြီးသော တစိတ်တခုမျှသည် သောဠသီ ကလ ဖြစ်၏။ ဌ။

ပဋ္ဌိဏ္ဍမနံ၊ နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းသည်။ နောတိ၊ မမြုတ်" ဟူသော။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ အနုဿာဝေသိ၊ ကြားစေပြီ။

အထ ခေါ၊ ဍှ။ အနာထပိဏ္ဍိကသေ ဂဟပတိဿ၊ ၏။ အန္ဓကာရော၊ အမှိုက်မှောင်သည်။ အန္ဓရတ္တိယံ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ အာလောကော၊ အလင်းရောင်သည်။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ယံ ဘယံ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်ဌင်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်ထန်သည် ၏ အဖြစ်သည်ဌင်း၊ ယော လောမဟံသော၊ အကြင် အမွေးရှင်ပျံ ကြက်သီးထခြင်းသည်ဌင်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဧသော၊ ထိုကြောက်ခြင်း, ကိုယ်ခက်ထန်ခြင်း, ကြက်သီးထခြင်းသည်။ ပဋ္ဌိပ္ပဿမ္ဘိ၊ ငြိမ်းပျောက်ပြီ။ ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ ပုန၊ တဖန်။ နိဝတ္တိတုံ-ကာမော၊ ပြန်ဆုတ်လိုသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ သိဝကော ယက္ခော၊ သုသာန်စောင့်နတ်သည်။ပ။ အနုဿာဝေသိ၊ ကြားစေပြီ။ပ။ ပဋ္ဌိပ္ပဿမ္ဘိ၊ ငြိမ်းပျောက်ပြီ။ တတိယမ္ပိ ခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ သိဝကော ယက္ခော၊ သုသာန်စောင့်နတ်သည်။ပ။ အနုဿာဝေသိ၊ ကြားစေပြီ။ပ။ ပဋ္ဌိပ္ပဿမ္ဘိ၊ ငြိမ်းပျောက်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဍှ။ အနာထပိဏ္ဍိကော ဂဟပတိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ ယေန၊ ဍှ။ သိတဝနံ၊ ယင်းတိုက်တော်သည်။ (ဗဒ္ဓို၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။

တေန ခေါ ယန သမယေန၊ ဍှ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒုတ္ထိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပစ္ဆိမ-သမယံ၊ မိုးသောက်အခါ၌။ ပစ္ဆိဗ္ဗာယ၊ ကြိုတင်ထတော်မူ၍။ အဇ္ဇေဝဟာသေ၊ လွင်ပြင်၌။ စင်္ကမတိ၊ စင်္ကြံကြွတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနာထပိဏ္ဍိကံ ဂဟပတိ"၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာနေသည်ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်တော်မူပြီ။ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍။ စင်္ကမာ၊ စင်္ကြံမှ။ ဩရောဟိတ္မာ၊ သက်ဆင်း၍။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူပြီ။ နိသဇ္ဇ ခေါ၊ ထိုင်နေတော်မူ၍။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနာထပိဏ္ဍိကံ ဂဟပတိ"၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကို။ "သုဒတ္တ၊ သုဒတ္တ။ ဟေတိ၊ လာလှည့် ဟူ၏သော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အထ ခေါ၊ ဍှ။ အနာထပိဏ္ဍိကော ဂဟပတိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ "ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နာမေန၊ သုဒတ္တ ဟူသော အမည်ဖြင့်။ အာလပတိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏" ဟု။ ဟဒယော၊ ရှင်လန်းသည်ဖြစ်၍။ ဥဒဂ္ဂေါ၊ တက်ကြွဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်ဌာပင်လျှင်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတော်တို့ဌ။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ နိပတိတ္မာ၊ ပျပ်ဝပ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဂဟိ၊ အသို့နည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ အသယိတ္ထာတိ၊ ကျိန်းစက်တော်မူရပါ၏လော" ဟူ၏သော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

ဗြာဟ္မဏော၊ အပျိုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိ၏သော။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာငြိမ်းပြီးသော။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့ဌ။ နု လိမ္ဗတိ၊ မလိမ်းကျံ။ နိရူပဓိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဥပဓိမရှိ။ သိတိဘူတော၊ ငြိမ်းအေးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ (သော၊ ထိုသူသည်။) သမ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝေ၊ စင်စစ်။ သေတိ၊ အိပ်ရစ်။

သမ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ အာသတ္တိယော၊ ဘဝတို့ဌ ကပ်ငြိတတ်သော တဏှာတို့ကို။ ဆေတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ ဟဒယေ၊ စိတ်နှလုံး၌။ ဒရံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဝူလောင်ခြင်း

ကို။ ဝ်နေယျ၊ ပယ်ယျောက်ရ်။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ သန္တိ၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းအေး ခြင်းသို့။ ပယ္ယယျ၊ ရောက်ရ်။ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်သောသူသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သေတိ၊ အိပ်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဒု-ပဌမ သုဏ္ဍာသုတ်

[1]၂၄၃။ ဧကံ၊ သေား။ သမယံ၊ ရ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဆုဇဂေဟေ၊ ဆုဇကြိုဟ်မြို့ရ်။ ကလန္ဒက-နိ၀ါပေ၊ ရှင်နက်ထို့အား အစာကျွေးဆုဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ရ်။ ဝိဟ-ရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန ခေါ၀ ပန သမယေန၊ ရ်။ သုဏ္ဍာဘိက္ခုနီ၊ သုဏ္ဍာရဟန်းမသည်။ မဟာတိယာ၊ မျှားစွာသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်သည်။ ပရိဝုတာ၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတ်၏။ အထ ခေါ၀၊ ရ်။ သုဏ္ဍာယ ဘိက္ခုနိယာ၊ သုဏ္ဍာရဟန်းမရ်။ အဘိပ္ပသန္နော၊ အလွန်ကြည်ညိုသော။ ယကွော၊ ဘီလူးသည်။ ဆုဇဂေဟေ၊ ရ်။ ရတိကာယ၊ လမ်းမတရမှ။ ရတိကံ၊ လမ်းမတရသို့။ သိဒ်ဘဒ္ဒကေန၊ လမ်းဆုံတရမှ။ သိဒ်ဘဒ္ဒကံ၊ လမ်းဆုံတရသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ တာယံ ဝေလယံ၊ ထိုအချိန်၌—

"ဆုဇဂေဟေ၊ ဆုဇကြိုဟ်မြို့ရ်။ ဣမေ မနုဿာ၊ ဤလူတို့သည်။ ကိ[2]၊ အသယ် အမှုကို။ ကတာ၊ ပြုနေကြကုန်သနည်း[3]။ ဟေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အမတံ၊ သေခြင်း ကင်းသော။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို။ ဒေသေန္တိ[2]၊ ဟောနေသော။ သုဏ္ဍံ၊ သုဏ္ဍာဘိက္ခုနီမ ကို။ နု ယထိရုပါသန္တိ၊ မကြည်းကပ်ကြကုန်။ (ဝတ၊ ထိုသူတို့သည်။) မရုပ်တာ၀၊ အလွန်ချိုသောအရေးကို သောက်ပြီးသောသူတို့ကဲ့သို့။ သေယျရေ၊ မိန်းမောတွေ၀ အိပ်နေကြကုန်၏။

ဝလာဟကံ၊ တိမ်တိုက်မှထွက်ကျလာသော ရေကို[4]။ ပန္ထဂူ၊ ခရီးသွားတို့သည်။ ပိ၀န္တိဗ္ဘ၀၊ သောက်ကြကုန်သကဲ့သို့။ အပ္ပဋိ၀ါနိယံ၊ တန်ပြိုဟု မပယ်မြစ်ထိုက်သော။ ၀ါ-ကြားနာ၍ အားမရနိုင်သော။ အသေစနကံ၊ တစုံတရာမထည့်သွန်းပဲ။ ဩ၀ံ၊ ချိုမြိန်ရသာဆီကြောရှိသော။ ဘဒ္ဒ ဧဝံ၊ ထိုအပြိုက်နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော တရားကို။ ဘဗ္ဗာ၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပိ၀န္တိ မညေတိ၊ သောက်နေကြကုန်ယောင် ထင်၏" ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အာဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

၁၀-ဒုတိယ သုဏ္ဍာသုတ်

[1]၂၄၄။ (ဧကံ သမယံ။ပ။ ကလန္ဒကနိ၀ါ၀ေ ပေါ့ပြီ။) တေန ခေါ၀ ပန သမယေန၊ ရ်။ အည-တရော၊ တယောက်သော။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ သုဏ္ဍာယ ဘိက္ခုနိယာ၊ သုဏ္ဍာရဟန်း မအား။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ အဒါသိ၊ လှူပြီ။ အထ ခေါ၀၊ ရ်။ သုဏ္ဍာယ ဘိက္ခုနိယာ၊ သုဏ္ဍာရဟန်းမရ်။ အဘိပ္ပသန္နော၊ အလွန်ကြည်ညိုသော။ ယကွော၊ ဘီလူးသည်။ ဆုဇဂေဟေ၊ ရ်။ ရတိကာယ၊ လမ်းမတရမှ။ ရတိကံ၊ လမ်းမတရသို့။ သိဒ်ဘဒ္ဒကေန၊ လမ်းဆုံတရမှ။ သိဒ်ဘဒ္ဒကံ၊ လမ်းဆုံတရသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ရ်။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌—

---

[1]။ ကိ ယောဇနာတိ ကိ ဣမေ ကတာ၊ ကိ ကရောန္တိ အဏ္ဍောဒေ။

[2]။ ဝလာဟကတော အာဂတံ ဝလာဟကံ ဟု အာဂတတ္ထိတ်ပြီ။ ရေကို အရေကာက် ။

"ယောဟု အကြင်ဥပါသကာသည်။ သမ္ဘဂန္ဓေဟု၊ အလုံးစုံသော ဂန္ဓတရားတို့မှ။ ဝိပ္ပမုတ္တိယာ၊ လွတ်မြောက်ခြင်းငှါ။ သုဏ္ဏာဝယ၊ သုဏ္ဏာဘိက္ခုနီမအား။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ အဒါသိ၊ လှူပြီ။ အယံ ဥပါသကော၊ ဤဥပါသကာသည်။ ဗဟုံ၊ များစွာသော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ပသဝိ ဝတ၊ ပွါးစေပြီတကား။ သပ္ပညော ဝတာတိ၊ ပညာရှိပေစွတကား"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

၁၁-စီရာသုတ်

၂၄၅။ (စဝံ မေ သုတံ စသည်ပေးပြီ။)တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ စီရာယ ဘိက္ခုနိယာ၊ စီရာရဟန်းမအား။ စီဝရံ၊ သင်္ဃန်းကို။ အဒါသိ၊ လှူပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ စီရာယ၊ စီရာမည်သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ရဟန်းမ၌။ အဘိပ္ပသန္နော၊ အလွန်ကြည်ညိုသော။ ယကေ္ခာ၊ ဘီလူးသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ဌ။ ရထိကာယ၊ မှ။ ရထိကံ၊ သို့။ သိယံ ဘဋ္ဌေန၊ မှ။ သိယံ ဘဋ္ဌကံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ တာယ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌—

> "ယောဟု အကြင်ဥပါသကာသည်။ သမ္ဘယောဂေဟု၊ အလုံးစုံသော ဝယောဂတရားတို့မှ။ ဝိပ္ပမုတ္တိယာ၊ လွတ်မြောက်ခြင်းငှါ။ စီရာယ၊ စီရာဘိက္ခုနီမအား။ စီဝရံ၊ သင်္ဃန်းကို။ အဒါသိ၊ လှူပြီ။ အယံ ဥပါသကော၊ ဤဥပါသကာသည်။ ဗဟုံ၊ များစွာသော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ပသဝိ ဝတ၊ ပွါးစေပြီတကား။ သပ္ပညော ဝတာတိ၊ ပညာရှိပေစွတကား" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

၁၂-အာဠဝကသုတ်

၂၄၆။ (စဝံ မေ သုတံ ပေးပြီ။) ကော၊ သော။ သမယော၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဠဝိယံ၊ အာဠဝီမြို့၌။ အာဠဝကသ ယက္ခဿ၊ အာဠဝကဘီလူး၏။ ဘဝနေ၊ ဗိမာန်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ဌ။ အာဠဝကော ယက္ခော၊ အာဠဝကဘီလူးသည်။ ယေန၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီး။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "သမဏ၊ ရဟန်း။ နိက္ခမဿု၊ ထွက်လော့"ဟူသော။ တေ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဘီလူး....။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန်တော်မူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူပြီ။ သမဏ၊ ရဟန်း။ ပဝိသ၊ ဝင်လော့။ ဣတိ ဤသို့ဆိုး၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဘီလူး။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပိန်တော်မူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပါဠိသီ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ နစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ပ။ ပါဠိသီ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ တတိယမ္ပိ ခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ပ။ ပါဠိသီ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ စတုတ္ထမ္ပိ ခေါ၊ လေးကြိမ်မြောက်လည်း။ အာဠဝကော ယက္ခော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "သမဏ၊ ရဟန်း။ နိက္ခမဿု၊ ထွက်လော့"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဘီလူး။ တံ၊ ထိုသို့ ဂဂ်ါမြစ်ထဲ ဆဲရေးဆိုဟု သင်ကြံစည်သောကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နု နိက္ခမိဿामိ၊ ထွက်လိမ့်မည်မဟုတ်သည်သာ[1]။

၁။ နု ဣတိ ပဒိုကွေပေ၊ ခေါတိ အဝခေါဒေ၊ အဟန္တိ အတ္ထနိဒဿနေ၊ ဝန္တိ ယောဇနေ၊ ခတေနေဝေတ္ထ ယသ္မာ တွံ ဝေ စိန္တေသိ၊ တသ္မာ အဟံ အာဝုသော နေဝ နိက္ခမိဿာမိယံ တေ ဂရုဏိယံ၊ တံ ဂရောယိတိ ဝေ-မတ္ထော ဒဋ္ဌမ္မော။ ၌။

တေ၊ သင်၏။ ယံ ကရဏီယံ၊ အကြင်ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုပြုဘွယ်ကိစ္စကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင့်ကို။ ပဠု၊ ပြဿနာ ကို။ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးအံ့။ မေ၊ ငါ၏ပြဿနာကို။ သစေ နု ဗျာကရိဿသိ၊ အကယ်၍ မပြေနိုင်အုံ။ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ ဝါ၊ စိတ်ကိုမူလည်း။ ခိပိဿာမိ၊ ပျံ့လွင့်စေအုံ။ တေ၊ သင်၏။ ဟဒယံ ဝါ၊ ရင်ကိုမူလည်း။ ဖာလေဿာမိ၊ ခွဲအုံ။ ပါဒေသု ဝါ၊ ခြေတို့၌မူလည်း။ ဂဟေတ္မာ၊ ကိုင်၍။ ပါရ-ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါတဖက်သို့။ ခိပိဿာမိ၊ ပစ်ချအုံ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုစ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဘိလုံး။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ ဝါ၊ စိတ်ကိုမူလည်း။ ခိပေယျ၊ ပျံ့လွင့်စေနိုင်ရာ၏။ ဟဒယံ ဝါ၊ ရင်ကိုမူလည်း။ ဖာလေယျ၊ ခွဲနိုင်ရာ၏။ ပါဒေသု ဝါ၊ ခြေတို့၌မူလည်း။ ဂဟေတ္မာ၊ ကိုင်၍။ ပါရဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါတဖက်သို့။ ခိပေယျ၊ ပစ်ချနိုင်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့သောသူကို။ သဒေဝကေ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကေ၊ ဝသဝတ္တီမာရ်နတ်ပြည်နှင့်တကွသော။ သပြဟ္မကေ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်နှင့်တကွသော။ လောကေ၊ သြဘာသလောကဘ၌။ သမဏပြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏား နှင့်တကွသော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္မုတိနတ်တည်းဟူသော လူမင်း ကြွင်းသောလူနှင့်တကွ သော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောကဘ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နု ခေါ ပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။ အပိစ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဘိလုံး။ တုံ၊ သင်သည်။ ယဒိ အာကင်္ခသိ၊ အကယ်၍ မေး လိုအုံ။ ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။ တနည်း-အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဘိလုံး။ တုံ၊ သင်သည်။ ယံ၊ အကြင် ပြဿနာကို။ အာကင်္ခသိ၊ မေးလိုခ်ိန်။ (တံ၊ ထိုပြဿနာကို။) ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့် တော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာဠဝကော ယက္ခော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို—

"ကိ" သုခ ဝိတ္ထိ။ပ။ ဧဝိတမာဟု ဧသဒ္ဓန္တိ၊ သောင့်"ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဠ-ဘာသိ၊ ပြီ"။ (ကိ"သုခ ဝိတ္ထံ စသော အမေးဂါထာနှင့် သဒ္ဓိခ ဝိတ္ထံ စသော အပြေဂါထာ များကို ဝိတ္ထာသုတ် စာပိုဒ် ၇၃-၌ အနက်ရေးသားခဲ့ပြီ။)

ကထံသု၊ အဘယ်မည်သော တရားဖြင့်။ ဩဃံ၊ ဩဃတည်းဟူသော ရေအယဉ်ကို။ တရတိ၊ ကူးပါသနည်း။ ကထံသု၊ အဘယ်မည်သော တရားဖြင့်။ အဏ္ဏဝံ၊ ဘဝတည်းဟူ သော သမုद्ဒြာကို။ တရတိ၊ ကူးပါသနည်း။ ကထံသု၊ အဘယ်မည်သောတရားဖြင့်။ ဒုက္ခံ၊ ကာမေဟုတည်းဟူသော ဒုက္ခကို။ အစ္စေတိ၊ လွန်မြောက်ပါသနည်း။ ကထံသု၊ အဘယ် မည်သော တရားဖြင့်။ ပရိသုဒ္ဓေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။

သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်။ ဩဃံ၊ (ဒိဋ္ဌောဃ, ဒိဋ္ဌောဃဝတ္ထုတည်းဟူသော)ရေအယဉ် ကို။ တရတိ၊ ကူး၏။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့သော သတိတရားဖြင့်။ အဏ္ဏဝံ၊(ဘဝေါဃ, ဘဝေါဃဝတ္ထုတည်းဟူသော)သမုद्ဒြာကို။ တရတိ၊ ကူး၏။ ဝီရိယေန၊ ဝီရိယတရားဖြင့်။ ဒုက္ခံ၊ (ကာမေဟု, ကာမေဟုဝတ္ထု တည်းဟူသော)ဒုက္ခကို။ အစ္စေတိ၊ လွန်မြောက် ၏။ပ။ ပညာယ၊ (အရဟတ္တမဂ်, အရဟတ္တဖိုလ်)ပညာဖြင့်။ ပရိသုဒ္ဓေတိ၊ (ကိလေသာ တို့မှ)ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြေဆိုတော်မူ၏။

ကထံသု၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ပညံ၊ ပညာကို။ လဘတေ၊ ရပါသနည်း။ ကထံသု၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ဇုဟာကို။ ဝိနုဒေ၊ ရပါသနည်း။ ကထံသု၊ အဘယ် အကြောင်းဖြင့်။ ကိတ္တိ"၊ ကျော်စောခြင်းသို့။ ပဓပ္ပါတိ၊ ရောက်ပါသနည်း။ ကထံ၊

၁။ဃ ခေါ။ ပ ။ အဠ္ဆာဘာသိ ပါဘင့်ကြောင်း အဋ္ဌကထာ ၌။

အာယယ်အကြောင်းဖြင့်။ မိတ္ထာနိ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ ဂန္ဓတိ၊ ဖွဲ့ပါသနည်း[1]။ ကထံ၊ အာယယ်အကြောင်းဖြင့်။ အသ္မာလောကာ၊ ဤပရဒ္ဓပ္ပန်လောကမှ။ ပရလောကံ၊ တမလွန်လောကသို့။ ပေစ္စ၊ ရောက်၍။ နု သောစတိ၊ မစိုးရိမ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးခဲ့။

အရဟတံ၊ ရဟန္တာဟုဂို့လ်တို့၏။ နိမ္မာနပတ္ထိယာ၊ နိမ္မာန်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာဟုဂို့လ်တို့၏။ ဓမ္မံ၊ ပဋိပတ်တရားကို။ သဒ္ဓယာနော၊ ယုံကြည်သော။ သုဿူသံ၊ နာကြားလိုသော။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သော။ ဝိစက္ခဏော၊ ပညာရှိသည်။ ပညံ၊ ပညာကို။ လဘတေ၊ ရ၏။

ပတိရူပကာရီ၊ သင့်လျော်သောအကြောင်းကို ပြုလေ့ရှိသော။ ရုရဝါ၊ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခြင်း (စေတသိက) လုံ့လရှိသော။ ဥဋ္ဌာတာ၊ ထကြွသော (ကာယိကဝီရိယ ရှိသူ)သူ သည်[2]။ ခေါ်၊ ဥစ္စာကို။ ဝိန္ဒတေ၊ ရ၏။ သစ္စေန၊ မှန်သောစကားဖြင့်။ ကိတ္တိ[3]၊ ကျော်စောခြင်းသို့။ ပဒပါတိ၊ ရောက်၏။ ဒဒံ၊ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲတတ်သောသူလည်း။ မိတ္ထာနိ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ ဂန္ဓတိ၊ ဖွဲ့နိုင်၏။ (ဥပလက္ခဏနည်း သင်္ဃာဝတ္ထုလေးပါး လုံးဖြင့်လည်း ပိတ်ဆွဲနိုင်၏။ဌ။) ဝေ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သောအကြောင်းချင့်။ အသ္မာ-လောကာ၊ ဤ(ပရဒ္ဓပ္ပန်)လောကမှ။ ပရလောကံ၊ တမလွန်လောကသို့။ ပေစ္စ၊ ရောက်၍။ နု သောစတိ၊ မစိုးရိမ်။

သဒ္ဓေယ်၊ သဒ္ဓါတရားရှိသော။ ဃရံ၊ အိမ်ရာထောင်မှုကို။ ဝါ-အိမ်ရာဌာနီသော ကာမဂုဏ်ကို[4]။ ဝေသိနော၊ ရှာမိုးလေ့ရှိသော။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏သန္တာန်၌။ သဒ္ဓါ၊ ဝစီ သစ္စာ,ပရမတ္ထသစ္စာရင်း။ ဝေါ၊ ပညာရင်း[5]။ ဓိတိ၊ ဝီရိယရင်း။ စာဂေါ၊ စွန့်ကြဲကြောင်း စတေနာရင်း။ စတုရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဓေတေ ဓမ္မာ၊ တိုတရားတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) သ၊ တိုသူသည်။ ပေစ္စ၊ တမလွန်လောကသို့ရောက်၍။ နု သောစတိ၊ မစိုးရိမ်။

ဣဒံ၊ တိုက်တွန်း၏။ သစ္စာ၊ ဝစီသစ္စာ,ပရမတ္ထသစ္စာထက်ရင်း။ ဓမ္မာ၊ ပညာထက်ရင်း[6]။ စာဂါ၊ စွန့်ကြဲခြင်းကြောင်းစေတနာထက်ရင်း။ ခန္ဓာ၊ ဝန်ကိုဆောင်စွမ်းနိုင်သော ဝီရိယထက်

၁။ မိတ္ထာနိ ဂန္ဓတိ၊ သမ္မာဒေတိ ကရောတိတိ အတ္ထော ၊ဌ။ မိတ္ထာနိ ဂန္ဓတိတိ မိတ္ထာဘာဝံ ဆရေတိ၊ ဌီ။

၂။ ရုရဝါတိ စေတသိကဝီရိယဝသေန အနိက္ခိတ္တဝုတ္တော၊ ဌ။ ဝယိတဗ္ဗဘာဝေန ရုရော ဝိယာတိ ရုရော၊ ဘာရော။ ဣဒမ ပန ရုရောသဒ္ဒကိုယော ဥတ္တရပဒလောပေန ရုရောဝီရိယံ ဝေါ သာတိသယော ဝေသာ အတ္ထိတိ ရုရဝါ ဥဋ္ဌာတာတိ ပဒေန ကာယိကဝီရိယသာ ဝဏ္ဏမာနတ္တာ စေတသိကဝီရိယဝသေနာတိ ဝိဘောသိတံ၊ ဌီ။ ဥဋ္ဌာတာတိ ယော စ ဥဋ္ဌာန ဃဋ္ဌနတ္ထာယ ဘိယျော နု ပညတ်တိအာဒိနာ နယေန ကာယိ[illegible]ဝီရိယဝသေန ဥဋ္ဌာနသမ္ပန္နော အသိထိလပရက္ကမော၊ဌ။ ရုရော ဝိယာတိ ရုရော၊ ရုရောဝိယ၊ လှည်ဦးနှင့်တူ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ရုရော၊ မည်၏။ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးရှိ၏။ ရုရသာ သမ္ဘဝတော ဧရော ဟု ဥတ္တရပဒလောပ တပ္ပုရိသော်ပြု၊ ဝီရိယ ကောက်။ ရုရော အသာ အတ္ထိတိ ရုရဝါ၊ စေတသိကဝီရိယ ရှိသူရ၏။ ဥဋ္ဌဟတီတိ ဥဋ္ဌာတာပြု၊ ထကြွသော ပုဂ္ဂိုလ် ကာယိကဝီရိယ ရှိသူရ၏။

၃။ ဃရမေသိနောတိ ဃရာဝါသံ ပဋ္ဌဝါ ကာမဂုဏေ ဘောဇ္ဇသာ ဂဝေသ္ဇသာ။ ဌ။ ဃရမေသိနောတိ ဃရာဝါသသင်္ခါတံ ဃရံ ဘောဇ္ဇသာ။ ဃရာဝါသသန္နိဿိတတ္တာ ဃရဿ ကာမဂုဏာ ဂုဏ္ဍိတိ အာဟ "ပဋ္ဌကာမဂုဏေ"တိ၊ ဌီ။ ဃရေ အာဝါသော ဃရံ၊ ဥတ္တရပဒလောပတပ္ပုရိသ်ပြု။ အိမ်ရာထောင်မှုကောက်။ ဃရေ သန္နိဿိတာ ဃရာ၊ သန္နိဿိတတဒ္ဓိတ်ပြု၊ အိမ်ရာဌာနီသော ကာမဂုဏ် ရ၏။

၄။ "ဣမေ ကုသလာ ဣမေ အကုသလာ"တိအာဒိနာ တေ အတ္ထေ ယာထာဝတော ဝေဒဏတော ဥပဓာရဏတော မေဓော၊ ပညာ။ စိတ္တစေတသိကာနံ ဝေဒဏံ အဝိဇ္ဇမာနတော သန္ဓာရဏတော ကုသလသန္တာနံ ဝေရေတိတိ ဓီတိ၊ ဝီရိယံ။ စေတော ဘေဒေါ ဝေါ၊ ဒါနံ၊ ဌီ။

၅။ ကိလေသေ ကာယတိ ဝိနာသေတိ ဝေါ ဒမေတိတိ ဒမော၊ ပညာ၊ ဌီ။

ရင်း[1]။ ဘိယျော၊ လွန်သောတရားသည်။ ဣမ၊ ဣမိလောကဠဲ။ ယဒိဝ်ဇ္ဇတိ၊ အဂယ်ရှိ ရှိအုံ့။ အညေပိ၊ လေးပါးသောတရားတို့မှ တပါးသောတရားတို့ကိုလည်း။ ပါ-ငါဘုရားမှ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပုထု၊ များစွာကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏေ၊ (ပုဂ္ဂဏကသမ အစရှိသော) ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို။ ပုစ္ဆသု၊ မေးဦးလော့။

သမ္မုယိကော၊ ပစ္ဆုပ္ပန်လောက,တမလွန်လောကဟု ဖြစ်သော[2]။ ယော အတ္ထော၊ အကြင်အကြောင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ယော အဟံ၊ အကြင် တပည့်တော်သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ပဇာနာမိ၊ အပြားအားဖြင့် သိပါ၏။ သော အဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပုထု၊ များစွာကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏေ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို။ ကထံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ပုစ္ဆယျံနု၊ မေးရပါအုံ့နည်း။

ဗုဒ္ဓေါ၊ ပြုတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးစီးပါးအလို့ငှါ။ အာဠဝိ[3]၊ အာဠဝီမြို့သို့။ ဝါသာယ၊ သီတင်းသုံးခြင်းငှါ။ အာဂမာ ဝတ၊ ကြွတော်မူပြီ ထင်ရှား။ ယတ္တ၊ အကြင်ပြုတ်စွာဘုရား၌။ ဒိန္နံ ပေးလှူခြင်းသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ ကြီးသော အကျိုးရှိ၏။ (တံ၊ ထိုပြုတ်စွာဘုရားကို။) အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ယော အဟံ၊ အကြင် တပည့်တော်သည်။ ပဇာနာမိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။

သော အဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ ဂါမဓ၊ တရွာမှ။ ဂါမံ၊ တရွာသို့။ ပုရာ၊ တမြို့မှ။ ပုရံ၊ တမြို့သို့။ သမ္ဘုဏ်၊ ပြုတ်စွာဘုရားကိုငင်း။ ဓမ္မသ စ၊ တရားတော်၏လည်း[4]။ သုဓမ္မတံ၊ ကောင်းသော တရားတော်၏အဖြစ်ကိုငင်း။ နမဿမာနော၊ ရှိခိုးလျက်။ ဝိစရိဿာမိ၊ လှည့်လည်ပေအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားစ၏။

ယက္ခသံယုတ္တံ၊ ယက္ခသံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

ဝဿ၊ ထိုယက္ခသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဗုန္ဓော၊ ဗုဒ္ဓကသုတ်။ ဆဏ္ဏသုစိ စ၊ ဆဏ္ဏနာမသုတ်, သုစိလောမသုတ်။ မဏိဘဒ္ဒေါ စ၊ မဏိဘဒ္ဒသုတ်။ သာသု စ၊ သာနုသုတ်။ ပိယင်္ကရပုန္ဗဇုသုဒတ္တော စ၊ ပိယင်္ကရသုတ်, ပုန္ဗဇုသုတ်, သုဒတ္တသုတ်။ ဒေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သုဏ္ဏာ၊ ပဌမသုဏ္ဏာသုတ် ဒုတိယ သုဏ္ဏာသုတ်တို့။ စိရအာဠဝိ၊ စိရာသုတ်, အာဠဝကသုတ်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဤသို့။ ဒ္ဝါဒသ၊ တဆဲ့နှစ်သုတ် တို့တည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဤသည်တည်း။

၁။ ယာဘာရသယနဏ္ဍေန ဥသောဘိဘာဝပ္ပတ္တာယ ဝိရိယသမ်ါတာယ ခန္ဓ၂၁ ၆။ ခမတိ ယာဘာဘာရံ သယတိတိ ခန္ဓိ၊ ဝိရိယံ။ တာယ ဟု ပ္ပ။

၂။ ယံ ပညာဝိလာသာဒိနံ ကာရဏံ ဒိဋ္ဌမ္မိက်၊ ယဒ္ဓ ပေစ္ဓ သောကာဘာဝသ ကာရဏံ သမ္မုယိက်။ ယော အတ္ထောသိ ဣတ္ထောဝတာ "သုသူသံ လဘတေ ပညာ"ဒ္ဓိအာဒိနာ နယေန ဝုတ္တံ ဒိဋ္ဌမ္မိကံ ဒဿေတိ။ သမ္မုယိကောသိ ဗုဒ္ဓိနာ "ယသ္သေတေ ဝေဒုရော ဗ္ဘော"တိ ဝုတ္တံ ပေစ္ဓ သောကာဘာဝကာရဏံ သမ္မုယိကံ ဟုသော အဋ္ဌကထာတိ ထေရာ၏ "ဒိဋ္ဌမ္မိကော စ သမ္မုယိကော စ သမ္မုယိကော"ဟု ဒွေဝုတ်ကြသော ဝိဘဂေကသိသ် ကြံ၍ ယောဇနာလိုက်သည်။ ဣဟာဘ္ဘက၊ သမ္မုယိကောသိ ဣဒ္ဓေ ဒေသေ၊ လုတ္တနိဒ္ဒေ၊ ဝေန ဒိဋ္ဌမ္မိကော ဧတိ အယမဣဒ္ဓေ ဝုတ္တော ဝေ ဟု သမ္မုယိကောဘ္ဘ ဒေသနာဝေကြကြံ၍ ၎င်း ဝေဒနာဖြင့် ဒိဋ္ဌမ္မိကကို ဆည်းကြောင်း ဖိန်ဆိုစ်။

၃။ မဟာဘဲ့ ဝေဒနာဖြင့် သံဃသုခုမိပတ္တိကို ဆည်းသည်။

၁ ၁–သင္ဂ္ဂ သံယုတ်

၁-ယဗျမ ဝဂ်

၁-သုဝီရ သုတ်

၂၄၇။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ ပ။ အာရုေမ ေပးပြီ။) တစ္တြ ေခါ၊ တိုသို့ ေနေတာ်မူေသာအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ ျမတ်စြာဘုရားသည်။ ဘိက္ခေ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခေဝါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်ေတာ်မူပြီ။ ဘဒ္ေတ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ ေတ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝေတာ၊ ျမတ်စြာဘုရား၏ (စကားေတာ်ကို)။ ပစ္စေၾသာသုံ၊ ၾကားနာယူကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ ျမတ်စြာဘုရားသည်—

ဘိက္ခေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘူတပုဗ္ေ၊ ရှေးဦးပြစ်ဘူးသည်ကို ေဟာေတာ်မူအံ့။ အသုရာ၊ အသူရတို့သည်။ ေဒေ၊ နတ်တို့ထံသို့။ အဘိယံသု၊ ရှေးရှုၾကိတ်လာကုန်ပြီ။ ဘိက္ခေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ေဒဝါနမိေန္ဒာ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရေသာ။ သက္ကေ၊ သိကြားမင်းသည်။ သုဝီရံ၊ သုဝီရမည်ေသာ။ ေဒဝပုတ္တံ၊ နတ်သားကို။ "တာတ သုဝီရ၊ ချစ်သားသုဝီရ။ ေတ အသုရာ၊ ထိုအသူရစစ်သည်တို့သည်။ ေဒေ၊ နတ်တို့ထံသို့။ အဘိယန္တိ၊ ရှေးရှုၾကိတ်လာကုန်၏။ တာတ သုဝီရ၊ ချစ်သားသုဝီရ။ ဂစ္ဆ၊ သွားေလ။ အသုေရ၊ အသူရတို့ကို။ ပစ္စုယျာဟိတိ၊ တုံ့ျပန်၍ ၾကိတ်ေလာ့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ သိေစပြီ။ ဘိက္ခေ၊ တို့။ သုဝီေရ ေဒဝပုတ္ေတာ၊ သုဝီရနတ်သားသည်။ ဧဝံ ဘေၾတဝါတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဟူ၍ ။ ေဒဝါနမိေန္ဒသ၊ နတ်တို့ကို အစိုးရေသာ။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏(စကားကို)။ ပဋိသုတ္ၾတာ၊ ခံယူ၍။ ပမာဒံ၊ ေမ့ေလျှာ့ျခင်းကို။ အပါေဒသိ၊ ျဖစ်ေစပြီ။ ဘိက္ခေ၊ တို့။ ဒုတိယမ္ပိ ေခါ၊ နှစ်ၾကိမ်ေျမာက်လည်း။ ပ။ တတိယမ္ပိ ေခါ၊ သုံးၾကိမ်ေျမာက်လည်း။ ပ။ အာပါေဒသိ၊ ျဖစ်ေစပြီ။ ဘိက္ခေ၊ ရဟန်းတို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ေဒဝါနမိေန္ဒာ၊ ေသာ။ သက္ကာ၊ သိကြားမင်းသည်။ သုဝီရံ ေဒဝပုတ္တံ၊ သုဝီရနတ်သားကို—

> "အနုဋ္ဌယိ၊ မထကြွသည်ျဖစ်၍။ အဝါယာမ၊ အားမထုတ်သည်ျဖစ်၍။ ယတ္တ၊ အကြင်အရပ်၌။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရနိုင်၏။ သုဝီရ၊ ချစ်သားသုဝီရ။ တတ္တ၊ ထို အရပ်သို့။ ဂစ္ဆာဟိ၊ သွားေလ့။ မာ၊ ငါ့ကိုလည်း။ တတ္ေထ၊ ထိုအရပ်သို့သာလျှင်။ ပါပယာတိ၊ ေရာက်ေစေလော့(ပို့ေလာ့)" ဟုေသာ။ ဂါထာယ၊ ျဖင့်။ အဒ္ဓါသာသိ၊ ေျပာဆိုပြီ။

> အလေသော၊ ပျင်းရိသည်။ အနုဋ္ဌာတာ၊ မထကြွသည်။ အသ၊ ျဖစ်ရာ၏။ ကိစ္စာနု၊ လယ်ယာနွားခြင်း, ကုန်သွယ်ခြင်း စသောကိစ္စတို့ကို။ နု ဝ ကာရေယ၊ ပြုလည်း မပြုရာ။ သမ္ဘကာမသမိဒ္ဓါ၊ အလုံးစုံ အလိုရှိအပ်သည်တို့နှင့်ျပည့်စုံသည်။ အသ၊ ျဖစ်ရာ၏။ သက္ကေ၊ သိကြားမင်း။ ဓမ ကျွန်ုပ်အား။ ဝရံ၊ ျမတ်ေသာ။ တံ၊ ထိုအရပ်ကို။ ဒီသ၊ ညွှန်ေတာ်မူပါေလာ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုဝီရကေျပာဆို၏။

> အလေသော၊ ပျင်းရိသည်ျဖစ်၍။ အနုဋ္ဌာတာ၊ မထကြွသည်ျဖစ်၍။ ယတ္တ၊ အကြင်အရပ်၌။ အဓိ၊ ရ၏။ ဝင်စစ်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ ေဝတိ၊ ရနိုင်၏။ သုဝီရ၊ ချစ်သားသုဝီရ။

၁။ သဒ္ဒနဝါပုစ်ကို အာလယ်ပုစ်ကြံ၍ ေပးလိုက်သည်။ ဧဝံ ေဟာတု အစုံ တဝ ဣတိ ေခါ ဟူေသာ ၌-အလို ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ။ တဝ၊ အရှင်၏။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းခြင်းသည်။ ေဟာတု၊ ျဖစ်ပါေစ ဟုေပး။

ဟတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂဠာဟာ၏၊ သွားလော့။ မဠ၊ ငါ့ကိုလည်း။ ပဗ္ဗတ၊ ထိုအရပ်သို့ သာလျှင်။ ပါပယ၊ ရောက်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိကြားမင်းက ပြောဆို၏။

ဒေဝသေဋ္ဌ၊ နတ်တကာတို့ထက် အထူးသာပြင့်မြတ်သော။ သက္ကေ၊ သိကြားမင်း။ အကမ္မုနာ၊ အမှုကိစ္စကို မပြုလုပ်ခြင်းကြင့် ။ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော။ အနုပါယာသံ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိသော။ သုခံ၊ ချမ်းသာသော။ ယံ၊ အကြင်အရပ်ကို။ ဝိဇေမ၊ ရနိုင်ကုန်ရာ၏။ သက္ကေ၊ သိကြားမင်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဝရံ၊ မြတ်သော။ တံ၊ ထိုအရပ်ကို။ ဒီသ၊ ညွှန်ပြတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုဝီရက ပြောဆို၏။

အကမ္မေန၊ အမှုကိစ္စကို မပြုလုပ်ခြင်းကြင့်။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ကူစိ၊ တစုံတခုသောအရပ်၌။ နု ဇီဝတိ၊ အသက်မမွေးနိုင်။ သစေ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိအုံ့။ သော၊ ထိုအရပ်သည် [1]။ နိမ္မာနဿ၊ နိမ္မာန်၏။ မဂ္ဂေါ၊ ရကြောင်းတည်း။ သုဝီရ၊ သုဝီရ။ ဟတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ တုံ၊ သင်သည်။ ဂဠာဟ၊ သွားလော့။ မဠ၊ ငါ့ကိုလည်း။ ဟတ္ထေ၀၊ ထိုအရပ်သို့သာလျှင်။ ပါပယ၊ ရောက်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိကြားမင်းက ပြောဆိုတ်။

ဘိက္ခဝေ၊ ဤ။ ဒေ၀ါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သော ဟိ နာမ သက္ကော၊ ထိုသိကြားမင်း စင်လျှက်လည်း။ သကံ၊ ကိုယ်ပိုင်ဖြစ်သော။ ပညာဝေါ၊ ကောင်းမွန်အကျိုးကို။ ဥပဇီ၀မာနော၊ ပို၍ အသက်မွေးလျှက်။ ဒေ၀ါနံ တာ၀တိံသာနံ၊ တာ၀တိံသာနတ်တို့ကို။ ဣဿရိယာဓိပစ္စံ၊ အစိုးရသည်၏အဖြစ် အကြီးအမှူး၏အဖြစ် ဟုသော။ ရဇ္ဇံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို။ ကာရေန္တော၊ ပြုလျှက်။ ဥဋ္ဌာနဝီရိယဿ၊ ထကြွလုံ့လ၀ီရိယ၏။ ဝဏ္ဏ၀ါဒီ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုလေ့ရှိသူသည်။ ဘ၀ိဿတိ၊ ဖြစ်တုံ့ဘိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ဤ။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ဘုဘက္ခာ၀ေ၀၊ ကောင်းစွာပေါ့ပေါ့တော်မူအပ်သော။ ဗဟုဓနယေ၊ သာသနာတော်သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ဝင်ရောက်သူတို့သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျှက်။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ အပ္ပဇ္ဇာ၊ မရောက်အပ်သေးသောတရားထူးကို။ ပတ္ထေယ၀၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ အနဓိဂတာ၊ မရအပ်သေးသော တရားထူးကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ။ အသစ္ဆိကတာ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသော နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ယံ ဥဿဟထ၊ အကြင် ထကြွနိုးကြားကုန်ရာ၏။ ယံ ဝယာမထ၊ အကြင် စေ့ဆော်ကုန်ရာ၏။ ယံ ဝါယာမထ၊ အကြင် အားထုတ်ကုန်ရာ၏။ ဣဒ ခေါ၊ ဤသာသနာတော်၌။ တံ၊ ထိုထကြွနိုးကြားခြင်း စသည်သည်။ သောဘေထ၊ တင့်တယ်ပေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖိန့်တော်မူ၏။

၂-ဝုဋ္ဌာဝိမသုတ်

၂၄ဂ။ (ဤသုသိမသုတ်သည် သုဝီရသုတ်နှင့် တူပြီ။ သားတော် သုသိမအား သိကြားမင်းက ဆုံးမသည်သာ ထူး၏။)

၁။ ဤအရှေ့တောင်၌ နိဗ္ဗာနဿ ဟိ သောမဂ္ဂါတိ ကမ္မံ အကတ္မာ ဟု ဤသံဝဏ္ဏေတမ္ဘော်တည်ရာ ဂါထာအစ အကမ္မုနာ ပုဗ်အရ ဖွင့်ပြလျက်ကိုယူ၍ အကမ္မုနာ, အကမ္မုနဟုတ်ကို၌ ကရဏ် ကမ္မံ၊ နု ကမ္မံ အကမ်ံ၊ တေန။ ဟု ပြုလျက် အနက်ဘမ္ဘန်သည်။

၂။ သောဏ်အမျိုးကို "ဇိဝိတဋ္ဌာနံ နာမ"ဟု ဋ္ဌ-ဌ ဖွင့်ဆိုပြီး ပြစ်လျှက် သောနှင့် မဂ္ဂါ တုံ့ပြန် လိုက်တ် ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားစေရန် ဦ"ဇိဝိတဋ္ဌာနံ နာမဟိ တဿ ဇိဝိတဿ ဟေတု နာမ"ဟု ထပ်မံဖွင့်ဆိုတော်မူသည်။

ဒုစရိုက်သုတ်

[illegible]။ (သာသနတော်ယံ။။ (စစ္ဆေသောသည် ပေးမြဲ။) ဘုရား၊ မြတ်စွာဘုရားသည်—

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘုတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘဝဖြစ်ဘူးသည်ကို ဟောတော်မူအံ့။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော၊ နတ်အာသုရာတို့၏စစ်ပွဲသည်။ သမုဒ္ဒဗျူဟေ၊ ပေါင်းစုဆင်နွဲအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်ဗိုလ်ကိုအပိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာဘုံသားဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို—

"မာရိသာ၊ ငါကဲ့သို့ ရှုအပ်သော နတ်အပေါင်းတို့။ သင်္ဂါမဂတာနံ၊ စစ်မြေပြင်သို့ရောက်ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏(သန္ဓာန်၌)။ ဘယံ ဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်ရင်း။ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊ ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏အဖြစ်သည်ရင်း။ လောမဟံသော ဝါ၊ အမွေးရှင်ပျံ ကြက်သီးဝင်ခြင်းသည်ရင်း။ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကြားအံ့။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ မမေဝ၊ ငါ၏သာလား။ ဧတေ၊ တန်ခူးဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ မော်ကြည့်ကြကုန်လော့။ ဟိ၊ မှန်၏။ မယံ၊ ငါ၏။ ဧတေ၊ တန်ခူးဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ မော်ကြည့်ကြကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့၏(သန္ဓာန်၌)။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်ရင်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏ အဖြစ်သည်ရင်း။ ယောဝ လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် အမွေးရှင်ပျံ ကြက်သီးထခြင်းသည်ရင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်း စသည်သည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ကင်းပျောက်လတ္တံ့။

မေ၊ ငါ၏။ ဧတေ၊ တန်ခူးဖျားကို။ နော စေ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အကယ်၍ မော်မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မော်မကြည့်ခဲ့မိသော်။ ဒေဝရာဇေ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ၏။ ဧတေ၊ တန်ခူးဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ မော်ကြည့်ကြကုန်လော့။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဒေဝရာဇေ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ၏။ ဧတေ၊ တန်ခူးဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ မော်ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်နတ်သားတို့၏(သန္ဓာန်၌)။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်ရင်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏အဖြစ်သည်ရင်း။ ယောဝ လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် အမွေးရှင်ပျံ ကြက်သီးထခြင်းသည်ရင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်း စသည်သည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ကင်းပျောက်လတ္တံ့။

ဒေဝရာဇေ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ၏။ ဧတေ၊ ကို။ နော စေ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အကယ်၍ မော်မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မော်မကြည့်ခဲ့မိသော်။ ဒေဝရာဇေ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ၏။ ဧတေ၊ ကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ မော်ကြည့်ကြကုန်လော့။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဒေဝရာဇေ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ၏။ ဧတေ၊ ကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ မော်ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်နတ်သားတို့၏(သန္ဓာန်၌)။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်ရင်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏ အဖြစ်သည်ရင်း။ ယောဝ လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် အမွေးရှင်ပျံ ကြက်သီးထခြင်းသည်ရင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်း စသည်သည်။ ပဟီယိဿတိ. ကင်းပျောက်လတ္တံ့။

ဒေဝရာဇေ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ၏။ ဧတေ၊ တန်ခူးဖျားကို။ ဧနော စေ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အကယ်၍ မော်မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မော်မကြည့်မိခဲ့သော်။ ဒေဝရာဇေ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ဣန္ဒိသာနဿ၊ ဣန္ဒိသာန၏။ ဧတေ၊ ကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ မော်

ကြည့်ကြကုန်လော့။ဟီ၊ မှန်၏။ဒေဝဒူတသား၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ဤသာနုသား၊ ဤသာနု၏။ ဧဇဂ္ဂ၊ တန်ခူးနှုန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတ်၊ မော်ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊သင်တို့၏(သန္ဓာန်ခ)။ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်ရင်း။ ယံ ဆမ္ဘီတတ္တံ ဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏ အဖြစ်သည်ရင်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် အမွေးရွှင်ပျ ကြက်သီးထခြင်းသည်ရင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်းစသည် သည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ကင်းပျောက်လတ္တံ့.”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ သိစေပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကဿ ဝါ၊ သိကြားမင်း၏ သော်လည်း။ တံ ခေါ် ပန ဧဇဂ္ဂ၊ ထိုတန်ခူးနှုန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတိ၊ မော်ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့၏(သန္ဓာန်ခ)။ဒေဝဒူတသား၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ပဇာပတိဿ ဝါ၊ ပဇာပတိ၏ သော်လည်း။ ဧဇဂ္ဂ၊ တန်ခူးနှုန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတိ၊ မော်ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့၏(သန္ဓာန်ခ)။ဒေဝဒူတသား၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ၏သော်လည်း။ ဧဇဂ္ဂ၊ ကို။ ဥလ္လောကယတိ၊ မော်ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့၏(သန္ဓာန်ခ)။ဒေဝဒူတသား၊နတ်မင်းဖြစ်သော။ ဤသာနုသား၊ ဤသာနု၏သော်လည်း။ ဧဇဂ္ဂ၊ တန်ခူးနှုန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတိ၊ မော်ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့၏(သန္ဓာန်ခ)။ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်ရင်း။ ယံ ဆမ္ဘီတတ္တံ ဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏အဖြစ်သည်ရင်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် အမွေးရွှင်ပျ ကြက်သီးထခြင်းသည်ရင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်း စသည်သည်။ ပဟီယေထာပိ၊ ကင်းပျောက်မူလည်း ကင်းပျောက်ရာ၏။ နောပိ ပဟီယေထ၊ မကင်းပျောက်မူလည်း မကင်းပျောက်ရာ။

တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟီ၊အကြင့်ကြောင့်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အဝီတရာဂေါ၊ မကင်းသော ရာဂရှိသည်ဖြစ်၍။ အဝီတဒေါသော၊ မကင်းသော ဒေါသရှိသည်ဖြစ်၍။ အဝီတမောဟော၊ မကင်းသော မောဟ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘီရု၊ ကြောက်တတ်သော သဘောရှိ၏။ ဆမ္ဘီ၊ ကိုယ်ခက်ထန်သော သဘောရှိ၏။ ဥတ္တာသီ၊ ထိတ်လန့်တတ်သော သဘောရှိ၏။ ပလာယီ၊ ထွက်ပြေးတတ်သော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟဘူ ခေါ၊ ငါသည်ကား။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ မိန့်ဆိုတော်မူအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရညဂတာနံ ဝါ၊ တောသို့ ရောက်သည်သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ရုက္ခ-မူလဂတာနံ ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ ရောက်သည်သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သုညာဂါရဂတာနံ ဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ရောက်သည်သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တုမှာကံ၊ သင် ချစ်သားတို့၏(သန္ဓာန်ခ)။ဘယံ ဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်ရင်း။ဆမ္ဘီတတ္တံ ဝါ၊ ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏ အဖြစ်သည်ရင်း။ လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် အမွေးရွှင်ပျ ကြက်သီးထခြင်းသည်ရင်း။ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ပြီးကြားအုံ့။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ မမေဝ၊ ငါဘုရားကိုသာလျှင်—

“ဘော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ခပ်သိမ်းမျှားစွာ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟံ မည်တော်မူ၏။ ဘော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မလောက်မပြန် သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့် ကိုယ်တော်တိုင်သာ သိမြင်တော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုद्धော၊ သမ္မာသမ္ဗုद्ध မည်တော်မူ၏။ ဘော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး, ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး, စရဏ တဆယ့် ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်

ပူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ နိဗ္ဗာန်နန်းသို့ ကြွမြန်းတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သုဂတောဝါ၊ သုဂတ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ လောကအားလုံးကို သိမ်းကျုံ့ကုန်စင် သိမြင်တော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒူ၊ လောကဝိဒူ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ သီလဂုဏ်, သမာธိဂုဏ်, ပညာဂုဏ်, ဝိမုတ္တိဂုဏ်, ဝိမုတ္တိ-ဉာဏဒဿနဂုဏ် တို့ဖြင့် မိမိထက် လွန်မြတ်သော ဟူ၍လ ရှိတော်မမူသော ဤအကြောင်-ကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊ အနုတ္တရ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဆုံးပ-သင့် ဆုံးမထိုက်သော တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ား, လူယောကျ်ား, နတ်ယောကျ်ားတို့ကို တုတ်ခား-မပြု တရားချသဖြင့် ဆုံးမတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဗြဟ္မာနတ်လူ ခပ်သိမ်းသူတို့၏ ဆရာတဆူဖြစ်တော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေ-မနုဿာနံ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ သစ္စာလေးတန် တရားမှန်ကို ဝေဝဲ-သိတတ် ဝေနေယျတို့ကိုလည်း သိစေတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဣဿရိယ, ဓမ္မ, ယသ, သိရီ, ကာမ, ပယတ္တဂုဏ် ဘုန်းခြောက်စုံနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါမည်တော်-မူ၏"ဟု၍။ အနုဿရေယျာထ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟိ၊ မှန်၏။ မယံ၊ ငါဘုရားကို။ အနုဿရတိ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့ကြ-ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်ချစ်သားတို့၏ (သန္ဓာန်၌)။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်ရင်း။ ယံ ဆမ္ဘီတတ္တံ ဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏အဖြစ်သည်ရင်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် အမွေးရွှင်ပျ ကြက်သီးထခြင်းသည်ရင်း။ ဘရိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုကြောက်-ခြင်းစသည်သည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ကင်းပျောက်လတ္တံ့။

ပံ၊ ငါဘုရားကို။ နော စေ အနုဿရေယျာထ၊ အကယ်၍ မအောက်မေ့ပိကုန်အုံ။ အထ၊ ထိုသို့မအောက်မေ့ပိခဲ့သော်။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ "ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို။ သွာက္ခာတော။ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မော၊ သည်။ သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ ကိုယ်တိုင်သိမြင်ခြင်းဌာ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မော၊ သည်။ အကာလိကော၊ အခါမလင့် အကျိုးကိုပေးတတ်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မော၊ သည်။ ဟေ ပဿိကော၊ လာလှည့် ရှုလှည့်ဟု ညွှန်ပြထိုက်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မော၊ သည်။ ဩပနေယျိကော၊ (မိမိ၏ စိတ်ထဲ၌) ဆောင်ယူထားထိုက်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မော၊ ကို။ ဝိညူဟိ၊ (အရိယာ) ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးသီး။ ဝေဒိတဗ္ဗောတိ၊ သိထိုက်ခံစားထိုက်-ပါပေ၏"ဟု၍။ အနုဿရေယျာထ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့ကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အနုဿရတိ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့ကြကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်ချစ်သား-တို့၏ (သန္ဓာန်၌)။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်ရင်း။ ယံ ဆမ္ဘီတတ္တံ ဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏ အဖြစ်သည်ရင်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင်အမွေးရွှင်ပျ ကြက်သီး-ထခြင်းသည်ရင်း။ ဘရိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်း စသည်သည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ကင်းပျောက်လတ္တံ့။

မွေ့၊ ထရုးကို။ နော ဧ အနုဿရေယျာထ၊ အကယ်၍ အဖန်ဖန်မအောက်မေ့မိကုန်ကုန်။ အထ၊ ထိုသို့မအောက်မေ့မိခဲ့သော်။ သံဃ၊ သံဃာတော်ကို။ "ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သား သံဃာတော်သည်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူပါ ပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ ဥဇုပ္ပဋိပန္နော၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်တော်မူပါ ပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ ญายปฏิปนฺโน၊ နိဗ္ဗာန်အား လျှော်စွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ သာမီစိပฏิปนฺโน၊ ရိုသေစွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ ဧတ္တာวိ၊ အစုံအားဖြင့် လေးစုံကုန်သော။ ယဒิဒं ပုရิသယุဂါနิ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အစုံတို့သည်။ အဋ္ဌ၊ အရှေ့အတွက်အားဖြင့် ရှစ်ပါးကုန်သော။ ယဒิဒं ပုရิသปุဂฺคลา၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (သန္ဓိ၊ ရှိကုန်၏။) ဘဂဝတော၊ ၏။ ဧသ သာဝကသံဃော၊ လေးစုံ ရှစ်ယောက်သော ဤတပည့်သား သံဃာတော်သည်။ အာဟုနေယျော၊ အရပ်ဝေးမှဆောင်၍ သော်လည်း ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ปาหุเนยฺโย၊ ဧည့်သည်တို့အလို့ငှါ စီမံ ထားမသော ဝတ္ထုကိုတော်လည်း ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဒက္ခิณेယฺโย၊ မြတ်သော အလှူကို ခံတော်မူထိုက်ပါပေ၏။ အဉ္ဇလีกรณีโย၊ လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးခြင်းကို ခံတော်မူထိုက် ပါပေ၏။ လောกสฺส၊ သတ္တဝါအပေါင်း၏။ အนุตฺตรํ၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော။ ปุญฺญกฺเขตฺตํ၊ ကုသိုလ်မျိုးကို စိုက်ပျိုးကြရာ လယ်တာပြေကောင်းသကဲ့သို့ ဖြစ်တော်မူပါပေ၏"ဟု၍။ အနုဿ-ရေယျာထ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့ကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟိ၊ မှန်၏။ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို။ အနုဿရထ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့ကြကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်၎င်းသားတို့၏ (သန္ဓာန်၌)။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်ရင်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတฺတํ ဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက် ထန်သည်၏အဖြစ်သည်ရင်း။ ယာ လောมหํသော ဝါ၊ အကြင်အမွေးရှင်ယူ ကြက်သီးထခြင်း သည်ရင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧသော၊ ထိုကြောက်ခြင်းစသည်သည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ကင်းပျောက်လတ္တံ့။

တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမฺมา-သမฺพุဒฺโธ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို အမှန်ကိုယ်တိုင် သိတော်မူသော။ တထาคโต၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဝီတရาคေါ၊ ကင်းသောရागရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဝီတဒေါသော၊ ကင်းသောဒေါသ ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဝီတမောโห၊ ကင်းသော မောဟ ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ အภีรู၊ ကြောက် တတ်သော ဘဝေါရှိတော်မမူ။ အสํสฺสี၊ ကိုယ်ခက်ထန်သောဘဝေါရှိတော်မမူ။ အนุตฺตาสี၊ ထိတ်လန့်တတ်သောဘဝေါ ရှိတော်မမူ။ အปลายี၊ ထွက်ပြေးတတ်သောဘဝေါ ရှိတော်မမူ။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော် မူပြီ။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ဝတฺวาန၊ မိန့်ဆိုတော်မူပြီး၍။ သတฺถา၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အထာပရံ၊ ထိုမှတပါးဧသာ—

"ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ အရญฺเญ ဝါ၊ တောင်ကုန်း။ รุกฺขมูเล ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းနှင်း။ သုญฺญาคาเร ဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်ဌာန်ရင်း။ (ဆန်းကြောင့် ရဏား) သမฺพุชฺฌึ၊ မြတ်စွာဘုရား ကို။ အနุสฺสเรถ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့ကြကုန်လော့။ တုမฺหากํ၊ သင်တို့၏(သန္ဓာန်၌)။ (ဆန်းကြောင့် နိဂ္ဂဟီတလောပ။) ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။ နော ဆိယา၊ မပြစ်ရာ။

လောကတော်ရှင်သမ္ဘယုတ်ပါဠိတော်ကြီး နိဒါနကထာ

လောကတွေ့၊ လူတို့သက် ကြီးမြင့်တော်မူသော။ နတ္ထိသတ်၊ ယူတို့ထက် မြတ်တော်မူ သော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နော စေ သရေယျာထ၊ အကယ်၍ မအောက်မေ့ မိကုန်အုံ့။ အထ၊ ထိုသို့မအောက်မေ့ မိခဲ့သော်။ နိယျာနိုက်၊ ဝင့်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်စေတတ် သော။ သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ မဂ္ဂံ၊ တရားတော်ကို။ သရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

နိယျာနိုက်၊ ဝင့်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်စေတတ်သော။ သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟော ကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ နော စေ သရေယျာထ၊ အကယ်၍မအောက် မေ့မိကုန်အုံ့။ အထ၊ ထိုသို့မအောက်မေ့မိခဲ့သော်။ အနုတ္တရံ၊ ပိမိထက်အမြတ်ရှိတော်မမူ သော။ ပုညခေတ္တံ၊ ကုသိုလ်မျိုးကို စိုက်ပျိုးကြဲချရာ. လယ်တာမြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်တော် မူပေသော။ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို။ သရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့အပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို ၎င်း။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၎င်း။ သံဃဉ္စ၊ သံဃာတော်ကို၎င်း။ သရန္တာနံ၊ အောက်မေ့ ကုန်သော သင်တို့၏(သန္တာန်၌)။ ဘယံ ဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊ ကိုယ် ခက်ထန်သည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ လောမဟံသော ဝါ၊ အမွေးရှင်ယို ကြက်သီးထခြင်း သည်၎င်း။ နဟောဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့.” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အ[illegible]၊ မိန့်တော်မူပြီ။

၄-ဝေဟစ်တို့ သုတ်

၂၅ဝ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သုတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဦးဖြစ်သူးသည်ကို ဟောတော်မူအုံ့။ ဒေဝါသုရ-သင်္ဂါမော၊ နတ်အသူရာတို့၏စစ်ပွဲသည်။ သမုဒ္ဒပဋ္ဌေ၊ ပေါင်းရုဆင်နှင့်အပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၎။ ဝေဟစ်တို့ အသုရိန္နော၊ ဝေဟစ်တို့အသူရိန်သည်။ အသုရေ၊ အသူရာတို့ကို—

“မာရိသာ၊ ငါကဲ့သို့ရှိအပ်သော အချင်း(အသူရာ)တို့။ ဒေဝါနံအသုရသင်္ဂါမေ၊ နတ်အသူရာတို့ ၏ စစ်ပွဲကို။ သမုဒ္ဒပဋ္ဌေ၊ ပေါင်းရုဆင်နှင့်အပ်သည်ရှိသော်။ အသုရာ၊ အသူရာတို့သည်။ သစေ-ဇိနေယျုံ၊ အကယ်၍ အောင်ကုန်ကြားအုံ့။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သစေ ပရာဇိနေယျုံ၊ အကယ်၍ ရှုံးကုန်ကြားအုံ့။ (ယေန, နံ နစ်ပုဒ်ကား နိပါတ်မျှသာ။) ဒေဝါနမိနံ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို။ ကဏ္ဏပဋ္ဌေဟိ၊ လည်အမွဲလျှင် ငါခုမြောက်ရှိကုန်သော ။ ဗန္ဓနေဟိ၊ အနှောင်အဖွဲ့တို့ဖြင့်။ ပန်ဒုဘ၊ နှောင်ဖွဲ့၍။ ဟရ၊ ငါ၏။ သန္ဓိကေ၊ အထံသို့။ အသုရပုရံ၊ အသူရာ ပြည်သို့။ အာနေယျာထာတိ၊ ခေါင်ခဲ့ကြကုန်လော့”ဟု၍။ အာမန္တေသိ၊ သိစေပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝါနမိနော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော။ သက္ကောပိ ခေါ၊ သိကြားမင်းသည်လည်း။ ဒေဝေ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့ကို။ “မာရိသာ၊ ငါကဲ့သို့ ရှိအပ်သော အချင်း(နတ်အပေါင်းတို့)။

၁။ ကဏ္ဏ ပဋ္ဌမယီတိ ကဏ္ဌပန္နပဋ္ဌမယီ၊ ဝိဘတ္တိအလောပေန နိဒ္ဒေသောဒဋ္ဌော။ ၎င်းအလို ကဏ္ဌ ပဋ္ဌ-မယီ ဟု ဝိဘတ္တိ အလောပ ဟူ၍ဖြစ်၏ သမာသ်ဟု ဆိုလို၏။ကဏ္ဌေ ပန္နံ ပဋ္ဌမံ ယေသန္တိ ကဏ္ဌပဋ္ဌမာနိ၊ တေယီ ဟုပြု။ ပန္နအလယ်ပုဒ် အကြောကြံ။ လက် ၂ ဖက် ခြေ ၂ ဖက် လည်တို့၌ ပွဲနှောင်အပ်သော အနဲငါးခုသည် ကဏ္ဌပဋ္ဌမပန္န မည်၏။

ဒေဝါသုရသင်္ဂါမေ၊ နတ်အသူရာတို့၏ စစ်ပွဲကို။ သမုဒ္ဒရာဇာ၊ ပေါင်းစု သင်္ဘောအပ်သည့် ဟု။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ သစေ ဇိနေယျုံ၊ အကယ်၍ အောင်ကုန်ကြားအုံ့။ အသုရာ၊ အသုရာတို့ သည်။ သစေ ပရာဇိနေယျုံ၊ အကယ်၍ ရှုံးကုန်ကြားအုံ့။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန်၊ ထို ဝေပစိတ္တိအသုရိန်ကို။ ကဏ္ဏပါဒ္ဓမေဟိ၊ လည်ရှည်ခြင် ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော။ ပန္နနေဟိ၊ အနောင် အပွဲတို့ဖြင့်။ ပန်ကြာ၊ နှောင်ပြီး။ မမ၊ ငါ၏။ သန္ဓိကော၊ အထံသို့။ သုမ္ဘသာ၊ သုမ္ဘာသဘင်သို့။ အာနေ-ယျာထာတိ၊ ဆောင်ခဲ့ကြကုန်လော့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ သိစေပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မိံ ခေါ ပန သင်္ဂါမေ၊ ထိုစစ်မြေပြင်၌။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဇိနိံသု၊ အောင်ကုန်ပြီ။ အသုရာ၊ အသုရာ တို့သည်။ ပရာဇိနိံသု၊ ရှုံးကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဒေဝါ တာဝတိံသာ၊ တာဝ-တိံသာ နတ်တို့သည်။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန်၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်ကို။ ကဏ္ဏပါဒ္ဓမေဟိ၊ လည်အပွဲလျင် ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော။ ပန္နနေဟိ၊ အနောင်အပွဲတို့ဖြင့်။ ပန်ကြာ၊ နှောင်ပြီး။ ဒေဝါနမိန္ဒသာ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကသာ၊ သိကြားမင်း၏။ သန္ဓိကော၊ အထံသို့။ သုဓမ္ဘသာ၊ သုဓမ္မာသဘင် သို့။ အာနေသုံ၊ ဆောင်ကြကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုသို့ဆောင်ရာ၌။ (သုဒ် ကား နိပါတ် ပျံသာ။) ဝေပစိတ္တိအသုရိန္နော၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ ကဏ္ဏပါဒ္ဓမေဟိ၊ လည်အပွဲလျင် ငါးခု မြောက်ရှိကုန်သော။ ပန္နနေဟိ၊ အနောင်အပွဲတို့ဖြင့်။ ပဗ္ဗေါ၊ နှောင်ပွန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို။ သုဓမ္ဘသာ၊ သုဓမ္မာသဘင်သို့။ ဟရိသန္တဉ္စ၊ ဝင်သည်ကိုလည်း။ နိက္ခမန္တဉ္စ၊ ထွက်သည်ကိုလည်း။ အသံ္ဘာဟိ၊ ပွဲလည်၌ မကောင်းကုန်သော ။ ဝါ- သူယုတ်မာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော။ ဗရသာဟိ၊ ကြမ်းတန်းကုန်သော။ ဝါစာဟိ၊ စကားတို့ ဖြင့်။ အဇ္ဈောသတိ၊ ထိခိုးရေး၏။ ပရိဘာသတိ၊ လှမ်းမိုးပြောဆို၏။ ဝါ-ခြိမ်းချောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ သက်ဃကော၊ သိကြားမင်း၏ အထောက်အကူဖြစ်သော။ မာတလိ၊ မာတလိနတ်သားသည်။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊နတ်တို့ကို အစိုးရသော။သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို—

“မထဝါ၊ သင်္ခါဘရားတည်းဟူသော ဥစ္စာရှိသော။ သက္ကာ၊ သိကြားမင်း။ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မိမိ မျက်မှောက်၌။ ဝေပစိတ္တိနော၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်၏။ ရဏံ၊ ကြမ်းတန်းသော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ သုဏန္တော၊ ကြားလျက်။ ဘယာ၊ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ တိတိက္ခသိ၊ သည်းခံသလော။ ဒုဗ္ဘလျာ၊ ခွန်အားနည်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တိတိက္ခသိ နောတိ၊ သည်းခံသလော”ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

အထ၊ ငါသည်။ ဝေပစိတ္တိနော၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်၏ (စကားကို။) ဘယာ၊ကြောက် ခြင်းကြောင့်။ နု ဓမာမိ၊ သည်းခံသည်မဟုတ်။ ဒုဗ္ဘလျာ၊ ခွန်အားနည်းသည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ နု ဓမာမိ၊ သည်းခံသည်မဟုတ်။ ကထံ ဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မာဒိသော၊ ငါကဲ့

၁။ မောဂ္ဂလ္လာန် (ထာဒိကဗျူ ၂၂-သုတ်အလို) သဝေယံ သာဝေ သမ္ဘာ၊ နု သမ္ဘာ အသမ္ဘာ၊ တာဟိ ဟု ပြု။ ပွဲလယ်၌ မကောင်းကုန်သော ဟု သမ္ဘန်။ သဗ္ဗနိတိ(နိဗ္ဗယိတန္တ ပုလ္လိင်နာမ်ကပဒမာလာ စာမျက်နှာ ၂၃၄) အလို အသမ္ဘိန် တော၊ နု ဝါ သမ္ဘိန် တောတိ အသမ္ဘာ၊ တာဟိ ဟု ပြု။ သူယုတ်မာတို့၏ဥစ္စာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ-သူတော်ကောင်းတို့၏ ဥစ္စာမဟုတ်ကုန်သော ဟု သမ္ဘန်။ ဝတ္ထိယာ ဟမ္ဘီ ဟိ ဝိသတ်ရုံသော သမ္ဘိ၌ အကာရန္တ သန္ဓေသဒ္ဒါဖြစ်ကြောင်းနှင့် ဗျာကာရဏသဒ္ဒိသဒ္ဒါ (သံ-ဋီ-၁-၁၂၂။ သဒ္ဒေါ ဟဝေ သမ္ဘိ ပဝေယန္တိ အဟုံ-နုံ-အညိ) သုတော်ကောင်း, နိဗ္ဗာန်, ကောင်းကောင်းအနက် သုံးမျိုးဟောကြောင်းများကို ၎င်း သဗ္ဗနိတိ စာမျက်နှာ ၂၃-၂၅ ၌ အကျယ်ပြုတာပေတည်း။

သို့ရှုအပ်သော။ ဝိညာ၊ ပညာရှိသည်။ ဗာလေန၊ လူမိုက်နှင့်။ ပဋိသံယုတေ၊ ဖက်ပြိုင်ရာအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သိကြားမင်းက ပြောဆိုတော်။

အဿ၊ ထိုသူမိုက်ကို။ ပဋိသေဝေကော၊ တားမြစ်သူသည်။ နောစေ၊ အကယ်၍မရှိကြားအုံ့။ ဗာလာ၊ သူမိုက်တို့သည်။ ဘိယျော၊ ပိုမို၍။ ပဘိဒေယျုံ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ယုက်စီး, သူတပါးကိုလည်း ယုက်စီးစေကုန်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဓီရော၊ ပညာရှိ-သည်။ ဘုသေန၊ ပြင်းထန်လှစွာသော။ ဒဠ္ဍေန၊ တုတ်ဖြင့်(ဒဏ်ဖြင့်)။ ဗာလံ၊ သူမိုက်ကို။ နိသေဝေယ၊ တားမြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မာတလိနတ်သားက ပြောဆိုတော်။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ သဘော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ သကုပိတံ၊ အမျက်ထွက်သည်ကို။ ဥ ဘော၊ သိလျက်။ ဥပသမ္မတိ၊ ငြိမ်ငြိမ်နေ၏။ တေဒေဝ၊ ဤသို့ငြိမ်ငြိမ်နေခြင်းကိုသာလျှင်။ ဗာလဿ၊ သူမိုက်ကို။ ပဋိသေနံ၊ တားမြစ်ခြင်းဟူ၍။ အယံ၊ ငါသည်။ မညေ၊ အောက်မေ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သိကြားမင်းက ပြောဆိုတော်။

ဝါသဝ၊ သိကြားမင်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ နံ၊ ထိုသည်းခံသောသူကို။ အယံ၊ ဤသူသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ သယာ၊ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ တိတိက္ခတိ၊ သည်းခံ၏ ဟူ၍။ ဣတိ၊ အောက်မေ့၏။ (ထိုသူ၊ ထိုကြောင့်။) ဂေါ၊ နွားအပေါင်းသည်။ ပလာယိနံ၊ ကြောက်၍ ပြေးသောနွားကို။ သိယျော၊ မျှားစွာ။ အဗ္ဗောရုယတိ ဣဝ၊ လှမ်းမိုးသကဲ့သို့။ ဒုမ္မေဓော၊ ပညာနည်းသောသူသည်။ (နံ၊ ထိုသည်းခံသောသူကို။) အဗ္ဗောရုယတိ၊ လှမ်းမိုး၏။ တေဒေဝ၊ ဤသို့လှမ်းမိုးခြင်းကိုသာလျှင်။ တိတိက္ခာယ၊ သည်းခံခြင်းဟု။ ဝဒေ၊ အပြစ်ဟူ၍။ အယံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဿာမိ၊ မြင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မာတလိက ပြောဆိုတော်။

အယံ၊ ဤသူသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ သယာ၊ ကြောက်သောကြောင့်။ တိတိက္ခတိ၊ သည်းခံ၏ ဟူ၍။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ကာမံ မညတု ဝါ၊ အောက်မေ့သည်မူလည်းဖြစ်စေ။ မာ ဝါ၊ မအောက်မေ့သည်မူလည်းဖြစ်စေ။ အတ္ထာ၊ အကျိုးတရားတို့သည်။ သဘ္ဗော-ပရမာ၊ မိမိအကျိုးသာလျှင် လွန်မြတ်သော အတိုင်းအရည်ရှိကုန်၏။ ဓနေ ဝါ၊ သည်းခံခြင်းထက်။ သိယျော၊ သာလွန်သောတရားသည်။ နတ္ထိ ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဗလဝါ၊ အားရှိသူသည်။ သန္တော၊ ဖြစ်လျက်။ ဒုဗ္ဗလဿ၊ အားနည်းသောသူအား။ ယဝေ၊ စင်စစ်။ တိတိက္ခတိ၊ သည်းခံ၏။ တံ၊ ထိုသူ၏ သည်းခံခြင်းကို။ ပရမံ၊ အမြတ်ဆုံးသော။ ခန္တိံ၊ သည်းခံခြင်းဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဒုဗ္ဗလော၊ အားနည်းသောသူသည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ခမတိ၊ သည်းခံရ၏။

ဗာလဗလံ၊ သူမိုက်၏အားသည်။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ ဗလံ၊ အားထည်း။ တံ၊ ထိုသူ၏အားကို။ အဗလံ၊ အားမဟုတ်ပါဘဲလျက်။ ဗလံ၊ အားဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၁။ ပဘိဒေယျုန္တိ ဝိရုဇ္ဈယုံမူ ဟု ၄-ခု ဖွင့်၏။ ဝိရုဇ္ဈန္တိတိ ပလုဇ္ဈန္တိ။ သံ ဋီ-၁၊ ၂၃-အရှင်ကိုထောက်၍ ဝိရုဇ္ဈယုံမူ၌ ပလုဇ္ဈနေ့ ဖွင့်လိုရင်း ပြစ်ဆပြင့် ဤ၌ ပဘိဒေယျုံကို သူ၌, ကာမိတနေ့ဘက ၂-မျိုးကြံ၍ အနက်ပေးလိုက်သည်။ အဌကထာ၌ ပကုဇ္ဇေယုံမူဟု ပါဠိနည်းကို ပြု၏။ ပကုဇ္ဇေယုံမူ၊ ပြင်းရှာ အရေးကိုထက် ကုန်ရာ၏ ဟုပေး။

မမှုတ္တသား တရားကိုစောင့်ရှောက်သောသူ၏။ ဗဟုသုတ၊ အားကိုး ပဋ္ဌာန်း [illegible] ကို [illegible] ပြောဆိုနိုင်သူသည်။ နတ်ဝိဇ္ဇာတိ၊ မရှိ။

(တဘော၀ တေန ပါပိယော စသော သုံးဂါထာကို အကျွေးသသုတ် စာပိုဒ် ၁၈-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီး)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေ၀ါနမိန္ဒော၊ သော။ သော ဟိ နာမ သက္ကော၊ ထိုသိကြားမင်းစင်လျက်လည်း။ သက်၊ ကိုယ်ပိုင်ဖြစ်သော။ ပုညဖလံ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးကို။ ဥပဇီ၀မာနော၊ မိုရ် အသက်မွေး ပါလျက်။ တာ၀တိံ သာနံ၊ တာ၀တိံ သာနတ်ပြည်၌ နေကုန်သော။ ဒေ၀ါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣဿရိယာ-ဓိပစ္စံ၊ အစိုးရသည်၏အဖြစ်, အကြီးအကဲ၏အဖြစ်ဟူသော။ ရဇ္ဇံ၊ မင်း၏အဖြစ် (ရိုသေမှုစသည်) ကို။ ကာရေန္တော၊ ပြုစေလျက်။ ခန္ဓိသောရတ္ထာ၊ သည်းခံခြင်း, ကောင်းသောအမှု၌ မွေ့လျော်ခြင်း၏။ ဝဏ္ဏ၀ါဒီ၊ ကျေးဇူးကိုဆိုလေ့ရှိသည်။ ဘ၀ိဿတိ၊ ဖြစ်ဘိသေး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုဘာတေ၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ သာသနာတော်သို့။ ပမ္မဇိတာ၊ ဝင်ရောက်သူတို့သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ခမာစ၊ သည်းခံကုန်သည်ရှင်း။ သောရတာ စ၊ ကောင်းသောအမှု၌ မွေ့လျော်ကုန်သည်ရှင်း။ ယံ ဘဝေယျာထ၊ အကြင်ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ သော ဘေထ၊ တင့်တယ်ပေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၅-ရုဘာသိတဇောသုတ်

၂၅၁။ သာ၀တ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘုတပုဗ္ဗံ၊ အုံ့။ ဒေ၀ါသုရသင်္ဂါ၊ မော၊ နတ် အသုရာတို့၏စစ်ပွဲသည်။ သမုပဗျူဠှေ၊ ပေါင်းစုဆင်နွှဲအပ်သည်။ အ၀ဘာသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဝေ၀စိတ္တိအသုရိန္ဒော၊ ဝေ၀စိတ္တိအသုရိန်သည်။ ဒေ၀ါနမိန္ဒံ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို။ "ဒေ၀ါနမိန္ဒ၊ သိကြားမင်း။ သုဘာသိတေန၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားဖြင့်။ ဇယော၊ အောင်မြင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အ၀ေစ၊ ပြောဆိုပြီ။ ၀ေ၀စိတ္တိ၊ ၀ေ၀စိတ္တိ။ သုဘာသိတေန၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားဖြင့်။ ဇယော၊ အောင်မြင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေလော့။ လုတိ၊ ဤသို့ သိကြားမင်းကပြောဆိုပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဒေ၀ါ စ၊ နတ်တို့သည်ရှင်း။ အသုရာ စ၊ အသုရာတို့သည်ရှင်း။ ပါရိသဇ္ဇေ၊ ပရိသတ်တို့ကို။ "လုမေ၊ ဤပရိသတ်တို့သည်။ နော၊ ငါတို့၏။ သုဘာသိတဇ္ဇာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်, မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်သည်ကို။ အာဇာနိဿန္တိ၊ သိကုန်လတ္တံ့" ဟူ၍။ ဌပေသုံ၊ ထားကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဝေ၀စိတ္တိအသုရိန္ဒော၊ ဝေ၀စိတ္တိအသုရိန်သည်။ ဒေ၀ါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ "ဒေ၀ါနမိန္ဒ၊ သိကြားမင်း။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ ဘဏာတိ၊ ရွတ်ဆိုလော့" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အ၀ေစ၊ ဆိုပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သော်။ ဒေ၀ါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဝေ၀စိတ္တိ အသုရိန်၊ ဝေ၀စိတ္တိအသုရိန်ကို။ "ဝေ၀စိတ္တိ၊ ဝေ၀စိတ္တိ။ ဣဒေ၊ ဤတာ၀တိံ သာနတ်ပြည်၌။ တုမှေ ခေါ၊ သင်တို့သည်သာလျှင်။ ယုဇ္ဈဒေါ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော နတ်တို့တည်း။ ဝေ၀စိတ္တိ၊ ဝေ၀စိတ္တိ။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ ဘဏာတိ၊ ရွတ်ဆိုလော့" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝေ၀စိတ္တိအသုရိန္ဒော၊ ဝေ၀စိတ္တိအသုရိန်သည်။ "ဘိယျော-မောလာ။ပ။နိသေ၀ယောတိ၊ နိသေ၀ယော" ဟူသော။ ဗုမ်ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေပစိတ္တိနာ အသုရိန္ဒေန၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ဂါထာယ၊ ဂါထာကို။ ဘာသိ-တာယ ခေါ် ပန်း ရွတ်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်။ အနုမောဒီ"သု၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်ပြီ။ ဒေဝါ၊ နှတ်တို့သည်။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒော၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ "ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သိကြားမင်း။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ ဘဏာတိ၊ ရွတ်ဆိုလော့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ "တေဒေဝ။ပ။ဥပသမ္မတိတိ၊ ဥပသမ္မတိ" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝါနမိန္ဒေန၊ သော။ သက္ကေန၊ သည်။ ဂါထာယ၊ ဂါထာကို။ ဘာသိတာယ ခေါ် ပန်း ရွတ်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဒေဝါ၊ နှတ်တို့သည်။ အနုမောဒီ"သု၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်ပြီ။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဝေပစိတ္တိ" အသုရိန္ဒံ၊ ကို။ "ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိ။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ ဘဏာတိ၊ ရွတ်ဆိုလော့" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒော၊ သည်။ "တေဒေဝတိတိကွာယ။ပ။ပလာယိနန္တိ၊ ပလာယိနံ" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေပစိတ္တိနာ အသုရိန္ဒေန၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ ဂါထာယ၊ ကို။ ဘာသိ-တာယ ခေါ် ပန်း ရွတ်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အသုရာ၊ တို့သည်။ အနုမောဒီ"သု၊ ကုန်ပြီ။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ဝေပစိတ္တိအသု-ရိန္ဒော၊ သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ "ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သိကြားမင်း။ ဂါထံ၊ ကို။ ဘဏာတိ၊ ရွတ်ဆိုလော့" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ "ကာမံ မညတု ဝါ မာဝါ။ပ။ ယော မွေဿ အကောဝိဒါတိ၊ အကောဝိဒါ" ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ (ဤသုတ်ပါဂါထာများ၏အနက်ကို ရှေးသုတ်၌ရေးသားအပ်ခဲ့ပြီ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝါနမိန္ဒေန၊ သော။ သက္ကေန၊ သည်။ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့ကို။ ဘာသိ-တာသု ခေါ် ပန်း ရွတ်ဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒေဝါ၊ နှတ်တို့သည်။ အနုမောဒီ"သု၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်ပြီ။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ်၊ ၌။ဒေဝါနဉ္စ၊ နှတ်တို့၏ရင်း။ အသုရာနဉ္စ၊ အသုရာတို့၏ရင်း။ ပါရိသဇ္ဇာ၊ မရိသတ်တို့သည်။ "ဝေပစိတ္တိနာ အသုရိန္ဒေန၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကို။ ဘာသိတာ ခေါ်၊ ရွတ်ဆိုအပ်ကုန်ပြီ။ တာ ဧ ခေါ်၊ ထိုဂါထာတို့သည်ကား။ သဒ္ဓါဝဝစရာ၊ တုတ်သုံးစွဲခြင်းရှိကုန်၏။ သသဒ္ဓါဝဝစရာ၊ ထားသုံးစွဲခြင်းရှိကုန်၏။ (တုတ်သံ, ထားသံပါသော ဂါထာများဟူလို။) ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဘဏ္ဍနံ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ကိုယ်လက်ထိပါးခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ကလဟော၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဒေဝါနမိန္ဒေန သက္ကေန၊ သိကြားနှတ်မင်းသည်။ ဂါထာယော၊ ဂါထာ တို့ကို။ ဘာသိတာ ခေါ်၊ ရွတ်ဆိုအပ်ကုန်ပြီ။ တာ ဧ ခေါ်၊ ထိုဂါထာတို့သည်ကား။ အဒ္ဓါဝဝစရာ၊ တုတ်သုံးစွဲခြင်းမရှိကုန်။ အသဒ္ဓါဝဝစရာ၊ ထားသုံးစွဲခြင်းမရှိကုန်။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ အဘဏ္ဍနံ၊

နှုတ်ခိုင်းခဲ့ခြင်းမရှိ။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ အဝိဇ္ဇာဟော၊ ကိုယ်လက်ယိပါးခြင်းမရှိ။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ အကလဟော၊ ဂိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းမရှိ။ ဒေဝါနုပိန္နာ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသောအား။ သက္ကာ၊ သိကြားမင်းမင်း၏။ သုဘာသိတေန၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားဖြင့်။ ဇယောတိ၊ အောင်မြင်ခြင်းတည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဒေဝါနုပိန္နာ၊ သော။ သက္ကာ၊ ၏။ သုဘာသိတေန၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားဖြင့်။ ဇယော၊ အောင်မြင်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၆-ကုလာဝကသုတ်

၂၅၂။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘဝဖြစ်ဘူးသည်ကို ဟောတော်မူအံ့။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော၊ နတ်အသူရာတို့၏စစ်ပွဲသည်။ သမုပဗျူဠှော၊ ပေါင်းစုဆင်နဲ့အပ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဲ့သို့ ခေါ်ပန် သင်္ဂါမေ၊ ထိုစစ်ပွဲ၌။ အသုရာ၊ တို့သည်။ ဇိနိ သု၊ အောင်ကုန်ပြီ။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ပရာဇိနိ သု၊ ရှုံးကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရာဇိတာစ ခေါ၊ ရှုံးသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဥတ္တရေန မုခါ၊ မြောက်မျက်နှာအရပ်သို့ ရှေးရှူသည်ဖြစ်၍။ အပါယံသေဝေ၊ ထွက်ပြေးကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အသုရာ၊ အသူရာတို့သည်။ နေ၊ ထိုနတ်တို့ကို။ အဘိယံသေဝေ၊ လိုက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဘ္ဂ။ ဒေဝါနုပိန္နော၊ သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ သင်္ဂါဟကံ၊ အထောက်အကူဖြစ်သော။ မာတလိ၊ မာတလိကို—

> "မာတလိ၊ မာတလိ။ သိမ္ဗလိသို့၊ လက်ပံတော့ဘ္ဂ။ ကုလာဝကာ၊ ဂဠုံသိုက်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ဤသာမုခေနု၊ ရထားဦးဖြင့်။ (တေ၊ ထိုဂဠုံသိုက်တို့ကို။) ပရိ-ဝဇ္ဇယာဟု၊ ရှောင်ကွင်းလော့။ အသုရေသု၊ အသူရာတို့၌။ ပါဏံ၊ အသက်ကို။ ကာမံ စောမ၊ အကယ်၍ စွန့်ရကုန်အုံ့။ (ဝေမို၊ ဤသို့စွန့်ရကုန်သော်လည်း။) ဣမေဒိစာ၊ ဤဂဠုံသိုက်တို့သည်။ ဝိကုလာဝကာ၊ အသိုက်မဲ့ကုန်သည်။ မာ အဟောသုန္တိ၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်"ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗျာဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီး။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သင်္ဂါဟကော၊ အထောက်အကူဖြစ်သော။ မာတလိ၊ မာတလိသည်။ 'ဝေ-ဘမ္ဘဋ္ဌဝါတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်'ဟု၍။ ဒေဝါနုပိန္နာ၊ သော။ သက္ကာ၊ ၏(စကားကို)။ ပဋိဿုတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍။ သဟာဿဟုတ္တံ၊ မြင်းတထောင်ဖြင့် ကအပ်သော။ အာဇညရထံ၊ အာဇာနည်မြင်း ရထားကို။ ပဗ္ဗဒါဝတ္ထောသိ၊ နောက်ပြန်လှည့်စေပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဘ္ဂ။ အသုရာနံ၊ အသူရာတို့၏။ "ဒါနိ၊ ယဒုအခါ၌။ ဒေဝါနုပိန္နာ၊ သော။ သက္ကာ၊ ၏။ သဟာဿ-ယုတ္တော၊ မြင်းတထောင်ဖြင့် ကအပ်သော။ အာဇညရထော၊ အာဇာနည်မြင်းရထားသည်။ ပဗ္ဗဒါဝတ္ထော ခေါ၊ နောက်ပြန်လှည့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အသုရေဟိ၊ အသူရာတို့နှင့်။ သင်္ဂါမေ သန္ဓိတိ၊ စစ်ထိုးကြကုန်လတ္တံ့"ဟု ကြံ၍။ ဘီတာ၊ ကြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အသုရပုရံယေဝ၊ အသူရာပြည်သို့သာလျှင်။ ပါဝိသိ သု၊ ပြေးဝင်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဒေဝါနုပိန္နာ၊ သော။ သက္ကာ၊ ၏။ ဧမေန၊ တရားသဖြင့်။ ဇယော၊ အောင်မြင်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၇-နှ ဒုန္ဒိယသုတ်

၂၅၃။ (သာဝတ္ထိယံ ဟေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘုရားဟူ၏၊ ဒုံ။ ရဟောဂတသား၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ကပ်လျှက်။ ပဋိသल्लीနသား၊ တယောက်ထီးတည်း ကိန်းအောင်းသော။ ဒေဝါနမိန္ဒသား၊ သော။ သင်္ကာသား ၏။ "ယောပိ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ သုပဋ္ဌိကော၊ ပုဏ္ဏရန်သူ သည်။ အသား ဖြစ်ရာ၏။ တဿာပိ၊ ထိုပုဏ္ဏရန်သူအား လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ နှ ဒုဗ္ဗေယျန္တိ၊ မပြစ်မှားအံ့"ဟူ၍။ ဧတံ၊ ဤသို့။ စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ စိတ်အကြံသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ဝေဟစ္စိတ္တိ အသုရိန္ဒော၊ ဝေဟစ္စိတ္တိအသုရိန်သည်။ ဒေဝါ-နမိန္ဒသား၊ သော။ သင်္ကာသား ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို၊ စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သင်္ကော၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သင်္ကော၊ သည်။ ဝေဟစ္စိတ္တိ အသုရိန်၊ ဝေဟစ္စိတ္တိအသုရိန်ကို။ ဒူရတောဝ၊ ဒေဝမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည် ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ မြင်ပြီးမှ။ ဝေဟစ္စိတ္တိ အသုရိန်၊ ဝေဟစ္စိတ္တိအသုရိန်ကို။ "ဝေဟစ္စိတ္တိ၊ ဝေဟစ္စိတ္တိ။ တိဋ္ဌ၊ ရပ်လော့။ ဂဟိတောဝ၊ ငါဖမ်းယူအပ်သည်။ အသိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟု သော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မာရိသ၊ အချင်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး။ တေ၊ သင့်အား။ ယဒေဝစိတ္တံ၊ အကြင်ရန်ညှိုးမဲ့သော စိတ်သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) တဒေဝစိတ္တံ၊ ထိုရန်ညှိုးမဲ့သောစိတ်ကို။ တုံ၊ သင်သည်။ မာပဇဟာသိ၊ မစွန့်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝေဟစ္စိတ္တိက ပြောဆို၏။ ဝေဟစ္စိတ္တိ၊ ဝေဟစ္စိတ္တိ။ အဒ္ဒုဗ္ဗာယ၊ မပြစ်မှားခြင်းငါ။ မေ၊ အား။ သပဘာဝ၊ ကျိန်ဆိုပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိကြားမင်းက ပြောဆို၏။

သုဗဟုတိ၊ သိကြားမင်း။ မုသာ၊ မမှန်သောစကားကို။ ဘဏတော၊ ပြောဆိုသော သူ၏။ ယံ ပါပံ၊ အကြင်မကောင်းမှုသည်ရင်း။ အရိယူပဝါဒိနော၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို စွပ်စွဲသောသူ၏။ ယံ ပါပံ၊ အကြင်မကောင်းမှုသည်ရင်း။ မိတ္တဒ္ဒုနော၊ မိတ်ဆွေကိုမျက် ဆီးသောသူ၏။ ယံ ပါပံ၊ အကြင်မကောင်းမှုသည်ရင်း။ အကတညူနော၊ ပြုအပ်ထားသော သူ့ကျေးဇူးကို မသိသောသူ၏။ ယံ ပါပံ၊ အကြင်မကောင်းမှုသည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ ပါပံ၊ ထိုမကောင်းမှုဟူသမျှသည် (ဖုသတုဠ္ဆစ်)။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ တေ၊ သင်အား။ ဒုဗ္ဗေ၊ ပြစ်မှားရာ၏။ တမေဝ၊ ထိုသူသို့သာလျှင်။ ဖုသတု၊ ရောက်ပါစေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝေဟစ္စိတ္တိက ကျိန်ဆို၏။

၈-ဝေရောစန အသုရိန္ဒသုတ်

၂၅၄။ (သာဝတ္ထိယံ ဇေတဝနေ ဟေးမြဲ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒီဃာဝုဟာရကတော၊ နေ့သန်းရှာအရပ်သို့ ကပ်တော်မူလျှက်။ ပဋိသल्लीနော၊ တပါးထီးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူသည်။ ယောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သင်္ကော၊ သကြားမင်းသည်ရင်း။ ဝေရောစနော၊ ဝေရောစန မည်သော။ အသုရိန္ဒော ၊ အသုရိန်သည်ရင်း။ ယေန၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ သု၊ ကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၌။ ဟစ္ဆေဟိ၊ အသီးအသီး။ ဒ္ဝါရဗာဟံ၊ တံခါးတောင်ကို။ နိဿာယ၊

[illegible]။ [illegible] ဝေရောစနော၊ [illegible]။ [illegible] ကသူရိန်သည်။ ဘဂဝတောက၊ မြတ်စွာဘုရားမိ။ သန္ဓိကေ၊ အသံ့-

"ဟုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ အတ္ထသ၊ အကြောင်းကိစ္စ၏။ ယာဝနိပ္ပဒါ၊ ပြီးသည်တိုင်အောင်။ ဝါယမေထော၊ အားထုတ်ရာသည်သာလျှင်တည်း။ ဘတ္တော၊ အကြောင်းကိစ္စသည်။ နိပ္ဖန္နသောဘနော၊ ပြီးစီးခြင်းလျှင် တင့်တယ်ခြင်းရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ ဝေရောစနဝစောတိ၊ ဝေရောစနအသူရိန်၏စကားတည်း"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ဟုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ အတ္ထသ၊ အကြောင်းကိစ္စ၏။ ယာဝ နိပ္ပဒါ၊ ပြီးသည်တိုင်အောင်။ ဝါယမေထော၊ အားထုတ်ရာသည်သာလျှင်တည်း။ အတ္ထော၊ အကြောင်းကိစ္စသည်။ နိပ္ဖန္နသောဘနော၊ ပြီးစီးခြင်းလျှင် တင့်တယ်ခြင်းရှိ၏။ (တေသု၊ ထိုပြီးစီးခြင်းလျှင် တင့်တယ်ခြင်းရှိကုန်သောကိစ္စတို့တွင်။) ခန္ဓာ၊ သည်းခံခြင်းကိစ္စထက်။ ဘိယျော၊ လွန်မြတ်သောကိစ္စသည်။ နု ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ သဂ္ဂဝစော၊ သိကြားမင်း၏စကားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိကြားမင်းက ပြောဆို၏။

သမ္ဘေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည့်အားလျော်စွာ။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုဝတ္ထုတို့၌။ အတ္ထဝေတာ၊ ဖြစ်သောကိစ္စရှိကုန်၏။ သမ္ဘပါဏိနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ သမ္ဘောဂါ၊ သုံးဆောင်ထိုက်သော ဝတ္ထုတို့သည်။ သံယောဂ-ပရမာတေ၊ ရောနှောပြွမ်းခြင်းလျှင် အလွန်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အတ္ထော၊ အကြောင်းကိစ္စသည်။ နိပ္ဖန္နသောဘနော၊ ပြီးစီးခြင်းလျှင် တင့်တယ်ခြင်းရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ ဝေရောစနဝစော၊ ဝေရောစနအသူရိန်၏စကားတည်း။

သမ္ဘေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည့်အားလျော်စွာ။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုဝတ္ထုတို့၌။ အတ္ထဝေတာ၊ ဖြစ်သောကိစ္စရှိကုန်၏။ သမ္ဘပါဏိနံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏။ သမ္ဘောဂါ၊ သုံးဆောင်ထိုက်သော ဝတ္ထုတို့သည်။ သံယောဂ-ပရမာတေ၊ ရောနှောပြွမ်းခြင်းလျှင် အလွန်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အတ္ထော၊ အကြောင်းကိစ္စသည်။ နိပ္ဖန္နသောဘနော၊ ပြီးစီးခြင်းလျှင် တင့်တယ်ခြင်းရှိ၏။ (တေသု၊ ထိုပြီးစီးခြင်းလျှင် တင့်တယ်ခြင်းရှိကုန်သောကိစ္စတို့တွင်။) ခန္ဓာ၊ သည်းခံခြင်းကိစ္စထက်။ ဘိယျော၊ လွန်မြတ်သောကိစ္စသည်။ နု ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိကြားမင်းက ပြောဆို၏။

၉-အရှည်ဘယတနဂ္ဂသိသုတ်

၂၂၅။ (သာဝတ္ထိယံ ပေါ်ပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘုတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘဝ၌ဖြစ်ဘူးသည်ကို ဟောတော်မူအံ့။ သမ္မဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ သိလဝန္တော၊ သီလရှိကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မာ၊ ကောင်းသော သဘောရှိကုန်သော။ ဣသယော၊ ရဟန်းတို့သည်။ အရညာယတနေ၊ တောင်၌။ ပဏ္ဏကုဋိသု၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းတို့၌။ သမ္မဒေဝ၊ ကြိမ်သက်စွာနေကုန်၏။ (ဝသန္တိ၊ ၄။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော စ၊ သည်ရင်း။ ဝေဟစ္စိတ္တိ၊ သော။ အသုရိန္ဒော စ၊ သည်ရင်း။ ယေန၊ ၌။ သိလဝန္တော၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မာ၊ ကုန်သော။ တေ ဣသယော၊

ထိုမုဆိုးပျံ့သည်။ (သန္ဓီ၊ ရှိကုန်၏။) ဟောန၊ သို့။ ဥပသကာမ သု၊ ကပ်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဘုံ။ ဝေဖီတွေ် အသုရိန္ဒော၊ ဝေဖီတွေ်အသုရိန်သည်။ ဟ္ရလိယော၊ မျှားသောအထပ် ရှိကုန်သော။ ဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်တို့ကို။ အာဟောဟိတ္ဝာ၊ စီး၍။ ခဏ်၊ သန်လျက်ကို။ ဩလဂ္ဂေတ္ဝာ၊ လွယ်၍။ ဝေရိယမာနေန၊ ဆောင်းအပ်သော။ ဆတ္တေန၊ ထီးဖြင့်။ အဂ္ဂဒ္ဒါရေန၊ တံခါးဦးဖြင့်။ အဿမံ၊ သခ်မ်းကျောင်းသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ သီလဝန္တော၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မော၊ ကုန်သော။ တေ ဗ္ရာသယော၊ ထိုရသေ့တို့ကို။ အပဗျာမတော ကရိတ္ဝာ၊ အရိုအသေမပြုမူ၍ ။ အတိက္ကမိ၊ ကျော်လွန်၍သွားလေပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဘုံ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဟ္ရလိယော၊ မျှားသော အထပ်ရှိကုန်သော။ ဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်တို့ကို။ ဩဟောဟိတ္ဝာ၊ ချတ်၍။ ခဏ်၊ သံလျက်ကို။ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့အား။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ဆတ္တံ၊ ထီးကို။ အပနာမေတ္ဝာ၊ ဖယ်ရှား၍။ ဒ္ဝါရေနေဝ၊ တံခါးပြင့်သာလျှင်။ အဿမံ၊ သခ်မ်း ကျောင်းသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ သီလဝန္တော၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မော၊ ကုန်သော။ ဗ္ရာသယော၊ ရသေ့တို့ကို။ အနုဝါတံ၊ လေအောက်၌။ ဟ္ရလိကော၊ လက်ဆုပ်ခို၍ပည်ပြစ်၍။ နမဿမာနော၊ ရှိခိုးလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဘုံ။ သီလဝန္တော၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မာ၊ ကုန်သော။ တေ ဗ္ရာသယော၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို—

"သဟာဿနေတ္ထ၊သိကြားမင်း။စိရဒီဂ္ဃာနံ၊ကြာမြင့်စွာရသေ့ပြုကုန်သော[1]။ ဗ္ရာသိနံ။ ရသေတို့၏။ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ မာလုတေန၊ လေကြောင့်။ ကာယာ၊ ကိုယ်မှ။ စုတော၊ ရွှေရှားသည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဗ္ရတော၊ ဤအရပ်မှ။ ပဋိဝါတမ၊ ဖဲလော့။ ဒေဝရာဇ၊ သိကြားမင်း။ ဗ္ရာသိနံ၊ ရသေတို့၏။ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ အသုစိတိ၊ မစင်ကြယ်" ဟု သော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ" သု၊ ပြောကြားကုန်ပြီ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ စိရဒီဂ္ဃာနံ၊ ကြာမြင့်စွာရသေပြုကုန်သော။ ဗ္ရာသိနံ၊ ရသေတို့၏။ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ မာလုတေန၊လေကြောင့်။ ကာယာ၊ ကိုယ်မှ။ စုတော၊ရွှေ ရှားသည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတု၊ သွားပါစေ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သိရသို့ ၊ ဦးခေါင်းဌ။ သုစိတြဟ္ဟ်၊ အလွန်ဆန်းကြယ်သော အပွင့်ရှိသော။ မာလံ၊ ပန်းကိုကဲ့သို့။ တေဂန်၊ ထိုသီလဝန္တရသေတို့၏ အနံ့ကို။ ပဋိဂဏှိမ၊ အလိုရှိပါကုန်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဣဒေ၊ ဤသီလ ဝန္တရသေတို့၏အနံ့ဌ။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ နဝ ပဋိကူလသညိနော၊ ဧက်ဆုတ်ဘွယ်ဟု မှတ် ထင်ခြင်းရှိကုန်သည်မဟုတ်။ ဗ္ရတိ၊ ဤသို့ သိကြားမင်းက လျှောက်ထား၏။

၁။ အပဗျာမတော ကရိတ္ဝာတိ ဗျာမတော ဆကတ္ဝာ။ ၄။ အပသဗ္ဗတော ကရိတ္ဝာတိ...အပသမ္ပ၊ အပဟကိုတ် ကတ္ဝာ၊ ဥဒါန-၄။ ၂၆၅။ အဝနာကာသ် ကာရုဟေတ္ဝာကဲ့သို့ နှ ပဋိသေဓကို ပြုခြင်း ကြိယာနှင့် စပ်၍ ပေးလိုက်သည်။ ဝါမ်ကဋ္ဌေဟရံ သမ္ပ၊ အပသမ္ပ တု ဒကို့ကား၊ အဘိဝေနှ,ဒီပိကာ ဂါထာနံပါတ် (၇၁၉) အလို အသဗ္ဗတော ကရိတ္ဝာ ဟု ရှိစေသင့်၏။

၂။ စိရဒီဂ္ဂိတာနန္တ် စိရပမ္ပင်တာနံ။ ဗ ... ...

၁၀-သမ္ဗုဇ္ဈင်္ဂသုတ်

၂၅၆။ (သာဝတ္ထိယံပေါ့ပြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘုဝယုတ္တ၊ အုံ့။ သိလဝန္ဓော၊ ကုန်သော။ ကလျာဏမိတ္တော၊ ကုန်သော။ သမ္မာဇီဝေါ၊ ကုန်သော။ ဣသယော၊ ရသေ့တို့သည်။ သမုဒ္ဒတီရေ၊ သမုဒ္ဒြာကမ်းနား၌။ ပဗ္ဗတကူဋိသု၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းတို့၌။ သမ္ဗန္ဓိ၊ ငြိမ်သက်စွာ နေကုန်၏။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော၊ နတ်အသူရာတို့၏စစ်ပွဲသည်။ သမုဒ္ဒဗျူဠှေ၊ ပေါင်းစုဆင်နွဲအပ်သည်။အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။အထ ခေါ၊ ၌။ သိလဝန္ဓာနံ၊ ကုန်သော။ ကလျာဏမိတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ ဧတသ် ဣသိနံ၊ ထိုရသေ့တို့၏။ “ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ မိမိကာ ခေါ်၊ တရားကို စောင့်သူတို့တည်း။ အသုရာ၊ အသူရာတို့သည်။ အမိမိကာ၊ တရားကိုမစောင့်သူတို့တည်း။ နော၊ ငါတို့၏။ အသုရတော၊ အသူရာဖက်မှ။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ သိယာပိ၊ ဖြစ်မူလည်း၊ဖြစ်ရာ၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သမ္မရုံ၊ သမ္မရဖမည်ရသော။ အသုရိန္ဒံ၊ အသူရိန်သို့။ ဥပဃက်မိတ္တာ၊ ကပ်ကုန်၍။ ‘အဘယဒက္ခိဏာ၊ ဘေးမဲ့အလှူကို။ ယာစေယာမ၊ တောင်းခံလုပါကုန်မူကား။ယံ နူနာတိ၊ ကောင်းစွ ” ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ်၊ ၌။ သိလဝန္ဓာ၊ ကုန်သော။ ကလျာဏမိတ္တာ၊ ကုန်သော။တေ ဣသယော၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ ဗလဝါ၊ ခွန်အားရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ သမိဉ္ဇိတံ၊ ကွေးအပ်သော။ ဗာဟံ၊ လက်မောင်းကို။ပသာရေယျ ဝါ သေယျထာပိ နာမ၊ဆန့်ရာသကဲ့သို့ဝင်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်အပ်သော။ ဗာဟံ၊ လက်မောင်းကို။သမိဉ္ဇေယျ ဝါ သေယျထာပိ နာမ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့ဝင်း။ ဧवमेव၊ ထို့အတူ သာလျှင်။ သမ္ဗုဇ္ဈတိရေ၊ သမုဒ္ဒြာကမ်းနား၌။ ပဗ္ဗတကူဋိသု၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းတို့၌။ အန္ဓရ-ဟိတာ၊ ကွယ်ပျောက်ခဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္ဗရသာ၊ သမ္ဗရအမည်ရသော။ အသုရိန္ဒသာ၊ အသူရိန်၏။ သမ္ဗူဒေ၊ မှုက်မှောက်၌။ ပါတုရဟောသုံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ်၊ ၌။ သိလဝန္ဓာ၊ ကုန်သော။ ကလျာဏမိတ္တာ၊ ကုန်သော။ တေ ဣသယော၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ သမ္ဗရံ၊ သမ္ဗရအမည်ရသော။ အသုရိန္ဒံ၊ အသူရိန်ကို—

> “ဣသယော၊ ရသေ့တို့သည်။ သမ္ဗရံ၊ သမ္ဗရအသူရိန်၏အထံသို့။ ဥတ္တာ၊ ရောက်လာကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဘယဒက္ခိဏံ၊ ဘေးမဲ့အလှူကို။ ယာစန္တိ၊ တောင်းကုန်၏။ဘယဿ ဝါ၊ ဘေးကိုသော်၎င်း။ အဘယဿ ဝါ၊ ဘေးမဲ့ကိုသော်၎င်း။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ တေ၊ သင်၏။ ကာမံ ကရောဟိတိ၊ အလိုရှိတိုင်း ပြုနိုင်ခြင်းသည်သာလျှင်တည်း” ” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗျာဘာသိ သု၊ ပြောကြားကုန်ပြီ။

ဒုဗ္ဗာနံ၊ အလိုဆန္ဒသည် ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော (သဒ္ဒတ္ထ) ဝါ-မကောင်းသောအလိုဆန္ဒရှိကုန်သော[2] (ဘာဝတ္ထ)။ သက္ကသေဝိနံ၊ သိုက္ကြားမင်းသည် ဆည်းကပ်လေ့ရှိကုန်သော။ ဣသီနံ၊ ရသေ့တို့အား။ အဘယံ၊ ဘေးမဲ့ပေးဘွယ်သည်။ (အဘယဒက္ခိဏာဟု ဆိုလိုလျက် ဒက္ခိဏာကြေ။)နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဘယံ၊ ဘေးမဲ့ကို။ ယာစမာနာနံ၊ တောင်းကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်ရသေ့တို့အား။ ဘယမေव၊ ဘေးကိုသာလျှင်။ ဒဒါမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သမ္ဗရ အသူရိန်က ပြောဆို၏။

၁။ ကာမံ ကရောတိ ဣဒ္ဓိတကရောဟု။ ဣဒ္ဓိတကရောတိ ယဒိစ္ဆိတကရဏံ။ ဋီ။ ယိ-ဝေတ္ထ။

၂။ ဒုဗ္ဗာနဿ ဝိဗ္ဗဒ္ဓါ ။ ဗ္ဗ။ ဒုဗ္ဗာနဿ ဒုရုဘယာနံ၊ တေ ပန ဒုဗ္ဗဏ္ဏာသယာ ဝိရဒ္ဓါ ဟောန္တိတိ အာဟ ဒုဗ္ဗာနံ ဝိဗ္ဗဒ္ဓါနန္တိ။ ဋီ။

ဘဘယ်၊ ဘေးမဲ့ကို။ ယာဘမာနာဘန်၊ တောင်းကုန်[illegible]။ [illegible] ပါတော့ဘား။ ဘယ[illegible]၊ ဘေးကိုသာလျှင်။ ဘဒါသိ၊ ပေးပြီ။ တေ၊ သင်၏။ ဧကော၊ တိုဘေးကို။ ဟရိဂုဏာဘမ၊ ခံယူကုန်အုံ့။ တေ၊ သင်၏။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ အကွယ်၊ မကုန်ခန်းခြင်းသည်။ ဟောကု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော။ ဗီဇံ၊ မျိုးစေ့ကို။ ဝပတေ၊ စိုက်ပျိုး၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဖလံ၊ အသီးကို။ ဟရတေ၊ ဆောင်၏။ ကလ္လာဏကာရီ၊ ကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိသောသူသည်။ ကလ္လာဏံ၊ ကောင်းကျိုးကို။ (အနုဘဝတိ၊ ခံစားရ၏။) ပါပကာရီစ၊ မကောင်းမှုကိုပြုလေ့ရှိသောသူသည်ကား။ ပါပကံ၊ မကောင်းကျိုးကို။ (အနုဘဝတိ၊ ခံစားရ၏။) တာတ၊ သမ္မရအသူရိန်။ တေ၊ သင်သည်။ ဗီဇံ၊ မကောင်းမှုမျိုးစေ့ကို။ ဝပ[illegible]၊ စိုက်ပျိုးအပ်ပြီ။ ဖလံ။ မ[illegible]ကျိုးကို။ ဟ[illegible]ဘ[illegible]သ[illegible]၊ ခံစားရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ရေသ့တို့က ပြောဆိုကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သီလဝန္တော၊ ကုန်သော။ ကလ္လာဏဓမ္မာ၊ ကုန်သော။ ဣသယော၊ ရသေ့တို့သည်။ သမ္မရံ အသုရိန်၊ သမ္မရအသူရိန်ကို။ အဘိသပိတ္မာ၊ ကျိန်ဆိုကုန်၍။ ပ။ သမ္မရဿ အသုရိန္နဿ၊ သမ္မရအသူရိန်၏။ သမ္ဘုခေ၊ မျက်မှောက်၌။ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ပျောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္ဘုတိရေ၊ သမ္ဘုဗြာဟ်းနား၌။ ပဏ္ဍုကုဋိသု၊ သစ်ရွက်ကျောင်းတို့၌။ ပါတုရဟောသုံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္ဘရော အသုရိန္နော၊ သမ္ဘရအသူရိန်သည်။ သီလဝန္တော်ယိ၊ ကုန်သော။ ကလ္လာဏဓမ္မော်ယိ၊ ကုန်သော။ ဣသယော ဣသိယိ၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ အဘိသပိတောဝ၊ ကျိန်ဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၌။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ဥဒ္ဓိဇ္ဇိ၊ ထိပ်လန့်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမောဝဂ္ဂေါ၊ ပဌမဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုပဌမဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား၊—

သုဝိရံ၊ သုဝိရသုတ်။ သုသိမံ ဧဝ၊ သုသိမသုတ်။ ဧကံ၊ ဧကသုတ်။ ဝေမိတ္တိနော၊ ဝေမိတ္တိသုတ်။ သုဘာသိတं ဇယမ္ပေါ၊ သုဘာသိတဇယသုတ်။ ကုလာဝကံ၊ ကုလာဝကသုတ်။ နဒုဒ္ဓိယံ၊ နဒုဒ္ဓိယသုတ်။ ဝေဒေါ[illegible]အသုရိန္နော၊ ဝေဒေါ[illegible]အသူရိန်သုတ်။ ဣသယော အရညကာ[illegible]၊ [illegible]ဣသိသုတ်။ ဣသယောစ သမုဒ္ဒကာ၊ သမုဒ္ဒကသုတ်။ ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။

၂-စုတိယဝဂ်

၁-ဝေဟပဒသုတ်

[illegible] ၂၂၇။ (သာဝတ္ထိယံ ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့၌။ မနုဿဘူတဿ၊ လူဖြစ်စဉ်။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်[illegible]။ ဝတပဒါနိ၊ ကျင့်ဝတ်အစုတို့သည်။ သမတ္တာနိ၊ အညီထမြဲယူအပ်ကုန်သည်။ သမာဒိန္နာနိ[1]၊ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သည်။

---

[1]။ သမတ္တာနိတိ ဟရိဟတ္ထာနိ၊ သမာဒိန္နာနိတိ ဂဟိတာနိ။ ဘ။ သမတ္တာနိတိ ပညတ်သောသတ္တဝေယ ပဋ္ဌာဝ-ဖလမိဿတ္ထနေန ကိတ္တိသညာနေနစ ဘမ် အတ္ထာနိ။ သမာဒိန္နာနိတိ တတ္ထ သက္ကစ္စကာရိတာယ သမ္ပာ ဒေဝိန္နာနိ။ ဣ။

(ဆောက်တည်အပ်ကုန်သည်။)အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ။ယောသ်၊ယင်း ခုနှစ်ပါးကုန်သောကျင့်ဝတ်အစုတို့၏။ သမာဓိနှင့်ဩ၊ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။သင်္ကြော၊ သိကြားမင်းသည်။ သင်္ကွတ်၊သိကြားမင်း၏ အဖြစ်ကို။ အဋ္ဌာဂါ၊ရပြီ။ ဘတ္တာ၊ခုနှစ်ပါးကုန်သော။ ဝတ္ထုဟူနိ၊ ကျင့်ဝတ်အစုတို့သည်။ ကတမာနိ၊အဘယ်သည်တို့နည်း။ ယာဝဇီဝံ၊အသက်ထက်ဆုံး။ မာတာပေတ္တိဘရော၊ အမိအဖကို လုပ်ကျွေးသူသည်။အဿ၊ဖြစ်လိုမ်။ (၁) ယာဝဇီဝံ၊အသက်ထက်ဆုံး။ကုလေ၊အမျိုးဌ်။ ဇေဋ္ဌာပစာယိ၊ကြီးသူတို့ကို အရိုအသေပြုလေ့ရှိသူသည်။ အဿ၊ဖြစ်လိုမ်။ (၂) ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ သဏှဝါစော၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောစကား ရှိသူသည်။ အဿ၊ ဖြစ်လိုမ်။ (၃) ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ အပိသုဏဝါစော၊ ကုန်းမတိုက်သောစကား ရှိသူသည်။ အဿ၊ ဖြစ်လိုမ်။ (၄) ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ဝိဂတမလမစ္ဆေရေန၊ကင်းသောမစ္ဆေရ အညစ်အကြေးရှိသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ မုတ္တစာဂေါ၊ (မင့်မကွက်) လွတ်လွတ်စွန့်ကြဲခြင်း ရှိသူသည်။ ပယတပါဏိ၊ (အလှူဝတ္ထုကိုလှူအုံ့သောဘုါ အခါစပ်သိမ်း)ဆေးကြောအပ်ပြီးသောလက်ရှိသူသည်။ဝေါဿဂ္ဂရတော၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းဌ် မြေလျော်သူသည်။ ယ်ာစယောဂေါ၊ သူတပါးတို့တောင်းခြင်းဌါ လျှောက်ပတ်သူသည်။ ဒါနသံဝိဘာဂရတော၊ ပေးကမ်းခြင်း ဝေဘန်ခြင်းဌ် မြေလျော်သူသည်။ (ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။) အဂါရံ၊ အိမ်ဌ်။ အဇ္ဈာဝသေယ်၊ နေလိမ်။ (၅) ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ သစ္စဝါ-စော၊ မှန်သောစကားရှိသူသည်။ အဿ၊ ဖြစ်လိုမ်။ (၆) မေ၊ ငါ၏။ ကောဓော၊ အမျက်သည်။ သစေပိ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအုံ့။ နံ၊ ထိုအမျက်ကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်မြန်စွာလျင်။ ပဋိဝိနေယျံ၊ ပယ်ဖျောက်ရလိမ်ဟူ၍။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ အဇ္ဈောဝေနော၊ အမျက် မထွက်သူသည်။ အဿ၊ ဖြစ်လိုမ်။ (၇) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဌ်။ မနုဿဘူတဿ၊ လူဖြစ်စဉ်။ သတ္တ၊ ခုနှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမာနိ ဝတ္တပဒါနိ၊ ဤကျင့်ဝတ်အစုတို့သည်။ သမတ္တာနိ၊ အညီအမျှယူအပ်ကုန်သည်။ သမာဒိန္နာနိ၊ ကောင်းစွာ ယူအပ်ကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ယောသ်၊ ယင်း ခုနှစ်ပါးသောကျင့်ဝတ်အစုတို့၏။ သမာ-ဒိန္နတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ယူအပ်ကုန်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ သက္ကတ္တံ၊ သိကြားမင်း၏အဖြစ်ကို။ အဋ္ဌာ၊ ရပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန်ထော်မူ၏။

> မာတာပေတ္တိဘရံ၊ အမိအဖကို လုပ်ကျွေးတတ်သော။ ကုလေ၊ အမျိုးဌ်။ ဇေဋ္ဌာ-ပစာယိနံ၊ ကြီးသူတို့ကို အရိုအသေပြုလေ့ရှိသော။ သဏှံ ဝါစံ ဝဠိလသမ္ဘာသံ၊ သိမ်မွေ့ပြေ ပြစ်သော စကားကို ပြောဆိုတတ်သော။ ပေသုဏေယျပ္ပဟာယိနံ၊ ကုန်းတိုက်သောစကား ကို ပယ်လေ့ရှိသော။
>
> မစ္ဆေရဝိနယေ၊ ဝန်တိုခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းဌ်။ ယုတ္တိ ံ၊ ယှဉ်သော။ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားရှိသော။ ကောဓာဘိဘုံ၊ အမျက်ကို လွှမ်းမိုးလေ့ရှိသော။ တံ ဇ ဏ္ဍံ နဂ်၊ ထိုပဋ္ဌိုလ်ကို။ ဒေဝါတာဝတိ ံသာ၊ တာဝတိ ံသာနတ်တို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ သပ္ပုရိ-သော ဗုတ်၊ သူတော်ကောင်းဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဗုတ်၊ ဤသို့ ပိန်ထော်မူ၏။

၂-သရဏနာမသုတ်

၂၅၈။ (သာဝတ္ထိယံ ဇေတဝနေ ပေးပြီ။) တတြ ခေါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူရာအခါ၌။ ပါ-ထိ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ သဝဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝါနမိန္ဒော ၊သော။ သက္ကော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ ပါ-လူအဖြစ်သို့ ထောက်သည်။

သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ မယော နာမ၊ မယသမည်ရှိသော။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ အပေါ-သိ၊ ပြီ။ တသွာ၊ ထိုကြောင့်။ မယဝါတိ၊ မယဝါဟူ၍ [1]။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ ဝါ-လူအဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ သမာနော. ဖြစ်လတ်သော်။ ပုရေ၊ ရှေး၌။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒါသိ၊ ပေးဘူးပြီ။ တသွာ၊ ထိုကြောင့်။ ပုရိန္ဒဒေါတိ၊ ပုရိန္ဒဒေဟူ၍ [2]။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဝါ-လူအဖြစ်သို့ ရောက်သည် [3]။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒါသိ၊ လှူဘူးပြီ။ တသွာ၊ ထိုကြောင့်။ သက္ကောတိ၊ သက္ကဟူ၍ [4]။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဝါ-လူအဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ (မဟာဇနဿ၊ လူအများအား။) အာဝါသဏ်၊ နေရာရေပ်ကို။ အဒါသိ၊ လှူဘူးပြီ။ တသွာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝါသဝေါတိ၊ ဝါသဝဟူ၍ [5]။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဝါ-လူအဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ အတ္ထာနံ၊ အကြောင်းတို့၏ [6]။ သဟာဿမ်ပိ၊ ထထောင်ကိုလည်း။ မဟုတ္တေန၊ တမဟုတ်ခြင်းဖြင့်။ စိန္တေတိ၊ ကြံစည်ဆုံးဖြတ်နိုင်၏။ တသွာ၊ ထိုကြောင့်။ သဟာသက္ခောတိ၊ သဟာသက္ခဟူ၍ [7]။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ သက္ကဿ၊ ၏။ သုဇောနာမ၊ သုဇောမည်သော။ အသုရကညာ၊ အသုရဝန်းသမီးကညာသည်။ ပဇာပတိ၊ မယားတည်း။ တသွာ၊ ထိုကြောင့်။ သုဇမ္ပတိတိ။ သုဇမ္ပတိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဒေဝါနံတာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏။ ဣဿရိယာဓိပစ္စံ၊ အစိုးရသည်၏အဖြစ် အကြီးအမှူး၏အဖြစ်ဟူသော။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ တသွာ၊ ထိုကြောင့်။ ဒေဝါနမိန္ဒောတိ၊ ဒေဝါနမိန္ဒဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပ။အာဟူတိ၊ ဆိုကုန်ပြီဟူသော။ ဧတေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

(သက္ကသာဘိက္ခဝေမှစ၍ အားလုံးရှေသုတ်နှင့်တူ၏။)

၁။ မယံ ဝုစ္စတိ ခန်း၊ တံ ပန သဗ္ဗါသခ်ါတံ မယံ အသာ ဘဏ္ဍိတိ မယဝါ။

၂။ ပုရေ ဒါနံ အဒါသိတိ ပုရိန္ဒေါ၊ အနုနာသိကလောပ် အကတွာ။ ဍီ။

၃။ မနုဿဘူတောတိ မဂဝရေ မစလဂါမေ မနုဿဘူတော။ ဍ။ မနုဿေသု ဘူတော။ မနုဿဏ္ဍော ဝါ ပဏ္ဍော။ ဍီ။

၄။ ပဏ္ဍံ ကာတုံ သက္ကောတိတိ သက္ကော။ ဍီ။

၅။ ဝါသံ အဒါသိတိ ဝါသဝေါ။ ဍီ။

၆။ သဟာယမ်ပိ အတ္ထာနုဏ္ဏံ သဟာယမ်ပိ ကာရုဏာနုဏ်။ ဍ။ အတ္ထာသဒ္ဒေါ ဣဓ ကာရုဏဿဓိယာဓေယျော။ ဍီ။

၇။ သဟာယံ ပညာ အဏ္ဏိ ဧတဿာတိ သဟာသက္ခော။ ဍီ။

၃-မဟာလိသုတ်

၂၅၉။ (ဝေ၊ မေ သုတံ ပေးပြီး) ဧကံ၊ သောဟ။ သမယံ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်တောင်၌။ ကူဋာဂါရသာလာယံ၊ စုလစ်မှန်းချွန်အထုတ် တပ်သောစရပ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ လိစ္ဆဝီ၊ လိစ္ဆဝီမင်းမျိုးပြစ်သော။ မဟာလိ၊ မဟာလိသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ပ။ လိစ္ဆဝီ၊ သော။ မဟာလိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေဝါနမိယော၊ သော။ သက္ကော၊ ကို။ ဗိဇ္ဇော ခေါ၊ မြင်အပ်ပါလော" ဟုသော။ တေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ မဟာလိ၊ မဟာလိ။ မေ၊ ငါ့ဘုရားသည်။ ဒေဝါနမိယော၊ သော။ သက္ကော၊ ကို။ ဗိဇ္ဇော ခေါ၊ မြင်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သော ဟိ၊ ထိုအရှင်ဘုရားမြင်အပ်သော သိကြားမင်းဟူသည်။ ဘဝတုဝိဇ္ဇမဟော၊ သိကြားမင်းအတုသည်။ ဘပ်ဆတိနုန၊ ပြစ်ယောင်ထားသေး။ ဘန္တေ၊ ဘုရား ဟိ၊ မှန်၏။ ဒေဝါနမိယော၊ သော။ သက္ကော၊ ကို။ ဒုဗ္ဗသော၊ ဆင်းရဲသဖြင့် မြင်အပ်၏။ (မြင်နိုင်ခဲ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာလိ၊ မဟာလိ။ အဟံ၊ ငါ့ဘုရားသည်။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်းကိုဝင်း။ သက္ကာရဟတာ၊ သိကြားမင်း အပြစ်ကို ပြုထက်ကုန်သော။ ဒေမေ၊ တရားတို့ကိုဝင်း။ ပဘာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ ယေသဉ္စ ဗျောနံ၊ အကြင်သိကြားမင်းအပြစ်ကို ပြုထက်ကုန်သောတရားတို့၏။ သမာဓိနဿ၊ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သည်၏ အပြစ်ကြောင့်။ သက္ကော၊ သည်။ သက္ကတ္တံ၊ သိကြားမင်း၏ အပြစ်ကို။ အဗ္ဗဂါ၊ ရပြီ။ တဉ္စ၊ ထိုသိကြားမင်း၏အပြစ်ကို ပြုထက်ကုန်သောတရားတို့ကိုလည်း ။ ပဘာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ (အကြင်းသက္ကနာမသုတ် စာပိုဒ် ၂၇၈-နှင့်တူပြီ။)

၄-ဝေဠိဒ္ဓသုတ်

၂၆၀။ (ဧကံ သမယံ။ ပ။ပဗ္ဗဇောသုံ ပေးပြီ။) ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ အံ့။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ဗ္ဗမတ္ထိ ယော ရာဇဟေ၊ ဤရာဇာကြီးဟ်၌သာလျှင်။ မနုဿဓလိဒ္ဓေါ၊ လူဆင်းရဲသည်။ မနုဿ-ကပဏော၊လူအထီးကျန်(ဧအောက်တန်းစား)သည်။ မနုဿဝဏ္ဏေါ၊လူယုတ်သည် ၂။ အယောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ဘဘာဂတပုဗ္ဗဝေဒိတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ယောကြားတော်မူအပ်သော။ ဗျဝိနယော၊ သာသနာတော်၌။ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါတရားကို။ သမာဒိယိ၊ ကောင်းစွာရယူပြီ။ သီလံ၊ သီလကို။ သမာဒိယိ၊ ပြီ။ သုတံ၊ သုတကို။ သမာဒိယိ၊ ပြီ။ စာဂံ၊ စာဂကို။ သမာဒိယိ၊ ပြီ။ ပညံ၊ ပညာကို။ သမာဒိယိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ဘဘာဂတပဝေဒိတော၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည် ယောကြားတော်မူအပ်သော။ ဗျဝိနယော၊ သာသနာတော်၌။ သဒ္ဓံ၊ ကို။ သမာဒိ-

---

၁။ တဉ္စ ပဘာနာမိတိ ဟေတုဝေန ဟေတုနံ၊ ဟေ ဝေ ဝေမ္ပ ပဘာနာမိတိ အတ္ထောဟု ဥဒ္ဓ ပိန်ဝေသောကြောင့် "တဉ္စ၊ ထိုသိကြားမင်း၏အပြစ်ကို ပြုထက်ကုန်သော တရားတို့ကိုထည်း" ဟု ဟေတုဝစ်သမ္ပန်သည်။ ဝစနဝိပလ္လာသ ဟူလို။

၂။ မနုဿဓလိဒ္ဓေါတိ မနုဿဓနေနော။ မနုဿကပဏောတိ မနုဿကာဝရှည်ထံ ပဏ္ဍော၊ မနုဿဝဏ္ဏဟောတိ မနုဿသာမဝကောဟု။ မနုဿဓလိဒ္ဓေါတိ မနုဿေသု ရှုတော၊ မနုဿကာဝရှည်ထဉ္စိ မနုဿေသု ပရမနိယိနတ်။ မနုဿကပဏောတိ မနုဿေသု ဝါ ပရမနိယိနော။ ဣတိ။

ယိတ္ထာ၊ ကောင်းစွာရယူ၍။ သီလံ၊ ကို။ သမာဒိယိတ္ထာ၊ ၍။ သုတံ၊ ကို။ သမာဒိယိတ္ထာ၊ ၍။ စာဂံ၊ ကို။ သမာဒိယိတ္ထာ၊ ၍။ ပညံ၊ ကို။ သမာဒိယိတ္ထာ၊ ၍။ ကာယသာ၊ ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းဟူသော။ မရဏာ၊ သေခြင်းမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ သုဂတိ၊ ကောင်းမွန်ကို ပြုသောသူ တို့၏လားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ လောကံ၊ နတ်ပြည်လောကသို့။ ဥပပဇ္ဇိ၊ ရောက်ပြီ။ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇိ၊ ရောက်ပြီ။ သော၊ ထိုနတ်သားသည်။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ ဝဏ္ဏေန၊ ဝေ၊ အဆင်းအားဖြင့်ရင်း။ ယသသာ၊ အခြံ့အရုံအားဖြင့်ရင်း။ အတိရောစတိ၊ သာလွန်၍ တင့်တယ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုနတ်သား၏ဖြစ်ရာအရပ်၌။ ဝါ-ထိုသို့သာလွန်တင့်တယ်ခြင်း၌ ၁။(သုဒ်-ကား နိပါတ်။)ဒေဝါ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့သည်။တံ၊ထိုနတ်သားကို။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီးအံ့ချီးထိုက်ပေစ့တကား။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊ မဖြစ်စဘူး အဦးဖြစ်ပေစ့တကား။ ဟိ၊ မှန်၏။ အယံ ဒေဝပုတ္တော၊ ဤနတ်သားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ ဝါ-လူ၏ အဖြစ်သို့ရောက်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ မနုဿဒလိဒ္ဓေါ၊ လူဆင်းရဲသည်။မနုဿဂဟပတိကော၊ လူအတိုးကျန်(အောက်တန်းစား)သည်။ မနုဿဝဏ္ဏေကော၊ လူယုတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုလူဆင်းရဲသည်။ ကာယသာ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းဟူသော။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ သုဂတိ၊ ကောင်းမွန်ကို ပြုသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ လောကံ၊ နတ်ပြည်လောကသို့။ ဥပပဇ္ဇာ၊ ရောက်ပြီ။ ဒေဝါနံ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏။ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇာ၊ ရောက်ပြီ။ သော၊ ထိုနတ်သားသည်။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ ဝဏ္ဏေန၊ ဝေ၊ အဆင်းအားဖြင့်ရင်း။ ယသသာ၊ အခြံ့အရုံအားဖြင့်ရင်း။ အတိရောစတိ၊ သာလွန်၍တင့်တယ်၏ ” ဟူ၍။ ဥဗ္ဗာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ခိယျန္တိ၊ ရွှတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ၊ ဖရိုဖရဲကြဲစေကုန်၏၂။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော၊ သက္ကော၊ သည်။ ဒေဝေ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့ကို—

“ မာရိသာ၊ အချင်းနတ်တို့။ တုဝမ္ပိ၊ သင်တို့သည်။ ဟေသာ ဒေဝပုတ္တသာ၊ ဤနတ်သားအား။ မာ ခေါ ဥဗ္ဗာယိတ္ထ၊ မကဲ့ရဲ့ကြကုန်လင့်။ မာရိသာ၊ အချင်းနတ်တို့။ ဧသော ခေါ ဒေဝပုတ္တော၊ ဤနတ်သားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌။မနုဿဘူတော၊လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ပ။ အတိရောစတိ၊ သာလွန်တင့်တယ်၏ ” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ပြောကြားပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊

၁။ တတြာတိ တသ္မိံ ဌာနေ။ တသ္မိံ ဝါ အတိရောစနေ။ဌ။ တသ္မိံ ဌာနေတိ တာသု ဒေဝပုတ္တကာ တသ္မိံ ဥယ္ယာနဋ္ဌာနေ။ဌ။

၂။ ဥဗ္ဗာယန္တိတိ အဝဗ္ဗာယန္တိ လာမကတော စိန္တေန္တိ။ ခိယျန္တိတိ ကထေန္တိ ပကာသေန္တိ။ ဝိပါစေန္တိတိ ဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏ ကထေန္တိ ဝိတ္ထာရေန္တိ။ဌ။ လာမကတော စိန္တေန္တိတိ တာသု ဟိမဝတ္တေ နဿာယ ယိန္နတော စိန္တေန္တိ။ ကထေန္တိတိ တမေव ပရေသံ ကထေန္တိ။ ဝိတ္ထာရေန္တိတိ ဝဏ္ဏမတ္တံ ဝိတ္ထာရိတံ ကရောန္တိ။ဌ။ ဥဗ္ဗာယန္တိ (ရှေးလူဆင်းရဲဘဝကို အကြောင်းပြု၍) အယုတ်အားဖြင့် ရှုကုန်၏။ ခိယျန္တိ၊ (ရှေးလူဆင်းရဲဘဝကိုပင် အခြားသူတို့အား)တင်ပြားပြောပြကြကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ၊ (ရှေးလူဆင်းရဲဘဝကို) အတူချေထွင်ကြကုန်၏ဟုသော်လည်း အဓိပ္ပာယ်အညီပေး။

ဌ်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဒေဝေတာဝတိ ံသေ၊ တာဝတိ ံသာနတ်တို့ကို။ အနုနယမာနော၊ ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍ ံ။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌—

"ယာသ၊ အကြင်သူ၏။ တထာဂတေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၌။ အစလာ၊ မတုန်မလှုပ်။ ဘုပ္ပတိဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာတည်သော။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်ရင်း။ ယာသ၊ အကြင်သူ၏။ အရိယကန္တာ၊ အရိယာတို့သည် နှစ်သက်အပ်သော။ ပသံသိတာ၊ အရိယာတို့သည် ချီးမွမ်းအပ်သော။ ကလျာဏီ၊ ကောင်းသော။ သီလာ၊ သီလသည်ရင်း။

ယာသ၊ အကြင်သူ၏။ သံဃေ၊ သံဃာ၌။ ပသာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်ရင်း။ ဥဇုဘူတံ၊ ဖြောင့်မတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဝါ-ဖြောင့်မတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော။ ဒဿနဘူတံ၊ တရားကိုသိမြင်တတ်သော မက်ညတ်သည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ထံ၊ ထိုသူကို။ အဓလိဒ္ဓေါတိ၊ လူထင်းရဲမဟုတ် (လူချမ်းသာ) ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ တယာ၊ ထိုသူ၏။ ဧဝံဝိဓံ၊ အသက်ရှည်နေခြင်းကိုလည်း။ အမောဃံ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်ဟူ၍။ (အာဟု၊ ကုန်ပြီ။)

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို။ သရံ၊ အောက်မေ့လျက်။ သဒ္ဓေ၊ သဒ္ဓါတရားကိုရင်း။ သီလေ၊ သီလကိုရင်း။ ပသာဒံ၊ သံဃာ၌ ကြည်ညိုခြင်းကိုရင်း။ ဓမ္မဒဿနေ၊ တရားတော်ကို တက်သောမက်ညတ်ခြင့်သိမြင်ခြင်းကိုရင်း။ အနုယုဇ္ဇေထာတိ၊ အဖန်ဖန်အားထုတ်ရာ၏" ဟူကုန်သော။ ဗုဒ္ဓမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။

၅-ရာမဏေယျကသုတ်

၂၆။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ အဋ္ဌာသိ ပေးပြီး) ကောမန္ဒံ၊ ဌ်။ ဌိတော ဝေါ၊ သော။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သိကြောမင်းသည်။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်။ ဘုမိရာမဏေယျကံ၊ ပြေ၏ မွေလျော်ဝယ်၏ အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ မွေလျော်ဝယ် ပြေအရပ်သည်။ ကိံ နု ဝေါတိ၊ အာဘယ်ပါနည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

၁။ အနုနယမာနောဌ် အနုဟ္ဟ နိဝေတ်သည် ဆုံးမခြင်းအနက်ကို ဟောတိ။ နိနယ ပါဠိတော ဗျာဒိ၊ ဗမာစေါ ဟူသော ဝေတ္ထုဗေသင်ယဉ် "ဗျာဒိ၊ ဝိ စသည် ရှေ့ရှု၊ ဗမာစေါ၊ ဆုံးမခြင်း စသောအနက်ဌ် ဖြစ်၏"ဟု ဆိုရာ ဝိဟ္ဟ နိဝေတ်သော ဆုံးမခြင်း အနက်ကို ဟောသည်ဟုတ်၊ အနုဟ္ဟ နိဝေတ်လည်း ဆုံးမခြင်းအနက်ကို ဟောတိ ဟု ဤ။ အချို့အရာ၌ အနုဟ္ဟ နိဝေတ်သည် ရှေ့ခြင်းကိုလည်းဟောတိ။

၂။ မောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်ကား (၅၉)သုတ်ဌ် ရာမဏီယကန္တာ?သကဝတ္ထု ကန္ဒာဝေန သိဒ္ဓိနှင့်အညီ ရမ်ထဗ္ဗန် ရမဏီယံ၊ထပေ ရမဏီယကံ၊ကာ သ ဘာဝေါ ရာမဏီယက် ဟုပြု။ ရမဏီယကပုဒ် ဘာဝတ္ထ ထပစ္စည်းဟူ၏ ကြံ့ဖျင် ရမ်ထဗ္ဗန် ရမဏီယံ ထသ ဘာဝေါ ရာမဏီယက်ဟု ပြု။ ဘုမိနှင့်ထဲသော် ဘုမိယာ ရာမဏီယက် ဘုမိရာမဏီယက် ဟု တွဲ။ ပြေ၏ မွေ့ လျော်ဝယ်၏ အဖြစ်သည်ဟုပေး။ ဝင်းအနက်သည် မနုဿရာမဏေယျကသာတိ မနုဿရာမဏီယသာဝသ၊ ဤအဓိ ကတော။ မနုဿရာမဏီယသာဝဿာတိ မနုဿာနံ အာရာမဏီယ ဘာဝသ။ ဤဌ်ကား ဧကပုဒ် ၂၆-နှင့်ဝင်း အာရာမရာ ဟုဆိုရာ ပဗ္ဗါဇိတာနံ ရမဏီယတာဝ်ပယာနိုရောသ ၆ ၂၁-နှင့် ဝင်း ညီ၏။ ဘုမိရာမဏေယျက ဟုသော ပုစ်ကို-သဒ္ဓိတိသုတ္တမာလာ(၇၂)သုတ်ဌ် ဟဗ္ဗ အရဟန္တော ဝိယ ရဋ္ဌိ၊ တံ ဘုမိရာမဏေယျကန္တိ ဣဒ္ဓေ ပန ရမ်ထဗ္ဗာတိ ရမ ဏီယာ၊ ရမဏီယာ စ ရာမဏေယျာတိ ဧကတ္ထံ ကပေတွာ ဘုမိရာမဏေယျာ၊ ဣဒ္ဓေဌာနေ ဘုမိရာမဏေယျကန္တိ သမာသေန ကပေတွပေါ ဝေဝိတဗ္ဗောဟု ဗုဒ္ဓ၏။ ဝင်းအဝိုင် ရမဏီယာစ ရာမဏေယျာ၊ ဘုမိ စ သာ ရာမဏေယျာ

သုနိမ္မိတာ၊ ကောင်းစွာဖန်ဆင်းစီမံအပ်ကုန်သော။ အာရုမစေတျာ၊ ပူဇော်အပ်သောမွေ့လျော်ဖွယ်ရာဥယျာဉ်တို့သည်ရင်း။ ဝနစေတျာ၊ ပူဇော်အပ်သောဂေဟာသစ်ပင်တို့သည်ရင်း[1]။ ပေါက္ခရဏျာ၊ ရေကန်တို့သည်ရင်း။ မနုဿရုမဏေယျာသား၊ လူတို့၏ မွေ့လျော်ဖွယ်၏ အမြစ်၏။ (သီလအစဉ်သော ဂုဏ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် မကြုံစည်အပ်မနှိုင်းယှဉ်အပ်သောအာနုဘော်၏။) သောင္ဒသိ၊ တဆဲခြောက်စိတ်မြောက်သော။ ကလိ၊ တစိတ်မျှကို။ နာဂ္ဃန္တိ၊ အပိုးမထိုက်ကုန်။

ဂါမေ ဝါ၊ ရွာ၌ သော်၎င်း။ ယဒိ၊ ထိုမျှို၊ အရညေ ဝါ၊ တောင်ကုန်းသော်၎င်း။ နိန္နေ ဝါ၊ ချိုင့်ဝှမ်းရာအရပ်၌သော်၎င်း။ ယဒိ၊ ထိုမျှို၊ ထလေ ဝါ၊ ကြည်းကုန်းအရပ်၌သော်၎င်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တံ၊ ထိုအရပ်သည်။ ဘူမိရုမဏေယျကံ၊ မြေ၏ မွေ့လျော်ဖွယ်၏အမြစ်မည်၏။ ဂါ-မွေ့လျော်ဖွယ်မြေအရပ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၆-ယဇမာနသုတ်

[2] ၂၆၂။ (ကော် သမယံ။ပ။ ဧကမန္တံ အဋ္ဌာသိ ပေးပြီ။) ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဋ္ဌိတာ ခေါ၊ သော။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

"ပုဗ္ဗေကတမေ ဘန္တေ၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဩပဓိကံ၊ ဥပဓိတို့၌ အကျိုးပေးသော။ ဝါ၊ ဥပဓိဟူသော အကျိုးရှိသော[4]။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြုကုန်သော။ ယေ မာနုသာ၊ လူဒေါနိုးပူဇော်ကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော်၊ သတ္တဝါတို့၏။ ကတ္ထ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒိန္နံ၊ လူဒေါနိုးပူဇော်အပ်သောအလှူသည်။ မဟပ္ဖလန္တိ၊ မျှားသောအကျိုးရှိပါသနည်း"ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရှတ်ဆိုပြီ။

စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ပဋိပန္နာ စ၊ ကျင့်ဆဲ မဂ္ဂပုဂ္ဂိုလ်ထို့ရင်း။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ဖလေ၊ ဖိုလ်၌။ ဋ္ဌိတာ စ၊ တည်ပြီး ဖလဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်

စာတိ ဘူမိရုမဏေယျကံ ဟုပြု။ မွေ့လျော်ဖွယ်မြေအရပ်သည်ဟုပေး။ ၎င်းအနက်သည် ယတ္ထ အရဟန္တော ဝိဟရန္တိ၊ တံ ဘူမိရုမဏေယျကံ၏အလို့ငှာ ယတ္ထ ဌာနေ အရဟန္တော ဝိဟရန္တိ၊ တံ ရုက္ခဝိဟာရေ သော ပဒေသော ရုက္ခဝိဟာရော။ မေဟတ ဌ ၁။ ၄၀၀ နှင့်ညီ၏။ ၎င်းမေဟတအရှင့်၌ ရုက္ခဝိဟာရကဟုခေါ်ကား မတင်ရှား။ ရုက္ခဝိဟာရေ ရုက္ခဝိဟာရကံ သို့မဟုတ် ဇမ္ဗုဝိဟာရေ ရုက္ခဝေယျာကံ ဟု ပြုနိုင်၏။ ရုက္ခဝိဟာရ သို့မဟုတ်ရုက္ခဝေယျာကလို ဘူမိနှင့်ကပ္ပရည်းတဲ့ရန် အတွက်သာ မေဟတအဋ္ဌကထာနှင့်ညီကြောင်း ဖော်ပြသည်။

၁။ အာရုမန္တိ ဣဒေ သတ္ထာတိ အာရုမာ၊ စိတ်တဗ္ဗာ ပုဗ္ဗဏ္ဏာတိ စေတျာ၊ အာရုမာ စေတျာ အာရုမစေတျာ ဟုပြု။ ဌ-ရှိ ၌ကား ဥဿဟတ္ထာသိ စိတ္တိကတာဒေန စေတံ့ ဝေဒိတမ့်။ (ဌ)။ အာရုမန္တိ ဣဒေ သတ္ထာတိ အာရုမာ၊ ဝေ ဝေ စေတေန္တိ ဣဒေ သတ္ဝါ ဟု အတ္ထနော ပိတိသောမနဿံ သန္ဓာယန္တိတိ ဝေဒိတာတိ ဝုတ္တန်၊ (ရှ)၊ ဟု မိန့်တော်မူကုန်၏။ ဆန်ကြယ်သည်ကိုပြုတတ်ကုန်သော မွေ့လျော်ဖွယ်ရာ ဥယျာဉ်တို့သည်ရင်း။ ဝါ-ယျာဉ်ကြည်ရှုခြင်းပြိုး၏ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဆက်စပ်ရာ မွေ့လျော်ဖွယ်ရာ ဥယျာဉ်တို့သည်ရင်း ဟု ဟေ။

၂။ ဩပဓိကံ ပုညန္တိ ဥပဓိပါကံ ပုညံ၊ ဌ။ ဥပဓိပါကန္တိ ဥပဓိသု ဝိပစ္စတိ, ဥပဓယော ဝါ ဝိပါကာ ဘေဒေါတိ ဥပဓိပါကံ။

တို့ဝင်း။ သေ၊ ဤရွှစ်ယောက်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဥဒုဘုတော၊ ပြောင့်မတ်စွာ ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဝါ-ပြောင့်မတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ ပညာသီလသမာဟိတော၊ ပညာသီလလည်းရှိ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သော သမာဓိလည်းရှိသော။ သံဃော၊ ပရမတ္တ သံဃာ မည်၏။

ပုဏ္ဏပေက္ခာနှင့်၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဩပဓိကံ၊ ဥပဓိတို့၌ အကျိုး ပေးသော။ ဝါ၊ ဥပဓိအကျိုးရှိသော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြုကုန်သော။ ယဇမာနာနံ၊ ပူဇော်ကုန်သော။ မနုဿာနံ၊ လူဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ သံဃေ၊ ပရမတ္တသံဃာ၌။ ဒိန္နံ၊ လှူဒါန်းပူဇော်အပ်သောအလှူသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ များသော အကျိုးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၇-ဗုဒ္ဓဝန္နနာသုတ်

၂၆၃။ (သာဝတ္ထိယံ ဇေတဝနေ ပေးပြီ။) တနေ့ ခေါ် ယန သမယေန၊ ၌။ သဝဂါ၊ သည်။ ဒိဝါဒိယာရုဂတော၊ နေ့သန့်ရှင်းအရပ်သို့ ကပ်ရောက်လျက်။ ဟရိသလ္ဂိနော၊ သတ္တ သဒ္ဓါရမ္ပ ဇ၌ ထပါးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူသည်။ ယော်တိ၊ ပြစ်၏။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော စ၊ သည်ရင်း။ သယမ္ဘူတိ၊ သယမ္ဘူတိမည်သော။ ပြဟ္မာ စ၊ ပြဟ္မာသည်ရင်း။ ယေန၊ ၌။ သဝဂါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၌။ ပဓောဂ်၊ အသီးအသီး။ ဒ္ဝါရဗာဟုံ၊ တံခါးဘောင်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ သဝဂတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌—

"ဝီရ၊ လုံ့လရှိတော်မူသော။ ဝိဇိတသင်္ဂါမ၊ အောင်အပ်ပြီးသော(ကိလေသမာရ် ဒေဝပုတ္တမာရ်)စစ်မြေရှိတော်မူသော။ ပန္နဘာရ၊ ချထားအပ်ပြီးသော (ခန္ဓာကိုယ သာသိသင်္ခါရ)ဝန်ရှိတော်မူသော ပြည်စုံဘုရား။ အနဏ၊ ကာမဗန္ဓနကြွေးပြီးကင်းတော် မူသော ပြည်စုံဘုရား။ ဥဒ္ဓေဟိ၊ ထတော်မူပါလော့။ လောကေ၊ လောကင်္ဂါ။ ဝီစရ၊ လှည့်လည်တော်မူပါလော့။ ပန္နရသာယ ရတ္တိ၊ တဆဲ့ငါးရက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော လပြည့်နေ့ညဉ့်၌။ (ပန္နရသာယ ရတ္တိန္တိ ပန္နရသာယ ပုဏ္ဏမာယ ရတ္တိ၊ ၌။) စနော ယထား ထပန်းကဲ့သို့။ ဝေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ စိတ္တဉ္စ၊ စိတ်တော်သည်ကား။ သုဝိပုဏ္ဏန္တိ၊ ရာဂ ဒေသာ အညစ်အကြေးမှ ကောင်းစွာ လွတ်မြောက်တော်မူပြီ"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော သိကြားမင်း။ တထာဂတော၊ ဘုရားရှင်တို့ကို။ ဝေ၊ ဤသို့။ နု ခေါ် ဝန္ဒိတဗ္ဗာ၊ ရှိမခိုးထိုက်ကုန်။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော သိကြားမင်း။ တထာဂတော၊ ဘုရားရှင်တို့ကို—

"ဝီရ၊ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော။ဝိဇိတသင်္ဂါမ၊အောင်အပ်ပြီးသော(ကိလေသမာရ် ဒေဝပုတ္တမာရ်) စစ်မြေရှိတော်မူသော။ သတ္ထဝါဟ၊ ဟာဠဂူးသမားယဉ်ကြပ်တော်မူသော။ အနဏ၊ ကာမဗန္ဓနကြွေးပြီးကင်းစင်တော်မူသော ပြည်စုံဘုရား။ ဥဒ္ဓေဟိ၊ ထတော် မူပါလော့။ ဧလောကေ၊ ဧလောကင်္ဂါ။ ဝီစရ၊ လှည့်လည်တော်မူပါလော့။ သဝဂါ၊ ပြည်စုံ ဘုရား။ (တုံ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။) ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ဒေသေသု၊ ဟောတော်မူပါ

လော့"။ အညာတာဝေါ၊ သမ္ဘာလေးပါးကို သိစွမ်းနိုင်သူတို့သည်။ ဘဝိဿန္တိတိ၊ ရှိကုန်လတ္တံ့"ဟူ၍။ ဝေဠုဒေါ၊ ဤသို့သောလျှင်။ ဝန္ဒိတမ္ပိ၊ ရှိခိုးထိုက်ကုန်၏။

ဂ-ဂဟဋ္ဌနေနောသုတ်

၂၆၄။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ပေးပြီ။) တတြ ခေါ၊ ထိုဘုရားရှင်နေတော်မူသောအခါ၌။ ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ အုံ့။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ သင်္ဂါမဟက်၊ သိကြားမင်း၏ အထောက်အကူပြုစ်သော။ မာတလိ၊ မာတလိကို။ "သမ္မ မာတလိ၊ အချင်းမာတလိ။ သဟဿယုတ္တံ၊ မြင်းတထောင်ဖြင့် ကအပ်သော။ အာဇညရထံ၊ အာဇာနည်သိန္ဓောမြင်းရထားကို။ ယောဇေဟိ၊ ကလော့။ သုဘူမိ၊ ကောင်းသောမြေအရပ်ကို၊ ဒဿနာယ၊ ရှုခြင်းငှါ။ ဥယျောနဘူမိ၊ ဥယျာဉ်မြေအရပ်သို့။ ဂစ္ဆာမာတိ၊ သွားကုန်အုံ့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သက်ဟာကော၊ သိကြားမင်း၏ အထောက်အကူပြုစ်သော။ မာတလိ၊ မာတလိသည်။ ဝေ ဘဒ္ဒန္တဝါတိ ခေါ၊ "ကောင်းပြီ အရှင်" ဟူ၍။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏(စကားကို)။ ပဋိဿုတ္တွာ၊ ဝန်ခံ၍။ သဟဿယုတ္တံ၊ သော။ အာဇညရထံ၊ ကို။ ယောဇေတ္တွာ၊ ကရ၍။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ အား။ "မာရိသ၊ သိကြားမင်း။ တေ၊ အရှင်၏ အလို့ငှါ။ သဟဿယုတ္တော၊ မြင်းတထောင်ဖြင့် ကအပ်သော။ အာဇညရထော၊ အာဇာနည်သိန္ဓောမြင်းရထားကို။ ယုတ္တော ခေါ၊ကအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ဒါနိ၊ ယခု။ယဿ၊ ယင်းသွားခြင်း မသွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်အခါကို။ မညသိ၊ သိတော်မူလော့" ဟူ၍။ ပဋိဝေဒေသိ၊ သိစေပြီ။ ဝါ-လျှောက်တင်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ဝေဇယန္တ ပါသာဒါ၊ ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်မှ။ ဩရောယန္တော၊ သက်ဆင်းလတ်သော်။ အာဇာနိ ကတ္တာ၊ လက်ဆုပ်ချီ၍။ (သုဝဏ္ဏ နိပါတ်။) ပုထုဒ္ဓိသာ၊ မျှားစွာသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို။ (အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကိုယူ။) နမဿတိ၊ ရှိခိုး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ သက်ဟာကော၊ သော။ မာတလိ၊ သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို—

"ဘေဝိဇာ၊ ဝိဇာ (ဗေဒ) သုံးပါးတတ်ပြောက်ကုန်သောသူတို့သည်။ သစ္ဘေ၊ ဆပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘုမ္မာ၊ ပြည်ရှိနေကုန်သော။ ခတ္တိယာ စ၊ မင်းတို့သည်ရင်း။ စတ္တာရော၊

၁။ ဤကား ဘဂဝါကို အာလုပ်,ဟေသုကို အဠာဟရိတမှ တံ့ ဟူသော တုမ္ဟ သဒ္ဒါ၏ အယှဉ် ဟု ကြံ့ကာ ပေးအပ်သောအနက်တည်း။ သမ္ဘာ,ကံ,ဗ္ဗဟ ကို ရှိသော "ဟေသေတု ဘဂဝါ ဓမ္မံ" ဟူသော ပါဠိတည်း အသင့်ပင်။

ဓဲ့ဦးအံ့ တုမ္ဟသဒ္ဒါဖြင့် ရေးသားသည်ရှိရမည့် အရာဌာနဖြစ်လျက် တုမ္ဟ သဒ္ဒါဖြင့် မရေးသား မသုံးရဲပဲ တုမ္ဟ သဒ္ဒါ၏ ကိုယ်စား အကယ်၍ နာမသဒ္ဒါဖြင့် ရေးသားသုံးစွဲပြုအံ့၊ ၎င်းနာမသဒ္ဒါနှင့် ဟုဉ်သော ကြိယာ၌ "နာမမှ ပယဋ္ဌမာနေပိ တုလ္ယာဓိကရဏေ ပဌမာ"နှင့် အညီ ပဌမပုဂ္ဂိုလ်သာ သက်ရမည်။ တုမ္ဟ သဒ္ဒါ၏ ကိုယ်စားမင်း ဖြစ်သော်လည်း "တုမှ မဇ္ဈိမော"ဖြင့် မဇ္ဈိမပုဂ္ဂိုလ်မသက်ရ။ ဥပမာ "ဟေသေတု ဘဂ္ဂေ ဘဂဝါ ဓမ္မံ"၌ ဘဂဝါသည် တုမ္ဟသဒ္ဒါ၏ ကိုယ်စားလုယ်(နာမ်ပုဒ်)ပင် ဖြစ်သော်လည်း ယင်းနှင့် ဟုဉ်သော ဟေသေတု ကြိယာ၏ နေရာဌာနတွင် မဇ္ဈိမပုဂ္ဂိုလ်သက်၍ ဟေသေဟိ ဟူ၍ သော်၎င်း၊ ဟေသဿု ဟူ၍သော်၎င်း မရှိသင့်၊ ဟေသေတု ဟု ပဌမပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့်သာ ရှိသကဲ့သို့တည်း။ (သဒ္ဒနီတိ ပဒမာလာ နှာ ၃၆ မှီးသည်။)

ထိုကြောင့် ဤ"ဟေသေတု ဘဂဝါ ဓမ္မံ"ဟု ရှိသော အရာဝယ် ဘဂဝါကို အာလုပ်မကြံပဲ တုမ္ဟ သဒ္ဒါ၏ကိုယ်စား ဖြစ်သော နာမသဒ္ဒါ ကတ္တာသော ဟု ဟုဆအုံ့၊ ၎င်းနှင့် ဟုဉ်သော ကြိယာ၌လည်း မဇ္ဈိမပုဂ္ဂိုလ်သက်ရန်မလို ပဌမပုဂ္ဂိုလ် တု ဝိဘတ်သာ သက်ရန်လိုသောကြောင့် "ဟေသေတု ဘဂဝါ ဓမ္မံ"ဟု ရှိသော မူလ ဝဏ္ဏတည်း သင့်သည်သာဟု ပန်ဆိုသော မှတ်ယူရာ၏။ အနက်ကိုလည်း "ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဟေသေတု၊ ကလော့" ယုတေ။

လေးယောက်ကုန်သော။ မဟာရာဇာ စ၊ နတ်မင်းကြီးတို့သည်ရင်း။ ယသသိနော၊ မျှားသောအခြံအရံရှိကုန်သော။ တိဒသာ စ၊ သုံးကျိပ် သုံးယောက်သော တာဝတိံသာနတ်တို့သည်ရင်း။ ထံ၊ အရှင်သိကြားမင်းကို။ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကြကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ရှိခိုးကြပါကုန်လျက်။ သက္ကော၊ သိကြားမင်း။ တုံ၊ အရှင်သိကြားမင်းသည်။ ယံ၊ အကြင်နတ်မင်းကို။ နမဿသိ၊ ရှိခိုး၏။ သောယက္ခော၊ ထိုနတ်မင်းသည်။ ကော နာမာတိ၊ အဘယ်နတ်မင်းမည်ပါသနည်း"ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဋ္ဌာဘာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာ (ပေဒ) သုံးပါးတတ်မြောက်ကုန်သော သူတို့သည်ရင်း။ သမ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘုမ္မာ၊ မြေပြင်နေကုန်သော။ ဝတ္ထိယာ စ၊ မင်းတို့သည်ရင်း။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ မဟာရာဇာ စ၊ နတ်မင်းကြီးတို့သည်ရင်း။ ယသသိနော၊ မျှားသော အခြံအရံရှိကုန်သော။ တိဒသာ စ၊ သုံးကျိပ် သုံးယောက်ကုန်သော တာဝတိံသာနတ်တို့သည်ရင်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကြကုန်၏။

မာတလိ၊ မာတလိ။ အဟံ စ၊ ငါသည်ကား။ သိလသမ္ဘေ၊ သိလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ စိရရတ္တသမာဟိတေ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ကောင်းစွာထားအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သော။ ဗြဟ္မစရိယပရာယနေ၊ မြတ်သောအကျင့်လျင် လည်းလျှောင်းရာရှိကုန်သော။ သမ္မာပဋိပန္နေ၊ ရဟန်းကောင်းတို့ကို။ ဝန္ဒေ၊ ရှိခိုး၏။

ပဉ္ဇကရာ၊ ကောင်းမှုပြုကုန်သော။ သိလဝန္တော၊ သီလရှိကုန်သော။ ဥပါသကာ၊ ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်တတ်ကုန်သော။ ယေ ဂယှ၊ အကြင်လူတို့သည်။ ဝေမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ဒါရံ၊ သားမယားကို။ ပေါသေန္တိ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိကြားမင်းက ပြောဆို၏။

သက္ကော၊ သိကြားမင်း။ တုံ၊ အရှင်သိကြားမင်းသည်။ ယေ၊ အကြင်သူတို့ကို။ နမဿသိ၊ ရှိခိုး၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ လောကသ္မိံ၊ လောကဝယ်။ သေဋ္ဌာ ဟိ ကိရ၊ မြတ်ကုန်သည်သာ ဖြစ်သတည်း။ ဝါသဝ၊ သိကြားမင်း။ ယေ၊ အကြင်သူတို့ကို။ နမဿသိ၊ ရှိခိုး၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ အယမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မာတလိက လျှောက်၏။

မဟဝါ၊ သဒ္ဓါတည်းဟူသော ဥဒ္ဓာရှိသော[1]။ (မဟာသဒ္ဓါဥဒ္ဓာဝေါ။) သုဇမ္ပတိ၊ သုဇာခေါင်ပွန်းဖြစ်သော။ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်တို့သခင်း သိကြားမင်းသည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ဝတ္တာန၊ ဆိုပြီး၍။ ပုတ္တိသာ၊ မျှားသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို။ နမဿိတ္ဝာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ပမုခေါ၊ နတ်တို့၏အကြီးအမှူးဖြစ်သော သိကြားမင်းသည်။ ရထံ၊ ရထားထက်သို့။ အာရုဟိ၊ တက်စီးပြီ။ ဣတိ၊ ပြီး၏။

၉-သတ္တာရဝန္ဒနာသုတ်

၂၆၅။ (သာဝတ္ထိယံ ဧကဝေနေ။ ပ။ မညသိတိ-ထိုင်အောင် ဂယာဝန္ဒနာသုတ် စာပိုဒ်-၂၆၄-အတိုင်းပေးပြီး။)

၁။ မတ်ဝဏ္ဏတိ ခန့်၊ တံ ပန သဒ္ဓါဘဒ်ါတံ မတ်အာဟ အဋ္ဌသိ မထဝါ။ သံဒ္ဓိ-ဝန္ဒာ ၃၃၇။ စာပိုဒ် ၂၅၈။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဝေယျာဒ္ဓပါသာဒါ၊ ဝေယျာဒ္ဓာပြာသာဒ်မှ။ ဩရောဟန္တော၊ သက်ဆင်းလတ်သော်။ အာဠလိ ကတ္တာ၊ လက်ဆုပ်ချီ၍။ (သုဒ်ကား နိပါတ်မှု။) ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ နမဿတိ၊ ရှိခိုး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ သက်ပြားကော၊ သိကြားမင်း၏ အထောက်အကူပြုစ်သော။ မာတလိ၊ မာတလိသည်။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို—

"ဝါသဝ၊ သိကြားမင်း။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်ငင်း။ မနုဿာ စ၊ လူတို့သည်ငင်း။ (ယံ ဟိ-ကား နိပါတသမုဒါယ။) တံ၊ အရှင်သိကြားမင်းကို။ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကြကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ ရှိခိုးကြပါကုန်လျက်။ သက္ကေ၊ သိကြားမင်း။ တွံ၊ အရှင်သိကြားမင်းသည်။ ယံ၊ အကြင်နတ်မင်းကို။ နမဿတိ၊ ရှိခိုး၏။ သော ယက္ခော၊ ထိုနတ်မင်းသည်[1]။ ကော နာမာတိ၊ အဘယ်နတ်မင်းမည်ပါသနည်း" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဋ္ဌာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

မာတလိ၊ မာတလိ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ (ဣမ-အနက်မဲ့။) သဒေဝေ၊ နတ်နှင့် တကွသော။ အသို့လောကေ၊ ဤလောကင်္ဘာ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို အမှန်ကိုယ်တိုင်သိသူတည်း။ အနောမနာမံ၊ မယုတ် (ပြည့်စုံ) သော အမည်ရှိတော်မူသော။ သတ္ထာရံ၊ လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော။ တံ၊ ထိုပြတ်စွာဘုရား ကို။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

မာတလိ၊ မာတလိ။ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ရာဂေါ စ၊ ရာဂကိုငင်း။ ဒေါသော စ၊ ဒေါသကိုငင်း။ အဝိဇ္ဇာ စ၊ အဝိဇ္ဇာကိုငင်း။ ဝိရာဇိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ။ (ယေ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။) ခီဏာသဝါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝရှိကုန်၏။ ဩရဟန္တော၊ မြတ်သောအလူကို ခံယူခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

မာတလိ၊ မာတလိ။ ယော သောက္ခော၊ အကြင်ရုနစ်ယောက်သော သောကပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ရာဂဒေါသဝိနယာ၊ ရာဂ ဒေါသတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းကြောင့်။ အဝိဇ္ဇာသမတိက္ကမာ၊ အဝိဇ္ဇာကိုလွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ အပစယာရာမာ၊ ဝဋ္ဌဆင်းရဲကို ဖျက်ဆီးခြင်းဟု မှီလျော်ကုန်၏။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနုသိက္ခရေ၊ ကျင့်သုံးကုန်၏။ တေ၊ ထိုရုနစ်ယောက်သော သောကပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဤတို့ ဤသို့သိကြားမင်းက ပြောဆို၏။ (ကျန်-၂-ဂါထာကို ဂယာဇဝန္တနာသုတ် စာပိုဒ်-၂၆၄-အတိုင်းပေး။)

၂ ဒေ-သံယဇနနာသုတ်

[1]။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ ယသ ဒါနိ ကာလံ မညသီတိ ပေးပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဝေယျာဒ္ဓပါသာဒါ၊ မှ။ ဩရောဟန္တော၊

၁။ သော ယက္ခောတိ သော သက္ကော။ ဌ။ ယဒိတမ္ပတော ယက္ခော၊ ပုဗ္ဗနိယော၊ ဧတံ ပုဗ္ဗာဝိသေသယော-ဂတော သက္ကောတိ အာဟ သော ယက္ခောတိ သော သက္ကောတိ။ သက္ကသ နမက္ကာရသာဓနတ္ထံ ဟိ ပုဗ္ဗဠော မာတလိ ကော နာမ သော ယက္ခောတိ အာဟ။ ဌီ။ ဤ ဌ ဌီ အလို ယက္ခော၊ ပုဗ္ဗော်အပ်သော သိကြားနတ်မင်း သည် ဟုပေး။

သက်ဆင်းလတ်သော်။ အဠဝီ ကတ္တာ၊ လက်အုပ်ချီ၍။ (သုဒ်ကား နိပါတ်မျှ။) ဘိက္ခုသံဃ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ နမဿတိ၊ ရှိခိုး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၎င်း။ သက်ဟောကော၊ သိကြားမင်း၏ အထောက်အကူပြုစ်သော။ မာတလိ၊ မာတလိသည်။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို—

"တေ၊ ဤ လူ (ရဟန်းသံဃာ) တို့သည်။ တံ ဟိ၊ အရှင်သိကြားမင်းကိုသာလျှင်။ နမဿေယျုံ၊ ရှိခိုးကုန်ရာ၏။ ဧတေ နုဝ၊ ထိုလူ (ရဟန်းသံဃာ) တို့သည်။ ပုတိဒေဟ-သယာ၊ ပုပ်သော အမိဝမ်းဌ် ကိန်းအောင်းကုန်၏။ ဝါ၊ ပုပ်သော ခန္ဓာကိုယ်လျှင် ကိန်း အောင်းရာရှိကုန်၏။ ကုဏပမိ၊ အမိဝမ်းတည်းဟူသော အပုပ်ကောင်ဌ။ နိမုဂ္ဂါ၊ နစ်မြှုပ်ကုန်၏။ ခုဗ္ဗိပါသာသမပ္ပိတာ၊ မှတ်သိပ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ (သမပ္ပိတာတိ ဥပေတာ၊ ၌။ သံ ၁-စာပိဒ် ၁၁။)

ဝါသဝ၊ သိကြားမင်း။ အနာဂါရုန (အနာဂါရုနံ)၊ အိမ်ရာမထောင်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုလူ (ရဟန်းသံဃာ) တို့အား။ ကိ နု၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပိယာယသိ၊ ချစ်မြတ်နိုးဘိသနည်း။ ဣဿိနံ၊ ရဟန်းသံဃာတို့၏။ အာစာရံ၊ အကျင့်ကို။ ပြုဟိ၊ မိန့်ဆိုတော်မူပါလော့။ ဘဝ၊ အရှင်သိကြားမင်း၏။ တံ ဝစော၊ ထိုစကားတော်ကို။ သုတွာ-မာတိ၊ နာပါကုန်အံ့" ဟူကုန်သော။ ဂါထာယိ၊ တို့ပြင့်။ အဘျဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

မာတလိ၊ မာတလိ။ အနာဂါရုန (အနာဂါရုနံ)၊ အိမ်ရာမထောင်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းသံဃာတို့၏။ တေ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောအကျင့်ကို။ ပိယာယာမိ၊ ချစ်မြတ်နိုး၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းသံဃာတို့သည်။ ယမှာ ဂါမာ၊ အကြင်ရွာမှ။ ပဏ္ဍမန္ဒီ၊ ပဲကုန်၏။ (တံ၊ ထိုရွာကို။) အနုပေက္ခာ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝဇန္တိ၊ သွားကုန်၏။

တေ၊ ထိုရဟန်းသံဃာတို့သည်။ သံ၊ ဥစ္စာစပါးကို။ ကောဋ္ဌေ၊ ကျီကြဌ်။ နု ဩပေန္တိ၊ မထည့်လောင်းကုန်။ ကုမ္ဘိ၊ (ကုမ္ဘီယံ၊ ၌။) အိုးဌ်။ နု ဩပေန္တိ၊ မထည့်မသိမ်းကုန်။ ကရောပိယံ၊ တောင်းဌ်။ နု ဩပေန္တိ၊ မထည့်မသိမ်းကုန်။ ပရနိဋ္ဌိတံ၊ သူတပါးတို့၏ ချက်ပြီး ဆွမ်းကို။ ဧသနာ၊ ရှာမှီးကုန်၏။ တေန၊ ထိုရှာမှီးအပ်သော ဆွမ်းဖြင့်။ ယာပေန္တိ၊ မှီတာကုန်၏။ သုမ္ဘတာ၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိကုန်၏။

သုမန္တမန္တီနော၊ ကောင်းစွာ တိုင်ပင်ပြောဆိုအပ်သောအမှုကို တိုင်ပင်ပြောဆိုလေ့ ရှိကုန်၏။ ဓီရာ၊ ပညာရှိကုန်၏။ တုဏှီဘူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ် နေကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္ဘတာ၊ အညီအညွတ်ကျင့်သုံးကုန်၏။ မာတလိ၊ မာတလိ။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အသုရေဟိ၊ အသုရာတို့နှင့်။ ဝိရုဇ္ဈါ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်၏။ ပုထုမဇ္ဇာ စ၊ မျှားစွာသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း။ ဝိရုဇ္ဈါ၊ (အချင်းချင်း) ဆန့်ကျင်ကုန်၏။

မာတလိ၊ မာတလိ။ (ယေ၊ အကြင်ရဟန်းသံဃာတို့သည်။) ဝိရုဇ္ဈေသု၊ မိမိ၏ဆန့်ကျင်ဖက်တို့ဌ်။ အဝိရုဇ္ဈါ၊ ပြန်လှန်မဆန့်ကျင်ကုန်။ အတ္ထဒဿေသု၊ စွဲကိုင်အပ်သော တုတ် ရှိသောသူတို့ဌ်။ နိဗ္ဗုတာ၊ ထုတ်ကို စွန့်ချ အေးငြိမ်းကြကုန်၏။ သာဒါနေသု၊ စွဲလန်းခြင်းရှိကုန်သောသူတို့ဌ်။ အနာဒါနာ၊ စွဲလန်းခြင်းမရှိကုန်။ မာတလိ၊ မာတလိ။ တေ၊ ထိုရဟန်းသံဃာတို့ကို။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဧတေ၊ ဤသို့ သိကြားမင်းက ပြောဆို၏။ (ကြင်း-၂ ဂါထာ ဂယာဇဝန္ဓနသုတ်အတိုင်းပေး။)

ဒုတိယော၊ ထောဝ။ ဝဏ္ဏော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဒုတိယဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော။ တယော၊ သုံးသုတ်ကုန်သော။ ဒေဝါ ပန၊ သိကြားမင်း၏ ကျွင်ဝတ်ကို ပြသော ဝတပဒသုတ်, သက္ကနာမသုတ်, မာဝတလိသုတ်တို့ဝယ်။ ဒလိဒ္ဓာ၊ ဒလိဒ္ဓသုတ်ဝယ်။ ရာမဏေယျကံ၊ ရာမဏေယျကသုတ်ဝယ်။ ယဇမာနာ၊ ယဇမာနသုတ်ဝယ်။ ဝန္ဒနာ၊ ဗုဒ္ဓဝန္ဒနာသုတ်ဝယ်။ တယော၊ သုံးခုကုန်သော။ သက္ကနမဿနာ၊ သိကြားမင်းကရှိခိုးသော ဂဟဋ္ဌဝန္ဒနာသုတ်, သတ္ထာရဝန္ဒနာသုတ်, သံဃဝန္ဒနာသုတ်တို့ဝယ်။ ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။

၃-တတိယဝဂ်

၁-ဆေတ္တာသုတ်

(ဤ ဆေတ္တာသုတ်သည် ဒေဝတာသံယုတ် ဆေတ္တာဝဂ် ဆေတ္တာသုတ် စာပိုဒ် ၇၁-နှင့် တူ၏။ ဝါသဝအာလုပ်ပုဒ်နှင့် ဒေဝတေအာလုပ်ပုဒ်သာ ထူးတော့၏။)

၂-ဒုဗ္ဗဏ္ဏိယာသုတ်

၂၆၇။ (သာဝတ္ထိယံ ဇေတဝနေ ပေးမြ။) တတြ ခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌ပေ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ အံ့။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏော၊ (မီးလောင်ငတ်ကဲ့သို့) အဆင်းမလှသော။ (မီးလောင်ငတ်ကဲ့သို့ ရှပ်အဆင်းမလှဟူလို။) ဩကောဋိမကော၊ ဖိုက်ပူ ပုက္ခသော။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ယက္ခော၊ နတ်သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ အာသနေ၊ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာကျောက်နေရာ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုသို့ထိုင်နေရာ၌။ (သုခံကား နိပါတ်မျှ။) ဒေဝါ တာဝတိံသာ၊ တာဝ-တိံသာနတ်တို့သည်။ "သော၊ အချင်းတို့။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊ လက်ဖျစ်ခတ်ထိုး အံ့ချီးထိုက်ပေစ္ဆ ထကား။ သော၊ အို....အချင်းတို့။ အပ္ပုတံ ဝတ၊ မဖြစ်စဘူး အဉီးအသစ် ဖြစ်ပေစ္ဆ ထကား။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏော၊ (မီးလောင်ငတ်ကဲ့သို့) အဆင်း မလှသော။ ဩကောဋိမကော၊ ဖိုက်ပူ ပုက္ခသော။ အယံ ယက္ခော၊ ဤနတ်သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ ၏။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိန္နောတိ၊ ထိုင်နေ၏" ဟူ၍။ ဥဗ္ဗာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲကုန်၏။ ခိယျန္တိ၊ ရွတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ၊ ရေ့ရေ့ကြဲကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာ ယထာ၊အကြင် အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဒေဝါ တာဝ-တိံသာ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့သည်။ ဥဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ခိယျန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ သော ယက္ခော၊ ထိုနတ်သည်။ အဘိရူပတရော-စေဝ၊ အလွန်အဆင်းလှသည်ရင်း။ ဒဿနီယတရော စ၊ အလွန်ကြည့်ရှုဖွယ်ရောင်းသည်ရင်း။ ပါသာဒိကတရော စ၊ အလွန်ကြည်ညိုဖွယ်ရောင်သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၎။ ဒေဝါ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့သည်။ ယေန၊အကြင် အရပ်၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ-

မိ ံသု၊ ကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသက်မိတ္ထာ၊ ၍။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ "မာရိသ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော အရှင်သိကြားမင်း။ တေ၊ အရှင်သိကြားမင်း၏။ ဣဒ၊ ဤတာဝတိ ံသာနတ်ပြည်၌။ (သာမညာဝေရ။) ဒုဗ္ဗဏ္ဏော၊ သော။ ဩဂေါဒိမကော၊ သော။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ယက္ခော၊ နတ်သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒသာ၊ သော။ သက္ကသာ၊ ၏။ အာသနေ၊ ၌။ (ဝိသေသာဝေရ။) နိသိန္နော၊ ထိုင်နေ၏။ မာရိသ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော သိကြားမင်း။တတြ၊ ထိုထိုင်နေရာ၌။ (သုဒံ နိပါတ်မျှ။) ဒေဝါ တာဝတိ ံသာ၊ တာဝတိ ံသာနတ်တို့သည်။ "ဘော၊ တို့။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊ လက်ဖျစ်ခတ်ကား။ ဘော၊ တို့။ အဗ္ဘုတံ ဝတ၊မဖြစ်စဘူး အဉီးအသစ်ဖြစ်ပေစတကား။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏော၊သော။ ဩဂေါဒိမကော၊ သော။အယံ ယက္ခော၊ ဤနတ်သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒသာ၊ သော။ သက္ကသာ၊ ၏။ အာသနေ၊ ၌။ နိသိန္နောတိ၊ ထိုင်နေဘိ၏"ဟူ၍။ ဥဒ္ဓေသယန္တိ၊ ကုန်၏။ ခိယျန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ၊ ကုန်၏။မာရိသ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော အရှင်သိကြားမင်း။ယထာ ယထာ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ဒေဝါ တာဝတိ ံသာ၊ တို့သည်။ ဥဒ္ဓေသယန္တိ၊ ကုန်၏။ ခိယျန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ သော ယက္ခော၊ ထိုနတ်သည်။ အဘိရူပတရောစေဝ၊ အလှန်အဆင်းလှသည်ရင်း။ ဒဿနီယတရော စ၊ အလှန်ကြည့်ရှုချင်ဖွယ်ကောင်းသည်ရင်း။ပါသာဒိကတရော စ၊ အလှန်ကြည်ညိုဖွယ်ကို ဆောင်သည်ရင်း။ ယောဝဏ်တိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ မာရိသ၊ ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော ထာဝတိ ံသာနတ်တို့။ သော ဟိ ယက္ခော၊ ထိုနတ်သည်။ ကောဓဘက္ခော၊ ကောဓဘက္ခအမည်ရှိသော။ ယက္ခော၊ နတ်သည် ၁။ ဘဝိဿတိ နု နု၊ ဖြစ်လေယောင်တကား။ ဤတိ၊ ဤသို့ သိကြားမင်းက ပြောဆို၏။

သိက္ခေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ကောဓဘက္ခော၊ ကောဓဘက္ခမည်သော။ သော ယက္ခော၊ ထိုနတ်သည်။ (အတ္တိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ထာ၊ ကပ်၍။ ကေသံ၊ ပခုံးတဘက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ အပေါ်ရုံအဝတ်ကို။ ကရိတ္ထာ၊ တင်၍။ ဒက္ခိဏဇာဏုမဏ္ဍလံ၊ လက္ခ်ာပုဆစ်ဒူးဝန်းကို။ ပထဝိယံ၊ ပြေး၍။ နိဟန္ဒ္ဓာ၊ ထောက်၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ကောဓဘက္ခော၊ ကောဓဘက္ခ မည်သော။ သော ယက္ခော၊ ထိုနတ်သည်။ (အတ္တိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ အဠ္ဠလီ ံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္ထာ၊ ညွှတ်စေ၍။ "မာရိသ၊ အရှင်။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းပါတည်း။ မာရိသ၊ အရှင်။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကောတိ၊သိကြားမင်းပါတည်း"ဟူ၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ နာမံ၊ အမည်ကို။သာဝေတိ၊ ကြားစေ၏။ သိက္ခေ၊ တို့။ ယထာ ယထာ ခေါ၊ အကြင် အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ နာမံ၊ အမည်ကို။ သာဝေသိ၊ ကြားစေပြီ။ တထာ တထာ၊ ထိုထို အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သော ယက္ခော၊ ထိုနတ်သည်။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏတရောစေဝ၊ အလှန်အဆင်းမလှသည်ရင်း။ ဩဂေါဒိမကတရော စ၊ အလှန်ဝိုက်ပူပုက်သည်ရင်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏတရော-

---

၁။ ကောဓဘက္ခောတိ သက္ကေန ဂဟိတနာမမေဝေတံ၊ သော ယနေ ကောဓ ရှိပါစရေ့ပြဟွာ၊ သက္ကော ကိရ ခန္ဓိဗလေန သမန္နာဂတောတိ သုတ္တာ ဝိမ်သနတ္ထံ အာဂတော။အဝရှုကယက္ခာ ယနေ ဝေရမ် သံဝိဟိတာရကုံ ဌာနံ ပတိသိတုံ နု သက္ကောန္တိ။ ဌ။ ယက္ခ ဆိုသော်လည်း၊ အဝရှုကတိုလူကိုယဟု၊ သိကြားမင်းသ ည် ခန္ဓိဗလနှင့် ပြည့်စုံသည်ဟု ကြားရ၍ စုံစမ်းရန် နတ်ပြည်သို့လာသော ကောဓဘက္ခ(ကောဓကိုစားတတ်သူ)မည်သော ရှိပါစရေ့ပြဟွာကို ယူ ဟူလို။

ဧ၀ေ၀၊ အလွန်အဆင်းမလှသည်ရင်း။ ဩကောဠိမကတရော စ၊ အလွန်မိုက်ပူပုက္ခသည်ရင်း။ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ တတ္ထေ၀၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္ဓရဝယိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ ဘိက္ခေ၀၊ တို့။ အထ ခေါ၊ဌ။ ဒေ၀ါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ သဂေ အာသနေ၊ မိမိနေထိုင်။ နိသီဒိတ္တာ၊ ထိုင်၍။ ဒေ၀ေ တာ၀တိံသေ၊ တာ၀တိံသာနတ်တို့ကို။ အနုနယမာနော၊ ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍[1]။ တာယံ ဂေါထာယံ၊ ထိုအချိန်၌—

"မာရိသာ၊ အချင်းနတ်တို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဥပဟတစိတ္တော၊ သူတပါးဝ၌ ထိပါးသော စိတ်ရှိသည်။ နအမှိ၊ မဖြစ်။ (သူ-ကား နိပါတ်မျှ။) အာ၀ဇ္ဇေန၊ လည်စေတတ်သော အမျက်သည်။ သုဝါနယော၊ လွယ်ကူသဖြင့် ဆောင်အပ်သည်။ နအမှိ၊ မဖြစ်။ အဟံ၊ ငါ သည်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ နု ကုဇ္ဈာမိ၊ အမျက်မထွက်။(ဝေါ-ကား နိပါတ်မျှ။)ကောဓော၊ အမျက်သည်။ မယိ၊ ငါ၌။ နာ၀တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

အဟံ၊ ငါသည်။ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်သည်ရှိသော်။ ဇရှေသံ၊ ကြမ်းတမ်းသောစကား ကို။ နု ဗြူမိ၊ မဆို။ ဗျောနိ၊ ဒေသနာတရားတို့ကို[2]။ နု စ ကိတ္တယေ၊ ပြောလည်း မပြော ကြား။ အတ္ထေ ဇာတေ၊ ပြီးပြီ။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွါးကို။ သံပဿံ၊ ကောင်းစွာရှုမြင်သည်ဖြစ်၍။ အတ္ထာနုံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သန္ဓိဂ္ဂဏှာမိတိ၊ ကောင်းစွာ နှိပ်ကွပ်၏ ဟူကုန်သော။ ဗဟု ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိတိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ ဟုဒေသာ။ တေ၊ ဤစကားကို။ အ၀ေါစ၊ ဆိုပြီ။ ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်။ သမ္မရိမာယံ၊ သမ္မရိအသုရိန်

၃-သမ္မရိမာယာသုတ်

၂၆၉။ သာ၀တ္ထိယံ၊ ဌ။ ပ ။ဘဂ၀ါ၊ သည်—ဘိက္ခေ၀၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ အုံ။ ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိ မည်သော အသုရိန်သည်။ အာဟာ၀ိကောဝ၊ အနာရောဂါစံုကပ်သည်။ (အာဟာ၀ေ အဿ အတ္ထိ။) ဒုက္ခိတော၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်းရှိသည်။ ဗာဠှဂိလာနော၊ ပြင်းစွာနာကျားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခေ၀၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေ၀ါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒော၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂိလာနပုစ္ဆကော၊ သူနာကိုမေးလိုသည်ဖြစ်၍။ ဥ၀သင်္ကမိ၊ ကပ်ပြီ။ ဘိက္ခေ၀၊ တို့။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒော၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ ဒေ၀ါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အ၀ေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာနေသည်ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ မြင်ပြီး၍။ ဒေ၀ါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ 'ဒေ၀ါနမိန္ဒ၊ သိကြောမင်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ တိကိစ္ဆာတိ၊ ဆေးကုပါလော့' ဟုသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အ၀ေါစ၊ ဆိုပြီ။ ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်။ သမ္မရိမာယံ၊ သမ္မရိအသုရိန်

၁။ အနုနယမာနနုဟ် အဆုံးအဖြတ်ကို ဒလိန္ဒသုတ် စာပိုဒ် ၂၆-၌ ရေးခဲ့ပြီ။

၂။ မျှပဝါဠိ-၂၅-မျက်နှာ ကာဝေယ်ကာ၀ဏ္ဏ၌ ဧ၀ံ ဗျောနိုဟိ ဒေသနာဗျောနိုဟု ဗျပဒေ၊ ၁၃၇၅ ၌ ဥဒ်ဏ်။ ၎င်း ဧ၀ံ ဗျောနိ ပုံစံကိုပင် သရုန်တိ နုပုံသကလိင်နာမ်ကပဟောလာ (ဧ၀ဗျက်နှာ ၃၀၃)၌ "ဧ၀ံ ဗျောနိ သုတ္တာနု၊ ဝိပ္ပသိဒ္ဓိ ပဗ္ဗိတာတိ အာဒိသုယေ ဝိဂ်ိ၀ပ္ပလာသော ဗ္ဗဒ္ဓိတဗ္ဗော အနုညေ-ယကွဟတ္ထာ ဝုတ္ထမ္ပေသဒ္ဒါ ဒီနံ" ဟု ဥဒ်ဏ်။ ဤ နု ဧ ဗျောနိ ကိတ္ထယေ၌လည်း ဝိဂ်ိ၀ပ္ပလာသကြ၊ ဗျေန ယုတ္တာနိ (ဝနာနိ) ဗျောနိ" ဟု ယုတ္တတ္ထိတ် ကြ၍ တရုမှင့် ပတ်သက်သော စကားတို့ကိုဟုသော်လည်းပေး။

ဏ်ဥစ္စာမာယာကို ?။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဝါစေဟိ၊ ပို့ချလော့။ ဗုတ်၊ ဤသို့သိကြားမင်းက ပြောဆို၏။ မာရိသ၊ အရှင်သိကြားမင်း။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အသုရေ၊ အသုရာတို့ကို။ ပရိပုစ္ဆာမိ၊ မေးဦးအုံ့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ အဟံ၊ သည်။ နဝါစေမိ၊ မပို့ချ။ ဗုတ်၊ ဤသို့ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်က ပြောဆို၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။အထ ခေါ၊ ၌။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒော၊ သည်။ အသုရေ၊ အသုရာတို့ကို။ "မာရိသာ၊ ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ရှိအပ်ကုန်သော အသုရာတို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ သမ္မုခီမာယံ၊ သမ္မုခအသုရိန်၏ ဥစ္စာမာယာကို။ ဝါစေမိ၊ ပို့ချရမည်လော" ဟု၍။ ပရိပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ မာရိသ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ရှိအပ်သော အရှင်အသုရိန်။ တုံ၊ အရှင်အသုရိန်သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ သမ္မုခီမာယံ၊ သမ္မုခ အသုရိန်၏ ဥစ္စာမာယာကို။ မာ ခေါ ဝါစေသိ၊ မပို့ချပါလင့်။ ဗုတ်၊ ဤသို့ ပြောဆိုကြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒော၊ သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို—

"မဃဝါ၊ သက္ခါတည်းဟူသော ဥစ္စာရှိသော။ (မဃသက္ခါ ဥစ္စာယော။) သုဓမ္မတိ၊ သုဓာ ခံ၍ပွန်းဖြစ်သော။ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော။ သက္ကေ၊ သိကြားမင်း။ သမ္မုခေ၊ မာယာများသော သမ္မုခအသုရိန်သည်။ သတ်သမ်၊ အနစ်တရုပတ်သုံး။ ဆောရံ၊ ကြမ်းတန်းသော။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပေတိ ဗုဒ္ဓ၊ ကပ်ရောက်သကဲ့သို့။ မာယာဝီ၊ မျှားသော မာယာရှိသောသူသည်။ ဆောရံ၊ ကြမ်းတန်းသော။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပေတိတိ၊ ကပ်ရောက်ထတ်၏" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အဗ္ဗုဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

၄-အစ္စယသုတ်

၂၇၀။ (သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပ ။အာရာမေ ပေါ့ပြဲ။) တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ ဒ္ဒေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ သမ္မယောဇေသုံ၊ အချင်းချင်း ကြမ်းကြုတ်သော စကားကို ယှဉ်စေကြကုန်ပြီ ၂။ တတြ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ အစ္စသရု၊ နှုတ်ပြင့် လွန်ကျူးပြီ ?။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သောဘိက္ခု၊ ထိုလွန်ကျူးပြောဆိုသောရဟန်းသည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုလွန်ကျူးပြောဆိုအပ်သော ရဟန်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။ အစ္စယတောဝ၊အပြစ်အားဖြင့်။ဒေသေတိ၊ဝန်ခံပြောကြား၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ နု ဟဒ္ဓိ-ဏာတိ၊ မခံယူ။ အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္မဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ သု၊ ကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်ကုန်ပြီးလျှင်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီးလျှင်။ ဧကမန္တံ၊ တခုသောအရပ်အရိုင်း၌။ နိသီဒိ သု၊ ထိုင်နေကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နာ ခေါ၊ ထိုင်နေကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဘဒ္ဒေ၊ ထုံး။ ဗုဒ၊ ဤသာသနာ

၁။ သမ္ဘာဝေါ နာမ အသုရမာယာယ အာဒီပုရိသော ပုရာတနော အသုရိန္ဒော၊ ဤရှိကာနှင့်အညီ "သမ္ဘရိ-မာယာ" ဟု ဆိုရာ၌ သမ္ဘရအသုရိန်သည် အသုရမာယာ၌ အဦးဆုံး ဖြစ်သောကြောင့် သမ္ဘရအသုရိန်၏ ဥစ္စာ မာယာဟု ဆိုရသည်။ စင်စစ်အားဖြင့် အသုရာအားလုံးတို့၏ ဥစ္စာမာယာကိုပင် ဆိုလို၏။ သမ္ဘရ သော သမ္ဘရီ၊ သမ္ဘရီ ၀ သာ မာယာ စာတိ သမ္ဘရီမာယာ ဟုပြု။

၂။ သမ္ဘယောဇေသုန် အညမညံ ဝါစသိုက် ဖရုသံ ပယောဇေသုံ။ တေနာဟ "ကလဟံ အကံသု"တိ၊ ဝိဝါဒံ အကံသုတိ အတ္ထော။ ၌။

၃။ အစ္စသရုတိ အတိက္ကမိ၊ ဧကော ဘိက္ခု ဧကံ ဘိက္ခုံ အတိက္ကမ္မ ဝစနံ အဝေါစာတိ အတ္ထော။ ၌ ။

တော်၌။ ဒေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သမ္ဗယောဝေသုံ၊ အချင်းချင်း ကြမ်းကြုတ်သောစကားကို ယှဉ်စေကုန်ပြီ။ တတြ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အစ္စသရာ၊ နုတ်ဖြင့်လွန်ကျူးပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟ ခေါ၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုလွန်ကျူးသောရဟန်းသည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုလွန်ကျူးအပ်သောရဟန်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။ အစ္စယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ ဒေသေတိ၊ ဝန်ခံပြောကြား၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ နု ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံယူ" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗာလာ၊ သူမိုက်တို့သည်။ ဣမေ ဒွေ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့တည်း။ ယော၊ အကြင် သူသည်။ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။ အစ္စယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ နပဿတိ၊ မမြင်။ သော၊ ထိုသူ သည်ရင်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။ ဒေသေန္တဿ၊ ပြောကြားသောသူ၏ (အပြစ်ကို)။ ယထာဓမ္မံ၊ ပဟထားအားလျော်စွာ။ နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံယူ။ သော၊ ထိုသူသည်ရင်း တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗာလာ၊ သူမိုက်တို့သည်။ ဣမေ ခေါ ဒွေ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဣမေ ခေါ ဒွေ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့တည်း။ ယော၊ အကြင်သူ သည်။ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။ အစ္စယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်။ သော၊ ထိုသူသည်ရင်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။ ဒေသေန္တဿ၊ ပြောကြားသောသူ၏(အပြစ်ကို)။ ယထာဓမ္မံ၊ တရားအားလျော်စွာ။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ခံယူ၏။ သော၊ ထိုသူသည် ရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဣမေ ခေါ ဒွေ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ အုံ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဆုမ္ဘာယံ သဘာယံ၊ ဆုမ္ဘာစရပ်၌။ ဒေဝေ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့ကို။ အနုနယမာနော၊ ဆုံးမလိုသည် ဖြစ်၍။ ထာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌—

"ကောခေါ၊အမျက်သည်။ဝေါ၊ သင်တို့၏။ဝသံ၊ အလိုတို့။အာယာတု၊လိုက်လာပါစေ။ (သင်တို့က အမျက်၏အလိုသို့ မလိုက်ကြလင့်ဟူလို။) ဝေါ၊သင်တို့၏။ မိတ္တောယိ၊ မိတ်ဆွေ တို့မှ။ ဧရော၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ မာ ဟောတု၊ မပြစ်စေလင့်"။ အဂရုယိယံ၊ မကဲ့ရဲ့ ထိုက်သူ (ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်)ကို။ မာ ဂရုယိတ္ထ၊ မကဲ့ရဲ့ကြကုန်လင့်။ ပေသုဏံ၊ ချောပစ် ကုန်းတိုက်စကားကို။ မာ စ သာဝယိတ္ထ၊ ဆိုလည်း မဆိုကြကုန်လင့်။အထ၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ။ ကောခေါ၊ အမျက်သည်။ ပါပေန၊ လူယုတ်မာကို။ ပဋိဘေဝ၊ တောင်းကိုကဲ့သို့။ အဘိ-မဒ္ဒတိတိ၊ လွှမ်းမိုးကြိတ်ချေတတ်၏" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

၁။ မာ စ မိတ္တောဟိ ဝေါ ဧရောတိ ဣဿ ဟိတိ နိပါတမတ္တံ၊ တုမှာကံ မိတ္တခမ္မေ ဧရော နာမ မာ နိဗ္ဗတ္တိ။ဘုမ္မတ္ထေ ဝါ ကရဏဝစနံ၊မိတ္တေသု ဝေါ ဧရော မာ နိဗ္ဗတ္တိ၊မိတ္တဘာဝတော အညတောဘာဝေါ မာ ဟောတူတိ အတ္ထော ဟူသော ၌။ ယထာနိဒ္ဒိဋ္ဌသဘာဝဿ ဘာဝတော အညဘာဝဿ ဧသာ ၊ဧဝံ မိတ္တဘာဝတော ဝုတ္တဝိပရိယာယေ အမိတ္တခမ္မော ဧရောပရိယာယေန ဝုတ္တော ဟူသော ၌ တို့အလို မိတ္တေဟိ၌ ဟိကို နိပါတ်၊ မိတ္တေကို မတ္တာနုံ ခမ္မော မိတ္တော ဟု ဥတ္တရပဒလောပသမာသ် ကြံပြီးလျှင်-ဝေါ၊သင်တို့၏။မိတ္တေ၊ မိတ်ဆွေကျင့်တတ်ရာ၌။ ဧရော၊ ဟိုဟွင်းခြင်းသည်။ မာ ဟောတု၊ မပြစ်စေလင့်ဟူ၍ အနက်သမ္ပန်။ထနည်း - မိတ္တေဟိကို ဘုမ္မတ္ထ တတိယာဝိဘတ် ဧရောကို မိတ်ဆွေ အပြစ်မှပြောင်းလဲခြင်း အနက်ဟောကြံပြီးလျှင်- မိတ္တေသု၊ မိတ်ဆွေတို့၌ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဧရော၊ ပြောင်းလဲ ခြင်းသည်။မာ ဟောတု၊မပြစ်ပါစေလင့်ဟူ၍ သမ္ပန်။ဤဥဒါဟာ ရေဓာတ် ဟာဒေတ္ထ ကြံ၍ အနက်သမ္ပန်သည်။

၅-အဏ္ဍာဝေသုတ်

၂၇၁။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ ပေးပြီ။) ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘုတယုဏ္ဍံ၊အံ့။ ဒေဝါနုမိနော၊ သော။ သဏ္ဍော၊ သည်။ သုမေဓာယ် သဘာယ်၊ သုမေဓာဇရပ်၌။ ဒေဝေ တာဝတိံ သော၊ တာဝတိံ သာနုတ်တို့ကို။ အနုနယမာနော၊ ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍။ တာယ် ဝေလာယ်၊ ထိုအချိန်၌—

"ကောဓော၊ အမျက်သည်။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ မာ အဗ္ဗာဘဝိ၊ မလွမ်းမိုးစေလင့်။ ကုဗ္ဗတံ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သောသူတို့အား။ မာ စ ကုဗ္ဗိတ္ထ၊ ပြန်လည်၍ အမျက်လည်း မထွက်ကြ ကုန်လင့်။ အဏ္ဍာဝေါ၊ အမျက်မထွက်ခြင်း (မေတ္တာ မေတ္တာဝုဇ္ဇဘာဝ) သည်ရင်း။ အဝိဟိ သာစ၊ မညှဉ်းဆဲခြင်း (ကရုဏာ ကရုဏာဝုဇ္ဇဘာဝ) သည်ရင်း။ အရိယော သု၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ (ဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသကြံသည်။) ပဋိပဒါစ၊ အကျင့်သာလျှင်တည်း။ အထ၊ ထိသို့မဟုတ်မူ။ ကောဓော၊ အမျက်သည်။ ပါပဇနံ၊ လူယုတ်မာကို။ ပဇ္ဇတောဝ၊ တောင်ကိုကဲ့သို့။ အဘိမဒ္ဒတိ၊ လွှမ်းမိုးကြိတ်ချေ၏"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ကို။ အဘာသိတိ၊ ရွတ်ဆိုပြီဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (သုတ်အစ ထေဒေါစ ပြန်သတ်။) ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

ဣတိယော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ဣဒါ၊ ထိုတတိယဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ခေါင်းစဉ်အကျဉ်းချုပ် ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဆေတ္တာ၊ ဆေတ္တာသုတ်ရင်း။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏိယမာယာ၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏိယသုတ်, သမ္ဗရိမာယာသုတ်တို့ ရင်း။ အစ္ခေယန၊ အစ္ခယသုတ်နှင့်။ အဏ္ဍာဝေနော၊ အဏ္ဍာဝေသုတ်ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမံ သဏ္ဍပဏ္ဍကံ၊ ဤသဏ္ဍသံယုတ် ငါးသုတ်အပေါင်းကို။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌေန၊ ဘုရားမြတ်သည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ သဏ္ဍသံယုတ္တံ၊ သဏ္ဍသံယုတ်ကို။ သမတ္တံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ သိမ်းကျုံးယူအပ်ပြီ။

သဂါထာဝဂ္ဂေါ၊ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်သည်။ ပဌမော၊ ပဌမပိုင်းတည်း။

ဣဒါ၊ ထိုသဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဒေဝတာ၊ ဒေဝတာသံယုတ်ရင်း။ ဒေဝပုတ္တော စ၊ ဒေဝပုတ္တသံယုတ်ရင်း။ ရာဇာ၊ ရာဇသံယုတ်ရင်း။ မာရော စ၊ မာရသံယုတ်ရင်း။ ဘိက္ခုနီ၊ ဘိက္ခုနီသံယုတ်ရင်း။ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသံယုတ်ရင်း။ ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂေသော စ၊ ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂသံယုတ် ဝဂ္ဂေသသံယုတ်ရင်း။ ဝနယက္ခော၊ ဝနသံယုတ် ယက္ခသံယုတ်ရင်း။ ဝါသဝေါ၊ သက္ကသံယုတ်ရင်းတည်း။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ္တပါဠိ၊ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်
ပါဠိသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။